

# میجرو عله مکا اشتبه حضرت عبدالجبار

۵۸

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملسی ایران  
شید الله ارکانه بتصاد مهدود بمنظور حفظ تکثیر  
شده است ولی از انتشارات موسسه امری نمیباشد  
شهرالمسائل ۱۳۳ بندیع

اصل این جمیع کلیتب بر حضرت عبدالحسین اور راحمہ ندا  
در حفظه مس آن دارالازیان موجود می‌باشد. این جمیع بحثت  
لجنہ مجلد استخراج آیات تدوین و درست شده است

مذکور

باید

بواسطهٔ چنانی امیر احمد

مکتوب

جناب امیر احمد شاهزادی علیہ السلام

با خاصی الحجه  
بها

اشایت برینا نامه‌ی بخاناب حیدر قبل علی مرقوم نموده و دید  
 خواش نکارشتن مهندی لازم من فرموده و لمنا تحریر این مکتوب پرداخت  
 تا پادشاهی و پسرین ب اطاعت مقبول و مذکوری و در رکاو جمال سپاهی که در تهی  
 و حقیقتی مشهود و بمحضات عین حائیت مطلع خواش کرد  
 بودی که بخط خویش کتابی بنگاری بسیار موافق از زای من باشد  
 شنودی و مکتاب بقطعن زرگ و خط ایک ذنک در غایبت استثن  
 بر کاغذ بسیار لطیف ظرف و اندکی ضخیم نه خفیض و محکم  
 باید ثابت باشد که میاد ام در قبیل از رطوبت چیزی که ام از جای  
 الواح طرازات و تجلیات و بشارة و کلامات

و اشرفات و نسخه مرقوم نمائید و جناب عندليب هم  
 نظر غافل نمایند ولی حاشی کتاب را تذمیر نمائید نه متن  
 و جلد این دعا نظر لغت نمائید مراعز و چنانست که این کتاب را  
 یکی بجناه امام اعظم آنچه این است و دیگری بجناه اکبر فرض ارسال  
 و از هم بعد از امام حبیر بد عصمه نادسته الععل و اده شود که حکومه ایشان  
 کرد و وجوب اعراضات قاضی رانیز یکی نسخه مرقوم  
 ندارد تا در بین ای طبع شود این وجوب قاضی را مقدمه دارد  
 لکن بینایت وقت در صحبت عبارت و فقدان غلط یکشید  
 هر صفحه که مرقوم میدارد کترات و عرارات مقابله کنید و اول  
 باید صحیح باشد آنید و علیک البهاء الاعاع  
 رقا برآشد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بخاریت هوا التّم

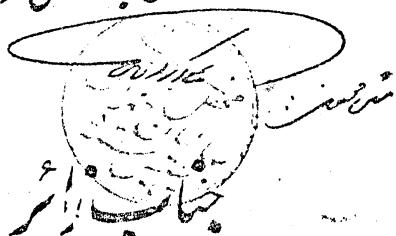
الأبيض

بخاریت جناب عبد الرحمن عليهما السلام



# هُوَ الْأَكْبَحُ

ای بین جمال علی تامہت شمامہ ملک  
محبت اللہ زان منتشر آن عرق و رقہ ایا غمی غمیت ہو و دار قش  
ر قیمہ لایہ غلب سارا سبحان اللہ ہدیت اللہ چہ قوتی دعالم  
ابداع خلا ہر نموده و چمع جنہہ با ہر کردہ کہ اڑخامہ کا شفہ حکمت  
بالغ کشته و حکمت سابقہ اثبات نموده ای جیسے طبیب  
روحانی باش و آیت حکمت حضرت نامنا ہی ہمکل  
خپروج شو و حقیقت خشوع فقر مخلیش و فقا ی سکھ صفت  
وجود بکلی عاری شو و در پرسنیتی متواری کرد ناداقوت  
چون ستارہ صحکا ہی پدرشی در ظل و جہاں کردی و علا کائنہ  
تفاقی و اللہ از جمیع



# میرزا محمد تقی خان نمی علیہ السلام الْأَكْبَحُ

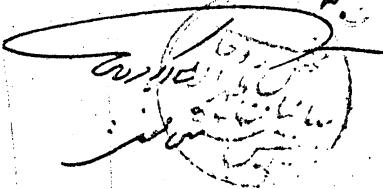
(۴)  
هُوَ اللّٰهُ

اطلاق این مطابق ملا اعلیٰ است احمد اللہ بن زکریا نهایت آمال معتبرین است فائز  
گشت آن و نظر طبله بحسب حلیل شناختی و غبار تربت مقدس سرای  
کمال احیا فردیده بصیرت نمودی و در این جنون حماقی با یاران رتابی ای  
جستی و ایامی نهایت روح و ریحان با عبد البهای مؤمنی چهارس  
بوفی د حال حکم انتبه مقدس سه اقبال اس فیوضات نادتنا بهی  
شدید چون بر جوع بخواهی ایران نمایی بشارت کبری و نصره یابهای ای  
بلینگلکن بجای ایمان نرا هر ده بموهبت جاودا بخش داغیار را پذیرد  
نهایت کبری لالت نهایت سبب سرور و جبور باش و موثر  
رفع و نزدیکی کرد جناب امیر زانصر اللہ کاشی را ز قبل عبد  
موهبت کبری نویده و بالطاف حضرت حی قیوم اعتماد  
شدید بخش و جناب احمد هاشم کاشی را بعایت رات  
وقت دیگر امیدوارکن و مشام بر ایمه طاس کلش حقیقت مشکلها  
نمایمۃ اللہ لمحترمه ورقه موقنه والده و هشیره را ز قبل من  
نهایت محبت و محترم بانی مجری دار و یقیناً نهایی بشارت  
و واز کار ای طاف رتابی سرمیست کن (همشه محیره  
که درس تسلیغ میخواند اور اشیون و ترغیب بر آن نماید شب

دروز آرام نمکید و سکون و قرار نجود تا نهایت اسلام بگنج  
 و بر هنین آنکه تایید و سبب هایت نیست غافل از همه کفره و  
 در طهران پاران ثابت بر پیاز از قبل این سرمه مبلغه  
 صحبت الله تختیت بیع این ای ای ای ای ای ای ای ای ای  
 اید وستان امروز انتظار بسیع مطلع جهی باش و روش  
 وستان دارد تا ملاحظه نمایند که این قوم بصریخ فی  
 و صایای آی الله قامنه یا عاقل و دهل تعالی الله شخص  
 یافته یا در حیث تصور نماده تسلیم و قلنه یا قائم بعله هندا  
 پاید شستان بمان بمحبوب تعالیهم در الوح قیامه نمایند  
 و نخیان و خطا کلی جلوه نمایند که محیر عقول کارده بی  
 حیر خوش نفس شود لازم و واحد آنست که در قطب فناش  
 ثابت و حیثیت کرد و که خرز الله خیر خواه عمند و محیث  
 خاص جمهور بجان دلکشند تابع ای ای ای ای ای ای ای  
 نمایند و بیشتر محبتی محبری دارند صراحتش  
 و ثابت ساعیند و حماه بحسن طویت و فرمیت  
 و مانک طینت و تزییه و تقدیس فاعم و عالمند اکر زپیش  
 همیشیتی موقع و موئید شوند و داند که زمانی انوار نمایند  
 این خطر و دمار را روش کنند و قلمیر این غبطه کل زار  
 و کشن کرده ای جناب زائر طلب لغزان بجهت هر جو

اخچوی مهدی مخدود بودی لذاز ملکوت الطاف رجا  
 آندره بیشتر خطا یا بر زید ای رور دکار مشتاق لقا  
 ایلامی اینسته ا تو هدی ازین بجهان بعاظم امکان شتافت  
 در ازی از میار و غصی رو خویش و پریشید و پنهان مخدود تادر طلا  
 نهدم میاران و فاکردو و در دریای غفیر ان عوشه خورد ای  
 آندره کار آنسته و صادقرا از شغل نوب فارغ کن و در افق  
 معشرت بارق نما و در فروکس غاییت شکلی باسق کن تک  
 آندره بگشته و همراهان امی خنایز ر آمیر حسنا اللہ  
 قده را نهایت اشتیاق ابلاغ غما تا شوق دیگر رانکرده و مدت  
 دادلی دیگر تاصل نماید و بر عنویت استان مقده سخنان باشد  
 و مستحقه شود که فوژ طیم حمل کرده همین صحیح محترم را افضل  
 در جود رهست بله قدر تبریزده و بالطاف ب مجید نویجش تاشب  
 در در طمعنده شمع بالوار محبت اللہ بار فروزه و ساره وستان  
 و ایام رحاز ایک بنهایت روح و ریحان ثارت الطاف  
 و غاییت حضرت رحایی بر سان مقابله شد  
 و علیک ایهاه الائمه ع

طهران



هُوَ اللَّهُ

تَمْبِيَهُ حَسْرَتِ رَوْحَةٍ جَنَابَ مَيْزَرَقِي خِيَارَقِي زَهْرَةٍ عَلَيْهِ بَادَانَقَهْ

هُوَ اللَّهُ

اَيْ بَنْدَه آتَهِي نَاهِكَه وَصَلِّ اَلْمَاضِي مِنْ طَلَاعِ حَالِ شَدَّةِ تَاجِهِ  
 خَبَرِ الْمُوتِ حَسْرَتِ صَدَرِ وَجْهِ سَلَفِ بَرْهَانِ مَيْزَرِي وَسَلَفِ  
 رُوحِ وَرِيَانِ بَوْدِ اَزَنَمَهْ خَيْرَ شَاهِيْشَانِ تَضْنُومِ مَيْشُودِ كَازَشَهْ  
 مَانَخُوشِي وَتَغْشَى زَمَعَانِدِنِ قَتَدَرِي فَوَقَرِ درِ تَدِيرِيْسِيْنِ حَالِ شَدَّهْ  
 اِنْ خَبْرِ بِسَيَا رَاثِرَكَرِدِ زَرَاهَانِ مَخْلُونِ اَنْ رِيَسِيْنِ وَانْ تَحْسِيلِ سَبَبِ سَرْوَرَهْ  
 وَاتْشَارِحِ صَدَرِ بَوْدِ وَجَاذِبِ تَأسِيَاتِ غَيْرِهِ لَهْتَهْ دَلِلِهْ  
 چُونِ هَرَضِ خَفَتِ يَافَةِ وَعَنْقَرِيْزِ زَائِلِ كَرِدَهْ اَمْتَهِنِيْرَهْ بَهْتَهْ  
 مَخْفَلِيْهِ جَدِيدِ بَحْكَتِ سَانِ مَعَانِي اَهْسَيِهِ تَرْتِيبِ كَرِدَهْ وَتَرْتِيلِ اَيَّاتِ لَوْهِيْدَهْ  
 شَوْهِيْهِ تَحْوِشِ حَضُورِ مَنْوَهِهِ بَوْدِيْدِ حَالِ تَحْسِيلِ شَغْوَلِ شَوْهِيْدَهْ  
 اَنْ شَاهِ اللَّهِ مَيْشِرِ خَواهِهِ كَشَتِ وَمَنْ تَعْبِدُ اَذْوَانِ دَادِهِ خَواهِهِ شَهْ  
 وَرَضْصَوْصِ اَصْحَابِ كَهْفِ سَلَفِ بَوْدِيْدِ كَهْدَقَرَانِ تَجِيدِيْسِيْنِ  
 عَدَدِ شَدَّهِهِتِ وَحَالِ اَنَّكَهْ وَاضِحِ مَوْشِهِهِ بَيَانِ شَدَّهِهِ مَيْهَرِيْهِ  
 سَيْقَلُونِ شَلَاثَهِهِ وَرَاهِمِ كَلْبَهِهِ وَتَقَلُونِ تَخْمَسَهِهِهِ وَسَادِهِهِ  
 كَلْبَهِهِ رِحَمَا بِالْغَيْبِ - لَيْفَنِيْهِ اَمَانَدِتِيرِكَهِهِ دَرَسَارِيْكَهِهِ نَدازِيْهِ

ان

این قول صحیح نیست بعد میرزا پرید و یقیون سبعة و شانزده  
 کلیم یعنی این ارجمند بغایب نیست صحیح نیست آماق فریزین آیه  
 میشانند بجان عزیز نیست که محض فرست ندارم تا په رسید  
 بفضل پا وجود این در زمایت اختصار و مفید کلمه ای چند مرقوم میشود  
 و این نیست که اتفاق دنیا و جهانی نبودند آن خواب غفلت این  
 سریبت و چون آن تقویک از این بحسب این بگذر منقطع نبودند و  
 ول العماله دیگر بسته نبودند حکم نیام حاصل نمودند و رؤیایی غصیمه  
 مشابده میکردند و انچه در مدت هدیده از رای اشیائی میترسیدشت  
 در مدتی قلیل از رای اشیائی حاصل شد چون نظر گل عالم نمودند  
 مسلکه اکه سیصد و هشتاد و سنه تیوپ شد طی نمایند این انسوں  
 میموده در مدت قلیل اش مسافت بعیده را طی نمودند و ایام پیش  
 از شخخ اصره بیو دکه صاحف این لغوش از تقدیمات هر شریر بود و علیک التحیه و  
 عرض

طران

هُوَ اللَّهُ جَاهَآ مِيرَاثُهُ جَهَآ طَهُ عَلَيْهِ الْمَهْ

## خواسته ها

# بِهِوَاللّٰهِ

ای بُنده آلهٔ از مضمون نامه پسین مفهوم شد که جمیع یاران این  
 تو بخواش کتاب و خطای از من نمودند و شایر شفاعة است و تو ط  
 میفرماشید این عبد را آرزو چنانست که از عمده کار یاران برآ  
 ولی چه تو ان نمود مشغولیت مانع از این خدمت نباشد و کشت غوائل  
 حاج حصول یعنی هویت و خابر و مکاتبه یاران سرعت بمناسبت  
 و آرزوی اهل جان لذتگیری داریں باشد پذیرم از جمله جناب  
 آمیر زاده اکبریم را تحریث مشتمل بر این از حق مطلع کرد و  
 آیا متحاذ فاقیه این مانند کل شکفتة خدوان کرده و همچنین  
 جناب آیینه حمید را تحریث و شناسان از خدا خواست که بعثتی  
 این مبارک دمیان خلق جلوه نماید و همچنین جناب  
 استاد محمدی قمی را بجان جویانم و تحریث مخصوص او فاتح  
 حسن پسین جناب با قرار از قبل علیه البهاء نهایت تعلق بر این  
 که بذکر خواسته مسروشم و همچنین جناب تمیور خازرا استیاق  
 قلبی ارم و از خدا خواست که مانند تمیور یعنی این فقدم  
 شوست درین یوم مشکو شخا نماید و امداد الله الیه میخواست  
 ضلع محترم را از قبل علیه البهاء تحریث و تکبیر بالاغ نمایم باش

از پیش بخوبیت اهل تبریز پردازد و داشنخواه لازمه عبودیت آنست  
 مقدس است قیام کند و آماقنسنی آئیه مبارکه  
 یک بعد از آن بعد دعوی میرزا امینت که هر وقت امتحانات  
 شدیده ظاهراً شرشد احتجاجی آنی در بیانات غلطیه فتاویٰ اذنه  
 و قدم است مقامت ننمودند بعد شش نهایت سرور و حجور و  
 کلته ائمه ظاهر و آشگار کردند و علیکم التحیة و لشناه  
 ع ع  
 صفات

طهران خواسته  
 خاناباد رائر میرزا حقی حیاط قیامی امته ائمه و الده ایشان تبریز  
 والده فدرست ائمه آمیرزا حجمو آقدرت ائمه آحمد ائمه  
 امته ائمه بقول خانم علیهم وین ایهای الابهی  
 چو الله

ای بند و کان و کنیزان عزیز آنی عالم انسانی از بجز  
 و ناتوانی خاک سیاه چون بر جمیعت خداوند آکاه بسیار در ترب  
 اغبر از ای سر بر پیاند و خاک سیاه کلشن وشن ملارا اعلی  
 کردند هر چند ما عاجز ناتوانیم ولی اعطاف جمال مبارک

بیهودی پایان داشکرانه چاره جر عتراف بقصو ندارم و علاوه  
 خدا صفت و سکوت مذکور زیرا عاجزیم و قاصر کلیله و لیل  
 پس تیاش خداوند افرینش را که بتویش این مواد ضعیف بیام  
 نمایند و این پیشنهای عججزنای ز به بازار اوج راز کردند و سبب ظهور  
 الطاف حضرت بی نیاز شوند آما حدیث وارد که در آیام سابق  
 دو حرف صادر وی در آیام فاتح بجمع حروف دیگر ظاهر گردید  
 مقصود اینست که انجپا از آثار و علوم و حکایات و مانوں و بدایع و  
 صنایع و کمالات عالم انسانی در آیام سابق ظاهر شده بمنزله  
 دو حرف بوده وی در آن ظهور بدایع و بر فراز هر شیخ کمالات  
 و فضائل عالم انسانی و علوم و فنون ناقتناهی بدرجته رسید که بمنای  
 جمیع حروف دیگر باشد یعنی این بیکاری از دور بایی ساخته نموده  
 اتفاقی از ورق قدر دارد چنانچه ملاحظه نیاید که هنوز قرن آلت  
 در این مدت قلیله چه قدر اسرار کائنات از حیز غیب بعالم  
 آمده چه سر بایی مکنون و رمز بایی مصون که غریب امکان بوده ظاهرا  
 شده و چه اکتشافها از اسرار و حقایق شیائی حقیقت باشند و چه صنایع و بدایع  
 جلوه نموده دیگر ملاحظه نماید من بعد چه خواهد شد  
 باش تا صبح دولتش بدم اینهمه از تائیح سحر است

(三)

وَعَلَيْكُمْ وَعَلَيْكِنْ الْبَهَاءُ الْأَبْحَاثُ مَعْرِفَةُ طَرَانٍ

امی بند بها شعایت زلائق حوار فرموده بجهت هرچهار چیزی که  
کلمه و شکوه درین تمام عنصرو بسیز نیز اولین مردمانست و از  
درین قلوب اجدب و اصحاب ولایات را هم بمناسبت نداشتند  
هر چیزی مانند بجز بیان و اوراق تجسس به پاره از جمع  
جهانی است تابع الفضان مانند در یادی همچوی میزند و دیگر زبان  
اگر در هر سه هزار نقطه نماید از نعمت بمنیاید درین صورت  
قصور و فتوح عبد البهاء نظر نشود بلکه محتاج دعا بر کاد کبری است  
ما نماید خجال رخیز در سیر حلقة ضعف را قوی تغذیت فرماییده آنقدر  
جو ای پسر بزراید والا ای امداد حصلت و تدبیر حمال و مکنن از  
لطف عالمی است که چون راه را ملهم می داد ای ارشاد کشته شده نفع و  
موهبت را حکمت و ای ایشان میراث کوئی ناتوانی نیز نداشت یاری دار  
و بعفویت حضرت خوار و علیکم چیزی که شدید نباشد و عزیز

طهان

خوبی

هوالله بو اسطه خست افغان شد  
میکرمه چناب حبی میرزا محمد چناب میرزا  
خیاط علیه السلام اللہ  
هوالله

ای بند و دکا آئی از عسرت بنا لی ولی رغبت  
و کربت و صیبت و بخاری و شفت که در یکدم با چشم شوند  
خیزنداری هم بور غیور در پیشین حالی مقامات آناید و  
تحل و مقاومند کند از خدا میطلبه که عسرت بوعت تبدیل  
شود و شفت براحت و نجحت بر جمیت مبدل کردد  
آن رنگ کریم رحیم و هاب ولی قدری محل لازم  
نمایم محل رخ دهد و صبوری و احباب تاسیوری حال کردد  
در این نایم توجیه بیفعه صبا که نظر بکیت گمنوع انشاد اللہ  
درست قبل چاره داده شیو و علیک التحیۃ و لشنا، ع ع تکید

بر روزه  
معجم

(۱۴)

بِوَاسْطَهِ جَنَابِ حَاجِيْ مَيْزَرِ اعْبُدُ اللّٰهَ

خَلَّا بَتْ طَهْرَان

جَنَابَ آمِيرَ الْقَمَىْ خَيَاطَ قَمِىْ عَلَيْهِ بَارَّ اللّٰهُ أَلَّا يُبَرِّ

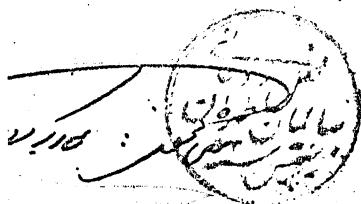
هُوَ اللّٰهُ

ای بندۀ صادق حمال‌بھی مسید وارم که روز بروز در خرا  
 روحانیتۀ ترقی نمانی و از ششونات نفر شش وانیه میرزا و پیرا  
 کردی در بیان قطاع سلوک نمانی و در منح تسلیم و رضام  
 مشی فرمانی با دویی محبت اللہ پیمانی و پھانہ سیان  
 بنوی نظر غایت شاملت مطہن شپش قیض  
 حمال‌بھی عامت لقین مدان بمحبد استعدا و آن قیض  
 شامل کردد و حیات ابدیتیه بخشد

فَاشْكُرْ اللّٰهَ عَلٰی هٰذَا لِفْضَلِ

الْغَيْرِمَ اَنْ زَكَبَ

رَحْمَنْ رَحِمْ عَلٰی بَعْثَتِكَ



# بیانات طهراں

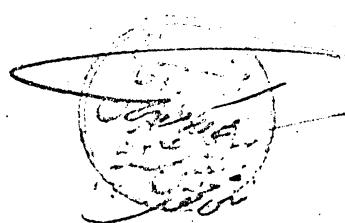
هوالله بواسطه جنابه جناب حاجی محمد تقی خیاط  
علیه السلام اللہ الا بحمدی

هوالله

ای حشمت رشته هرمی بدست آر خوش آفقار فو نا  
قصص تو سخنی بدور تانفخات قدس شمش مشاہم سرکنغان را  
معطر فرماید ورد ای محتمل از برآن مذہ بزمیکل خویش براورت تاذیلش  
خطایی پاراز پوشانه و خاب آمده حسن عارف را  
تحیت برسان و بکو نشان عاشقان باشد  
که سر دشنه پی از وزن خ نشان عارف ان باشد که خشکش  
یابی از دریا دیگر تو ملاحظه فرما که عاف چکونه باید از بحر  
الله مغترف کردو تاعارف غارف

شود و علیک التحیۃ والسلام

ع ع ع  
محمد تقی خیاط



(۱۶)

## طهران

لو اعظم آشید محمد رضا علیه السلام بهای اللہ الابنی

عراق

آقا بابا ابن احْمَق علیه السلام بهای اللہ الابنی

بخطه اب

هو اللہ

ای آقا بابا جو حسپ و حجمان دنیائی ولی رعایت مالائی و متوجہ  
 بکلا، اعلیٰ و ناظر سلسلکوست ابھی مسید و ارم کہ آن دو  
 برادرت بشیرعت اللہ پر کر دند اذن خصوص خواسته لودی  
 حال حکمت نمیکند بوقتی کی مرہون وارع عصیت

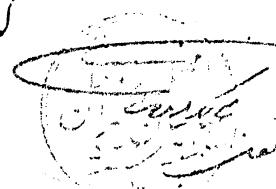
## طهران

خاچب میرزا آقا جان و خاچب عزرا و خنا  
 یعقوب شرکا، حبایمی کلیمی علیهم السلام بهای اللہ  
 الابنی

یاصاحی الحجج

۱۷۵  
هُوَ اللَّهُ

ای جماعتی ای حکم خدا را که طلیل نوا معمود رست بجنو و  
در امید و بشارات حضرت داده بودند و بدین بصیرت کشیده  
و کوشش خان بازخودید مشاهد و آیات کبری کردید و ندائی  
حضرت کبریار شنیده حضرت خلیل حلیل در ملکوت ایهی  
خوشنودخودید و بوصایایی بنیا قیام کرد و راین روز فیروز  
فیض فور ابدی شیشه و حیات سرمهی بستید و عقره  
اسماهی طلشتید و مجتبت حضرت رحمانی کردند این  
شرف و منزلت تدارم خضرت است و این فوز و فلاح  
ماشید سراج مصلح خوشند و روشن شکر خدا را  
که چنین فیض مبذول شد و پسین الطافی رایکان  
خنود و لیکم الہم الابی ع معمر است



خطاکات طهران  
یاصاحی الحجج بو اطهنجاب سرهشته دار

خاچ میرزا آقا خان بزرگ سلاطین خلیل علیه همایاد استاد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

امی بایت برپایان دلکشی و هر رعیتستان حقیقت خوب  
هستنکی دارمی نتدنهنک بخوش شل و بمنابه و لکان آتش فشان  
شعله زن که سر ایلیان را جو ق مرغاف مقدس نهان و بقمه و آواز  
ارمی سر ایلیان را و عده زبت خلیل بقت یافت آن عدده با  
وفا خواهد شد او لا دیعقوب غیر نکردند و در صریحت مقبول غیر نز  
شوند و علیکم الیها الابی ع نهاده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حضرت بوطه جناب میرزا علی محمد خان

ظاز سلاله حضرت خلیل جناب میرزا آقا جان براز خلیل باید  
الابی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

امی بینه ریت جنود آن خداوندو دود ضعیف را تو ندا  
کند و هر قصیر اتو انکرو صاحب غنا که انکه حکمت باللغه  
مانع باشد نظرنم ملک بخورد این نظر نعمای جهانست

آماغاییست یقی بیش منقوصت و کنجز خاکه و مکوف ولی  
پت فطرت آن نایین از این شرودت ملکوتی چشم پوشند و دلی  
غنا خاکی فتند ع.ع.ع تقابل کرد



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
طهران

بواسطه جناب آغلام علی دوافروش جناب میرزا  
آفاجان بیبل علیه السلام

بیبل خوش اخانی و فخرخوانی و ترانه در حماد و نعوض  
حضرت مقصود سبب سرور دل جان مل ملکوتت ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



جهوالتد

ای بیلشیش اخان نامه شمارید از واقعه محجزه تا شریعه  
 حاصل کردید لکن صرسو شکیب و تکمیل و رضا از اصحاب اهل فنا  
 بهذا امیدم چنانست که در پیشین موارد طبیور باشدید و عرض  
 و غیران حضرت احادیث شکورا ز خدا هوس اممه السید ولد  
 این از اطاف اطیعه لعفو و مغفرت رحمانیه تسلی خاطر بابت  
 زر آن سره چویا را ماش قطع نده نهایتش بنت  
 از این کلخ فای بکاشن آنی تقال نمود و در جت علیا بنها ت  
 طراوت و اطافت جلوه مفود از خدا هوس که بازماندگان  
 بیلکاره کان میرزا یعقوب و میرزا القمت الله و میرزا شکر الله  
 و شمشت و طلا و قدسیه و روسره و شمشهه مظاہر  
 اطاف نامتناهی گردند و چون شاخی از شجره طیبه  
 منفصل گردد شاخصه ای لکر قوت کرد بهذا امید حنان  
 که این فشرع تبریز با غیان آنی در نهایت اطافت  
 و طراوت نشو و نامفوده سبب سروز و هم طبیت گردند  
 فرصت بیش زاین بنت معذور واردید

وعلیکم البهادل

و حضرت علیه السلام

عمر

بوهظه خیاب میرزا سخن خان زار

خط کار  
ایضا جمله این  
الا بس  
آمیزه زاریگان آمیزه راشیان حاجی میرزا او علیهم السلام  
پهوالله

ایسی سرچ محبت است کاشان طبند زیجاج است ولعثت  
قدس مانند سراج اکبر شاه ز طاج شعاع ساطع این  
سراج در زیست ایتهاج از میزبانی طلوع صبح همی  
از کاشان نقوس مقداره مبعون کشید و زیست سرور  
و شادمانی چانف شانی نمودند هر یکی آیت به شدند  
و راست ملا را علی کردند مهید فارم که درین حسان  
نفسی زیست روحمائیت و لور ایزیت دران آقا میمیزی  
کروند که سبیلیت چهو کردند و شما ازان نقوس کشیده و اطیمک اینها  
لذتیست صبح است

طهران  
بوهظه خیاب این علیهم السلام

خطاب به  
امیر احمد

خیاب مشهدی قمی تبریزی علیمه همای اللهم

سوکلی راغم صح احادیث آچلدی شمر احادیث اوش  
 حقیقت و غدیر جھن سانی نور پرہیت ایلمہ پارلاندی ظلیلت  
 ضلالت داغلدی شرحبت پارلا دی جھن ان تسرر  
 نور اپنیتے غرق اولدی جانلراویاندی کوکلدر وہ حمد اولون  
 سراج محبت اتسدیا قلدی و بخم سود کمک عزیزم دخی او فضیل  
 بہرہ ماب اولدی بنا اعلیہ در کاہ احادیثہ کمال شکل رشت  
 تقدیم ایتمک دی واحد حقیقتہ تعلق و دریایی صرفتہ تعمیق و  
 وفیوضات آئمیہ ایلہ شحق ایتمک لازم در سن بخم بایرم سین  
 یادوں سین سوکم سین ہم رخ سحر باں پر ایلہ بحق  
 او پھر سکا قادا یہ رضا ی جناب دالی در انک رضاشد  
 آئرملہ تاہنیات وصلتہ نائل اولہ سین و در کاہ احادیثہ وا  
 اولہ سین باقی شاد اولہ سین و اراولہ سین نهن آزادا کسین

سوکلی یار مهر بام نم ع ن تباشی صورت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
 خواہ تدب

طران

خطاب سینفہ ابن شہید تربیتی علیہ بہاء الدلائلی

امین بن جمال بھی نامہ شماره سید سوال نموده بود یک روز تکلیف  
احتجاجی قرآن حیث نزیر امور ایران داماد انصاری است  
تکلیف احتجاجی آنی طاعت و انتقایا و حکومت خواه استقلال  
و خواه مشروطه بخاب حاجی بابا و خاب حاجی آقا و خبل  
سعید حاجی قنبر شتماره تحقیقت ابعاع ابی بسان و  
هم پیشین بخاب سیف الله قرآن شتماره تحقیقت ابعاع  
هر را فی مجری دار و هم پیشین بخاب محمد حسن بیک و احمد بیک  
و خاب داد و خاب محمد و خاب قاسم خان  
و خاب محمد از قبیل عبد البهاء با نهایت اشتیاق تحقیقت  
ابوعاصی مبلغ دار شما و خاب محمد بیک باید در ایام  
تعظیل درس شتماره تبلیغ فرنگی می دید و علیک البهاء

## الأَبْيَانُ عَلَى تَفَكِيرِهِ



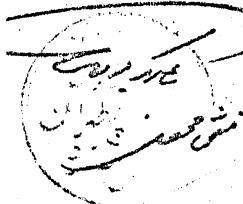
طہران

بواسطہ خدا میں

باب شهادتی تقدیم تبریزی علیه بہا اللہ الاعظم

یا صاحب الحجج ھو اللہ

غیرزا حضرت احمد تک لطف غنایتی پربندہ صادقہ شامل  
و پرتو بدایتی بر طالب حق سیف و حمل و لنجہ جاپ لرن ترانی زائل  
وانوار نظر ترانی ساطع اولور بصیرتی منور و دماغی معطر  
و نفسی معنیر اولور بنا علیہ جمال بھی دلبر کیتا بوعصر ھماں یون  
حضر ده افق حدیث دن طنوع و انوار خفتی ثابت ایسا طبع  
ایلدی دیدہ بینای موفق اولان ہرزندہ دل نعمت و دیدارہ اول  
و کوشش شناسی اولان ندای حقہ سامع و قلب اکارا ہی اولان  
اسرار ایسیہ یہ واقف اول مقدمہ در بنا علیہ لسان شکر آیت  
ایله در کاہ احمدیہ ظھرا رحمنو فیت ایله زیر اشتیاق دیدار  
تنی مستغرق انوار ایلدی نور بہایت دو غدی و صحیح  
غنایت آحدی شمشقیت آفاقہ بارقہ نثار اولدی  
بو شہ فخر فائز و لو موسسه حائز اولان ہر بران  
ایکی جسم امده کامران و ظہر موبہت لی بیان اولور وارا اوله  
سین شاداولہ سین نائل مژاد اوله  
سین و علیک بہا اللہ ع تجلیلہ



طرک بولجهما بامن جناب آنچه تقی ترک علیه بہا، اللہ الامنه

پار هر زیرا ہو اللہ

نورانیت مجتبی آسمانی رحمائیت مشخصہ سبحانی یہ انسان  
انجی علویت فطرت فطرت طمارت طینت و قدسیت جان و جد  
ایله و قوت ایقان ایله تقریب ایده ملکور بناء علیہ یور کی طیب  
گوئی طیب اولان انسان آئینہ آسان زنگ تعلق ماسودان مبررا  
او لخ افوار شمشقست دل اقیبا سرل بدرک صفحہ محلامی انوار او لو  
کاشف اسرار او لور سرور ابرار او لور شا داولوز وارا او لور  
غدن آزادا او لور بالام یا ورم ع معصی است

مقابل شد

در ہمان صفحہ مرقوم فرزانہ

ہو اللہ

امیلیت بریاق حون نشیہ آفاق شرق بریاق غرب مندو  
ثقاوت و امیاڑ ترک و تاھیک و فران و بلحیک و  
فرس و هر کیک و هسپیا و افریکی زمیان فست شنک  
و حدت عالم انسانی برخواست ایشیت کہ مشاہدہ مینیاں کی کسری  
وست در آنچوں غرب نموده و خاور و باخر مانند و دوبار شفیقت  
یکدیگر شدہ غ ع مقابله شد

( ५४ )

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دین در عین صفحه

أيتها الرحل لرشيد قد هلكت الأسرار وشرقت الأنوار  
وظهرت الأسرار وشاعت الآثار وزعمت الأذكار  
وانكشفت آية العسل بملائكت آية التهار والمحظون في سرور  
وبحور عيش موفور وحيث قلبيه ورب غفور  
فيا طوي للأبرار ويا شرمي للأخيار ويا فحالة صرار و

مَا سَفَّا عَلَى الْأَشْرَعِ



بُو حَمْزَةَ حَمْزَهُ بْنِ وَكِيلٍ

کرستان کیتغیراللی امدادیہ علیہما السلام  
یاصحبی العین

امی مساله نامه شما ملاحظه کرده اید مضمون شرحون بیان  
ایمان و قیان و شیوه بر عمد و پیمان بعد حکم خواهند  
که مظہر الطاف جمال مبارکی و مورد غنایت حضرت امام خمینی

دران قلمبند کر خدا مشغولی و فی حقیقت روح آنکثری و سرخ  
 آن نجاح آن زمینه را حجت کر نموده بودی که نهایت محبت بثبات  
 و حقیقت این محبت خدمت باستان احادیث است  
 و مقبول در در کار حق زیرالعدوی است امید و از افضل  
 و موهبت آنست هستم که هر بندی لی در غفران مستقر کرد  
 و در ظل عفو و حسنان و راید رب غفورگناه بیامزد و سینا  
 بجنات تبدیل نماید از جبست صعو و صفتی خوش  
 محظوظ باش در بخون مکرو آه و فغان مکن ماله و ندبه  
 منا کرید و مویه منا بی صبر و شمارشو زیر حسنان  
 آب و خاک آشیان مرغان آسمانی نه و عالم را  
 لائمه طیور آسمی نیست لبسته مرغ سحر بکاشن کل مغلط  
 پرواز نماید ولا بد آهی دشت محبت اللہ بیرون حدست  
 بشتابد غریب آرزوی طعن اصلی کنند و عجبور نهاد  
 محفل محکم طور نماید شما باید سبب هایت بعضی از اما  
 رحان کروید این لازم است و واجب اینست سبب  
 غریب ابدیه و حیات سرمدیه هنام شانی حشو  
 و نابود شود و هر راحت و آسایشی عاقبت بازیش

میدل کرده پس از حست در ظل شدره منتهی طلب  
 و آسودگی در شنیدن و تقدیس زادگویه کی بدان علیکم  
 البهاء الابی ع سعی شد سمع است حکایت شاهزاده  
شیرخوار

بخط جناب آن آسمان

جناب نور الله فی ارض کان ملاحظه نمایند

نحو الله

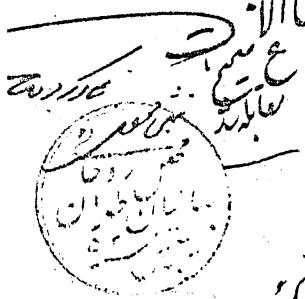
امی بند و جمال مبارک نامه شما رسید پیام اشتابو  
 و دلیل بر استقامت بر اصر الله روایا که ویده نئ  
 تا تجسس غقریب ظاهر کرده ملاحظه شود که زنش آن الله موت  
 حیات است بنی اسرائیل جائزه در خصوص حرکت  
 افتاب زمین مرقوم منوده بودی جسم کنایات  
 متوجه است ساکنی در میان نه زیر امرت از لوازم  
 وجود است و سکون از خصائص عدم یعنی  
 وجودی نیست که حرکت نداشته باشد در لواح

آنکه این قضیّه صریح است که جمیع جاام مضر و نفع خواسته  
 حقیقی فروخت کامات متحرک است یا با اصله یا با شیوه  
 اماکن حرکت نباید در میانشان اینچه جمیع صفات  
 متحرک حول جسم عظیم است حرکت لیلی نهار واضح و مشهود  
 که از ارض است پرمانش لامع است ولایش  
 واضح مثلاً جمیع این کره های فورانیه در این فضایی نا  
 تنا بی و دیگریست چهار ساعت مابعد ۱۱ لحظه بین دریت  
 یکشنبه روز و دریا نزد و طلوع و افولی دارند این  
 خارج از دو قسم است یا چهار مرکز نقطه ارض است  
 و کل این محیط عظیم را در مدّتی قلیل که عبارت از نیمیست چهار  
 ساعت است طی نمایند و یا اندک کرد ارض در این  
 مدّتی قلیل دو دوری پر محور خوش نزد این واضح است  
 که شق خیر صحیح است از برای این جاام تورانیه ناتنا بیه  
 حرکت واحده حول ارض حوال است و اما حرکت  
 سه دور که ازان فصول را به تحقق یادان نزد لال غسله  
 و نقلیه مشبّت است که شمس و آنما در نقطه حرراق مستقر است

وارض منتقل و تمثیل تحری متنقلاً که تقدیر الغیر  
 اصلیم یعنی شمس را حرکت مانند مایا ب محور  
 خویش است و بواسطه آلات داده است اکتشاف  
 شده است که اثبات رایز مانند ماه کلپی و این کلپ  
 در مدت بیست و پنج روز و پنجمین نهایان مشود و غایب  
 نمیکردد این لیل برش است که اثبات ب محور خویش متنکر است  
 نظر حکمت سنوی و نه صرکت لیل نهار این مباحث  
 ریاضیات است اولی ماباید از تمثیل حقیقت دم زنگ که آن  
 پیر آسمانی طائف رخوی خویش است نه طائف  
 حول نقشی و متنفسی از انوار احادی بی متجملی شخصا  
 لتفها ولا بخل بقوه غیرها والکل طیوفون فی حولها  
 و تقطیعون من انوارها و تمیدون من حرارتها و علیک الیها الامان

با صاحبی الحزن  
 خواکیت

ای طائف بقیه نوراء شکر کن خدا که هزار فرنگ  
 طی نفوذی و مانند با دیا وی پمیودی تا از پیمانه همان  
 سرست شونی و قبح بدست کیری و بازار عاشقان

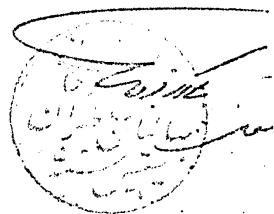


شنکتی هی احمد علیه با پنجه نایت آزوی محلصین است فائزکردی  
 سرگستان کبرایانادی و بجان دل تضرع و تنهال نمودی حال  
 مراجعت بصفحات ایران کن واجبای با وفای عبد الجبار  
 درگرانش امان و کردستان از قبل من تجربت وسایم برسان  
 یعنی ابوی محترم آمیرزاده اندکی پیداع ابی ابلاغ کن دا ورا  
 بفضل و موهبت پرورد کار امیدواران تا همراه از جام سشار الطا  
 پرورد کار سرست و چو شیار باشد و جناب حکیم ابراهیم  
 پیشارت غلطیم خرد وه تادلی جان را بتفات محبت الله  
 رشک روپریضون نماید و جناب ف والفتخار خان زاصره  
 الطاف وه تاد نصرت امداد اللہ سیف شاہ کردد واقایم  
 قلوب رامختر نماید این سیف نعمت تو حیداست و هنک  
 هتلیل تکسر و جناب احمد عدالی رامشام بیشک جان معطرکن  
 تا حیات تمازه یابد و وجود وله بی اندازه جوید و جنا  
 اخوی میرزا عقبا اسل میدوارم بتفات قدس نمده و تروتازه  
 کردد و جناب اخوی میرزا حسن را تبایید آنی خرد وه تا خلق  
 حسن یابد و مظہر موهبت احسن گن کردد و جناب اخوی  
 میرزا محمد علی رایا ت لوحید تریل خا تا حیات جدید یابد و  
 جناب ارحمت اللہ را بحیث پرورد کار خرد وه تائیت موهبت

کو

کرده و ملحوظ نبظر غایت امته الله همیشه خانم برضه  
 الی عبوت کن تاراضیه هضرمه کرده و امته الله همیشه خانم  
 بالطاف بی پامان نویم گش تا نفس مطمئنه شو و امته الله  
 همیشه سلطنت خانم را تخته ابدی محی ابلاغ نمایا جانش  
 زنده کرده و امته الله همیشه همیشه خانم را بالطاف جمال اینجی بشارت  
 ماقلین هسترازاید و والده آقا مکر را تخته فضل منبت  
 جمال مبارکا بلاغ کن زیرا فتحتیه والده منظر الطاف لی تهنا  
 شسته و چنین موبتی در حق او شده که اولا داشتا و بناست نل  
 مخدب بتفاوتند و همین از زای من درک اقماریه امیرزا  
 عبدالحسین اخوی زدرکاه احدیت طلب مفتر کردید اسد وارم  
 در جه عفو و فخران استفرق کرده ای راز را بهر یاران آنی باید  
 کر دشمن از اکلتان کشند و ان قلیم را با نوار تقدیس حقیقت  
 فرمایند درین ایام که مشاغل آفاق معتبر بر است و نمای اینی  
 مرتفع در شرق و غرب بامداد دوستان آن سامان نوعی رو  
 سلوك فرمایند و چنان شوق و فرح و سرور و جبور نماید و بنو  
 باعهم بشر از هر یلت بامانت و دیانت و عمر بانی سلوك فرمایند  
 که قلوب با هسترازاید و جانها هسترازائل راز کرده و بعضی  
 دلیل هر بان دمساز شود آیام در کذراست و اوقات لی شیه  
 و شهر نکنفو سیکه و هقان رحای شوند و در اراضی قلوب

شکرانی نمایند آیات توحید ترسیل کنند و آنکه  
 تعلیل و تکمیل نمایند فرمایند این قویان زیارات توحید نمود و از زمان  
 بگذرانی رند و در جهانی دیگر خیبر برافرازند و تغیر و یکریه نوازند  
 و ذر عشق بسوزند و بازند و دلها بناز جنت الله بکمال ازند  
 هدیم و سر ازند و از جان اشخیه در او است مستغنى و بی نیاز  
 فعلیم بهم بارا اللہ الا بھی فی الا ضر و الا وع ع  
 تقاضه صبح است



هُوَ اللَّهُ

بخط ام

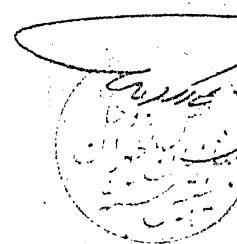
الله  
یاصاحی الحسن امی یاران

شما فراموش ننموده و تجویسم ننمود اما گوش هوش منتظر  
 استماع خبر بارانت تمازیت مسرور حامل کرد شادوستا  
 ان لبر همراه باشی دکونه فراموش کردید و انشقانه آن مهی  
 پرشانید چکونه از خاطر روید و مشتاق فیوضات  
 مهه تما باشد چکونه نیایانیا شوید یه مواد بیا و یاران

جوان

چون دریا پر جوش و خوشیم و سراپا پیش مکوش تا جلوه  
یاران بیشم و آهنگ جانخش و سان شنوم  
اید و سان حقیقی وقت آنست که اوقات خود را  
خرد مشاهده جلوه ریانی نمائید و بمحبوب و صایا  
و نصلح آنی حرکت و سلوك فرمائید تا سبب تنبه  
دیگران و تذکرخواهان کردید ای یاران من خست  
یرزان از اتماج فضل و احسان بر سر نهاده تا بهم  
ذی روحی و دود و عمر بان باشد و بیظور علیشت عالم  
ان کرد و رحمت پروردگار شود و موهبت آهر زکار  
لند با جمیع خلق با حسن خلق رفاقت نماید و با عالمیان  
در همایش رافت و فضل حسان سلوك نماید و زین دور  
عظم و محترم بمحبوب تعالیم الهیه نهان باید خیان حقیق  
حقیق اخلاق کرده و شمن را دوست شمارد و بد خواه را  
خسرو خواه خوارد غنی از رای ایارس درارد و بکاش را  
اشنا نماید لغزش بایکانه و اغیار و عذر و شکار  
چسان رفاقت نماید که دیگران بایار و اشنا نمایند و با  
آل و فاجه رسی دارند لای باران تحریم علوم  
و عرفان بگوشید و در کتاب کمالات صوری  
و معنوی بجد بلطف نماید اطفال از صفر سن

تحصیل هر علمی شوی کنید و با کتاب هر صنعتی تحریص نمایید تا قلب  
 هر کیک بعون و غایت حق مانند اینه کاشف اسرار کاند  
 کرده و حیثیت هر شئی پی برد و در علوم و معارف و صنایع  
 آفاق شو و لبته صداقت داشته و تربیت اطفال تصور و قدر خواست  
 و با خلاق رحمانی پروژه دید و مطمئن موہبیت و غایت  
 حضرت پروردگار باشد و علیکم الحیره و نسیم نهاد ع  
 صفات



بعداً

خواسته بواطه احمد حسین اوکیل

کوتستان

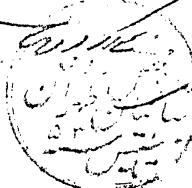
جناب آمیرزاده اللہ وجنا بآمیرزاده انور اللہ وجنا  
 آمیرزاده نبزدی جناب حکیم ابراهیم جناب آمیرزاده  
 پسر جناب آمیرزاده خان کن جناب آمیرزاده علیخان ہمدانی  
 جناب ذوالقدر خان جناب عزیز اللہ خان جناب  
 آمیرزاده اللہ خان جناب آمیرزاده محمود کاشانی جناب  
 آقرج کلیمی امۃ اللہ ملک سیما امۃ اللہ نوش فرنی

آعیه الغفار ایا مین اسد امته الله بکری سلطان امته الله  
 آبدریح الله امته الله بسیک خانم امته الله حسین خانم امته  
 سلطنت خانم امته الله بکه خانم آحمد بن محمد بن  
 خناب امیرزاده عباس خناب احسن خناب  
 احمد علی خناب حاجی محمد الله غزیر خان علیهم السلام  
 الیهاء الا

یاصاحی الجن  
 ہو اللہ

ای بند کلان و اما رحان خناب آنور الله و آحمد  
 تبریزی نامه لی هر قوم منوده بودند و نام مبارک آن یاران  
 و اما رحان زا هر قوم فرموده بودند از قراشت ایهاد  
 نفوں منجد بنهایت فرج و شاد مانی حاصل کردید زیر  
 منطق نامه دلالت بر شدت فرج و کثرت انجذاب  
 یاران و اما رحان پلکوست یزدان میندو تریل آن شت  
 صحبت الله کشت و تعطیر شام نیفحات جنت آبی کردید  
 و بشکرانه پرداهم که احمد الله آن دوستان از نیکان  
 بیزار شدند و بوحدت ویکامنی پرداختند الفت  
 جان و موائست و جدان دارند مخلی یارا یشد و

بذکر حضرت بیحون پردازند و در ذلیل شجره طوبی بیاسایند و بنای  
 حقیقتیوم مشغول کروند و بعیو وست استان مقدس  
 مانفس اشوند تلاوت الور کنند و قریل مناجا  
 نمایند ربت و رجای تری هنوز التفوس المتجذرة  
 بایات محبتک المتظللة فی ظلال و وحدة رحمانیک  
 امشیه علیک الموجۃ الیک ربت جعل عذر  
 قریرة بمناشیه آیاک و اذا انتم صاغیة تو صایاک  
 و تعالییک و تفوس هم زکریه نفویوضاک رب ایانیک و  
 قلوبهم صافیه بسطیع الانوار تو حیدر ربت ایام  
 علی خدمتہ احرک و فرقتم علی عبودیه عیشتک و ایام  
 آثارک فی الاقطار و اخذب هم قلوب با طاف حسنه بصریا  
 الأسرار آنک انت القوی الغیر المشکر و آنک  
 انت الرحمن الرحیم بعید نباشد



کرانش  
 بواسطه میرزا اسحق خان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
کر دستان

بِسْمِ مِيرزا اَسَدِ اللّٰهِ اَصْفَهَانِي عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ  
يَا صاحِبِ الْجَنْ  
هُوَ اللّٰهُ

ای عاشق حال فوجلال نام شما رسید و خصمون شین  
و شین بود زیرا دیل برین بود که طاووس مین  
در بشت برین جبلو هنوده و غقریب کردستان  
بهمت دوستان کارستان خواه بکشت اذن  
حضور خواسته بود مید و خود شما در انخدود و لغور انضم  
با نجاست زرا خادم حقید و ناصر کلمه اللہ بالدوائیا  
در آنجا یک نفس تفصی موجود باشد تاسیس تنبیه غافلان  
و ذکر جا هلان کر دو حال شما باید درین نشگری باشد این  
از مرت در وقت هر چون اذن حضور داده خواهد شد  
مطهنه کاش حال بخدمت پرداز پیتریت و پرایت  
نفس مشقول بکش دشارت کذاشت عمل حکم اهرام  
سیب میرت شد سین حلیل آمیرزاده و صیغه اخربیمه  
امه اللہ راضیه را از قبل من نهایت هم بسته

بھری دارید جناب آمیر الزوار اللہ اول حضور دارند علیک  
 الحسین و شنا برع صیانت

بخل کا ب

بعداد کروستان

بوارطہ انور اللہ امیر اللہ همیر داشان و رضیہ علیہا بہار اللہ

یاصاحبی الحسن ہو اللہ

امی مومنہ موتھ نامہ تو فرائت کروید و آرزوی تھے سفردار  
 ستائیں است و شاہ شموں لاطاف خداوند افتنیش ازفضل  
 نور میں امید پیں است کہ جناب قربانی میدہ بکشاید واڈن  
 واعییہ باید و مشاہدہ آیا بت کبھی کئند واسماع ندا  
 جمال آبھی نماید شایا با اوبنها یت محبت و خلوص و اطاعت  
 و رافت مائفوس کر دید و بجن اخلاق نقطاع و انجداب  
 و بثیل لی اللہ او را منقلب نمائند قسم سچمال قدم رو خی  
 لا خیا م الفدا کہ نیت خالص و عمل مبرور و راز خجا و ضخور مائیں  
 نماید تا چرد تبلوب و نقوس علیک بہتہا ال

رع صیانت

۱۳۸۲ج۱۷

کرمانشاه  
بوارطه‌جناب استحق خان

کردستان  
جناب آنورالله علیه السلام

بخطه  
یا صاحبی‌سنج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای بپنده‌اللّٰهِ نامه شما رسید احمد‌الله ولیل حلبی بود  
که یاران نسان مُستقیم راه‌حضرت رحمانند و ثابت  
بر عهد و پیمان امرواز مقاضی می‌نماید استقامت بر  
صراط‌است و این استقامت ولیل برخات باشد یاران  
اللّٰهِ در میان خلق نفس حجت و برپان حق باشند تا مجتمع  
خلق شهادت بزرگواری نمان بگشند که انتقام شمعه‌ی  
برافر خوشنده‌نلّه و نزد اوی عشق در دستان آنی قانون  
جانشانی امانتند از غیر حق ندارند وزیر تو شمشققت  
روشن و پرتوار از قبل عید الیما، بیک که تختی ایدع آیین  
ابلاغ دار و نهایت اشتیاق بیان کن اشخاص مسئله  
خواسته بودید آبسته یاران کرمانشاه در شخصی  
نهضتی خواستند نمود یا از نقوی انسان و یاخود از بدان

با ختن  
با ختن

دیکار بسته میلگنی همیه و تدارک خوشنده مخود و بکر دستان  
خوشنده روانه کرد و علیک اینها را لائمه  
تباش صبح هشت ساعت



بواطن جناب میرزا حیدر

برخط راه ر  
نیایا جی العین

ستندج

جناب آمیرزا اسدالله اصفهانی علیه بهاء الدین

بواطن الله  
ای بندۀ آنی شادکردستانی و آمیرزا حیدر الله درگران  
و این عبید در سورستان و روابط رحمانیه را ملاحظه نمایی  
از کردستان از برآمی جبار درگستان از عبدیلیها در سورستان  
خوش نکارش نامه فرماید این چه الفتا است و این محجتب  
و این چه غایی است و این چه موهبت سبحان من  
از زل هزار قیض سبحان من قدر هزار فوز سبحان  
من الف پن هزار القلوب بقوه ملکوت ای ای ای  
میظليکه کردستان را کستان نمایی و این سور را  
بنور محبت اللہ روشون کنی و علیک التحیۃ ولیش نام  
تمثیل صورت

بواسطه صحیح طهران جناب آنورالله شفیعی

هو الأ Bj

خطا

یا خاتم

یار موافقاً آنچه در عالم روایام است ما عن نمودی خطاب بعینی  
از ایرانیان بود و اما شما حفظ و مصون و در ظل حمای  
ربت بحیون مطہن شش جناب آمیرزاده خان  
و امیرالله شفیعی در همارا بینده اذن حضور دارند یا مame اللہ  
الموقته صفت آمیرزاده خان از قبل عبد البهاء تحقیق این بحیون  
برسان و از دریا می غفران با بوی حقیقت مکان آن جناب  
غمقو و فخری لی پایان خواهم منحصر قوهم مشهود معذوب برادرید  
۲۸ رمضان ۱۳۲۹ عکا بیجی عبد البهاء عبا شفیعی

هو اللہ

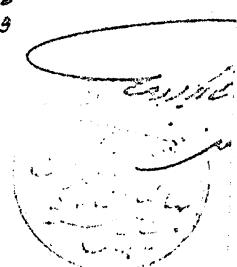
خطاب رک

کمال شاهان جواب جناب مشهدی حسن بن زیارت علیه بهاء اللہ

جواب افاده

امقتبس نقیب مصلح الطهی جمعی که خود را دلیل داشتند و وسیله

وصول پارکا که بیرون در ماده هوا و هوس که فراش شد و  
در صحرای غفور و شجاعت سرگردان هر یک فرعون عظیم  
شدند و نخودست که پرسید بکلی زلطان یوچن شور  
حده کشید و ازدواج بخت غفور را یوس کردیدند تو  
که نه ملکی رشادی بی و نه خلق اهل ارشاد شکر  
کن حی قتیم را که بجهد حیات بی بردمی و منتظر جانان  
رسیدی و در کویی دوست مقریافی و نشسته در شان  
از خچون مسنه تابان شدی و نفعه مشکبوی استثنا تم  
کردی و بکلی لرابوی و متوجه نمودی شکر کن حضرت حی  
قیوم را که بین موبایت غایی مخصوص شدی والبها علیک  
مقابل شد معین است



پو اسطنجخاب سیناء

بِهِ الْهُدَى

خاب مشهدی حسن براز  
علیه السلام

۱۴۲  
هوا لله

بخط بزرگ

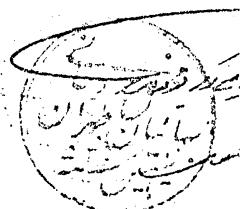
ای پروردگار بی نیاز بینده و رکاه است جناب میرزا زاده حرم  
راز فیض ما و در عرفان فارسی باز کن و نام شا در ملکوت  
وجود باقی و قرار فیض ما لذتی خوش و شروعی عطا  
فرما رزگر ملکوت تو انگری حقیقتی عطا کن و شفای روحانی  
مقابله صبح است ساعت عص

دست  
هوا لله

لوزان  
کردستان جناب آمیرزا سدالله اصفهانی جناب میرزا  
جناب میرزا عباس امتدادیم کم امتداد شریعه بیکم  
خواست جدی بیکم و علیم هم بالله الابی  
یا صاحب الحلق

ای بیش کان زیان اما در حان قرب غروب است آوا  
زوب افول عبد البهای دیبا و شما مشغول از قضل رب غفور راجی و  
مرتعیت که هر یک از شما مسئول لطاف کرد و منظور نظر حضرت

احدیت شود تا در جمیع عالم و انجمن هم ثباتی حق ناطق و  
نذکر جمال قدم ذاکر و بنفهات قدس مأله و بتلاو  
ایات انس مشغول شوند و در کتاب ایجاد هر یک  
ایتی همراه و کلیه ناطقه و صحی با غله پاشهند آثیت  
از فیضهات ملکوت که فرها آمال مفترین است و غایت  
ارزوی خلاصین ای پروردگار این همچرا مظہر عاطف رحمانیه  
فرما و مطلع الطاف سبحانیه نما از بجزیک این سیراب کن واریما  
مطلع حقیقت روشن قیامان نما فیضی خیش که افوارش در صحیح  
ابدی منتشر غایتی کن که افوارش در ملک سرمدی شهر توی  
مقدار و توانا و تویی بخشند و عمر بان آنکه انت الکریم المتعال  
و علیکم البراء بباشرست



خط کار

نوالله

کرم اشاه جناب میرزا محمد علیه السلام

یاصاحی الحسن

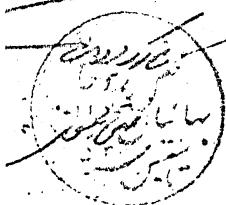
هو الابنی

ای بندی شاپور الحضر استفاضه از مقام محمد بن شور و مظفر  
فیوضهات شاهزاده دشتی از اصحاب اخذه و نجاست

در کار

و برگشیدید خضرت هر زر و دودال تجارتی بیعنی میان  
که از سهام او یا هم محفوظ و مصون نشدی و دریناه حی قوم  
خنزل و مادی کردی نیز موہبیت را از شطر غنایت یافته  
و نصیب محبت را زیادی عالطفت کرفت نظر عطا شامت  
و فیض عطا ف کامل باشد شنیدن چه براست و فیض علیش  
چون یل نیان در هر دی شکرانه جمال شدم کجا آر که بجهن  
الطفاقی شخص کشتی و بجهن یا موتی موقت غیرتی  
ملاحظه خواهی نمود که این کوهر محبت است چه قدر دری و داشته  
و پر لمعان است ابصار خیر کرده و انتظار حیران ماند و علیک البهاء

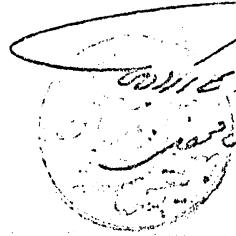
علیکم السلام صبح است



ب خبر برگشت  
هوالله

ای بندۀ در کاه آنی ہر چند بعد فاصله صد ماز فرنگ است  
ولی اتفاق حاصله حکم دریکش پیر ہن محترمی داشته  
فی احیفه درین بجهن حاضری و شب و روز موئنس و  
مجاس بلکہ در خلو تکانه طلب و سلطان هم را یکدیگر ندا

و در نهان شکانه جان مسازیل و نهار پسح اشکايت از فرق  
 داري و دفتری شکايت از درد هشتگان آماده  
 افظعم از این تصور تو ان نمود و باستحبت او سع از اين بخاطر تو ان  
 آورده لا والقدر واسع و پرس شايش جهان جانش نه ابدان  
 و فرج و و كييع ميدان دلست نه اين زمان سع  
لهم اشهد كييع است



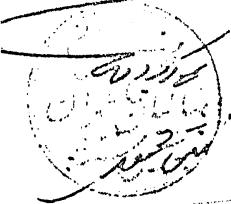
کربلا شاه  
 جهان ابا حسن بن زبیر طبرانی علیه السلام  
 يا صاحب السعی

بخط  
 هوالا

امیست بریان حمدکن خدا که از مطلع آمال انوار  
 جهان شاپت طلوع ولا منع و از منع احادیث کو کب  
 الطاف باز غر و با همسر آثار موابب المیشه  
 شرق و غرب را حافظ نموده و آیات فضل وجود  
 در جامع ملکوت با بدعا اسکان ترتیل میشود و بسایع

۴۰

هیل بہا سیده ظلمات امکانیه حجو وزائل شده  
 و انوار لدنیه واضح ولاعج کشته امیت که در هر اقلیم  
 این حکم مرد رمفوذه درست کشور این مدنور بر تو  
 افکنده اصر و امر اللہ پستان نفوذ کرد که از جمیع اقطار  
 تصریف بہا، الابی بی بلند است و از قطعات محظوظ  
 نیم جا بخش محبت اللہ در ہبوب است سبحان اللہ  
 این سراج قریب شدت بیان د مشکوہ ایران ابر فروخته  
 و شفوف زجاج آن کشور ختم داشت و چنانچه ماد و شاید از  
 پرتو تقدیس منور نکشید در این یام سراج محبت اللہ جا به  
 کران شاہر توی ساطع افرخ است امید واریم که جمیع  
 آن اقلیم محبت یاران و نقطاع دوستان و عی خلصان ححمد  
 محبت یافت زیلان روشن منور کرد و لیز فلک علیه  
 و علیک البهاء ع سلامت صلی الله علیک و آله و سلم



بـ جـ

کرمانstan بواسطه جناب امین علیہ بہا، اللہ اعلیٰ نگه

جناب مشهدی حسن طهرانی جناب میرزا علی‌الکبر ذاکر  
 جناب میرزا حسن جناب نان‌عمو جناب  
 دکتر میرزا یادخان جناب ذوالقدر خان جناب  
 محمدخان جناب حبیم ابراهیم کلیسی جناب آقا محمد تقی‌جہا  
 علیهم السلام والحمد لله الابد

بکھر  
هو الا

امی جنایتی امی ایران شیاق احمد سعد قلم شیاق بلند  
 و انوار شرق از غیب آفاق در زیارت خوشندگی آثار  
 الطاف جمال بینی از تکوت اخنی چون با رقه صبح کارهی  
 در زیارت وضوح کمشوف عیان تائیدات غیر از  
 شیاق توفیقات رب لایر واضح و متراو ف باران  
 رحمت در زیارت ریش تا چه خاک مبارکی میرزا  
 بان فیض خوش نماید و کل ریاحین رویاند و رکت خیر  
 حصل کند احمد ندان خوش مقدره از حقائق مبارکه  
 بودند و اراضی طیبیه بفیض مقدس ثابت شدند و بر شیاق  
 ثابت

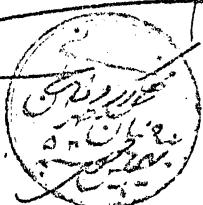
ثبت کشید غقریب نائم جان پورم و راید و مامنهر زنام  
 مبتدا فیض ستر کرد آنوقت ملاحظه خوبید فرمود کشت  
 زار خسیقت چقدر طراوت لطافت حلاوت حامل خواهد بود  
 و همان سیمی کشت خوش آسیاری فرماید غقریب مظکر کززع  
 اخر ج شطا فاستقطل و ستوی علی سو قدم بجنب الرزاع لفیظ  
 الکفار فرماید آندم باران آنی هدم شادمانی ابدی کردن دندها و  
 بندهای حسرت سرمهی کشید نورانی ملکی شاق چنان پرتوی  
 باافق هست که عالم انوار گردد و حیرت از این ایشان  
 طاً اعلی شود هنالک نیز ح الشابیون سخیر الناقضون علیکم

## البها ع ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بو اسطوکرمانشاه درستندج احتجای آنی

جناب خان عمو جناب ذوالقدر خان جناب آقا محمد  
 اخوی ذوالقدر خان جناب میرزا علی کبر جناب آقا محمد بهادر  
 جناب حکیم ابراهیم کلیمی جناب آقا میرزا سدالله جناب آقا نور  
 جناب میرزا عقباس امۃ اللہ صبیحہ سیتبہ آقا محمد باقر اصفهانی



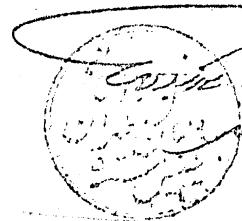
وامّة اللّه المُؤمِنَةِ جَاهِنْجَرَ خَانَمَ هَمْدَى امّةِ اللّهِ رَضِيَّهُ خَانَمَ وَهَمْدَى  
حَسِيَّهُ خَانَمَ دُوْصِبَايَا مَىْ قَامِيزَرَاسَالَّهِ وَامّةِ اللّهِ ضَلْعَ  
خَسْرَشَانَ عَلِيِّهِمْ وَبَيْنَ بَهَاءِ اللّهِ الْأَجْمَعِيِّ

مکالمہ

اللَّهُمَّ إِنْ مَسْدِرَ الْأَمْوَالِ شَوَّلْنَ فِي مَلْكِهِ تَقُولُكَنْ فِينِي كُونْ وَيَا مِنْ قَدْرِ الْبَلَاءِ  
لِلْأَصْفَيَا وَضَعِي بِالْأَسَاءَ وَالظَّرَّ لِلْأَحْيَا وَذَلِكَ مُوبِيْكَ بِكَرْبَلَى  
وَعَطَيْتَهُ تَخْلِيْكَ لِعَيَا وَالْأَقْيَا وَارْفَأَتَهُ التَّقْيَا وَتَرَى يَا أَنْجَى هَجَومَ الْأَعْدَاءِ  
وَصَوْلَةِ الْأَبْنَاءِ جَمْعُهُ عَلَى الْمَظَاهِرِ مِنْ عَبَادَكَ وَصَالِهَا  
كَالْذَّمَّابُ الْكَوَاسِرُ عَلَى رَقَائِكَ فَاصْطَفُوا الْوَقَافُ الْوَفُ وَسَلَوةُ  
الْتَّيْفُ وَشَخْنُوا الْجَبَائِكَ الَّذِينَ سَلَمُوا جَمِيعَ شَوَّنِيهِمْ  
لَارَادِكَ يَارَبِ الرَّوْفَ وَرَضُوا بِقَضَائِكَ صَبِرُوا  
عَلَى بِلَائِكَ وَشَرُوا أَكَاسَ فَائِكَ وَلَبَّوَ النَّذَائِكَ  
وَرَجُوَ الْأَيْكَ تَقْلُوبُ خَاقَّهُ وَنَفُوسُ تَبَشِّرُهُ وَارْوَاحُ  
شَتَّاقَهُ لِمَلَائِكَتِ رَحْمَاتِكَ وَانْفَعُوا الرَّوْحَمَمُ فِي سِلَكَ  
وَسَرَّخُوا إِلَى مَسْهَدِ الْفَدَاءِ فِي حَجَّتِكَ وَحَتَّمُوكَ مُصْبِيَّهُ وَ  
عَذَابُ وَعَقَابُ شَوَّفَانِي لَهَا كَمَكَ رَسَّبَ  
رَسَّبَ هَوَّا نَجْمُ سَاطِعَهُ فِي هَقِ الْفَلَكَ

و سُرُج الامتعه في زجاج الزفافه و طيور صاده بداع الائمه  
 في حدائق الشهداء رتب رتب اعقل درجاتهم واكشف سجاتهم  
 وارفع راياتهم وثبت كلما تهم واثر راياتهم ونشر ابراهيم  
 و ظهر اسرارهم وتمم انوارهم وارزقهم اللقاء في خضر  
 الجنة وفضل المشاهده الکبيري حتى يخلو في جناتهك العليا  
 و تحمله وانى ملكوتك الاعلى ويجلوسا على سرير الملائكة الاعلى  
 انك انت القوى لقدر المقدر على ماشاء وانك انت الکريم الرحيم  
 ذو العطا لا لله الا انت الرحمن الرحمن ارجوكم  
 امى ران عبد بيهما نقوس مقدسه ارجأه باسورة بمنتها  
 فدا شافتند وعلم شهادتكم افرجتند ولو لونى  
 درافق اخذتند وقلوب صافية رانبار جباراق كدختند  
 و فرق عشيق شودند طفاري سلطنت بذاته منوده ونشور عزه  
 لپشتير تلاوه تفرمودند وبحون خوش صفات آفا فراستا  
 عبويت مرقوم منودند وكوي سبقت از میدان موبت  
 ربودند اما ما سعادتكم اقاده يهم بيكاره يهم اشفته يهم  
 الوده يهم فسرده يهم که از اين ميدان باز مانده يهم انان  
 از حیث امكان تا قطب امكان پرواز منودند و باطیور قدس  
 در مکوست ابني دسار کشند و باواز بلند يالیت قوی  
 يعلمون فریاد پراورند وما در این جهان تنک فتار یک

ایسر ب و زکیم و مشغول ب شوون بیکانه و خوش آن چه مهیتی  
 و این چه محنتی آن چه او بیت و این چه ضریضی آن  
 علیستی و این چه بختی آن چه عالم نورانی و این چه بان  
 طلایی فاعبر و یا اوی الابصار نیمودایا اوی الابصار  
 افت کروایا اوی الافکار و علیک تختیه لئشنا رع  
 ت بدر میراث

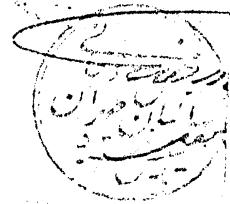


کرمانشاه بواسطه جناب احتج خان کردستان خبای آن  
 جناب اف میرزا سدالله جناب حکم ابریشم کمی جناب و الفقا  
 خان جناب اف سلطان حسین جناب اف نورالله جناب اف محمد  
پایان علیهم السلام الله الابحمد  
هو الله

امی پاران آنی حضرت احتج رحمانی نهایت تائیش را درج است  
 دهر بانی شما من وند که آن پاران رحمانی احمد اللہ بنفضلان تبا  
 جمال بخی درنهایت فرح و شادمانی ایامی بسربند و درمجمع  
 پاران نداشی تقتل و قصرع بملکوت رحمان بنده است  
 و قل مقصدی جرز رضامی حق و آرزوی نغير از جانشانی

و نشسته است ریانی ندارند از این خبر جان پرور نهایت  
 سر و روح جو حاصل نشد که آنچه در آن اتفاقات مهبت  
 اتفاقات درست آمیخته است و تقویت چشم موجود  
 و مانند شمع محجتب اللذروشن و خوشبته اند افضل  
 و موهبت جمال بجهی روحی لاجتاً لطف داده میدوارم که روز  
 بر روز بروجدر و سرور بضریب شد و شب و روز بکوشید  
 و بجوشید تا هر دو کار از زندگان ماند کور از اینها کشید  
 و کار از اشناخوا و نکار از اکویا و افسر کار از ترقه قمازه و پر کار از  
 روح فی اندانه بخشید از هر جهت از این خبر روح و ریحان  
 حاصل فی از مسکلایی که ماین جناب اقامیز اسد الله و  
 جناب حکیم ابراهیم حاصل نهایت خزان در قلب پیدا کشت  
 ایسته احبابی آنکی باید بجان فی دل بخشید که این مشکل حل  
 شود و این حساب انتقام نموده ای تا بکل غنیمت کار دورت  
 افرسان و قلیز اغلیل کرد و ای کل متفق متحداً بخدمت اهل الله  
 و عبادت و رکاه بکریا پردازند ای یاران آنکی وقت را  
 غنیمت شمرید هر زمان پیشین مایدی بدرست ناید احمد الله  
 عون و غاییت جمال بجهی روحی لاجتاً لغذاه طاهر  
 و اسکار و نصرت ملکوت مانند آثاب پدیدار حین  
 وقتی بید راین دریانی موایب غوط خورد و خوض نمود

تازه عشقی بی پایان شد عالی موهبت کبری بگفت آور و وبر  
 سوچل تفویت طالبین شارخونه ایام زندگانی مانند  
 سرگش سبابانی نهی کرد و وزیر امی نفسی را حست و شادها  
 و آسایش و کا هزاری خاند پیشو شا بحال نفیکه از شجره حیا  
 شمری یاد و از زندگانی درین جهان فانی نیچه بدرست آرد و این  
 واضح و مشهود است که شره عظمی و نیچه ناقه ایله خدمت اصرار  
 هل اهرست درست  
 و عبودیت در شرقه ایت و تر تیلایت بیانات  
 عبر زنست  
 روش و سلوك بندگان با وفا غبیمه مقدسه علیا و علیکم الحجه داد  
 تبریز صبح است



ط هوالا  
 جناب میرزا حق ویردی علیه السلام لعله خاطمه نهاد

دیگر  
 هوالا

ای جه نور نور محبت  
 در سپل آنی ساک و حالاک شو و آهنگ  
 معراج افلان نما خوی استان کیر و بنده استان شو بعید  
 قیام کن با یار قه الطاف رویت برد در این دوستان آنی شمع فروز

باشر

پاکش و دول سراج ربیانی پروانه جانوز در محضر و حانیان بسان  
ذکر رحمن شاه و در محل نورانیان پر تو معرفت بزدان شغل  
ما آنوقت تأسیسید جمال بھی پنی والطاف حضرت لی رو  
از افق علی مشاهده نمایی والبها علیک و علی احباب اللہ عاصمۃ القویم

تسبیح صبح داشت

۱۰۰ کھنچ

حوالا ط جبار میرزا حق ویردی علیہ السلام الله الاملا خدا نماید

کھنچ

حوالا

ای کھنچ خدا حق ویردی میعنیش بارسی خدا دادا و ترا ذکر کنم  
امید من فضیب خزاد بخشنده عطا پی آنی فضل وجود و احانت  
علی انسوں اسی موبیث که مکالات هالم انسان امید وارم که  
این عطا را زدست ندهی و این نیز بدی راستاره سهانه  
اسکاری قدر بخشنده ایلان و بکمال بیش حرکت کن تا اس ایار  
عطای آنی کر دینیوت وجودت که کوکب لامع الامار و نیز رام  
الآنوار است جلوه نماید والبها علیک و علی کل من ثبت  
علی شیاق اللہ ع تسبیح صبح داشت

هـوـالـلـهـ

ورـقـهـ مـشـتـعـلـهـ خـالـهـ جـنـابـ مـيـزـ رـاجـيـ عـلـيـهـ بـهـاـ اـنـ لـمـ لـخـلـيـانـ

هـوـالـلـهـ

ایـوـرـهـ مـشـتـعـلـهـ اـکـرـدـ کـرـبـانـ طـرـانـ عـسـرـیـ بـسـرـرـبـیـ فـیـ لـلـهـ

دـیـارـالـلـهـ سـیرـ وـکـشـتـ نـمـوـدـیـ جـسـمـ دـکـشـورـ خـالـ سـیرـ وـسـاحـتـ

نـمـایـدـ روـحـ درـجـهـانـ فـلـاـکـ سـیرـ جـبـهـاـ آـنـ سـبـ نـشـاطـ اـبـدـاـنـتـ

سـیرـرـوـحـانـ سـبـبـ نـجـاـتـ وـابـنـاـطـ دـلـ وـجـانـ حـالـ

دـرـیـجـهـ دـیـکـرـ کـشـاـ وـسـیرـ وـفـرـدـیـکـرـنـ بـعـنـیـ اـزـ اـمـکـانـ بـلـاـمـکـانـ

سـیـاحـتـ نـمـاـتـاـثـاـرـ عـمـدـ وـپـیـانـ بـرـدـاـزـاـ وـرـلـاـدـ اـعـلـیـ مـشـاـہـدـنـاـنـ

سـبـرـجـ صـعـبـ هـوـغـ



هـوـالـلـهـ

بـوـاسـطـهـ قـاـعـلـاـمـلـیـ اـمـتـ اللـهـ بـهـ شـرـیـهـ اـقـامـ مـیـزـ رـمـؤـنـ عـلـيـهـ بـهـاـ اـنـ لـمـ لـخـلـیـانـ

مـلـاخـلـهـ نـمـایـنـدـ

هـوـالـلـهـ

اـیـ قـمـةـ اللـهـ جـنـابـ آـقـانـلـامـ عـلـیـ ذـکـرـشـهـارـاـ دـرـطـوـرـاتـ خـوشـ

نـمـوـدـهـ بـوـدـهـ مـنـ شـرـقـهـمـ بـرـذـکـرـ تـوـجـارـیـ نـمـوـدـمـ تـاـبـدـاـنـ کـلـاـنـ فـرـامـوـشـ

رـخـواـهـیـ شـهـ بـلـکـهـ شـکـ وـرـوزـ حـاضـرـیـ وـمـذـکـورـیـ وـدـرـظـلـ کـلـاـ

الـهـیـهـ مـحـشـورـ وـالـبـهـاـ عـلـیـکـ وـعـلـیـ کـلـ مـتـهـ ثـابـتـهـ عـلـیـ عـمـدـاـرـ وـیـثـاقـ

سـبـرـجـ صـعـبـ هـوـغـ

هُوَ اللَّهُ

جَنَابَ مِيزَارِ إِسْحَاقَ خَانَ زَائِرَ وَجَنَابَ عَبْدَ اللَّهِ عَلَيْهَا،  
الْأَبْصَنِي

وَالْقَسْتُومُ  
هُوَ اللَّهُ أَكْبَرُ

امَّيْ بَدْنَدْ وَجَاهَ قَدْمَ سَرَاجَ بَهَارَخَ الطَّافَ دَرَزَ جَاهَ قَلْوَةَ  
اَشْرَقَ مَنْوَدَ الْنَّوَارَهَيَّتَ كَبِيرَيَ تَبَابِرَ وَاسْرَارَ مَلَكَوَتَ  
اَبْصَنِي اَشْكَارَكَشَتَ هَرْفَنِي ثَقَرَسَ تَعْدَادَ اَكْتَابَ فَيُوضَّا  
مَنْوَدَ اَكْمَدَ لَهَدَ شَهَارَ اَزَارَنَ فَيَضَّ بَهَرَهَ وَضَبَّيَ وَازَارَنَ الطَّافَ

قَسْمَتِي وَعَلَيْكَمَا الْبَهَارَهَا، الْأَبْصَنِي عَعَ رَاتِبِهِ

بُوا رَطْمِيزَارِ اَسْخَنَ خَانَ زَائِرَ

جَنَابَ مِيزَارِ اَسْخَنَ جَنَابَ مِيزَارِ الْيَاسَ جَنَابَ مِيزَارِ يَعْقُوبَ.

صَاحِبِيَّ عَلِيَّمَ بَهَارَهَا، اللَّهُ اَكْبَرُ

هُوَ اللَّهُ

امَّيْ نَفُوسَ مَبَارِكَهَ كَاشَانَ مَدْقَنَ پَرَشَانَ بُودَ اَكْمَجَهَ سَهَهَ  
حَالَ پَرَتَوَافَاتَ اَشْعَهَ سَاطَعَهَ شَمَسَ حَقِيقَتَ خَرَشِيدَهَ

و فیوضات جدیده مبذول داشته اخبار حوش از خطا  
و دیار متسا بعما مرید امیدوارم که آن اقلیم فورانی غلط نمای  
و کن شدید کرده و دلبر کلمه اللہ در زیارت طلاوت  
و ملاحظ جلوه نماید و سراج هدی شاهد اینجمن کرد علیک الامان  
تم در معنی است <sup>الابحث</sup>

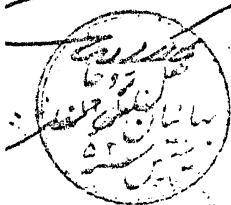


بحدان بواسطه جناب آقا دادوه  
جناب لا میرزا سحق ولا میرزا ریحان ولا میرزا فرج  
علیهم بهما اللہ الائمه  
صاحبی الحج بها بها

ای یاران من در این دم سایه اشادم و بذکر شما بر خشم  
یاران ائم سلاطین حضرت خلیل با رضی خلیل اور دم و بخطاف  
ملائکه مقرین فائز بالکد مکر یهدم شدم کم واژراز و نیاز یارا  
دم زدم خواستی حقیقت ذکر یاران شادا مانی شکشد و سفری  
پایان نا ہد و یادوستان نار محبت در قلوب افروز  
و ہر فکر و ذکر را حسزوی دوستان مانند خس و خاشاک بوزو  
من از پروردگار چشینیں امیدوارم که شما نیز شب و روز بیا

اندر

آندر بزم هر بان او قات بکذرا نید و الیوم را یوم میقاست  
و حدت عالم انسانی بذرا نید ابوالکعب موهب آلمیه  
مفتح و فریاد قلب روح سجنخ قدوس رستملا<sup>گشته</sup>  
والروح پس با بدیجان جهد بلطف منود تایر لطف فتار ک الله  
احسنها لقین منتشر افاقت کردد حبیح شبر در طلش کلم الله  
محشور شود خوش خنور منوده بودید این یا هم خالی از محظوظ  
بو قت بکرم هون نهاید انشاء الله متیر همکرد دفع

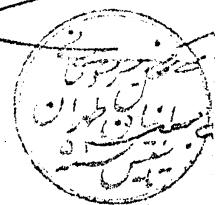


کاشان ہوالہ جناب خواجہ پیر حبیب اللہ علیہ السلام  
جناب اسٹاد حیدر جناب آقا غزال معاوی پیر اقا غلام حسین جناب  
پیر حبیب بن علیهم بہا دالحمد للہ الہمی  
کاشان ہوالہ جناب خواجہ پیر حبیب اللہ علیہ السلام

ای چشمیان بنور ہے شمع ہی شفشت واقع اعلیٰ بنو جمال ابھی  
ساطھ دلام مشترق بر زفاقی احمد پر تو بھلی چون با قہ صبح منشہ کرشمہ اپنے  
بر بصرو صیرت زد یہ رصرو صیرت کی قوت مشاہدہ دشت روشن  
ضریف البصری ولیل البصیری چون قوت مشاہدہ نیدا  
و دیدہ پرست و مانند خداش در حضرہ نظماء خرمدی احمد شکر

با صرہ آن یاران شدید بو که مشاہدہ تمثیل مقتت کرد  
و سمعشان مستعد بود که نداشی رفتی الاعلای و در ظل عون  
و صون جمال بھی درآمد ہنگامہ شکر و شاست دو  
تایش و تحریر نشناه علیک لحیتیه الشان از ع

بنا آقا میرزا سحق خان تحدہ علیہ ہماں العتما  
یاصاحی الحین بنا آقا میرزا سحق خان تحدہ علیہ ہماں العتما



ای ہنچ پاندہ در کادا ہے سمجھی بزرگوار حضرت حق در قربان کاہ مر  
تلہ نہاد و آرزوی جان فشاری نمود از اطاف حضرت لطفی  
خبیر تمکن نایم کہ تو نیز تائی سمجھی بزرگوار نمائی تا خدا بخیج یعنی  
یا بھی ہجھن بنا آقا میرزا سحق خان تحدہ علیہ ہماں العتما  
بو اطاف بنا آقا محمدی  
کاشان بنا آقا شکر الله بنا آقا غلام حسین بنا آقا محمد باقر  
بکھر  
علیہم ہماں العتما الاد

ای قبلان اعیان ای عاشقان حکمت نید خدارا کہ بملکوتی وجوہ

اقبال

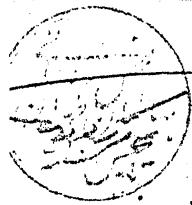
اقبال مفود دیگمال موعود عرفان با فیض آشفته و پرشان آن ببر  
 صهر بان کشیده و شید اوسای عالمیان شدید سفر عاشق شدید و عنوان  
 نامه مجدد بان کشیده این از فیض بدی خضرت زرو است  
 که مانند ما گذاشت کارا ز بکعبه رحمون الالت فرمود و مانند شما  
 شنکار از العین حموان یهدا کرد هرچو شنی از این الطاف ببره و  
 برد و هر دستخوشی مایوس و محروم کشت پس محملان خلوت کاه  
 اسرار باشد بکرانه الطاف جان کثرا رنایید و جهان  
 انسان را بشم محبت اللهم تکرار فرمایند هنوز امایش کل  
 عبد شکور و تیغی لکل حبیب غیور و علیکم التحیة والسلام ع

هوالله

جناب آقا سخن علیه بهاء

هوالله

ای بزرگحضرت کبریار نامه شمار سید و مصمون بی بفرج  
 و سرور کردید و دلالت بر ثبوت و استقامت شدید بلو و خنا  
 اوا یوسف ایامی چند درستان مقدس فائز و متعکف حال  
 ماؤون بر جوع کشت تبا انصفات باز کرد و سبیل بارت قلوب شود  
 ع ع



بُو طَهْرَةِ  
کاشان خان خواجہ ریح  
صلواتی  
یا بی بجن

خاناب میرزا سحق شریک ایشان علیہ السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای بندہ اے خاناب میرزا رسح بقعہ مبارکہ وارد در حضرت  
 سبحان حاضر شد سر لقیہ مقدسہ نہاد واز برائی تو تائید و توفیق  
طلبید فی الحکیمہ در جمیع حرابت ترا شریک و هیم خویش قانت  
واز عین تشنیم نسب خواست خوشاب جمال شما که هیم و نیم  
و ثابت و مستقیم واز حل جنتہ لتعیم از خدا بخواست کار  
در آن اقلیم دوایت نبا خلیم کردید و سبب بنیانی کوران  
و شنوی اکران ویداری خشتکان و هوشیاری غافلان  
تکریدی عون غنایت نمیست و ضل موهبت بمنشیں  
و تائید و توفیق ہدم و قرین مطمئن باش که الطاف حضرت  
اصدیت از جمیع جهات احاطہ نماید و علیک التحیۃ و شزارع ع  
مشتمل فیم اے

بُو طَهْرَةِ  
خاناب میرزا سحق زر



اطفال حرموم لاموسي علیهم السلام

مناجات طلب نعمت بجهت لاموسنی

سماحة شیخ بن عثیمین

اللهم يا غافر خطايا وواهب العطايا تعذر لمن شأ، وتفعّل من شأ  
تشأ، ربِّك الأكرم كله لا إله إلا أنت الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ ربِّ رجا  
من لي سؤال راجحاً ومن لي دونك عفوًّا غفوراً ربِّي إنْ عَبَدْكَ  
موسى قد ترك أحبّة الدنيا وتوجّه إلى ملكوتك الأبيّ خاضعاً  
لسلطتك خاشعاً لعظمتك مستغفراً لذنبه مستكثراً لكرمه  
رسّالك بفضلك القديم وبعفوك الشّفيف انْ يَخْرُمْ مشواه و  
تجعل أصرحة خيرات من إراداته تكاثن العفو والرحيم ع ع  
سورة

احبای آنکه در مشرق الاذکار کاشان اعانت نموده اند

حضرت ابن بهر جناب الامیرزاده الصمد خان از ترکه هر جو میرزا به شمکان  
قمرودی از ترکه هر جو موسی شید اطفال لاموسی مرثیه جناب

لا عرضي بحداني جناب لا سيد معيل ماق جناب لعائلي جناب  
 لا شماعيل بن ابي شع جناب لا مسح ولد عاشر جناب لا امير محمد على ربان  
 نوش آبادی جناب حکیم یعقوب جناب لا میرزا علیخان سرتپ  
 جناب لا محمد باقر بن الاعلی جناب لا شهریار فارسی جناب استاد حسین  
 شخار جناب لا میرزا باشمش جدید شعبان لد لا میرزا هاشم جناب ازبا  
 افتابا با مشکو هی جناب لا یهودا شیرازی جناب لا میرزا الیاس  
 بن لا یهودا جناب لا میرزا نورالله بن لا یهودا جناب لا میرزا الیاس  
 بن ملا عاشر جناب لا میرزا یوسف علاقه بند جناب لا داوود بن  
 رفیعا جناب حاجی فرج جناب لا ریحان بن الاماد جناب  
 حق نظرین پاری جناب لا یهودا ولد عاشر جناب لا میرزا یوسف  
 شلالام جناب لا داوود بن طلا ابراهیم جناب لا یهودا بن ملا معیل  
 جناب لا داوود بن طلا یونس جناب لا داوود ماری جناب لا مجمن  
 ماری جناب لا مجشید بن شهریار جناب لا همزه زیار بن تیرانداز  
 جناب لا ستم بن تیرانداز هرموم لا مجشید تیرانداز جناب لا زین پیغمبر  
 ابن حاجی محمد شهید جناب لا محمد باشمش ولد لا شیخ حسین جناب لا محمد  
 بن لا شیخ حسین جناب لا محمد علی قصری جناب لا خدا بند فار  
 جناب لا میرزا غلامعلی جناب لا محمد رضا بن لا علی جناب لا میرزا  
 جیب الله شندجی جناب لا میرزا فلان طون جناب حکیم حجم جناب

لأخرج التدريك جناب لا ميرزا عن ايات الله امين اللهم بخاله ميرزا  
 عن ايات الله جناب شاحدون بن لا على جناب لا حسين بن لا علي  
 جناب لا محمد نقشی بن لا عهدی خواجه ربيع خادم شرق الاذکار  
 لا میرزا یوسف اخوی ایشان اخوہ میرزا عاشرور اپناه خواجه ربيع جناب  
 موسی خان داود خان میرزا بدیع اللہ جناب لا میرزا اسحق جناب  
 ایشان لا میرزا عبداللہ عیم بھا داللہ الابھی

اسامي انا و المجنون

صلع لا میرزا هاشم صلع لا شعبان کلمی صلع لا شمعیل صلع جناب  
 لا یہودا جیہی امۃ اللہ اقامک خاتم فاطمہ بکر خاتم صبیہ او خاتم صفری  
 صلع لا میرزا ریحان صلع کاریجان صبیہ جناب لا فلا معلی  
 صلع لا فلا معلی صبیہ صرحوت لا شعبان نعلی عیال صرحوت لا میرزا  
 عین کمیں قصری عیال لا محمد علی قصری خاتم زنیت صبیہ لا  
 محمد علی قصری صلع جناب لا محمد هاشم با جہڑا توں صلع جناب  
 لا میرزا سحق صبیہ او شمسیہ ایضاً صبیہ او یہیه صلع جناب لا زین  
 العابدین بن الشہید ولد ایشان لا محمد صبیہ ایشان خاتم رضوان  
 صلع افرج التدريک صلع لا میرزا عن ایت اللہ صلع خواجه ربيع  
 خادم صبیہ او صریح خاتم صبیہ ای میرزا عن ایت اللہ بشارت  
 فاطمہ خاتم نصرت خاتم عیمن به داللہ الابھی

سَبَحَانَكَ اللَّهُمَّ بِالْحَقِّيْقَى حَوْلَادُ عَبْدِكَ مَكْرُونَ وَامَاءُ قَانِتَاتِ سَرْعَوْنَا  
 اَلِيْ مَعِينِ رَحْمَةِ اَنْتَكَ وَهَرْعَنَ اَلِيْ فَلْلَ حَمَائِيكَ وَدَعْوَارَاجَةِ  
 تَغْوِيْمَ وَوَوْعَنَ ثَرْوَتِنَ تَوْجِبُوا اَلِيْ مَلْكُوتِ اَجْمَالِ تَضَرِّعَنَ اَلِيْ  
 جَبَرُوتِ اَجْمَالِ تَرْكُو اَلْهَوِيِّ وَشَبَّوْا بَا اَهْدَى وَابْتَلُوا وَفَضَّلُوْنَا  
 اَلِيْ مَلْكُوتِكَ الْأَعْلَى رَبِّ رَبِّ اَنْتَمْ اَذْلَاءُ بَيْبَ رَحْمَتِكَ  
 وَفَقَرَادِ اَلْكَثْرَوْتِكَ وَسَخِيْرُونَ بَجَوارِ رَحْمَتِكَ وَلَا اَمْدُونَ بَجَفَ  
 حَفَظَكَ وَحَمَائِيكَ وَسَبَغَيْشُونَ اَلِيْ سَمَاءَ وَمُوْهَبَكَ رَبِّ  
 اَيْهُمْ بَفَضَلِكَ وَاحْسَانِكَ وَشَيْدُهُمْ لَعْنُوكَ وَسَاطِانِكَ عَلَيْهِمْ  
 حَمَائِيكَ وَبِرْهَانِكَ وَظَقْعُمْ بُنْيَانِكَ وَأَخْنَصَ وَجْهُهُمْ لَوْجَمَكَ  
 وَلَوْتَرَ قَلْوَبِهِمْ بَذَكَرَكَ وَشَرْحَ صَدَوْرِهِمْ بَآيَانِكَ وَحَسْرَارَ وَحَمَمْ تَحْتَ  
 بَرْلَيَانِكَ وَاجْعَاهِمْ سَرْحَ التَّوْحِيدِ وَمَعَالِمِ الْتَّقْدِيسِ وَأَنْوَارِ الْتَّرْزِيَّةِ  
 تَهَلَّلُوا بَذَكَرَكَ فِي الْأَفَاقِ وَيَتَضَيَّنُوا مِنْ نُوْرِكَ اَسْطَاعُهُمْ مَطَاعِنَ الْأَشْفَافِ  
 رَبِّ اَنْتَمْ اَنْقَوْا اَمْوَالَهُمْ فِي بَيْنِ مَشْرِقِ الْاَذْكَارِ حَتَّى يَذَكِّرُوكَ فِي الْعَدْوَى  
 وَالْأَسْحَارِ وَيَعْبُدُوكَ فِي الْتَّلِيلِ وَالْتَّنَارِ رَبِّ اَقْبَلَ مِنْهُمْ بِذَلِكَ الْأَنْفَاقَ  
 وَأَيْهُمْ عَلَى السَّبِيلِ عَلَى الْمِشَاقِ لَا إِلَهَ اَلَّا اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ  
 اَسْمَى بَارَانَ اللَّهُ اَرْضَعَلِمْ مُوبِسَتْ حَضْرَتِ يَزِدانَ عَبْدَ وَامَاءَ رَحْمَانَ  
 مُنْذِبَ جَمَالِ الْبَرْعَرَبَانَ كَرْدِيدَنَدَ وَشَتِيلَ بَارِ رَجْبَتِ التَّدَشَنَدَ دِيدَه

كَرْنَيْهَ

لشک شحو و کسوند و مشاهده آیات کبری مفودند به قام تصریف و طبیعت  
 رسیدند و بین خواست قدس نقشی مشکلین کشیدند. جانشانی مفودند و  
 بقر باشگاه حق شناختند و آهنشک طلا را علی یکوش خارشیدند  
 وجود دله و طریق اختنند و جان مال فدا مفودند تا در این آیام  
 در بنیان مشرق الا ذکار رسمتی مفودند و اعانتی کردند امّن این عیاد بدر کاه  
 آنچه خبر فزاری نماید و رجای قبول این مبت کشته امیدوارم که فیض  
 و برکت حاصل کرد و در مقابلین اتفاق وله عشرة امشالها تحقق  
 نماید خداوند عصر این در قرآن مصیر نماید مثل الذين ينتظرون عونهم  
 فی سپل اللہ کجتہ نسبت سبع سنابل فی کل سنبلاة ماۃ جتہ والله لذرا  
 لمن شیاء امید است که حضین کردد و فیض سین جلوه نماید تائید  
 رتب العالیین رسد و موهبت کبری رخ بکشاید و علیکم و علیکن  
 الیها والابهی ع ع سید شر

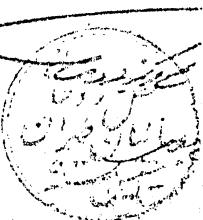


ک جناب میرزا محمد باقر معلم ابن آن محمد علی المصاعد الی اللہ  
 جواہر

ای سپل شخص محمد پدر نزک اوزارت در مدّت حیات در سپل نجات  
 سلوك نمیتو و در منرح قویم حرکت منقول اظرفیت و مشمول نطف و

محبّت حضرت احادیث بود تا انکه صعود بلکوت غرباً مکان نمود  
حال آن بخل سعید او نیز باشد بر قدم او حرکت نماید تا ظهر الولد سرمه  
شود آئی آئی ان عبده المقبول فی غبتة رحمائیک المنفوست  
فی الولح و حکت قد صعد الی ملکوت رو حامیتک ایرت باز که منزلاً  
مبادر کا و غفرله واعف عنہ آنکانت الفقور الرحم و آنکانت  
الکریم القديم ع ع تا بشـ

هو الله



رشـت جـاب يـعقوـب اـسـرـائـيلـ مـقـيمـ رـشـت عـلـيـهـ بـهـاـ اللـهـ

صـاحـبـ لـجـانـ

هو الله

ای سید حضرت خلیل خلیل پناه هسرائل و شلیم بـ جـلـیـلـ اـنـ اـرـشـیـم  
آـسـمـیـتـ نـهـ درـ زـینـ روـ حـامـیـتـ وـ بـهـیـتـ بـرـینـ مـلـکـوـتـ اـبـهـاستـ  
وـاقـعـ اـعـلـیـ اـحـمـدـتـ رـوـسـیـ وـرـشـلـیـمـ نـمـوـدـیـ وـبـادـیـهـ وـبـیـانـ پـمـوـیـ  
وـقـدـسـ اـلـاـقـدـسـ هـرـ آـمـدـیـ وـمـوـرـدـ اـلـطـافـ رـبـ اـلـقـاسـ کـشـیـخـیـ  
بـاـیدـ وـرـشـتـ بـکـوـشـیـ تـاـوـشـتـ وـلـکـلـشـتـ کـرـدـ پـرـتـورـیـ جـانـانـ  
تـبـاـدـ وـبـوـیـ خـوـشـیـ رـمـنـ جـرـنـ خـوـشـیـ وـکـوـیـ وـرـشـلـیـمـ آـسـمـانـ کـرـدـ اـنـ  
خـمـتـ وـعـبـوـیـتـ مـحـبـتـ وـهـاـیـتـ خـلـقـ مـقـیـمـ اـوـقـتـ حـضـورـ  
بـیـاـیدـ وـمـوـنـعـ بـکـلـیـ زـلـ کـرـدـ وـعـلـیـکـ تـجـیـهـ وـلـاـ وـعـ تـاـ بشـ



هـوـالـلـهـ

رشـتـ بـوـاطـرـ جـنـاـبـ اـمـيـنـ عـلـيـهـ بـآـلـهـ اـلـلـهـ جـنـاـبـ مـيرـزاـ سـخـنـهـ عـلـيـهـ بـآـلـهـ اـلـلـهـ

صـاحـبـ الـجـنـ

هـوـالـلـهـ

امـيـنـ بـعـدـ هـرـضـ اـشـتـياـقـ اـعـدـ بـشـاـهـ رـوـمـيـ دـلـجـوـيـ يـارـانـ بشـ  
اـرـاـشـاـنـتـ وـلـیـ مـقـضـاـيـ حـكـمـ دـرـمـیـانـ اـکـرـانـ نـبـوـ وـعـلـیـهـ بـهـاـ رـاـ  
آـرـزـوـ چـهـاـنـ کـرـخـ يـارـانـ درـیـانـ بـخـمـنـ باـتـمـهـ تـابـانـ بـتـایـدـ لـهـ زـانـ عـجـعـ  
باـلـیـاـتـ اـزـشـاـوـ جـمـعـ دـوـسـتـاـنـ کـاشـانـ سـرـرـتـرـاـ یـتـهـالـ لـذـتـشـمـ وـمـقاـلـاـ  
لـلـبـعـدـ اـلـنـورـاـءـ مـنـاـجـاـ وـدـعـاـنـیـاـیـمـ وـارـضـلـ حـضـرـتـ يـزـدانـ اـسـتـدـ عـاـ  
مـیـکـمـ کـهـ بـنـیـمـ عـایـتـ حـدـائـقـ قـوـبـ يـارـانـ خـلـیـلـ طـراـوتـ وـطـافـتـ  
فـیـ اـنـداـزـ بـخـشـ وـعـلـیـکـ التـحـیـةـ وـالـسـادـعـ

جـنـاـبـ لـکـ یـوسـفـ رـاـ سـخـیـتـ مـشـتـاـفـاـنـهـ اـزـ قـبـلـ بـعـدـ بـرـیـانـ وـهـمـ پـنـ

سـارـاـجـاـیـ الـتـیـرـعـ

هـوـالـلـهـ

قـرـدـینـ بـوـاطـرـ خـضـرـ

اشتمار جناب لارضا و جناب لا سید حسن فخانواده مرحوم رضا  
و هموم احباب آئی علیهم بآدالتدالا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای ران این عبده حون حضرت طراز و حضرت علی اکبر امام صفوی  
در آن قرن پیغمبار که بعضی از اسرار پروری را در خود داشتند و از عیش و حسن  
و نوش حمانی در آن تعریف و توصیف نمودند که اکبر را پیغمبر ایران  
دست داد و آنچه شنیدند بدم و باز باود، حسن مست و مدبهوش منفعتون  
آن روی تابان بودیم و مجعون ان لطف پریان و بیهدا  
مسرور شادمان از آن تعریف و توصیف جان ذل این زندگان  
نهایت شادمانی یافت که اکبر را پیغمبر ایران حقیقت را که همای  
زنگین شفته است و بوستان رحمائیت از حمان نازنین بای  
رسیده از خلیل موهبت حضرت یزدان میر خانست که روز  
بروز برخالات عالم انسان و خصال حمانی بیضیراید و علیکم ببا

الْأَعْجَمِيَّ عَلَيْكُمُ الْكَفَافُ



اشتہار و احیا میں آئی علیهم بآیت اللہ الائمه

کھ۔  
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای پور کار و هر بدن این بار خوشی را زیبکانہ و خوشی نیز از نا  
و بخیات ریاض مکوت اپہما یت همراز و دساز فرم اچشمہ ما را  
بہشادہ افوار روشن نما وجہ نہما را کھلڑا و چمپن قلوب را حد تھیہ و فنا  
کن و صد و رامعین فیوضات ملا اعلیٰ فیض روح القدس اذن  
فرما و قوت روح الامین را بکان کرن تاؤستانت بقیت  
لاہوتی و قدرت مکوئی و سلطوت جبروتی و تائیدی سمائی وجہ نوی  
آسمانی و نقشی رحمانی بخششے ریوانی وید بضمائی کیمی و فتحہ سیحانی  
و خلقتی خلیلی و بستی حبیبی جمالی یونینی و شستاقی یعقوبی و صبری ایوب  
برخشت قیام نمایند رب و قدر علی ذکر انکانت القوی

القدیر عاصم تبدیل

بواطہ جناب حاجی سیدزادہ  
جناب لشیخین اشتہار و علیم بہاء

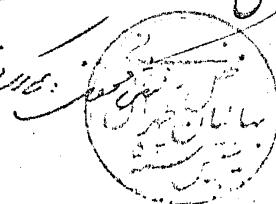


امی بند حق اکھر لہ کچھ از خامہ میاں صار مشہو و واضح کرد  
 علیحضرت شریاری موید کر دیدند و موفق شدند و علمای  
 سو نیشتند کہ خشنی در امور سلطنت نمایند سبحان اللہ  
 این نقوص زاداره امور خوش عاجز چکونه تو اند که مدار حکومت  
 کردند و بضیط و ربط حملت پردازند احبابی طھی باشد پیش  
 و روز بذعا و خیر خواهی علیحضرت تاجدار ک مشغول شود که موافق  
 بر عدل انصاف باشند و موید بر ویج قوانین حفاظت  
 و مساوات کردو تائیید باقی ماند اطھی اطھی  
 ائمہ ارض صحیح بتبیین التکبیر ای عستیۃ الکبریاء و صرخ صرخ  
 یا شرمها التھرۃ الصیاد و ارجو العفو والغفران لا بوی نہ اید  
 الادب سعی حسن المیختب لک رحیم الای رب غفور لاما  
 بعفوک و احسانک آنک انت العفو غافر الذنوب قابل التوہ  
 الرحمن الرحمن امی بن ابی سدنک عمارت موروث  
 که وقف مشرق الاذکار نمودی مقبول در کا و کبریا فقاد آن روایاتی

برآنست که مقرت در کاه کیریاکردی و ازالطف حضرت چون ارجمند  
شئون بمه و نصیب کیری دخوص تعلیم اطفال مرقوم نموده  
بودی فرض و حبیابت اکرپر اقتدار و سمعت باشد والا  
لایکف اللہ تعالیٰ الا وسعها بقدر امکان بید پدر یکوشک طفیل  
تعلیم و هدتا از مهیت علم و معارف محروم نماند ع  
سید شریعت

بو اطه جناب سرمشه دار  
جناب الامیرزاده الوہاب کاشانی علیہما السلام  
هوالله

ای عبد الوہاب در رضائل جمال قدم بعراق عرب  
جو امیر الاقا است فرمودند نامش امیرزاده الوہاب بود  
بی خرد مشول بحضور مبارک و شماع بیان چنان منجد و شادان  
کردید که خاندان زراہیت نمود و گیعیر اثبات داد و بعد از جویش  
اسهم اکرم بطریق پاکویان کفت زنان با رض مقدسه طهران  
شناخت و بوصول در قصر زنان مقریافت و بعد از  
چند روز نوبت شهادت اور سید چون جلاد



و خل ندان شد و بغير اذنام او بر زبان راند آن نوجوان برجوا  
و رقصی ممکن در زندان نمود و خود را سله حبیاً دکر و بعد بشما و  
بکسری فائز شد و همواره جمال مبارک ذکر او میفرمودند همید  
وارم که روح در بیان آن شید الوہاب درین عبدالوہاب  
نیز خلوه نماید و علیک ابها دلائلی ع ع تبر شد



بو اطه بنا ب سر شمه دار

خاب لامیرزاده الوہاب علیه بهما اللهم

صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖہ وَسَلَّمَ

اللهی الهی آن عبدک الوہاب حلمه و اب می عوک بخل ضرع  
وابتمان قیوب من کل شون لا تقر ب الی اجناب رب  
حمد لله لاسهل و سر ل الدلیل للوصول لی ملکوتک را بخل و نفعه بالذكر  
الیکم و ایده بفیضک لمین و قادر لة الفوز لعظمتک  
قد ناجاک فی اللیا لی اللیلا و بنج ظلمتک الدیاء بخشی اسراره و

بربع منها جاهة وبربع الايام وتضرع بين يديك <sup>تمتن</sup>  
 القرب الى باب احديتك والوصول الى رضاك والرضا  
 برضاك فتقدر له كل خير في الوجود وادخله في ظل المحدود  
 وجهه وحده الى مقام المحدود ونضره يحيى دمثود من ملكو  
 الوجود حتى تشعله ذكرك عن غيرك ويأخذك نفخات  
 شحنك وتحميمه انوار جمالك وتصرفة في غمار حجارة الوله  
 والانجذاب انت العزيز المقدار الوتاير وانك  
 انت الرتب الود والتواب يارب الارباب <sup>مع</sup>

ببركة

شیراز بواسطه خواجه حمام زرا اصفهان خواجه <sup>فتح</sup> السعد وجناب <sup>فتح</sup>  
 عليهما بهاء الله

نحوها

اى ثوابت بریان نامه شمار سید شامة غیر بود وضمون  
 منک اذ فرد لالت بثبوت خلوص در سوخ طینو و  
 شکر سید خدارا که بخدمت ملکوت مشغول مالوفینه و

بِحَمْدِهِ كَفَى يَدُهُ دُرْجَتِهِ فَنَاهَا يَدُهُ  
 فِي عِلْمِ الْذِنْ تَلَمِّذَهُ مُنْقَلِّبُ تَعْلِمَهُ ارْتَالَافُ الْأَصْدِيدُ وَارْسَمُ  
 كَرَاحَتُ وَاسَا يَشَ حَصُولُ يَا تَبَرِّيَّهُ وَامَّةُ اللَّهِ كَشُورُ وَامَّةُ اللَّهِ  
 مُتَوَّرُ وَامَّةُ اللَّهِ جَبِيَّهُ وَامَّةُ اللَّهِ بَهِيَّهُ تَحْيَيْتُ ابْعَادُهُنَّ بِرْسَانُ  
 وَهُنْ مُشَنِّينُ بِلا جَبَرٍ وَلا عَبَاسٍ نَهَيَتُ هَرَبَانِي مُجَرِّي نَاهِيَهُ  
 وَبَنْجَا بِمِيزَارِسَنْ وَجَنَابُ مِيزَارِمُحَمَّدٍ وَجَنَابُ مِيزَارِاعْدَيَّهُ  
 وَجَنَابُ مِيزَارِسَلِيَانْ ازْقَلَ عَبْدَالْهَآ، كَمَالَشَيَاقِيَّ بِلَاغُ وَارِيدُ  
 عَذَى جَجَرَهُ ۱۳۲۹ حِيفَا عَبْدَالْهَآ عَبَّاسُ. تَسْرِيَّهُ

بِوَاطِئِهِ خَرَقَتْ شَهِيدُ ابْنِ أَمِّ التَّلَمِّدِ  
 جَنَابُ دَكْرَمُحَمَّدْخَانَ عَلَيْهِ بَهَا وَاللَّهُ أَلَا



حَوَالَهُ

اَمِي سَلِيلِحَبِيبِهِمْ فَرِيقِنِيرِينِهِنْ پَدَرِزِکَوارِدِرِيَامِعَرَاقِبَخْسَرُ  
 تَهِيرَاقِشَتَافَتْ وَمَدَقَتْ وَرَظَلَمِبَارِکَبَودْ وَبَا اِينَعَبَدْ  
 شَبْ وَرَوْزَنْزِنِمِجاَسْ فَيِاحْتِيقَهَا زَخَتْ اَخْلَاقَشَدَأَفَاقَ  
 بَودْ وَرَنَهَايَتْ لَطَافَتْ وَحَلَاوَتْ آتَنِي هَرَبِي بَشَاشَتْ  
 نَيِكَذَاشَتْ وَمِبَدِمْ بَهْرَوَسِيلَهُ بَودْ هَدَمْ وَهَمَنَشِنَزِنِهِنْ بَهْرَنْ

شیرین و شکرین میموده تا آنکه حکمت اقتصادی مراجعت نمود رجوع  
 بوطن کرد و از آنجا باطنان و از طهران بجهان بی پایان آن  
 سلیل محترم از برای من یاد کار کردشت اکتوبر خلف از خضر  
 جان و دل سلف است نآب و کل شبیت حقیقت است  
 البولستربایی است از این جمیت بسیار مسرور م مشعو قم خود  
 که اکتوبر این همان شرکت شرخ خشید و باطرافت ولطاف است  
 و حلاو است آن درخت فرشته بخت جلوه نمود حال خدا  
 شما دادم در درسه ترتیب در قلب این عبید ذکور که محمد بن  
 جمیت شما مدرسه ترتیب پر تو هایت کرفته دروز پروز ترتیبی  
 جدیدی بسیار دادم وارم که این درس مقرر نهادهای بحال  
 کلش آنی کرد و محترم شماری رفاقت شود بسیار همیش  
 فرمائید چون بخدمت اطفال آنی مشغول شده بزرگ زیارت  
 تربت مقدسه فی احیفیه فائزید و علیکم الهماء الاعمع  
 شدند

طهران جناب دکتور محمد خان علیه السلام اللهم الامنه

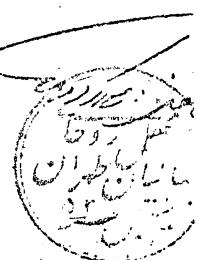
بار بهزبانا این یاهم ولوه مناره است وزیر مصطفی  
 هوالله



قوای عالم آشی طلب بـ و از عدـل حق دم زند شـخـی سـلـمـان  
 صـرـحـیـمـونـهـ کـهـ مـاـ رـاـ مـقـصـدـ اـزـ حقـ وـ عـدـلـ کـلـکـهـ مـلـفـوـظـانـهـ مـلـکـهـ قـرـبـومـ  
 اـنـیدـ وـ کـلـکـهـ مـبـارـکـهـ اـسـتـ اـینـ دـرـستـ وـ لـکـنـ هـلـ حـقـیـقـتـ بـعـضـوـمـ  
 کـفـایـتـ کـنـشـتـ مـلـکـهـ مـفـعـولـانـهـ اـینـ حـقـیـقـتـ هـمـهـ رـاـ طـلـبـتـ وـ کـانـ هـرـاـ  
 مـفـعـولـاـ اـحـمـدـ شـهـ شـاـبـ مـحـقـقـ کـشـتـ کـهـ اـحـرـابـ اـیرـانـ کـلـ سـبـبـ  
 اـنـقلـابـ وـ ضـطـرـبـ کـشـتـ وـ اـیـراـزـ اـیرـانـ مـهـوـونـدـ وـ چـنانـ پـنـ المـلـلـ  
 وـ الـأـحـمـمـ کـنـامـ کـشـتـ اـنـدـ کـهـ فـیـ اـكـتـيـقـهـ نـاـمـ وـ نـشـانـیـ نـمـانـهـ وـ لـیـ هـلـ بـهاـ  
 اـزـ موـبـیـتـ کـبـرـیـ مـیـدـ وـ اـنـدـ کـهـ مـوـقـعـ برـآنـ کـرـدـ کـهـ اـیرـانـ وـ اـیرـازـ  
 رـاحـتـ وـ اـمـانـ هـوـنـدـ وـ رـشـکـ فـرـدوـسـ جـنـانـ نـمـانـهـ نـمـانـهـ اـنـقـدـ  
 بـیـشـنـهـ آـنـجـیـبـیدـ وـ شـایـدـ قـصـورـشـ زـیرـاـکـرـ وـ یـهـیـ وـ رـهـاـکـ وـ دـارـ  
 کـوـشـیدـ وـ جـمـیـعـ مـوـقـعـ بـکـشـدـ وـ حـزـنـیـ درـآـبـادـیـ وـ عـمارـ  
 کـوـشـیدـنـ هـمـیدـ وـ دـارـکـمـ کـهـ اـینـ حـرـبـ مـوـقـعـ وـ مـوـيـدـ کـرـدـنـ وـ  
 عـلـیـکـ الـبـهـاءـ الـأـبـیـ ۱۳ رـبـیـعـ اـلـثـانـیـ ۱۳۲۷ عـبـدـ الـبـهـاءـ عـبـرـ

سـمـدـشـدـ

طـ جـنـابـ مـیـزـاـعـمـیـتـ الـعـرـقـ وـ لـاـ مـیـزـاـعـمـیـتـ خـانـ وـ لـاـ مـیـزـاـبـدـ  
 خـانـ وـ لـاـ مـیـزـبـدـ الـتـهـ باـقـرـافـ وـ لـاـ مـیـزـاـعـمـیـلـیـانـ وـ لـاـ مـیـزـاـ  
 رـجـیـمـ خـانـ وـ لـاـ مـیـزـبـدـ الـلـهـ الـأـبـرـ مـلاـخـظـهـ نـمـانـهـ



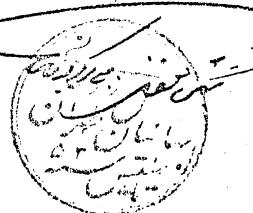
# مناجات طلاق فخر بيجيت من درك الفارتبة وكتور محمد خان عليه

الأักษم  
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حوله

ياربي الود هو انضر عاصيتك وجيفضايا في حيراتي المعد  
لا حباء المهم انجو وقرصمعي رب ان قفيك المدد وسر حجر  
قرص الناس بصدر مفرد وقلبي وروح محمد وواردا على شريعة رحابتك  
دوا فدا على عقبه صداقتك تهنياً القرب واللقاء متزجي القوز والبعاء بـ  
جناحي الفلاح نابت الابا هرالصرح الى وج العطا وتصعد الى الملوت  
الوفا والوصول الى ساحه الكبرى، والدخول في الفردوس ورخلود في سجنة  
المأوى رب آنة تك بالصورة الوثني وعترفت بطوع لورك من افق  
الآلاء قائم على خدمتك من الملا وعنى سعيا مشكورا حتى يزال حجر مفروضاً  
ويتجزئ من كناسك ان فراها كافورا وحكل ملامته اللئام وشماتة الأعداء  
وما يجزئ ولا فزع من حجوم الأعداء نطقوا حق وتكل باصدق وغضون سلطاناً  
جهاراً وتبصر عن كل فاجر كان لفقاراً واقاصداً نظيروك الحشر وبرهان بوديلاؤ ضحايا  
بياناً وبياناً فلما صياغ بالدنيا ذرعاً وزاد من حجز الأدبي كرهاً وتفاراً  
قصد بباب العطا والتجار الي ساحر لفضل واجبود ولهدي وحذني سجيني ا  
ولغصان والتجار الي جوار الرحمة والأحسان رب الكرم وفوده وحسن

وروده في غنية قدك العليا، وساحة قضاك التوراً جعل  
لهم ما علينا وفرف قدك بجناحتي حتى نinal لموجبه الواقية والرحمة  
الكافية ويقول لك ألم يا الذي لما أغمت على نعمتك ساغبها  
ورحمة واسعه ومحبته ونافيه ومحضره كافية رب انت شفاعة  
اغتنى وغريب اجرتني وذنب عقوبت عني وذليل عزتي وفخر  
اغتنى وغريب اكررتني واسير حترتني لك الحمد والامان وكوك الخضر  
والامان على اخرين بحوار الرحمة والرضوان انك انت الملاك  
انك انت مليك العفو والغفران لا الاله الا انت الراكم الرحيم  
٢٣٦١٣٣٩ جفاع الريح استاذ تاج الدين



سبت ۲۳۲۱ بوسلطنه جناب لا عبد الوهاب زائر عليه بهاء الله الـ  
والده محققہ امۃ الرضا فاطمہ اخوی لا عبد الحسین اخوی الجمال  
همیشہ ربایہ حرم اخوی فاطمہ و صحبیہ  
صریح سلطان ربایہ و جناب لا هیرزا  
علیهم و علیہیں بهاء الـ

پیغمبر اعلیٰ  
حَمْدُ اللّٰهِ

(۱۸۲)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

امتنان بن جناب رائول عبدالوهاب آن فائز بعثتہ مقدسہ  
امیریکہ در پیغمبر میا کر کے بود در ترقیت شہنشاہی  
با دوستان ہموارہ پذکر فرست کر شما مشغول بود ہر ہم یادی طلبیو  
وزیر نہضت زبان دل فرمادی میدکرو نی اکتھیہ بوناقاً حکم بود فریز  
وصفا و احمد شرط وفا ایشت کہ انسان درستہ رجان بیاد میارا  
افتد و عوام غنیمت خواهد و صون حمایت طلبید الیوم  
میدان و سچ و کوئی چوکان سلوکیں و موبہت پے پامان  
مشبوہ و عیان تاچہ نفی جوانہ سند و کوئی بست پیش  
از پیدائش برپاید باید کل ہمت بکارند و غرض جرم  
فرمایشند و در عالم انسانی استعداد و قابلیتی بنا یابند  
محبظ فیوضات کردندا و حرّت تخلیات شوند مصدر اذنا  
کردندا و محترم سارشوند این عسید در حق جمیع دعائنا مید و  
بملکوت سارداریں نہارت پڑع و بہال کند و یاران امادر ا  
روح و ریحان طلبہ فضل و موبہت خضر

منان جوید و غلیکم و علیکم البهار الائمه  
ع ع ع



هو

شیره

ب بواسطه جناب شیراک علیه السلام

هوالله

بخط

امه انتم مهور شیره جناب شیراک سلطان علیه السلام

دکھنے

خواہ

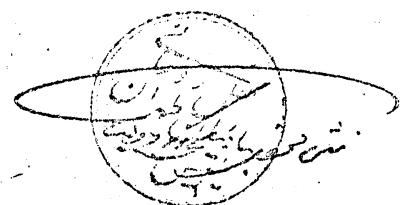
امی مدد اللہ فیض ملکوت از خدود و قیود ناسوت شیره میرزا  
وارشیون جہان چون وطنون مضر لهدزادگو روانی را  
یک حکم و رجائی ریات انجمال یک شان ہر یک  
 بشیر میرزا مکرر تر کرد و ہر مخدن بترز دیکھت پس ای ورقہ  
 روحانیہ بکوش غہماںی بھسند مبدول دار تا انکہ در در کا

احدیت بکھری موقی کردی و در جانیت

متطل شوی الہما علیک

تمام

ع ع

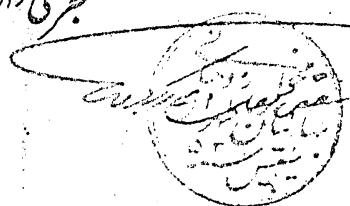


1950

جناح لانصرالسرزدی علیه بہاءالله الابنی  
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای نین حق در قلیم مصطفی قاد فوج فوج موج میزند ولی  
شیرینی شما هلاوی دیگر داشت از قرار مسموع بندول  
 محمود استاد کاظم علیکم بجه آللله الابھی تکسر خراجی حاصل  
نموده اند همید وارم مظفر غنایت حضرت خنی الاطاف کردند  
با زمانه کان من اور کل قریبہ فی ملکوت الابھی الحمد علی را  
فردا افراستیت بلعابی ابلاغ دارید علی شخصیت آنچه  
مرعوم و مسنه اللہ والده اشرار و در جمیع احیان در خاطر نز اطفال  
آن مرعوم اطفال منشد باید کل نهایت رعایت لازم باشد از قبل من  
یانا ان مجرمی دارند تا کمان نتاییت دکر نمیند و شخصیت  
در مس موق انان نهایت وقت و هشت مجرمی دارید زیرا  
در زمان عزیزند آقامیز امکن با پذیرای عذر ادانه باش  
نتاییه و تدارک نتاییت دوچوں فرصت نداریم که در شخصیت

نامه مخصوصی قاچاق احسن نبویم این داشما همین نامه را با و بنا شد  
 تا پس از یوم رسی خلوی عجید قربان از برای آنان نیاس  
 تدارک نماید و لا عبد الوهاب را ناطر پرسید ع رع  
 احبابی آنی که بر زیارت می‌باشد البته در حق آنان موظبت در عات  
 مجری دارید شما حمل جلیل فشارش نمی‌تید ولی مقصود ذکر احباب است  
 و علیکم البهاء رع رع تبریز



### شیرابو اسطه بشیر آنی خاناب حاجی ناصرالله علیه السلام

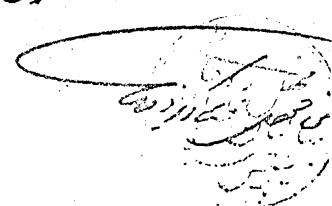
خواست چو الله

ای بندۀ آنی نامه تو سید تا بحال تحریخ و حفظ  
 و حوال بود زیرا عدم عیت دال هزارج مانع و حاکم نشته مدنی  
 بود که چیزی نکاشته نمی‌کشت حال مخصوص حوالی هر قوم می‌کرد  
 که در حق تو بدر کاه احادیث تضرع و ابهال نمود و هم و رفاقت  
 و حصول مقاصد خواستم تا بفضل و موهب الهی مشکول اطلاع

بی پایان کردی و علیکم البهاء الابی

بعید پرها عبار

—

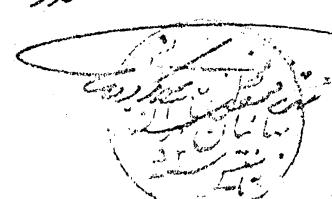


# طهان حضرت بشیر الٰہی علیہ السلام و آللہ الابی

خطاب ھواللہ

امی بشیر الٰہی نامہ توجون دیوان محا مر و نعوت جمال  
 مبارک بود نهایت فرش و سرور بخشید ہر کلمہ یک  
 آیت طبریت یک کلمہ تار وطن پورست یک کلمہ  
 خرامیل او و یک کلمہ حنف و حنانہ است یک کلمہ غفران  
 و ترانہ یک دست مویقی مکمل است کہ مستعين را بوجہ و سرور  
 میارد آنک تو انجامیزی و عاشقانہ را اینجا بوجہ و طرب  
 آری الحمد للہ کہ نامہ سکیر بند و الفاظ و کلامات طیح و نگین  
 برہان اشکاد و اتفاق احبابی و کلمو ما مشتعلان مخدی ما مشدی  
 متفقا با علا کلمہ اللہ و نشر نفحات العمر و ملیخ احرانہ مشغول  
 احدی طالی نزار و چھار صفحہ کے بخط مبارک حضرت اعلیٰ  
 روحی للفداء انعام بعبدالبہاء نموده بود می رسید از درود  
 دیوار آنک واطوی واطوی بلند شد و آغاز نغمہ و ترانہ  
 نمودند عبدالبہاء در کوشش اشعار این نغماست مینمود  
 حست حست کہ ما را باین بدیهی دپنہ خشنود نمودی اما

تبدیل چواشم ران در صراغ محله موهبت رحمت است آن مکان  
 محله هرگز نیست اشیا شغفها مشرق است ولاست  
 یم رخ کوه قاف زیرا جمال مبارک روحي الاجبار الفداء در آن  
 هر روزه یاک مطهر یکسال در تابستان منزل مأوى فرش مودن  
 در باغ حاجی با قدر که طبقه بود و سلطان پدر یاچه محل سریر میگاش  
 ملکوت بود و در بدایت احرابود در وسط دریاچه تخت بزرگ  
 از منک زده بودند در وسط تخت سرار په و طراف تخت  
 با غصه قریب صد و پنجاه هزار احبا مجتمع شب آنک تقدیس  
 بود که بلاآ علی هرسید بسیار خوش کذشت هرچهار جمال مبارک  
 ذکر آن مکان را میپرسند و نه حال خدمت پسین مکان نیز را بتواده بشکر  
 کن خندارا دبایاران در اینکان بدگرد و شناسی رتب محیل پرچمی ابر  
 قدر دولت میخواست آوازه خواندنی و احبار ابو جدن شاطا اور دی  
 و علیک البهاء الابی عازمی الحججه ۱۳۵۷ اعبد البهاء علیک  
 تبریز



بیوائمه

آباده

خطب بر

جا ب افان سدره مبارک آفاست می علیه بهای اللہ الابی

(۸۸)

هوا لله

ای فرع شجره مناکه فی الحقيقة و خصوص کشته ها خدمت نمایانی  
 پاستان مقدّسی بھی فنونی احمد اللہ موقع و ممودی و منصور  
 و مظفر طفیر و متصوری استقامات را از آنیست المثلثه تکه شما بصر  
 مستقیم و برستان عبودیت مشفف و مقیم و باعید الہماد دریند  
 جمال بھی ہدم و ندیم شعاع تسبیح

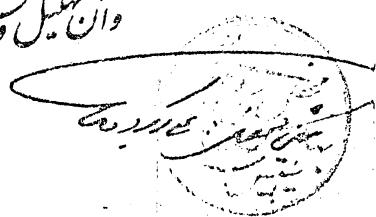


شیراز جناب بشیر الٰی علیہ السلام الائمہ

هوا لله

ای بشیر و نف الٰی بشیر صری مشام پر کنعا نیز ارا کر فرضی  
 مصطفی نمود احمد اللہ تو مشاهدا نبغاست رحمن منظر نمی کنی  
 واڑاں گذشتہ واطھ خبارہ پین دوستان آسمی شنی آن  
 بشیر یک بار حامل قیص بود تو بھی سرمن لبر آسمانی جمال بھی  
 بر دیده مشتاقان اندازی شکر حند ار آنکہ باین مشقیت موقی  
 علیہ بھی آمدتی بود که در دریا صفت و سکون متفرق بود حال بجون و غنا

حق و باره آهنگ عجوبیت بلند نمود و درخوازو با خرس از جدیدی آغاز نمود  
و آن تسلیل شیخ حضرت مقصود و قریب و تحریر بجهان مملوک است  
و علیکم البهاء الابی مسجعی  
عبدالبهاء عباس



بواطنه جانب بشیر ای

ورقه موشر امته اللہ عزیز مقصود ماه رخ فاتح همشیر میرزا محمد  
علیخان فکر علیها بهاد اللہ الابی  
باصیبیز

امی ممه لند بہایت اللہ کو هر کراچی پست زنگنه شما غرفت  
ابدیه مسلسل و خوشند و قیامن قدرشا بدان کردیت افسریات  
جمال ولایت حلال و آیات جمال است حال ملا خلد خاک خداوند  
لی ما شند حکومت ترا بهشت فرمود که بخین موهبت غلطی فائز شدی

و بخین عیایت کیری اویں کشی با یاد چنان شاد ما کنی و سرور کا هر ر

ملکی که قدریه فرح و جبورت مملوک است غفور د علیک

لتخته و لشنازع شد

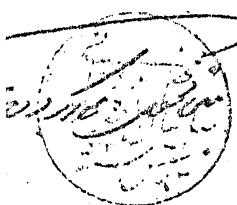
طهران بواطنه جانب بشیر ای  
صحیح محترمه ایشان امته اللہ ماه رخ علیها بهاد اللہ الابی

هـ وَالسَّمَاءُ

آتِي كثیر غیر زماني

بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مطهش که ستم عده مقرر بی و مشمول ظرف غایت احمد الله و دست  
 حضرت فضیل پیر هستی که چنان دل شن عبید البهاء فضل و مذهب  
 پرتوی هر سر و او را هماند اخترم و در درگاه احادیث غیر زماني  
 شکر کن خدرا و محبوب اللهم ثابت و مستقيم باش علیک  
 الحجۃ و لتشناء داع شکر شد



## شیرز بو اطه جنا ب بشیر آلمی

حضرت شیرین بن محمود له نسب الى صدر الدین شیرازی علیه السلام  
 صاحبی بحق

اتهال الفاضل الحنفی قدر تلک آیات شکر که سبع باغرق اصحاب  
 کفت الغطا و ارك الایات الکبیری و استدیت بنور المدی و شرح  
 صدر ک بشاش هدۀ الانوار اس طعنه من ملکوت الأسرار فی تلک  
 الدیار رئیس در المیان ق دوۀ الابرار الذی هر ک الى نیر الانوار بجهت

وبرهان خضعت لها الأعناق خضعت لها الأصوات  
ولمشك ينبعى ان تحيى ذكر الألاف الذين سبقت  
لهم ربك حتى فطن بفضل مولاك <sup>سيوديك شديد</sup>  
القوى على علاء كل ربك بين أولى النهى ولا ينتهي من  
خذ قليلاً مني الوردي حمر وجايا شمه بما ستحت ظل الشاهد  
من المساء الى الصباح وقل يا شاف القلوب ويما شاف <sup>تصدر</sup>  
يا بها الابحث ادركتني بالشفاء ثم جر ع من هذافي كل يوم في  
والآصال وتناول معه الاطعمه الخفيفه في كل عشي وصحيه <sup>فيها</sup>  
شفاء القلوب بما يزيد من الضيق المحبوب <sup>وكل يوم ان مثل</sup>  
اخاك بالعطيه ومحظوظ فيه وسائل لا جرا بغير ميل من الرتب  
اجليل لمن سعى بجهد قبل على ايمده الله بالاعطاف <sup>بسبعين</sup>  
جلبيه وائل يات ربك بانجذاب التراب وصوت  
خنون <sup>فيتوثر</sup> في القلوب القاسيه وعليك البهار الابحث  
سبعين

شيز بواسطه جناب بشير الاهي

جناب الشيخ ابو القاسم سليمان شيخ محمد صرخوم عليهما السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَيُّهَا الرَّحْمَنُ

وَقَضَتْ عَلَى مَا جَاءَتِنِي مِنْ حِيقَاتِكَ الْفَرَارِ وَنِيَّاتِكَ التَّوَاءِ  
وَلَا شَكَّتْ أَنْ بَوَابَ رَحْمَةِ رَبِّكَ مُفْتوَحَةٌ عَلَى جَوَاهِيرِ  
الْمُخْلَصِينَ  
وَأَمَانَهَا سَادَةُ الْمُطَهَّرِ مِنَ الشَّابِّينَ الرَّاسِخِينَ وَلَوْزَ الْمَدِينَ  
سَالِمَانِيَّ فِي وِجْهِ الْمُوَحَّدِينَ وَطَائِيكَ التَّائِيدَ الْمَاهِيَّةَ عَلَى قَلْوَنَ  
الْمُجْدِيَّينَ وَنَسِيمَ الْعَنَّايةِ الْمُهَمَّيَّ بِكَيْفَيَّةِ الْعَارِفِينَ أَئِلَّا اللَّهُ  
لَكَ التَّائِيدَ مِنْ أَقْوَى إِشْدِيدَ وَإِنْ يَجِدْ بَاكَ غَرِيقَ  
بِحَمَارِ الْعَفْوِ وَالْقَهْرَانِ وَيَدْخُلُهُ فِي جَبَشَةِ الرُّوحِ وَالرِّيحَانِ وَإِذَا  
شَهَّتِ الْأَذْكَارُ فِي الْأَسْحَارِ عَدِيكَ بِقَرَاءَةِ مِنْ جَاهِتِنَ  
الْقَلْمَانِ الْأَعْلَى فِي الْعُشَّ وَالْأَشْرَقِ وَعَلَيْكَ الْبَهْرَاءُ الْأَنْجَى

ع ب ع

طهرا خبر شیری علیہ السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اشیا برخانی درین مکان یعنی ازمان زد و اگر مریر حیوا به قومی کشت

نهایت تعلق قشیلے تو وارم ابد افرا موش نشده و تجھی  
 شد یادت در قلب کا نقش فی الحجاست مطہن پاش  
 اچھو تھا مید س خلیست و آرزویت فوزی بسیں و بنام خن  
 مشهور کی و در طاوا اعلیٰ مصروف فی بگش خان کم موعود حضرت  
 دکتور یونس خان و حضرت دکتور ارسلان دو میکن غنیمہ  
 و در نهایت ثبوت در سوچ در در کاہ احمدت عزیزند و در  
 خدمت والفت لی نظیر علیها بہاء اللہ الاعظم ۱۳۲۹  
 ستمبر ۱۴۰۷  
 عبدالکریم خاک



۷ مرضت طرف جنگ پیرسلطان علیہ بہاء اللہ الاعظم  
 ۱۳۲۷

### ای شاہی بست برپمان

نامہ پیر پیر بارت عزیز زیرت داشت این بسماں محبوب عزیز  
 نیرا من نیز شتیاق ملاقات تو دارم ولی حون علیہ لیلے از راه  
 ہندوستان غرب ارض قدس کا پیر مشفقت است  
 و در پنبدجا معوق خواهی ماند نیکن اقل سچار ماہ باید  
 در راه باشی ولی راه فقرا آسان پیں صبر نہ مان را فرقا ز

حکم

(۹۴)

چنانکه پاید و شايد بازگرد و آنوقت گزار طرف او اداره پست  
 مأذوقیت حاصل نمودي غرغم زیارت نما و علیک البهادل  
 تدبیره عبیره عبار

ط بو ابطه غلام سلطنه جناب بشير اهی عليه السلام اللهم الا  
 هوا الا

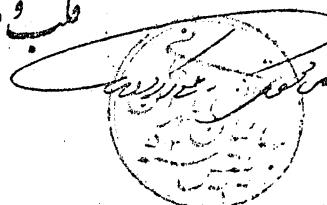
اهی بشیر اهی تحریر خیر و حمل کرد و در مفاو انجذاب فواد بود که  
 با وجود این بلا ای و مصائب وارد از رشایت ابر عنایت  
 ترو تازه دل و بگال شو ش و استعامت جانشانی مظہرین  
 ملا اعلائی و مور و تجدید مکوت اهی از بذایت نشو و نما الی یو من ایه  
 احکم لتمد و ترقی و تقدیم نیشن است تافز خیر متعارج کوچ ایه میم  
 چنان که بجان دل کفتار و کرد از نشر آیات توحید بکوشی زیر تعلق  
 بیگان حید فرید مظلوم افایی و علیک البهادل اذ اذ اطعن من  
 الاوج الاعلی و الحجه ایه لیت یقنه النوراء تدبیره  
 ۳ ذی قعده ۱۳۲۹ احیف اعبد البهادل عباس

شیراز بخط جناب مسیح رسان نیرزی

پاکیزه  
جن

خا<sup>ب</sup> خدا<sup>کرم</sup> فت<sup>ر</sup> کوزلی علیه<sup>بها</sup> اللہ الابنی  
هوالله

ای یار و حانی احمد تغمض رحمانی زنده شدی و از مشکاهه نورانی  
آقبا سل شعه رحمانی کردی راه طلب<sup>م</sup> نمودی وجستجوی و  
دیگر دلبر همراهان نمودی تا انکه از یارانی نشان<sup>شان</sup> نافی و مبعوث<sup>م</sup> همراهان  
رسیدی مت خدار<sup>ک</sup> اکه<sup>ن</sup> کام دل<sup>و</sup> حان<sup>شان</sup> سیا<sup>ان</sup> فرمود و از رو  
قلب و جدان را<sup>ی</sup> کان<sup>ج</sup> شید فرصت<sup>م</sup> نیز<sup>ع</sup> عیت و عیک  
البهاء<sup>الا</sup> بھی ع ع تسبیحه



هوالله

عشقا<sup>باد</sup> حضرت<sup>نسم</sup> اللہ علیه<sup>بها</sup> اللہ<sup>الا</sup> بھی<sup>ع</sup>  
یامن<sup>سر</sup> ابی<sup>ر</sup> و حب من<sup>کل</sup> قبی اصران<sup>و</sup> پرشانی و حضرت<sup>و</sup> حرمان

روحانی نه چنان عبد البهار است که ناله و فغان نموده که فرصت تقریر  
 و تحریر دهد زیرا شاهده نماید که میزان و فاکریک درین فدا جام  
 صبا نوشیمه و از وجود و طرب بال پر روشنیده و بملوتب  
 اجحی پرده و از فهم مطهر طوبی خم طوبی شنیده و مادر با دیگران  
 حضورم و سرکردان آمان سرست جشان است قرع باوه بست  
 رقص آنان در قربانکها عشق سرخیشید و بمالا اعلی دو سبه بهانشید  
 و غلام شهادت کبری فرضیده و مادر این حسیر اولن عالم دنیا مایوس  
 از آن موهبت کبری ذلک من فضل الله یوتیه من شد و المد  
 و فضل عظیم ربی ارزقی تلاک الکاس الطافیه بصیبار  
 الوفا آنکه انت الکرم حون خنوضاد اعلم بند و جملاء درجیع  
 مانند ماران و رکن زین هر شمشند مشغول و بفریاد و اشرقاً عیا و آد  
 مأوف و بساط شهادت کبری و قربانی در سپل طالب می بوط  
 امر شرق آزاد کاریست یا شهادت حال بد صد درجه مثل نشسته نمود  
 که در پیشین قی این عذاب آسم تقع کرد و این انسان که ناشسته شود حلاو  
 ولد شش در اینست که در پیشین بلوائی این لوا بلند شود و این بنابر تفع  
 کردو عبد البهار بیعمتیست و در فراس سین بینا، بیت مقدس  
 در این روزها قیام نموده و هزار آمیید من قیمع  
 شدید



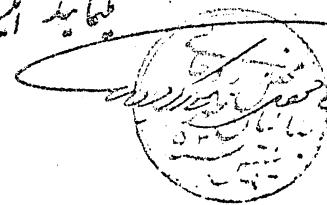
شیراز بو اطه بشیر آتمی

پیامبر اعلیٰ

مشتری می و سر اشرون علیها بهاء الدالا  
جو اللہ

اعلیٰ بنا، مملوک حکم نیز خدار که فضل و غایت آن هیئت را موقعاً آن نمود  
که منادی ملکوت کردید و در بلادان شرق و غرب و جنوب و شمال اعلا  
کلمه آللهم نخاید و نشرنخات کلشان بھی کنخید این زموبیت کبریٰ  
فضل خیری و تائیدت قتابعه ملکوت ابھی در هر دو صورت ادار  
سکراته نمائید که پرتو قدر بین طلوع چشم در میں نموده و کلین طلیل منت  
ملکوت ایسے یا مه ریس از ترین داده با صوت سافور خل خشم  
ملکوت و چشم و غلام سلطنت کبریٰ در هر دو یاری سری حرکت  
نماید اینست الطاف لی پایان جمال بھی اینست موهبت کبریٰ  
رتباً علی و علیکما الیهاء الابیمی ع ع متعبد شد

بو اطه خباب بشیر عبد البهاء



خباب محمد طلعت افندی علیہ التحیۃ والشکر

(٩٨)

هوالله

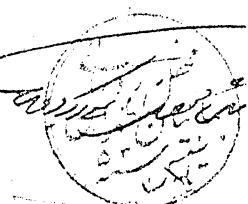
لله شَهادَةُ يَا مِنْ بَيْنِ  
قد طلعتْ بِكَ جائِنِي مِنْ كَتَابِكَ وَسَجَدَتْ إِلَيْكَ  
الْمَعْلَى الْأَرْقَصِيَّةُ وَلَتْ عَلَى نَشَارِحِ صَدَرِكَ كَبَشَاهَةَ احْجَارِ الشَّرِّ  
وَانْجَذَبَ قَلْبِكَ مُجْتَهَّهُ قَلْوبَ أَصْفَاهَةِ اللَّهِ وَلَوْلَا فَضْطَهَا دَاجِهَلَادَيَّاَهَ  
لَرَأَيْتَمِنْ خَلَاقَهُمْ صَرَاعِيَا وَلَكِنْ رِصَدَ وَنَحْمَ الزَّرَقاَهَ حَتَّى تَعْسَرَضُوهُمْ  
تَعْسَرَضُ الْأَدَبَ الْكَاسِرَةَ بِالْغَنَامِ فَلَا جَلَّ فِلَكَ لَا يَكْتُوْلُونَ مِنْ  
أَظْهَارِ احْسَانِهِمْ الْوَجْدَانِيَّهُ وَاحْتَفَاهُمْ بِالْغَزَارَهَ عَلَى الْأَخْضَرِيَّهُ  
خَضَرَكَمْ شَخْصٌ سَيِّحٌ كُلُّ حَرْمَنَهُ وَلَاءُهَ وَاتَّى أَلَلَ نَسَانَ يَحْلِلُ الْقَلْنَهُ  
مُنْجَدِّدَهُ الْيَكَ وَالْفَوْسُ مُعَدَّهُ عَلَيْكَ وَالْوَجْهُ مُبَشَّهُ بِلَفْقَاهُ  
وَالْأَفْدَهُ مُلْسَرَهُ بِشَاهَهَهُ روَيَاكَ وَاتَّى ارْسَلَتْ جَوَابًا عَلَى الْتَّحْرِيرَ  
الْأَوَّلَ لَعْلَهُ وَصَلَ الْيَكَ إِلَى الْآَنَ وَعَلَيْكَ  
لَتَّحِيَّهُ وَلَتَشَنَّاعُهُ تَبَرِّهُ

هُوَالله

خَلَصَر

اصْفَاهَانْ جَنَابَ سَيِّفَ اللَّهِ خَانْ عَلَيْهِ بِهَا اللَّهُ الْأَكْبَرُ  
يَا مِنْ أَسْتَرَهُ نَفْحَاهُ اللَّهُ نُورُهُ مُوَالِهُ مُوَالِهُ  
يَا مِنْ بَيْنِ

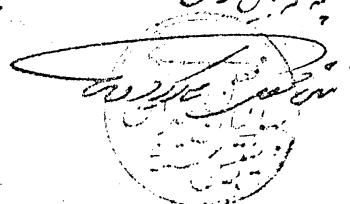
کشت آفاق و نهنگ بوزاری کردید و خاکدال خلماں مطلع آمیات  
 رحمانی شد سخن‌بیم آیاتنا فی الْآفَاق و فی الْفَحْمِ تسلیم  
 آنها کش با وجود این اثابه هر قطعا راز توجه محروم کشت  
 و انصار از مرثا به محظوظ و چون باقی عزت عروج فرمودند  
 شیاق مشترک در آفاق کشت فیضه‌زاده الشان المذموم  
 تسلیم



دکتر  
حوالا

خلیل

الشمع افروش اکرچا افروختن خوش است ولکن سوختن خوشه  
 چه کدر این سوختن جان یافی یا فتن است و در این قاهره  
 متقدرو محظی و فی اسقیمان سوختن جهان افروخته گردد و جان  
 خوشه در عین هست  
 چه کدر این سوختن  
 زنده و تمازه و تکرر د و اینها علیک رفع  
 تسلیم



طهران جنا ب محمد و لد حاجی محمد علی بن عمره علیرا اولیرا بهاء اللہ  
 ای خبیث آستان مقدس نامه حضرتما مفصل بود ایجاد اعجاز است

(١٠٥)

بسیار مقبول کرد و مذکور حضرت بود و پیر غنی مسیدم چنست  
 که باطلاف مفضل موفق کردی و ولیک البهادلابی  
 عبد البهاء عبیر ۱۲۳۸ حجه ث دیزد

جواہر  
جواہر

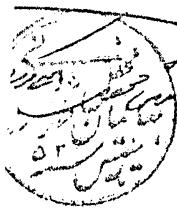
رب و رجائي ان جواہر قائمک و اماکن که قد تجوہوا  
 الی ملکوت رحمانیک و تبلو الی جبروت فروانتاک  
 و شبیو ابدیل داد کریمک و مسکوا بامهاب از ارادا  
 ای رب افتح عليهم ابواب البرکات و ارزقهم من كل الثمرات  
 آنکه لکم الکرم الوہاب سعیح نیز  
 صاحبی عین

شہزادہ  
جواہر

ط جناب اقا علی علیک من اهل کاف علیہ بہاء اللہ الابی  
 ای موقن بایار شیخ  
 سیکی راجه بخانی اصل آلمی عینی بابت بر عده دشت

نهایت تایش و توصیف از شیوه مخود که اکنون نشد در محجتبال قدم  
 طبی چون به تعجب و ساردن و روایی هسترن بخات قدس  
 پیمان یزدان فتد مثیا بست مخود و در شیاق گمرق لی چون  
 جبل اسخ اکریز و باد رزلل فاقد احاطه نماید او تعلقش از زیاد و یاد  
 و اکر سیلا ب تندب بینان ثبت را از اس سر برآورده است  
 بیضاید امدا خواهش این طور نمود تا معانیش صفا و صد و کرد و  
 مضامینش صفا و نقوص این عبد نیز بمقاد اما اسائل فلاتندر  
 قلم برداشته و این قلم نگاشته کامی بین صادق حضرت  
 احمد داشت آقا عبد در شدت اشراقت والیوم شعاعش کوک  
 آفاق و غمام شیهات از هرجوت بلند و منظر و حاجب نزدیق  
 ولی لقوش شاهزاده را خخچون رایح شدیده مضرق مشتت  
 این برها پس بکوشت این غمام پرده آن نور تابان نکرد و عیع  
 الهی هم اعید قد توجیه الیک و تثبت با هاب رداء الوئیک  
 ویرید این یدخل فی ملکوت رضائیک ایر سخنله عن سهام  
 الشیهات من الذین شیعون المتشابهات و تیغون تفریق کلم و حدا  
 و تثبت شمل حبود ملکوت صمدائیک ویرید و تکیس اللواه المعصوم

سدر طاقتک و احماء نسل لمدود و الذى احاط عالم الوجوقة  
 تایید فرد ایشک ایرت آید به العبد على الاستقرار والابو  
 على ما ہوا حمر من جبر الشارفان جبود و اقصى نشر و غمام الترزل رفع  
 والغريب نعق و لقوس لفی فستان شدید ع ع  
 ت بشی



بسطه خضرت على قبل اکبر  
 جناب اقا على عسلک علی کریمیہ باز استاد

نهی  
 هوا الا

ای بکر موعی موجی بکر که باوج بلا رسد و طوفانی که فیضان شرق  
 و غرب را مستغرق نماید لسانی متسللا بر سر حل قلو بشان ایل یو  
 و منی پر نند وار مغان بملکوت ایلی برند و در بازار جو هر یان  
 طراز اعلی جلوه دهنند چه کشان کسر چین است و آنهاست  
 نهر تعا یه بایتن مصروشة نماید و ایماری حدائق مونقه  
 حمود و است بطلق ماسور است مستحق ولی نهر کی از فیوضه  
 طلعت علی و امداد و احوال ایلی بصره وی دارد بحرها مستعد ازاد و دریایی

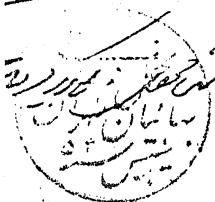
محيط محاط او این چه فضیلت و این چه عطا ع  
تمام شد

ط جناب آقا علی عکس علمیه بنا است ملاحظه نمایند

خطاب هر چو الابھی

ای منظر متحاناًست نفوس شریه دارن خانه کلان تراوی پی قسمند و  
مقوم برد و خزند خانی چون خوارض موطن غمث و مقررات  
و گلزار مسرت والادار موپیشان طبقات تربیه و درگاه است  
سفلی است و این جهان تاریک و تنه ک دنیا پیشان بسی و سعی  
وروشن و فسح کلش است امدا کرسی بباب فخر فراهم میداری  
زاده الوصف حاصل دو حیات فائیه رازندگی جاود و اشترن لدو لذا  
جسته ریاسته امکی حصر ای دند و خزند دیکر که از جام الهی مستند و از  
شئون و قیو ما دون مستند و دل بلکوت ابی و رفیع علیسته  
این عالم فائیه رازدان ظلمانی نمیند و این جهان خاک را تنه کنی تاریک  
جهونه ک دند و مختله افق رازدان شتاق یا بند  
امدا دلک صین آرزوی صعود و عروج به قاعده مجموع نمایند و از مکان

وامکان بعصره لا امکان شتابند ازوفات هیچ غریزی مضطرب  
 نشوند و از صعود هیچ قریبی محضون متعلق بگردند علی خوش  
 آن طیپر فنا آشیان بقا پرواز نمود و بر سرده نشی در آلت  
 ابی اشیان نه نمود و از کوثر عطا سرست جام تعاکر دید محضون  
 مشو منفهوم میباشد شکرکن که خاچه حیاتش فاتحه الاله  
 بود طوبی اما و لشد مرضها ولهمآ علیک ع تسبیح



ط حرم جناب آقاب علی علکر علیها بهار العمال ابی ملاحظه نمایند

جهوّالا

خطه

ای متله از صعود آن ورقه طیپتی فنان آغاز نکن و کرید فراری منجا  
 محضون مشو دخون مکرد سینه کوب روی خوش کریان  
 در چندان مرغ حمین بحدائق باقیه پرواز نمود و با او از خوبی و حا  
 بر اعلی فروع سدره فرد و سری غاز نغمه و ترانه نمود اکبریان کیمه  
 نعمتی فائز کشت و بچشمی یائل از فرط شادیانی پرواز نمانی این  
 قالب کیرا خلخ نموده فورا بجهاتی شتابی ویست و میلیون بر زبان

رمان وابهای علیک ع ع تبارشہ

خطبہ

طخا ب آقا علی عکر علیہ بہاء اللہ  
هوالقیوم

امی انا طرک بو اللہ چند مسافتہ ما پن بعید است ولکن  
روابط قلوب مستحکم و شدید قشم بخوبی وجود سلطان غیر  
و شهو دکت قلب ذر نہایت اشتیاق است و جان در غایت انجدزا  
در شب و روز بیاد دوستان رحمان در کمال وح در بیان ختم ع  
دین علیہ بہاء اللہ  
تبارشہ

خطبہ

لمقصود

طخا ب آقا جبیا اللہ علیہ بہاء اللہ

امی مومن آما اللہ درین حشر کبر در طلّ لوای حلیل غلط محسوس شدی و در  
تحت ظلال شجرہ طور آرمیدی از کاس عنایت نوشیدی فارمده  
الطف حضرت احادیث حشیدی پس شکرانہ این موت



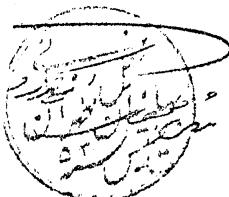
غظمي برعهه وبيان ثابت باش ع  
تبريز

(١٠٦)

ط جناب آقا محمد على عليه السلام

خطب المحبون

ای خادم قدم از ارالطف از ملکوت اینی سلطنت و نجوم  
مواهیب از افق علی لامع شمع حراست در حفل روش و ذکر  
جمال قدر در هر مجتمع اضع و میتوان امروز قواد ملکوت و وسائط  
ناسوت کل خادم حراست و البهای علیکم باش ع  
تبريز

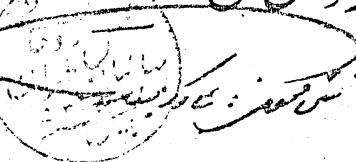


ط جناب آقا حسین عليه السلام

خطب المعبود

ای خادم قدر از افق علی لامع شمع حراست قواد ملکوت و نجوم  
که هر یکی از احبابی تھی بر اینچه امروز لائق و شزادار است

ناید با خلاق و رقما روکفتاری مبیوث و اسکار کردند که سبب  
غرت مقدسه احباب اللہ شود ع ع



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خناب آقا علی عکر ورقه ضلوع آقا علی عکر  
خناب قاشیر علی ورقه ضلوع آقا شیر علی  
ورقه ضلوع آقا محمد علی خناب ستاد علی آقا  
ورقه ضلوع آقا محمد علی خناب ستاد علی آقا  
داماد آقا شیر علی داماد استاد علی آقا  
ورقه ضلوع خناب سیناء صدیقه خناب سیناء  
ورقه طبیبه خوشیه ورقه والده راضیه  
ضلوع استاد محمد صدیقه استاد محمد  
ورقه ضلوع بیگم نفیس  
نه نه سلطان  
دختر خناب آقا میرزا محمد  
خاک خناب آقا میرزا محمد  
نه محمد  
صلیل ارشان ولد ارشان  
ورقه ضلوع شاد اسد اللہ ورقه والده اسد اللہ

جناب آقا محمد تقی سدهی و رقہ ماہ سلطان و رقہ ضلع استاد عبد البهای  
 نجل استاد عبد البهای ضلع آقا میرزا علی محمد ارد غلیم علیهم و علیہن  
 سه شیخ  
 البهاء اللہ عالی

### خط بصر ہوایا بہی

ای یار حلق دای ما در حمن حمد حی قیوم را که سرستان است را حرق  
 خیم خون مود و یاران خوشی را زبادہ پھان بوجد و طرب اور و  
 تاذ قطب کیهان بانوار بیوت و رسوخ رخ برافر خشد و ازملکت  
 ابہی بجبو لطم روایا درسان سرپان مظفر منصور شد لسان  
 بنشیش شهر یار آفرینش کشوند و کوی بستی پیشی را زمیدان ان  
 ر بودند و باخی نورانی و قلبی رحمانی و وجود ارباب نظری آسمانی و بیانی  
 و عرفانی لدنی وجود بلال ہوتی و محبشی ملکوتی درین حلق تجوی  
 شد و یعنی عنایت منظور شدند ای یاران آنی احمد شیخ  
 ملکوت وجود پیغمبر شریعت دام از اقوی غیب مظلوم اراس موقید  
 و بیون غنایت حضرت احادیث موئید چون دجال مخدوم از نداء  
 محبشیست بھی و دود در حیز و جو دید دیغرا پید و عمل مثاق  
 در قطب آفاق معوج میزند و حضرت شهر یار در کنایت  
 عدل داد و حکومت وزراء خطماً در فایت عدالت پس

کل در کمال تفاو و اتفاق در ظل خمیر کیک زنگ بر نشر نظرات  
قیام نمایند تا از پوی خوش گفشن قلوب احیا مثام این

### شمامان معطر کرد و دعی ع ت بخشن

بکھر  
هوا لاء

خط خبر

ط بوره ط خرس علی قبلا بکر جناد آقا علی عسکر علیه بهاد الله الائمه  
هوا لائھی

یا من ع جباری ملک الدین علی پری کشا و کلین تویید پروازن چشم  
 بصیرت بازنا و مشابه جمال فی کن دست قصرع بلین شفاه  
 و آنچه خواهی بطلب افضل جمال قدم درین یام استه وار باش  
 که فیض امانت و نیاش کامل نوشان با غشت و کوکب  
 شارق روزش می نصد هزار سال است و خسرو شش تا ابد الایاد

والله بکریک یا عبد البهادر ع ت بخشن

بکھر  
هوا لاء

خط خبر

ط جناد عبی علی عسکر و جمیع احبابی دروازه شاهزاد عبد ایم علیهم السلام

دست  
هوا لـ

ای بندہ آئی خدمت شا و جمیع احباب در در کا یاد  
مقبول از گون غایت سب و دو مسئول که کل میران در  
ظل بنای خلاح تائید فرماید که هر یک مظہر شجاع کرد  
و مطلع انوار شوند نظر غایت شامل است و لطف و محبت  
کامل ان یک لذوق پن عظیم والبہا علیکم ع

شیخ مسیح  
پیر میران

مسیح  
پیر میران

طهان بو طه خضرت ایادی صراحت خبابلا علی اکبر  
جناب اقا شیخ منشین کیر علیهم السلام اللہ الازم  
مناجات طلب مقضرت بجهت عموم علی علیهم السلام اللہ الازم

هو اللہ

اللہ یا آئی ربی عبدک ملکین الذی من بزرک لم پیں و نجذب  
العلیین و شیر بچک پین العالیین قدرک ہذہ الار  
القانیہ و قصد عبتك التامیہ و حن لی ساختک فی ختنہ

عاليه رب انة نشر الفحات ورث الایات البتينات  
 و بين انجيال الفحات والقى الكلمات على كل فرنجا به  
 حق اصحاب و تبني المدى يا قيوم الأرض والثاء رب انة  
 قد خلع عذار في حبك و ترك الاستكمار على عبادك  
 و حبت الانكشار الى ملوكك فتقتل اجل الكرو و فد  
 عليك وتضرع من يديك خاضعا فاشعا متذلل  
 تضرع مستضرع اللذ ذوب طالبا الدخول في عالم النعيم  
 هنرى بن ابي العفران متبرأ عن الأثم و لحسان  
 اكرم مشواه و بلغة منه و حب دعاه انها نت العفوا  
 الکافی الوافی العافی الکریم المنان ع ع تسبیح

س سعف س دری

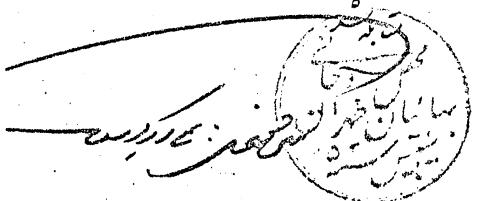
خطب

بکھے

ای سینی فتح حمد حضرت احادیث کو تقبیل کا عشق رہا ہے و میشد  
 فدا کی بردی وجام سرشار انجذاب را زیدی سائی پڑا  
 ز شیدی و نڈی سروش ملاؤ اعلیٰ را بکوشن بنید  
 ملک

ملک

و لكن از این عبید شنوا کرد این قربان خاوه خشل شدی ف داقوی مکنی  
سمند شهادت کبری سوارش و خصیض افق ادنی با وجود مکاوت ای بختی  
پیاز و فرشتہ رای بی حجهان باقی بر سر نه آن حقیقت نظر را جسمی  
موقع و موارد این حجهان فای محل قربانیت و لكن قربانیخی  
ختلف یکیست قربان احراض کردو و دیگری قربان اعراض  
و دیگری قربان شئون عالم خاک و لكن تو از خدا بخواه قربان  
جمال حمیش شویی ع ع



خیاب دروش سمعان علیہ السلام  
حوالہ اللہ

این از جمیع بقراطی کا و عشق حصہ خواهد بود کہ خواسته خان را کیا کان  
بدارند و عذر و صور سختند کہ خپا نکھے باشد و شاید جان نباشند  
تو پس سردمی جان لفڑانی کن و در هر چیز خسته شر را تابی کرو ماصد  
جان دشمن را جانان کمالی و هر چیز شد را هر یزدان گردانی در درگاه  
احدیت حاضر شدی از کاس خناست شو شیدی و نفعات مقدسی  
بعض مبارکہ مشام معطر نمودی و بنعبار استان ائمی روی شور  
گردی و بازیک دترانہ و غریخوانی وجود و شوق و جذب کل زار

وکلشن وادی مقدس را آبیاری نمودی صندوق شکرخان  
صندوق خارج خانه عی خانه

شیخ نصرالله

جو والله

امنه العبد و طرقه تسبیه الدّه آقا ملا باقر علیہما السلام اللهم اذ ملاحظه نمایم

جو الله

ای متنه الله آلان در کاشانه خناب زین حاضر و بحیر و دخول فکر آن  
امته الله را زبان پاک جاری نمودند و نوشانین بخاطر شری نمودند  
عبدیتی قلم رو شسته و فوراً ان نمیقیه نهاد شسته که ای قدره موقعه قلم بکشند و دیگر  
سائراً ما، الرحمه بارگن و بافق ملکوت توجیه نمائید و هر چنانید  
و تو فیضی را از غصت و غمایت جمال مبارک روحی لاجیا نه الفداء اطبل بسید  
قسمین رویی منور و خوبی هظر و موی شبکیوی که فوضات  
مقدسه شیخ از ملکوت غریب چون غیرت ھطل است اکتفی شایان علی  
محمد و میثاقه چه ذکور چه ای ای قیام نشر نفخاتش تما دیده بجهنم  
ملکوت شر موقع و مویکرد و پس تو در سجن اما، اللهم چنانی شاش  
عشق دبر آنی برآورد که مخلق رشخانه نهادی و محاسن از افراد

وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلَكَ اللَّهِ

عَلَى

شَفَاعَةِ

حَلَّتْ

طَ جَنَابَ أَقَامِيزَا عَلَى كَبِيرِ طَهْرَةِ الْأَبْعَدِ  
عَلَى هَوَالْأَعْدَلِ

يامن صاحبِ تَصْنِيفِي نَوْسَكَهْ بِانْفَاسِ مَقْدَسَهْ غَلَامِ وَروحِ  
صَاحِبِ قَدْهْ زَنْدَهْ كَشَدَ اَكْرَنْيَا خَبَرَهْ قَوَاعِي هَوَالَّكَهْ عَالِمِ بِحَوْمِ نَاهَدَهْ  
نَفُوذِي كَشَدَ دَمَائِرِي شَوَالِهْ بِجَمِيعِ صَدَقَاتِ بِرَبِّهِمْ نَاهَدَهْ  
وَغَصَّرَابَ وَارَدَهْ كَرَدَهْ نَهْ جَانَ پَاكَ وَكَلَّهْ كَيْبَ رَقِيقَشِنَهْ  
خَبرَ روحِ پَرَزَوْحَ وَنُورِ اَجْمَنِنَهْ اَپِسَ اَزِينِ صَيْبَتِ مَخْرَذَنَ وَدَخْنَونَ  
مِباشَشَ وَآهَ وَقَنَانَ مِنَهْ مَلَكَهْ اَزِينَ جَهَتَ سَرَوَيَا بَشَ كَهَادَهْ  
وَرَحْ بِعَدَدِ وَبَيَانِ بَودَ وَتَمَكَّنَ بُو صَایَهِي حَضَرَتَ  
يَزِدانَ وَأَرْخَدَ بَخْواهَهْ كَلَّهْ كَنْهَنَ فَارَكَرَدَهْ دَمَائِرَتِيْمَ عَرَوْحَ

نَمَائِنَهْ وَجَمِيعِ دُوَّتَانِ رَاتِبَرِ سَانَ وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ شَفَاعَةِ

هَوَالَّهْ

طَ مَتَعَلَّمَانَ جَنَابَ أَقَامِيزَا عَلَى كَبِيرِ عَلَيْهِ بَهَاءُ اللَّهِ الْأَعْدَلِ

خطه

ای تعلقان آن موقد بسته چشمی ملکوت ای بجهی پر نماید و باراز  
 او انباز کردید و بفتحات دشنه مراز نما آیت کبری سینکرید  
 و شهد فاچپشید و بال پر عرفان بگشائید و بفنا کی ان  
 بر پرید آهنگ ملکوت نماید و بنوا آهنگ لاهوت  
 در صفو مع حیروت سجان الذی چو حی الاموت بیوازید نا  
 سعین بشور و دل آیند و در ارکان ناسوت نزله آرند  
 و هر فان پختستان حدیت بغير در آیند و بشری لغا ازین  
 طوبی لشقرین حسنه کل شریح الا عطاف من هم با درست  
 و فاقع غلت فی حان مجته اللهم العلی الائمه ع ع ع

سنه مصطفی

بوعظه خابآ قائم زحسین بن اسحاق

الابره

طهران خابآ قائم محمد بن اخوی خابآ محمد علی علیه السلام

(۱۱۶)

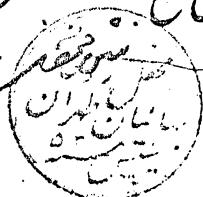
هوالله

خطاب

یامن قوش چکلیسته الی اللهم ہر خندق و حرب تقدیر عهد الہبایا  
 ولی قلب متنفس ریان آکا که د قیمه نشیان حاصل شد اور جمیع  
 اوقات بینا جات پروازم کای پروردگاری بینا زانی پر ارا  
 در ظل عنایت پروردشی و آن حرار را خرسج قیودات از او  
 فرماد و در هر دوی شبیه نی از شحات بر غنایت عطا فرماد و در هر  
 نفحه مشکلین نفسی برشامشان عرضه دار تا بین دل بمحبت  
 روح و ریحان یا بین دوستانه نام موقدہ در هنایت انتہا  
 با اش عشق افروزند توئی مقتدر و توانا و توئی کریم و حسنه بینا

سید

اعمع



خطبہ

هوالله

ط  
 جا ب آقا محمد بن اخوی جا ب آقا محمد رضا علیہ  
 بناه اللہ الہبی ملاحظہ نمایند

بُهُولَأْ بِجْهِي

ای موقن بکمالیت صحبت و صد هزار کر فشاری متابع  
و امو و مصاعب مصائب در میان و بانی خوش رسیده تمثیت  
داده شود و من بسیح را که نشسته و بیاد تو شغول بکاشتن این ورقه  
مالوف پیشکر جمال شدم را که چه بجز این الفت و محبتی بمحوج  
آورده که اموجش رفیعی بلاد غرب با حل شرق وازو و ترسا حل شرق  
بنقطه غرب میرسد لد احمد وله اشکر علی ذلک والبهراء علیک شمع

سید شمع

ظاهرت

بوهله جناب این علیه بهاء اللہ ال  
جناب آقا میرزا این سنه نفحات ولد آقا میرزا اعطاء علیه بهاء اللہ ال  
جو والله

امی است برمان جواب مختصر قوم میکرد معدود را بید هر چه  
رویا دلیل برآشکه بنظر غایت لمخاطی و در در کاد احادیث مقرر  
و بفضل موفر در صون حمایت حضرت غفور محنوظ و مسروری  
حضرت اعدادرشدت بغضا هستند ولی امنی حذف است  
که عدالت دولت مانع از امتداد دست نطا و آنکه عو

(۱۱۸)

و عليک بہما والابھی ۲۰ جمادی الاول ۱۳۳۸ حفظ علیہما عین

خطبہ

طهران

خیابان ناصریه بوارضه آقا غلامعلی و او فروش علیہما اللہ الٰی  
یزد خناب حاجی میرزا ابراسیم علیہ رحمۃ الرحمٰن علیہ رحمۃ اللہ الٰی

۱۳۳۷ شعبان ۲۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اٰی بٰت برمان نامہ شهانامہ بدیعی بود بلطف مختصر مغایض  
فهرست اخلاق روحانی بود و فقر سودائی و شیوه ای حق مصلحت  
کلشن یکین بود امدا مورث روح درخان کشت و دخل منت  
باید بنهایت همت چانفانی نمایی تأثیر حمانی احاطه کند و علیک  
البھما والابھی عبد البھما عبّاس

خطبہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ط خناب میرزا اللہ خناب میرزا تمیل خناب  
محمد و آقا دو اخت آقا میرزا علی کبر زائر حرم رائز علیهم بہادا  
الابھی

جواں

ایرانستان حضرت زیدان ابواب فتوح کشوده والمحبت است  
افر و خشت سه راج آنی بال پر پروانه او هام خوشه ایرجست که باز  
و نیم محبت غایت غیر بار درخت اندید بار و داشت و صفت  
رب جمیع طالع از افق تور پس زین لعیم رم و هب فرست خست را  
شمید و بجان بحمد و کوشش خانید که از این بخش نصیحت  
بر میزد و با وحشا شیر رسید و درکن شدید و رجل شدید کرد و دیگر  
اچر الشائین جناب میزرا علی اکبر بحر و بر اطی منود تا چسبیده  
خالق اکبر شرف کشت روی رامنور منود و موی رامندر و مید  
وارع که نفخات قدسیه قیمعه مبارکه مشاه شمار اینز مغبز خانید و حون  
نیم غنیم بن کهای حدائق را فرستن کهای برد پس بشیری نفخا  
قدس شیخ یونس مصروف را بکار ساند این قیمه شبیوت  
بر عهد و شیاق حائل کرده والیها علیکم ما احباب اللہ و امانه ع

## طہران

二〇四

# بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِالْوَالِهِ بِأَقْرَافِ جَنَابِ إِمَانِ اللَّهِ نَفَخَاتْ عَلَيْهِ هَمَاءُ الْمَعَزِ

(١٢٠)

هـ

أَمِي بْتُ بِرْهَان نَاهِرِيَّة وَطَلَبَ مُغْفِرَةً لِجُنْحَتِ  
 امْرَأَتِهِ وَالدَّهُ كَرِيدِ الْهَنْدِيَّةِ امْتَكَ الطَّبِيعَةَ فَدَرَسَ  
 الْكِتَابَ وَجَرِفَتِ الْعِلْمَةِ حَمَانِيَّةَ تَعْنِي عَفْوَكَ وَمُغْفِرَاتِكَ  
 تَعْنِي فَضْلَكَ وَاحْسَانَكَ تَمْضِيَّهُ إِلَى الْمَلْكُوتِ الرَّحِيمِ  
 إِلَى أَكْبَرِهِ وَالْبَحَارِيِّ رَبِّ الْأَقْرَبِيَّةِ قَصَدَتِكَ  
 وَمُغْفِرَةً شَاقِتَ جَوَارِحِكَ وَظِلَّةً تَمْتَتِ عَيْنَ حَمَانِيَّةِ  
 وَخَائِفَةً وَجِلَّةً مِنْ قُصُورِهَا التَّحْتَ إِلَى جَوَارِحِكَ وَمُغْفِرَاتِكَ  
 رَبِّ الْجَلَلِيَّةِ الْفَطَانِ فِي مَلْكُوتِكَ وَسَرَاجِ لِعْفِوكَ وَالْأَحْسَانِ  
 فِي عَيْنِكَ قَدَّرَكَ أَكْثَاثُ الْكَرِيمِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ ۱۳۳۱ حِسَابُ حَمَانِيَّةِ

هـ

حِسَابُ

خَنَابُ آقا مُحَمَّد حَسِين زَرَاقِي عَلَيْهِ بَارِكَةُ الدَّالِّ

هـ

أَمِي يَرْضِيَّ أَيْنَ حَمَرَ وَسَعَ وَإِنْ دَرِيَ حَرِيشَ عَمِيقَ بَوْدَ ولَيْ قَوَاعِدَ  
 طَمَحُونَدِي بَاهِنَ سَاحِلَ رَسِيدَى بَعْدَ مُشَقَّتَ پَيلَ تَرَازَ لَعْبَيَهِ جَلِيلَ منْتَنَوَ

وَجْنَابُ الْمِنَامِ كَمَالٍ سَرورًا زَحْفًا خَلَاقٌ شَمَا وَارِدًا حَالٌ بَايَادِ حَرَاجِ كَعْبَةِ  
وَجَوْرًا زَرَافَةِ رَضِيَّةِ يَدِ لَهْشَيَّا بَهْرَاءِ ازْعَبِيَّهَاءِ عَازِمٌ كُويِّ وَسَرِّيَّهُ  
وَسَرِّيَّهُ بَاسْتَانِ مَقْدَهُ سَرِّيَّهُ وَشَامَ بَرَّا تَحْمَهُ طَسِّيَّهُ لَهْفَنَهُ مَبَارِكَهُ  
نَمَائِيدَهُ آنَهُ زَهْرَاهُ وَالْفُورَاهُ پَنْجَهُ عَسَيَّهُ

حَمْدَهُ اللَّهُ

أَمَّةُ اللَّهِ الْمُصَرَّهُ وَالْأَدَهُ حَمْرَهُ مَرَّهُ الرَّقْبَلُ عَبْدُ الْبَهَاءِ تَحْيَتُهُ أَبْعَثُهُ أَبْيَ بَلَاغَهُ دَرِيدَهُ  
خُوشَبَحَالُهُ وَكَدَهُ دَرِيُّهُمْ طَهُورَ حَمَالُهُ فَتَدْمَهُمْ مَوْجُوَدُ بَوْدُ نَدَاهُ رَبَانِيَّهُ تَحْمَاهُ  
مَنْوَدُ وَبَيَانُهُ اِتْقَانُهُ فَأَكْرَمَتُهُ عَسَيَّهُ

حَمْدَهُ اللَّهُ

سَلَيلُ خَجَيَّهُ قَاصِنُ بَلَكُ كَرَمَهُ قَاعِدُ اللَّهُ وَوَلَدُهُ قَافِيَلُهُ نَهَهُ وَأَمَّةُ اللَّهِ  
خَدِيَّهُ كُلُّ أَتْهَايَتُهُ رَبَانِيَّهُ مَجْرَنِيَّهُ كَما ازْعَنَاهُ يَا خَاصَّهُمْ أَهْلُمُهُ مَهِيدَهُ وَارِمَهُ  
كَكَلُهُ پَنَاهُ إِلَهُ مَحْنَوْظُهُ وَصَوْنُهُ مَانَدَهُ عَسَيَّهُ

حَمْدَهُ اللَّهُ

أَمَّةُ اللَّهِ شَغَلَهُ بَارِجَهُ اللَّهُ ضَجَّعَهُ مَنْجَدَهُ بَهْرَالَطَافَ حَقْلَ شَهَارَهُ  
وَهَهُهُ لَفِضَنَهُ نَاتَهَا هَيَّهُ سَرَورَهُ وَسَعْوَفَ بَاشَدَهُ عَسَيَّهُ

(۱۳۲)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خطیب

رَبِّ امْلَأْنَا الْعِدْدَ عَلٰى مَا يُحِبُّ وَرِزْقَكَ فِي هَذِهِ الْأَوَّلِيَّةِ  
حَوْلَ عَطَائِكَ فِي لَيْلَةِ الْآخِرِيَّةِ

خطیب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جَنَابَ آقا حَسِينِ این نویس مبارکه را ذکر نموده و در این  
صفحه نکاشته و تهیای هر کیم را منتظر داشته من نیز در همایش  
امصار و خصوص بملکوت حضرت بیرون رجوع نمودم و این جانب ای  
پاک را قربتیست در کاه جمال ای ارز و نمودم و تائید در دو جهان  
خواستم از فیض بدی رب سرمهی تقدیم است که ارزوی جان  
یار از راست چاپ میفراشد ع ع ع

خطیب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لِرَبِّ الْآمَاتِ وَنَظَرِ الْبَيْنَاتِ سَلَكَ الْقَرْبَاتِ  
عَلٰى هَذِهِ الشَّرْكَةِ الْجَدِيدَهِ وَتوسّعَ لِهَا الْمَوَارِدِ وَتفتحَ لِهَا الْبُوابَ  
الْيَسِرُ وَالْإِلْتَسِاعُ أَنْكَ اشتَ المؤْمِنُ لِقَدِيرٍ ع ع ع

۱۲۳۰  
جوالله

خطاب

حضرت رازراقائیں نہایت خلوص و تعلق با جیا ای الہی ازد  
و ہر یک را درین گھیر آرزوی کر نموده و این سماں اتفاقیم کرو  
و خباب امین راحصل قرار داده ولی من نہایت سرور بذر کر  
یاران پر ختم تا بدانتد که درین بساط چہ قدر عزیزندع ع تسبیش

خطاب

طهران خباب حسین نراقی علیہ بہاء اللہ عالی

جوالله

اسی بند حق نامہ شما سید بانفو سیکر ماذ و نذافن خضور دیا  
کمکتوب جوف را بر سانید و علیک ابها، الاعمع

خطاب

طهران خباب حسین نراقی علیہ بہاء اللہ عالی

آخر بست بپیان بجان عزیزت قسم کفر صوت و مہلت

مسک قلم ندارم با وجود این محض محبت و محابرانی بخوب نایر پختم  
 ولی مجبور بر ختام طفل غیر زنده مبارکی زندگی اشاء اللہ  
 فیصل است امیدوارم که از فیض حوال اینجی تفیض کرر و در طلاق  
 غایت نشود تاکنند و مظہر فوز عظیم شود از کوکن مقصود  
 سوال نموده بودی کوچیع نزارض بعد بعد یاد و مانند  
 دوی الاذناب از کره ارض آبتعاد نمایند یعنی در در و روش  
 خویش از کره ارض و رشود ناظما هست متفق توکر و ند و هم پیش  
 نیچه مذوات الاذناب یعنی ختران حام دارکه ای آن شمشاد و چیز  
 بر صد آمده اند آنان جمیع پیش نمایند و بدینه مسلسل شده است  
 که چون در حرکت خویش نزارض و رشود خپان کردند و چون نزدیک  
 ایند پیدا شوند و آن ماده برق قوه جاذبه و دافعه است که چون  
 در روز ابر و باران بکید یک تصادم نمایند انقباض سریع کشند و قوه بر قیمه نمایان  
 کرد و چون ضمایر برق شدید است اطراف روشن منور کردن و آما  
 ابویں غلیظ چون از این عالم بعالمند یک استعمال کنند از الطاف محروم و از  
 مشاهده محجوب و از فیض بدمی محمنوع مانند کو زنایدا و کریشنا  
 و مرکوم محروم و چون زاد کان خان و دلیشان که ممون ناید و موقن بایا  
 هشتم استغفار کنند و شفاعت نمایند و بدر کاه آنی جرعه و فرنع

کنه و خیرات و میراث نمایند شاید شفاعت اشیان مقبول کار  
کبریا کرد از خبر منع افیون فرح و سرور حائل کرد و علیک الهماء الام  
ما پسند شد

## حکایت

طهران بوسط جناب الہین علیہ السلام  
جناب امام حسین زرقی علیہ السلام

## حوالہ

رب و رحمائی و خاتمه میانی و مجتبی و ملاذی و محجوبی و معاذی من ام  
اقصرع الیک تغلب طافع مجتک و صید مشرح بایات توحید  
و اندلل لی غیر کبریا کن نکتا بوجی علی التراب بایات الاراد  
وارجوان تغفر لعبد یک المتضا عدین ای العالم الأرضی و رحلین  
الی ملکوت الشہاد و استغفر لذنبها و اطلب العفو عن ذنوبها همایت خدا  
انحصاراً و اجزل الاعطا و قدر لها النعماء و الفوز بالمهیبة الکبری فی حیات  
الآخری بعد الاولی رب الملائکا کاس عالمیة و اجر جهانی جوار رحیک  
الکبری مویدین بالفوز والرعایة لظفیر و طریقها عن ضر الغفلة ولشیان  
و هض علیها سجال مجتک یا غیر یامیان آنکانت  
الغفار و آنکانت الکرم لمستغان لا الہ الا انت الکریم الرزیق  
ای نبدہ زیدان طفل ضعیع یعنی عبد اللہ بدیع رازیق این عرب

وَكُونَتْ قُصْلِنْ نَا وَعَلَيْكَ الْبُهَاءُ الْأَبْحَثِ



خواست طهران بو هاط جناب بینا  
جناب آقا محمد حسین نراقی علیه السلام

هو الله

امی بین حق مکتوب شما از منش جواب داده شد عجب است که مایل  
بر شنیده چون خدا را که از ظلمات مدالمهنجات با فرشی و بیرون نیست  
یا پیرها، الایمنی روشن کرد دیدی اقوام حوشیان در کمال محبت و محبت  
با طلبی بخواست قدس خوان و در کمال محبت اینس حلیس شو و بعد از کوش  
روانه ناما که حضرت اعلی روحی لسان الفاظ اینضمن حلیل فرموده آیاک آیا  
آن تجذیبیا واحد ابیانی او با امثال فلسفی ابیان میفرماید وظیور  
من نظریه الردمدی واحد ابیانی تجذیب مشو واحد ابیانی نفس حضرت  
و بجهده صروف چیست و چنین میفرماید با شنیده ناز شده در ابیان  
تجذیب مشو یعنی ملاحظه نکن که واحد ابیانی مؤمن است یا غیر مؤمن  
و با شنیده در ایانت استدلال مکن بلکه این حقیقت را بنفسه نظر  
 بشناس و مؤمن شو ولو واحد ابیانی ایمان آر و یانیارد ولو مانی  
ابیان مطابق آید یانیاید ملاحظه نما چکوته جهات را خرق فرمود

و بسیج جو جمه عذری از برای کسی نکلاشت حال نور بهما، التهیق  
و غیر را روشن نموده و عالم آفرینش را گرفت آورده با وجود این  
سر و از است کسانیکه خود را موسن بنتگه اوی روحی له الفدا  
بدانسته و از این حظیم تمحیج مانند عیف صدیف که از این  
الطف بی پایان محروم کردند آن بجهنم غیریب شنکه موزم که جمیع این  
لعنیها را بکنار اندازد پیش از این اتفاقیه باید نقوص متین شود و نظر ظلیل  
شجره تو سید پناه برند امیر اللہ والده را تحيیت بدلیل بھی برسان  
و تجھین امیر اللہ را پسخ مختصر مدر از خدا خواهم که اخوی متوئی آما رضارا  
در بجهنم سترخان فرماید و آما حسن و امیر اللہ خدیجہ را در عرض  
حظ و حمایت خویش محروم مصون دارد ع

حکایت

بوسطه چناب معاون اتحاد امیر افضل لشزا  
چناب آقا حسین زراقی علیه هما، اللہ الاه

ای یار غررا چناب شری دزماء خویش تایش آن یار و حا  
نموده که این مقامی زراقی منجد بآند برا فاقت و کرشته دسودا

کوب

کوک اشراق شب و روزخون شمع افروخته روشن است و بذکر آنی  
 شاهزادگان بارگی از تصریف و توصیف آن وجود شریف عبدالبہما  
 ضعیف با هتراز آید و بینگارشاین نامه طیف پراخت که شاید  
 سبب مسروکرد و لوز الطاف بتایاد و قلوب بارار مطالع هزار  
 شود لا اید وست حقیقی نفوذ کلیر اند مانند روح در عروق دشمن  
 آفاق رو ببریانست و قلب عالم در زیارت هجان غصت  
 ملاحظه نمائید که هیکل عالم ایجاد چنان انبعوہ روح تجھیز است اید  
 که از شدت وحد و طرب آهانک رقص کنند و ماکو بان و پیغام  
 زنان نعمتی سازناید که عالم بالا با هتراز آید و علیک البهایا الا  
 بذیرشہ ع ع



خطاب بو اطه خباب معاون التجار  
 خباب فامحمد بن زرقی علیه ببار اللہ الہبی  
 ہو اللہ

ائی بابت بیان خباب معاون در نامہ حوشی کر شاہنامہ  
 و ستایش زیاد کردن که خباب فامحمد بن منقول بذکر است  
 و مجنون آن یا رعمرور سرمشته و سوداییت و در پی خاشقان  
 مشهور بشیدائی در سپل آنی جانشانست و در قربانی عشق

جان شار نشرفات آنچه یید آیات بنات تلاو کشند برخان  
 آقامه شکرید و دلیل بسطه مکحوم طور پان فرماید دوست ازرا  
 غم خواست و دشمن از رشيق و هریان احیمیر اخلاق خان معامله نهاد  
 از شهادت ایشان مسترت بی پایان حصل که احمد شده یاران بست  
 بر پیامته و در پیش خشم روحی العباده الفده چاکب و جانشیان  
 مقصودی بجز رضامی دلبر بر بان ندارند و مرادی بجز قربانی در پیش ا  
 تجویت علیهم آیت الطیبه و لام البرکة الواقیه والغرة الباهیه  
 و المؤمیة الکافیه اسفل سعید آقا محمد حسن و ضمیح محترم شازان افریز  
 من تجییت ایشع ابی ابلاغ داری داری تبریز



خطاب بو اسطه جناب سینا علیه بهار اللہ  
 ریز طران جناب آقا محمد حسن زرائی علیه بهار اللہ  
 یا هرگز یعنی ہواللہ

حمد لله من اشرق و طلع ولا ح من الافق الماعلى و بشير طلوع نیز الافق من اطلع  
 عالی الاتیا ه من الرقو و الرکوع و الجود للرحمان لم يعود في زمانه لشيء اخر  
 و اخذ العهد الوثيق من اهل البیان ان تعنو وجھ حسن و مذل رقا بجه حسن

اغناه قسم عند شعث نور البيان وامن لوح الا مشروح فيه هذا القصص  
 لاهل لعرفان والكمبيت شاق لاهل الفواف حتى عند ظهور الا شرافق تحيط له الاعناق  
 منك اكست وغفلوا اهل البيان وتركوا العيان وشبعوا بالاوهام وانكمجال  
 الرحمن في ما استحوذ من التقد المشرق على الاكون كلها ففيها الغفلة والغوغاء و  
 او غلوا في ظلمات الاصم والعمي وسرعوا الى حضر الظللة للبلاء حتى لا يروا الا شفاعة  
 من الاخفى الابهى شيئاً لهم من هذه الضلال ستحالهم من هذا الوبال افق لهم كتبوا  
 عند ظهور تلكوت ايجوال فجوف لهم في مشرق بين ويسد دون انهم كانوا ثوابا  
 في ضلال عظيم وتحية لتشفاء على اقبال جوهرة المعرفة ولسلوات في اكيل  
 الوجود واول ما توقفت في بيتنا لشهود واول كوكب لآخر من الانقاص  
 واول بجهنم طلاق من ارياح تلكوت على هلال السجود والصلوة وتحية على الفوسس  
 محبتهم ظلمات الاوهام ولا ينتهي سمات اهل الضلال عن شاهدة ايجوال لما  
 سمعوا آيات هر عوا في حيز المدى فالوارثة اماماً سمعنا منها ويا نبادى للبيان  
 فاما من الاخرين من اصحاب اليمين متوجحين الى العلیين ناظرين الى الاخفى ابدى  
 متمدين من بعض مقدمة كانت رحمة للعلميين  
 اى نجد بحال ابى حبيب ما يحال تحرير رسال الخشت ولبيان محبت  
 تأسیسها فشت زیرا كلما ظرا باقى واحد م مستفیض ايجوال احد وتم بطوز بمحب  
 شون ومبعد بحال حضرت پچون حمشدا راكدين قلوس  
 هنا يشت بحد ذاته وارین بعض دفعيات ارتياط پن ما يبشر كراثة اين فضل  
 ومهوبت بوصايا وضائح الباقيا كمسيد وبا پچه سبب نورانیت ما حانت

تشبیث جوئید و آن محبت آسمیه و انجذا باست رحمانیه و مهربانی  
 محمد شیخ است و محبت حق مرتبط بمحبت خلوق است لعین باید  
 بجهت طلاق و احتمم هم از و هدم کردیم یار و اغیار ام بران شویم بیکار نه  
 و آشنا را محبت دو فاچویم درین هر کریم و حضر حمال است حکم احتجاج است  
 فضل عجمیست و مهربت شامل چه بور حمال رحمانیه و فضائل رحمانیه  
 مقید قصودی نه خوان نعمت آسمی در سر و غرب کشته است فضل مؤبیت  
 ربایی آغاز احاطه کرده لذایران رحمانی باید ببریکانه آشنا کردن  
 و پا اغیار یار و فادار شوند و شمن دوست دارند هل فضایران  
 و خفا کار را فاکار و خوشوار اش همچو کردن دیگر معلوم است که بادستان  
 چکونه باید سلوک و حرکت نمایند امته الله والده را تجیت محترمان بر سان  
 و بیکو در کو فرقان هل یان ممنوع از طلب غفران محبت خوشان غیر  
 مممن بودند چنانچه مفهوم اید ما کان لذین آمنو اان یست غسل لذین کفر و  
 ولکن این و جلیل فضل مؤبیت آسمی شامل عجمیست هر فرض مومنی از برآ  
 جمعی یاران خوش بیکانه و خوش طلب غفران نماید در در کادا حدت  
 مقیول شود لذایران بندۀ استان مقدس بکمال تصریع و ابهال  
 طلب غفران از برآمی مرحوم آماضان امام و ایشان این تصریع  
 ابهال در در کاد ذواجلان مقیول کردو آمچین امته الله ضلع خوبی  
 تجیت برسان و بکو قدراین ایام ابدان تا فیض بدی یابی و من خدیج

دو طلخ خوشیده نهایت عزت ابدی یابی جناب آقا محمد رضا تی را شد  
 و همچنان خدمت یاران سروری دوچهارت و عبودیت دوستان  
 موبست خضرت رحیم ای ای خدخت الابصار بات  
 الافکار و نعمت الأفین عن مشاهده الأنوار و خضرت الائین عن الأدکار  
 بما قامست ثلثة الأشرار و محبت عصبة الصال و منعو الناس عن  
 الورود على عین لشنهیم والملاء المعنین والشکر على اصراط استقیم  
 والقیام على عبودیة التورکیین وهموا نفسهم اهل ابيان  
 واحتجبو عن البيان وصرعوا على اصم کامل ابيان و قالوا این باعده  
 به التهدی في الكتب والألوان وكيف جاؤ الحکم قبل ان يعم الصال و  
 كيف نسخت الأحكام قبل الاجراء و قال اللہ ما نسخ من آیة او نهاد  
 بنسخها او شلهما كما ان اول الفرقان ارتقى من هم ابغض و فوج لما ظهر الرجال  
 المعمود و قالوا این الدجال و این التیانی امن اهل الصال این  
 تنزل الأرض و این جسد الملائكة و این قیام الساعه و این ارکمان  
 ابسط و این حناب و این المیزان و این اصراط و این الحجۃ  
 و این الشار و این الاعراف و این لوار احمد و این العیش و این  
 و این الحکم في المعاشر الکبری و بهذا الحکم عن جبالک ~~الا~~ في قیامته  
 الکبری فقطع منظر نفیک و قال قد فضیلت هنوز الأمور في طرفه  
 عین نیشد ملاح افق الشهود بالشیر الحمیو فما انتبهوا اهل بیان  
 لسر التیان و عرضوا کما عرضن اول الفرقان فیا حرث الهمی هنایا

العصر الذي لا ينكره وتشعر طورك  
ومنتهى ذيل رداءك ومطرح حجابك  
وتأنق رياضتك وتدفع حياضتك فزرت أنسود غياضك  
لكرة الحمر يا الطهي على الافتتاح  
انت هنوز اکرم ربك دا وشرت الكتاب الدين آمنوا بهك في يوم الميعاد آنک  
دشت الملك المقتدر المتعالي المؤيد لأجيالك في المهد الماء  
مع



یزد بوطرک نیر عزیز الطھی اسلام طبوخ خانم

امة السدر بابه حرم آقا میرزا جواد شید صبا غ عليها بهاء الله الابهی  
یا ساییجیون ہوالله

ای کنیز الطھی فی الحقيقة مور و مصیب کبری کردیدی و وزیری خشمی بدی قرین مسیز  
آقا میرزا جواد شید را فدا کی نمایم بهران نمودی و چیزی صعود آقا میرزا جلال سبب  
کدورت و حرست شاکر دید ولی بر خاصی تهی موقق شدی و بعایت سرمه  
مودید کردیدی وید بجان و اجلال کشودی و قریل آیات توحید نمودی قدر  
این چو هبہت بدان و دقیقی عقلت منما روزگار همه برآید و با طبع  
منظومی کرده ولی تو در این سیدان کوی موهبت را بود و رخ تبراس  
خضع و خشوع سوی بانو های عالم باختند و تو بردی آنان حق را لشنا

وقوبحستیت راه یافته و خاطم بخاشش در جهان آفرینش رسیدی حرم  
شید آغا مشهدی حسن امته الله سکینه سلطان از اقبل من تجیت محترمانه  
برسان داز برای والدۀ ایشان طلب مغفرت از در کارا است  
نمودم و جناب آقا علی‌کبر و آقا علی‌حیره نهادیت نوارش نبا وفضل همی  
خطیم میدوارکن و والدۀ ایشان امته الله سکینه سلطان از بالطف  
حضرت رحمان ثارت و مکو محضر فن بخاشش معموم مشو قرن محترم  
حضرت شید در مکوت جدید خیر ملینه نمود و دوداما دازاد عالم در طلاق  
بر افتخارند با وجود این چراکرمه لکن و موریخا مستبزش غصیب ظاهر  
واسکار کرد و آن بزرگواران در مکوت رحمان بر سر سلطنت ابدی  
جانش قرار و علیک البهاء الابهی ع ع



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
خُبَابَ آقا علی‌اصغر علیه بهاءالله ع

بِسْمِ اللّٰهِ

امی شعلنا حجت الله حمد کن حضرت احمد سیت را که بنورتیست  
رویت منور شد داز جام سرشار مهربت سرمنست  
و این مسافت بعیده طی نمودی تا انکه بگز انوار رسیدی  
و چین را بر نین نهادی داز تربت پاک عطرناک مشام و داغ

مڪرٰن نو دی حا ل مُهوكلا علیے اللہ ع راجحت نما و سخید مدت اجتہاد  
مشغول شو و این خدمت را موبہب شمار و این خصل را عظیم زان  
زیر ابندہ کی جتی ای ائمہ سلطنت عالم معماس است و آزاد کی درود و جہان

والبہار علیک ع ع



شش

ہوالمد

بوجلہ خضرت اسم اللہ آتا علی صغر حسوب میرزا محمد علیخان علیہ السلام  
یا بھائی بجن ہوالمد

از رحمت سابقہ متعد کم بر قہ غایت یا ان کی رحیمیت اللہ بر سرماچو  
کوہ آہنین عجیب موثوق ثابت و زین بکلین باز و حسن میر حنفی  
و مصون باند و دمبدوم ثبوت و رو خی بعدید موفق کردد و علیک

التحیۃ و لشناو ع ع

طهران

ہوالمد

بوجلہ جناب حاج میرزا السلام  
یا بھائی بجن ای ائمہ سلطنت ای ائمہ علیہ السلام  
ہوالمد

اشی بنت سیمان آنچہ مرقوم نموده بودی ملحوظ کشت ہن پد بیاد تو

(۱۳۶)

بیوهم ولی شیر باید توافقاً دم و از خدمات با جناب آلمی گمنوت شدم  
و مخلوق طرکشتم احکام الله که لوز خدمت و چین سلطنت و پرتو  
عجوبیت در خسار لامع نهار شکر آنست که بدر کاه احمدیت نهانی که  
چنین قیقی تقدیر شد ایام رادمعیت جناب فضل منقطع ببل میل  
بلکزان سبب تقریب و کاه بکریاست و علیک التحیة والشادع



جناب آقا علی صغری زیرا اللہ الٰی  
صاحبی بھن  
بھو اللہ

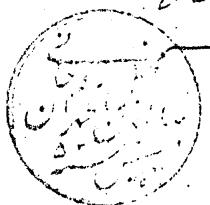
ای زرمشکین فرش دوباره بیدین این آواره آمدی و حرام طوف بیٹھ  
ملا اعلیٰ بپرسی و بین شرف غظیم فائز شدی سرقیب لوز اندھاد  
وازموہبست کبریٰ بخوبه یافتنی پس رجوع طهران کرن و در خدمت  
غیرالله خان ہست بی پایان نما زیر خدمت با و خدمت بنت  
ودرزد عبد البهاء و غیر بسیار غیرز و علیک التحیة والشادع



طهران بورط جناب آقا میرزا غیر اسلام بن شهد  
جناب آقا علی صغری زیری علیہ بہاء اللہ الٰی

صاحب لشیع

امی نز حق نامر تو سید و از مضمون بجت حاصل کردید از خدا حوا  
 که همواره بکمال صدای و اماست بخدمت ابن شهید پرداز و لوازم صدای  
 مجری ااری دو مکتب جوف را بر سان فرصت مینت و علیک البهاد  
 تصریح ع



خوبی بوساطه آقا میرزا شیرین بن القیم  
هو

ط خباب آقا میرزا محمد امته اللہ فاطمه بکم خباب آقا عالی کمر لشیده علیهم السلام  
 اسی آزاد کان پیل خضر زیلان آنچه در این حفت داشت بر سر آید بیکل و دجرانان  
 دلت کبری عزت عظیم شود و خواری بزرگواری کامکاری کرد و نجاست عین  
 شود و فقامت جو هر غفت کردد ملا خطا نماید که در صحرای طف چاهانت  
 بحضرت سید الشهداء روحی لاغفل و هلا عبا وارد آن موارد مصادر الطاف  
 خفییه بوجو و این جای ملائکا سر عطا آن زهر شهد بوجو و آن دلت عزت ملائکی  
 تالان و تاراج سبب مصراج کردید و قلم و اسارت حیات ابدیت اراد

دیجان حمایت شد پر شکر نید خندا را که بین عطا موق شد و لبها



علیهم السلام

خلاصه  
هوای ابی

جناب آقا میرزا محمد ابن المصطفی علیه السلام  
الله آقا میرزا علیه السلام

الابی طراحتی

هوای ابی

امنی نو زان الوجه بانو محبت اللہ حون دران ساعت بذکر احبابی آذین  
مشغول بعدهم جواب سلطوان ایشان قرقوهمیکشت جناب ناظر خان  
ذکر شارلمانودند و مادی زدیار و کشا رور فشار شما کردند و خوشن  
که مشغول بگرشا کردیم و مأولف بیاد شما باشیم و فی الحقيقة حق  
قدیمه جناب متصاص عدل مملکوت ابی را پیچ فت شیان شخواهیم  
نمود و همین پیش از بات قلبیه آن شجره ایمان و ایقان را داشتم  
شند کردم و از حق منظمه که در جمیع شئون و صراتب عالم کو تیه و آهی  
موئید و موقق کردید و چنان اثمار شوست و تقاضت بر امام اللہ  
ورسخ و تشبیث بر عهد و پیمان الله زان حبیب روحانی ظاهر

کرده که همچیغ عقول نتوسل ایصار و افکار ملاد امکان حیران  
شود و درین فجر ابداع چون آنکه لامع ساطع و ظاہر و باهر  
کردی وابهای علیک و علی جمیع اللدع ع تدبیر

## خطه

هوالله

ط جناب میرزا محمد ابن جناب میرزا علیه السلام  
هوالله

یامن من با بهد و صدق بکلمات الله قد تلوت آیات شکر کشید و ترتیب  
کلمات ذکر کن فی شنا، اللہ و تضرعت الی لسمان یوقافک علی الشبوت و الرسو  
علی شیاق اللہ دعوه و پیمان حضرت زیدان چنان پیش بوت نما که حمل  
اهل حضان حسیران پاشند قدم کمال وقت دم که الیوم است  
میزبان ختم است و مفتاطین تائید آپن احمد وابهای علیک بع  
مت پنهان

## خطه

بحص

ای شمع نجیب دویان آیی هوالا  
حمد کرن حرف اراکه از صلب بیکی با بن غایل  
قدم نهادی پاک اشیون طیانی و آن غفلت آز جمال نوازن

الهیت و در حمد محبت اللہ پروردہ شدی و در انگوش معرفت  
نشو و نامنودی و از پستان عرفان لبین ایقان نوشیدی و در  
بالین غایت حضرت رب احادیث پروشنست فی دیکر چوئی و چه  
خواهی چنین بد پریشانی که از بذیت احر و شرق نیرافاق از کاس خصل سلطان  
وجو داشتمید و در پیش خود بسیار مید اکرچا انوار این آفتاب موبہبہ هنوز عالم  
امکان بقدر اینکان ظاہرنہ ولکن جهان لامکان را روشن نموده است  
هنینا لک شم هنینا لک تصریح نیام که بوساطت جناب ناظم طالع  
شد مقبول فاقع اجر بجزیل ز در کاه احمدیت نیاز شد انشا دارست

حاصل شیود والبها علیک ع نسبت شد



خطیص

هوا الابھی

جناب میرزا محمد خان پسر خباب میرزا رب کنجه علیه بہاء الدین الالا

هوا الابھی

ایین صادق حق حضرت رب دودرا که در بد و کش اق فخر انوار  
پدر بزرگور را بنور ہدی مهست دی نمود و بموہبہ کبری مخصوص شد  
از حضیریات نوشید و از شهد محبت اللہ کام و مذاق شیرین نمود

لخو زانظر غنایت بود و نظر عین حیانیت در ساحت اندک شد  
مکور بود و لواح اطاف داشت و قش ساطع ولاعج مور و هست  
خاصه بود و مظہر مهابت خصوصه تا انکه مملکوت عزت صعود  
و در جهار چکست خوار یافت چون تو پرسی یاد کار کردشت که تران بزرگوار  
و گلاب آن گل مطری نایاب چه کن خدا را که موئید و بایان اتفاق  
میتواند بثواب بریشیت اسرائیلیتیه بنی و در سوخ بریمان بیرافان  
امار توفیق مشاهده نمای جنود مملکوت نصرت خلیلی یهشیس حبیوت فتوح و پیشنهاد ایضا  
سد و مفتح کرد و بهای بسته باز شود ولی شرط غنیمت  
که از امیران نلختری و از افغان سست نکردی زیرا بعضی روزگار خدمه  
ترزل فستنه و بنیا یت سعی بلطف تحری دارند البتاً که اند بشش  
بیدار ذلک من هزار الغیب خبر که پن کن علی خذ غنیم عی خ  
تبیشه



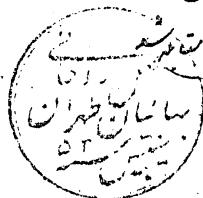
## خطه

مناجاتیکه خصوص حباب میرزا محمد ابن عبده نوشته شده است که تلاوت شد  
به الائمه

قل سخنانک اللهم ما انتي و لک احمد و لک الشکر ما گسته من طین  
عجن عاجیتک و ظهرتی من شهد و تقوه تایدک و شکستی مهربی  
و از صفتمن مدی الاقیان و ایشانی فی حضن العرفان بایات

در بیت

تو حیدک بلغتستی الی شدی فی طلّ سدرة تقدیمک ایرت  
 یکی ق اقوم علی اداء شکر لبده الموصیه لغظی ایقی وفتنه باین  
 خلقک آلا بحکمک و قویک التی بیسترس ها البغا ش  
 فی جو آذا قویة لقدرة والعرة والرفعة اذَا ایدتني بهما حتے  
 اقوم علی شکر نعمک و آلامک فی کل عالم من عوالمک ع آنک  
 انت القوی الکریم ع ع



خطاب بو اسطه جناب امین

جناب آقا سید جناب آقا سید حلال جناب میرزا رحیم خان  
 جناب میرزا مرحوم خان جناب آقا میرزا نظرالله طالقانی و سائر زنادها  
 باع الله و نور سید کان جنت ابی علیهم بآ الله الابره  
 یه مبارک بخان ہوائی

امیر شعبانی شیخان محترم اللہ اکھر لتبادلوب فضل مفتوح صدور  
 اهل فتح بایات ہری مشرح تائیدات ملکوت ابھی لی دری متو  
 و انوار حقیقت از افق جان دل مثلا لی آہنک طراوا علی بسم امع اهل بجا  
 میرسد و صلاحی موبہبت کبری موبدم بکوش جو شلید این فضل

وجو دکونا کون از خضرت پرچون مانند بجور در نهایت موج ویجانست  
 لبذا یید بی تر پیت نقوسی می خیرماید که هر یک کلشن آندر اسر و روز  
 ویه قیمه رحایفرا کل صدر که خذان در جامع لاہوتیان شمع روشنست  
 و در صومع ملکوتیان شاهد بخمن خضرت امین بیانی می پنسته باش  
 ازان یا ان نازین نموده که فی احیقہ این جوانان خلق جبدیدند ویں  
 نوریید کان ترپیت یافته نور بین شب و روزانی فرغت  
 و راحت بخویند همواره در گفتگوییند و بهیشه درست بخواه  
 پوشید مفتوح آن روی دیگویند و اسرار بدهایت کویند و  
 چون چناب امین کواه آکاد است و امین در کاه ساش  
 ایشان سبب آسایش دل و جان کردید دست تضرع بدله  
 طیک ملکوت مرتفع شد و غریز از از در کاه آنی طلب  
 تائید ناتناهی کردید یقین است که مظاہر الطاف رحان  
 کردند و بفوز غلطیم کردند و سبب انتشار آثار نور پن شوند  
 تا جهان خلیبرین شواد و نفحات مشکبار جنت ابی روئین را  
 مطر و غبرین نماید و علیکم الہمما الابی ع ع

خواست بواسطه خضرت علی قتل اکبر

حضران چناب میرزا نصرالله علیہ السلام اللہ الابی



هـوـالـلـه

ام مقبل الـلـه خـرـت عـلـى قـبـل الـكـبـرـنـهاـيـت سـتـاـيـشـنـاـزـمـدـوـهـ اـنـدـ  
کـهـ اـکـمـلـهـ بـنـورـهـ مـهـسـتـهـ مـیـ وـبـاـنـفـ زـکـرـیـهـ مـقـدـهـ مـهـسـتـهـ  
بـرـقـ دـمـ پـدـرـ بـرـزـ کـوـارـیـ وـبـرـاـشـ آـنـ مـجـذـبـ مـلـکـوـتـ اـسـرـارـ نـاظـرـ  
یـاـقـوـ اـحـدـیـ وـحـاضـرـ مـخـلـاـرـ دـرـ دـرـ تـبـلـیـغـ خـوـانـ وـبـرـجـ وـبـرـاـهـینـ  
آـکـاـهـیـ لـایـ اـزـاـنـ خـبـرـ سـرـ وـرـ حـاـصـلـ کـرـدـیدـ هـمـدـ وـارـعـ کـمـشـ  
وـرـوزـ بـیـانـ وـلـ تـجـوـشـیـ وـچـشمـ اـزـ جـمـیـعـ شـمـوـنـ بـپـوشـیـ تـافـارـغـ  
اـلـطـلـبـ مـبـتـبـرـ الرـوـحـ بـخـصـیـلـ عـلـمـ الـوـیـةـ وـسـارـ رـبـانـیـهـ پـرـداـزـیـ وـ  
بـرـبـرـهـانـ رـبـانـیـ طـلـاعـ عـمـاـیـ وـبـرـدـلـائـلـ وـاصـحـ وـاقـفـ کـرـدـیـ فـرـیـانـ  
بـهـدـیـتـ لـهـوـشـ بـکـثـانـیـ وـجـمـ غـفـرـیـ رـیـاـشـاـ طـلـیـ بـعـنـایـتـ  
بـرـسـانـیـ وـبـنـورـهـاـیـتـ دـیدـهـ ہـارـکـوـشـ فـرـمـانـیـ وـھـلـیـکـ

الـتـجـیـهـ وـلـتـشـنـاءـ عـلـیـ تـسـیـهـ

ظـهـرـ

عـرـاقـ عـجمـ بـوـاسـطـهـ جـنـابـ مـیرـزاـ آـقـاـیـ قـائـمـقـامـیـ عـلـیـہـ بـهـادـ اللـهـ  
جـنـابـ آـقـمـیـزـ اـنـضـرـ اللـهـ طـالـقـاـ عـلـیـہـ بـهـادـ اللـهـ

حَوَالَةَ

امیلی در باب نامه بیت و فهم شیعیان سنه حائلیه که به اقصی است  
 صرقوم نموده بود دید رسید مضا مین معلوم کردید چون امر  
 میست مختصر جواب داده شد اگر مردم مکن ترتیب کرد دبای  
 خوبست اگر چنان موقق قملعه کشته و محل روحانی ترتیب  
 شد لفظ مبارک بظل شجره تقدیس وارد و بنور پدای  
 هستدی و از سلیمانیت حرتوی شدند خست  
 میرزا آقا خان فی احییه جان فیاض و در هر موردی همی  
 خایان هناییست بجناب آقا شیخ احمد نهایت تعلق خاطر  
 این عبد ابلاغ دارید اگر عولتی حاصل شد جواب نامه ایشان  
 نیز خرقوم میکردد بجناب آقا مصطفی پایام عبد البهاء بر سان  
 و بکوای جان روحانی وقت آنت که تنفس را از جانی چنان زده  
 کرد می که روح حیا برمد کان بخشی و بجناب آقا ای البر افای  
 که عبد البهاء چون هم توید بوجود طرف آمد امیدوارا که نهایت

و جذب یابی و سبب سرور جمیع یاران کردی و آنکه  
 میخواست جوان انشاء اللہ مختصر امر قوام میشود و آنکه  
 میرزا لکھن فباطل ما هم یعلیون مسید وارام که درین فخر چنان  
 موفق شد که خود حیران مانی بنجای تیفوج تحقیق این عجیبی  
 برسان و بنجای امام میرزا محمد فخران بکوامیدم چنان است  
 که مقام محمدو پی بری و بنجای امام میرزا مسیح طلح صبح نهایت  
 روح و ریحان برسانید و علیک الهماء اللہ عزیز العما

سید  
-



خدابن بو اسطه جناب این علیه بهما اللہ  
 جناب میرزا نصر اللہ طالقانی علیه بهما اللہ الہ بی  
 ہو اللہ

امی باست یه پایان طالقان از قدم زمان منصبت گل و ریاضین لود  
 و محل انباع اسرار وجدان لکن جمیع این مواد بدل جان و ازادی  
 وجدان مقدمات ظهور و بر و ز مواد بکبری در یوم ظهور سبب  
 بود نتیجه باشد الیوم حصل کرد و اسیدم حمیضین است که از طالقانی

در نهایت روح و ریحان مبعوث شوند که سبب سرور قلب یاران  
کردند و بمحبوب تعالیهم حضرت یزدان سلوک و حرکت نمایند  
و باعوال اقوال لکشار و گردار سبب انتباہ جمیع خلق شوند تو احمد  
خدمت موققی و تبلیغ احر اللہ مؤید و علیکم الہماء الابنی ۲۹ محرم

عبدالله رعیت

شنبه



خطاب

طهران جناب میرزا فضل اللہ رستکار طالقانی علیہ السلام  
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای شاپت بریحان نامه حبید رسیده احمد اللہ دلیل بر فوزی شد  
بود و نامه پیش راجا ب پیش زور و نامه مرقوم کردید میرزا خان  
که با شخص مرقوم شد موید و موصوف کردی اسلام اندان یوید  
علیما ترید و لشیخ صدر ک تائید حدد خصوص مرقوم شد معد و دارید  
فرصن مدارم و علیکم الہماء الابنی ۲۹ محرم ۱۳۸۰

شنبه



خطاب

طهران جناب میرزا محمد خان ابن میرزا عبد الدین  
علیہ السلام

هُوَ اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امی بین حق حراسه روحانی آن جناه اصل مضمون اکرده بجهیز خودش میم  
 زیرا دلالت بر تأثیر و خزن آن قلمبندی نموده ولی رجیبی کیرتی کامل  
 حاصل زیرا دلالت بران همینو که شهر آفاقی و رسولی شتاق یعنی  
 بخوبیاری آن یعنی رحمانی مشهودی و بکشته و شیدلی معروف  
 امی عشق منم از تو سکرسته و سودائی و آندر یه عالم مشهود بشیدلی  
 و نامه بجهونان از نام من غازند زین پیش اکرده بدم سرد قدر دانم  
 باری شکر چند اراکه بعشو و شهر آفاق شدی و بشیدلی آن دلبر  
 بیهمتا شیم اهل شرق نسبتی از آن لف مشکار در کردن داری و  
 بندی ازان کمک عنت بر شار و حلقو حیعت است عظم از این که رسولی  
 عشو ایستی جویایی وی او ملاحظه نمایکه شخص شیمی وقت در نوید شما داد  
 ولی بعد از حصول مقصده جلیل غفت ورزید رسم و فابناد و ستم  
 جفا محترمی است پس ان که بغیر از خداوند عربان یار و فادار نه  
 نه ای الله تقدی خواهد نمود و دل افسرده را فرجی بی اندازه عطا خواه  
 کرد توکلیا و نما و از دون آن زاده اش اشکال بر وزر آزو زست  
 و اعماد بر امر آزادت کبری امی فیض این را بدان که جز خدا کسی

بکاران شان فیخورد توکلی دکن و یوهم اینی اللہ کل من سعنه بکار  
 کبری است با شخصیت حاب هر قوام نا من توکل علی اللہ فیهو سب  
 آن اندیشه کیشی عن کلیشی ولا یکنی عن اندیشه کل من شنی و قدر  
 میفرماید و من تیقی اللہ یحبل به محظا ویرقه من حیث لا یحبل  
 من اید پرست مجید دارم واوست جهیر و شکیر این شرط  
 عزت ابدیه من است و این سوائی کا هرانی سردی من جمیع  
 اولیاء اللہ در ایام خوش رسوایی عالم شدند ولی این سوائی بیو  
 عزت ابدیه بود آن بدناهی بود کا هرانی جاودابی نبود چنان  
 حال طاهره نیایی که کا هکاران عالم شنبتی ازان رسوانیان فخر  
 و مهباها تینمایند سیرزاد آقا خان نوری صدر اجتنب بو اسطه  
 شخرون زخ نوری چون نسبت سلسله خانه واده خوش بر بخاری  
 اباصلحت هروی رساند عموم آن خان این خوش عظیم کفتشند  
 که احمد شد این دو مان سلسله نسبت ایان بخاری اباصلحت هربان  
 رسید و اباصلحت در زمان خوش رسوایی عالم بود و بدناام  
 پن اعم حاشیه شد که رسول اللہ عزت ابدیت  
 و سلطنت سردی فاعیر و اما اوی الاصرار امید از خون  
 و غنایت حق چین است که او فخر و سیر کردو و شمارا

از منت هر امیر و وزیر مستغفی فرماید و علیک الخیمه لمشتمان



خواست

طهران

جناب میرزا محمد خان سلیل من عرج الارفیق الاعلی عیسی العبد  
کنخوبی علیهم السلام اللہ الاعلی

به والسر

ای دیکار آن یار هر بان کان منما که و قیصی فراموش کردی همیشی  
در نظری و در خاطری از خصل آنی جایینا یکم که آن بندگه آستان  
مقامات وزیر و وزیر کاه احیت مقصر برگردان و بفضلی مولی  
شود که پدر هر بان در فرقی علی هنر ارافن خواند و فرح و  
شادمانی فرماید و علیک البهاء اللہ



خواست

طهران

جناب آقا میرزا محمد ابن جناب آقا میرزا عبد اللہ کنخوبی  
علیه السلام اللہ الاعلی

هَوَ اللَّهُ

امی بست بپیان نامه شما رسید اشعار را منتداز لال  
 بیو و در زیارت فضاحت بلاغت قلب عبدالبهاء از  
 ملاوت شیخ متأثر شد و پدر کاد جمال ابھی تبصره وزاری پرداز  
 که امی بر اتفاق این بنی شاقد سلیمان عابد جلیل آرزوی رضا  
 تو نماید تا در صون حمایت از ارایاح استان امتحان محفوظ  
 ومصون باشد امی خداوند هر بان این بنی استان را  
 در گفت غنایت از جمیع عوارض محفوظ و مصون پدار و در دوون  
 کامران فرما و سرچشم عاشقان کن و در جانشانی مسرود  
 آزادگان نما توئی مقتدر و تو انما عبارت بر تبره

یاصاحیل سبحان

خدای اب

بو اعظم خضرت اسحاق اللہ علیہ السلام وآلہ واصحیحہ  
 مشهد خناب آقا میرزا محمد خان علیہ السلام  
 هَوَ اللَّهُ

امی بست بپیان غل فصح بلبغ قریش و سلاست بلاغت



بینیشی داشت از خدا مطلع که این عبده زن را در عبودیت آستان مقدس بازتو  
 قرین نماید تا در عبودیت شرکیک و سیم کرده بیم کھانه غنایت آلمیه شالست  
 و مهربست رحاییه کامل چرپند عاجز و فاصله بیم ولی او غافرت واکر  
 کنه کاریم او بزرگوار امیده بایدی است و رجاء بعطای جمال بینی اکر رحایم  
 ولی سرشنیه کوی او بیم و شنیه جوی او و مفتون روی او و محبوون موی او  
 و رسمبرارو لهذا مطمئن فضیل امرنکاریم و امیدوار بمهربست پروردگار تا قان  
 قدشم باشد دار تماشت کردی و استقامت بچو تامقاومت بنمانی  
 این طبق راه روحانیانست و این سپیل منبع ربانیان تا تحمل خارزشو و  
 القت بتاکل در کلار مسی نکرده و ما میش بیم لوش نایا بیم و ما فنا بخوبیم  
 بیان بیم احمد سعد بنو محبت اللہ رحی منوره داری و بخجات مقدس شامی  
 مطری پس تو ای جانشانی کن تاشاد مانی جوی و کامرانی یا بی  
 هر فرم یا و تو ام و در هر فرش بذکر تو مشغوفم زفیر حق میس وار حکم که  
 ماست پدر بزرگوار از صلبیا می محبت اللہ ہمواره بس رشار باشی و کر قار آن  
 میوی مشکیار و علیک التحیه و شنادع من بر من



قزوین بواطه جناب بیکم باشی  
 مددان جناب آفاقت اللہ ابن مرحوم آقا محمد جواد رحیمیه بہا اللہ

## حواله

این بیت برپان نامه شا رسید مضمون معانی مفصل لو دو طبقه  
 مژروح لعل این عبد نمیداند چکوته از عصده آنچه خوب است اید برايد زیرا  
 قدر شما و سعی و قلم شما سریع و کرم شما در یاری محیط ولی  
 این عصب بیجان غریب پر اعدال با وجود این چکونه غرضه دبراید  
 ولی بقدر امکان با قابل هر شما پردازم امیدوارم که برق بلغ  
 تبلیغ از ملکوت ای بھی بنام تو صادر کرد و هر روز تائید جدید می یاب  
 بکلی فرد ای جمال ای بھی کرد می چنانشانی در راه خسته ایمانی یاران  
 آنکه اگر از خطا مذنب باشد و نصیب نخیرند و طرفی نبندند اگر نتسد کنند  
 ملکوت روایت غنا ایست و شروت اید یعنی با وجود  
 این رسید وارم که الطاف ب حیم شامل کرد و عسر ظلم هنری بیسیر  
 مبدل شود از فی الحقيقة همان بکه ایران استعدادی پایان دارد  
 لمند یاران بی جمیع از بان تبلیغ کشید یعنی هر کیک از احیاده  
 سان یکی از بیکاران طرح افت اندازه و در بایت حموده  
 نماید و رفاقت کند و با عمال افعال و حیران نماید و چون  
 حصول افت بتدربیج تبلیغ کنند بین ترتیب هنری را  
 تبلیغ همکن از درسته تائید تصیف نموده بودید من نیز از  
 احیادی همان در تحقیق این بسیار حمنون و چنین راختما نمیم

خوشنودم البته جناب مسیوندره بجان و دل بهشت در  
تدریس شنایا میدارم و موسیین اعضا معلم و معلمین اخوی که اعانت کرده نمایند  
نهایت رضایت را دارم و محسنین ازین طریقه موسيبت لی نهایت  
مرورهم آماده شده اند این تعلق بغيرمسنون را دنی محسن اماراتی  
محسن و حکم راحم بعید العدل است و اما خصوص الذهرا و مرحومه  
مناجات در طلب مغفرت شد جوفت و علیک ابریا، الاجمیع

عبدالله بن



مناجات طلب مغفرت بجهت والده آقا نعمت الله زاد عليهما  
بهاه اللهم أأبجي  
جزوا اللهم

اللهي ربِّي بنْ هَنْهَةِ كَانَتْ طَرِيقَةُ الْقُلُوبِ خَالِصَةُ النَّوَائِيَاءِ صَادِقَيْهِ  
خَادِمَةُ الْأَمَاءِ حَسْنَةُ عَلَى الْأَحْبَاءِ الَّتِي أَعْلَمُ مَنْ تَكَبَّرَ بِهِ فَبَطْلُ غَيْرِ  
مَنْ تَكَبَّرَ بِهِ لِلْعَالَمِ بَلْ بِهِ يَا وَاهِبَ الْعَطَا الْكَلْغَالِ وَدَانِي فَخَضَرَ  
لَهَا جَوْدَاعَلِي إِنْيَاهَا وَهَلَّهَا وَجَاهَهَا آتَاهُ رَحْمَتَكَ فِي حَسْنَةِ حَمَانِتَكَ  
وَسَمَّهُ مَفْقُورَتَكَ فِي عَقْبَتِهِ فَرِدَانِتَكَ إِنْكَادَتْ الْحَرْمَنِ إِنْكَادَ  
إِنْتْ لِهِ سَعَانِ إِنْكَادَتْ الْكَرِيمُ الْمَنَانِ عبدُ الْبَرِّ عَبْدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

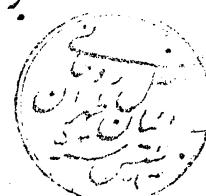
بواطه جناب آقا محمد فائی  
مشهد جناب آقا نعمت اللہ ابن آقا محمد جواد نزا

یا جی چن

بواطه

ای ثابت برپا ان نامہ شامل مضمون نفهم شد بمحض وصعوب  
حضرت والد مناجاتی تفضل طلب مفترض هر قوم شد و ارسال کشت  
و حال نیز زجاجی شما مقبول نزیر ایاد کاران بزرگوارید در وقت  
مناجات تضرع و ابهال خواهش مطہن شد که طلب عبد البهاء  
صریح بانت و از خدا میخواست که برادر حضرت پدر مشی حركت نمای  
و مانند مرغان چن شب روز بذکر رب ذولین منغول شوی مهله اللہ  
صحیح محترم را تختیت برپا ان امید است که سب انجذاب شدید در  
قلوب آماد رب مجید کرده و از خدا میخواست که فی تختیه خشم و  
برادر روح پورا خادم صادق باشے و علیک التحیہ و هنادع بع

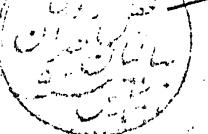
نقا بیش



مشهد جناب نعمتیں ابن متصاعدی اللہ آقا محمد جواد نزا علیہ بہاء اللہ  
یا جی چن  
صواب اللہ  
آئی آئی آن جواد زاد شو قا لی تھا کیک و تو قا لی جوار حتمک

حتی طار با خجۃ الانجذب الی ملکوت موقیک  
لیتخلّد فی رایاض منعمت  
و غفران و غاییک رب رب آن ظمآن اور ده علی منا حل فک  
واحسانک و آنہ جائیح طمع من موائدک والا نک و آنہ غیرین  
البسم خلخ ضملاک و اتنا نک و آنہ میتمل الجهر فی جوارک و از قته  
لنا ک انک انت الکریم الرحیم الوہاب بع

بمقابل شیر



بواط آقا نعمت الله بن آقا محمد جواد

خباب آقا محمد جعفر تهدانی علیه بہاء اللہ  
یضا جیجیان

بعلی اللہ

امضیان کا و آنی فیصل بدی پر تو عرفان بجان وجانت مبذول شت  
قدرشن دن و شب دروز بکوشش تا این لغراست رفیبر و ز و شمشیر کرد و  
و افزون شود الله اللہ صبیسہ را بذکر حنفی متذکر نما و بفتحات رحمانیہ

مشامر امطر کرن بع



خط از

حمدان خباب آقا محمد جواد من اهل ن علیه بہاء اللہ ال

يامن يحذب ببغى تفخت من حدائق الملكوت انى لاشتاق الى جها  
اشتاق انطوان الى الكور احيون والتوق اليهم تقلب طافع نذكر ان حسن  
وادخل الى ملكوت السيد وجبروت في الابني ان سمعي قلوب الابرار  
باتهافت طيب عبقت من رياض محبتة السيد ويوديك على شرف النفحات

بِعْدَهُ مِنَ الْمَدْعَعِ



ہدایت

خاناب آقانعمت الشوزاقی سلیل من وک تقا در به خناب آقا محمد جواد  
علیها برها آ و اللهم الابحث

يَا صَاحِبِيَ الْجَنِينِ

این ثابت سیان شیخ خیر سید و از هر ده جماعت احباب علمی  
فرغتی دارک مخلص نهاد است سرور حصله دید از اضافه جمال مبارک  
روحی لا جایه الفداء مسید حسن پیش است که بگل ذکر فرقانی و نکاح از من  
برود و عموم شعیر بهائی فائز کردند لفظ شعبیر فرقانی و کلمی شیخ  
زیر هر دو طرف بهائی حقیقی هستند این عنوان فخر بر عنوان  
و این اسم ولقب مبارک عالم انسانی احمد لشیح مخالفان است

نیز فرآند بینه اسما سپت نیز است که سبیح مرثیه نام  
 کرد و با مorte الله ضمیح آقا عبا سل رقیل عبد البهاء نهایت  
 همراهانی ابلاغ فدار و هنم پیشین بصلح هرموم آقا سید احمد  
 امیر السرطان شهادت الطاف آلمی و امام درسته شاهد  
 باشد ابته حسن امش هر فرزنید یا پدر و ترقی جدید نماید  
 و از ساری دار ارس طیاز کلی جوید تا بر کاه احديت نسبت  
 حقیقی حصل نماید من از نمکوت انجمنی این در سر را تا سید شفیعی  
 طلبیم و طلب مشترک از برای حضرت آقا ابوالقاسم  
 نرا ای شایخ لا گھم یا طنجاد لمعضیتن و ملاطفا صیین  
 آن عبد ک من سنتیه فیلکوک باشی القاسم قد اقبل لک  
 و تو کل علیک و آمن بک و بایانک و سجد لک  
 یوم طوع النوارک رب آن الاشتقایه بجمواعیه بیوف ملوة  
 و سهیم سهیمه و رصاص مقدوف و سنان تمحب و  
 قطعوه ارباب اربا وزاد و اظلما و استکبارا و ما نقموا منه آلان  
 امن بک و بایانک الکبری رب اجله آیه الفران و اسر  
 علی غیث العفو والحسان و فتح علی جهیب انجمان و اخله فی روضه الرضوان

وبحرّه من عین لشیئم فی خلّتغیم وسخ لہ باللقاء وختصہ بالرجمة  
 الکبیری وجعل له ملقا ما علیک انت الکرم انت کانت  
 الرحمان الرحیم ولما صلوة وسفر حون فوت کرد قضا  
 لازم وقصان غیر جائز واما الاعام الث شیئ عرضت  
 نقطه اولی بودند وموعد فرقان در آن کو را مامانی عشر  
 بودند ودر آن کو رطعت اولی مبشر بغایه موعد بیان  
 مظہر الله ولی المام من عکری علیه السلام را بروان ضعیف  
 طفلی بوده وبعد فوت شده اند احادیثی در اینجا موصی  
 ومشروع در رساله حباب حاجی میرزا محمد افشار و میر  
 وند کو رحماحت بان کتاب نمائید قناعت حال مشیود  
 ولما حملیک بجهت مشرق الاوکار تعیین کردید ونور تمیز  
 نیافته تبدیلیش جائز ولی درین ایام بعض ابدی محفل و حانيا  
 و درست قبل تصدیق پیت العدل هر وقت که مسینت بد  
 ولما بیچ حمل مشرق الاوکار تجیه تأمین را بگیرم راجح بیت العد  
 هر وقت تشكیل شود فراری هشد واد با متنه المطمنه  
 بحیث محترمه از قبل من بحیث ابدع ابی برسان

و بکوتکالنیف آ در مقابله با این الواح آنکه نازل آن صریحت نهاد  
و بموجب آن علیک نهضتند مخضوشان طاعت شد و در حق ابوین آن  
امراه آن ظلب مفترضت از درگاه آنکه کردید و علیهم البهادر آنی عیع

مقدبیده

هو الابی

هم جناب آقا محمد حبود نزاقی علیه بیهاد اللہ الابی ملاحظه نمایند

هو الابی

اما آیت جو دنیا اساتیزه بود چندی پیش نامه ارسال کشت عقب  
لئنی شارشد و صرفی از لوح هسته بجهت اسرار اطمینان کشت حال نزیر  
چون بجز و فا بجهت آمد و نفع مرک و لا از او ج غلام ساطع شدقلب  
در وجود و صرکت آمد و جان در وله و ثبات خانمه ذکر برداشته  
که نامه بیاد آن سکرسته باده یعنی آنکه بنا بر حکم کتاب مقدس خدیدلو  
و بصر خدیدی پیشانی دارد و حضرت مسیح تمازه یا بد و صحرارتی فی امدازه شعله زند و نفره  
براره جامیه درد آواز رازی برادر دمحضیه بیاراید و میووگه بیارآرد  
آستینی بیشانند و بآنچه لایق سونداوار آیا میست قیام نماید عیع

مقدبیده

هو الابی

جناب اخویر ایکمال اشیاق بایمیع اذکار کشتم بجهت ایمان

بن شاء اللہ من بعد مخصوصاً مده ارسال میشود

مقدبیده

١٦١

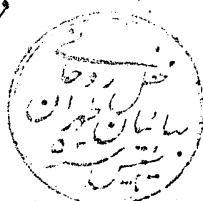
هُوَ اللَّهُ  
طَجَابَ قَاتِلَهُ اَمْدَادَهُ بِهَا اَنْتَ الْاَكْبَرُ  
خَاطِرٌ هُوَ الْاَكْبَرُ الْاَعْجَمِيُّ

يَا مَنْ تَشِيرُ فِحَاظَتِي  
خَدَاتِ اَنْخَرَتِ دَرَّتِي مَقْتَرُ  
مَشْهُودٌ حَمْوُ وَتَأْيِيدُتِ اَزْجَمْ جَاهَتِ بِعُونَ اللَّهِ مَوْجُ مَطَهِّرٍ  
بَشِيدٌ رَبَّا يَدِي اَلْعَمْنَاطِي الْكَامِنْ خَادِمٌ لِمِشَافَتِكَ  
الْاَشْرِفِي فِحَاظَتِكَ عَلَى عَبُودَيْهِ غَسْبَتِكَ الْمَقْدَرِي اَنْكَانتِ  
الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ عَعَ عَكْرَمَكَنِي بَشِيدَكَ حَيْنَ صَبَاحِي  
دَرَّهَدَانِ وَطَرَافَ آنِ اَعْلَادَ كَلَّهُ اَللَّهُ بَغْرَمَدَ بِسَيَارَجَهْوَ  
زَرِي اَحْيَاءِ بِسَيَارَ التَّهَارِي فِي نَيَّدَعَ عَعَ مَقْبَشَدَ

---

هُوَ اللَّهُ  
خَابَ اَبُوكَيْ قَاضِلَهُ خَابَ اَقَاتِلَهُ اَمْدَادَهُ بِهَا اَنْتَهُ  
خَاطِرٌ الْاَيْلِي مَلَاطِرَتِي نَيَّدَ

هُوَ اللَّهُ  
يَا شَقِيلَنَالنَّارِ المَوْقَدَةَ تَقْتَلَنَسْكَنَجَ الْاَشْرَاقَ بِأَنَوارِ الْمِيشَاقِ وَلَاجَنَجَرِ  
الْوَجُودِ بِنَوَالِ الشَّهْوَدِ فِي الْيَوْمِ الْمُشْرُودِ وَالْعَاقِلُونَ لِفِي كَثْرَتِيْهِنَ



قدیمی اریاح لفلاح و ماج سجا النجاح فیہت نیا سعی الاطاف  
و سالت سیول لاسنان و القائمون لفی ظما و حسراق  
ذر جنمی خوضم بیعیون سعی سعی بارشہ

حُوا لله

بمان احبابی آنی علیهم بہاء اللہ الابنی ملاحظہ نہایت  
حُوا لله

اید و ستمان حمریں پیاران زیوان جہان جہلان کاہ سوران حقیقت  
مشیدان رزمن خجوں ملکوت سلطان احادیث تاسیا مصلحت  
صف شوکت شکنندہ و شکر جہالت رادفع صولت کشند  
و جخود نور بہما شب قتب بچوم آرد و افواج ظلمت دیکھور مقصود کند  
و نور ایت ہدایت کبری عرضہ کیہا زار شکر پھر رخان نہیں بد  
وصولت شوکت پر تو زیوان قوت و سطوت اہمینیان رانابو  
فرماید حال جمعی فی سوران درسیدان در جو لامند و عزیز  
در پین شدت کیہان اندر اشتند ہوس استیلا دارند و سودا  
فتح و خضر بر قلاع و دیار ہیما ت ہیما ت ای شہزاد  
مضمار رتوید و ای شکر مظفر ملک تحریڈ شہما مؤید بخوبی  
ملکوت ابھی منتد و منصوب قشیل من ملائکہ الملائکی

بَعْدِي كَسْنِي دَوْلَاتِي اَنْ جُولَانِي مَنَأِي دَوْلَهِي وَكَوْنِي بَعْكِسْنِي دَوْلَهِي  
بَرْزِنِي وَبَسْتِفِي اَنْقَطَاعِي اَزْمَاسْوَالَهِ وَسَنَانِي تَوْجِهِي اَلِلَّهِ وَسَخِي وَتِيرِي  
تَبْدِيَانِي جَوْهَمَ آرِيدِي تَأْظِلَمَاتِي بَكْلَى زَمَطَالَعِي اَفَاقِي مَفْقُودِي دَكْرَدِي وَجَهَانِي  
تَارِيَكِ رُوشَنِ شُودِي عَسَابِشِهِ

خَذِ صَدَر

جَوَالَهُ

حَبَّاسِي هَمَانِ عَلِيِّمَ بَحَسَّا، اللَّهُ الْأَبْحَيْ نَمَانِي  
هَوَالَّهُ اِيدُو شَانِ جَلِلِي اَبْحَيْ اَفَوَاقِي مَبْنُورِي شَاقِي رُوشَانِي اَسَتِي  
وَجَوَدِ بَجَدِ اُقْ مَلَوَتِي كَلَشِي اَنْوَارِدِ طَوَعَتِي وَآثَارِدِ شَيْيَعِي  
اَكَانِ طَبِيُورِكَسِ صَعُودِي وَلَوَاحِ اَعْلَاءِ كَلْمَهِ لَسَدَظَا هَرَازِ اَقْ وَجَوَدِ  
عَاشَقَانِ دَرِ وجَدِ وَطَرِبَشِهِ وَوَاهَانِ درِ جَذَبِ وَشَعْفِ  
رَشَكَانِ درِ لَبِ رِيَاهِي بِي پَيَانِي دَوَالِيَانِ درِ سَرِفِ لَطَفِ  
وَخَوَانِ حَيَانِ ولِي صَدِ حَيَفِي دَافُوسِ كَرِافِرِ دَكَانِ حَمْزَونِي  
وَپَرَصِرِ دَكَانِ هَدَمِ حَسَرِتِ غَيْرِ حَرَدَوَدِ باَوْ جَوَدِ اَلَكَّيْتِي فَيْضِ عَالِمِ  
كَيْرَاسِتِ وَمَوْبِتِ مَلَوَتِ اَبْحَيِي مَحِيطِ بَخْطِيرِ وَقَيْرَتِنَكِي  
مَلَا اَعْلَى دَلِلِي كَوْشِهِ سَرِبَنَا وَپَيَرِ باَزِ بَرَوَدَتِ اَسَتِ خَمْدَوَدِ  
وَجَبَودَتِ اَسَتِ كَفَرِدِ كَازِ اَحَاطَهِ نَمُوهِ

عَسَعَ مَتَابِلِشِهِ

دیگه  
بولا

خود میر

حمدان جناب آقا محمد جواد شریف علیہ السلام  
بولا الاجمی الاجمی

ای شایست بریان خلوص شبوت سون شما در زر داین عبد  
واضع مشحون و تائید ملکوت اجمن شامل مطہن ها میقتن که توست  
یشاق طبیعت راست احکام نورانیت امیریار ک آن قرار و شنین خوده و فخر  
یا بهم آدالاجمی از بمحی فاقیلیند است مکتوب جوف را بخاب صدر اسال  
فرمائید مع

دیگه  
بولا

کرانشان

خود میر

جناب آقا محمد علی علیہ السلام الاجمی ملکه نما  
بولا الاجمی

ای حبران حنفیه از نارموده حبیب نبا هنر فرنگ و دی  
و مخصوصی و از باده شیاق مخصوصی ولی بحقیقت صد هزار فرنگ حکم  
قد می دارد و مسافت کوه و بیان صحرا منافع و حائل حاجب نخود  
اکراز جمیت بصر و راست بصیرت نزدیک است و اکراز جمیت  
جسم بعيد است احمد الله بقلب روح قریب است پس ای محظوظ صاحب

عذایت سلطان خلیفه و جان بن کر تاخود راه مخفیان ران حاضری  
و بی خشش توان ملاحظه نهاد خود را در این دستان موجود مشهود نگیری  
کوش هوش متوجه مکلوت غیب فرماتند اجمالی و سروش جبروت  
استماع کنی والهای علیک خواسته مخاطب

هُوَ اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خَابَ آنَّا مُحَمَّدَ جَوَادَ زَرَّاقَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یامن شرق من انوار المیثاق طوبی لکم بها و فیت بصیر الدین و ادیت  
امانة اللہ وارویت انظما العطاش من سلسل شیاق اللہ و نیم جمیل  
آن الرب البر الرحیم ان یکافیک علی هزار العمل الخیم بالاجرا بجزل فی  
رفیقہ الاعلی و وصیہ ملکوت الاجھی اذن یوید من شای و یویق من شای  
و شخص برحمتہ من شای ان اللہ علی کلیشی قدر احمد اللہ آن رصادق  
چون کوکب بزرگ و بیخیم بارق از قی شبوت طالع واللخ فاصحه اللہ و شکر  
علی لکم ع ع موظیت امر اللہ بیار لازم زیر اخفاشان در کوش  
و کنادر پرواز و بصورت باشیوت و بیسرت ناقض بجهت القاء بهما  
در طراف چون جرا دمند شکر شته و خواهند کشت شکر محض اسهم  
تو خیض ادمی و بی عصمتی عضمی را حسمت کبری نامهاده اند چه که عهد

و شیاق راعین خط شمرده اند تیعنی میصر محجوب آفاق اسرائیل  
دشته اند تبا هم و تعالی هم ع ع معاشر



### قرفین بو طه خضرت حکیم

نراق جناب آقا محمد باقر جناب آقا محمد علی بن آقا ملا ابوالقاسم  
جناب آقا جعیث و سخیل سید شان آقا علی جناب آقا محمد کاظم و  
سلیل محمدی شان آقا علی جناب آقا نعمت اللہ ابن من فاز بالفرق الاعلی  
یا صاحبی چن آقا محمد حباد علیهم السلام اللہ الاجلی  
هؤاللہ

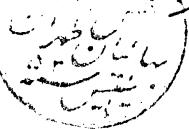
ای یاران عبده، احمد اللہ در سبیل آنی جاهم بلا شیدید و ستم  
جهان چشیدید و از ما و دن آن البرکتیا بر میدید و با وحی فرعی پرمیدید و بقصو جمعی  
اویا رسیدید ندای آتشنیدید و آیات کبری دیدید و مفتون آن مهتابا  
کردید جانقشانی نمودید و بجانقشانی کامرانی فرمودید آن یار هر ربان ریند  
با وفا شدید و جانان زادل جان ف کردید ولی ستمنکاران حقا.  
رواد شستند و درند کان بخوشنواری بزخواستند یکی با نذر زید پسند تشنه  
خون مرغان کلشن گشتید کردید و یکری مانند ولیعنه شید بدرند کی غشنا آنم آنی پردا  
آنچه خواسته نمودند و دست تطاول کشوند ولی حمد ارا که احبابی الی  
در صون حمایت حضرت نامنها هی قدم ثبوت نمودند و مقاومت آن میل

ضلالت کردن جامیلا را شهد بپاشید و سخنها ملارا قند که کشتن شد  
و پچکان همچنان کوی عانیت از میدان ربو دند شکرگشیه خدا را که چنین  
استعامت نمودی و قدم ثابت را سخن نمودی و جائز رایگان بپیش  
جانان شایان فرشته مودی غصه نزب ملاحظه فرمائید که رایت  
کلمه الله بلیند است و آیت موبہت در اینجمن لیان باجان و حانیان  
بلیند انوار ہایت کبری از نمکوت ابھی چنان برخشد که ظلمات  
پیوری بکلی متلاشی کرد هر قسم عنوی فرید برادر که من هر چه بطا هر کجا  
ولکن میان آشنا بوم و بیش زظمه مومن ششم و قبل از خطاب است بلی قائم  
یوشیه نیفرخ ای منون اکھو تنه نقوذ کلمه اللہ افوا قاصد خرمود و فتحا  
قد میشان اهل خا و رو با خسرا مصطفی خرموده جمیع مل میشد که این چه صوی  
و چیلیتی و چه آهنگیست و چه کلسانکی و چه شاهی و چه نلقه احتراء

هزار ای و علیکم الحیثه والشادع  
ای یاریں علی من نراق در اویل ظهور زیر شرق بمحبت شمشقیت مشهور  
آفاق کشت شوره ول و جذب و شوق کل ای طاحنه نمود و روز برو زور از دیا و لو  
ما آنکه ای سرطای زهره ری و جود نامبار ک جعفر اعرج نفس های شاهنخن  
از بخیر ای عینی معدود دعو دپا کرفت مطلع شد و لی از خوست افسن نفس  
سکرده زعمره رتا شیرا تی ماند حال یاران الہی ک کلکب دری و خشنده فلک  
اشیرند با یاد چنان شعله نزد که ما شیران خسیر را بکلی زائل نمایند و نراق دوباره بچ

اشرق کرد و کل مفتوح بآفاق شود و صوت و صیت یا پسری بلاد ا  
رسد ع سوادین مکتب را با طرف ارسال دارید ع

تفاہم شد



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ  
هُوَ اللّٰهُ الْمُكَبِّرُ

ای رب همان عبادن قد اتجاهی کهف رحمائیک ولاذ ا  
عقبة ربا نیک و توجهی ملکوت صهائیک و اخلاص و جهاد حبک  
و مسکنا بعروتک الوصی یا مالک الآخرة والاولی ایر قیحا  
علی خدمت عبادک و اید همان رشما نک و ارفهانی ملکوت الوجوہ  
وازهها بانوار فضیک فی قوام الغیب الشهود آنک انت الکریم الوجوہ

تفاہم شد

بوسطه جناب آقا میرزا غفتنه ثراقی

هران اعضا مخلتی شج جناب استاد حمزه ذکر جناب آقا غلامعلی امراض در  
جناب استاد عبد اللہ برادر جناب آقا حسین آقاخان جناب میرزا مراد ذکر جناب  
آقا شیخ علی کرباسشا جناب آقا لازم خیاط جناب استاد محمد علی خیاط جناب  
مشهدی علی عطاء رجنا ب آقاغفت الله ثراقی جناب استاد ان نهادند  
جناب آقا عبد الحمّد خادم علیهم بهما، اللہ الابی

ب

امی نقوش مبارکه حافظه های موجود و آشکار و نام این محفل آرزوی اهل دل و  
بر تبلیغ است و از مکاولات این مجموع بیان بلطف بخشنده محفل یعنی نشر نقاشه  
نه گنجید محفل یعنی خشوع و خضوع با جناب اللہ محفل یعنی اعلاء کلمه اللہ محفل  
یعنی شعری و قدر سیل ز ماسومی اللہ امیت محفل روحانی امیت انجمن  
الله امیت مجتمع ربیانی عبدالبهای انبیاء امیت هائی سیسیون محفل است  
و او خادم محفل زیر این خادمی تکمیل سلطنت امیریت و این بند کی  
از زبان از دو جهان پرسی این این اینی بجان و دل تجویشید ما در محفل  
اسماوی و انجمن ملکویت اینی خصوصی بدی گردید و رکنی سرمهی و علیکم  
البهای اینی عبدالبهای عبیر مقابله شد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَحْبَابِ الْفَرْسَانِ  
عَلَيْهِمْ بَشَّارُ الدِّلْكَهْبِيُّ

این ران عبد البهاء، حجت دار که نیم جنت اینی یا زنرا بوله  
و حکمت آورده و رشاست سحاب غنایت طراوت و نظرات  
بخشید و فتحه و آهنگ ملکوت اینی بوجد و طرب آورده این خبر  
سبب سرور و حجور عبد البهاء شده لهذا وجودی سوپر و شوئی فوق

تصویر ایل شعور حاصل کردیده و بد رکا داحدیت عجیز فنا زده کیا راز و جد  
جدید و روسی بایع حاصل کردد و روز پر وز تفخمات آن هیئت اشاریا بینقوس  
ترقی کشند و قلوب پاک و مقدس از همراه او هوس کردد نور وحد  
انسانی پر توکشن و یکانکی ازادگان و اتحاد یاران جبلونه نماید  
سرور و حبوری بی اندازه حاصل کردد عقول حیران نماید و نفوس شادان  
شود و علیکم البهاء، الابهی مع شاید

### بواسطه جناب آقا نعمت اللہ

احبائی آلهی اما رحمن رحمن و همان و هزار بدر و بهار حسین با وغیر مسم  
یا در جن این علیهم و علیشان البهاء، الابهی

امی احبابی غیر الکھی و امی اماد صحرمه ربانی این بنین آستان  
چندیت با قلمی صرار و درین کشور ایامی بسیم برید مدت چهل  
سال در زندان خلک او اعتلاف در همایت شفت و عذاب بود و ذری  
ش کنجه و عقاب دو حکومت استبداد هرم بجهانی طینود ند  
و باهاتی نیپردا نهضتند و اذیتی محجری میداشد کسیر اکمان نبود  
ک عبد البهاء و قیصه امان یا بد همواره در زیر مشیر بود و درست  
تمدید عبد گھمید با وجود این اکھم لئے بعون و عنایت

جمال مبارک فتوتمنود و مقاوم اهل شرور بود و متضرع بدگاه  
 رست غفور و مقر و معترف بقصور توانکه آوازه ملکوت راز  
 جهانگیر است و صیحت حضرت مقصود در آفاق وجود منتشر شد از کجا  
 امکان با هنر از درآمد و کوکب خشند لامکان بر جمیع اقالیم  
 و تابان شد صیرقلم اعلی کوشش ز اقالیم قصوی کردید و هر چیز  
 حمامه و فاتوده خبر از اجان باخشد خیمه وحدت عالم انسان  
 در قطب امکان بلند شد علم حجتید پس احمد در اوج اعظم  
 سوچ زد و نفحات قدس منتشر شد مشاهد اهل اسرار مطر  
 کشت جنت اینی ترینین بافت و اسرار آنی تلقین کشت  
 بليل معانی کلیانک رحمانی زد و اسرار معنوی سپان نمود شیم  
 جا بخش حبت عموم وزید و پر توشم حقیقت آفاق عالم را مهوار  
 کرد حال قت آنست که یاران بترویج خلق حمین پردازاند و  
 به حب و صایای جمال مبارک مجتبت جمیهو رشحور کردند تمثیلت  
 تعالیم آنی خیریند و بموجب نصائح جمال مبارک عمل نمایند  
 تا احکام رحمانی و تعالیم ربیانی و فرائض یمانی از حیز رطوبت چشم  
 آید و حصول پذیرد و این شجره خشند و این کشت آسیاری کرد  
 جمیع اعمال خلاق را باید تطیق بایا ت کتاب نمود و بموجب

تعالیم آنی حرکت کرد و سبب نورانیت جهان و ظهور حامیت در عالم  
 انسان شد ای ران و ای آدم من میدغایت اجبار ارد  
 از مو ای هب آسمانی در بر کرد و تمامی از فیض ناقتناه برس مردانه تا  
 درین استخیر عالم انسانی جلوه ربیانی نمایند و پھر لورا  
 نمایند و به نظریه و تقدیس عالم فانی بسیار ایند پیمانه کل  
 بجهان و دل تحقق شویم تا بین الطاف و فیوضات تتحقق کرد یعنی عالم  
 بشر را بسیار شویم و نوع اشان را موند ای جان کرد یعنی قدر  
 کلش رویهم و جانی بجانان رسانیم روشن بسیار بان کیمیم  
 و این راه را بپایان رسانیم ملاحظه نمائید که طاعت  
 مقصود و حضرت موعود در ایام ناجح دود چرصدمه و بلائی مشقت  
 و اسلامی و بسیار وندانی و تاراج و تالانی و او ارکی و بسیار سماانی نقی  
 و سُرکونی لی دری تحل فرموند تا آنکه تأسیس حدت عالم انسانی کرد  
 و بنیان بسیار گذشت و در بر بیانکی جلوه نماید اهل عالم تربیت  
 کردند و بنوارانیت آنست فائز شوند و موهبت آسمانی جویند و معاد  
 و جهانی طلبند پس ملاحظه فرمائید که ما باید چکونه بشکران  
 پردازیم و روشن حرکت نمائیم وقت را ازدست ندهیم  
 آیا هر اغتنیت شمریم بهدایت خلوت پردازیم و نفوسرابید که

کنیم و غافل‌نماییم و علیکم و علیکم البهاد الابنی ع  
مرد حسنه بن ناصر بهرت روز آیینه از پرسنل میرزا بهادر  
فرستید که طبع خود را در نهضت شاهزاده عزیز  
پرسید

سہاران

بِوَاسْطَةِ حِنْدٍ أَقْانِعُ الْمُتَّ

جناب حاجی آقا خان زریقی جناب آقا محمد باقر زریقی جناب آقا میرزا  
غمایت زریقی جناب استاد احمد و خاندانش جناب قربانعلی  
اصر احمدی جناب کربلائی محمد جعفر جناب آقا غلام حسین فساير  
دشتستان همدان و اهر احمد و بهار و عراق و توسرکان و بیجار و سرگردان

عَلَيْهِمْ بِنَاءُ اللَّهِ الْأَكْبَرِ  
هُوَ اللَّهُ

الْمَهْرِيَّ الْكَهْنِيَّ تُرْسِيَ هَذِهِ الْوَجْهَاتِ النَّافِرَةَ بِنُورِ الْهَبْسِ هِيَ هَذِهِ الْأَعْيَنِ  
النَّافِرَةِ الْمَلْكُوكَ الْأَبْيَنِ وَهَذِهِ الْقُلُوبُ الظَّانِقَةِ بِجَهَنَّمِ  
بَنْ الْوَرَنِ وَهَذِنِ الصَّدَرِ الْمُنْشَرَّحِ بِاِيَّاتِ تَوْحِيدِكَ فِي سُرْطَانِ  
الْغَيْرَاءِ رَبِّ الْمُخْتَرِ كَوَاخْصِصَ لَأَوْهَامِ حَتَّى يَنْأِي غَوَّابَيْهِ مِنْ الْمَطَافِ  
فِي أَوْجِ الْعِرْفَانِ رَبِّ الْمُهَسِّمِ بِالْمَكْحُوتَةِ وَالْمَبْرَانِ وَفَحْصِهِ  
الْعَلَمِيِّ الْشَّيْانِ وَنَطْقِهِمْ بِالدَّلَائِلِ الَّتِي شَخْصَنَتْ لَهُمَا الْأَعْنَاقَ وَسَخَّنَ لَهُمَا  
الْأَصْوَاتَ رَبِّ الْمُفْقَدَاتِ غَنْمِهِمْ بِكَبُوزِ الْمَلْكُوكَ وَ  
إِذَا أَدَأَ عَزْزِيَّهُمْ بِفَيْوِضَاتِ الْأَهْوَكَ وَأَنْهَمَهُ جَرْعَهُمْ مِنْ عَيْنٍ

الشیخ و عراث البصری قمی القديس اتک انت الکرم انگ  
از دلیل اثاث الفضال لقدمیم عبدالبها عبید ندوشان



خطیب  
هوالا

ای حبیب دیم و موسیقی آنچه فرق قوم نموده بودید بکمال نظریا  
و نشاط قرائت کردید عمدت دیم بخاطر آمد و یار و ندیم بیاد آمد  
بحث میرت آورد درسته دیم یار هدم دل و در هر ساعتی حاضر  
خاطر چکه یار دینی و موسیقی دیم افضل حق مید است  
که در کل عوالم یار هدم باشیم و در ساحت ملکوت دنیا ز دیدم  
نفضل موفور سلطان خلیل مطہن میره و باش و بالبها علیک  
ع ع

خطیب  
هوالا

ای بن بنا ای محمد باقر ظهار ایران طلب خلیل کن و چون آید  
عشق تعلیم حقائق معانی ده تابقوه ملکوتیه بلوغ رسنه و از حققت  
فروع غیرند و هر یک معلم آفاق کردند و از اهل اشراق شوند

ع ع



آنچه آنچه ادرک عبّد ک محدث می بعفوگ وغفرانک وادخله  
فی جنت احمدتک و اشقه کاہ سراللقاء من میدرجمتک وارزنه  
ماهن لعطی بیجودک واحسانک آنک انت الفتوح الفتوح ع ع

هوا الجھی

حدیث

ای عبد الابا خوشحال تو که موافق نخدمت پدر شد و سب آمایش  
آن مقریب خلیل کیستی قدرین پدر سو ریدن مشکر کن که پیر  
هر پروری جمال مبارک رو خی لا جباره اهدانهایت غایت راد حق  
او شتشد وابهاء هلیک ع ع

هوا

حدیث

طلب مغرب بجهت خباب آقا حسین عليه بہما اللہ الابی

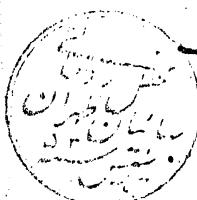
هوا

یارب انجزو و صربی الوجود و موجود کل موجود اترامی فی سیدة زینتک  
علی التراس ورجته عقبة فردانیتک ان ترسل نفحات قدس  
عفوک وغفرانک تعطر مثام عبّد ک اکین نورا خا فقین الذی  
حل ماضیتیه بصیب جهتک الفاضله من الرفق لایرب نور

و جسم

وچهه شیاع ساطع من مقعد قدسک الابنی و فض علیه سحال  
الموهوب الکبیری وجسهه فی جوار مفتر تک لطفی اتک  
سمیع الدعا و اتکات الغفور التواب

ع ع تسبیح



هو الابنی

ختاب آقا عبدیین من اهل کاف علیه هبای اللہ الابنی ملاحظه  
هو الابنی

ای متوفی بای اللہ اکر در سامعه بسم خلی عارض و دراون خیر و عیه  
فوتوری حائل غشم خنور و محزون میا شش چکه سمع رحمانی و اذون عرض  
روحانی نفضل فرضی کلمات آکی باز کرده این کوش اصل شست  
و این سمع مضرض صدم هزار خطر پس از خدا بخواه که سمعی تشت  
فرماید که ندای جمال بھی را از ملکوت ابھی استماع نماید و اذون  
احسان کشند که داعیه و سامعه نعمات طیور تها کرده احمد  
بن ضرار قدم روحی لاحبائہ فدا موقت برگتابت آیات آئی هستی و اوقات  
خویش را خشم خدمات صرف نهانی چشمی فی تحقیق اعظم  
از این همراه بیش است بنویف ترمی اشاره ای مقدم صدق

عند ملیک مصدر حکم مشهبات نیوی موقع است والباقی  
الصالحات خندریک شوابا خیر علاع سایر



بورصه خباب آفغان معلی

هوالعد

خاب میرزا عبدالحسین بن هشیر و حرمک علیه السلام  
الله ابی

خط میں اسی بیت شائق آنی خوشحال تونکہ چون بیان از صفات حمدید بر  
جدید شایست و پایار شایست و در این جمال بتمثال من تقدیم و مستوار  
شدی فخری خیرین ملادا علی شدی و موردن تکریم سکان پنجه  
اوادکن درست ایشان بین که هیچ صحابی محتج لشی و هیچ غر  
منوشهی خداوند تایش تو منوده و منح و تحمد تو فرموده  
لما حاشم فی اللہ لام فرموده الیوم ستائیں کیم اربو  
بریجان نہ و تمجید علی از اتفاقات بیشت باین موبیت خطی  
مرور و شنود باش و در این بنیان شمع مشهود باش  
چکه فیوضات مقام محمد بر توفیق واللط سلطان جو در تو شامل

فاسکرالله علی ذلک جمیع یاران آن هیر انگلیس بریان رعایت



هوالله

ای موقن بای اللہ حمکن حق قیومیت که بنور ہمی که مشرق کشت خط سر از ملکوت ابھی در در ده نئی مهست دی شدی و بعون تھما حضرت احادیث و ظل کل کسر رحمائیت داخل کشتی و ارشمیه حیات نو شیدی و در پل شجاعت کو شیدی حال بقوت الله و تدریت رحمانی فزر عالم عصدا طھی و رایت میاں صمدانی پن شجاعت و شہادتی بنا کہ جنود شبیات اہل حجات در پل شیتی متواری کر دد چکہ اقبال عتمد زدان در ظلم اقطعه حرارت و سورت و شراحت رعایت



خط بک

هوالله  
حضرت مولید علیہ بہا اللہ الابنی جنت  
ای یارین و ہدم قدیم زدان عکا ایوان کسری بود و  
علیا زیلان سجن و رنجیر در پل عرف رحمانی و چون رہا

حاصل تسلی خاطرخاند و خود را خائب ف خاسرا فتحم و هر پس و قسم  
 کشتم لمندا با قلم مصرا شما فتحم و امید خدمتی آستان مقدس  
 در شکتم ولی فتوکس که مبوری آنام نشان را خمشت سیمان  
 مکنفع و حمال با وجود این صرکت نبودی شد و جام صبوحی بدر  
 آمد و در خطمه مصرا غلغله ایجاد و ولوه بلند شد پس بز دنگ  
 عزم فرنگ شد حالی اطاف حضرت چون در تونون در حل  
 دریاچه چینوا از حسرت آستان مقدس فتنان برآرم وزمان افت  
 با شمار انجاط آرم و مرور زجعی از رجال و شاهزاده اور پاها ضر و بذکر  
 دوستان تسلی خاطر حال امروز عازم پاریس شویم و باسلام  
 لوین کروه فرنگیں رحرا تقدیس هم زنیم ولی بعید تظر آید زیرا  
 این کروه پر شکوه هر چند پر خطا و خالست د ولی اسیر عالم طبیعت دی  
 صحاب و هر چند طیو مشکورند ولی هر فرم و بی شور هزار گلزارند  
 ولی می شناساز بلبلان بجهان می گشند ولی بی بانک و آواره  
 نه آهنگی نه نوایی نه کلبانگی و نه شنواری با وجود این از جمیت پرورد  
 امیدواریم که هما قبیت ناقوس ملکوت ای جهی و کوس ملا اعده  
 ولوه غلغله اندازد و نصرتی یا بهای آلامی بیجانی شدید انگیزد  
 و فریاد یا بشیری یا بشیری هم با مع اهل صوات ملکوت رسد

تایپ کن د قوت بازوی وست فیض و ح الفسل ریاز مذو  
فرز ماید دیگران هم بمنند آنچه میخواهید ع ع



۱۳۲۱ ربیع ا بعد او حضرت موئیه علیہ السلام اللہ الاعلام  
یا صاحبی لشکر چو اللہ

یا من نقشہ اللہ من مخالف الذلیل الہون نامہ مفصل شمار سید  
جین فرائیت بسیار بثاشت حصل کرد مید که اکراز سمیت باود کو یہ ورشت  
مرا جدت میفرمود مید حال در سیر و سیاحت ملکوت بود مید لقین ا  
شیخ شمشیر دان یافت و ہرچہ آنحضرت اطمینان مشقت مفرراہ بعد او  
فرمود مید ابد ادلیم جان راضی نشد که از راه دیگر سفر نہیں ماید اکھر تقد  
بہنا یت راحت و آسودگی و خوشی بعد او رسید و مخابرہ فرمود  
حال برجناب حکمت آنچه کفته شد واضح و آشکار گشت لہذا اب یوبیت  
ہمان دستور العمل که حکم مخصوص میشد عمل فرمائید اختیارات سرطان  
و مقیمات بسیار و بهتان عظیم در کار این عنینہ باختیات در ایام  
استبداد حرم قوم مزود که بکمال قوت اسلام طلاخله مشروط طلبی از اینها میشد  
و حافظه و صیانت لکن نسید تاکید شد حال معلوم و واضح گشت

که حکمت آن چیز بود باری توکل بخدا کن و توکل نیل کبریا جو  
حقیقت حال لاید اشکار کردد و این خبر اخزان نشینید و این وار  
مبدل باسود کی شود مطمئن پیش لفضل حق امیدوارم این انقلاب  
حالات مبدل بگون شود و این اضطراب قلب باطنین  
محول کردد بمتعلقین از قمل عجید الهماء تجیت ابع ابی ملاع دارید و  
چه زین ساران رحمانی نهایت اشتیاق باین فرمائید غلیظک الهماء  
ع<sup>ع</sup> شع<sup>ش</sup> شر<sup>ش</sup>



پدرستخان طهران  
الا بهمن  
جناب موئیس سلطنه و جناب میرزا یونسخان علیهم السلام  
هوالله

ای شایان برپایان جمال مبارک بعلم اعلی عص و شرقی و شیخی  
عظمی کشیس منود و بموجب عهد و میثاق باید کل طاعت و نقداد  
نمایند فخری از برامی نفیت باقی نکشند و بشتری مشروط نفرمودند لهذا  
در هر مردمی که تعلق بهم دارد باید جناب ای انتیزان نمایند واجه  
طلبد و انجام از قلم میثاق صادر مجری وارند هزا هوچی حال  
اجباری ای کی باید شب و روز بکوشند تا ترویج کلمه آلسکردو و نشر  
نفحات ایت شود این مردم است و ثبت بادون سبب

فتوت کرد و چه پند نوایا خالص است و مقاصد خدمت اصر ولی  
 باید آنچه از قلم می‌شاق صادر مجری کردد و آن اینست که احتجای  
 آنی حضر افکار در تبلیغ امرالله نمایند او لایدیا بایت انج بنارا  
 حاضر کرد پس نبیان پرداز تماشک و آنکه پدر جه کفايت عهیان نکرد  
 دست نبیان زدن و یا بفکر نقش و شکار افشاون سبب فتوشو  
 حال لایند عبد البهاء باید سمع احتجای افکار خوش را حضور اعلاء کلمة الله نما  
 بعد از حصول مقصود باشد نظم و ترتیب پرداخت افکار را متفق  
 تائید نزیر است حاصل شود جمیع همت را حضور اصری که ام  
 امور است نمایید و آن تبلیغ امرالله است خیانکه جمیع الوح مبارک حضر  
 در اینست در هیچ لوحی ذکر و آن نه ما آنچه بگو شیم و تصویر نماییم  
 ایسته آنچه از قلم اعلی صادر آن موافق در ایام مبارک چکونه بود  
 همان باید مجری شود و مادون آن ممکن ندارد عبد البهاء بجهت اعلاء  
 کلمة الله و شرفا ایتیه از قبیله مقدسه که روح و روان وست بجهت نموده  
 و ارتقیل سهستان آرزوی دل و جان محجور شده محن انیکه بلکه موقعیت  
 و عبودیتی شود و هیچ فکر و ترتیبی جبر اعلاء کلمة الله ندارد چکونه سفر بجا  
 بر او هم برو وست که خدمتی بمنابذ این ماذ دستنم کردند

سع



حدس ای متوجہ بکوت ابھی ورقہ مبارکہ خالہ خاٹم درجیخ وفات  
ذکرت را در انجمان طلبایند و در حائل ننیما دست می کشند و در  
مبارکہ دعا میں ہائے کل عجون و قشنا جمال فتد مسرور  
امرا کردی و سردار شکر احرار یعنی زیر قیدی آزاد شوی اور  
هر الود کی بیشتر منقطع الی بعد شوی و مشتب بعروفۃ الواقع  
حضرت محمر الشام اللہ پیشین شوی تابعی کل حصل کردی اع

سَمِرْ

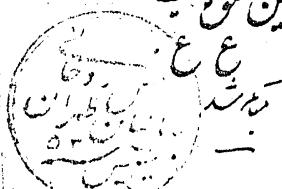
ہو



بیروت  
خطبک حضرت مولید علیہ ہباد اللہ  
جو اللہ

ای مسیل الی اللہ نامہ بیروت و صولیافت سفر زر اه عراق  
عرب معاوش و باید در بنداد حواب از طهران تکصر افلا طلبید و  
مضل غنا کردنید و تا کار حکم نشو دیران هراجعت عبشت است  
زیر افسدین بسیار و طمع کار بیکار از لطاف حضرت ایش  
عون و صون و حمایت و عنایت جو یحیم ان تربیت ہوا حافظا

اللَّكَرِيمُ ترتیب استخاره بجان نشام است که هر قوم منوده ایدیع  
احیا می بیند او را با یکدیگر صلح حقیقی دیده و آناد یکدیگر با ایشان  
ابدا خبره نهایم و یچیزی از ایشان نباید اذ عای ریاست نماید  
جمعیت نبده حضرت احادیث هستند رئیس مردم شائن این خلوف نهیت



بیروت حضرت مؤید علیه بهما اللہ الاعلام نفعه حدا

به واللہ

اشیایی بیشتر برپیان نامه شماره سیمیه جزء و فرزع از تحقیقا  
فرموده بودید حق باشناست ولی یا تفت آن را بخوا  
ارید ولی امید از اطلاف جمال جانان چنانست که محفوظ  
و مصون نباشد و خصوص استخاره بیان صریح شده بود  
که کر محنتات و مناقص هر چیزی هم یا مضرات واضح و مشهود نه و تردید  
داشتند باشید حسنین موعع استخاره از زرایی شما وحده جائز  
ولی در امور عادی خیر جائز حال باید بران منوال مجرمی دارید  
و اذ اخیرت قول آن علی اللہ وضرر تغیرات مقبول و در حساب

هر قوم ولی حساب باکرام الکاتبین دنخوص جمعت  
 از قبل هر قوم شد که راه عراق موافق تراست و صلاح  
 دید خضرت افمان موافق حکمت است خباره نمائید و  
 تکلیف نجنسید اگر بازد و اجازه نماید سلطنه مجلس  
 مراجعت نمائید البته بتراست وزارش هر قوم شد که از  
 عراق خبره نمائید و مقصود از خباره تحول جازه بود  
 زیرا کیمیکلوست ناشد فواد آن موسی فارغ وزاره بسیار  
 و سیله باشد نظر باحتیاج میل ملابی خواهد اگر مدون بازد  
 تشریف ببرید همین و سیله طلب نتوء و نمایند توافق  
 در عراق اولی زیرا خباره آسانست آنچه جناب سیلیل طبلیل  
 شخصیت شما هر قوم نموده عین واقع است فیحصیه اگر بازد  
 بودید مضرات کثیره است حال بخشی معلوم و نیز  
 پیرزشیت معلوم کرد این شخصیت موهبت بود ظاهر است  
 باطنی دو نامه محض از برای آن دو شخص باز خام خود منیکارم  
 و در طبع این نامه پیغام بر سانید عیش  
 اول اطهاران فقط اولی پیش ازیاع عیش



(۱۸۶)

هو

خوب کر  
بیروت

بوسطه خا ب میرزا حبیب اللہ کلیمی حضرت مولید علیہ بہاء  
اللہ  
ہو الابنی

ایہا المولید شید از قلنچو و شرف جو دید وارع کرد صون  
حایات حضرت رحمن حمیم محفوظ و مصون کردی و خصوص  
بلین و هدایت بعضی نقوس عربیات عالیات شخصیکر تعلیم شد  
رفتن شما مصلحت نیست از بعداد پاران محابرہ نمائید  
بقبات اپنی مشرف شدید لہذا انکار از لوم و حمیت و اکر  
فیض بعثت ابدی باعلمای ملاقاً ملکیت حکمت و قیامت پیش قضا نماید ذاتاً  
بانها آشنائی ندارید و علیک ایہا، سید شہزادے

خوب کر  
هو الله



طہران بوسطه باقرون خا ب مولید علیہ بہاء اللہ  
هو الله

امی حضرت مولید بعون غایت حضرت احادیث موقعي العالیة  
للخلصین درپیش انقلابی درپیش اضطرابی و صون حما

رَبِّ الْأَرْبَابِ بَاخْرَتْ سَيِّدَةَ تَوَالِيِ الْفُتُوحِ وَتَوْجِي  
بِكَلُوتِ رَحْمَاتِهِ وَانْزَاحِ نُسُيمِ رَحْمَاتِهِ أَنْ رَبِّكَ لَهُوَ  
قَدِيرٌ وَنَظِيرٌ إِلَيْهِمَا إِلَّا لَهُجُونٌ عَدُولُ الْمُعْذِنِ عَبْدُ الْمُمْدُنِ تَسْمِيَةٌ

ہو اللہ این پت سفر  
ہیں شنون میں میہت حصول وصول میں کوئی ثبوت نہ کیا تھا  
برہان شہود مصرعیت مشور منغ زیر کچون بدافتدہ اکٹھل  
بایش لاقطوا من رحمۃ اللہ مقاصد احمد بن راعقبات شید  
مسلم والعقاب للظین مقرر بلکہ دین روڑ کار ان رتکب یوئیک بفشن  
مendum آن غلی قل شئی قدریز ع تباہ شد

طهران جناب اقامیرزا فتحیم علیہما اللہ الائھی بخی

یا صاحبی سجن

ای منادی پیان دم صح است و در خیابان باغ نیویورک راه  
میروم بیا د تو اقما دم و بذکر تو پرداختم و درین راه رفتن این نهارم

من سکویم و جناب امامیرزا محمد مینوید نامه که صرقوم نموده  
 بودید با تفاصیل لارنج لا میرزا جانی کاشش و تحریف بخوبان  
 جمیع اضطراب معلوم کردید لسته آن تحقیقات را بزودی اکمال فرماید  
 و نزد خناب ای الفضائل محترمانه بنتید همچنین جانی که خود اینجا  
 صرقوم نیمائید خدم الاتمام که نخندزادی الفضائل و یک  
 نخنچیت عبیدالبها، ارسال دارید من شب و روز مشغول  
 در مجالس و حجایل و معايد نصره میرزهم و چیز استعداد ولیا  
 قوم صحبت میدارم زیرا در این پایا و بایت مائیس است پایا  
 ملاحظه استعداد و قابلیت قوم را نمود و در صحبت مدارا کرد  
 و از مسائل استدائی صحبت نمود زیرا این صفات بسته‌ی  
 هستند نمثل صحبت ای ران شنی علی اخوص غبدان  
 در جمیع عمومی صحبت میدارد که جمیع ملک خل حاضرند نه احباب  
 تنها لذای صحبت عموم ملک یا صحبت هماری بتدائی داشت نه از  
 حقایق معانی و غوامض مناسنال ایسی باری اکثر فرصت  
 داشتم من بینو شسته ولی ابد افراد ندارم باید شما  
 بعون و غنایت جمال مبارکت از محمد و این کار برداشید

و یقین است مأید میرسد جمیع یاران آن همراه تحقیت ابداع ابی برس

و علیکم البهای الابھی تبرہش

ع ع

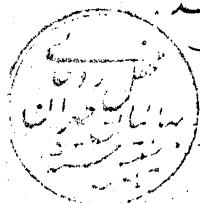
طهران

خاچب لامیز رفیعیم علیه السلام

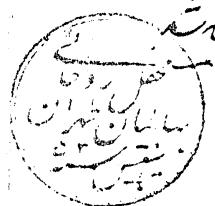
حکم

هوالله

ائمه بیت بریجان نامه با منظومه دو رسید فی تحقیق شما  
جو این آیدار بحیث اغوار است از قضا عبد البهای و میں را و فرقتنی باش  
و منظومه حون لستای نشوره را اقرات کرد فی تحقیق آن قریب شد  
صریحه الام کو یہ افشاء است حمد اراکه شب و در میکو  
و در بیویت ستان مقدس شرکی و یهیم عبد البهائی اینها  
منظومه را طبع و میشانند و در بجه با خترهم اشار خواهیافت  
و در خصوص شخص مقتربیت برگان اثبات تحریف کتاب باید  
خدتی نمایان بدر کاه آلمی نمائید آن جنبایا جمیع یاران  
مقتدر باید در این مسئله متفق شوند جناب سمندر را  
در این مسئله شرکت فرمائید ما معلوم است کل جمع کرد و  
وجواب شانی کافی صرقوهم شود این قضیه باید بانها



سرعت مجری شود جناب لا میرزا ابو القضل سعدیه عصر  
 جواب اتمام خواهند نمود لهذا معلومات کافی خود را در حضرت  
 کتاب میرزا جانی بخوبی لا میرزا ابو القضل هر یعنی ابلاغ دارید و  
 علیک البهاء الابنی ع ع تدش



بهره طباطبای جناب میرزا  
 عالیه

حوالده

خوبیک جناب آقا میرزا نعیم علیه السلام

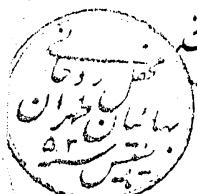
اشی بست برپیان مدیثت مسموع کرد و میدکه آن فتن کشی سان  
 انگلیک تحصیل نهایتند این خبر رسکب ورشد مقصود نیشت که در حضیل  
 این نهایت بهت راجحی دارید رزی اسباب خدمات  
 غطیمه در امر الله است مقدرت میادین و سعیده هر یا هر فرد و هر  
 ولی فوارس نادر لهذا باید در محل این حذفیه فشرما ای جهد و بید را

مبدول شد و علیک البهاء ع ع تدش

حوالده

خوبیک

جناب میرزا نعیم علیه بهاء الله الابنی ملاحظه نهایت



هُوَ اللَّهُ

این هزار آواز درین ریاض حه تنگی آغاز نمودی که طیور حدائق  
 قدس را بوجذر طرب آوردی و چشمی ساز کردی که آواز گیان  
 از هاتف غصی باند است خوش بجال تو خوش بدهی عزیز  
 ضمیح او شتی و شیر محبت الله را او شیدی و خوش آشیک  
 در آن پرورش بافتی و تبریت روحانی شو و نامنوسی و دظل لله الہی  
 ببلوغ رسیدی و بر سر رشد استقرار بافتی این نیت مکر  
 از فیضات الہی که از جمیع جماعت احاطه نموده است واللهم علیک

خ

سیده شه

هُوَ اللَّهُ

بِحَظْبِرَكَ



ط جناب میرزا الفیم علیه بہاء اللہ الابنی ملاحظه نمانه

بھی  
هُوَ اللَّهُ

یامن انجذب نجفی اللہ قد تمحیج بجهود ادمی و شهدقا، فوادی لما  
 تضررت ذکر اصحابی الذین بوجھ استفضا، افق الوجود و بمشابه تھم  
 جلا بصر عالم الشود و بنائیم بختیم بضررت اشجار التوحید و  
 بشمائم الشوق الیهم تضررت مثا م اهل التجدد فریاض مملکوت

مرتبت

ترثت وحياضاً بجبروت تدققت وغياضاً لهدى شراثت وحاماً  
الأفراد وصحت وورق كية الفرد غرتوت والبحار  
فاض في الشهراً الأكرم سال ونيرافت دم شرق ولا حود بر القديم  
سطع وحضر وبحبر بغور وضاح كلّ هذه لعمته للأبرار ونسمة على الفجر  
يأخذوا الرغائب قوموا على خدمة الرب بمحنون مختار بالأشغال تصاحب  
وحسن الطوار والبهاء على من ثبت على الميثاق ع ع  
وكثير من قلبي على وجهاً يحيى التي امتنت وقتلت ولبت وصحت  
ويشرها بفضل مولاها القديم وقل لها يا أمته الله طوني وبشرى  
لكن بما حشرت في أيام الله وفرت بهذه الشخص عظيم الاسم أخليل  
واشكري ربك بما يذكر على نيل موته تعطيلها العادات وتمثلاها  
الآباء المقدسات في الشهاد المترفة في أعلى الأعلام وسوف  
ترى يعقد الصدق الذي قتله للورقات المؤمنات المروها  
وقدس الله عن دراك مدارك غاليات العقول في عالم الطبيع والمغادر  
والمواد والبهاء على كلّ مهتمّ شكت بمبي شاق اللدد ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطاب

طهران خناب امیرزاده علیه السلام

یا نعیم ابی عبد اللہ ہم را وہ قلب جانشی و درخاطری ازیادت فرا  
 دار ذکرت فراموشی شیست نزیر امنی و سالک موقنی  
 و مهریان شایتی و نابت مطیعی و منقاد منصب حوال بھائے  
 و منقوص پبلعت علی ناطقی بنا و مبلغی پن الوری خضرت  
 صدر القصد و روحی لرمضان الفدا تائیں درس تبلیغ فرموند و بنیات همت  
 سعی تبلیغ فرموند و درین کلشن الہی نہالہای تازہ پروشن وادن و  
 لطافت و طراوت بی اندازه بخشیدند مرغای خمامت زانظر  
 کردن و طفلان پچھرا بشر بحال جلیل کبیر فرمودند این نایں  
 تسلیمی و این برقرارون و عصمار تبادل حال آن روح پاک  
 بملکوت ابھی عروج نمود و آن ورقا، یاکیه بتعاطیران کرد و آن  
 پروانہ بحوال سراج ملا اعلیٰ پرواز نمود نہذا محفل در ملا  
 اوین خالی ماند عبد البهاء را رزو و مقصد خیان کاین تاج را بر سر توکلزاده  
 تادر محل آن نزركوار نوجوانان را درس تبلیغ دهی و حجت و بر ہان  
 بیاموزی و نیل و آیات و اخبار بخانی نور سید کان ملکوت  
 ابھی راتریت کئی توفیق ملا اعلیٰ فشو و نما بخشی تاین تصریح  
 نتی شود و تہیت جدید جلوہ نماید و سبب تسلی قلب عبد البهاء

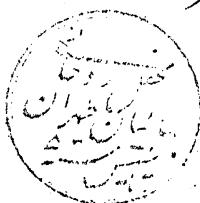
کرده زیرا نصیحت حضرت صدرالصدر بعد از نصیحت کبری سای  
متاثر شدم و این در درمانی و این رحم را مردمی جزان نه  
که لاحظه شود که جانی ان بزرگوار شخص استوار یا فقه و تفجیح مشکل ایشان  
معطر اینجا یه و این را بدان که هر نفسی پی آن روح محترم کرده و بعلم و تقدیر  
پردازد تائیدات قتابعاً و متوا لیا درست حتی خود او حیران ماند

و علیک الہماء الابنی ستدش  
ع ع  
طهران

سلیل علیل حضرت نعیم من در ک مقام ربه جنا آقا نیز اعبد این خا علیه  
بها اللہ الا

حول اللہ

ای شایسته بیان نامشکلین کلش معانی بود و من در باتش است  
حقیقت پدر بزرگوار که تائف خیر بیان طیق و قلبی شیر و خی  
روشن بخدمت قیام داشت احقر اللہ که چنین خلف صادق بیلی  
موقیع یا وکار کرد اشت که او نیز بجام قوت و همت قیام بخدمت  
دارد قرأت نامه شما باعث نجت بیت حضرت است از غدا  
اعدا خوف و هراس سے مادر دصون حمایت حق ہتی با مامہ اللہ المقرب



والله حضرمه رقیه سلطان و امیرالله ملخذه محبویه و همه الله  
 الشا به آفاق پر کیک از قبل عبدالبهاء بنیات صهراوی تحقیقت  
 صهراوی برسان از اطاف بی پایان مهید وارحم که کل موقی شوند  
 و بجانب آقامیرزا احمد خان صهراوی پایام پرسه و رازین مشتاق  
 حمزون برسان و علیک البهاء الابهی چغا ۱۷ جنوری ۱۹۲۱

عبدالبهاء عباس

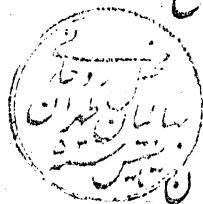
متبرشه



بنده بابت طهران  
 جناب نعمت‌الله علیه السلام  
 صهراوی هوالله

آئی بابت برسان منظومه آن جناب ملاحظه کردید و تهایت  
 بلاعنت و فضاحت در بیان واضح و اشکار سبب سرور حسوب  
 کشت و ملاحظه شمشور ش فرح و روح و ریحان کردید زیرا  
 دلالت بر لغوت و مجامد جمال ابھی و رتب اعلیٰ نیمی و این نیست  
 کبریت و نام آن لبرکینی از هسر زبانی بگندزه چون صهرا  
 روحانی نشانه رحمانی بخشید تاچه سه بقصائد و نعمت  
 آئی از قضل نفیت امام حضرت زیدان میطلیم که مانع صریع سحر داش

بترانه ملکوت اینی در صدام و نفوذ حضرت کبریا سان بکشانی حق  
ضاحات و بلاغت بدھی و از محمدہ برائی و علیک التحیۃ والشاعر  
ستبدله



خواست

جناب لاامیرزاده جلال خان فوج دلامیرزاده عبدین خان نعمی و دکتور ارشاد خان

جوالله

ایشی بتان برپایان لائمه شما کاشانه تبلیغ و شیائمه هرگان آشنا  
بلکه روضه رضوی است و حدیثه حسن و طیور شکور یاں کلشنای سرفروپاز  
ینهایند و آهنگ ملا اعلیٰ عی شنونه و چون بجذب وله آئید  
پنهانه و رانه پردازند و بمحاب و نفوذ رب غفور برانید شکر کن خدید  
که موفق بجهنین جبور و سروکشید و موید بجهنین اهر شکور دران  
محافل فرانی عبدالبھاء بروح خسرو رب غفور را حاضر و شاکر که آن  
نفوذ مبارکه بجهنین مظہر الطاف فی نهایت فرمود بمجیع یاران  
حاضر نهایت ششیاق این بنده قاصر ابلاغ دارید و از اخصار  
نام معذور نمائید زیرا وقت بسیار شنکت و خیر و تقریر  
و مشغل بی پایان الحمد لله و طهران محافل تبلیغ طلاق آرزوی عبدالبھاء

جنا ب آقا محمد حباد زرق علیہ السلام

عَبْدُ اللَّهِ

بواسطهٔ جناب‌الله جناب‌الله امیر‌الحجه‌اللطاف علیه‌ی‌بنا اللہ

### حواله

این سروسامان وکیل شاه که کوه و بیان در رهیزاده نامه شاکره  
که بیانی ۷ جمادی‌الاول بود رسیده و خصائص حجت بن شده و کریمین بود  
زیر املاطی براین بود که در زد جباری آنی در استقامه می‌خطایم و ترتیبات اصره  
منظمه و مترتب و مخالف تشویق و تشییع بلطف کل و در فتحان دریایی  
پرموج و در کران جلوه حمک منسخ پن همراه خشان رویه‌اروش قنابن  
جناب‌الله امیر‌الحجه‌العامی آشرقی مفتون تیر شرق و بجهت تحصیل لوازم  
تبیین خارم طهران باری سفر شد از صفات بسیار موافق ولی باشد  
مطابق پچه‌قرقوم نموده بودی شبه یعنی آمامت زیاد در جانی جائزه باید  
مانند نیم‌بیشه در مرور بود و بعد از آنکه در صفات چند عبور و مرور  
نمودی ابعراق مراجعت کن ولی در عراق و زنایت حکمت باشند است  
خط حکمت شما جناب‌الله امیر‌الحجه‌اللطاف علیه‌ی‌بنا اللہ حکمیت کامل  
و در جانفشاری باذل در کراهی حدیث مفترض و در زد عبد‌الله‌ها چگویند و بخل جانفشار  
امیر‌الله امیر‌الحجه‌اللطاف بیان امیدم خانست که این  
سلیل جلیل در جانفشاری و خلاقی رحمانی بر کل سبقت کرد حال جو و شما

در اتفاقیات مشترک است ابتدیه تبلیغ پردازی به است دست بعد اجازه تضییع  
واده مشود و علیک البهاء الابهی حفظاً صفر ۱۳۶۴ عبدالبهاء شیراز  
تبریز

طهران

بپاس طه خضری سلیمان الله الصدق علیه السلام الابهی  
شمارخان مخدوم

وجناب عبد الله طهرانی مشور مطلق و امیر اللہ والدہ جنا بلا میرزا شام  
و امیر اللہ ضلع جناب لا میرزا شام و جناب لا حیدر باز و امیر اللہ  
شمسی کشم ضلع لا محمدی بازار و امیر اللہ ضلع مرحوم لا سلیمان وصیان  
مرحوم لا سلیمان ولا عبد الله پیرلا سلیمان و امیر اللہ طوطی خانم  
ضلع مرحوم لا یهودا و جناب لا سلیمان ابن لا یهودا و جناب لا میرزا آغا ابن یوسف  
وجناب لا امرالاحیثم و امیر اللہ ضلع لا میرزا آغا لا یهودا علیهم السلام لبهراء الا

حواله

ای سالانه خیر خلیل حلیل شکرگشید خدارا کارب رحیم خضری استاد  
در مکونت مسرو و خوشنوید از ملا اعلیٰ ندانی فرماید ای پیران  
و ختران غیرز خدارا کارب یعمده فانمودید و دریوه مسوخود از  
جمعیت یهود ممتاز شدیه از ایش افزود و شجره مبارکه ندانی  
اجنبود شدید و بستیک کویان نیهانی مقصود کردید فی الحقيقة

سیلیل طیل میزد و شمعهای روشن اسرائل غیر سب مشاہدین گردید  
که تاج عرشت ابدی بر سر زنادید و خلعت بزرگواری در برخوده اید و از اطاعت  
حضرت حضرت حسن ای دارم که آقان سیلان غرفق بحفران کرد و در حرموم  
لا پیرواد در جوار حضرت کبری ملجمان و ماوکرد و علیکم ولیکتن البراء الـ  
هـ بـ ۱۳۳۷ عبد البهـ رـ خـ بـ هـ سـ بـ شـ

بـ هـ  
بـ هـ  
بـ هـ

ای کریمه کوی آئی و شفته رو جمال حقیقی قد سمعت صحیح فوادک  
و صریح نکشیدن شک و عویل قلیک و زفیرناک و سجیب ناک  
و عرفت احراراک و اهلها کاب و وحدک و ضطرابک فی هـ زـ اـ  
الـ عـاصـمـةـ اـحـاصـبـةـ الـعـاصـمـةـ الـتـیـ اـحـرـقـتـ بـهـ اـکـبـدـ الـاـفـاقـ وـ اـفـاتـ  
الـقـصـفـ  
قـيـامـتـ الـاـمـاقـ وـ اـضـرـتـ بـیـانـ اـجـمـنـ وـ اـجـنـ وـ الـلـهـفـ فـیـ طـلـوبـ اـهـلـ  
الـوـفـاقـ وـ لـكـنـ بـایـاـ اـشـعـلـ نـاـ رـجـبـتـ اللـهـ عـلـیـکـ بـالـصـبـرـ بـلـ وـ الـجـلـدـ  
وـ الـحـلـلـ فـیـ هـذـاـ خـلـبـ بـحـیـمـ وـ الـفـرـعـ لـغـظـیـمـ سـتـجـوـنـ هـذـاـ فـرـقـهـ لـغـظـیـمـیـ  
بـحـولـ اللـهـ وـ قـوـتـهـ وـ فـضـلـهـ وـ جـوـدـهـ وـ تـظـیرـالـیـ جـوـارـ حـضـرـتـ بـتـکـ الـکـبـرـیـ فـیـ  
مـلـکـوـتـ الـاـبـیـ وـ رـفـیـقـهـ الـاـعـلـیـ وـ تـفـوـزـ بـمـقـامـ الـمـشـاـہـدـ وـ الـلـقـاءـ  
فـیـ عـالـمـ الـبـقـاءـ عـ عـ سـ بـ شـ

اشیابست رانخ جمیع احبابی الله پیر بزمیت رضا و فضل و محبت عینه  
 صدای زیارت و دوچون شغل اتن قلوب و مستاز  
 مشتعل کن و باین انوار آنی مفتور نمایکه مبادا حتمیو کردند  
 غنیمت افوار ملکوت ای افاق وجود را روشن کند بشیری  
 لله مخلصین و شیوه و استقامت هر کن الیوم معلوم و فتح  
 کرد شاعر سیده

یحاب لشیع

بعد از

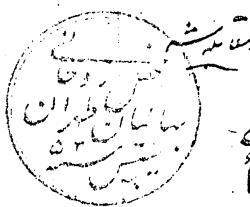
۱۳۲۸

حضرت مولید علیہ السلام

هوالله

امی مومن میخن نامه پاوه و ناله سب تماز و تحسر کردید فی الحقيقة  
 تحمل عربانی مشکلات ولی محن الام یا رحمه باز اشتر اکلام  
 بزر و صلی بیاید گرفت لهذا اکثر شما آیام سخت کردید این از بنا  
 بخت است حضرت مباش بکند این روز کار تلحیر از زیر  
 توکل بخدا کن و صبر بر بلانا در آیام خوشی و سرور و فرج

و جبور هر کس مردمید است ولی سزا و اراده صفتی فرح و شکایت  
 و سرور و کامرانی در زمان بیش و سایه است تکرار مردخت  
 بخیر است وزرا، نمایندگان هر اتفاق حسنه پان بود که مجاور غنیمت  
 عالیاست شوم و چند روزی که از شهر باقی بیل عبادت  
 پویم و با فرغت دل و جان مقیم استان شوم ولی سمع  
 امور مشوش و پریشان شسته متعلقات رنجیت شفقت آهاده نماید  
 لهذا جبور بر جوع باران کردیدم که بلکه امور را اندکی انتظام دهم  
 و حرجیت بعیات نمایم بعد چون آثار قبول شاپدۀ نماید  
 رجوع باران نماید و علیکم البهاء الابهی ع



سیل طلیل حضرت مولید علیه بہاء اللہ  
 خاص

حوالته

اسی نہال عتبان شکر کن حضرت بیچوڑا که در جو باره بود  
 کبری رویدی و بر شحات سعادت غنایت نشو و نمانوی حال  
 وقت آنست که برک و شکوه نمایی و بار و هم رخشی و شلنخا حقیقت

بكمال زین جلوه نمایی ع ع تسبیه

خط مس

هوالله

جناب محمد میرزا عليه بهاء الله الامان

هوالله

امنیار بستان محبت آنچه بخشت والا هر قوم نموده بود و دین  
واقع و ذلک من امام رشید الرحمن الرحيم این بخشت  
بود والا در کیر و دارستم انتفع بملکوت اہمی و ترا

عون و غایت طلبم ع ع تسبیه

هوالله

اصفهان

بر خوبی بر

امنه الله المقربه کوک سلطان حرم محترم جناب محمد رضا میرزا رئیس

هوالله

محمد رضا میرزا شکر بخشت قیصر کار از موسم کرتی و در  
ظل غایت جمال اہمی بخشت معلوم درآمد روایات صادق دید  
و عبد البهاء را شاهد نمودی و بخدمت اعلی الله فتیا احمد کردی

قدراين هوبهت بدان و تا جان دريد است شخرا نما علیک  
البهاه الا بجهی ع ع سنه  
اصفهان

بنظاب رزگان

امه الله شه تعله بلقیس تفسیه حضرت محمد شما میر امیریش پو  
هو الله

ای کنیز مبارک به آلامه بلقیس قدیم شریعت و تاجی از طلاقی قشیک  
و سنک خوش رنگ بمح و عاقبت آن نیز بایا ورفت زیر آنک  
بمح و بنچاک برگشت ولی توکیو شن تایاجی مسلسل انجو همه ملکوت

ابهی بسیرنی و برسری اراوج اینیز شنی و آن نطق کویاست  
که زبان بیان بکشانی و تبلیغ اصر الله نهانی و پسان ناطق کرد می کنم  
نآ حسیران کروند که این چهل و کمالت حقا که این کنیز حضرت

بهار الله است ع ع سنه

خرنیت هنر ارجی اصفهان

امه الله بلقیس علیها بهار الله السته  
هو الله

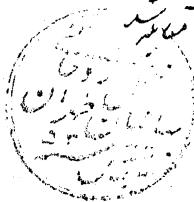
ای مؤلمت شه منجده تحریر بلطف و مطهر فصح سید معانی دلا  
برست غراق در بحر محبت الله شنیو و مضامین بریان بشیت

ن

برامنور بین احتجز کریان مجتبت اللہ دریدی و مقصود روحانیا  
 رسیدی و مانند شمع بنو عرفان خوشیدی ولی با چنان  
 برافروزی و چنان شکل نه که اصفهان از آتشکده دلی جان  
 نهانی و بنا موضعه مانند کوه آشیانه نهانی و قلوب  
 خانمده جامده را بفراز آری لوسی هزار علی فضل رتیک  
 پیغیز ای محترمه آرزوی خدمت آماز رحمه و وستان  
 نموده بودی این ملت بسیار مبارک است و سبب فتن  
 و برکت امید وارم که با ان موفق کردی بامنه اللہ محترمه  
 والدہ مطہرۃ تنحیت اربع ابی ارقل عبد البهاء برسان و میدارم  
 که قرین یخشنیز و حجت حرم امین فنا زمین کردد و در درگاه آمد  
 مقبول نور پیشواد و علیک البهاء الاعاع تندید

هوالله

طهران خاب طجی لا حجه علاف بند علیه بہاء اللہ  
 ای ثابت برپایان الا ان که يوم کیشنبه شانزده بهمن سیعی اثنا



سنه هزار و سیصد و بیست و یکم بهجریت بواسطه میرزا گنو  
 خان جناب لا سید قی ره طغرا مکایتب مفضلة شمار ارسل  
 داشت فوراً هر سه را بدقش تمام از بذایت تا نهایت خواندم و  
 حال آنکه با فرصت نداشتمن محظی بجهت قلی و تعلق خاطری که  
 با آن یافت دیم وارم بمحیچ شاغل مهنه را کنار کذاشتمن و بعراست آن  
 طغرا می مفضل پر خشم جمیع نفایل معلوم شد این شنیده و فنا ده گمیچ با  
 سبب بخواهان و لوت ملتهن نقش حکومت اکبر تبدیل عادل است  
 و باذل و لکن فشنجه بجیان ارام نمیگرد و با اون فاراج خوار و  
 دارند فغم ما قال جعده ها بر بازا استم میگند پرو بش  
 پکنها میگند که چهرا تویاد آرسی زاندیار یا زصر و ساعد  
 انتشار این جرم او اینست که بیار است و پس غیر خوب چهارم کو  
 چیست پس ظلمت لاید و من لغور است و کرک عدو اغمام آنی  
 ماریار نکرد و عقرب و جد و طرب نه به شما از اشرار  
 خصلت ابران طلبید و از اهل جفا طمع و فاننا مید احمد الله  
 دولت کامل است و اعلیحضرت شهریار عادل و

خرست صدر زینا هی کاروان و کار آزاد موده و عاقل اصل  
 ای ام خلق کمراه تا بحقیقت آکاه نکردند آرام نکیرند و نی  
 از مقضای جلسه پس جمایی باشد بجان و دل  
 بگو شند و بخسار و رشاد ثابت و آشکار نمایند که راه  
 خدا پیوند و در پیل رضاسلوک نمودند و بجهت ایش افرو  
 و پرده شیوهات خوشنده و آن جندنا لام غالیون غما  
 این قبیه های کرد سفید و سبز و نیلکون سرگون کرد و فرض  
 رو حانی و پرتو نورانی از خرست پچون عالم را احاطه نماید  
 چنانکه مشاهده نیایی که هر چه جمله ای بیشتر جفا نمودند علم و فایده  
 و جبریت مقاومند بیشتر کردند طبع انوار افزوده شد  
 تا نظر اعداء بیشتر که صیحت اصر اللہ در شرق و غرب  
 و آداره جمال ای بی جمان نکیرشت اگرچه من تعرض و تغیر جمله  
 امانت نبود بجان عزیزت صیحت اصر اللہ تا بحال زیران تجاوز  
 نمود بود شرق مژو نبود غرب مخطوب نبود جنوب و شمال مغذی کشیده

سب  
ایران زمین

این از مواعیب کلیه آئین است ای بده بها تا بحال مکاتبی که بخود  
شما حرقوم گشته ایشان کنایت و آنچه بواسطه شما رقوم گشته صحبت  
وزیر کرد و با وجود این کلمه ها شکر سبب از دیا و غمخت و با شکر  
ترنید لقمع جمیع احبابی آن همیرا تکمیل پسر اربع ابی ابلاغ دارید و علیکم اللهم اللهم

تعالیه ع

تبصره

خواست

هو الله

احبی ای آنی علیهم بہاء اللہ الٰہ نہی

جھکے

جو الٰہ

ای اوستان دارین ایم که افسان و میجان لوح فتنه جمیع آنها قراط طا  
نموده است و شدائد سنه شدا و جمیع بلاور امترزل مفعه او راق  
شباه است که منتشر در سائر جهات است و عن یکیوم است  
که زایع در ارض مقصود است رائج که لحن است که منتشر در یهودین  
و رایاست جمل است که بر فراز هر کوه و تلال است معارضه بابت  
که در هر خطا و بوسیت اید اوستان په بیکمال مبارک بیه و نذایی  
منادی ای الحسین شدیو بانک دیوان است که بلند از هر کوشش ایوا

وهمات عاقلانست که مصلحه ای کانست زلزله پیشگفت  
که در آرکان اهل فاقدت و روایت تفاقدت که حمله کنند  
اهم قاقت پسکوشید تا خمر شوت بتوشید و بعده و  
نمک نماید و بحیل قوی تثبت نماید تا زکوثر کافوز  
حق بتوشید والبها علیکم سلام

حواله

طرافت بوارطه جناب افنان سدره مبارک علیہ السلام  
جناب حاجی اقام محمد علاء بن علیہ السلام اللہ الامین فی ایاض کان  
حوالاً بھی الا

ای بیت رسکان کیکه پیان پیان پیو و در حضرتی محجۃ اللہ باپ  
کشت دیکر چه حتیاچی لقطرانست میا وارد بلی حق باشما  
دو شکر چنخود حسد و دلشور لازم و واجب اماں مدد بر  
وقتم است بکشم تقویت است وقتم دیکر تهییت  
احمد شاه شکر جنباک جوشید و سپاه پرانتباه محتج  
تقویت نیست من ب تهییت ذکر میو ای بنی صادق جمال بار

بیعتین حتمی بدان که ابدان شیان نشی همواره در خاطر بوده وستی  
 از فیصل بدی خضرت رحایه امیدوارم که بهیشه پرپوچ دریجان باشی  
 و وزیر شفاهات کوشی و امانت لقضای شما بثاقب شوی عقاب  
 کا سکردمی اکرخیا پنجه در مکاتبه تصویرقوری رو داین کنانه مشاغل و  
 شوغل و غوال است که چنان حافظه نمود که ابد احوال تحریر نیست  
 با وجود این هر وقت این عبده فرصت یافت تحریر پرداخت  
 انمی بست رانخ اعتبار هر شتابی را باین استدلال نماید که این کنفرانس  
 و مقدرات جبروت پس ملاحده نماید که اعتماد و اعتبار بچوچ در جهان  
 نقوصی که بجهة بنای حمام ارسال نموده مقبولی ای زقاضی واقع  
 بخشی از یاران عازم رجوع بودند ولی کنج در استین کیمی ملا  
 شد که حلاوت مصروف راه یاران بشیل زراحت و نظرات  
 حمام است لهذا بهترینی باز شما صرف مصروف نشد لهذا باید  
 احذیت سکرانه نماید که موافق بین میست کشتید بخاب  
 متصدر الدله مکتویه از پیش مرقوم شد و ارسال کشت حال نیز مجدد  
 مرقوم بیو جناب حاجی محمد حسین حاجی بیک علی باذون حضور نماید  
 اسی موافق باشد مطمن باش که عبد البهاء و حمی ثرا فراموش نموده

و نخواهد کرد . چهیش بستان مقدس سر زماده تمثیل مید و قویق  
 طیاهم و علیک الہم ارع سے بسیر

طهران جناب حاجی آقا محمد علاوه بند علیہ السلام  
 چو الله

ای شایسته پیمان مکتوب که بجانب نشاد مرقوم نموده بود دید نجف خواهد  
 مازر تو راضی خواه شکرانه فمای خواه شکوه کنی خوشندی  
 من از تو لئن تغیر ولن تبیدست و هر چه شکایت کردی که  
 خواهی کرد از پیش کلویم خیل شماست پس عدم امتحان و بر قدر از  
 مقاومت نمای و استقامت نمای صلابت ظاهر کن و شجاعت  
 اشکافرما از های یونان و جنای شتنا و بیکانه و بلایا ی  
 پنجگانه از میدان در حروص بیور باش و قربا بش شکور  
 باش تا غون غنایت مو فورینی از زول مصیبت حدید  
 بر آن بجانب نمای خطر ب از برآ قلو حاصل کشت سبحان الله  
 این حضرت عجیب و بلائی غریب بنیان صبر و گیر را بر امداد

با وجود این چون این حالم از دست جدی است باید مانند شخص  
 در رذاق شیرین آید واروی مشتاق چیست نزهه دست  
 هر چشم مشتاق چیست تخم زیاره دی وست بازی زن اینجا  
 بیزد محبت در وقت آسایش شمنان خود جان نمودند حال  
 که وزرازیا مشت است اکر گمکن شده که اطفال را بطران بطلبند  
 و اکر خپا پنه بدوان وجود شما عدم الامکان است چه ضردار دایا  
 چند بفعح حکمت در نهایت ملاحظه قصد زدن مائید و بمال غشت  
 اسیاب راجح کنید و اطفال را بطران ارادید کرد عطا  
 بخشد اینک صدقش دلها و تیرخوا آید اینک فشن  
 و قل اللہ محبها و مُرسیها وتوكّل علی اللہ علیک التحیة لشادع

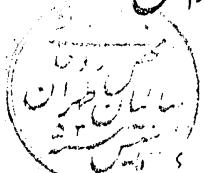
تبذله

خطبہ

هوائدہ

ط جنا ط جمی آقا محمد علاء قه بند علیه بیا آللہ الابی  
 جو حق

ای بندہ! آنچه مرقوم نموده بودی ملحوظ کشید و مفروم



کردید دوستان آنکی بیدر اینجمن عالم چون شمع روشن بوزیر و پسرشند  
 و چون ساره بسیکای خشنده بجهنم خدا لفظ حصال حمید عالم آن  
 شهر آفاق کردند و بذریعه اهل و فاق قدر نیکوکاران بدآ او پاس لغای  
 بزرگان بدارند و خدمت عادلان عیت پرور گشته و در جانشانی  
 در راه سروان داود فرماد رسک کار و الامضا خواه جلال  
 انت شاء اللہ مطلع جمال همیکرد و مشرق نور جلال درین صفر  
 در زید نهایت عدالت راجاری نمودند و بندگان حضر اراضی کردند  
 بر بکر خدا رزیخان خبر آمد و دوستان بیدقراین لطف و عیت پرور برآمدند و قیمت این عدا  
 و عنایت راثبنا شدند و شب و روز بدر کاه احادیث عجیب و نیاز  
 آردند و دعای خیر گشته و مکافاہ و جزای خیر طلبند و لتبه این  
 در در کاه احادیث موثر کردند و آنچه اصحاب تائیں در حق الشیان  
 نمودند بودید جمیع صحیح و مصدق انشاء اللہ باهم ازان موفق کردند  
 والبها علیکم سلام

جو اند

مناجات طلب مغفرت بیخت جمیع خباب لا احمد علیه بدل  
 ہو اللہ  
 پروردگارا آمرز کارا توئی خرباب توئی خداوند خشم ا

ماجمله سرا پا قصوریم تو رت غفور ما کنکاریم تو اهزکار بہ  
 بنده پر خسیا زاغه ران بخش و این حبیپ رکازا ملچا دوپناه ده  
 ای سرخ بخت طسا یارا رهافرما و فقیر آوازرا اور سببه مقدس بازیاده  
 در یای منضرت بی پایان و آهاب موبدت خوشند و تایان  
 دیگر ظلمات بکناد را چه حکم و اثری و کنکاران را چه خوف و خطری  
 این کنیتر مومن موقن را در در کاهست غیر فرمای و این فقیره سرکرد از را  
 بکسر غنای عفو شد رهنانی کن لکاشته سحر ای شتیاق را بثما  
 ره ببری فرمای و تشنه حکمر سخنه سحر ای بعد را بجه قرب وصال  
 دلالت کن این ورقه موقنه را مغتشل بذابار و شراب غوطه ده  
 تا ز جمیع علل و هر ارض عالم امکان پاک و مقدس شده بملکوت غشت  
 دراید و در ظل سحره رحمائیت بی اساید از جام تعابوشد و  
 در محفل تجلی مشاهد پر توجیل نماید تو آهزند و همراهان و توئی

### بیهوده خداوند عفو و غفران ع ع

ای بنده مقترب رکاه بها محروم میباش من سر شک ازویده  
 میباش در حللت آن ورقه موقنه حکمتهاست دران حکمتها  
 رحمتها عقریب این احزان نتیجی کردد و این ماتم زائل شود

آن طیب حدقیقہ تسلیم سے ستان بغا لانہ نہیں و راحت و آسودہ کشت شا مدنگر  
راحت جان و آسایش وجہان و غفران حضرت رحمن پاں والسلام  
بع ع

بواطنہ بنی احبابی لا چھ علیہ بآ اللہ

ہو الاء

ط خاب سعید الملک خلیلہ بہا آللہ الائے

ہو الاء

امی پروردگار توئی آمرزگار و طبیا و پناہ ہر کنگار بچار کانہم پا  
بنجش در مندا نینم در مانی عطا فرما بی سرو ساما نینم طبیا و پناہ ده  
لکھنکشان نینم بدر کاہ پدایت فرما آوار کانیم منزل ما و ایں علی  
فرما توئی محسر بان توئی رحمن توئی منان لی میستغنا  
امی منجب بیخات اللہ سکرکن حضرت احادیث را کہ ار سکا  
بیکانکی اوی بودی وا زدر ماند کی بازارو کی راہ یافی از شام ظلمان  
بصچ نورانی پیوستی وا ز طبقا سخنے باوج علویت  
کبری صعود نمودی وجود چھنڈ بودی بمقام محمد رسیک مرخ خاکی

کشته

بودی طی آسمانی شدی ذباب جنابودی عقاب دنما  
 این چه موبستی است واین چه عنایتی برادر کرم را چون  
 کار در هم شد بعضی زیارات مستدعی فرج بعد از غم از برآمد او  
 شدند در استان مقدس بتمام عجز و نیاز در حق و دعا شد چون  
 ازان اصر رهائی یافت و آن در دصفعه تبدیل کشت ایشان  
 بعض شکرانه پایی دوستان یکانه کشته بعده دعیان  
 تایید شکایت آغاز نمود و فسیر یاد و فتن براور و نذکر غرت  
 ایشان سبیل قلت ناشد و ایشان علمند محبت ناکش  
 این بود که جام صافی در دال و شه و نیم رو جوش روح صدر آرام  
 نخس شمرشد باز نظر خواهش خضرت انشاء اللہ در عقیمه مقدسه  
 برخاک استان قها ده تمثای عفو و منفرت میشود والبته ای  
 علیک

تعزیز

هو الـ

جنا استاد آقا می ضمیغ علیه بهاء اللہ الـ



خطه

هوا لا بھی

ای استاد آقا داریش که بیا حضرت وست ہمدم و دکمال خصمع  
 و خشوع بالکو شتے متصشع دمدم عرضیہ تو بدرست آمد امعان  
 و مضمون شد بچھو اکسار مشحون بود و استدعا می خشوع  
 درستان حضرت پرورد کارمنودہ بود دید بسیار بدبی پیرشد  
 چکہ نہایت حرثاق از فراق بود لہذا اذن اجازہ داری که در در کا  
 احمدیت حاضر کردی و میک روزہ روزہ روز نیکیاہ درین د کاہ بجا  
 و پناہ جوی و در جوار حکمت پرورد کار مسراحت نما والبہما علیک  
 تباہ شع

خطه

بھی

هوا لا

بنشاد خضر الرؤوح جناب ملا علی اکبر علیہما السلام لا خلخله

بھی

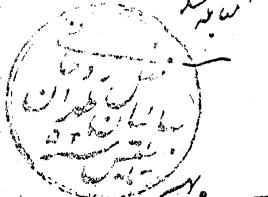
هوا لا

ام برادران پاک جان و مقتدر حضرت قدس حضرت رحمت  
 حمدکن حند اراکه صنواع شجرہ طبیبہستی و ثانی پیکران پوکر  
 آسمان محبت ایش بودی آن وجود مبارک از بروشو نمایشل زیادہ

محبت اللہ سرست شدہ جام عرفان را بست کرفت و در  
 ایقان صہبائی غنایت خضرت رحمٰن را پسل منود و محبت اللہ  
 جوان بچہ و در معرفت اللہ کوں نہشت دکشت و در روحِ حمزہ  
 و ناتوالی شد و عاقبت با وجہی نورا و شوقی و جدا  
 و جذبی رحمانی و توجیہی آسمانی با شوغزت شنافت و در ملکوت  
 و رفیق اعلیٰ مقریافت پکون بشو بجوبش کبر قدم آن بزرگوار  
 باشی و در اجمیں اید رمحتو کردی ابہما علیک <sup>تَبَارِكَ</sup>  
 ع ع

حوالاً بچہ

ظاهر



امّة اللہ ورقہ موقنہ حرم خاہ زائر حاجی آقا محمد علیہما بہاء اللہ ال  
 بھی  
 ہوا لا

امّة اللہ اروقة موقنہ خاہ علیہم السلام ہند مدرغ فاسود عارض  
 بودند رشتہ اللہ غیری طالع و حاضر لخدا افق پیش روں  
 و خانہ و کاشانہ کلزار کوشش کوئی فی الحقیقت شتم بخوبی و لعنة  
 لکھریز و شما آنچہ بکوئی دوشاپیت نہایت نہایت و فرگا دوں

براید محظی و من آنچه ایشان را بجز نایم اجرایم و ایشان آنچه کو شنند  
 و انا به نمایند معذور و مغفوظ خواهند شد شما محظی و او محظی  
 بلکه مستحق قصاص نا محدود و لی در قاعده شرع انور نیست  
 که مدعی و مدعا علیه سرمه و چون حاضر کرد حکم صادر کرد و قصاص جاری  
 شود جناب حاجی مجاہد فیضیانی نیست که باید کو منعی هست و موجود  
 و با هم حاضر شویم آنوقت حکم و قصاص سرمه و راجاری کنید  
 باین بحث شمارا هم میخواهیم باینجا بکشد عجب نقضی است  
 جانب حاجی این را تیرزید از چون کارت قصاص نشاند محو قیازان  
 بیان آید آنوقت شما فوارحق خود را حلال نمیکنید و از قصاص نه  
 باید ولی زیارت روضه مقدسه حاصل کرده درین صورت  
 توکر و بروی کر چفت و اگر طلاق آید جناب حاجی غالب و غنائم را سار  
 کردند پسچ باید کرد چاره بجز غفو و سکوت نیست و الامن و امنیت  
 با ختم زیر اینجا ب حاجی دوباره حاضر شوند و آنچه عرايیں  
 بهمراه دارند جواب خواهند و من تیرزیشیب دروز تحریر مشغول کنم  
 پس شما بترانیست که جناب حاجی را معذور و از قصور ناصی معا  
 براید هشتاد و هشتاد آیند تلافی نافات نیمایند علی شخصی دزید

روضه مبارکه بیاد شما بود در ع <sup>ست بهمن</sup>

خط مهر

جهوان

یامن استاره الله استبلنخ هرمه و علا ذکره آنچه هر قوم قلم و داد بود از این  
شد از معانیش تقدیمات مشکل حاب نزید و از مضمونیش بی خوش  
محبت الله رسیده ول مشکل شیعی مثل هدایتی هزارین الذي اخذ  
سکرات لمصیبۃ الکبری اهل خط اسرار القدس فی الفردوس <sup>علی</sup> با ری  
از این فرع اکبر اکر پیه وجود ارزو عالم عدم نیاید لکن این الله خواهم <sup>با</sup>  
باید تحمل جمیع الاصحون درین حال قلم نمود و احبابی تیریه است <sup>له</sup> داد که نار  
محبت الله در قلوب افسرده نکرد بلکه انفاقاً شعله و رشود و چنان برآور  
که عالم امکان زردن نماید فاسع براحت حبک و قوادک فی خدمتہ هر الله  
و کن شعلان تو را تیامین ملا، الگوان ع <sup>ست بهمن</sup>

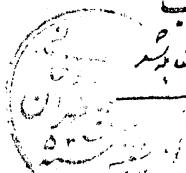
جهوان

بواسطه جناب لا صحمد علا و نیند

جناب فاضل تفتی جناب حسن علی فیروز آبادی جناب <sup>علی</sup> عصر جردی جناب  
لا صیدی علی محله تلی جناب لا حسین صدر آباد مصیبته ند کان یزد علیهم بیاد ا

## هُوَ اللَّهُ

امی را نباشد فان جمال الہمی چندی جمیع دوستان در میدان عزفان سنبند  
 خشیده  
 الہام باندند ولی کنونت یک در امتحان اشادند و در اتش افسان چرخه اور  
 و قدم شبوت و هسته تمامت نمود آنرا متعالی یکر و مشرقی بز و همبوستی  
 دیگر است در آیام حوشی آسایش تلقی خود را مظہر خوش خداوند  
 افریش مبنیه ولی روز آزمایش معلوم واضح کرد یکی مانند هب  
 ابریز در ارش متحان جلوه نماید و روح بکشاید دیگری هشتندخاس  
 منحوس افسرده و پر عرد و سیپر و کرود یکی چون شخص شاپد انجمشود  
 دیگری هشتم بوم شوم در کوشش لکھنی حضره مامنی جوید یکی فرماد یا بهم ای  
 بلند است دیگری نصره اتفی بری من اندزند یکی سرست صدما شهاد  
 ببری شو و دیگری احمد خسرو کردد و با اش شور پیوسته کرددبار  
 شما حکم کنیه خدار اک بفضل هیبت الکریمه و صراط مستقیم ابتدا نماید و  
 غقریب نابت خواهید کشت چند بیچاره و آواره کشیده و  
 غقریب شادمان کامران خواهید شد چند نهار آسودگی فدای  
 این آوارگی چند زاران سور و جبور قربان این کار من اجها کافوز  
 از خدا خواهیم کرد بیعت دیگر این شوید و اباب  
 سرست دل و جان غلیم لشجته و الشاعر ش بهش



خواهر  
هوا لاهجی

امنی شرلوانی کرو رفع علام شای امی خا  
اعظمه وارد و بزیارت من مطحص فائز و محفل و مجامس را  
بذكر نفتار و رقمار شما خضری ملینووند کل ازار به است را آزان مکا  
رحمت وزجاجه موبہبت قهستی باس منودم و نفحات غنا  
از آن حسب است تمام نویم و ازان فناش آن منجد ب الـله  
بروح هدی بر و از مشتعال آن جذوه موقده بنام شتعله  
در سده سیناء بنار محبت اللـه روشن و فروخته کشتم باری  
نهایت ستایش از خلق کریم لطف قدیم شما منودند و مارا  
بسیار بروح و ریحان آوردن چکه و بی بیم بحدی هنری  
و خاصی و سعی و صدری حسیب و قلبی منور یا نوار عرفان اردند  
نصره رحمن از اشقیوش ظایه است و از فضل حضرت یزدان  
امیدواریم که موفق بر خدمت احبابی امی کردند و مؤید برگز  
آثار حمال شوند و در این انجمان امی علاجی کلمه موفق و در این  
جمع چون شمع روشن و مؤید کردند و اینها عز

تبیین  
میرزا  
پیران

امة الله حاجي بي بي حسنا عليها بهاء الله

بخط  
حوالا

خطبہ  
حوالا

اللہ الی ہذا امکنی کی آمنت کیت و بایا کن  
الکبری و صدقت بکلمات کن فی ظہور حکمک الابدی و  
تشبیث نذیل عطا کن یارب الملکوت اللہ ایز  
نور زجاجۃ قلبہا بصبح ایکم الکبری امکن انت  
الکریم لمعنی علیہ سے بخط  
بخط  
حوالا



امة الله بي بي فاطمہ علیها بهاء الله ال

بخط  
حوالا

خطبہ  
حوالا

امکن ایامک ہذا علی اخلاص فی دینک  
وقدر فی المناص عن شرعا دکن و خفظها فی کوفہ  
ضونک دولاکن و خبرها غایا تکرہہ و تحالف  
رضائک د قدسہما عن اتباع لشوفت امکن انت

منظہ الایام

مظہر الایات ع ع ت پرستی خان روان  
تیکان اعلیٰ طهران

# مظہر الایات ع ع

خط مص

هو اللہ

ط جا ب حاجی امام محمد علّاقہ بن علیہ یہا اللہ الٰ  
هو اللہ

امی بستید چند سیت کے چیزیں بیٹھا نکاشتم ولی اکر  
صد کاتب موجود کرد اور عصہ دہ تحریر زیادہ اکر درہ فر  
سطری مرقوم شود باز بسیاری ز جواب حجروں مانند درضیور  
ملاظہ نکالہ تھیت در دل بچو درجہ است کہ ممکانیت متعددہ متنکارہ  
تا بجال بیٹھا مرقوم کر دید با وجود این یادگاری زدنی میغیرا  
تا مظہر آیت انا عظیماں الکوثر شوید باری کوثر صلس مشتق  
از کثرت است کہ بمعنی از دیا د است کوثر

اللہ الیوم نفحات قدس است کے جی  
ارواحت ع ع ت پرستی خان روان  
تیکان اعلیٰ طهران

طهران جا ب حاجی امام محمد علّاقہ بن علیہ یہا اللہ الٰ

یا صاحب رشتن

هوالله

ای ایست بیگان ای محمد نه آنچه نامور شتی مجرمی داشتی بیزدشتی  
 و آن سر را بالطهران آوردی و فتح عصیه بسیار مشقت کشیدی و درت  
 دیدی و صدم خوردی ولایین بلا یا و صدم در پل حق است آنها از رو  
 جان فتمنا می جدنشت با یاد صبر نمود و بشکرانه قیام فرمود و دخونی کلا  
 ورده من در ک تلقاء رته جناب استاد محمد حسین صرقوم فرموده  
 بودید لسته با یاد حیت را مجرمی داشت تقیح هراش بعد از این  
 وصیت است و این منصوص کتا اقب سر من شا فلیعیل من شاو  
 فلیکر آن رشک غنی عن العایین و اینکه بیان شد محض  
 تعلیم حکم است والا آن ران بلخی که وصیت نموده اکرورا  
 عموماً راضی شوند بجهت مصارف مشرق الا ذکار در عشق آباد  
 ارسال نمایند و یا انکه بر فقر آزاد جمیع ملل تو زیع نمایند این هر  
 عمل قبل رکا که براست و آنچه خواسته بودید در طبقه  
 امتا نمود و رفه مو قفسه بدیمه و همین بدیع العدد و نیر و قصیه  
 آن محمد حسین زهر اسلطان از قبیل عبد البهاد نهایت صبر بانی مجرمی  
 دارید و علیک التحیة و لشائع ع ع مقابله

طهران جناب آقا محمد علائقه بنت عليه بهاء الله الأبا

خط مدر هو اللہ

امی فرق روحانی اکریدنی که من غویت بر درجه است الیشیک  
کلمہ کفایت فرمائی ختم حضرت که جمیع حضرات آن جناب  
بمنشاء دی علیه بهاء اللہ الا حرفا بحروف بکمال وقت ملاحظه کردید  
و از حالات صدیفات متفاوت متفاوت انجانب بی نهایت محظوظ  
شدم ولی کلام همان است که از پیش مرقوم شد تامن  
در صدمه و بلا هستم یاراں غیر زین زناید سیم شریک باشند ولیش  
آن یار موفق راضی نشود که این شرکت بهم خورد مولوی کفته  
این روایا شد که من بند سخت که شما بر سبزه و که بر دخت فرقی  
داد و فسید میکن اکران شرکت را فتح نمایی فوراً دعا نمایم که نیا  
خوشی و راحت فراهم آید وسلام و شخص فتن بیزد مرقوم نموده بود  
موقع بسیار خوب و لازم آمادگی نیز حائز امید وارحم که مسر و کرد  
واراحت روح حال نمایی و تا بحال زیارتی هر فضی تحریری خواستی را ای  
کردید چرکله مینفرمائی همید که چون بیزد رسی سبب سرور حجوب

با زمانه کان شهد اکرمی و جمیع میران علی اخوص مصیت  
 زد کا زاده نهایت خضرابانی از قل عبید البراء تھیت و شتاق  
 بر سانی همواره بذکر آنان مشغول گاؤ فهم و از افضل بنا اطاعت  
 بی فہتا نیاز نمایم و علیک البهاء ع اع  
 رفق انصاف و دین مکاتیب را بخط خود با کمال مشغوت  
 مرقوم نمودم باز کلکن ترا بند اقسم من بعد یا ممله فرام  
 و علیک البهاء الابی ع اع جنان شادی بخط خود مرقوم نمود  
 مقام شد

بو طه جنان حاجی آقا محمد خلا قبند

طهران جناب لا میرزا علی بازندانی جنان لا مشهدی اکبر جناب  
 لا مشهدی بو القاسم جناب لا حاجی بو القاسم علیهم السلام  
 یا صابرین ہو اللہ  
 ای میران روحانی جناب حلا محمد بن بایت قویت برصرت فی معاد و  
 شما فتیا میم نموده و در نامه که به لا میرزا کیم مرقوم نمود خواه  
 نکارشی خیری بجهت شما از من فسخ موده ہوئے

من فرصت و مسلطی ندارم ولی قوت بازوفی جانب حاجی محمد  
 نخان شدید است که مقاومت توان نخوا بنا علیه دشمن  
 وقتی که آثاب آسمانی رفوبه رو باشد دریج سهوم درست  
 هبوب و هوای قسمی کرم که جانب قاضی فندقی عاضر  
 والغوث الغوث میفرماید با وجود این من تحریر مشغول  
 تا بدشید که روایط جنیه چکونه حکم بران مینماید باری از کثر  
 خسیان طغیان هل ریان هر ضعی با مستوی بران شد در آیه  
 مبارکه میفرماید ولقد اختناهم بالعذاب الادن دون  
 العذاب الاکبر لعاصم ریعون لکن هیات هیات انتباه

کجا و بسیاری کجا غفلت نخان احاطه نموده است که اندار پیدا ننماید ولا  
 زیند اطمینان الاخراج لاغضی الایا والذر باری کردیکران نجوا  
 غفلت کردارند شما بیدار کردید و شب و روز استغفار نمائید  
 و ملک عفوکناد فرمائید ان الله يحب التوابين میفرماید  
 و هم پیشین میفرماید اتقوا نفقة لا يسبق النین ظلموا منکم خاصه  
 لاغضی از بلای ناکامی بیزیند که اختصاص است مکاران ندارد

من همید افضل و محبوب خداوند مجید دارم که یاران آنی مانند  
شمع نورانی بنور محبت اللہ برافر و زند و شب و روز تپخیر  
و ایتمال پردازند و مناجات بدرکاه ذواجلاک کشند و رینا لایز

قولینا بعد از بدشنا کویند باید در حکم عالی امتنان آنی و خداوند  
الم حسَبَا لناسِ ان شرکوا ان یقولوا آمننا و هم الیقنو  
فاحسِبْتُمْ ان مخلوکاتِ اجنبیة و ملائیکتِ مثُلِ الذین کارُونَ مِنْ قَبْلِکمْ اصحابِ  
البَاسَةِ وَ احْضَرْتُمْ فَرْزَقْتُمْ احتی یقول ارسول من معه متنی فضل اللہ  
باری عقصو ایشت که باید یاران آنی در مرور دل او شدت و با کثر  
ابلا قدرها استقامت و فاقصرع بدرکاه که بینا یا نیست که فضل  
شامل و حکمت کامل شفا حاصل و مرض رائل کرد و علیکم التحیۃ و لیشناء  
مع ع مخابذ

بواسطه جناب حاجی محمد تقی طلیعی بهار اللہ ال

بها

یزد جناب علی بن حرس حاجی عبد الرحیم اخوی جناب حاجی آ

یزدی علیهی بهار اللہ الابی



خطه

مکہ موالی

در حضور راهنمایی رئیس پر فرق قوم مخوب بجیر ملک خانه کوید فتحیه شد  
از در خ طاری بزیارت بجهت آن مستشد فیضیه هر قوم کوید  
لکن لامبورگ بازیست با وفاها لندن اچون ملتو بسید زیارت هر قوم  
شده دارالحکم بورجیزیارت با مراجعت بالشیا به  
وزیر عبید آن زیارت سلا متوجه بمحترمات امتطلو صمدود نداشت  
والبراء علیک ع ع مقابله شد



۲۷۰

بواطِنِ جناب آقا باش  
جنابِ حی آقا محمد علاء قبیلہ علیہ السلام  
هو انتہا  
یا صاحبِ اسرار

ایرانی میتوانند از این امکان استفاده کنند و میتوانند این را در این شرایط ممکن نگیرند. این امر از این دلایل میتواند باشد:

اسی سیحائی زمان ہاں نقی کرم بار بلند کنھ تو درخواسته محبت  
 کستہ باوہ دو شی و من میکدہ عبودیت بہا کریان ریڈہ و پرستہ  
 دیوانہ و مدھوش پس بیا دست در آغوش کنیم و آنچہ سروش  
 درگوش مید مدت ابعت نایم یعنی بیوی یکھیم و بخروشیم و فرج  
 و شادمانی نایم و بجانفشا سرور و کامرانی جویم علیک التحیۃ والثنا  
 مخالیشہ

ہو اللہ

خط صدر

اسی بندہ مقبول حوال مبارک اکر بانے چ تظرفاستے تو وجہ شما  
 قسم کمالت دم کچون طیور کور بال پر لکشائی و بسما مطلع نور  
 پرواز نمائی و نیز طوبی الی حسل بی برا کار ان ساری  
 بغایات محل جبل طور و حزاں کا فورت والبہا علیک  
 مخالیشہ

ا. بھٹے

خط صدر

اللہ  
 اسی بیشیاق و قطعہ منثور بہوت در سونح معمورید و عین را  
 ملحوظ فہار از منظمهں لواح استقامت کبری ساطع ولوام بوجو

پرچمیان جمال بین با بهر حد خدار اکه حین بنده کانی در آغوشت عنان  
 پرورد و که حسن میں شایق را علام مسیند و بر عظیم پیمان زا بدزیر ضمین  
 محمد راشماب شایق بنده و راعین محمد رامقاوم عظیم شامی  
 محبوب آفاق لسان ناطقند و در حدیقه و فاخته باش پس  
 آنچه باباید شکرانه این موفقت بذل حبیب دنایید که بیچو جبه  
 در میان اجباب صحیتی واقع نکرد که سبب اختلاف فراز و جدل شود  
 اکر خپا پنجه در مشله تباين فکر حاصل کرد طرفین بگلی سکوت نمایند سؤل  
 کفنه و آنچه جواب ارسال شیو د مجری نمایند باری من از شما از این  
 میخواهم که بعون محنت جمال بین احلاف از میان اجباب  
 در طهران بخزید چکه سبب شایستگی شد و این عباد را ملامت شدید  
 از معنویه سوال نمودند که با وجود انکه حضرت رسول در حق تو  
 لا اشیع اللہ بطنه فرمود ولعن اللہ تعالیٰ و رکبها و قائد پاکفت  
 پدر تو و مادر پیغمبر شکست و ما در تو جکر حمزه عجم پیغمبر مک و خود تو  
 مبغوض پودی چکونه شد که شهریار سر بر سلام شدی و بر تخت  
 خلافت استقرار یافته کفت تبکه اصحاب امیر المؤمنین

احلاف کردن هرچهارها احلاف کردن من قوت کر فتنه باری  
 حال نزد احلاف احیا چنین قصیفین در نهایت سرور و فرج و این  
 عید مرثیهای خُرَن واللَم الْبَتَّة شما بخُرَن من سرور راه فتوحه  
 تئیید ای بیت برثیاق وقت آنست که مرثیت برند وین  
 مهباخت را از میان جناب بنیاد برگزار این تعدد تحقیقت اینستی  
 مذاشته که درین جناب باین درجه همباب احلاف شود که زرله  
 اشیاع ضراحت رسید و خزان وارد دیک پرسید کرد این  
 چهار تحقیقت را حضرت اعلی روحی له الفداء فراز مرودند و از این  
 تحقیقات اربیعه مخصوص بحال قدم و سهم غظم روحی له الفداء  
 چه که اوست اسهم غظم و تیر غظم و ظور غظم وی همچوی  
 در سرعتی شنونخ نه ولی در ایام مبارک سنه موقده  
 وصفت مخلصین اللہ اکبی بود و آنچه در ایام مبارک  
 چاری تایوم بعض جدید باقی تغییر و تبدیلی نه چون  
 اللہ اکبی سنت موحدین بود لهذا باید تحقیقت اللہ اکبی  
 باشد و از این کذشته نه تنها رزوی این عجیبت

که جمیع ادکار و اوراد اسم مبارک باشد و چون نزای است  
 ابھی شنوم روح مهتر کرد و جانم مستبشر شود فوراً  
 نذارتم این طرب از چیز است که رکفت نام دوست  
 ولی اگر نفسی اللہ اجل بربان راند نیای تحقیق کرد و تحقیق نوزیر  
در نقش شریعته العبد ناسخ ندارد باید با کمال طاییت  
 و هر بانی کفت که در زمان طهو تحقیقت اللہ ابھی بود  
 و در آیام طیون نیز بست شایستین صفت را خین حقیقت  
 من اراوه اللہ اللہ ابھی پس لما باید متابعت کنیم و اطلاع  
 اکرید پریفت قیمتا والا کیفیت محرومانه با رض قدر قدر قدم  
 نمائیم از انجا حکم قاطع خواهد آمد اکرت ار بران  
 باشد که در این امور خبر نیه و پیش ابیه اللہ اختلاف  
 حاصل شود پس بعد چه خواهد شد باری فرعین اختلاف  
 از میان احباشها باشید واید ابیحیک خلیف  
 نیست تثیث بعثتها می محبت والفت ویکانی و دو

نمایش ید تا نزد لین سه در مشعوف نگرفته باشد

مکتبہ

بِالصَّمْدِ الْمُكَبَّلِ

٦٥٠

امانی بسته اخیر عبده و شفاق      بعد از جمیع آن جناب  
الی آن زنده هم ارسال مکاتبات نایاب و فریاد فرموده و حال نجف  
درین چاپ بصورت صیریگه هر دو طلا خضراء فرموده و یک که مشغول است این عبده که  
در جهیزت صهاریم امور را خل ف خارج از جهیزت تثیت بجزئیات  
کل امور از جهیزی بحوم اعد از جمیع اخناء از جهیزی خصوصت خواه و فداء  
و فتن منابع جفا از جهیزی خبرات بجمیع جهات از دخل و خارج  
یوماً فیو ما در زرید قسم هم بری غیب و شهو که دقیقه فر صد وارام  
و آسایش نه تا بتزوفیع جمیع رجاها پردازد و آزاد دقیقه غفت  
از یاد و ذکرت نبوده غفت      بهش و محظوظ حاضر و در خاطر  
ذکر بوده وستیه از تائیدات غنیمه حضرت احمدیت  
مستندی و راجحیستم که در جمیع احوال در هر مکان منظر عيون

و عنایت حضرت رحمن شید و در هر موقعی بخدمت امراض الله می خورد  
 و سبیل استخاد و یکا نکنی و الفت محبت کردید زیرا اليوم من  
 با احراز الله لست یام و ارتباط و استخاد و تفاوت حبیب آلسنت  
 رسی آیه عبک هر اعلیٰ توفیق میں قلو اجنبی الله و تائیف پین  
 لغشی لارقاء واجعله قوه جاذبه تحاب القلوب شتمة الاراء  
 فی مکرها الوحدة فی احرالله انك انت المقدر على ما شاء انك  
 انت القوى القدير در خصوص تکلیف خوش سوال نموده بودید  
 تکلیف آنچه بآنکه در ارض بنهایت انقطاع و ابجدز و شعال سکون  
 و وقار با احتیاد اللهم چنان معاشر کردید و اکر خیانیه نفس  
 ملاحظه فرمائید که درین شان غباری بجز و میله که مکن باشد تکلیف  
 نماین فرمائید و هم پسین بکمال حکمت حرکت کنید و احباب را  
 بحکمت و مدارا دالت نمایند که میباشد اناس از عدم حکمت  
 بفرفع و ضرع یستند و هم پسین در صحافل انس و مجامع سوس  
 چون شمع روشن می بازوار ذکر اسد ساطع ولا معکر کردید و چون پسر  
 در ارض پیشست و همید یا اهل عیال بارض طبمعیت خویش

آورید و یا آنکه اگر مصلحت خواه باشد که در ارض یا بماند اشیاء  
موجوده در جهان اطلاع داشته باشد و در خصوص اول عیت  
رضوان استقامت نموده بودید. اول یوم رضوان همان روز  
که دو ساعت بغروب مانده داخل شوید آن یوم از أيام  
رضوان معدود گتو بیکه بجهت خباب بعدی الملائک  
خواسته بودید در جو فوت بر سانید و بالهای علیک  
ربتی تهلیل ملکوت احیاتیک بآن تحمل عبده ندا  
سر اجامنیر اساطیل بور مضریک و مخلبا با قاتم رطبیا  
جنتیا فی ریاض محبتیک و ناظما بذکر فی صور مع افع  
و لتریل ملتبیل ای حضرت رحمانیک آنکه انت المؤید اموقت  
المعطی الکرم ع ع تعالیله

بـ

خط صدر

امی مدینه اللہ شکر حضرت مقدسہ جمال بھی را که در کستان  
مقدس شہر دیافتی و بعنایا خلیمه شفاف کشی طبل ملکوت فرامد

و بر معین صافی مفترش وارد شدی و از کاس غنائیش تیکی  
و از رشد الطافش پشیدی ع ع مقابله شد

### بواطه جناب مطلق

جواب میرزا عبد الوهاب زاده الزمان عليه بہاء اللہ الٰہ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای نفس مطنه جناب مطلق سانستایش کشوده و نیاش فرمود  
که اکچه لئر ان وجود محمد و مظراطاف رتب و دو داست مطلق  
مهبت تب و تاب و بزهار و قوی موصوف و با خلوت روح  
در بیان مالوف از این خبر سرور پرور نهایت مرثت  
وشف و شف حاصل کشت توجه مملکوت راز شد فراخضر  
لی نیاز رجا می فضل مو فو کردید تا آن منجد ب مکان قیامت  
مازه و هستی لی اندازه مبیذول دارد و نقوی در آنکشور می گوش  
کردند ترسیل آیات لوحید نهایند و مأید از مملکوت تب خلیل  
بیانند فی حقیقت خطا زنجان بدآم مطره و محمر است بسانش

مبارک که مشکوٰة عالم ناسوت را بکذا شست و در خاج عالم  
 لا هوت مانند شمع برافروشند آن نجوم ساطع و آن کوک  
 لامعه از اشقی بدی صید خشند و خطاب بیان زماند کان میفرستند  
 که ای بیان زماند کان ما با طاف آنے با یانا وح ناتمنا هی بیکم  
 و شمار بینایت همراهانی نظر میکنیم تا مانند سور وان جو یار آمال  
 ماراطرا و د و لطاشی بخشید او فروع تابع اصول کرد و ماجان  
 فشاند کم کو رشما نیز زده بدرید و او هام را رئیس بر زماند نظر پاک  
 بانجید و الواح آنی بصیرخ عبارت بشارت است تمثیل  
 نمائید الحمد لله که حضرت روحی اللفداء جهانی نکند شستند  
 و بسدها را بیان براندازند جمیع بیان عیان من نظر هر آن  
 و جمیع امور شرط و منوط بتصدق آن ساز و وجود میفرماید  
 آیاک آیاک آن سمجحت بیان لواحد هم بیانی لآن خلق عنت  
 آیاک آیاک آن سمجحت بماتزل فی لبیان و هم پیش  
 آیات دیگر مفصل است بقص بیان هم راجحت کرد پیلی را  
 که آن خبر

که آنچه هست وجود تهیید فرمود سلوك باید نمود و به بیشتر بیانات  
 معمتماً داشته باشد طبیور بیان فارسی را از بذایت تمانهایت  
 از برای این بخوبی نمایند و تشریح مسائل بیان نمایند از شاده  
 روزی آید که آن خطه و دیگر یک لکن آنی کرد و ملکوت اینجی احاطه  
 ایست آرزوی خلاصین و اعیان آمال موحدین و علیک  
 الیها، الابنی صفر ۳۲۹ عیبدالله عبیر مقابله شد



٢١ ربیع اول ١٣٢٨ مرو بواسطه جناب میرزا ابراهیم پیل ابن پیل  
 زنجان جناب آقا ملا عبد الوهاب زاده عليه بهاء اللہ  
 پا صاحبی اینجی ھوائمه  
 احکم اللہ الذی فتح علی قلوب المخلصین ابواب العطا و انعم عنہم  
 من السمااء وایدهم بعرفان جماله الا اعلى و خصم فی قلوب جنای  
 العدمی بشراق الانوار من ملکوتہ الابنی و انطق الورقا بالشنا  
 حتی حیرت الملائک و کشف بمحاجات اجلال و فرض النقاش

عن جهات مجال فنادق يوم الوصول وتطور الأنوار في الفن والتجوال  
 والتحية لمعطرة لم شاهم أهل الملا، الأعلى على القدرة لم يضيأ وكم  
 الأنوار، ودرة المنافق والحكمة العليا التي تبشر بطاوع شمس  
 إليها، على كل لأرجاء، وعلى من اتسع لها أتبعها ومساراً تتبع  
 خطابها وتبصر من خطاها بالتجدد لرب الأجداد وملك الوجود  
 في جهة لا تنتهي، أى فضل عليل نامه شخص نبيل دربه من اتقى  
 رسيد الأحمد لله أيمانته إلى مظفر رعايته طار على مشهد  
 الطاف ملوكها بجهن موئذني ومحقق ومقربي وظفري بمن تأثر  
 درسها ان تبليغ وتشعر حقولها وتفصيلها بملك لا مكان  
 بخوان ناندا بر بجا هر ديار سبار وناك سيا زارت  
 كل ويا حين نما وشجاري برك را كل شكونه برويان ومردودية  
 محجت ويعفار بخوش، الهمي طهي هنذا أعيد لعنه  
 بالتعليل التكريكي ملوكها بجليل واتبع الدليل هنذا أليل  
 حتى ورد على غيرهن أليل التي شفاء لكل عليل وروا وكل عليل  
 رب ا نقطه بربان لامع ودليل ساطع وجنة باللغة وقوته  
 دامغه حتى تحقق كل ملك الفارقه جا، أحق ورقى الياطل

والاريب ان الكلمة الباطلة زائلة ساقله رب ان عبادك  
 لمحاصيلن في ارض ترزا النبلاء الجليل قد تحملوا كل مشقة و بلاء في هذا  
 السبيل تتجه عوامك على قم هرر و وقعوا تحت حمل رب  
 كل جبار عذيم فهرقت الدمامات وقطعت الرؤوس وقطعت  
 الاشجار وسلبت الاموال بالغارة الشعواء وهدمت البيوت  
 كثرة من افواه نارية ذات الوقود ويتهمت الاطفال  
 وأسرت النساء وارتجحت الارض والسماء مع ذلك صبروا  
 على البلاء وتحملوا كل مشقة وجها يمعن منهم لتشريح الى ملكوتكم الجليل  
 بالتشريح ولتليل في الكبور والعن وظم شمع تشکونی من احمداني بجهو  
 البدلاء فلما اكتمل يا آتني على ما عشت هذه النقوس لتهشيم  
 والكينيات النورانية والحقائق الروائية شاهدته الاعدام راسخة  
 القلوب مطمسة النقوص ببشرة الارواح ناظرة الاعین ا  
 ملكوكن الابي انك انت الكرم انك انت الرحيم وانك  
 انت القوى انت امين مع مع مقابلة شهادتكم

قزوين بواسطة حضرت حکیم زنجان لما عبد ابوها زمان عليهما السلام  
 حلب

جُوَالَانْجِلِي

أَيْهَا النَّفَارِزِيَّةِ الْقَدِينِ وَالْمَوْيَدِ الْقَدِينِ اتَّرِنِ  
عَلَيْكَ التَّحْمِيَّةُ وَشَنَاءُ أَنِّي تَلَكَ كَمَا كَبَ لَمَبِينَ وَانْشَرَ حَمَدَ  
بَلَكَ الْمَعَانِي لَهُ دِيْعَةُ الرَّأْفَةِ الْمَالَةُ عَلَى الصَّدَرِ لَمَنْشَرَ بَهْدَةُ  
وَالْعَلَدُ الْمَضْطَرُمُ بَنَا رَحْمَةَ اللَّهِ وَالدَّمُ لَمَسْجِمُ شَنَةَ الشَّوَّ  
إِلَيْكَ مَلْكُوَتِيَّةِ وَصَبَرَ الْمَضْرُمُ تَوْقَائِيَّةِ الْمَدَ طَوْبَيَّةِ  
مِنْ فِي الْمَعَاظِمِ الْكَرِيمِ بُشْرِيَّكَ مِنْهَا الْفَضْلُ الْعَظِيمُ فَاسْبَهَشَ  
وَفَوَادِي بِمَا تَسْبِّسُ مَحْفَلُ الْمَلَاقَةِ وَمَحْفَلُ شَرِّ النَّفَاعَةِ فِي تَلَكَ الْنَّاجِيَّةِ  
الْمَقْدَسَةِ الَّتِي سَفَكَتْهُ دَمَارَ شَهَدَاهُ وَجَهَرَتْهُ يَهْرَقُ شَارِلَأْوِيلَاهُ وَهَذَا  
اَنْجِيَرُ شَنِي فَرَحَا وَسِرُورَا وَاسْجِنَدَا وَجَبُورَا وَكَانَ قَلْبِيَّتِيَّ ذَلِكَ فَبِلَا وَمَنَاهَ  
مَادَمَتْ حَيَا فَلَبِقَتْهُّي وَشَوَّقَيْ وَفَرَطَ اَنْجِدَاهِي وَكَثْرَةَ حَنَانِي وَشَدَّةَ وَلَهْيَ  
حَسْبَدَ اللَّهِ الَّذِينَ طَابَتْ سَرَرُهُمْ وَصَفَتْ ضَيَّا هُرُسُهُمْ فَمُنْفَرَّتُ  
وَجَهُهُمْ وَفَرَحَتْ قَلْبُهُمْ بِشَارَاتِ اللَّهِ بِمَا جَلَى مَكْلَمَ الطَّوْبَرِيَّةِ  
الْتَّوَرِيَّنَ طَلَعَ الْأَفَاقَ بِشَدَا شَرَاقَ أَتَمَّ أَتَمَّ أَنْ جَوَالَانْجِلِيَّ كَسَتْ  
وَطَعَنَتْ بَغْوَاتَ قَدَّسَكَ فِي بِلَادِكَ وَدَجَوَهُ مَسْبَبَتْ بِطَلَوَنَ الْوَارَ  
بِعَيَا كَرَبَلَكَ بِحَمَدَكَ الْكَبِيرِيَّ وَمَهْبَكَ الْعَظِيمِيَّ وَنُورَهَا يَاتِيَّ

(٢٤٦)

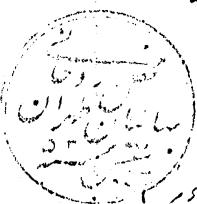
تَيْلِكُمْ لَا هِنَّ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ، إِنْ تَحْجَلْ بِهُوَلَّا رَآءَاتٍ تَقْدِيمَكَ تِلْكُمُ الْوَرَكَ  
 وَزِينَ سَخْرَيْسَمْ تَبْجَانِ تَيْلِكُمْ لَا عَلَى صَمَرِ الصَّرَوْنِ وَالْأَحْصَارِ أَنْكَانَتْ  
 الْكَرِيمُ وَأَنْكَانَتْ الْعَظِيمُ وَأَنْكَانَتْ الْجَمْرَنَ الرَّحْمَ ١٢٣٩ ذِي قَعْدَةٍ ٢٥  
 حِفَاءً عَبْدَ الْبَهَائِيَّ شَيْرَ مَقَابِدَشَ

هُوَ اللَّهُ

ط جناب ميرزا عبد الحسين عليه بهاء الله الأبيحي

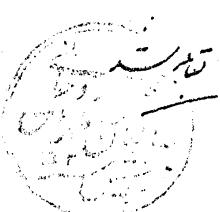
هُوَ الْأَبْحَيُ

الْأَبْحَيُ لَهُ تَعْلُمُ وَتَرْتَبُ امْوَاجُ الْبَلَادِ سَلاطِمُ عَلَى عَبْدِ الْبَهَائِيِّ تَرْتَبُ حَسْبَتْ  
 نَارَ اعْلَامَ الْوَفَاءِ شَيْرَ ضَرَامَ نَيْرَانَ ابْجَفَاءَ وَهَجَمَ القَبَائِلَ اشْعُوبَ  
 وَضَاقَتِ الْقَلُوبَ وَشَتَّدَتِ الْكَرُوبَ وَهَبَتْ عَوَاصِفَ حَاصِبَةَ  
 اشْدَدَهُبُوبَ وَعَدَكَ الْحَسِيدَ اِيَّتَهُ بِالثَّبُوتِ كَبْشِيَانَ مَرْصُوَ  
 مَرْزِيزَهِيَدَ لَاهِيَابَ الصَّدَعَ الشَّدِيدَ تَقاوِمُ اولِيَ التَّوَرَاتِ يَاَنَّكَ  
 الْبَيَانَاتُ وَيَصَادِمُ اولِيَ الْأَلْبَلَاتِ يَدِيَ طَلَوْكَكَ اَجْلَيلِيَّ وَيَجْلِيلِيَّ اَجْوَمِيَّ  
 اوَّلِ الْفَرَوانِ يَعْوَنَكَ وَصُونَكَ يَارِجَمنِيَّ وَسَيِّدَفِ سَهَامَ الطَّاغَيَ  
 مَنِ اولِيَ الْبَيَانِ وَجِيلِ اسْنَةَ مَشْرُوعَهُ وَسَيِّدَ فَامْسَلَوَهُ وَسَهَاماً  
 مَصْوَبَهُ وَنَبَالاً مَفْوَقَهُ مَنْ كَلَّ بِاَجْمَعِ وَطَاعُونِ قَادِفَ وَفَانِجَ الْأَجْمَعِ



الفاصلة والذات وهو معتكف على عقبة عبودتك الشامية وترام  
 على باب احاديتك الباهرة يقول رب رب ايد عبدك  
 عبدك من المتمي بالعبودية لاسلك الاعظم على خدمة اهلك والمسا  
 الى مشهد الفدا بعونك وغنايتك والذاء بغيثائك من الور  
 وتبلیغ امرك فتکل لانحاء ونشر انفاس طيب رياض قدرك  
 في كل الارجاء ايرب اشرح صدره بالنوار التقديس وتوزع جسر  
 بشاشة آيات التوحيد وقو طره على خدمة امرك المجيد وجعله  
 سهاماً نافذة في صدور المغلين وسناناً شاماً بالقلوب المشرذمين  
 وشها باشتغال الرجم لم تكن وسلوة لقلوب الثابتين

### انكانت القوى لقدر ع



خواست بواسطة جناب امين عليه بهاء الله

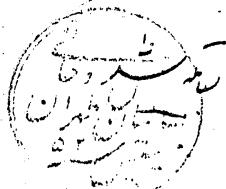
مناجا رجاي خضران بجهت متصاص عبد سعید میرزان حید علیہ بہاء اللہ

بهاء اللہ

یاغفری ویاغفوی لم ادرکیف شفع لاحد وانا احتاج لشفع شفع

اشتفت به الياب غفرانك والوز به برجا لا حانك وانحاطا لضم  
 كيف يرجو العفو كل عباد شتم والعاصي الملهى كيف تحيط طلبها الغفران  
 غير من رب كريم ولكن فضلك العيم بصرني على هذن خطب  
 ايجيم والا مانا و هذن شأن القويم كفاني ذنبي اثقل خلري و  
 شملني وكثير شعشي معدنك ارجوك وافرع اليك واتوك علىك  
 واتضرع بين مدبك ان تحبل عبدك الوحدة بغرق بحرك  
 المحيط بلجها الى رنك الشديد مستجير بحوار حمتك الکبرى متضايا  
 الزرقى الا على مستغرقا في بحار حمتك الکبرى انك انت لغور  
 الکريم الوهاب واتكانت العفو العزيز لمتن  
 يا امام الوحد واحت ذلك الرجل ترشيد ارضعوه  
 شاهزاده محمود ربت ومحظون ودكخون مباشيد ان  
 شاعر ثمرة حقیقت رجوع نمود وآن منزع شیان توحید بشاشار  
 ملکوت تفرد پواز کو و باصر غان حمین زارمه بیت و طیور

حدائقه رحمست یهدم و یهم او از کروید  
 وعليکما لتخیله و لشاداع مع



طهران جناب دکتور یونس خان علیه بہاد اللہ الاعظم

با صبر و تحمل  
هو اللہ

ای شایسته برپیان نامه شماره سیمیه و از خبر تجاد والثاقع و روایاتیت فوتوڑا  
محفل روحانی نهایت فرح و سرور حصل کردید و ہمین از تاسیس مدرسه بنایت  
این سورب بسیار یحییت دارد انشا اللہ عزیز معلم و معلم زاده امرکار میرسد و باشد  
نهایت مبدول کرد که هر فتنی از صفات غریب شرق آید نهایت  
فرح و سرور یاد و از یاران الہی محسون و خوشنو و کرد و محفل و حا  
اکریست یام و ارتساط و مترزاج و متشاج تام یا در بامو غلظتیه موقوف کرد  
آثار ناییت آنی ظاهر و اشکار شود و انوار تقدیس بنا بد و قوه  
تا مید روح القدس مشهود و عیان کرد و واین حدت و قی طلوعه  
نهاید که هر جزئی از اجزاء منطق کلمات مکنون نکرد و معانی ان  
در لفوس محبت و مصور شود ان وقت ملاحظه کنید که چه مایدی است  
و چه تویقی و چشم پیش از بجهت عموم ملاحظه نمائید که چون  
یاران طهران عموماً الفت و یکانی چنانکه باید و شاید تاسیس نارداهند  
یکی ایها فرصت شمردند و بانواع حیل و خداع از این اسباب بنا قول شما  
خیلی تمدید زدند و یاران بد اطلاع نیشند و حال آنکه باید فتنیه

بر عکل پاش بی خایه هاران تها آمال و آرزو که یکنفر های را از صراط  
مستقیم و نجح قویم منصرف نمایند و در این مقصود نهایت اتفاق  
و اتحاد را دارند و یک اختریار بایاران است صهافی نوزده روره قرنه  
همست پین شعوم باید محجزی کرد و این صحابی چون پیر یاران است باید  
پیان لا اش قاطعه از برآمی بیانیه کرد تا مبتدیین محجز بخوبی کردند و  
علیک الہمما الا بنت ع مقاومه

۱۳۵۱ ج ۱ طهران جناب یوسف خان علیه السلام اللہ الاعلی

باص حمزه سجن ہو اللہ

امی بنت برقان نامه کیا به بخت حیدر قبل علی رسال نموده بودی ملاحظ  
کرد دید سبب روح و ریحان کردید که احتجاج یاران نیخواست رحمانی ما نوں  
قطوب بحال ابراق مفتون نتوس در ترقی دارواحست بشرویت  
ام اسرار تفعی و مقاطیس کلمه اللہ جاذب حال حیری که باقی مانده  
انشد که یاران الہی باید بمحب تعلیم ربانی و وصایا الہی و فضای رحمان  
با خلوت حمور شود تا خلوت داشته که شمر حقیقت بخ شاعر ساطعی حجت  
بر جان و وجدن یاران نموده که هر یک شمع روشنند و شاہد بجهنم که

در دوازده حکومت مستخدم بایدینهایت است مقنعاً پاکی و از ادگان و  
عصمت همکرت و بموجب خوش قناعت نمایند و امن پاک را  
بارگذاب و از شانهای لایند الیوم اگر کیک لفظ از احباب معادله  
ارتكاب فلسفهای دلیل مطهر اسلام الدوده کرد و از بربری کل رسوای  
باشد بلکه باید حکومت ملت چنان اعتمادی حاصل نمایند که ارزوه  
آن کشند که جمیع امور در ولایات مفوض بست پاک طبیب یاران  
آلی باشد و باین سبب یاران و ایران ترقی سریع نمایند و انسان  
راحت و آسایش گھبیت جمیع طوائف فراهم نماید اگر پیشین هجری کرد  
یقین نشید که در اندک زمانی ایران مانند مه تماش روشون و متور  
کرد و در جمیع مردم مادی و معنوی ترقی را می‌لطف نماید نیست  
نضاری و وصایایی عبدالبهاء جمیع یاران و تعلیم البهاء الابهی شیخ  
مقلاش



طهران چاب میرزا یوسف خان

یاصه هرگز من ہو اللہ  
ایی بایت برپایان نامه از صبیحه من تغیرق فی بجه الانواع  
محفل تخلیق فی عالم الأسرار حضرت رضی آرزوی علیهم السلام اسلام

رسید. مضمون آنکه مرحوم میرزا یادی خان سر اولاد داشت و این  
 خواهر برابن پرستاری نمود و صبیه بزرگ آنمرحوم در تخت عفت  
 و حضرت شاه است و آن مرحوم قریب ده هزار تومن میراث کذا  
 و آن اسخواهر هم خویش را نزد نموده اندکه قبر نتو خضرت رضی الروح و سائر  
 شهدای شا و تعمیر شود اکنونین است لبس ته بمال تهیت کمران  
 خدمت بندید تاجدش مبارک آن فی انت حضرت ظاهر شود و مشاهده  
 چشمها رونکند و رائج طبیعته اش مشاهدها محظوظ نماید  
 و علیک البهاء الابی ع ع رب لک الحمد با جملت خطیب  
 رضی الروح کوکبا مشترقا من بلکوت الا سرار علی قلوب الا سرار  
 و سراجا منیر افی زجاج الملأ الا علی یوقد و نصی من ملکوت الا  
 وینادی هل لتو سوت الا دنی طوبی ل بنا اکرمی بی وصفی فی مخلوقیں

کریم ع ع مقابله شد

طهرت خاک میرزا یوسف خان علیه السلام  
 ہو اللہ یا صبرتیجن  
 ائمہ تیکم قدیم درین ایام مردہ رسید که آن بنده نورانی الہی قرآن

بوروهه محترمہ لورانیه تھیہ کریں روح خواہند نہیں این قصران مبارک  
 و تیمن امیہ خناست کے عالمہ شکیل شود و تقویت میتو شوند  
 کے سراج و پاچ رضی الروح راد و مسکاہ جدیدی روشن نہایت و علیکما الہماء  
 نظر خواہندا

خط صدر خاپ خان از اتفاقات خلیفہ درین حضرت روز قیام نیکہ مقابر جمیعت  
 شما زیارت بسیار مفضل محبت حضرت رضی الروح مرقوم شد  
 و ارسال زید کردید یعنی نزد آقا طا سرکرخو ہسید از زید طلب بسید  
 و علیک الہماء ع مقابلہ

بو رطہ جناب یونس خان  
 طهران خاپ میرزا فضل اقدس و امته اللہ والدہ محترمہ علیہما الہماء اللہ الامان  
 یاصبرتین ہو اللہ

اسی و نجذب جمال اللہ خاپ یونس مدتی موسی نبود و در کمال  
 محبت ندیم مسندیم بود بعد اور ابھیت تحصیل علم طب بیروت  
 فرستادیم دور مدت آقامت نجذب مشغول بیور و بقدر  
 امکان درہدایت بعضی تلامذہ میکوشید حال کمال تحصیل نہیں

و بلوطن قدیم شنافت امید چنانست که سبب مسرت قلوب  
 کرده و شمار آشاد مانی و هدوکار از نجاشه دل جان روح و ریحان  
 یابد طلب مطہن کرده و دیده از مشاهده رومی و روشن شود پدر حشم  
 بجهان قدم قدم نهاد و بطلسم عظم شنافت تبریل آیات محبت  
 مالوف و تسبیح و تهلیل و ملکوت مغفرت مانوس زیراعبد البهاء  
 بنهایت تصریع و رجا طلب عفو غفاران کرد و فضل احسان حوا  
 یقین سنت که این عادت قبیله جمال بھی مستحب کشت و علیکما البهاء  
 الابهی ع ع مقابله شد



بواسطه جناب میرزا یونس خان

سلام الحضرت رضا الروح رضی اللہ عنہ و امۃ اللہ زینتین تاج و امۃ اللہ  
 روح النبیز علیہ علیم بہاء اللہ الابهی  
 یا صاحب الزین

هوالله

ای یاد کارهای حضرت رضا الروح آن سرور ابرار حون بنناه حضرت  
 پروردگار پیوست شما الحمد لله یاد کار اوستید لهدزاد رز و عینه  
 بسیار عزیزید آن شخص دارین سپل لایهای شدیده دید هنروزی

از جامع پلاجر عده نوشید شیخ شامی در بتر خویش آراهنی باشد  
و شیخ صحی حبادل آسایش جان بخت هنواره مهور دینا نود و به  
تیر خواه امید چنانست که شما سبب اعلان ذکر او شوید و کشت  
ابدا آسیار من ناسید تامظیر الطاف و سبب سرور و شادمانی علیها  
شوید و علیکم الہیا ، الا بیان ع مقابله

غسل باه خا بن حاجی ایمان از هل زنجان عیمه بهما آنمه

نه  
هوا لا

خط بارگ آنکه آنی قد خلقت امته من حبیت تک و بیت و رقة من بارج  
معرق تک و نورت و بحمد الله بور الایمان و نشیت قلبها با سر الایقان  
و شرست روحها بتفحات القدس منن و سبل بستان و شرحت صدرها  
با بیانات الرحمون و استمار داد اتفاقی و اشید تهاتمکوت الحمدی و آن بخت  
آنکه باقدت قرۃ عینها فی سپیلک و فلذ کبدها فی تجیک و برد لعنهها  
فی امرک و شفا علنهما پنیک و رواد غلبهها پن غنیک و سخنیت قدمها  
کا بحال تراسیات فی تجیک و ثبت جناهنا کا طوطد و تنظیم فی و دک و هلت  
بنارک و نطقت بنانک المان خفت فی تجیک نبغهها و صعدت لکیک

برو جما ایرت اجرها فی ملکوتک الابھی فی ظل سدر تک لہستی وہ من علیہا  
بالتفاء یا مالک الأرض والسماء ع مع مقابله

### خط سبک جو بالا

ایمی د کار آن رقه محترمہ دیا و کار آف استاد اشرف ان مشتشفہ در پل الله چو  
کامنگنا که فراموش شدہ اکر بز بنان دلم نذکور شدی ولی در عالم دل ف جان مشهور  
و نذکوری زیرا تو یاد کار دو بزرگوری دیا زمانه دو تیر روزشنا افق انوار  
در ملکوت ابھی درساحت قدس شن کوری و در ع عشر مقرر من پن مشهور د مکر غم  
داری نشکل کشم بکش طوبی لک شم طوبی لک وانت سلی صراط قیام  
مع ع

مقابله

جو بالا

خاتم آفایان زنجانی الدی سجن فی سپل اسد علیہ بہاء الدلا

خط سبک

جو بالا

ای بحور اکان چڑھش بختیو دی و خوش طالع و خوش وقت دراہ  
حق زنجیر در کردن و خلیلی بر پا و اسیری در زنا یات سور و صفا چہ موبیتی  
اخطر از این و چه غنایتی اکبر ازان سلاسل حکم خدلو لو دارد و قید و بند  
حکم ازادی در جان می مشفی ما نزد قشم بحال قصر و حی لمن سجن فی سپلہ  
الفدا کما بل ملا اعلی ارزوی این موبیت کیرسی مینا یند جمیع دوستاز

که مسجون بودند از قبیل این عبادتگر بیرون از ابی ابلاغ فرماید  
معنی  
مشابه شده

خطاگرد خناب آقا حسن ولد خناب حاجی ایمان علیہما السلام  
به والله

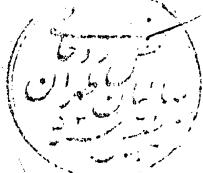
بمحظی  
به والله

ای سیل ایا و فریان خناب ابی حاجی استدعا تهیق تین رقم نمودن  
تعجیل در تحریر و ترقیم مشغول زیرا این پدر رحات و مشقات جید و حصر در راه حق  
تحقیق نمودن دین خوبیت بی نهایت غیر راست و چاره ای بجز روابی حاشر شد جز  
که سلیم و رضا کو چاره ولی من حجه پدر حشوم که چنین هر بان و حسون است  
وقوی باید حجه قدسکاره نهائی که چنین او مقرب و مقرن عنایت موافقت  
با وجود نهایی مشغولیت تحریر این مسند ختم متفاوت

به والله

خطاگرد امت الله امّم کلثوم ضلع سید حاجی ایمان علیهمما السلام  
ای امّه الله و امّی محضرت پدر کاه کبرای خناب حاجی ایمان فرج موعده  
بدکفرخواست

پذکر تو مشغول بود حتی در استان مقدس نیز ایرانی احتجاجه صبیه صبلی خویش  
شمارد و نتیجه خانواده خود چه بسیار خشن لبند خشتر که افضلب دیگر ولی خضر  
روحانی و صبیه رحمانی انسانست مع ع مقام اشرف



بواسطه ضمیح لا میر احسین الائمه  
ام الله صلیع بالبصیر رسید علیها بهارتہ  
یاصابی الحج  
بواحد

ای ام الله قرین هجرت ازید ساقی همایت شربت شهادت  
نوشید و بقیرنگاه عشق را کشافت و بمال جان جانفشاری نمود  
اکردارین چهان فانی بود تا بحال یقین کوس حلت میکوفت  
و در بستر خواری مدنی صدمه و محبت حی کشید تا این قالب  
خانک را تخدیمه نمیخود لکن حال یامنده سرو سری در کلش شهادت  
کبری در ملاز اعلی در نهایت طراوت و لطافت میمالد و مشمول  
غفو و مغفرت حضرت پروردگار شده است پیش کرکن که آن بصیر  
در مدت حیات خاطری نیازد و یکلئے بزبان نزاند که دلی مکدر شو  
و همواره بجمع خلق هر بان بجود کل شبرا بجان دل خدمت میکرد

عاقبت این حسن نیت او را بر تبره شهادت رساند و به بحث  
کبری فائز کرد این قضاییه سزاوار شکرانه است پس حکم  
خدار که آن خاندان و دودمان را الی لا بد چنین منقشبی برکذار کند است

مع ع

مقابلة

## بواسطه مرشدی حجم

خط مکبر

هوالله

غشی باشد فوج متصاعد الی تهدی الشید ابا بصیر علیها بهاء اللہ  
هوالله

ای خبیج آن بصیر شیری نظری چن جوش طالع و خوش بخت و خوش  
سیرت بجایی که قرین آن نازنین شتی و اینی آن سرور مقربین آن  
جان پاک از اوج افلاک ملکوت ابی ندا میفرماید که ای قرین وین  
در ذر و ده علیستم و در اوج فردوس میگردانی بجهعت ایتی محظوظ و بچشم  
هموستی محترم در هنفشه تبة قالی عرضی بیندازی و نفس ترا ای  
 بشکنی و باین اوج پرواز نمای و آن تحمل و صبر ننمای و در فراق نیای  
 ولی حکمت بالغه این کاشش و سعی مستور فرموده

و این فضایی بی پایان زانهان کرده

وابهاد علیک مع ع مقابله

مکاہل

**عشقاً** **بaggio** **خیج متصاعد الی اللہ حضرت ابا بکر علیہما السلام**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای پیجیح حضرت ابا بصیر لی نظیر آن مرغ باغ الہی اشیا  
در شاخ سر و جانی ساخت و در کاخ ملکوت ربنا لاند ماوی  
نمود آن اشیا نتویز خواهد کشت مطهیان بش چوش بخت  
بجوي که قرن پیش زمینی کشتی در سرا دق مهوبت راه یافتی  
آن سرور ابرار چون هزار هزار دستان در مرغرا حضرت تقدیس  
بانالله زار در ترقی و تقدیم است هر چند ناله است ولی رشیق  
و طرب وجذب و وله منبعث است والبهماء علیک ع  
حضرت با وہ میثاق جناب اخوی آغا عبد اللہ را تکمیر بیان

وَهُوَ كُلُّ

غُنَيَّا بُو جابِسُونْ بْنْ حاجِي ایمان علیہ بہاؤ اللہ اَللّٰہُ نَصَاطِ مبارک

کے  
ہوا لہ

امیر امایز و سلسله رایقان نهجه بیانیه و اذکار الله را پیش در صوره زدن خواست  
جهان ایجحی کریز تازه هم رفته محقق طاویل صونانه وزیر از این خواست  
محروم و مغلوب دکور توجه بگوست امکان کن و تو سلسله زیر کریم آمد  
جو حضرت سده نعمت امیرلی ما و حب و وزیر محترم شریعت مسماوی  
نمایاد ریاست شناخته فرزند در خوارکش یش فاعرانه نماید و عورم  
سردر بعد از صبح و روح زنگ کاره کنی شع ممتاز شد

جواہر

مقبول از خدمتی طلب کر عون و عنایت مبذول فرماید علیک  
التحبیه لشناه ع معاف شده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَسْجَانَ خَابَ سُفِيرَ قَلْبِيْ  
عَلَيْهِ بِهَا دَعَالاً

بِاَصْحَابِ الْجَنِ هُوَ اللّٰهُ

اَيُّ لِي رُوسِفِيرْ يَارِقِيمِي وَدَخْلُ قَلْبِيْ وَنَدِيمْ ذَكْرُهُ  
مَشْعُولُمْ وَبِيادِ تُوْمَأْوَفْ دَرَيْنْ نَقْعَدِيْمَا كَهْ مَغْنُوْمَقْرِسِينْ كَرْدِيْ  
وَذَكْرُوْرِدِلِتِينْ وَعَلِيكَ التَّحْبِيَه لشناه معاف شده

ع ع

خَابَ اَفَامِحْمَنْ نَسْجَانَ عَلَيْهِ بِهَا دَعَالَه

بِسْمِ اللّٰهِ

رَبِّيْ رَبِّيْ اَنْهَرَاعِدْ تَوْجَهِيْ وَجَهِ حَمَانِيْكَ وَصَدِيَابِضْلِيْنِيْكَ خَطْسَكَرْ  
وَمَكَارِيْكَ بِحَلْ فَرَدِنِيْكَ اِيرَتِ اَشْلَهْ بِلْخَاتِ اَعْنِ حَمَانِيْكَ اِيرَتِ  
اِيدَهْ عَلَى اَشْبُوتْ عَلَى هَمَدَكَ وَيَثَاكَ دَرَسْخَوْ فِي اَمْرَكَ حَمَانِيْكَ  
اَنْكَانْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَابُ عَبْدِ الْبَهَاء عَبْدِ مَقْبَشَه

(۲۶۱)

هُوَ اللَّهُ

**خط مبارک امداد اللہ رقیہ از نسوان حاجی ایمان علیہ بہا، اللہ الاجمی  
هوا الجمی**

ای امداد اللہ در پیل جمال قدم فرامی جان خود را قربان خال آستان حسن کا پاس کر  
جان با و دان خواہی فرائش و اکر حیات بی پایان جوئی صحیح و فانی کرد  
اک رعیت قدیمه طلبی شرقی را چون ورقہ نور آد والدہ علی اشرف الذی استشهد  
فی سپل اللہ در راه خدا تخلی نہا ہذا ہو القربان عظیم ہذا ہو لفضل المسین

ع ع

مقام بکر

هُوَ اللَّهُ

**خط مبارک عشق آباد خباب اتساد محمد بن داما دجناب حایا کا علیہ بہا،  
للا خاطر نمایت**

هُوَ اللَّهُ

اکست قیصیل از نوار ایمان از فضل جمال قدم آد و داشتہ شریعت  
منظما بر اطافت بعوقد و مطالع انوار اعطی افت منظور از  
غمایت بخوند و مستغرق در حکمرانیت آن روح محمد  
و نور شخص صاحب و متوڑ و خوبی مختار حضرت شرف الشہاد  
خویں ناجی بر سر آن فنا نوادہ نہادہ کروشی در شاہو ارش

جیسی آن و دمان را نتو نموده عبد البر یا عجیس مقابله شد

رب و رحائی اسلک بسلطان غفرانک اللہ خط مبارک  
احاطا هیں احسان بآن تغفیر الاعبد کیلئے ناجاک  
فی خفیات سرہ وجہاہ ان تغفار لایہ اللہ تو فی این  
اغرقہ فی بخار رحمتک الکبیری دا وردہ علی منا هیل مخفوک  
یا غافر خطایا و مع مع مقابله شد

ہو الابھی

امۃ اللہ قدسیۃ بنت حاجی ایمان علیہما بہاء اللہ علیہ  
امی مرتاذہ خط مبارک

پدر و فارورست درین محضر او تو نمود و نامہ بکلاوست شہرو  
رجاینهاید ہنامہ کہ ذکر حوالی قدم و مفت اسم علیشت  
حلاوشن فائق بر تکین است پر و قش کہ خواہی کام جات  
شرین یشود و مذاق وجدانت پر از ابیس کر دو فیزاد  
یا بہاء الابھی برار

مع مع مقابله شد

شہزادہ

نط سکر امیرالمدین والدہ اقا محمد حسن بن ملا عبد الجبیر علیہما السلام  
حوالہ اللہ

امی امده اللہ عظیم رونی اما داللہ در مکوست ابھی جوں  
شمع روشن کر دو و قلبشان جوں آہ سار دفضل بھار کلزار کلوش  
اشاداللہ توجان بنو شہوت و رسوخ منور مساز وجایشین  
آن ورقہ مقدمہ نورانیہ والدہ میرزا اشرف یتیم شمع  
مقابلہ شہ

۱۰۷

خط مبارک زنجان داماد جناب حاجی ایمان علیہ السلام الابنی  
هو الابنی

ای جوان روحانی جناب حاجی سیان کوه و بیابان طی نمود  
و صحر او در یا قطع کرد تا بقیه مبارکه نور آزادوارد و درسته مقدسه  
علیاً ساخته فیض غظر مرد و فوز خلیل افت سینه ایان  
ملکت شد و برگت آن امت کاشت زیرا در استان محمد  
تشیت و لش نمود و در در کاه احادیث عجز وزاری کرد که آن ایام  
جنت یشم شود و آن هر زیووم مشارق بخوبی کرد و هر یک از دوستا

مظھر الطاف تھی قیوم شوو والبھاء علیک بع

مقابله شد  
سماں ایمان  
بھائیان

ہو اللہ

بستکان و خوشان جناب حاجی ایمان علیہم بھائیان خط مبارک  
ہو الابھی

اخویشان حاجی ایمان شما یاران خوش منید و هر چشم  
وریش عالمیه درونی درمان جهانیا ترا دریانی فاروق ند او  
خراب ختل آفاق اعلاج سریع الاستیحاج غفریب طبخان کا  
کردید وادیب بستان طالبان شوید نزیر اصرار استخارن  
قوت کیرد که ہموم چون هر اصل زنی طبیب وند و مثال گھروچ از  
پی هر چشم بستا بند شکر نسید جمال و قدم رویی الاتیام  
الغدارا که منظا هست تاییدید و مطالع تجذیر والبھاء علیکم ما احیا  
عزیز مقابله شد

ہو اللہ

تبزیز جناب حاجی ایمان علیہم بھائیان خط مبارک  
البھاء علیکم  
ایمان المسوچہ الی الملکوت الابھی تائبہا حکیم قبائل الملک، الا

يصلّين على الشاهسين على ثبات انتقام الله ونصر عباده انتم لهم  
لو مت لا هم في التردد على عصمة الله وانك انت يا ميرزا  
حلاوة شهد المحبة شماق لا ترد بصرك عن نور الاشراق لعمك  
اين سکنیت من ملکوت غیرها تبذل انوارها وشعاعها على  
كل الافق ولكن المحبون لغای حجابك مظلوم صلب خلمات ثلاث  
بعضها فوق بعض هم لا يهدون مع مقابله

هو اللہ  
یاصاحب زنجان ایران احبابی اللہ علیهم السلام اللہ الامان  
هو اللہ  
ای حبایتی ای ازان خاطر دیارکه قربانیه عاشقان کوی

دلدار است نایم خوشی میوز ذکر روح در حیان است مرست  
دل و جان خبر خذاب و شتعالت و سو شرک و مستقیما  
در اصره رو دکار ای زان تختم پاکی در آن خبر غمہ کوئی افشا نده  
و بخون شہیدان بیانی شد بکوشید و بخورد شیدتا  
در این ایام از هم غایت سبز فخرم شود و خوشہ فیض دریج

بیار آرد و برکت خمرن کر دلبرسته آن دما مطرقه قشت  
 آن آقیم را زنده نماید و حیات روحا نی بخشد والوزارق تبا.  
 و دشت و صحر او کوه و نیم آمیز کر دد و اماشها بکوشید  
 که درین زمان دلبرین ارزو و امال شاهد انجمن کر دد. و علیکم

التحمیه و لشناه  
 ای سوکلی یار نم زنچان شمشقیں طوفندی کوندان انوار محضرت  
 با رقص سحر آنسا آقا قنده منتشر اولدی و هدایت یلدز لری شیر  
 غنا میتدن پازل پازل یار لادی مسکا آن نور اولدی و جلوه کاهه  
 اولدی اش عشق شعله و راو لدر و دلبر غنان عاشقانی هر بر  
 برآهنگ مثنا فا هایله نهمه ساز مخلص شفیعان اولدی قربانی کاخه عشق  
 قپوسی اچله دی عاشقان جان و احوال حمال ف خدو و روایله قصل یید  
 جان قشانی ایدر ک جشن غطیم بر پا اولد جام ف داصون لدی یریوز یان  
 ایله بولیاندی سرت السیت نشہ صهیباد بولک و قیامت شہزاده  
 میدان شهادت حجت ما او اولدی هر عاشق ضاد ق سرت  
 جان و راحت و جدان بولک صحیح میمت اچله و نور احمدی  
 پارادی و ندای طلا اعلی قول افلکه دیدی خسین مکوت ایکنی

دویولدی و طویلکم دشمنی که مردانه مطربان بزم خضرش گشتن  
 اولدی سترکه اول کاستان شکسته کلکری خنز و اوستان  
 و اول سلفن سروخوش خرامی خنز و اول خسیاران نهال بهمای ستر جمیں  
 خلاف یه شاه و بسیارین تاکه اندران کشتاره دایتیری جو یه حقیقت الیه صولانه  
 خنز سینز و دیکری کلکری خستان مهستی شیم خانپور استقامت الیه  
 طراوت بخشا اوله خنز تاجست ایمان رطافت چووا و حلاو  
 منظره سی کو کلکری باغ جهان الیه روضه خان ایله چلوه کاه  
 رحمن الیه شاداوله سینز و اراوله سینز ای بزم سوکلی یارانم بع  
 مقامده شد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 زنجان خاب لایوسف علیه بہا اللہ  
 یا صبحی اسجح ہو اللہ

ایوسف زنجانی من یوسف کنغان چهره برافر خست  
 و شره آفاق کشت تو در چهره بلا پور شن بافت ایشانه اللو

ما ہوا یا یافت غریز مصطفیٰ ساتھ شو جلوه  
 بکوه و بارگون علیک تکشیش لشائے  
 غ غ مقامده شد

## بوارطه جناب لا حسن زر زنجانی علیه بہاء الشداجانی نجوان

جناب لا تھم قل انجاشان لا عبد الله لا نوزانتم لا نعمت الله  
 لا شکر لتبہ لا عبادتہ لا روح سے لا بر ایم مع ضلع وہل پت جنبا  
 حاجی یمان و منتینیشان لا حسن فضل العبد و بت اللہ جناب تھا  
 اخویشان لا باقرا تھم قری ابن ایشان لا علام حسین علاقہ بند  
 جناب هستاد محمد علی خداداد جناب لا پاشا کفارش لا تھی  
 سعد حکما میرزا موسیخان اخوانشان لا میرزا عینخان حکیم  
 جناب لا میرزا ابراهیم خان جناب لا میرزا خداداد لا میرزا محمد بن  
 جناب لا محمدی لا میرزا غیرز خان لا غرت اللہ خان چاپار  
 لا میرزا اسد اللہ جناب لا سید قتاح جناب لا سید محمد جناب  
 لا سید محارم والدہ شان جناب لا میرزا لا جناب لا شیخ محمد  
 جناب لا شیخ علی صفر خان لا سید علی صفر وابشان سید عین  
 جناب میرزا محمد بن سرہنگ مع اخویشان محمد تقیخان جناب  
 لا میرزا شفیع خان جناب لا میرزا عبد الوہاب زبانہ جناب لا سید اللہ  
 شانہ ساز جناب لا مشهد حسین صندوق ساز جناب لا میرزا

جناب پیغمبر مکہ جناب علی حسین پیک جناب دادا شد  
 جناب استاد محمد بنی سلمانی جناب استاد محمد بنی حداد  
 جناب استاد محمد بنی کلاه دوز مع اخویشان کربلائی فتحعلی  
 جناب لا محمد صباغ جناب لا علی کبر زبانع جناب لا علی بشیر الشافعی  
 جناب لا میرزا سلطنتی جناب لا عبدالمحمد بنیاء جناب لا علی هاشم  
 جناب لا نقی خداد جناب استاد ابراهیم حداد جناب لا نقی حبک  
 کفاس خناب لا جعفر کفاس خناب حاجی مکارم کفاس خناب  
 خناب لا عبدالمجید خناب لا علی الکبر فراز خناب لا ابواحسن خناب علی علیه السلام  
 خناب استاد نوروز علی خداد جناب ملا ایمان خناب لا علی کبر کاشی پیر  
 خناب لا یعقوب خناب کربلائی بایا خناب لا خوند کوشکه  
 خناب عبدالزرق بیک خناب استاد عبدالرسول خناب ناظم  
 درویش خناب لا محمد دانی خناب شاد کاظم خان خناب غاییت  
 کفاس خناب لا محمد خناب استاد ابوالفضل خناب لا عبدالعلی  
 و اخویشان خناب لا عبدالمرمن لا حسن داماد ایمان و صادق  
 ایشان خناب لا بنزعلی پسر استاد مهر هنگز  
 لا اسدالله خجل استاد ابراهیم هنگز خنبار باشی مت بن یثنا علیهم السلام  
 بهادالله الابنی

ای بیان غیر عبد الیه‌آ و ما در گزین صحبت نسیم جا پرور  
 اینی بجیچ کامات هر و کند ولی تأثیر در قلوب صاف نیای  
 و مشاهد پاک را متعارف نماید پرتو اثاب را دیده بینا بینید  
 و آهنگ ملا اعلی را کوش شنوا شنود باران حست  
 بینانی و فیض آسمانی هر چند بر عالم اراضی فائض است ولی از خاک  
 انسان تمايد اما زشوره زار بیزار است زیرا آثار فیض طاشکاره  
 حال تفاوت قدس بلکوت اینی در هر دیار منتشر ولی نقوش  
 زکریه تتفق منجذب از فعل حقیقی هم امید ننمظلو هم خیانت  
 که تقوه با هر کلمه اسد مشاهد غافلان باز کرد و از احتمال است

راز فضیب بزرگ کند  
 ای بیان آنی دوستان حقیقی طبیان حاذت و تعالیم  
 الهی دریاق رحمانی و دریان و جدا مشاهدا نذکوم باز کایند و از  
 مشهوم فضیب موفر بخشنده خفتگان را بسیار شنند غافل از راه  
 فرمایند خود را از فضیب بخشنند و مایوس از امید و از  
 فرمایند الیوم اگر نفسی بوجب و صایا و فضای امیر

روشنی حکمت نماید عالمان نایر طبیب روحانی کرد و مرحون  
امکان نیز صور اگر این شود زیرا ممکن است ملکوت ایمانی لی بریست  
و نصرت ملاه اعلی هدیه هر زنیک پی شیخ ضعیف تھا  
خوبی کرد و شخص خیف کشید باز اوج عزت قدرم شود لیکن نظر  
با استعداد و قابلیت خوش نماید بلکه اعتماد در عومن مخوا  
و خصل و موهبت جمال مبارک روحی لاجبه الفداء نمائید  
و در میدان جان فرشانی سخنند حست راجوان سید  
نمایی الطافر از این میدان و سیع براید

امی ماید حسن بانو های محباں سر بریان خاک نهادند و محو  
نابود شدند نه اشی و نه شری نه ناصی و نه نشانی نجود  
ونه وجودی ولکن شیران در کاه احتمیت هر کی در افق  
عزت قدریه مانند ستاره در شیدند و بر قرون و حصارها بیند  
و در ملکوت ایمانی خفتگان ارزو رسیدند و از شهد قدار مخل کبریا  
چشیدند این نغفل از وجود بهره نه کر فشد و شره نه بردند و عدا  
قدرتی علیهم حسن من الدین رمیکیونوا شیئا نذروا  
امی ایان شیطانوم نظر را از امضا بدء غیریاک نماید پیکان نسیند

بلکه حسر آشنا داشت زیرا با وجود ملاحظه پیکانکی محبت  
 و پیکانکی مشکلات و درین فرد بیع شخصی ای بیاید بسیع  
 طوائف و ملل کیانکی نمود و نظر عیف و شدت و سویت  
 و ظلم و عداوت ننمود بلکه باقی عقرت قدریهای بینظر کرد که این  
 کامن است هر یک آیشی از تب آلام ایتد و گفیل آدمی و خسته  
 ربانی بصره وجود قدرم نهادند لهذا آشنا هستند غیر از  
 پیکانهای ایمهشنه و بین نظر بیمه عالمه منو داریم این ران بیدر زیارت عصر ایمان  
 و محبت با دوست و پیکانه هر دو الفت محبت نمایند و ایدا  
 نظر با حقایق و تعداد هستند در هر صورت نهایت هر یک  
 فرمایند از شدت غنا و وحدت و بخت و عدوان خلق  
 شخت خخورند اکرمان تیرزند اینان شود و بخشنده  
 اکر زردهند قنخیشند اکر در دهند درمان بیا موزن کرد  
 رحیم زنده رهمنند اکریش شرند نوش روادارند  
 آدمی آدمی این چو لا ای عبادک اضفیاء و ارتقا کیک الامنای و دیک  
 الالای خضعن لکلیتک العلیا خوشن عنتیک الدُّور و ایشون  
 بوحدتیتک الی طهرت ظهور شمشی و طاصی و معنیک

من ملوكك ألا هي لم ينلد عالماك تقلوب خافقة لما جده والآء  
 رست أرض على أرجح سجال حمتك وهرط على التحل من سجا  
 مهبتك وشتم نباتا حنا في حدائق رحابتك دجل  
 هذه الرياح نصرة حصلت حضرة رياضة تقديرات عام العدد  
 وموئله بهذه الرايسين النابية بما هي من حياض الاطا  
 انك است المقدر المتقى العزيز قيوم الأرض والسموات  
 لا إله إلا أنت رب الآيات البينات مع ع مقدمة

بواطنها خضرت سمندر فرغان

هؤالله

جناب ميرزا هايدر اسر جناب حاجي يوسف جناب الحسن

ابن ايمان وجناب احسن صهر اثنان جناب محمد

وجناب استاد هر علي جناب العز

وجناب حاجي مراد علي عليهم

برهاد الشدالا

طیابی الحج  
هو الاجمل

امی باران آنی همواره در ارض مقدس فرآستان یا که نذکور بوده  
و هستید و همیشه مورد غایت خوبید بود آن قطعه مبارکه  
صیحت اعراسید را باقی رسانید و هزاران نقوش  
در کمال سرور جا تفشاری نمودند دروح و دوان مال این نبال و  
خانمان در ره بزرگان را بکان انفاق کردند حال باران آنی مدلله  
آن کشتن کار نز آبیاری که شنید و نهاد آن فساد ایان را پوش  
و همدم شب دروز در شهر نفحات کوشند و بکمال حکمت  
تائیین نیان که شنید هر یک آیت برگردند و موبیت  
ملکوت ایکی شمع برای شمع افروزند و مشکاه موبیت را  
ساطع و لامع کشند امی بستان را خانم قلت بیدار  
و چشمکام هوشیاری و دم بقراری آنیم این عالم در کذراست  
وقایی بدی از رای نقوش غالمه مقرر تا وقت هست صفت  
غیرت دانید شمعی برافروزید عالم قدسیں برافرازید آیا  
ترسلیل نشید و بنیان جاوید تأسیس نفحات قدس محفل  
انزوا معطر نماید و انجذا با ت قلبستیه عالم کو نزاجه کرت

آزادیست فضیحت شید البرهان آیه جیان بکوشید و محبت عالم  
 باشید خادم صلح و صلاح شوید و کافل فوز و فلاح کردید  
 خیرخواه علوم عالم باشید و خدمت بیت عالم اینیان  
 لکن پنهانیت شیرا صلح اکبر کردید و شرق و غرب را شتت  
 پرور نماید تا تو امن یار روح حیات بخشد و را  
 وسلامت با آسایش علوم عالم آرزو کشید و علیکم البرهان  
 متفاوت شد

نیجان بو اطه جناب شیخ احمد  
 جناب لا حسن کفشه دوز علیه هباد اللہ الائمه  
 یاصاحی الحجۃ      ھو اللہ

ای بنی نجد طالبی نامه سید و پیغمبر مفهوم کردید  
 ولیل علیل بر سلوك در پیل الله بود و براین واضح بر این جذب  
 باشگاه لوزانی تا تو ای جهان لوز نکرد و شیخ شب فروز  
 شو ما ایاض راه روز یابی آرام جو سکون قرار مطلب سر برین  
 راحت منه و در پیش پنداشتن محب روز و شب شور

و والطلب و نرق و طرب نما و شوق و جذب خواه چون دیا  
 بیجوش و مانند هنک الهم خوش نما تا آن اقیم را که بخون شهیدان  
 رشکین است بشت بین نمائی و تلقیح فرمائی از قتل رور و کار تعجب هار  
 پر تو غنا میش چنان شامل کرد موسیانی کندا و بشه نسر طایر آسمانی کرد و  
 زباب خیر عقا بوج ایشی خوش اینچه کند رو غناست کنده یو دمن شاد  
 علی هاشم باش و بخیص بجهت من شد و علیک التحیه و لشناوع ع  
 مقابله شد

## زنجان

جناب حسن ارسی هرز و جناب لا تحمد صادق و والده محترمه  
صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلّم

ای منجدیان نامه سید ازور و جناب لا سی حلال و جناب  
 لا تحمدی خبرداده بودید که سبب فرح و سرور کردید و قلت انجذا  
 قلوب شد احمد سید که من کنست و چنان شد هر فر روز  
 سرور است و یوم حبور تائیدیات جمال مبارک میرسد و بنثار  
 مکوت ابھی مقتابع است جان مل در وجد و طربت و باطنی ظاهرا  
 در نهایت روح ویجان آجیا آلمی ظا هر تائیدیزند و مطالعه توفیق

از خدا هنوز کمچنان بناهیست الله بر افراد نزد که کرو ندانند (اویا)  
 خلق بیوزند سبب برایت کل کردند و علت مشریع علوم شوند  
 باکمال هر بانی با خلق میزند و فضائل مقدار استانی باموزند  
 خود را خادم شردار نشند و خوشی را جاتشان پیکار و خوشی شوند  
 کم را نزد نور برایت کردند و محروم از اطهار مردمیست شوند  
 اللهم آید اجباراک علی الفضل والاحسان اثبات الکریم الرحمن و  
انت الملک لمقدار العجز انجان ع ع مقابله

زنجان بو طجه جناب آجر حسک فرش وز  
یا حاجی چن جناب نائب حسین علیه السلام

هو الله  
 انبیاء من ایلان هر چند والده ساده دل کوش لفیر باش  
 شما شننو و پند تصحیح نشینید و کار را بیانی رساند که پسر  
 هر بان لقیرن نمکو وقدرت حضرت رحمان ظاهر شد تا بیب  
 طیلان نقوس کرد ملا خلوف ریما سید که بسرعت و صوت  
 علت موت عارض کشت ولی محفن مباش متائف و محسر

و دخون نکرید باز خداوندان بجهت شفاقت آن پسرها  
 مادرناد اثر اغفو و غفران می فرماید و در دریا یا آمر زش خوش شعر  
 می فرماید زیرا فضلش عجیبت و لطفش خلیم و خواطر احبابش  
 بخیزد شکر کن پروردگار را که در ظل غمایش درآمد و محبوبش می خودد  
 راه پدایت کرتی و بجهة مصرفت بازیست بشکر از چین خوش  
 که آفرشند در است نهایت جهد و کوشش بجهت محبت اند و آن در چش  
 دیار نداشت و علیک التحية له شنایع مقابله شده

طهران

بِسْمِ اللّٰهِ

الْأَكْبَرِ

حضرت آفان سدره مبارکه حناب حاجی منیر محمد علیه السلام

پساجیل

بِسْمِ اللّٰهِ

اطلاق

امی فنان سدره مبارکه بر تفاصیل هر قوم از خواست طهران را  
 حاصل شدند فی الحقيقة چنانست که هر قوم نمودید که از اخراج بوجوده در ارکن  
 سکنه بگوست اطاعت و تکریم اراده ضرب اللہ است زیرا نہ بشلوش  
 بلکه بخش صریح امور اطاعت حکومت و صداقت بدولت ملکه  
 بجانشانی تسبیح عزت ابدیه عالم انسان و کرجیا تجھے نفسی ایشان

بمنصبی رکد و مشمول نظر عنایت اعلیٰ خیرت شهریاری کرده و بهای بو  
 منضوب شود باید در امور موکله خوشیں مکال راستی و پاکی و صدق  
 و عیقت و استقامت بگو شد و اگر خنایخه ارتکابی کشند وار  
 ت شائی نماید مبغوض در کاه کبریاست و منضوب بحال  
 ابجی و حق و هل حق آرا و بسیار بلکه همینه و مو حب خوشیش قضا  
 نماید و راه صداقت پویید و در ره ملک و ملت جانشانی  
 فرماید اینست روشن سلوک بهایان و هرس از انجام  
 لکن عاقبت بخیزان مسین است ای بهایان کروه مکرده  
 ایران را ویران نمودند شما همی کشید بلکه روحی در بیان  
 اقلیم مسید وزنده نماید تا لافی ناما است کرده و ایست  
 پیشان است جلوه نماید انان راعترت و بزرگواری پاکی در راست  
 و خیر خواهی و عیقت و استقامت نه بز خارف و شست  
 اگر نفسی موفق بران کرد که خدمتی نمایان بعالمندانی عالی اخضو  
 با پیران نماید سرور سرورانست و غیرزترین بزرگان است  
 غلامی خلیم و ایست کج روان و ایست شروت لی پایان  
 و الانتک عالم انسان ایست ولو در هنایت شادمانی است  
 چه قدر بان باید که غافل فنا دان باشد و پست فطرت

ویپت طینت که خویش را باوساخ ارتكاب دخیالت دولت بیالاید و الله  
حضرات از او ترجیح دارد آنچه

اما فنان انجتاب در حق ورقه مبارکه منتسباً لک باشد  
و عدالت بگم آنچه مصالله نهائی یا آنرا بطران بخواهی یاد خود  
بیزد بشتابی سالمایی چشم داشت که حجور و محضون و  
ما یوسف مانده اند بیش زاین جائز نه و علیک لشیته والثنا رعی

مفاید شنبه

طهارت افان در مبارکه حبابی میر احمد

علیہ السلام الابکی

جز الابکی

ایما الفرع العبدیع من امر المبارکه آن حضرت اقبال اعبد  
و کل کبه اصل شتیه بجهن میم جناب ابن هیرا بر مانایید  
و خود انجتاب مستخلص امر تراف شوید و مبلغ صد توان خرج این  
جهن نایید مکایپکه مرقوم فرموده بودید و در خصوص عزل مختار  
نمایشیه بودید ذلك بجزء ما فرط في حضب الله نزل الله  
بان یوید حضرت سلطان علی نشر آیه العدل نظرها فیکل الاجمال  
علی الامال و یوید میر سلطنه باکر ابجدیدان خلقت الملوان والهادیان  
صلابی یعنی رفع

هو الباقي

الأربعين

حضرت أقان جناب حاجي ميرزا سيد محمد عليهما السلام

لاحظه بما ينزل

خط بيبر

هو الباقي

امام القراء العبداني من المدرسة الائمة در شيخ علماء فرنس  
حضرت وارد وخلال صلبي بباب ابن بشر حون باز شيش ط  
ميكوس لفظ ما نويس موجود ومحض وپرمیانی تو اور چل  
کار تصور تکوڑ مثال صحیح است و از خواست و تاب اثواب کو رو  
تصویر قلم برداشت که تحریر این ممه پر حفته احیای خانه و  
غائب کل مسیرو و حوشند و ششند و هر کس از هزار فرج و شاهزاده  
کروند علی شخص حضرت ابی افضل که آلان حاضر حفظ نہیں داشت  
و منتظر باری چون علی حضرت شیریاری چنین عدالت شخصی  
محبی ششند وال بشهده ایمیر اصراحت طبع از قید و زنجیر  
از افراد مودن و مظلوم است اور پیشگاه حضور معلوم و مشهود کرد  
جیل احیای آنی بیشتر کرامه این غایت پادشاه عامله شیریار  
در خدمت و اطاعت و اقیاد و صداقت یعنیضاً بنا نہیں داشته  
نصر کیا ب میان قدس و صریح کتاب عهد و پیاثت قیام ششند

و در اینچه عالم مشهود دوا خیل کشند که بحکم کتاب فاتحه و در اطاعت  
او اصر الہیه طائع و بنصوص عالی و بضریض مقرر و مکتفی دارند  
سکون و قرار و تواریخیا درت حضرت محترم خوار و خدمت شیر بار عدا  
شعار و خیرخواهی عموم سکان بلاد حرکت نمایند باری فی حقیقت  
با وجود موافع شدیده یعنی سعادت و روایت و تهمت زدن بعضی  
امرازی را کمان شود که جناب ابن بهر خلاصی باید این مثبت  
مکر امداد عالت پادشاهی

ربی و ربائی هزار فرع من فروع صدره رحمانیک قضیب طیب  
من هر غیر فردانیک قد و قدره علی القیام بخدمتک ولصیدیق بکلبتک  
والدخول فی کهف حظک و کلاتک ایرب قد شاهزاده  
پن خلقات و شاع و زادع انتقامه بعثتہ قدس او بیتک  
ایرب اجلمه غرزا من خلقات و عظیما پن بیتک داشد  
ازره تقیتک القیامه علی کلبتکی و حلل له یا بینها فی خدمته اصرک الذ  
لاته و مهوات الأرض والسماء ایرب نور وجهه با نوار رضاک  
واشرح صدره بظهور آثار خصلک و عطاک و جعله استيقنا  
من بسمیع آشون فی ذینک و شابتا رسخانی عمدک و شما کات  
آنک انت المطعی الکریم ابجود مقابله شد

الابهی

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طٰخٰرٰشٰت افٰقان سدٰرہ مبارکہ خاچی هنریز احمد علیہ بہا اللہ  
خطبٰر کر ہو اللہ

حضرت افغان سدٰرہ مبارکہ نتھیٰ قرائت مضمون مفہوم شد  
در خصوصی لاسیدی هنریز احمد علیہ بہا اللہ مفہوم خاص تیرمیث  
از حجت و صحرای افغانستان تصور نہ کرو حکم حتیٰ مدّتی پیش زورو دلوبہ مدد  
بمشیر بدیٰ اعیاد سفارش مفصل مرقوم مفہوم دکھم کہ تہات مساعدہ را  
در حق او محترمی دارند وزیر اعظم مشیر بدیٰ احمد علیہ بہا اللہ مدد  
در سفارت مائن سندلہ احکم کر فتحم بغتہ ملا خدا کشند کہ  
کسبت اند ایم این عبید مرقوم مفہوم دکھم کیم کشند مکان لکھ بتویم کہ اشام  
از جای دیکشید این عبید مرقوم مفہوم دکھم بتویم کہ تین سفار  
با یمن مضمون آمد ہاست یادی بر ماست عہربا دیکھی لغتی خوختارا  
فقط باریں عبید بخت است کہ نفسی افغان سدٰرہ مبارکہ از خود کیا  
محروم ہاند والا ان عبید لہیا نفسی شفف من حجۃ اللہ وغیری عن المیعنی  
خاچی هنریز امشیل اثاب میداند ان الفهم افسی سران پن اما  
در خصوصی رسیل دارہ نظمی کے مقصود اتهامی کیا ہاں است ان ر

جو کاظم اعظم شاہ بوجب نصیحتی پسر تابداری صادر خواه  
خواه دین مطلع باشید حق خود حقیقت امور انا طامه فرمای  
اما ذخوص قشن بیزد بجا پاری اپنحضرت فرع جلی سدره مقصود

مبادر که امر نمایند اطاعت کنید مع مقدمة



سرای امیر  
حوالا بابی

حضرت افان سدره مقدمه خبابی میرزا محمد علیہ بهار اللہ ال

ملاظه نمایند  
حوالا بقی

خط مبارک

ایها الفرع لخوبی الرضیب مرن استدره مبارکه جواب مرسلات  
آنحضرت آنچه در پوسته شین رسال مشود در آستان مساق  
شب و روز تبضرع و ایتمال مشغولیم که آن شاخ سدره مقصودی او را  
وریخین کلش کبریار کل حسنان بتحفهات قدس ملکوت  
شهرزاد فیض حما بحی و مالک جود و تواناده باشد رب ایه  
عبادک علی لاستقامه عالم ک القویم و صراطک استقیم انگ

اش الرحمه الرحيم مبلغ پنجاه تومن بصلح حضرت علی قلک  
و پنجاه تومن بصلح حضرت میرزا حیدر علی تسلیم فرماد  
والله علیک ع

جناب شیخ حیدر و جناب ملا اقا نیز بوطه حاجی  
عبداللطیف علیهم السلام العلام احمدی بحر کیم و تومن تقدیم  
فرمائید ع

خطاکر ہوائے  
امینان سدرہ مبارکہ جناب ابراهیم صفا زادشت کے فیض  
اہل حبی پریشان شتبہ نہ وحال در طریق اسٹدیو قدر رکنا  
هر راغمات و معماویشان فرض است لہذا کوشید بلکہ بھی  
مشغول کرد و قد دریاحت کرد واللہ علیک ع  
مقابلہ شد

خطاکر ہوائے  
حضرت افان سدرہ مبارکہ جناب حامیز احمد افان علیہ السلام  
حضرت افان سدرہ مبارکہ خرت اسم اللہ علیہ السلام

جشت کاری از متابعی خواسته داشته و لو بفرض باشد ما بدیدار فرموده  
شایفرهاست زیرا مازم قطعی نباشد افاده هم پیغمازندگان  
مقابل شده

بواطف خباب بن بهر علیه السلام  
هو الباقي

ط خباب حاجی میرزا محمد بنان عليه السلام الباقي

هو الباقي

الله الهی انی بکل خضوع و مسنا راضی بر علی ملکوت الاسرار ان یو  
وقتی حقیقتہ النورانیہ التي قریبت الالوار من حباتیک و مکنونۃ  
الروحانیۃ التي استضافت من الوار احدیتک ایرت  
هذا بحمد رب فی شرحستک و هذا بخبرت فی ریاض معرفتک  
و هذا فرع تفسیر من شجرة فردانتیک ایرت ایده علی قد  
وفقاً على القیام على ذکر و شدائد و قریبین ایین  
تشاهد خباب بتفحیات قدسک و مفہومیۃ علی عمل

اللامۃ الکبری لفضیلک و حودک صاحبی الحج  
انک انت الکرم اعنی الغیر الودود  
مع تفعی مقابله شد

خطبک هُوَ اللَّهُ أَكْبَرِ  
مند ط جناب حاجی میرزا محمد افغان علیه رحمۃ الرَّحْمَنِ وَرَحْمَةِ الرَّحِیْمِ لَا خُلُقٌ بِهِ  
هُوَ اللَّهُ أَكْبَرِ

ایها الفرع لمضامن عده السدره المباركه درین وقت و خط و صفات  
وصفات ضعفا اجهاز بسیج جها لازم و در کجا یان با بدین صفات  
تقدیر و تشریه و شتعال نبا در حجت ترتیب نمود و بد لائل و صایا  
الی هند کرده که میباشد افظارشان مخمو و کرد و ایام هر و سیمه  
و مخاطبین با علامی گفته اند باید ز داشت که چنین میدار شوند تکون و استقرار  
یابند و فسرد کان مشتعل کردم و مخدوان متحرک شوند  
پوست و رصرحت است فرصت بیش از این امور زین جن  
اظلم و زنها یست تکی است و دیلوں مترکم اکرخان پیغمبری نیافر  
جهات نزد شما یا شد کان غذینک کر قشة نزد آقا محمد جواد ارسال  
دارید ع معامل شد

هُوَ اللَّهُ

حضرت افغان سدۀ مبارکه جناب حاجی میرزا محمد علیه رحمۃ الرَّحْمَنِ وَرَحْمَةِ الرَّحِیْمِ سید

نهاده

خطا ک

مکالمہ

حونماي جناب ميرزا ويف را تکریز  
ایبع ابھی ابلانخ خاتمیت دفع شناخته

هوا الابكي

ط خضرت فرع سدر و رحانیه جناب حاجی نیر محمد علی  
بهراء اللہ الابکی ملاحظه نمایند

خطه سیاک

نحو

ایشاخ فرخنده و بسته هنال حدیثه رحانیه وقت خضرت  
با کمال شخص قلمرو داشته و بیاد روی خوی تو مشغول با خدمت  
فرماده نقیقات انجذاب سدره رشانیه چکونه این مشت اسخوار زا  
بگزد و هزار آورده که با کمال شستی و فتو راصح شرم  
این شخص پرداز خاطری بیاد افغان و حمه صمدانیه در کمال  
روح و رسان داریم و در این حال نبایت تصریح و ابهال از زدراه  
ذواجلال است غایبینا یحیم که موقش بخدمت احرار الله کردی  
ودراین کو رظم و دور طبل منظر فضیلت نامتناهی خوی و چنان  
قیام نمای که این کتاب بتأییش خدمات نامه تکرده و بصر  
وجود آبشار مده آثار اقطاع و خلوصیت مذکور شود و ابها علیک  
معنی

درستیت که ازان خناب مکتبی نزدیه اتیله در خصوص مکاتبه فتو

مُفْرَسِيْد وَالْبَهَادِ عَلَيْكَ وَعَلَى كُلِّ فَرْعَوْنِ ثَبَتْ عَلَى الْمِيقَاتِ  
وَتَمَكَّنَ بِالْقُوَّةِ الْوَاعِيَّةِ مَعَ مَقْبِدِهِ  
هُوَ الْأَبْحَيُ



طَخْرَتْ أَفَانِ سَدَرَةِ ثَقَلَيِّيْ جَنَابِ حَاجِيْ مِيزَاحِمِ زَفَانِ  
عَلَيْهِ بَهَادِ السَّدَادِ الْأَبْحَيِيْ لِلَا خَلَدَ نَمَيْدِ  
نَحْطَمَبَارِكِ هُوَ الْأَبْحَيِيْ

أَهْيَا الْفَرْعَوْنَ الْمَبَارِكَ مِنَ السَّدَرَةِ الرَّبَانِيَّةِ عَلَيْكَ بَهَادِ السَّدَادِ  
كَلْشَيِيْ فَضْلَهِ وَجَهْرَهِ وَأَنْفَقَهِ الْمَوْلَانَ اَشَلَّ تَسْدَانَ يَنْوَرَ حَبَكَ فِي  
مَلْكُوتَةِ الْأَبْحَيِيْ وَشَرَحَ صَدَرَكَ بِنَفَخَاتِ رِيَاضِ جَبَرُوتَةِ الْأَعْلَى  
وَسَكَلَيِيْ صَدَرَكَ بِشَاهَدَةِ آيَاتِ الْكَسْرِيِيْ وَشَيْبَتْ قَدَرَكَ عَلَى الْإِصَاطِ  
لِسَقِيمَتْ شَبَانَ بِعَوْدِيَّهِ وَمِيشَافَهِ الشَّدِيدِ وَتَوْسِلَأَلْبَرُوتَةِ الْوَاعِيَّ  
تَارِكَأَوْهَامَ هَلَالِ الشَّهَادَاتِ خَلْفَ الْفَنَاءِ مِسْتَبِشَرَ بِنَفَخَاتِ  
قَدَرَكَسْتَضِيَّا بِأَذَارِ مَلْكُوتَةِ وَسَتْجَرِ حَضَرَهِ جَبَرُوتَهِ حَمْفُوظَانِي  
كَوْفَهِ أَسْتَعِيْجَ مَصْوَنَا فَيَقْلَلُ حَبَنَاحَ عَوْنَهِ الرَّفِيعِ لِمَخْطَأَيَّانِ  
الْأَرْحَانِيَّةِ مُنْظَرُوا بِاَنْظَارِ الْأَهْنَاءِ وَالَّتِي لَا تَبْلُغُ فَكَلِسَحِينَ إِلَى الْرَّبِّ

القدیم ان یلیکم علیک الفتوحات و نیز علیک  
البرکات آنچه بجزی لحضرت عذر لبها و ع  
جناب آنچه برای علیه همای اللہ الاعظم را از قبلین عبد تشریف  
ابوعاصی بالاغ فرماد و حجت حواب از پیش ما ثانی میرزا  
سده بود لهذا قدریخشت انشاء اندیحون خبری از این  
برس باز قدریخ شو خواهد شد مقابله شد

### خط مبارک ھوال اللہ

ایها الفرع البدریع من السیدۃ المبارکہ سجناب آن میرزا جمیل درو  
هزایت رعایت راحمی دارید و حضرمات فاقہ کنید  
وابدرا سخنی که سبب کدورت قلبشان کرد و نفسی ترند آنچه  
ما خواستیم که کدورت میان حباب زائل کرد و نیشود از حق  
میطلیبیم که ماید جمیع این مکلات زائل خواهد شد مطمئن باشد  
ولی بنها یست یکوشید که در میان عموم علی شخصی  
شخصی است سیام و محبت کلی حاصل کرد  
بتوجه مرقوم شمع ع مقابله شد

خندیک

هُوَ اللَّهُ  
الْأَكْبَرُ  
حضرت آفان سده نشی جناب حاجی میرزا محمد علیہ السلام  
مالحظه نایت  
هُوَ اللَّهُ

ایضاً الفرع ابتدی ملکوت اصل القدم الحکم تصریع وزاریین  
بدر کاه احمدیت رسید و بعد از ظلمت کرقار صبح مید دید  
و فی ابجحه انبیاء بر ارجحی حاصل کردید. حون شبوت و پیوخ مرعید و پیکا  
حضرت رسم موجود هر مسلکی آسان کرده و مشقی بدل حست  
دل و جان تائیدت ملکوت رسد و توفیقات بحال موعود بجزر  
رجا شره میدبار آرد و بجه امال او علو جدید شار ناید حقیقت روح  
فتح یاد و دریا دل طوفان نوح جنود ملکوت ایهی رایت حایت  
برافرازد و ملیک جبروت تقاضای خنا نیاید بر عید و پیکا نایت  
باش و پیش غنایت پروردگار مطمئن جناب مشهدی عباد را  
نظر باسیاش با منصاعدی تقدیم یاد بهرسم است نکاه داشت  
اکرم پیری ارسال میشود ملعن بدیم جناب حاجی شید

رسال شود آنچه ارسال نموده  
بود یاد تباش ۲ شوال سید



خطبتك

هؤلا يجي

بر

ط حضرت اتفان سدرة نهشی جناب جوی میرزا محمد تقی بیهی باه السلا  
لما خط نهشی  
هؤلا يجي

اَهْمَّ الْفَرْعَ الْيَمِينِ مِنَ السَّدْرَةِ الرَّاهِنَةِ وَعَ اسْمَاتِ  
اَهْلِ الرَّبَّاتِ وَكَأَنَّ بِالْعَرْقَةِ الْوَثْقَى الَّتِي لَا يُنْضَامُ لَهَا  
وَثَبَتَ اَقْدَامُكَ عَلَى عَمَدِ التَّمَاثِيلِ شَمَائِهِ وَقَمَ قِنَامُ الدَّى  
تَيَزِّرُلَ مِنْهَا رَكَانَ اَسْتَضْفَنِي لِعَمَرِ السَّدْرَمِ سَبِّحْ هَذَا اَعْمَدَ  
مِيَاقَ فِي الْوَجُودِ مِنَ الْغَيْرِ وَالْهُوَ اَنَّهُ مِنْ تِرْقَلَلَ لَا يَقْبَلُ  
كُلَّهُ مِنْهُ صَحْفَ الْاَوَّلِينَ وَانْكَ اَنْتَ فَاسْتَبِشْ رَبِّنِيَهُ لِمُوْبَتَهِ  
وَاسْعَ فِي نَشْرِنَحَاتِ اَسْدِكَمَا وَفَقَكَ عَلَى جَنْدِتَهِ هَرَهُ لَانِكَ  
فَرَعْ رَفِيعِ مِنَ السَّدْرَةِ الرَّحَانِيَهِ وَشَبَّ بَنْجِعِ مِنَ الشَّجَرَةِ الرَّاهِنَهِ  
اَسْلَ اَسْمَانَ لَوْيِدِكَ عَلَى اَعْلَاءِ كُلَّهُ دَلْشَرِبَنَاهَهُ وَظَهُورَ اَيَاهَهُ  
بَيْنَ الْعَالَمَيْنِ آهَا

مَسْلَعْ پَسْتَ بَنْجِ تَوْمَانَ تَلْخَنَابَ لَطْفَ اَسْمَانَ بَلْ سَدَهُ  
هَمَانَ بَالْكَمَالِ اَعْتَدَ اَرْفَيْرَ بَانِيدَ عَبْدِ الْبَهَاءِ عَتْبَهُ

خبر بک

(۲۹۴)

هوالا بھی

ط خضرت اقان سدرہؓ آئسٹر جناب حاجی میرزا محمد علیہ بہاء اللہ  
ملا خطبہ نایند  
هوالا بھی

از فرع الطیف سدرہؓ خیا خدمات درین باست ذکر موقعات معلوم  
از اعطاف جمال الاصحی روحی لاجوانه فدا مستحق هستم که جمیع شهون حضرت  
با یسری نایند خضرت الدو علیہما بہاء اللہ الاصحی اکھد کرید در جمال  
صحت و عافیت در طوفان کارا علی مداوی و بدعا علی شما مشغول  
بلعثت و پختی تو مان جناب مشهدی عباد علیہ بہاء اللہ الاص  
مصارف و خرچی راه جناب میرزا سداد اللہ رادا وہ اذ و من باشیان  
نوشته بودم امدا شما آنچہ جناب مشهدی عباد بفرمائیدم  
کشید و جناب انجام حجوب اردید و ہم پیرین جناب اسم اللہ عز  
علیہ بہاء اللہ الاصحی مروع شد کہ اقا میرزا محمد رادا وہ فرمائید  
اکر جناب فرمودند مصارف راه لامیرزا محمد را پیر تسلیم فرمایا  
و دیکر جمیع احباب و دوستان آپسیں فرد افراد از قبل ان علیک تحسیر  
ایجی ابلاغ فرمائید عرض شد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ارض ط حضرت افان شجرہ مبارکہ جناب حاجی میر محمد  
علیہ بہاء اللہ الاعظمی  
ہو الاعظمی

وَمُحَاكَلَاتٍ سَدَّاً لِأَنْهُمْ فِي عَذَابٍ فَرِيقٌ

وَأَكْلَمَهُرَّ الْعَالَمِينَ شَعْرٌ



هوا بھی

ط جناب حاجی نسیر محمد اقان حلیہ بهاء اللہ الاعظمی ملا خانہ  
هوا بھی

ایہا الفرع المقدس من الدرۃ الریانیہ درخصوص برائت ما جبراشی  
وحوالہ برائتا بعضی روایات صریحہ دراں ارض سبیار باعث استغیر  
کشت چ کہ اولاً اسخیر کتر احتمام است انشاء اللہ قلوب جناب ما جبرا  
و خوشیانت کا تجھے در فرد این عجیب ترستی نیت و عاد غیر مذکور  
مازاغیات جمال مبارک این استہ حارا دشیم کہ ایشان را در ظل خلائق مسید و  
بر شرکت مجدد دخل فرماید اسحاق مدد اآن رجا حامل دیکر امور سازہ  
هر ہرست باشد بغاو مدارد شانیا انکہ کرسی بر احضرت حوالہ منشی اللہ  
بدید در انتظام مقیومت پاری این دکارا ملک ابریم و بذکری مکیر داریم  
در این ایام غلط امور نشر تقویت رحمائیت و ثبوت و رسول بر عهد وہاں  
آخری الیوم اقان مددہ با یک کم بھی سباب تشیع نمایند لفظ حق  
کل حرم جعل راسخ شاست بر عهد و شناق تسبیح کرد و در اعلاہ کلمہ اللہ بجان  
و دل تو شند و بر خدمات امر فوایم نمایید اجناب ما جبراشی را زقل نغمید  
لکمپل بیغ ابھی ابلاغ فرمائیں کونکہ من از خدا حکمتہ ام کہ در محل آن

سرچ محبت الله مشعله روشن کردو والبهاء علیک خجل بهما و  
این عبد القلب خبودیت در کمال احمدیت ذلک نتیجه غری غلوی

### و خاطم معاصری

محبت مصارف اکیفیت بخیر در پل آنجا بین بحرها هی حمار  
لومان باشیان بر سانید والبهاء علیک و علیه در حباب در فانه مرقوم  
فرمائید ع ع شاعر

هوا لله

خوبیک

ظ خادم حضرت افغان جناب امام رضی علیه السلام

هوا لله

امی رضی چه خوش بخت و فرجتده طالع بودی که بخت  
یاران و خصوصاً حضرت افغان موقشتی این خوشبختی  
سلطنت است خادمی بنت نزکواریت منصب  
و مأموریت من در مکان افشار نام کمترین خادم ماران  
جمال بھی هستم در مکونش مباراک میکنم که کمین چاکرو  
اسه خاطم پس قریز قخارکن و مباراکت نمایع

شاعر

(۲۹۸)

هُوَ اللَّهُ

حضرت آفان سدره ثنتی جناب میرزا محمد علیہ بہاء اللہ عالیٰ  
ملاحظہ کا یہ  
ہوا الباہی

خدیجہ  
ایہ الفرع انحضر لنحضر الرفع من السدرہ لمبادر کہ آنچہ ہر قوم یو دعوم  
شہد و شریحہ مسطور یو مشھود ارواح بطائف معاشرشں سور  
شد و دلماہ بادیع مبایش خخلوت کشت ہر کلک کہ از شیخ  
خلوص بر امر اللہ صادر چون ما ذلال کہ از غام بہان زائل لرا طارون  
بنشد و روح الطافی و نقوس راثاری فی الحصیفہ اربابی ین کاشت کا  
بادی محبت استیلی مقصو بحر تقیات قلوب احباب اللہ و حسینی معدوم  
بجز شاہزادہ اماراتیوت و سوچ بر امر اللہ زیر اصل متن فائمہ امرا  
وفشا دام ارتضیا و قدر انوار تقدیم یا فوست آفاق وجود راحاطہ نماید و  
اسرار محبوب العلیین بایین آثار ملکوت وجود را درکن شد  
پس می مبادر ک شاخ سر و حقیقت نورانیہ جمیع انتظار را متوجہ  
این امراتم غلط کن کہ حبایی ہم نب ایت و راخ مانند و در حضور کی شیلہ  
حضرت صرفع ہمان نسم کہ شما صلاح نہیت دھر این موئیم نوم

کسی ھر فی تزند آنچه خود آقا قاسم مجھی نماید ہمان بھروسہ الہما  
ع ع

تیرشہ  
تیرشہ

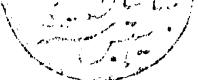
خوبیک

ہوا الجھی

ایہا الفرع لمن شب المهد و المرتفع من الشجرة المباركة لئے ارتقیت کیتی  
فی سینا، ظہور قلعۃ التوز وادی الایمن فاران لشکر صحراء، ظہور قدملو  
ما ہرست بہ ورقا، سجست علی اقان دوحة الاشوق بکل سچھ و انجی  
و حراق شکوہها و حضرنا منہ الفراق الڈی بہ طلمت الافق و لوار  
پیر الارض و ذات المقلع الاحداچ و هرست و معا من الاخوان الامان  
و لہببت لواحی الاشجار و الاڑان میں سچوانیخ و ضلاوع اہل  
الیوناچ و قوم غمام لفضا، بیطر اکھرن لشجن البلاء، و سختم بخار  
ستدق با جھوی والا کسی میں حسرت و سکرات و عمران  
حتی غلوت قلب پسل لام خفت فوادہ، و ضطمر نیران اکھران فی اشنا  
و تزلزلت اعضا، وارتعدت ارکانہ وارج بنیانہ و صاحب  
فی جنگ اللہیاء و طراف النہار فی الجوادی والوادی والجوامیان  
رتبہ فلم تبرد لوعته ولا سردی غلیثہ الی ان غرق نفسه رجح لمحضر

باليحر والهم منصر عالمها مثاقاً متوجهاً إلى الملكوت الأداجيرو على  
جوار حمر زرية الكبر شديدة الأحمران على كل سدة وعزمت رثيته لأنها  
اروفت بمحضها الكبير ياليت كان مع هذا الانقطاع إلى سدة والأخذ  
بنار محبت الله صبيخ وشحابة كرض بيده الوجه وناد وشربها  
وطلقا اللسان شيئاً وذكره في ملكوت الأنشاء ولكن كان في ذلك

تقدير مين عزيز علم نع نعم



حواله

خبرك نشرت سدره . خباب حاجي ميزا محمد عليه بهار الله  
حاله

آيما الفرع المجيد من السدره المباركه هناءات بقية خبرت  
حد تقيمه ملکوت ابھی روحي رسماده الفداء برسیج ماچون عباد  
مولانا احباب والازم لهذا دخوصول مورشان بخبرت این  
چیزی خرقوم کردید آنحضرت ملاحظه هرمنوده آنچه مصلحت است  
مجھی فرمائید مقصود اینست نوعی کرد که اموری مشتش

بکند ویرزق اللئه من شایع حساب ورق مبارکه والله فخر  
تپس مریا نشسته والبرها علیک وعلی کل ثبت علی ایشان

تسنیمه

### غتو آباد

حضرت افمان سدره مبارکه بخاب حاجی میرزا محمد علیہ السلام  
صاحب الحجج الائچی

ایمان الفرع الرفیع من المسدره المبارکه تحریر کیه بخاب ک شیقی  
حرقوم نموده بودید طاخه کردید احمد لئه محفوظ و مصون بعینی  
غتو رسیدید و این اسم خیر است این نفر ما  
سل و حرکت بدر قوراست مبد و نتیه ایش مبارک  
و پرمنیت وصول حضرت فرع علیل شجره رحمانیت  
سب حصول سرو کردید و از قتل نیسته ای جمال بھی سید  
وارم که این نفر سب حصول مؤسیت کبری کرد و نتیجه ایش  
مقبول در کاه کبری بخان نایب تحقی و بخاب مشهد کی  
علی کبر و بخاب میرزا جلال مکاتیب هر فرم کردید برداشید

وَعَلَيْكَ التَّحْمِيدُ وَالشَّمَاءُ

طهان

بِحَارَطْهُ خَرَسْتَ اَنْقَانَ سَدَرَهُ مَبَارِكَهُ جَنَابَهُ مَيْزَرَهُ حَمْدَهُ

جَنَابَهُ لَطْفَهُ بَرَحَهُ مَلِيمَهُ بَهَادَهُ

صَاحَبِهِ جَنَابَهُ مَوَالَهُ

اَنْ بَنْ آنَى صَلَاتٌ شَدِيدَهُ دَيْدَهُ مَقَاتٌ غَلَقَهُ كَشِيدَهُ وَلَثَقَهُ  
وَلَلَامَتَ اَعْدَكَرْ قَارَشَدَى لَالَّا نَيْرَى يَرَى كُلَّ نَمُودَى حَمَاكَهُ صَبُورَى غَيْرَى  
وَسَخُورَى بَادِيَشَكَرَهُ نَمَائِى كَبَارِنَ مُوْيَكَانَهُ مُوْيَدَشَدَى نَزِيرَى  
جَامَ سَرَشَارَ بَلَادَهُ پَيْلَهُ بَاهَنَصَوْسَ مَلَادَهُ اَعْلَى هُسْتَهُ هَرْقَى سَرَادَارَهُ  
شَرَبَهُ وَبَرْكَيَا هَيْ لَائَقَ فَيْضَهُ لَنَ سَحَابَهُ مَيْتَهُ دَغْنَهُ كَهَلَ  
اَنَّ كُلَّ بَنْ مَعَانِيزَ جَانَقَسَانِي لَايَقَ نَهْ جَعْلَنَ ظَلَمَانِي دَلَبَرَافَاقَرَاعَشَتَهُ  
صَادَقَهُ اَشْفَعَهُ وَشَتَاقَ نَهْ هَرَكَاذَبَ بَدَأَخَلَاقَ شَمعَ نَوَانِيزَرَپَرَوا  
دَهَانِي كَرَشَتَهُ وَسَكَرَدَانَ نَهْ خَقَاشَسَ كُوزَادَانَ سَيْحَهُ خَدَارَهُ  
كَبَانَ جَبَوتَهُ مَوْقَعَهُ شَدَى وَبَانَعَنَيَتَهُ مَوْيَدَهُ بَارَشَهُ خَانَيَارَ  
كَنَ وَلَغْمَهُ سَازَنَى وَبَاهَنَكَ وَرَنَهُ پَرَدازَ تَاكَوْشَهُ بَهَدمَ رَازَ

کردند و بجهان خداوندی نیاری پرند و علیک التحیة و لست شناء  
سع



۱۰۷

بِهِ وَالْمُنْتَهَى

ریشت خناب شفاف الملک علیہ السلام

لساں میجاہدی تحریک

ای طپچپ شفا هبها بکیا همی و محوبی و خلاصه دریافی میر  
کرد و موقت است عاقبت پهاراز دارکلدار پر کرد و ناچار و زن  
بدار القار پرازکند ولی شفا در وحافی صحبت و عافیت و جدا  
مطلوب محبوب و نهی آرزوی اصحاب قلعه ب زیر شفا  
ابدی است و تقاضی سه مدی و ضرایج روح را علاج نماید و هر  
وکاس کن خرا هبها کافور و فیض جملی طور و تعالیم هست نخود  
ماتوانی خلق خوبی حق کیر و واله و شیدی روی او شود در سر  
کوئی و ماوی کنین و بیوی بمحبوبی و بشامام آر و بیوی و نماز آر  
تا از جهان و جهانیان بی نیا ذکر دسی و بعیر و اتبیال هم راز و انباز

عبدالله أنت سعى وعليك اليمام ع تب شه



۱۰

(۳۰۴)

هوالله

جناب علی قلخان اشغال ابن کلاستر علیم بہاء اللہ الاد

هوا لا بھی الابھی

غفاران

امی فنگور با وہ میتاق اشعار ابکار کہ فی سختیه حین آپوں الیو دو پلیں  
 در زیست صاحت و بلا غصہ عذوبت و حلاوت بروح و ریحا  
 تلاوت شد از شعلہ جان نوزدی مشاقت آتشی در قلوب برقو و  
 کوچیع غضا و ارکان شعله زد ناعشقی برخورد و جلیه تیرها بوز  
 وقت دم مردار و اندر کوی عشا قان کذار ستایش ای عبد و جهان  
 آفرینش پرستش آستان مقدس است و عبودیت غلبہ خشت  
 احادیث این است بخشنده حادانی این است موہبہت یزدا  
 این است نایت قصوی و این است سده ازین شاخص  
 و مقام کریم دم زن و لسان ستایش بینایش بکشنا سان عتو  
 ساز کن و بنگمه آہنک بندکی جھان ای پر ایقا ظنم این طهور را  
 این تحلیل نور است این فیض مکوار است این فرد سکست  
 و حوار است این فضل مو فور است این نایت آرنوی چیل بہاء  
 و نایت آمال این منظر فقر و فنا ذکر حسابت ای اخراج در منوه

بودید فوجای توجیخ طاب فرموده بودید اینک در آنها  
مکتوبست بر مانید و اینها علیک ع ع یا همچنان

زندگان

جذبک

هوالله

سمنان صبیه مرحوم میرزا سید حسین علیهم السلام آنالاین ملاحظه نمایم

هوالله

الو زنده میشاند چون جهان حاد و اخیا و مانع قرون ده یوردا  
نمکی ای قاعده آثار در مراغه از خبر نیست و صادر و ظاهرا ولی بعضی  
منظمهای است که بری بودند و بعضی ای سرطوت لفظ و هوئی یکی  
سبب حیاب بدی جهان جهانان شد و دیگری سبب حما  
سرمهی پچار کان پس معلوم شد که این کاره موید بقوه قاهره  
و نفوذ و قدرت کامل است ولی این قوته تقدیر ترا در پنهان مورد  
صرف نماید اگر سهل آنی انجذاب رحماء صرف نماید حقیقت نظر نشاند  
آیه الله الکریم شهود کرد و اگر در ساویں شیطان صرف نماید  
آن من کنید کن آن کنید کن یعنی کشید پس اخذ انجواه که مظلوم است  
که بری کردی مطلع مهبت خطا می وابهای علیک زندگان

بواسطة حضرت الامير اسد الله بازنداراني  
جناب شيخ محسن عليه رحمة الله الاجمالي

صاحب التحني

جوانس

اهما المقربين مني التجلى في سدرة الانيان هنالك بجاءت الى  
الوادى الائمن ووجدت على الشار الموددة في الحجر المباركه نور المد  
وآويت الى الكوف الاوقي وناديت باسم ربك الأعلى ووبيت  
بعهد السدر التموم العلی . وفاسقتك البلا في سهل الله  
وواليت من قلبي احوال الاجمالي وعاديت من فضل المعاش ورك  
الصرقة الوثني وساویت احباء الله في هذه لنشيمه الأولى  
طوبى لك ثم طوبى هنالك بهذه الكأس المقدفة بما كرمك  
لمستله بصريبا ومحبته الشده وانها ضع وجي على الترب وانا دمي رب الازنا  
انكين لك الماء لشملك عواطف الالطاف في هذا اليوم يوم  
الايات وان ننزل عليك آيات الرحمة ولائل ترافقه والمرحة  
ويزيل الحنة وكيف القمة توسيع منه الرحمة حتى يشتدا زرك  
ويقوى ظرك ويزرع صدرك ونير قلبك من فضل مولاك فيه يوم  
المشروع وعليك البلا الاجمالي من ربكم  
الرّوف الودود ع شيش

یهودی بن همدان چناب شیخ محسن علیه السلام الحمد لله رب العالمین

ای ثابت برپا ان احمد سید در محل مکانی موقوف نجده است خیرت  
 زیر دانی زیر ابراز نام داشت ای مفتون آن بامر بربران و مجنون آن  
 زلف پریان از اطاف حق قدر امید شدید است که باران  
 همدان هر روز جلوه دیگر نمایشند و ثبوت و استقامت بیشتر  
 از بیشتر نمایشند فی الحقيقة خادمند و ثابت و سامعند و ناطق از  
 تهذیبات رب الایات آن از ابراز هر دم عوون و صون طلبم و مفہوم  
 ملک و ملکوت خواهم و یقین ارم که بغايت حضرت خصی الطاف  
 روز بروز بر اتفاق بیفزیشند و از اختلاف بپرسیشند کلمی  
 و مسلمان مانند کلی شکر باشد کیر بایمیشند هنرخواص حاصل شنیده  
 ام و اوح کیک بجهراشند افواج کیک لشکر کردند طیور کیک  
 حد تقدیم باشند تا در کاه احادیث مقبول و مثارکردن  
 از آنتری سوال منوده بودید فی الحقيقة در حمالک غرب  
 رشته تحرارت ولی جواز و عدم جواز آن راجح بیست  
 عدل علومی است یعنی بیت عدلی که از جمیع بهائیان عالم تختا  
 شود زیرا هر کیک مصڑح کتاب یزنت راجح بیت عدل است  
 عبد البهاء متبیین کتاب است نه مؤسس حکماه غیر نزد کوئه

در کتاب آماده از خان ظهور شمس بعضی شمشی است و بعضی  
قمری عید رضوان و عید نوروز و لیل صعود شمشی است  
ولی عیدین مبارکین بصیرت کتاب تواه است و ایر خبر جا  
قمری مشتمل برخود و در آیام مبارک بعثت حضرت اعلی روحی له  
الفضل و شهادت حضرت نقطه اولی بحاجات قمری کوشش میشد  
ولی صریح کتاب قدس شہ و از اطاف حضرت پیغمبر رجای  
چناثت که تأسیرات خلیفه و توفیقات حلیله هدایت و سیراز کرد  
و علیک البهاء الاعلمی ع ع سبشه

محمد باقر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

رب احکم فی من خلشم و عذل و عذل من غیر رضاک رحیما  
صونک و کعونک و حسن قضاک رت احفظه من اهل  
العدوان عالمه باضل والا احسان آنکه انت الرحمن ع ع

طهران جناب شیخ محمد تقی معلم مردم تربیت علمیه بهما آللهم الاعلمی

ایشح مُؤید نامه که باقا سید اسد اللہ عزیز قوم منود و بیو دیدار نداشت  
تا نهایت بدقت تلاوت کردید از شرقی ملاده و حسن شایخ مرشد  
ترمیت و از سن امتحان نو هنالک آن خانه ای بسیار طالی بامان حاصل گشت  
فیاطولی لک بنا و فیفاک الله علی خدمتہ در شیرین نواری بخوبی  
اس غرض منقیت اینانی تعلیم و تربیت نور سید کان با غ آنی است  
اکھر نعمت که بامن موقنی مرشد رتیبت در صون حیات حضرت  
احدیت است لمنا هر فضی قدام نجابت کند موقنی کرد مبنی ارار کا  
امدرسه مبارک بی نهایت رضایت دارم و همواره تصریع و بهمال  
بیار کاه ذوا بخلال نیما یهم و از ملکوت جمال اذرا عخون و عنایت  
میطلیم حوال نمدرس خوان بہائی یاشه احتیاط کے باید بدل بجان  
بکوشند که وزبر و زاین مدرس ترستی معنوی و تحصیل کمالات صورت  
نماید بلکه نشایه الله در ابادی ایران ویران رکن شیخی کرد و نویسندگان  
ترمیت شوند که سبب انتشار انوار من حقیقت کردند اطفال بہائی متقد  
از قوه معنوی هستند اک مرد ره انتظام کلی باید و تعیین در نهایت تریپ  
باشد و معلمین دان و جانفشار شبهه میان کله نقوش تراستی نهایت شوند  
و خدمتی بایران کشند که صیت عزیز بدی ایران بہائی کیر کرد و امساله  
اخلاق فرا بسیار محیت بدیدند: جمیع اباء و امهات باید اطفال را متهداد

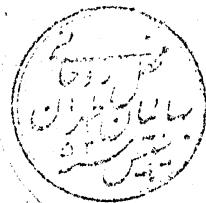
نصيحت كفنه وبرائحة سب عزت ابدية هست دلالت بیان  
 طفال مدرسه راز صدر سر نظرها می کنل لالت نمایند که در اوقات  
 فرصت و راحت مشغول یقظت فصح کردند و بیان لمعنی نمایند  
 صحبت امنیت باید نهایت همت و مطلع بر مجری دارید مانند خلمه  
 ظاهر شود عبد البهاء با وجود ضعف حسکتی از این فخر خلیم که مجال فراغت  
 یکرف نداشت بهجود قرأت عنوان لاکحه شما چنان حالی فیلت  
 که تابعهایت بحق خواند و فوراً بحیر زیامده پرداخت  
 پس این مناجات بخواهی الله الی نوزف قادری و لهم جنابی و شرح  
 وجداولی و نظری لتشناسی على جمالک الاجمی میں الورثی حتى  
 میدفع سانی با الحجه والبرهان میں ملا الادیان و ادل الكل لی  
 سوار اسپل و حقیۃ الكل من زلال هذہ ایضاً میکرت این کلیل فاظقی خیل  
 فالهمی ضعیف فقوئی و فقر فاغضی من کنوز ملکتک الا علی  
 و آیدنی علی خدمه عتبتك العلیا و اهدی تقویاضت فی یاد  
 ابھل والعمی و ازوی کل ظمان من ماء معین و تو ری ابعشارا  
 عجیب میشاده التورابین انک انت الکریم انک انت  
 الغطیم انک انت الرحمن الرحیم عبد البهاء عباس زنجیر



طهران جناب شیخ حسن علیہ السلام الابنی  
بیهقی  
هوالله  
المحبوبین

والحمد لله رب العالمین خواکه محسن تحقیق در حسین بن احمد محقق  
وصولی و مانند لعلکون نامه نیکیه بجناب سید امیر  
مرقوم نموده بودید ملاحظه کردید و یعنی پیش از نامه مثل قیمت  
الفضل ما شدید به اعداد حضرات بجزیده خواسته است  
بتهان فیزادن احمد نامه را که اش صلاح حصل آمد  
در نفس روز نامه شرمنوده شهادت مسرا برای نفس بخواهد  
و ترجمه نماید از برای هنرمندی برخان کافی است که  
بنده کان حضرت بهادرالتدبر حضرت پروردگار ازدواج و شاد  
محفل روحانی نهایت سرور حاصل شد همید وارم که موافق و مودع  
باشید و اما از آنچه پیازد هم تو رات شنی خطاب بخواست  
موئی هرادر حضرت رسول علیه السلام و سلام است  
همان که جناب ای الفضائل مرقوم نموده نمذ زیرا میسر نماید  
بنی مثل تو از میان برادران اسرائیل مکبوعت خواهیم نمود  
برادران اسرائیل ولاد معمیله نمیفرماید از میان ایشان

بود میفراید میان برادران شان این شخص که برادران  
بنی هاشم بنی امیل است فرصت بیش از این بینت معدود  
دارید و علیک بالهای الابھی ع ع تباشد



### هدن خا بلا شیخ محسن علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای پشت بریان مناجات و مکایتب متعدده در حق مدارس  
هدان و نفویکه باعثه قیام نموده و هم پیغام مبارگ که اعاظه شیخ  
بنی هاشم مقرر و ارسال شد حال زیر نکتوی از شما اساساً منتفقاً  
که سخت لفظیکه معاونت مدارس معاضده تبلیغ بنی هاشم  
شیخ رکرده دیگر للاحتکت بیان اضافت همید که علیه بالهای این مشاهل  
لایحه خواه بره شرق غرب بالانفراد و جو معادله و حصول مکملات  
لا یعده ولا لایحه در زمانی اندک و مقربه درین موڑ مبارک تیماری او را  
متعدده پردازه واضح و معلوم کرده که چه ترا اهتمام دارد و ما تو  
تصور بذل حجه بلطف بنی هاشم برای اکفای است که مقدار تعلق خاطر

لیما و آن نقوش مبارکه دارد باز شما کلمه دارید پسر زدار دلیل شسته ای  
شماست وزدنی یا عبد البهای بیضاییه بارمی همان باش که بهش  
نقش خالصه موردعغایت بوده وسته و علیک البهای الا

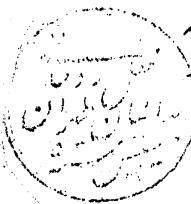
جیفانچ ۱۳۲۸ عبد البهای عبیر شد

همدان نقش سر که اقام برای حرکت دادن مبلغین نموده اند  
حوالته

ای نشقان بربان یان نفاق مال جانت الذین يحبون  
فی سپل ته باموام لقطی احمد شه شاقایم یان دارید این اعمال  
مقبوله درملکوت ابی شکل حکمی یابد و ثمرات بیج و پایان میزول  
دارد. این شجری که در حیر امکان غرس شود بشاشار ملا  
اعلی سرمهد پر بک و شکوفه کرد و پر بار و شهر شود و آن اثمار بر عالم جو  
شارکردد تک عمل مسروق پیش موقر شود احمد شه  
شما یان مؤید شهید و علیکم الہم الاکبی  
اللی الی این هولاء الابرار میزولن لامول فی نشر العلوم بالليل و النهار  
و نیتفون فی السرواجهوار ولا یأیلوں جهذا بقدار رتب تو حجم تیجان

الافتخارين بالحرار وتحمّل عليهم حكم الوجود في الماء، الليل وطرف النهار تكـ  
انت لم يعطى السبـاذـلـ الـكـرـيمـ الـكـوـابـ عبدـ البـهـاـ عـبـرـ عـجـ حـيـطاـ

تدبر شـ



همـانـ بـوـهـ طـجـنـاـ لـشـيخـ مـحـسـنـ عـلـيـهـ بـهـاـ السـدـالـ

نـفـوسـ مـبـارـكـ كـمـ بـهـبـتـ نـشـقـاتـ لـلـهـ وـتـلـبـعـ هـرـامـ سـالـيـانـ بـلـغـيـ

مـبـنـوـلـ مـيـدـاـزـ عـلـيـهـ بـهـاـ السـدـالـ بـهـيـ

بـهـوـالـهـ

أـمـيـ نـفـوسـ مـبـارـكـ كـهـ فـيـ اـحـقـيقـةـ آـسـانـ مـقـدـسـ خـادـمـ صـادـقـتـ

وـأـنـجـمـنـ بـاـرـازـ اـشـعـاعـ بـارـقـ اـنـنـتـيـ كـهـ فـيـاـنـ دـبـ اـحـيـاـ

نـفـوسـ سـتـ زـيـرـ اـنـفـاقـ بـلـغـيـنـ فـيـاـيـدـ مـبـلـغـيـنـ جـمـتـ شـمـاـ

بـاطـرـافـ سـفـرـنـيـاـيـنـدـ وـأـحـيـاـيـ نـفـوسـ سـفـرـنـيـاـيـنـدـ وـعـلـ

مـبـرـورـيـ ظـلـمـ اـنـفـاقـ دـرـسـلـ شـيـرـآـفـاقـ بـهـبـتـ أـعـانـةـ بـلـغـيـرـ

نـهـشـوـدـ وـبـرـيـانـ بـهـوتـ بـرـايـانـ دـرـعـالـمـ اـشـانـ اـنـفـاقـتـ

أـيـنـ اـمـتـحـاـنـتـ لـهـذـاـنـهـاـيـتـ خـشـوـرـدـ كـهـ زـهـمـتـ شـمـاـحـلـ

كـهـبـنـ بـجـانـقـشـاـنـ قـاـمـ مـنـوـدـهـ اـيـدـ

الـهـيـ آـهـيـ هـوـلـآـ عـبـادـ اـنـفـقـواـيـ سـلـكـ مـنـ اـمـوـالـهـ تـتـسـتـشـ

نظامك في بلادك وتعلو كلبك بين نلاقك، وتقلك تعاليمك  
 من يريكم وليس لهم مقصد إلا رضاكم والجاء  
 إلا التقرب إليك في ملوكك رب انزل عليهم برقة  
 من السماء وصوبيه من الملائكة على آنک اشت المقدار على  
 هاتش وآنک لعلك كثيئ قدير عبد البهاء عباس

عج ۲ شمسه حينها



هدان بواسطه شیخ محسن علمیه بهاء اللہ  
 شخص محترمی کما گفته سالیانه تعجب داشتند و اذ که بجز متن  
 تایید موہبہ برپا شد علمیه بهاء اللہ الا

آنے ہو واللہ

اسی ظاهر الطافه درین در بدریع اساس متن شد  
 تعلیم فنون و معارف است و بنیص صریح باید جمیع اطفال بقدر  
 لزوم تعلیم فنون کا مید امدا باید در شهری و قریئی مدارس  
 و مکاتب تاسیس کر دو و جمیع اطفال بفت در لزوم در شهر  
 ولزوم در قریه در حسیل بکوشند اینها هر نفعی که اتفاق درین

مورد ناید شده بینت که مقبول در کاه احمد شود و مورخین  
و تجدید ملار اعلی کرد و چون امیرهم شما جلد تبلیغ مبنی داشتند  
از هم امسد پیشین که مكافات از زن الایات ابینا حصول  
یابد مشمول خلاص عین حمایت کردند و عنکبوت البهاء الاعظمی  
آن آنکه آن هزار لعصیان و اللهم لعطفی فامرت على خذ شکر  
و تریک القتوں بعزم موفر بلا صور و قبور رب اهل فرمودند  
الاتفاق و ایدم بخودک فی يوم ایشاق واجلهم الایات  
الکبری میں الورثی نہ کانت المقدّر علی ایشاق و آنکه انت  
القوی العظیر عبد البهاء عباس عجل س نزدیک

بمان بواسطه خنا لاشیح محسن علیہ السلام  
نفویں کی کہ بجهت شرفاۃ اللہ تبلیغ احرانه سالیانہ مبلغی مبنی  
میدارند علیهم السلام

ای علوس سارکه فی حقیقت آستان مقدّس اخادم صادق ویدمین  
کو زیر نهادت

شعاع بارق این همچنی که هنرمند سباهی نقوش است زیرا اتفاق  
بر میباشند هنرمند مبلغین بهشت شما اطراف فرشتهایند  
و سباهی نقوش هنرمند عکل مبرور عکس احتم از اتفاق در پیش نیز  
اتفاق بهشت اعماق مبلغین خوشید و برگان شیوه برگان در عالم  
انسان اتفاق است این انتخاب است لهد اهناست خوشودی از  
شما حاصل کرده این بیان افسانی قیام نموده اند

سماحات كه پیش بخواهی های اهم مواد  
الله اکبر هملاعین و اتفاقاً فی سیلک من امو المکتسب شفایت فی بلاد  
و تعلوکمیت می خلیک و تکن تعالیک من شک  
ولیس طبع مقصد الارضیاک و لارجاء الا التقریب الک  
فیلکوک رب انزل علیکم سرکة من السما و موهبة من الملائک  
انک است المستدر على ما شد و تک لعلی اکشی قدری عج ۲

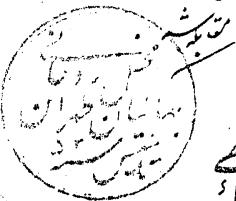
جیفا عبد البراء و عباس



طهران خبای لاشیخ محسن ناینی علیه السلام  
حول الله

# ایشیت بریان نامه شماره سید با وجود موافع شد

حضر خاطر مبارک جواب مختصر محضر مسیکر داد و لی از برای آن نفع و سرگرمی  
متعدد و فردآفردا تکا شدند مه با وجود عوامل غایبی ممکن شد و حیل  
از این بسیک کلیه اکتفا مسیکم و علیک اینها دلایلی خود را هم از  
عشر



بِوَاسْطَةِ جَنَابَتِيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ  
جَنَابَتِيْ شَيْخِ مُحَمَّدِ بْرِ مُوَيْرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای شاپت بریجان درین ایام منادی نادر شده است مبلغ تکمیلیا  
از هر طرفی فریاد این المبلغ این بیان پذیراست زیرا استعد  
در لغوس بسیار و طالب استماع حڑوہ سرور دکار مشمار الحمد  
تو باین نعمت خلصی موقی مشعل منجد چنینی مبلغی که تحقیق سراج  
حضرت نعمرا روشن نمودی و حضرت نعمرا در تضمیم ابدی  
مرسون عینیان ای جان اوزر هست تو در زمانی است که روح و رسان  
هر کسی اطمینان که عاشق بزرگی ای کمال حضرت معشوق پدر  
چه میتواند این خلصه از این که عاشق بزرگی ای کمال حضرت معشوق پدر  
علی این خصوص متعلق دل برافق لذت و حلا و قی درست کلی

الا بد کام جائز اشیرین نماید طوبی لک ثم طوبی بشری  
هم بشری ای ابد الایاد ۲۹ محرم ۱۳۸۱

عبدالله بن عباس تعلیمه

خوبیه ۹ همان ختاب لاشیخ حسن علیہ السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

ای شایسته محمد نامه در گنبد سید در راست یکه اندیجه  
ذارم ولی نهایت خسته ولی تحریر آن خضرقریات شد چون  
ما طلاق بعلویت و پاکی طلاق و سمتی طلاق دوستان بودند  
نهایت محبت حاصل کردید ای ایاده خاصه بدرست کر فرش و در فرش  
مقابل نامه شما بخواهد مختصر حواب مرقوم میشود احبابی همان  
فی احتجاجی سیزرا و رسانیده و منظر الطاف خدا و مذاق فرش از قلن  
جمیع اشیاء و شیوه ایلاخ دارید اگر بعد در این بخوان این  
و امامت و تحت حمایت شخص عادل و کامل و هربان چشم  
اخران سویان دل و جانت که ایران از بی فکری علمای رسوم و ریاض  
شده است ولی امید بالطاف حضرت رحمان است که این  
نفع هم یابد و این در درمان کرد دفع تسبیه

بسم الله الرحمن الرحيم

لهم

بواسطه خضرت آواره بره  
جناب پیر موید علیه ہباد اللہ الا  
ہو اللہ

اے پیر شیر خضرت حق قدر اسرار مدنیہ مدینہ و راستیش  
فرموده این نام لقب ائمہ جیسی دعویٰ دار کر کہ پیر و بیرونیہ  
و حیران ماند و انکے شیر ملا، اعلیٰ چنان جلوہ نماید کہ مرتباتان  
کرد و سو فردو حیران شود۔ و این موہبۃ در سالہ ماہ نہ  
کل و لا جلوہ خواہ کرد حال قلم ثیاق بد پیر موید خدا طلب  
اسیدم خیانت ک تو پیر مونج آن دریا شوی واوچ اعلیٰ یابی  
و علیک الہماء الائکی ۱۳۴۰ رسیع الاول

حمدان بواسطہ جناب شیخ محسن میری درستہ تعلیمیہ ہباد اللہ الا  
امم اللہ الاعظم بھجویہ بنت من ا درک لقا و ربہ حضرت فتحم ہباد اللہ الا بلا خاطر

مناجات

علم پیر بکت مس تفرق فی حکم العقاین فی عالم الانوار فی مکاونت حسن لمسیز امام  
علیہ الہماء والرضوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَقِيَتْ حِكْمَتُكَ شَيْءٌ وَكَلِمَتُ لِغْمَتَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَمَنْتَ حِكْمَتَهُ  
عَلَى عِسْلَادِهِ وَشَاعَتْ دُوَاعُتَ آيَاتِكَ بَيْنَ عِبَادِهِ وَخَيْرَ بَعْضِهِ مِنْ شَاءَ،  
وَكَلِلَ رَبِّكَ بِكَلِيلٍ سَاطِعٍ بِجُوَهِهِ عَلَى الْأَرْجَاءِ وَإِضاً، وَجَهَهُ بِنُورِ شَفَقَتِ  
بِالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يُؤْتَى مِنْ شَاءَ مَا شَاءَ إِذَا هُوَ تَطْيِيفُ الْوَدُودِ  
رَبِّ رَبِّكَ أَنْ عَبْدُكَ فَيَمِّنْ مِنْ بَنِي نَبْرَائِينَ وَهَذِهِ الِاصْطَارِ  
لِمُتَقْبِحِ وَنَادِيَكَ بَيْنَ الْعَابِينَ وَرَثَلَ يَاتِيكَ وَهَذِهِ  
بَيْتِيَاتِكَ وَظَهَرَ حِكْمَتِكَ وَبَرَهَانِكَ نُظْقَنَ باسْمَائِكَ وَصَفَا  
وَزَرَنَ الْمَحَالِ بِكَرِكَ وَالشَّاءَ عَلَيْكَ وَانْشَاءَ قَصَادِنِي حِمَاكَ  
كَاللَّوْلَوَأَلْنَظِيمِ وَالدَّرَاهِيمِ وَلِشَدَّهُ فِي الْمَحَالِ لِكَبِيرِيَ بِتِبْهَلَاءِ إِلَى  
مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَيِ وَكُمْ مِنْ صَمْمِعَتْ بِهِ النَّدَاءُ وَكُمْ مِنْ أَبْكَمْ  
أَنْظَقَتْ بِيَشْنَاءُ وَكُمْ مِنْ أَكْمَارِهِ تَصْبِيرَ كَاهِدَاهُ إِلَى طَرْقَتِكَ  
الْمَشْلَى وَكُمْ مِنْ أَمْوَاتِ احْسِنَتْ تَقْلِيَةَ الطَّاهِرِ بَهِيلَ لِرَقْحِ الْأَهْلِ الْأَعْنَاءِ  
وَدَسْعَنَدَ الْأَرْجُونَ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَيِ فَرَجَعَ إِلَيْكَ طَبِهِلَاءِ  
إِلَيْكَ رَبِّكَ أَنَّهُ كَانَ صَبْعَ الْوَجْهِ فَصَبَحَ لِنُظْقَنَ بِلَعْنِ الْمَعَادِ  
سَرْبَعَ لِفَسْمَمْ تَطْيِيفَ الْقَلْبِ قَوْيَ الْأَجْتَهَ شَدِيدَ الْقَوْكَ فيَ  
كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَكَ وَالْأَرَافَ مَيَلَاطِمَمْ أَمْوَاجَ لِبِكَ يَا مِنْ نَمَرَ

اَنْطَهِسْ كَالْجَيْرِ الْأَضْرَرِ وَيَلْبِثُ الْأَسْرَارَ عَلَى مَاصِعِ الْأَبْرَارِ تَلْوَهُ  
 أَيَّامَكَ فِي الْلَّيلِ وَالنَّهَارِ وَيَنْجِيْكَ تَلْقِيْكَ مَخْدُتَ الْمُكْتَبِ  
 الْأَنْوَارِ رَبَّتْ أَنَّهُ كَانَ لَهُ وَرَدٌ وَاحِدٌ شَفَلٌ شَاغِلٌ بِذِكْرِكَ عَنْ قُلُّ  
 الْأَشْيَايَاءِ هَدِيَّ التَّاسِرِ إِلَى سَلْلِ الرِّشَادِ وَيَدِ عَوْاهِمِ الْمُجَاهِدِ  
 الْمُوَعْهُودِ فَيَكْلُلُ لَزْرَهُ وَالْأَلْوَاحَ فَيَأْتِيَ بِسِرِّهِ مَنْ سَاطَعَهُ وَدِلَالُهُ وَجْهُهُ  
 دَامَقَةً يَفْحَمُ كُلَّ حِمَاذٍ وَصَيْتُ كُلَّ مَعَاذٍ وَمَهِيدَهُ سَلْلِ الْمُكْلُلِ  
 ذَيْ تَلْبِيْبِ سَلْلِهِ قَضَى الْأَمْمَى فِي الْقِيَامِ عَلَى عَوْيَتِكَ وَتَهَتَّتْ اَنْقَارُهُ وَهُوَ  
 مُخْرَجٌ بِعَيْوَقٍ اِنْقَاسِ طَبِيبِ رِحَمَاتِكَ وَهَشَاقِ الْقَافِيَّةِ  
 وَتَمَسَّى الصَّعُوْدَى جَوَارِكَ وَالْوَفُودَ عَلَيْكَ وَالْوَرَودَ لِدِيكَ فَطَارَ حَرَّهُ  
 بِجَنَاحِ الْفَلَاحِ إِلَى التَّرْفِيْفِ الْأَعْلَى وَقَصَدَ السَّدَرَهُ لِمَسْتَهِيْ حَتَّى يَتَحَذَّهُ  
 وَكَرَّا فِي شَجَرَةِ طَوْلِيْ وَتَسِيرَتْهُ نَفْيُونُ لِأَحَانِ عَلَى قَانَ دَوْحَهُ لِقَانَ  
 وَيَسْتَغْرقُ فِي بِحَارِ الْأَنْوَارِ وَشَاهِدَهُ الْعَزِيزُ لِأَحَادِرِ وَمَكَاشِفَهُ الْأَسْرَارِ  
 رَبَّ اَوْمَاعِهِ فِيْضُ الْلَّقَاءِ وَاسْعَحْ لِهَا الْمَوْسِيَّةَ الْكَبِيرَى وَالْمَعْتَهَ لِلْخَصَمِيَّى  
 اَنْتَ لِمَعْطِيِ الْكَرِيمِ الْعَفْوَ الْغَفُورَ الْوَلَامِ ٥ جِبَبٌ ١٤٣٧ عَدِيْدَهَا  
 عَتَّابٌ

بِوَاسْطِ جَنَابٍ مِيزَاجِهِ عَائِيْنِي

جَنَابٌ حَاجِيَّ اَقْجَانَ زَرَاقِيَّ وَسَلِيلَ خَبِيْبَكَ حَاضِرَتَهُ عَلَيْهَا بِهِمَا اِنْتَلَا

صلبی السجن

۳۵۳

هوالله

ای پدر و پسر هرمان احمد اللہ پدر هم برادر است و پسر ایک  
و منحیه مانند شیر و کمر پدر باید فریاد می بھاول الاجمی برادر پسر  
نضره یا علی الاعلی بزند تا هر دو درافق وجود مانند و کوب  
رشان دوستیاره فرقان ساطع دلامع کردند احمد اللہ  
هر دو کریان بمحبت ای پرمهران دریند و ندائی جمال ای  
شیدند و ذوق محبت حشیدند و از قیو عالم ناسوت بسیدند  
حال وقت انت که بتفاهات قدس حمد نیمه شود آمشاصرا  
مشکبا خائید و شعله شنید و قدم پیش نداشت سزاوار برادران یویم

پل اوارع نیش

بو احاطه خناب اما میر احمد  
مشهد خناب حاجی افاجا و سلیمان حاجی اما ناصر شر علیہما بهما السلام  
صلبی السجن

ای وکل غیرها محبت لئے خناب فرغی علیہ بهما السلام کر خنبدان  
شمار ای اجنبی آنی که غلط نزد کواری خنبدان باقیت نمودند خبرت  
کذاری مکو تا جداری کوچک بارانی بکوچک سفری بکوچکان پرورد بکو غلام حب و متفا محب

از خدمت یاران نهود طاوی شیرین تراز الفت و سلطان نه علی احصو  
دارین زبان که مراجعت استخان شعله با فاق زده که کسیده عالم را  
آتش قشان نموده جمیع یاران ای ریسیرایی بجنی ابلن ناید لع

بوهله جناب آواره

جناب یلیمان لذاد علیه بیان الدعا

ای سلیمان مائسی بن میریر سلطنت خلیفی نما و با جمیع وحوش  
و طبیور حدهم و هزار شو و هم آنکه و هم او از بلکه بتوانی این طبیور  
پر شکوه را شکور نمایی تا هر یار و پرسته درست شود و بتواند  
پرواز نماید و مائسی بجزرت موسی نمکه جون ندا سیده دینا  
شندیجان بدلیت ناس پرداخت و کم فی کلیم الله سوچتنه  
یا اولی الایاب هاشستان مقدس حمال ای جنی تضرع داشته  
کردید که مظفر آن آیه مبارکه کردی که هر قوم نموده بودی و مشته  
بر خا و بآسا بستره ببدل کرد و علیک البهاء الا غریب

۱۳۸۱ چغا

عبدالبهاء عجیس

صلواته سید خان  
حضرت مولید علیهم السلام

ای مولید آسمانی خداوند بر ابتدائکم مائید شل بدست  
وچشیش سرمهی بنده مولید را منند در یکی از آغوش صد  
بخشش پرورش ده و در درستی عجی مولید فرماید قدرش را  
ملاظه نمای که نور شرق طیات غیر از این است و بعین جنوبی  
ضرایع شمال را بیاری فرماید بوی خوشان کشان خواهد بثام اهل  
رساند و آهنتک ملا اعلی را بکوش ملا ادنی بنوارد کلیک  
بلیل فرار از آن مکوتا بجهی فرماید و انقام حمامه هنوز فریاد  
ملا اعلی تایید و علیک التحیه و الشفاعة



صلواته سید خان  
باب محمد بن میرزا مولید علیهم السلام  
بموالله  
الله ای ای قدسیتی فی قدرتک و اقتدارک و اهشتی من ای ای  
و اختیارک حیث حرمت الدین کانوا بکھومون حول حماک و

يهدى ذنون حرم قدسك و علاك و ينترون الى العبرة حمايك  
 ويأولون الى الكف و حدائقك فلما نصوصه حدك  
 ويس شهادتك القبيح عليهم كلهم العذاب و آخرهم باشدة حقا  
 وطردتهم عن حضرت فرد انتيك و منعهم شرهم اثار حمايتك  
 وصر لهم من عواطف مظاهره انتيك ثم خسرت نفسا و رقا  
 وحيثيت شهادتك نورانية و تحيط بهيا كل بانيته و اخلهم في حبتك  
 الابهني و فروعك الاعلى و شبرهم اتفاك و لقائك  
 لنبتكم اليك و ادخلهم عليك و جعلهم اياتك المعاشرة و رايا  
 الشفاعة و سونك الشهادة و انجرك الزهرة  
 و سركب الامامة نظمت شهادتك و اقامتك  
 وبرهاك و تفسير اياتك و تأويل كتابك و بيان سرار  
 طهورك من هم هذا العبد الذي رد على سره حمايتك و وفدي  
 وحدائقك وأفضل بطيئه الى طلع فرد انتيك و لتهب قلبينار  
 محجتك الشهاده انظمه بيان سرارك و ترسيل اياتك و  
 توضح بياتك ابريش اجعله بجايا زفاف في قل العروان  
 ولوزرا بارقاني اوج الایقان و كوكبا شارقا في سماء المشاهدة  
 والعيان حتى يهدى الناس الى امنحك القويم و طرك

المستقيم ونورا بصارم نبوي القين وشرح صدوره لغة  
لقطيم آنک انت لکریم وآنک انت الرحمن الرحیم وآنک انت

### البرروف المحبی ع ع تبریز

بواعظه جناب میرا محمد باقر فارسی  
شاهره مولی سلطانه علیہ بہاء الدین  
صاحب الحج بن ھوالله

الحق ای هذا عبد قد اذلت عن بصره الشاء وسلبت له کاس  
وکشفت عن بصیرت لفظاً ورأی جمالک الاجمی وهم بایک  
الکبری و شاهد رایک المخافقة فی وج<sup>الصل</sup> و شدة دازره على  
خذمتک و قام على عبا ذکر و عبودیک بالخطم القوی و بهی  
الى کلمتک بین الورئی و اقام بریانک الشاطع الضیاء و دل  
على لیلک و حاج بجهیک البالغه کل حصم و عی و حی بمح لعنها  
فلوب الموتی و سکر ضرسا جنک اهل ترسی و نطق لسانه  
بدگرک و نشرح صدره بمصرقتك و فاض فکرک بحکمتک بین  
ملاء انت شایر رب اعلی آیتیه و ثبت آیتیه و لور بر رهانه و تم حجته  
و سلطانه و کل روحه دریمانه و اجعله سراجا منیرا و نجما

میخیا و شجرة ثابتة نابية مظللة طفل محمد و دخله لصله ریان منی  
 شاید الحمد اشکانت الصیرزاده و آنکه انت العطف  
 الروف ای موید ملکوت ایهی بلقب مویدی و بنقیبی معیش  
 بقلد بخندی و بروح سبیر بضریاطری و سمع مع بلا  
 ناطقی و قلم کاتب و بحیث قدری درین حال همی فاعم ذلک  
 من خصل الله خوشی من شاید و مدحی کاش به فرمذ العصر الحبلی و اصر  
 احمدید و شکر الله علی هذا و حبده فی تالیف کتاب ببران علی شیخ  
 الرحمن عن مطلع الامکان و یوید ک علی ذلک نفات روح القدس فکل  
 حین و آن و ما قدست من الاعمال لشوق الاذکار قدیل غشتة  
 الفرزانی المختار و علیک التحیۃ لیشناء ع مع تائیر

یا بابی اجن شیراز خباب موید علیه یهآ، اللہ الاعلی  
 ہوا اللہ

ای نیشن موید نامہ بلیغ سید مضمون شحون ازراز درون بود  
 و آن شجلت و سرداری در در کا وحی شیوم بی این شناخت اوار نقوس راه  
 مرضیه است و در اینها شمرک اعین کواری مقنادیم و غایت خسر

باری بندہ باحیه پیشین باید ولو از سراج علیتین باشد همواره تقصیر خویش  
 بیند و لو کان عبده شکورا زیرا قصور از لوازم ذاتیه حقیقت امکانیست  
 انفکاک تجاه ممتنع و ححال است ولی انسان بتوشیار از انتباہ برگسورد  
 شمشار است و ابلیان در زیارت فقط و استخبار  
 و آنست که لطف پیان اقامه دلیل برها نبڑه و حوال زیدان چون یاد  
 بر سد اهل و آسان کردد لهذا تووجه بحضرت محمد نما وزبان بکش او در  
 که بر فیشا ولی ذکر علی اللہ بضریز  
 و سوال فرموده بود یک کچه افعال اعمال اذکار و احوال موقق رضای عدا  
 و اکثیر است بدآن که هر روز ریاقت پا و هر چیز را خصوص  
 هر فعلی اصلی و هر موسمی را لوازمی رسی امر فروخت عمال وفضل  
 افعال ثابت و استقامت مر ام زدواج کمال آن‌الذین قاتلوا ربنا اللهم  
 استقاموا آتیتل عليهم الملائکه و استقام کلامت و همین مفاؤ  
 سیل امتحان و طوفان افتکان و چون انسان با کمال حکمت تبلیغ  
 پردازد تأیید رسد و جمیع معماقات حل کردد چه کمیست غلط از ذکر  
 حق و چه دریاقیست شافعی تراز فخر حق لعمکان القوم فخر سران چون  
 الامن ثبت فنبت و استقام تعقیم راسخ فینهذا الاعظیم آن یک امروزه موقع  
 نیز بکش

شیخ ز بو اسطه خناب عبد الحسین خان  
 ماجد الشیخ خناب مؤید اسلطنه علیہ بهما دا شمہ  
 صاحبی بجنگ هؤالله

اَطْهَمْتُمْي انْ عَبْدُكَ الْمَلِكَتْ بِنَا حَتَّىْكَ . المَنْجَزُ بِالْمَلْكُوتْ  
 رَحْمَاتِكَ قَدْ حَثَانِ يَعُوكَ بِلَسَانِي وَنِيَا جِيكَ بِفَمِي وَظِيلِكَ  
 تَأْمِدَارِو حَانِيَا وَفَضَّلَو رَاسِيَا حَتَّىْ طَبِيبَ بِنَفْسِي وَشَرِحَ بِصَدْرِهِ وَطِيرَ.  
 بِرَوْحِهِ وَسِيَّسِهِ فَوَادِهِ حِيثَ اَمْرَتْ مُوسَى الْكَلِيمُ انْ يَعُوكَ بِلَسَانِ مَصْوَمِ وَفِنِ  
 طَبِيبَ طَاهِرِ كُلَّ لَذَّتِبَ قَاجَاتْ قَالَلَارِ بَقِيَ اَقِي اِلَيْسَانِ مَصْوَمِ اوْفِمْ طَاهِرَ  
 مِنَ اللَّذَّتِبَ فَامْرَتْ اَنْ يَعُولَهُ غَيْرَهُ وَعَادَ حَسْنَا مَقْبِلَوْ اِلَيْ سَاحِقِهِ كَ  
 وَانِي يَا اَنِي دَعُوكَ تَقْلِيَ وَنَاجِيكَ بِرَوْحِي وَاتَّضَرَعَ اليَكَ بِجَمِيعِ شَئْنِي  
 اَنْ تَبْرُلَ عَلَىْ عَبْدِكَ هَذَا كُلَّ الْحَرَجَةِ وَتَشْلُلَ لِمَجَاتِعِينِ حَانِيَا  
 وَتَجْحِلَ اَيْهِ الْهَدِيَ بِنِنْ لَوْرَ وَمَوْدَى اَبْلَطَنِتِكَ الْقَاهِرَ عَلَىِ الْاَشْيَايَ

### انگلانت القوى التھیر المتعال

اَنِي نَفْسِ مَوْدَى خَنَابَ دِنَامِهِ حَوَشِينِ خَنَابَ لِكَ رَضَا خَوَافِشِ خَنَابَ  
 نَامِهِ شَهَانِهِو خَنَبِ مِكَايِتْ مِسْعَدَهِ دِنَامِهِ خَنَابَ اِنْ خَنَابَ اِنْ سَالَ كَشَتَ  
 وَلِي بَخْسِي شَرِيدَهِ لَهَذَا بَنِكَارِشَانِ مَهْرِدَهِ خَتَمَ وَلِي خَنَصِرِي اِنْ مَفْضَلَ  
 فَرَضَتْ دَارَمَ التَّوْجِهِ لِلْعُلُقِ وَالْاِرْتِبَاطِ الرُّوْحِيَّ وَالْاِسْتِنَارَهِ

ا مر قلبي رحاني با بهام آنی و آن ذکر ترکیب الکرم با خذاب و جدالی میش  
 عن انجهات لان کل انجهات جهاد و اصلوته لما قبله مقصود  
 طبیعت مبارکه مخصوصه از حق مطیع که ابو بغرفان این مقامات ر  
 پر قطبت کشید تا آنچه باید شایدی بری فض رو راه را زمکوت  
 رحانی کیری فتحت معرفت را زم حقیقت بخوبی منظر الہماس  
 غنیمه کردی و مصدر سخوات رحانیه شوی و علیک التحیه و لشناوه

عَلَیْکَ

تَحْمِیلَة



شیز بواسطه حضرت موید عليه السلام اللد الابنی  
پایان التحق بخت نصر و عتمد بالاغ کرد

بِسْمِ اللّٰهِ

که اینجا آنی با اشرقت شمس کشیده من الاشقین و تلوح  
 علی هیا کل احتسید بورها لمنیر و شده ضیاءها و حرارتها فی منطقه  
 الاشراق نقطه الاحرارق علی العینين ثارت الغیوم و هطلت العیو  
 و حیثت المعابر والریوع فاجیت اکدانیق والریاض و بخت  
 اسحیاض و از داشت الغیاض و بخت رایحین التوحید فی سیجی  
 جدید فاسلفت و تهنست و اتحدت و تفقت و تعارف

وتعاونت وتحاببت بفضلك البديع حتى جمعت كالنجم  
 في البروج ونظمت كأقران في العقود فلي تخر ريش  
 رب ارجح هذه الكسرت الى الوحدة الفائقة بالآيات  
 اليّيات وجعل عبادك ازهار الروض المحمود في حدائق الوجود  
 ناصرة لتفاهات الوحدة وسجد رب انت بهذه الاشجار  
 ولو اختلفت من حيث الالوان والاماكن ولكن على غرست  
 في حدائق علبها وروضها غلاماً تقى بها واحد وتمو بجزاته كوكب  
 واحد وشمد منكب واحد تزداد رقائقها وتتنوع الوانها وتعده  
 شمارها وكل واحدة منها تزيد بطفلاً وحملها باقراها بغيرها وليس  
 بهذا الا من قوه غارتها وغرة خابرها فلما اشتكى على هذا القضل  
 العظيم ولكن المتن على الأجياد من في الفيض لم يبين  
 الذي ادى بدان عبادك من جذاب الى مجال حذانتك مشعلن  
 بنار محبتتك مبنى برئتك مشتعلان بخدمته عبته  
 صدانتك قد شارفها الغبار من حلول الاغيار فتدرك رصافى  
 اتصرياً بهذه الاشلاء رب رب ازال بغيرها الغبار وقطع  
 عنها ما اغلى لأغيار واجعلها سراجاً واحداً يسلأ لا يأنوار بين الانينا

وامنحها راج الماء بالرائح ومشهد بلبن العذاء حتى تحلوا الأذواق  
من حلاوة هذا الوفاق بارت الاشراق على الانفس والافق ثك  
انت المؤلف من قلوب الاصحاب لا الله الا انت الموفق الموعود

### الغیر المقابل ع ع زید

شیراز جناب غلام سین میرزا عليه بهما السلام سے بھی  
صلی اللہ علیہ وسلم  
هو اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

ای بن حق فحقیقتہ آئندہ روح و تمایش زاید الوصف از خشت  
موئید نمودی حققت خلوص بوضوحست و خدمت ظاہر و عینا  
یاران باید قدر این ہمت را بدانند و ہمواره عجیز فریاد کرنند طلب  
تأمیل و توفیق فرمائند یار غیر خادم باشی لامیرزا محمد صادق  
و حقیقتہ موظب حدستند و مداوم در عبودیت جمیع یاران لهم

تحیت مشتاقانہ این عبده فانی بر ساید

سبحان مشتاق و بدل آرزوی دیدار

نمایم و علیک التحیۃ و الشاد

ع ع زید

خواص

(۳۴۵)

هوالله

ای حضرت موید باوجو و عدم مجال تشتت بال و اغلال حال  
فتح حوابی بر سوال هر قوم کشت آنچه محدود رخواست داشت  
در میان حضرات افان علیهم بهاء اللہ از قراری که ختاب ادیب  
میفروض دند اختلافی در میراث واقع این تقشیه بایسیب زن  
قلق عجیز البهاء است و بعد میراث التمثیل والارض و قرآن  
ما خواستکم و راه طنور کم باری ای حضرت باید تحقیقی در شخصیوس بفرمات  
که این اختلاف بدیل بخلاف کردد و علیک البهاء ع تشریف

شیز حضرت موید علیهم بهاء اللہ الابی

هوالله

ان احیک یا آنی فی غدوی و اصلی و بجزه ثماری و رنج اللئالی و ادعوک  
بلسانی و جهانی و روحی و وحدتی و عقروجی و امریع حسینی بالشیعی عنده  
حسینی اینی لی اتفاق المیں و صلحک لمسنیر مبتلا ایک ان تقشیه  
عبدک المؤمن عن عذک المعرفت بوجدیک المجزی لی حاشیات

المُشَعِّلُنَا مُحَمَّدُكَ المُتَرَجِّلُ الصَّدِرُ بِنُورِ مُصْرِقَكَ رَبِّ تَرَهُ  
 عَنْ خَطَّٰ وَاجْزَلَ عَلَيْهِ الْعَطَاءَ وَأَطْفَلَ لِكَاسِ الْعَصَمَا وَرَسَخَهُ  
 سَلَابِ الْوَفَاءِ وَحَلَّ لَكَ سَانِ صَدَقَ عَلَيْا رَبَّ أَنَّهُ خَاطَرَ  
 بِنَفْسِهِ وَرَوَحِهِ مَا تَعْرَتَ نَيْرَانُ الْوَبَاءِ وَهَبَتْ رَيحُ هَفَرِهِ صَرَفَهُ  
 عَلَى مَوْطَنِ جَالِكَ الْأَنْوَرِ الْأَعْلَى رَبَّ أَنْتَرَكَ الرَّحْمَةَ وَالرَّحَاءَ  
 وَالرَّغْةَ وَالرَّهْنَاءَ وَمَا سَتَرَاهُ فِي مَنَّا وَخَاضَ فِي غَمَّا لَعْنَاهُ  
 وَقَامَ عَلَى خَدْمَةِ الْوَرْوَقَاتِيَّةِ الْأَحْبَاءِ وَدَخَلَطَهُ بِلَصَائِعَتِهِ  
 الْبَرِيَّانِيَّ تِلْكَ الْعَدُوَّةِ الْقَضِيبِ وَيَشِيدُ بِذَلِكَ طَلَكَ الْأَنْجَى  
 يَا أَنَّى جَرَفَدَ وَضَرَجَ الصَّحِيَّةَ الْكَبِيرِيَّ فَتَدَرَّهُ مَقْعَدُ صَدَقَ  
 فِي بَيْتِ الْأَبْحَيِّ وَأَيْدِهِ بَخِيُودُ الْمَاءِ وَاحْلَمَهُ فِي نَيْسَةِ الْكَبِيرِيَّ وَأَنْثَرَهُ  
 شَيْرَاعُ الْعَسَلَةِ وَسَيِّرَهُ فِي الْبَحْرِ الْمَقْدَسِ عَنِ الْأَرْجَاءِ وَأَكْشَفَ لَهُ  
 حَتَّى يَرَى مَا لَأَرَى إِلَّا فَضَلَّتْ خَتْصَ بِهِ مَنْ شَاءَ مِنَ الْمَشَاهِدَةِ وَاللَّقَاءِ  
 أَنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ لِمَعْطِي الْعِزِيزِ الْوَهَابُ

أَيَّهَا الْمُتَرَجِّلُ مَدَامَتَهُ مُحَبَّتَهُ اللَّهُ قَدَّرَتْنَاهُنَّ تَفَهَّمَتْ رِيَاضَ  
 مُصْرِقَكَ مَا بَيْدَهُ وَشَتَّتَ مِنْ هَبَّابَهُ مُحَبَّتَكَ فِي جَهَالَتَهُ وَأَنْشَرَ  
 مِنْ وَلَهَكَ فِي النَّوْرِ الْمَبَيِّنِ وَشَوَّقَكَ إِلَى الْمُحْبُوبِ الْعَلَمِينَ  
 وَنَمَاءَ

دُنْهَا قَلْبِكَ رُشْقًا مِنَ الْحَرَقِ فِي هَذَا الْكَاسِلِ لِأَنِّي نَفَرْتُ حَمَلَكَ سَاَوَيْتُ إِلَى كَرْفَتِ مَتْسَفِعٍ وَّحَسِيْتُ بِلَادَ زَرْفَعِ قَدْحَرَ  
 لِمَاعِنَاقِ الْعَامِينَ فَاسْتَعِيْتُ إِلَكَ الْفَوْزِ لِظَاهِمٍ وَّلِغَصِّ بَلِيلٍ  
 الدَّافِقَ كَسِيلٌ مُنْخَدِرٌ وَّمَا مُنْخَرٌ مِنْ أَحَابِ الْمَدَارِ إِلَيْهِ بِطُولِ الْأَوْرَةِ  
 وَالْعَفَارَ وَجَوَّتْكَ الْعَوْنَ وَالْعَنَائِيْهِ وَالصَّوْنَ وَالرَّعَايَةِ إِلَيْهِ  
 وَالْمَلَكِيْتَ الْعَيْوَانَ يَنْصُرُكَ فِي حِرْبَامِ الْأَمْوَارِ يَحْدُكَ بِجَنْوِدِكَ  
 الْمَلَادَ الْأَعْلَى وَجِيشُكَ مِنْ مَلَكُوتِ الشَّاهَادَةِ عَلَى كُلِّ شَقِّ  
 وَالْأَمَاءِ سَلَّمَتْ مِنَ الْأَيَّةِ الْمُبَارَكَةِ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَالْفُرْقَانِ بِهِ  
 قَوْلَهُ لِعَالَى بَلِيْ مِنْ أَنْ كَلِمَ وَجِهَتِهِ وَهُوَ حَسِنٌ إِلَى أَخْرَالِهِ أَعْلَمُ  
 إِبْرَيكَ الْعَدَانَ بِهِ الْأَسْلَامُ وَلِتَلِيمِهِ الْمُؤْسَرُ طَرَاطِقِهِمْ وَلِنَزِعِ الْقَوْمِ يَشَجِلُ  
 حَسُولَهِ الْأَمْنَ الْقَيْيَيْعَ وَهُوَ شَرِيدٌ وَهُنَّا هُوَ الْأَيَّانَ لَتَحْسِبَ  
 الْعَمِينَ لَا تَلْتَسِلِيمِ فِرْعَوْنَ الْأَيَّانَ فَلَائِكَا وَالْأَيَّانَ لَنْ كَلِمَ  
 الْأَبْعَدَ الْأَيَّانَ ثَمَّ ارْدَفَ بِهِ الْبَسَانَ بِأَمْرِهِ خَرَقَ قَالُ الْمُجْهُونَ  
 وَطَلَقَ فِي الْأَحَانَ لِمَتَعِيْدَهِ شَيْئِيْ فِي خَيْرِ الْأَمْكَانَ فَوْجَوْدِهِ الْأَنَّ  
 رَحْمَةَ لِلْعَبَادَ لَأَنَّهُ يَرِدُ إِلَيْهِ وَإِحْسَانَ قَيْكَلَ أَنْ حَيْثَ أَحَالَ عَلَيْهِ  
 الْمَنَوْلَ عَرْفَانَ الْفَلَاحَ وَالْجَاحَ وَالْفَوْزَ وَالْجَاهَاتِ مِنْ كَلِمَ وَجِهَتِهِ

بلغ مقام المثلث والرضا وفوقه إلى العترة وجده وجهه للدّى فطر البرazer  
 والشّاهزاده حسن إلى الوراء في اعماله تضيقاً وانما انت الفقراء وضياع  
 برج الفواد وقرچ الأحشاء وداوى كل طريح الفرش سقيره الانعام  
 بل فدي حياة حبا بالله لراحته تعجب بالله وأما الاحسان فسته  
 ولعطاً المؤذن وهو اليه من اهل التقى بكل من يذكره ويخشي ان هذا  
 انه الموتى لطهري والطهارة التي سجدت لها ملائكة الشّاء وهذه المعنى قد  
 نزل في القرآن في موضع شبيه بعبارة اخرى منها ان الدين امنوا والذّ  
 هادوا والنصارى والصابرون من امرنا بسورة اليوم الآخر وعمل صالحها ومنها  
 ولعصرات الانسان اخي خسر الا الذين امنوا وعمل تصاحفات  
 فيما اخضاع الاسلام الطوعي الاحياء ومقام الرضا والسليم احسن  
 من الامان والأمان من حيث علم التقين لأن الأمان في به القائم  
 التصديق بالنبأ الصادق من الصادق الأمين وأما غير العقين جنون الصبي  
 لا يكاد ان يفهم مصباحه في زجاجة القلوب الا بعد الاسلام الطوعي او ايمان  
 لرب العالمين وأما الاسلام الاحياء كما قال الله تعالى ولا تقولوا  
 امنا بل قوماً اسلمنا نابسين وله الان وباجمله ان سليم الوجه هم  
 عظيم من ايديه الله به ادخله في جنة العجم ووفاه من عذاب ابكيهم واجه

لَهُ عَدَوٌ مِّنْهَا بِعْنِي الرِّضَا كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِرِبِّهِ وَحْدَهُ كَذَكَ  
 أَتَأْنِظُكَ لَوْلَا إِنَّ الْمَاءَ إِلَيْهِ رِضاً وَمِنْهَا الْوَجْهُ بِعْنِي الدَّرَسِ  
 تَعَالَى كَذَكَ الْأَوْجَسِ وَمِنْهَا الْوَجْهُ بِعْنِي الْأَجْلُوَةِ تَعَالَى تَعَالَى  
 وَإِنَّمَا تَوَلَّوْلَا فَحْمَ وَحْدَهُ إِلَيْهِ مِنْهَا شَقِيقَةٌ تَفْسِيرُهُ اَيُّوا وَلَيْا وَشَرْحًا  
 خَيْرٌ مَا تَنْهَا وَكُنْ لَّهُمُ الْمُخَالِلُ خَيْرٌ خَصَا الْأَطْرَافَ عَنِ الْأَطْنَابِ وَالْأَسْهَابِ  
 فَيَا عَلَى ذَلِكَ أَنْ تَلْقَاهُمُ الْوَجْهُ اَمْرُكَ مِنْهُ خَصَا لِلْأَبْرَارِ وَخَطْمُ نَفْقَةِ  
 الْأَهْرَامِ مِنْ يَدِكَ ذَلِكَ وَقْتٌ عَلَى الْأَيَّانِ الْثَّامِنُ فِي اَعْلَى درجَاتِ الْأَيَّانِ  
 وَالْأَطْهَانِ انْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ اَنْتَهَمُ  
 وَقَالَ هُوَ مُحَمَّدُ اَيِّ الْأَكْمَلِ سَلَامُ الْوَجْهُ وَالْأَيَّانُ حَتَّى تَقْبَلَ الْأَيَّانَ  
 وَصَاحِبُ الْأَعْمَالِ حَمْمُ الْأَحْسَانِ حَتَّى تَمْتَعَنَّ بِالْمَدْنَى وَخَصَّصَ عَلَى  
 التَّوْجِيهِ إِلَى الْأَبْشِرِ الْأَعْلَى وَتُبَرِّغُ الْأَحْمَمُ وَالْأَعْمَمُ وَتَهْدِي إِلَى الْصَّرَاطِ  
 السُّوَى يَقُوَّةَ بِرْهَانِ رَبِّكَ الْأَبْيَنِ وَلَا شَكَّ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى  
 تَحْوِمُ حَوْلَ خَالِجِي وَأَمْ فَضْلِيلُهُ خَطْمُ مِنْذِ إِنْ يَلْكُمُ الْأَنْثَانِ وَجَسْمُ  
 رَبِّهِ وَجَسْمُنِي إِلَى الْوَهْرِي وَكَذَكَ الْأَحْسَانِ حَتَّى تَمْكُونَ آيَةُ حَمْرَةِ  
 رَبِّكَ الْكَنْزِي شَفَاعَةُ كُلِّ عَلِيلٍ وَرَوَاءُ كُلِّ غَلِيلٍ فِي مَلَادِ كُلِّ ضَيْعَ  
 وَمَسْيَادِ كُلِّ فَسْقَعٍ وَبَلْيَا وَكُلِّ مَضْنُوطٍ وَصَرْحَ كُلِّ تَقْرِبَهَا هُولَالِرِ  
 الْمَيْرَوْ وَلَفِيَصَلِ الْمَوْفُورُ وَإِلَيْهِ الْمَشَكُورُ وَإِنَّ رَبَّ الْعَزْزَةِ غَفُورٌ لَّهُ  
 وَإِنَّمَا سُلْطَتْ بِاَوْرَدِنِي وَعَادِكَمِيلَ وَالْمَهْنَى ذُكْرُكَ

اني قصي على ذكرك و لمهنـى ان ذكرك لـان الـهـام الـلـفـاجـعـ  
 في الـعلـوبـ وـ التـلـقـيـنـ الـتـعـلـمـ اـلـشـفـاـ هـيـ الـكـافـيـ الـوـانـيـ وـ اـمـاـ الـهـامـ  
 الـهـيـ لـاـ يـكـادـ اـلـاـ بـوـاسـطـهـ لـفـيـضـ تـرـكـيـانـيـ وـ لـتـفـضـلـ تـرـحـانـيـ مـشـلـفـورـهـ  
 كـمـشـكـاهـ فـيـهاـ مـصـبـاحـ لـمـصـبـاحـ فـيـ الزـجـاجـهـ وـ ماـدـونـ ذـكـرـ  
 اـخـلاـعـ وـ اوـيـامـ دـيـسـ بـعـاـمـ لـانـ لـاـهـامـ مـنـ جـيـشـ تـصـفـيـ  
 الـقـومـ وـ اـرـدـاتـ قـلـبـتـهـ وـ الـوـسـاـلـهـ اـيـضاـ خـطـوـرـاـ تـنـفـيـهـ  
 وـ بـايـ شـيـيـ تـيـدـلـ لـالـنـانـ لـانـ ماـ وـقـعـ فـيـ قـلـبـهـ بـهـوـ الـهـامـ آـلـيـ اـلـاـيـ  
 بـوـاسـطـهـ لـفـيـضـ تـرـحـانـيـ وـ الدـلـيلـ عـلـىـ ذـكـرـ آـنـكـ لـتـهـدـيـ اـلـتـ  
 صـرـاطـ مـسـتـقـيمـ فـاـلـوـاـطـهـ هـيـ الـوـسـيـلـةـ هـيـ مـيـشـكـاهـ لـنـوـزـ الـهـيـ  
 وـ كـلـ لـهـامـ شـعـلـاعـ سـاطـعـ مـنـهـ ذـاـ تـرـاجـ الذـيـ يـوـقـدـ لـفـضـيـ  
 مـنـهـ ذـاـ زـجـاجـ وـ اـمـاـ الـذـكـرـ المـذـكـورـ فـيـ الرـقـ لـمـشـوـرـ وـ يـحـقـقـ  
 بـاـلـذـكـرـ لـانـ الـهـمـ اـمـاـ تـيـفـوهـ بـاـلـذـكـرـ اوـ يـحـضـرـ بـاـلـذـكـرـ فـاـلـذـكـرـ  
 هـوـ الـذـكـرـ حـكـمـ وـ قـالـ شـعـائـيـ شـغـفـهـ جـيـاـهـاـ هـوـ تـحـقـقـ  
 بـاـلـذـكـرـ لـانـ الـذـكـرـ يـسـرىـ كـاـلـرـوحـ فـيـ الـعـرـوقـ وـ اـلـشـرـيـانـ وـ ماـ  
 اـطـيـ سـرـيـانـ هـذـاـ الـذـكـرـ فـيـ الـعـلـوبـ وـ الـأـخـاـ، وـ هـذـاـ الـذـكـرـ لـاـ يـحـقـقـ اـلـاـ  
 بـالـهـامـ الـهـيـ وـ فـيـ رـبـانـيـ وـ اـنـعـاطـفـ مـنـ الـمـظـرـ الـكـلـيـ وـ اـقـبـاسـ مـنـ النـيـرـ  
 اـلـمـسـلـاـلـيـ فـاـلـذـكـرـ المـذـكـورـ فـيـ الـحـلـمـ الـمـكـنـونـ كـنـ عـفـيـاـ فـيـ اـنـطـرـفـ

وأيضاً في سيد ذاكر في القلب أينما تتحقق بذلك الحكمة وإن هذا هو  
الصراط المستقيم

وأما سُلْطَنَةُ مِنَ الْكُوَّلِ الْمُصْوَنِ فِي الْكَلْمِ الْمُكْتَوِنِ مُخَالِطًا لِلْجَنِّ  
رَعَاعًا إِيمَانَ تَحْرِمُ فَنَكَتْ بِكَلَّا لِإِرْزَالِ بِسَبِّبِ مِنَ الْأَرْزَالِ إِي  
لَا تَحْرِمُ فَنَكَتْ عَلَى الْمَوَاهِبِ الْإِلهِيَّةِ وَالْمَنْعِ الْجَنَّاتِيَّةِ لِعَطَاءِ  
الْمَوْفُورِ وَإِيجَارِهِ لِمُشْكُورِ بِسَبِّبِ اتِّبَاعِ الشَّهْوَاتِ النَّفَّاثَيَّةِ وَاللَّذَا  
أَبْجَمَاتِيَّةِ وَالْأَحَلَامِ شَيْطَانِيَّةِ فَالْأَرْزَالُ كَنَايَةُهُ عَنْ اتِّبَاعِ الشَّهْوَاتِ  
وَارْتَحَابِ الْخَلَائِسِ مِنْ أَنْوَاعِ كَانُ وَسِمَاءِ الْأَيَّاتِ الْمُشَبَّهَاتِ  
شَلَّ الْمَهَاجَنَّ كَلْمَ الْمَعْوَسِ قَرْشَحَ بِاِكْتَابِ الْفَضَالِّ تَصْرِيقَ فَرْعَانَ  
بِالْبَيْوَادِ الرَّوَافِلَ وَتَجْذِبَ إِلَى اللَّهِ وَتَشْتَعِلُ بِنَارِ حَمِيمَةِ السَّدَوَلِ الْمُتَبَدِّلِ  
الْمَهْدِيِّ بِاضْلَالِهِ وَلَعْنِي وَلَا تَسْتَعْوِضُ بِالْفَرِيدَةِ النُّورَاءِ وَإِيمَانِهِ  
خَرْفَ الْجَمْلِ الْفَقَاهِيَّةِ وَلَعْنِي

وَأَمَّا سُلْطَنَةُ عِنْ جَنَّةِ الْأَسْمَاءِ إِنَّهَا لَهُ لِي سِكَلُ الْمَرْقُومِ بِأَنْجَلِ الْأَكْبَحِيِّ  
إِشْرَاعِ الْعِلْمِ الْأَعْلَى عَلَى التَّنْقِطَةِ الْأَوَّلِيِّ رُوحِيِّ لِهِ الْفَدَاعُ عَلَى وَرْقَةِ ازْرِقَادِيِّيِّ  
لِي سِكَلُ شَكْتَاقِيَّةِ سَيِّدِي مِنْ كَلْمَةِ الْبَهَاءِ وَهَذَا لِي سِكَلُ الْكَرِيمِ وَشَرْقَهُ  
يَحِيَّ الْأَلَيْمِ وَمَعَهُ الْوَلْحَشَتِيِّ بِإِشْرَاعِ التَّنْقِطَةِ الْأَوَّلِيِّ رُوحِيِّ لِهِ الْفَدَاعُ فَنَّا مِنْهُ

إِنْ ذَلِكَ يَجْدِيْهُ تَفْعَالًا إِنْ هَذَا حَسْرَةً لِهِ فِي الْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ  
وَلَكِنْ سَوَادَ ذَلِكَ الْمِكْلُ مُوجَوٌ عَنْهُ الْأَبْتِاعُ حَتَّى تَشَكَّلَتْ  
بَحْثَتْ بَحْثَيْهِ وَبَعْثَ بَعْثَةً لِلشَّيْخِ مَعْ جَلَّهُ كَتَبَ مِنَ الْوَاحِدِ تَرْكِبُ  
إِلَيْهِ دَامَتْ دَامَةً وَلَكِنْ حَرَكَرَ لِنَقْضِ الْقَوْنِ فِي قَلْبِ الْأَمِينِ إِنْ يَسِيُّ  
عَلَيْهِمَا وَلَا يَوْدِي الْأَمَانَاتِ إِلَيْهِمَا هَذَا شَأْنُهُمْ فِي الْأَحْيَاةِ الدُّنْيَا  
وَبَسِيلَتِهِمْ وَالْمُتَبَعِّدِ وَيَا حَسْرَةً عَلَى الَّذِينَ أَتَيْتُهُمْ بِالْأَيْمَانِ  
الشَّيْخَاتِ الْفَطَسِيِّيِّيِّنِ فَوْفَ نَظِيرِ السَّدِيقَوْهِ مَعْنَدَهُ إِنْ أَنْجَاهُنْ  
لَهُ خَزَنَاتِهِنْ وَعَلَيْكَ التَّحِيمَةُ وَلِشَنَاعَةِ عَمَّا يَعْنَى



ارومنی بواسطہ حضرت لسان حضور  
جناب میرزا صدیقان جناب بابا نام سلیل مؤید شکر جناب  
بابا نام سلیل عقضا نظام جناب علیخان جناب بیوکنا  
جناب بیکی علیهم السلام اللہ الاعلامی  
یاصاحبی الجم جناب ہواللہ

ای مجددیان الحقیقت خضرت مج ملیح روح الوجود له الفدا  
در محل تیربارید المدعون کشیرون و المختارون قلیلیون

لیعنی متوجهت بسیارند ولی نوشیکه لغظی هم ایست  
 و بدتر قسم خنایت فائز کشته آن ذلیلند زیرا موهبت بهداشت  
 صرف فضل احسانست نه استعداد ولیاقت شخصیت  
 منش آن حال که در تنه شما بجهت و دلالت حضرت لسان  
 خنوار اقیاس نور نموده و بیور حبوب ابدی کی بر دید و از جنگجوی  
 موقوف کفر شدید پاییز یکان دل ممنونانی لات باشید که  
 حضرت مذکور آن نقوس ششنه را زکاس مرا جما کافوست  
 نمود و بیام عازمین یعنی سیزده قدر اکرمادام احیات  
 خدمت نمایید از عهدہ شکرین غمتم بر بینایید ای ایان رحمانی  
 هر یک پاییز منادی آنی کردند و نقوش شانی را زفیض ایدی  
 و حیات سرمهی همراه و فضیب بخشند آنی آنی هولاء  
 عبا و انجذبیت قلوبهم الی هر کنز اجمال و شستعلت نقوشم بنار  
 صحبتک یاریت الفقرة و اجلال و شتاقیت افدهم الی  
 ملکوتک الارجمنی و قریعه ایشیم مثابهه آیاتک الکبری  
 زی احبلهم من حبود الملائلا و ملائکه قدسک حافظین  
 حول هر شک این و اوج العلو فنا طیین شناک علی الملائک  
 بنت الکرم المتعال و آنک انت الغریز القوى است معانع  
 مقابله

بواسطه جناب ابن شهید میرزا ولی اللہ خا

جناب میرزا جلال الدین میرزا غلام علی خلیل حضرت فتحیج من اہل کاشان  
پیغمبر بن جناب میرزا جلال الدین میرزا غلام علی خلیل حضرت فتحیج من اہل کاشان  
حوالہ اللہ

ای دکار حضرت فتحیج آن خاندان و دودمان ہمیشہ مشمول نظر عناست  
جمال قدم روحی لاحب اہل الفداء تابعی برسر آن خانوادہ نہاد که کوہ براہدار  
الی الابد ساطع و برقرارون و محصار لا مع لهذا منیزہ نہایت محبت یہ را  
شما و جمیع آن خانوادہ دارم و افضل و غنایت حضرت احادیث مستعدی یہ  
و توفیق یا بخوبی مدت حضرت امام قاسم کردید و سبب علویت عالم ان  
شوید امامت السلطنه و ورقہ موقنه والده محمد مرد را تختیت  
عبد البهاء برسان لفضل و محبت جمال مبارک بشارت ده و  
حسنین دو ورقم منجذب امامت اللہ منور و امامت اللہ اشرف افیمه تختیت  
ملکویتیہ ابلاغ نہاد کیوں نہیں حضرت فتحیج آن بزرگوار درملکویت  
اسرار ناظم شماست ہر وقت شور و ولی نباید و بنار موقنہ  
محبت اللہ شعلہ تازہ می بخڑی فرح و شاد مانماید و درملکویت  
کامرانی کند و علیکم تختیتہ لہش ناء

ع ع مقابلہ



طهران بواسطه جناب حاجی میں  
بھی  
حربم صریحوم آسمیرزا غلام علی سخن فوج علیہ با اسالا  
صباجی بجن جو والله

ای مت الله آسمیر قوم نموده بودید بلکہ فدا شاد و از استقامت شما  
بر صحبت العبد قلوب محظوظ کر دید آشنا زان از بیان حضرت بن  
دخل خشت الرضوان شد و بظل حضرت حمین شافعیه بیور سام  
شدند و در حضرتی عشق سرگشته و حیران شدند از پریل مصیحت  
تکلیف نمودند لہذا در استان مقدس شویان محترمند و حکومان  
مکرم امداد اللهم فرقہ من موخانتم و امداد اللهم فرقہ خامن  
عبد الیه آنهاست هم برای بھری دار از خدا حشم که هر دم بختی  
جدیده موقو کردند آشیخ شما در موظیبت این الشهید جناب لا عیزیز  
والا ولی اللهم بھری داشته ایدیب سرو قلوب طارا علیست جناب  
امین بھیشہ نهایت ستایش را از خانواده عطا رفیعیا ییند که فتحت  
را سخن داشت و شمرد نهایت و تحقیق غایت والطاف بی بالا  
و علیک الحیثیه لمشناء رفع ع مقابله

ای مت سچی خضرت فوج حلیل فرعراق با عذر الیه آن و تر نهایت  
وناق ہدم عشی شرراق بود لہذا بان خاندان بی نهایت

هر باشت و لعل لی یامان دارد و امید چنانست که دران  
دودمان نقوس مبارک از رحال شد میغوش کردند ولیس  
هزامن فضل تی بعید و علیک التحیة لدش ناتائج ع  
مقایسه

خط مبارک  
هلو اسیوم  
اخت و سلامی جناب آقا تھجھ کرم ضلع میرا غلامعلی علیہما بہاد اللہ الامال  
چوا الابنی  
ای مسائیلہ ہرند بھبھ دران آستان حاضر شدی ولی بروح اشاء  
در جمیع اوقات حاضری اذکرت رادرین در کاه منور ند و مداد  
مشقول شدن دستدعای ذکری در حق تو منور ند پس طلاق خلف  
کن ک در مقامی بیاد تو افتادند مقامی کہ ملا اعلیٰ آرزوی ذکر  
دارند و ملائکہ چیروت اسمی طوف نمایند وقت کن که چہ  
محبتی بتوکر دند تا بد انی که رو ابا حب در پن قلوب بچو درجه  
والبها علیک ع ع مقدار شد

روزگار  
بو اطمینان جناه ایام زیارت حلال فرج  
السلیل خضرت فرج جد بزرگوار آیت هدی بود و است ملا اعلیٰ در  
کاشان نظر افشا نبود و در طهران جوهر محبت رحمن تو حضیدان

بزرگواری لسته شابت بینایی که احتمید سرمهده تجدید بر منزح او سلوک  
نمایاد رجیح آن معنوی رو عانی رایت ملک الملک بر افزایی  
این خطاب عالم انداز ای بخش خود شلی رد با مت الله تقدیر  
والله تقدیر و امته الله المنجد به قرنیه مو قره و سلیل مکرم فرنگ  
و دو خواهر هم رور پاک کو هر ز قبیل عبد البهاء و نهایت هم ربانی و دوفنا  
برسان و علیک البهاء والا بہی ۱۹ محرم ۱۳۹۷ حجا عبد البهاء عبد

خطبگر <sup>ب</sup> هوالله

ط جناب آقا جلال بن خباب آقا غلامعلی محل حضرت فتح علیه بهادا  
هوابش

ایسلام فتح مجید با وجی سرخ نظر قصیق قلی صریح چون بزرگوار درstellen نهاد  
معتکف قربانکاه عشق پروردگار پشتی هر دم فدائی سرخ ولدار کردی  
در لفتن نقش سیحانی زنده شوی شب و روز بکوشتمار و ش  
اویا بی یعنی منقطع از مادران کردی در کل ششون جانتشان درگاه  
ربت حسون شوی والبهاء علی هال بیهاد ع

خطبگر <sup>ب</sup> هوابش

ط جناب آقا میرزا جلال بن مرحوم آقا میرزا غلام علی علیه بهادا اللہ

جو الایمی

امی بن حنفی خوشحال نتوییکه ازان غاس طیت بیان مشاهیر  
 نمودند و آرایح شدیده نقض و تکثیر مترزلن نکشند چنان  
 از خوارست آثاب عمدگرم شدند که در میانی تمحقق مترزلین ایشان را  
 سرزنشکرد و البهای علیکم سعی مقابله

خطبک

هو الله

امی خسیده حضرت فرج تائی بجد بزرگوارکن و بهیش در قربانکاه  
 حق حاضر باش نام او را زنده کن و شمع او را دشن نما  
 ولی شمع او را محمد سعد در ملاع اعلی روشن است و نام او مشهور نخست  
 سعی مقابله

بوسطه خباب ابن شید جنا. لا جلال علیه بهای اللہ الٰی  
 طیبیتی بجهن ہو الله

امی جلال مخدیب بحال و اجلال باش مشتعلنها موقده دشجره  
 اجلال الطات بنهایت از حقیقت و حدایتی و احسان  
 از حضرت حمایت بر قدم پدر بزرگوار حركت و رفاقت نما و بر و شرکه  
 ابرار سلوک کن مصادر انوار کردی و همیط سار علیک التحیۃ و الشنا  
 سعی مقابله

(۳۶۸)

نور محمد خان

خطبک

هوالله

فیصل

جنا ب سیر احوال ابن من صدیق اللہ سیر اعلام علیہ رحمۃ اللہ علیہ

هوالله

اصل اللہ آن فیچ قربان غاشق چشود که تو ان شیرجه مقصداً  
 شاخ و حبل لی من لذت ک و تیا چون ذکر یا وحی کردی ما پرتنی  
 ویرش من آن یعقوب و اجله رب رضیا ثابت مشهد  
 کردو و الہماؤ علیک و علی کل خفید حیی معالم جده لفرمود

محمد

خطبک

بوارطه اممه الہماؤ

طهران اممه اللہ ایشاق فیچ زاده علیہ رحمۃ اللہ علیہ

هوالله

ایور قریعته محمد حضرت مصطفیٰ و را که مقصود سید و مامان  
 و شیوه بر پیمان موقی و میل علم نمودی حال بازید مرتق شیشه  
 پردازی والدہ اخوی و شیره جمیع خاندان حضرت عطاء  
 تحریث بیع دھنی بلاع دار عزت اللہ متوجہ ر ملوك و ملیحہ را

نیز پایم روحانی بران و امامت اللہ مقرّبه دکترو دیرانه است  
هر ربانی از قبل من بران عبد البهاء عباس تقدیسه

طهان خاب ناظم الحکما علیہ السلام اللہ الامین

یا صاحبی است جن حوالہ اللہ

رسیب و رجائي و حزرمی و ملاذی لک الحکما خلقت نقوس رحمائیه  
و قلوب آنوار نورانیه و ارادا حما محترمه ربانیه و حقائق منجدیه الی ملکوت بجمال تشریعه  
مبتهلة الی مرکز اجلال فاعتدلت من نیازها و انخفظ طلامها و اشیع  
چیزها و ارتفع نقاها با شرقه و استضایه استمارت و  
استینت من بایت بارهها و نقطت بكلمات ذارهها و صاحت  
ایکیه الصران بایمیح الاصنان کاقطیور الصادحة فی زیاض الاسماء  
و اشتنت علی نیر الاتفاق الشاطئ الا شرق علی المحافل التوراء والنجاشی  
المبارکۃ الشھباء ربت رب ان عیدک ہذا رشته کاس العطا  
و ادراکتہ نائم الوفا و جذبہ نعمتہ طیسیں ایمی نطق بالثنا و فی حدیث  
البقاء ربت اجلال سریحا الاما و شعاعا ساطعا و طیب صادحا و جما  
با زغا تیشع من افق محبتک و تیفیض من انوار صرفتک و نینجا

بائناك ونقطه باسکرک آنکه انت الکرم آنکه انت الخیم  
وآنکه انت الرحمه الرشیم

اشی بترسان دنامه اشاره بانتشار شرق مموده بودی  
شایشی که نیز اثرا که شرق متوات است و غرب مطر ولوله در هر  
جز شکن زلف پار فسته در آفاق نیست بجز خم ابروی دوست  
در خاوزندانی یعنی، الاجمی بلند است و در باختر عرضه باعی الاعلی  
کوش زده برداشت صیت ابراهیم جباری کیرشته و آوازه  
ملوک است این بیظه غیر از با همتر و حرکت آورده لد احمد علی الک  
وله اشکر علی القضل العظیم ولی عجب در انت که بخشی از آن را  
هنوز در زوایه نمیان معتقدست و در خواب لی پامان مستقر  
بعضی بحکای اصم و آنکه واعی با وجود شرق شمس در کبد سماستر از نزد پیغمبر  
ذکر بخوبی نمایند که حین است و خان با وجود دانکه شخص معلوم  
موجود و مشحون افلاطیان قدم رنجف برایند و تقدیر شتابند  
تمایدیده خود بینند که در چه حال او لا در چه اطوار و یکوش خوش شوتد  
که زبان الکن بیان لی بیان ناظمیه بیانی به حکمتی نه اسره ای  
نه بدینه اذکاری و اکر زهاب و ایا ب نتوانند از اهل شهر  
استفسار نمایند که آن لغش موهوم با وجود حضرت معلوم خیل  
سال در آن بجزیره آیا نفیش واحدی را سبلجیع و تقلب نموده و یا اثری

از اقتدار در اعری از امور نموده همیشی ایامی جزیره شهادت داشتند که الکن  
 ایکم است لکن نتوانستی از زبان او را مدرسان اور آن طویلی شکر شکن خواه  
 و در تقاده خوشی ایمان نامند افتبس مانند خواستوا فیض ما عقیده و  
 باری فر هم نی خوضهم ملعون نبطلب خود پردازیم در بدای  
 انقلاب ایران و مطلع بیان حکمران و غلبه مشروطیت  
 خواهان صراحتاً مرقوم شد که این جمیع پرشیان کردند و مقاوم  
 شوتند ارباب عالم دلیل و پیشوایان حقیر و هریدان آمد  
 کردند و کسیر ایمان آن مطلب ابدانبود صرحاً مرقوم شد  
 که هذا وعد غیر مکذوب ولیس من عمندی بل من لهدن غیر علیهم  
 مدعی نکند شت که این عدم مانند آشایش واضح و آشکار است  
 ولی در سیزده جناب سید حسینی را دولتیان شهید نمودند  
 و در تبریز سیزده حجت بد خوزیرن ستم کشیدند و قتویی باشد  
 یاران همیغا داد و نفسی مقدسر آشیدند و اکنیان  
 تصرف شنیدند کل طعمه شمشیر کشیدند و همچنین در نگار  
 غلیانی شدید شد و ظالمان دست تطاول کشودند و برایان  
 تعددی فاحش نمودند مرقوم کردند که بشکرانه باید خوشخواهی  
 این بنطلویان شود تا نظر مستمر کردد شیخ فضل الله شب

وروز

و روز و انجما جهار افزای دنیو دکه مؤسس شر و طی این طانه مظلوم  
 و صراحتان انتشار اصر خوش در مین سنا بجهت نشر الواح نمای  
 و نفس را بطوف خویش شد این شهردار و آن همال رسید  
 فتوکر کردید و اگر پسین نمایند حال اقلیم ایران در نهایت طیان  
 بود بجانب میرزا سید ضیا، اللخان جواب مرقوم میکرد  
 بر سانید امته العبد لمقریه رباب خانم را با قرین محترم اقبال  
 عبد البهای تحيت بر سانید تغیر حال جهانی او مبنی بر حکمتی بود  
 جمیع نسوان و اطفال از اقبل من تحيت ابدع ایمی بر شاه  
 و جناب میرزا شاعع اللخان را تائید و توفیق خواهم و امته العبد  
 علویه تبرزیه را باد و بخل رسید نهایت همراهانی از قبل من ابلاغ  
 نمایید و هم پیش این امته اللخانه تسلیه خانم و امین اللخانه خانه ایشان  
 الهیه سر و خوشند فرماید و هم پیش این امته اللخانه خدیجیه و مشاه  
 رسیده را بفضل ابدی نویی بخشدید و هم پیش این خوان و اخوا  
 و اولاد و ابنا و بنیات و ذرای اتمازا

و علیک البهای الامین  
 سعی مقابله  


طiran خباب ناظم احکما، آقا سید محمد فان علیه بہار اللہ  
بیانی تحریر یا جای تحریر یا جای تحریر یا جای تحریر  
هوالله

امیر بیت پرمان نامه مفصل شمارا بابا و حودانکه بجان عنزرت صفت  
قرارست کیک طنزداشتم محض خاطر شما بدقت مکرر خواندم و جمیع اسما که از  
خاندان اخشت مرقوم نموده بود دید کل افراد افراد امام برده و درختان  
بدر کا و جمال مبارک تضرع نموده بخجا خود نکاشتم در حوفت ملاحظه  
میفرماید آن سیله ایران یار معلوم است فیک شجره مبارکه  
و مفترس سدر فتنی آنچه تایش و شنا نایم از عمهه بزیادم آن  
ارض مقدسه موطن جمال مبارک است و این گفایت و ستایش از  
ازاین نیست ولی از این ازاین نو هبت کبری پیغیر از این عزت  
ابدیهی بی اثر بجامی شکرانه شکایت نمایند بجامی افحانیک و عار  
دارند چنانکه در لندن پاریس و نیزی هر یار بود و طویل تم  
طویل لکم با اینان میگفت ولکن از بغضی اینان میس نهایت  
اشتمنز از مشکو و از علو صفت امرالله عبو شا قمطرا ملا خذلیت  
در حاستیکه ناله میکردند یا هلاک یا استقلال میگشند ولی  
بیچ سامعی در میان نبود خوشیش جالی فتوحات معنویه در پاریس  
شیک میمود ملاحظه کنید که چه قدر جمیع ونا داشته و میگشند

وین سبب اضحیال است و اول هنر غلام اینها لهذا ما از آوازه جهانگیر  
 این اصره منون شنیم باری رساله سیاسته کهست سال هشتاد نیفت  
 شده و در میان سلطنت مظفر الدین شاه سلطنت مشکل قلی بین طبع و شر  
 کشته بسته آن رساله را مطالعه فرماید در انجا بصراحت متصل  
 که اکر علیاً دین مداخله در امور سیاسی نمایند تیغین بداید که نظیر ایام شاه سلطان  
 حسین وزان فتحعلیشا و او آخر عبد العزیز خان غمانی کرد و راقعه  
 ایران را فغان ویران کرد و راقعه شانیه یعنی پیغمبر ایران بیان داشت  
 در راقعه شانه نصف حمالک غمانی به درزشت و بقدره کرو و لفوس  
 لطف پیغمبر سامان شد و محبوب بجهت کردید ولی با وجود این صراحت  
 و این برخان قاطع کسی کوش نداشت بازمانند و تم پیروی شاعر  
 نمودند و بایات تشاہر غیر بازجو و هجج غیر بالغه یعنی علماء و روم  
 پیروی نمودند ایران را ایران کردند و از گوک در شنیده ایران غافل  
 مظفر شیرازیون بیو تم باید بهم شند کما قال شاعر  
 اذا كان لغرب دليل قوم فهيد بهم الى حيف البراري  
 باز ایران بدل نشوند بخوب خركوشی بدلها هستند و چنان این  
 پیشوایان بیعقلی سه مرض کابوس برانهای سلطنت شده بند که دقيقه نی  
 از مرض سبات نجات شدند علی شخصی فزاد فی الطینه فخری

و آن مداخله قوم پیشا در بیچ مرور هنوز ایرانیان نفتخیده اند که این  
 بلایا را این حزب خانسر برگر ایران آوردند میزد محترم شنبه  
 صد العلیا و بنجف اشرف رفت و انجا یک مجلس شورای اسلامی  
 کردند هر روز صبح دست مردم خراسان را میبینید و ریش زندگان  
 میبینید و نهایت خصوصی خشونه میبینو و میکفت ای قایان و  
 ایران را بگیرید ایران ایرانیان را نجات ببرید استبداد این  
 چنینند واعده الیون چنان و حزب اتحاد بدخواه اینها  
 جمعی ایران را بر باونهایند نابنده توهم شمرند  
 توهم تومی صحی ایران توئی لمجا و وپناه ایرانیان و حکم  
 شرعیت مقدسه و محروم نهیب حق عیشری آگر تو فتو  
 نهی کی بده و چون سروں میانه محنده نفر فرق داشت  
 مابهای استرا مسکر د که بریشان خوند پاخندیدم و اینها  
 واداشتم تا فتو بند و اخرب بهم بریزند آحمد گیرا  
 بگشته بعد از برای ما (از لیها) میدانی واسع پیام  
 میشود آن پیاره ها هم که نمیداشته این قول ازا و میندیش  
 و متصمل فتوی هستند تا اینکه ایران را باین خاسته  
 سیاه نشانند و حکمتها می بالغه ایهیه بسیار اگر این وقایع

مؤلمه نبود لسته و قوعات شدیده غیر از این بود فکر نمیشد  
 بحاطران میگذرد باری قوم سجیا پرده حیا را دریدند  
 و هر چه قضا دی که خواسته در کشتر از ایران نه ناند  
 بعضی از این سخنها روئیده معاد است اگر تمام بروید باز  
 احبابی آنی با وجود اینها با یخیر خواه یستقی ایران فایرانیان باند  
 و برغفلت فناوای آنان بکریند شما ملاحظه کنید که چه  
 قدر نادانند با وجود آنکه ظاهرا شکار شده که جمیع احقران  
 از جاده صوب دور بودند حزنی که مصیب بود و سبب  
 خرام و دریانی ایران نخشت حزب الله بود که در منازعات  
 و محاولات داخله ننمود بلکه به مراره پیچیده بیموده غایبت  
 این انقلاب اضطراب است و تکلیل احزاب آتش پرالتراها  
 با وجود این حیثیتی آنی را هر چا فرضت یا بند میکشد  
 پس اگر دست یا بند چو اهستند کرد اما ایران لسته  
 از نور حقیقت پدرخشد و غرّت معنویه از برای ایران و ایران  
 مقرر است اگرست قطاع سیاسی نماند ایام الله  
 نورانیت رویا فی از ایران بشرق و غرب عالم نافذ

این عزّت پایدار است نهایت مدار و این مو  
ابدیهیست فتنی نشود و مثلك فلیسا فیتنانو  
و علیک البنا والاجمیع تعالی شد

طهران جناب ناظم الاطیاف علیه السلام اللهم  
یا ربی بحق چون چوالت

اللهم يا ربی التحریر انت الکریم و انت المتنان انت تخریج لیک  
بالمکان و الجوان و ایش شکوای بین یمک علی اهل العروض  
رب ترسی ان سخونتہ احیلاده قد فتروا علی احبابہ و الاصفیاء  
یصویون الیک سماویں البهتان فی کل حین و آن ویشرون  
الیک مستقیمة الطعن والاقرار و بسان حداد و ایک لعل  
آن احبابک برآم من کل فدا و مشجین عین هال لعناد  
سالکین بیل رشار و داشتھلوا باشم و سلکو فی سیل  
رضائک و رضیوا بقضائک و صبر و اعلی بلاک  
ونطقوا بیناک و سرخوا مشهد الفداء یمنون کاس  
الرودی حبایا بحالک و یتمیلون الیک قلوب طافتة  
بالولاع ولا یقریون ایلی المؤار ولا یستمعون من اولی

الاستكبار ولا يتکون بكلمة شُنْهُر منها قلوب الفئران كثيف  
 الأسىار مع ذلك ترى الأعداء لا يملو لهم طريقه عن من يجدها  
 ولا يكتون عن كلمة الشوع بهذه الاشتاء رسالت احفظها وذاك احسن  
 من ما لم يخضها واحرس حستك المقدسة من ظلم اجانبها  
 وفوق عذاب اللئاء ولعنة اصحابها وطوة الزفباء وعدوان  
 كل عذاب لهم متى شئتم انكم احافظوا الواتي اصحاب القوى اين  
 حمداً لمن شرق لام من الاشقي الاعلى على القلوب لصافته المنجدية  
 الى الملائكة الاجانبي وتملكت انوار المقدسة على حفاظها على سببية  
 منحقيقة المقدسة العليا فانطق الورقاء في حدائق النور  
 على افاق بنيون لاسحان واديع الانعام في جنة الرضوان فترى  
 المنجبون بنسمات الرحمن كما هن صحيباً صافية طافية من كأس  
 السراء وانجذبت القلوب ونشرحت الصدور وتشئت الاروا  
 من انوار ذلك المصباح الذي شرق ولاج من ملوك العالى  
 لتشتاء على حقيقة النورانية والكلمة الجامعية الرحمانية  
 واصحية وانجذبت القلوب واطلعتها شيجانية الواسطة الكبيرة والرويلة  
 والجلوة الصافية واطلعتها شيجانية الواسطة الكبيرة والرويلة  
 المنشقى والفتحية المقدسة ابجيشاً بالدالة على الطريق الممشى  
 الهاوية للورقى الى سبل الاعوج فيما لا انتى وعلى من اتبعة فهذا

السلطان تقييم و سلوك فی لمناج الفويم و سرېب من عين ائم  
ثبت على العزيم تقييم وما اخذته لومة لاکم من كل عمل نعم  
الي بداراً بين و سرمه در فی القرون الآخرين

ای ثابت برپایان نامه نامی شحون بجواهروالی خفاش  
و معانی سره و میدول نمود و جبوشهو دکرد فی احیقہ چنان  
که هر قوم نمودی میران زهرفاد و نشنه در کار و مجتبی از  
حرکات و سکنات اهل استکبار ساکت و خاموش  
سرست و مدھوش و از تھات قدس در جوش و خوش  
نه با اهل سیاست همراه و نه با صریت طلبان و معاشر  
و فکر حکومت نمغلون هم احدی ازملت از جمیع خبرذکر  
حق غافل و بیزار و بقص قاطع مطیع حکومت شهریار و باصر شدید  
منقاد سریر سلطنت بخود مشغول و ببلوک در پیل رضا  
الله بالوف تقدیل خلاق گشته و توثیق بصفات ھدو وحه  
انسان بتصرفی قلوب پردازند و بتکریم لغوش مشغول  
کردند زیرا جھیانی حان تماشی و نفوذ جویند و ازلم  
امکان و شکون افق و هوی بیزارند باری میران بیزیک خویش  
برقرار باشند و از قلوب و استکبار بسیکان تغییر و تبدیل

در رو ش سلوك نهند در هیچ امری مخلص نشند و هیچ مسلک  
از سلک سیاستیه نمودارند شب و روز منجد بین خواسته س  
گردند و متنه کریم که حق در محفل انس ارزاز و نیاز داشتند و باش  
غیرت پرواز نکنند و با هنک و نفشه آوازی پروازند که عالم  
افزینش بوجده و طرب آرند اینست رو شو تکلیف بهایان  
اینست سلک رو حایان اینست مشرب ربایان طوبی  
لمن فاز هندا امرا لعاظم و قام على طاغه ربه الکریم ان ذلک  
لهم الفور اعلم و عليك البهاء والابهی جمیع متعلقها زار و زور  
واناث تختیت ابع ابی ابلاغ دارید ع سعادت



هوا ابھی  
خای ناظم الاطبا آقا سید محمد رشتی علیه السلام  
ملاظه نمایند

خط مبارک  
هوا

یا همیا الرؤح امشتهر نفحات قدسیه تشریت من بنیاض المکلو  
الابھی والفردوس الاعلی علیک بها رشیب فی الاضرة و الاو  
قدملوحت بکلام اسرور ماریقت علی صحائف لتبیان اضفیت

مواهِب رَبِّكَ الرَّحْمَنُ فِي يَقِيمَةِ الْأَنَانِ تَعْتَدُ فِي بِرَاجِ مَعَانِي  
 وَحَقَائِقِهِ وَمَبَانِيهِ وَإِذَا هِيَ لَوْلَوْ نُشُورُ فِي بَرَقِ مُشَوَّرٍ وَجَوَارِ  
 مُتَلِّكَةٌ تَخْرِجُتْ مِنْ عَلَى الْعُرْفَانِ وَمَعْدَنٌ ذَكَرَ رَبِّكَ الرَّحْمَنُ  
 فَمَنْتَوْجٌ بَحْرٌ وَدَادِيٌّ وَتَلَاطِحُمْ قَلْزَرْخَمْ قَوَادِيٌّ وَأَخْذَ زَامَ الْأَرَادَدَ مِنْ يَدِ  
 وَمَتَكَنٌ مِنْ قِيَادِيٌّ وَأَجْرَاءٌ أَقْلَمِيٌّ وَمَدَادِيٌّ عَلَى ذَكْرِ مِنْ إِنْجَبَحَا مَعَبِيٌّ  
 وَشَرْحٌ صَدَرَبِيٌّ بَفَنَاءَهُ فِي حَبْ جَبَوَبِهِ وَأَسْجَدَأَيْنِفَنَاتِ مَقْسُودَهُ  
 وَاسْتَقَامَتْ فِي صَرَاطِ مَعْبُودَهُ وَشَبَوَتْهُ وَرَسُوكَهُ فِي هَرَسْجَوَدَهُ  
 وَتَشَبَّهَ بِهِشَاقِ رَبِّهِ وَجَمَودَهُ وَتَسْكَنَهُ بِذَلِيلِ مَقَامِ مَحْمُودَهُ حَوْلَيِ  
 لَكَ شَمْ طَوْلِي لَكَ بَشَرَكَ لَكَ شَمْ شَرِيكَ لَكَ منْ هَذِهِ  
 الْمَوْبِيَّةِ الَّتِي تَيَسَّلَأُ بَهَا وَجَهَكَ فَلَمَلَوْتَ رَبِّكَ الْوَدَوْ  
 وَتَبَاهَيْ بَهَا بِنْ مَلَادِ الْغَيْبِ وَأَخْرَبَ الشَّوَوِهِ فَوَفَ تَرَى  
 لَهُمْذَهُ الْأَسْتَقَامَةِ الْكَبْرَى مَا تَرَشَّتْشَرَ فِي الْأَقْوَى الْأَعْلَى وَمَنْفَاضِ  
 تَرْذَانَ بَهَا خَجَرَ كَلْعَلَهُ وَصَنَينَ عَلَيْكَ أَهْلَ سَرَادِقِ الْبَعَاءِ فِي  
 الْمَلَارِ الْأَبْجَحِيِّ فَبَحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى كَبِيرَنَ قَبَّلِي عَلَى حَسَنَتِهِ  
 وَصَفِيَّهُ الَّذِينَ مَا تَرْزَلَتْ أَقْدَامُهُمْ فِي الرَّحْمَةِ الْكَبْرَى وَنَفَاعَ  
 الْحَطَّسِيِّ وَبَيْقَا فَبَنَوْا فِي رِيَاضِ لَمْنَجَّهُ لَعْلَيَّاهُ  
 وَهَدَائِقِ الْعَنَيَّةِ الْغَلَيَّاءِ  
 عَعْ مَقَامِيَّشَهُ



از اشاره جنگل طیول سر قوم نموده بودید همان خبر با قلم الاعلى  
 نی بسیع التزیر والالواح فضیلیت تلاوتها و معان لمنظفها حقیقتی  
 البرهان عظیم باش ریک اهاط بخلشی علما ولکن آنکه نت  
 یا انتیها ثابت الراسخ علیمین السدا تبیش با کانوی یملون و ان  
 جند نائم الغالبون این نرقه الزباب من حکمه انجمن العذاب  
 فیہذا التیاء الرفع و این طیران البغاث من النسو الصافات  
 فیہذا الاوج لعظم اغصیب اشعة اثواب مکوت تو حسیداً فاق  
 کو وجدید حنفی روش ناید که خفاشان ظلمانی را اسری حمالک  
 تنک قاریک کلخ فراید فی الداهیین الاؤلین من القرون لابصار آیا  
 دریچ عمد و خسری بنظام رفقی یوحی کذسته در قرون اولی مظاہر  
 بطلان که در مقابل مطالع حکم بودند بحسب ظاهر وجودی و ظهور و برور  
 داشتند وقتی ممنوع دعوه بود که سرو جهانیان بود زمانی  
 فرعون عظیم بود که بخلاف پریلو فیصل مصریان و شهیر عالمیان بود  
 مالک حمالک مصر بود و فرید ابنا عصر وقتی قیامیان بجای  
 بود که سرد فرد ایمان حبیر عظیم سر ایلیان بود ویس غیر  
 ذلک حال حکم بستید خدارا که سحر و رفقی در این کوئن خسی بود

محول و محتور و هر زوں درز و کل طوائف عالم و آثار جبل و بطلان و ذلیل  
 از جمیع اطوار و آثار و افعال و نوشتگیات و اشعار خود و عمال  
 پیچه اولاً داشت خلا هر و عیان قبرسیں که درسان ترک بشیطان  
 بجزیره کسی میاست حال موجود و مهیا است و بمعنی های این  
 از تفصیل مطلع و آگاه جناب میرزا بخشی فردینی در زیارت ارادت  
 با آن بجزیره وارد شدند و بخصوص خشونی که فوق آن تصویز نداشت  
 با آن شخص ملاقات فرمودند بعد بین ارض آمدند چون راست  
 اقدس رسیدند و خدمت امراء سدرا مشاهده فرمودند و آثار  
 علو و استناع و ظهر سلطنه العبد را در چشم مقابله جمیع دول  
 و ملل ملاحظه کردند و تشریف و تقدیس احبابی حمین را دیدند و برایان  
 واضح دلیل لائح و تجربه قاطعه و موهبت کامله لامعه را از سمع  
 شون حتی در بجزیره ایت امواعین بصیرت ادرار کردند و درین  
 ترکیل آیات در ساحت اقدس حاضر شدند از ظلمات بطلان  
 بزرگ شدند و بانوار حمین پیو شدند و آیه آن و حجت اللہ  
 فطر الشهود و الأرض تلاوت نمودند از جمله ارشاد مجموع  
 نوشتگی بخط دستی او داشت آیه مبارکه  
 قرآن ما بهذه التحايل التي انتم عليهما عاكفون لا عاكلون

نوشته بود و آن در زرد میز را کجی قزوینی موجود ملاحظه نماید  
که مقتداً ای این قوم عاکف را از غافک فرق نمیدارد و چنان‌  
ایه صحر کیکات ساله را بخط خوش تحریف مینماید رفاقت  
انفعه از قلمش اخ طلا صادر تاواضیح شود که می‌باشد تحریف است  
و عیجم اهل محمد بعضی از تابعین آن مجھول با وجود آنکه برای این ایشان را  
مشاهده نمودند باز پیدا نشدم تما ثابت کردند که بیچ رعایت نمایند  
کل ناعق میلیون بخل رنج تهدیت هادی مفضل در متنابر  
از حضرت اعلیٰ دراصفهان بگرات تبری جست حال اقلام  
نماید و یکرسم از حضرت رانبرد با وجود این حاشیه  
و شقاوی خود را انتهم الی بعد از صنعت عظم مشتمد فاعتبیرها اول  
مع بخش مقابله شد

بواطه خضرت علی قطبل کبر

ط جابت ناظم عليه بہادر الایمی ملاحظہ کا

*John W.*

اللهم يا ألمي الطف سرير محبتك في القبور المخدية بثنيات

قد يكُن ما أعلم شاهدَةً آياتٍ وحدائقَ في الْحَمَّامِ لِعِتْبَتِي  
من فِينَ حِمَانِيْكَ وَمَا اعْذَبْ سَلَالَ كُوثرٍ غَرَفَانِكَ  
النَّاجِعَ مِنْ قَلْوَبِيْ بِهِ تَرَتْ بِنَائِمِ رِياضِ عِبُودِيْكَ اِيرَبَ  
ما خَلَقْتَ شَأْنَانِيْ الْأَبْدَاعِ بِدِعَ منْ هَذَا وَلَا قَدَرْتَ مَقَانِيْ فِي الْأَسْرَارِ  
أَنْظَمْتَ هَذَا اِيرَبَ إِنَّ الْعِبُودِيَّةَ بِدِعَتِهِ فِي الْأَنْطَارِ وَالرِّقَبَةِ  
نَصَبَّ أَعْيَنِيْ وَلِيَ الْأَبْصَارِ وَالْفَنَاءِ فِي بَابِ حِدَيْكَ فَنَتَّى آمَالِيْ  
سَمَاءَ الْأَنْوَارِ وَالْمَحْوَيَّةَ غَايَةَ مَارِبَ وَلِيَ الْأَسْرَارِ فَبَعْرَةَ قِيَوَيْكَ  
لَوْ تَرَفَعْتِيْ إِلَى عَلَى إِقْبَالِ تَحْمِلِيْ عَلَى عَرْشِ الْأَجْبَالِ وَشِرْقِ وَجْهِيِّ  
بِنَفْرِيْ إِقْبَالِ وَيَتَلَاقِيْ طَمَّنِيْ حَوْلِيَّ مَوْجَ الْكَهْرَابِ وَتَكَلَّمُ عَلَى جَمِيعِ النَّعَمَاءِ يَا زَيْ  
الْمَعْتَالِ وَتَوَدِّيْنِيْ بِجَمِيعِ جَنَوْدِ الْمَلَائِكَةِ وَتَرْفَعُ لَوْاْجَ وَجْهُ دِيْ عَلَى إِلَيْ  
قَلْلِ الْكَبِيرِيَّةِ وَتَقْسِدَرِيْ كُلَّ خَرَخَقَتْهُ فَهِمَلَكُوتُ الْأَثَاثِ الْأَنْثَاثِ لِلَا تَقْبَلُ  
عَنْدِيْ عَشَرَ مَعْثَارَ ذَرَرَةِ مِنْ عِبُودِيْكَ فِي عِتْبَتِكَ الْأَسْمَيَّةِ  
وَالرِّقَبَةِ كُحْرَكَ الْعَالِيَّةِ فَإِنَّهَا رَاحَةَ رُوحِيِّ وَبِحَجَّةِ قَوَادِ وَشَفَادِيَّ  
وَبَرَدِ لَوْعَتِيِّ وَرَوَادِ غَلَقَتِيِّ وَنُورِ وَجْهِيِّ وَقَرْتَةِ عَيْنِيِّ وَبِيَاضِ جَهِيِّ وَغَرَّ  
مَشَاصِيِّ وَحَلاوةِ مَزَاقِيِّ وَمَسَانِيِّ قَلْبِيِّ وَسَكِينَةِ فَنَسِيِّ إِذَا يَا آلَيْنِيْ  
عَلَى هَذِهِ الْمَقَامِ الَّذِي أَتَمَّتِي رِشْحَاتِ مِنْ طَفْحَاتِ بَحْرِهِ الْقَلْزمِ

الموج وتحسر على استثناق فجأة التي تعطرت منها الآفاق  
 إنك أنت الگریم امتعال ع ع  
 ايرب هذا عبد قد توجه بكلية الى ملوكك الابهی وقطع عنکل  
 ما سواك وشتعل لينا الموقدة في سررة رحماتيك وانجذب  
 بانفاس طیب عبقت من رياض حدايتك وتمسك بعرو  
 الوشقی وثبت بذيل رداء الكبر آهي ايرب جعله علما بين  
 وسرابا ساطعا فنكلوت الاشاد وسانانا طقا بذكرك يار  
 الاخرة والاولی ومناديا ياسکن في جها مع اوی لنهی وها دیا الى  
 سیلک بین الوری وحرو جالدین کیک یارت التیوت العالی  
 إنك أنت المقتدر الوهم بع ع مقادشه

هو الابهی

ط خباب باطم عليه رماء الله الابهی لما خذله

خط مبارک

امی مستقر صحراء شر استقامش من قبعت عالم ازاني واهی  
 موسيت خذلت رحمائیت خاشخه میفرماید الدین قالوا  
 ربنا اللهم استقاموا قبل عليهم الملائكة و دلیلین استقامت

و بر همانین مهربت جانشانی همیست و غیرت در پل آمیخت  
 شیخی خیچ محل کرند و رشیه مستحکم کرد اند مشرو بر برادر و مسیود  
 ترمیبد و لایعی نفوش شا به استقیمه او امراضه موقت بر اعماکی کرد  
 و موید بر اطواری شوند که سبب حصول فوج ورچان دوستان  
 کرد و علیت شخودی قلوب یاران در او قاتیکه خضرت  
 علی قلی کبیر علیه السلام اللہ الامین در پل طھیین غلال بودند و ایش  
 زمان از بلایا میستتابعه و محبت نویسین در کردن  
 طوق زرین داشتند و سلاسل حpun چائل باول روی زمین انجام  
 نهایت تقدیم احوال از میتبان فرمودند و کلی وادن بین ایشان  
 از این همیست انجانب زبان پر شکری باز نمودند و بشکران اغاث  
 فرمودند رب ورجانی بذاعبدک الذی شبیه زیل اطا  
 و انجذب بیفراست قدک و قلعان لثا را المؤقتة فی زیدة  
 فردانشیک و قام بجیع قواه علی اعلام کلمک و نشر فتوحات  
 و سطوع انوارک فظیور سارک و تضمیم شعائرک و تزیین معابر  
 و تشوییر مناقبک و تعمیم حکمک ایرت اند و بتائید ایشان  
 و اجلله علیاً مبینا فی امرک و سراج امسیه اینی زجا حجتک و معینا  
 عذبا لظا حجتک و حدیقة مولقه لطیور حمتک و ادام

علی

علیه فیوضاتک و فض علیه ایل برکاتک آنکه انت  
الکریم العزیز الرحم ع ع

ورقه طبیعت کتیر متن اند پنهان را تکش باید ع اینکی مذکور دارید  
و هم پسین انجال عظام و جانب مستشار و جانب سیرزاده  
و اخوان منتبان را از افضل حق مسید داریم که کل در نظر سدره  
ست رج و تبادیت بالکوت اینکی موید باشدند والبهاء

وعلى كل ثبت على شفاقت السبع مقام

حوالاً ابی

ط جانب اعظم از اطمینان میرزا شید محمد را لاحظه

خط سارک حوالاً ابکی

اوراق آن جانب ملاحظه شد جمیع اذکار منبعث از محبت و خلوص بود  
و تفصیل موجود قوم و چون اثر قلم انجاب بود این با خود  
عدم فرضت و تقدیمه کمال شوق قراحت نمود ولی ایام الیوم  
باید بر عدهم ترجیح داد الیوم یویست که این عیا و باید کل وفات  
و اذکار و احوال را حصر و نظر نهاده شد نما نیم بگلی خود و غیر خود را  
و مقامات و مرتبها زرافه موش نگاهیم و بگلی کر شار جمال

مبارک کردیم جهراً و ندانیم غیر از اپنایم جهراً و ندانیم اصل  
 شجره و حدائق را خدمت آگاهیم چه که ذکر او مغای از ذکر کل  
 و نعمت و ستایش و شنا عموم این بند خود را در نزد عبد  
 از عباد خلاصیم و فانی حی بند و مسحیل و دانی شیر و وکان بجود ر  
 شرک خمس بند با وجود این قضا و ضحاکال چکوته تصویر معا  
 و مراتب ناید قطره را چه شائی از نسبت خوش بدریا ذهن زد  
 و ذره را چه بارت که از ارتبا طاخو و باقاب شرح دهد  
 کل عبا و لعل هر چه یعلمون بازی بیع اذکار و اوراد راه پر  
 بذکر و احذف ما و شب و روز در غلاء کلمة الله بکوش و در نظر  
 دین الله تابعیت و داشت احمد روحانیان رامعطر نهائی و بدقیق  
 فاروق عظیم حیم عالم و حم را بخواهی قی ای ای فائد کنی و قسم برجه  
 غیب و شهو و که اگر با نیمه قاعده خپا نچه باید شاید کسی موفق کرد  
 ندای حسین را از ملکوت ای بھی وجبروت اعلی بکوش باطن فرش  
 استماع ناید اینست الیوم فور غطیم اینست الیوم  
 مسوبین طوبی من سعی خواهد شغل و انجذب والبهاء  
 علیک و علی همک و اوی قرابتک و احبابک و او دمک عبد الها  
 غ نثار

آنستی بشیر شارت الله در عصر و قرن مطلع آفاق تجربه خاص  
مشق و لاخ و ایت کبریٰ هر در عصر خلیلی فی وجود بانوار خلت  
ساطع در عصر کلیمی شرق شهدود پر تلمع طور لامع در قرن ع  
روح اللہ ای خاد وجود بخفات قدس مطهر در يوم طلوع نیز شریفی فی کبریٰ  
بشعاع محبت و خلقت منور در وقت کشف غطاً بع از جان نقطه  
اولی صحیح بری با شعه ساطعه شارت کبریٰ میرزا زن دنیز طور ام و طلوع  
جالیت دم آفاق عالم بجمع فیضنا و تجلیاً و ایسا دو صفا محاط و تفیض فی  
کل که عظیم دارند و جامع بمعیم کمالات کل بجور و خلیان و نهور  
و عیون و شموخت نکلم شکر شاه مرقوم شده بود فلاغت ناییر  
مطلع تفصیل حست ملاحظه در آثار جمال مبارک در فیض مراتب فرمائید  
حقیقت واضح و مشهود کرد داشارة میشود در امار قلم اعلیٰ ملاحظه شود  
و موازنہ با سائر اثر کردد و ظهور خلقت قید اردقت شود که فردا  
وحید امن غیر ناصر و مصیبین در چن ام در کمال سلطنت و عزت مقام و  
با جمیع ملود دول عالم فرمودند مثلاً مسکرین در زمان حضرت رسول وحی العازیز  
له الفدا بصریح آیه قران و اذا رأوك ان يحيزوک الا لاهزوا و اهذا الذي  
بعشه الترسولا میکنند و در این ظهور ام کل اسلیم مقلع مدبر و  
مسکر بخلقت امریاطق و بزرگواری جمال مبارک نهایت مؤمن و

موقن باصل امر نه خانم خلیفه فرمود که جمیع اوراق هنرمند عالم شهادت  
 داده و میدند و خصوص عوشیع اعداء بسیع موقع حقی و روحانی  
 اکبریلیست و هم پیش از اخراج طلوع که پرتوش بر صحیح  
 وجود اشاره داده خانم خسیع موخرین این عصر محمدی و قرن جدید را  
 اعصار قوت و شرده و اثار شریعت فائق و زید بر صحیح اعصار اویمه  
 مشاهده کردند یعنی اشاره قدر قرآن ممتازه با اشاره این کتاب  
 قرن کن مقابله نماید باری این ظهور در صحیح شوون منشأ و حمایت از  
 پس شکرانه این طاف و عنایات باید جمیع مراتب را تقوی و غصف  
 حب جمال مبارک فراموش نمود و بجمال قوت و قدرت فکر فدا  
 ذکر را در تبلیغ امرالله و نشر نفحات الله حضرت دالیوم این امر  
 مولید است یعنی تبلیغ امرالله و موعود بضرت جنود مملکوت  
 ایهی قسم بجمال قدم روحی لتراب اقدام احیا نه فدا که اگر  
 ضعف موجودات دلیوم قیام برین امر اعظم یعنی نشر نفحات  
 آئین نماید اقوی المکنات کرد و قدره حکم دریا نماید و ذره قوت  
 اثاب ہر ہزار کھیل ضعیف و طائر سخیف بود لکمین پیاده سلیمان  
 و عقب طهیر بدلہ بلقین باعج بند مقاومت بهولت  
 و خبر تسلیم حاصل نداشت حال کرنفسی بر انتشار رائجه حرفی ایام  
 نماید جنود مملکوت ایهی طهیر و معدین است و رسی خلیم پیاده و محیر مقاومت

تبریز باداً مسیز احمد علی اسکوی  
جان با ظاهر حسن علیه بہاء اللہ الا  
هوا لله

اشیا بست بریان نام منفصل ملا وست و مترک کرد دیده و نهایا  
روح و ریحان حائل شد زر ایام شنود نامه شکین بوی آزار پیش  
معاشرش را سخه محبت اللہ مفتقر و فتح عرفت اللہ استشمام  
کردید زنی مویبست که اشارا بر جمیع پروردگار رساند و خوش  
منفیت که سبب تقریب در کاه کبریا کردد پاره ایل که در تبریز خوزستان  
همتی شوری ایکنیز و قندی بیریز و سخنی بیز در فکران باش  
که آن ممظہر بجوشان مید و آن اقلیم معطر کردد و آن اش منصور شد  
آذربایجان آذر بایجان زند و آیینی تبریز بست دشود که ملا اعلیٰ یا هزار  
اید امیران اقلیم را احتمله قلب سلیمانیت و دل مسین عشت  
پروردست و دادرست و مهران بجهیزی شیر حاصل نیافت به هدایا  
ست همکاران حزب پیشیان اطاعت خواهد و صداقت جویی  
احبای باید شب و روز بد عاویان ز پردازند تا کافش راز و حضرت  
بیانیار این امیر شیر امیر شیر فرماید و پرتو غرتش جهانگیر  
کردد خوبینیغ نواحی ایران در محمد خیر ظالمان دست تطاول

کشوند مکار قلی آخربایجان محفوظ و مصون باشد و این میت مکار  
عدل و داد حکومت کشت خادمه آنمان و علیک الشیخیه و شناسیه ع  
ع مفاهیم

خط مبارک هولا بھی

اشیای بابت نابت چون آن برو بجم رسیدی اکر حکمن فخری طرف تابود  
فرماتایران رحمانی راسیب یچنان دل و جان کردی و نقوس ساکت  
صامت راناطق نمائی زیرا انسان مانند نهال جویبار است  
آبیاری آنچه خواهد و مانند سراج است دائم مداردهن حکمت لازم دارد  
اکر نہ طلب سبب خوضا و بیکانه نکردد و آشنامه نوی شادمان شود  
و ببروت و خوشی میکردد موقدست و سبب حصول رایید شود و الافلا  
ع مفاهیم

هولا بھی



ط خباب شید محمد طبیب علیه بردار اللہ الائھی ملا خلیفه

خط مبارک هولا بھی

ای طبیب روحانی جسم امکان باراض شدیده و عوارض منته  
و عمل ساریه و حمای طبقه قبلا کشیت دریا بخشش آنچه بجوش آمد  
واجحیت و غاییت در جهان افرینش بخوردش آمد اثاب فلک  
تو حمید بدرشید و نفحات جان بخش از خداون تخرید بوزید و نفس بسیج  
آنچه برسید پژوهش دانکش نقاب نمود طبیب حاذق سادق

بدرید اجزائی از جو شرکت مکنونه و عقاویری از طائف محظوظ نیست  
 داده دریاق فاروق غلط عطا فرمود و با وزیر درمان اخراج  
 احسان کرد معاین روحانی ترسیب فرمود و منفعت از لسانی ویجا  
 رحمانی ترتیب نموده معترفات و مخدرات و محللات از جواهر روی  
 و خلاصات تحریر تصریف و تعلیم داد تا زین علیل حبیذ لیل  
 از حرارت غلیل ضلال و جمل و شدت و خطا رب الام غفلت  
 و عقیرخاست یافته صحبت تامه آلمیه و عافیت کامله بر تائید فائز  
 کردد لئن طبیانی جمال حکیمانی کامل درین اشنازند و ادویه  
 برش آلمیه را منع و آنچه سبب طبیان مرض عصیان عرض  
 بدل نیایند توکه با اجزائند لاجهی و ادویه قاطعه رحمانی  
 بی بری هشتی فشرد که بلکه راحت کیری و صحبت غضنی چون تو بهی  
 از مطلع شفلاح کرده و ظلمت حالک مرض و میبت مردک اعراض  
 زائل شود و عی متعالیه شد

بواسطه امیر اعلیٰ نبلاد

تبریز جناب مسیز را سید محسن ظاظح اینی لایهجا علیه بیار اللہ  
 سنه



صاییجی  
هوا

ای میم میم بیان هن لوح مسطور رق منشور کشت و خون کشدم  
و در بدایع معانی نظر نمودم مضمون مشحون بروح محبت  
بیرون اتفاق بعث و الفاظ اصداف دلاری غرفان الله اکرد جوا از پیش  
فوتوتی فست و یا تصوری و اوضاع تین قصیر بیونا یافت که از شست  
جهان فصنعت و محالی نہست و شب و روز متمادیا مرآ مشغول  
برفع فنا و کشند و المخاذ نار غذاد حال که به بیرون زیر طام  
لبرزی کردید و دله بیخیز و شکبیز اکرده بانی دراین سباطه قدر غرقی  
لسبسته از شدت سرور پرواز نمای و یانعنه آواز دماساز  
کردی احمد الله شیم آذربایجان بمعطر است و نفخاست  
رماضن قلوب احباب الله جان پرور شمشقت را عنتی  
در آن کشور پر توجهان افزونی ساطع کردد که عقول حیران  
ماند پس تو بجان دل بکوش که آئیش صافی کردی و پر توی  
کافی و افی کیری شمعت شعله جهان نوز کردد و سراجیت لمعه  
عالمن فرز و فرز ریحان است شجر یار و کردد و جویت دریایی  
پر در و کسر بفضل حالی اینی امید و ارباب اش که قطمه را دریان یاد  
و دخنه را صحرا کشند خارزار را کفر از نماید و خزان را نو بهار

جهان آرافه ماید وزنیدان نمن علی الدین استضعفوا  
فی الأرض وجعلهم ائمۃ وبحاجم الوارثین ع ع  
متقدمة

بواسطه علی قبل کر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خط مبارک ط جناب آنکه علیه بهاء اللہ  
یا من توجہ الی سید قد فرح القلوب اتکشاف الکروب و قوت  
البصائر والابصار و تقویت الصمار و شریت السریر باطعه الفرا  
الاطاف من ملکوت الابی و شرق آفاق بیور رہا  
ولم یعنون فی فرح عظیم و لم تزل زلین لفی کیمپین تلفی هجوم  
نار حجیم و محشر صندوق تهم بشواظ و ظلی و عذاب العیسی فرمی  
یهدا فتوا علی زیران حسره ذلک ہوا حکمان الشدید و هشران  
العظیم و آنک انت دعهم و غیرات الا وہام و شرتفحات اللہ  
فی شرق الأرض وغیرها و ذلک ہو الفوز رایم ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ط بواسطه حضرت علی قبل کر

خط مبارک ط جناب ناظم علیه بهاء اللہ الابی ملا حیدر

حوالاً بھی

يَا مَنْ أَعْلَمُ بِمَا فِي قَوْمٍ فَإِنَّهُمْ لَهُمْ بِأَنْفُسِهِمْ  
أَكْفَارٌ وَالرَّاقِدُونَ يَقْتَلُونَ إِيمَانَ الْمُجْرِمِينَ كَذَّابُونَ فَإِنَّمَا  
الظَّالِمُونَ يَحْمِلُونَ أَثْمَانَ مَا كَسَبُوا إِنَّمَا الصَّادِقُونَ فَإِنَّمَا  
أَئْمَانُهُمْ يَحْمِلُونَ فَإِنَّمَا يَشْرِكُونَ بِاللَّهِ مَا لَمْ يَكُنْ  
أَئْمَانُهُمْ يَحْمِلُونَ فَلَا يُكَفِّرُونَ بِمَا لَمْ يَعْمَلُوا  
أَئْمَانُهُمْ يَحْمِلُونَ فَلَا يُكَافِرُونَ بِمَا لَمْ يَعْمَلُوا



1

ط جن ب ظ ع ل ي ي ه ي ا د ل ا ب ي م ل ا خ ط خ

६

ای اطراویل هیچهارمین علی الارض زنی سرگزند غفت  
طلوزل روان قطاء فانیز اس بجهون لندشت و زرده داینیز راه شمردند  
خاک مریدن فلاک علیتین کمان نمودند ولتواده زین راه برشت کن  
انکاشت شد لکخن فانی را کاشن باقی تصویر نمودند و شمع فیزه را شعله  
نورانی لندشت لهدامنها ک در شهوت شدند و متفرق در بجز طلاق  
بقطه را می منتن حیا ت فانیه قانع شدند و از حیات باقیه در ملکوت  
ابحی حشم پوشیدند و از بجزیون کد شت شد آفتابا فدا

فره نمودند و دریار افغان قدره چون کرم مهین را نفل طغما  
 تین ملک و ملکه نمودند و از مقدمه صدق عینه ملک مقدمه دور  
 جستند اینست شانیان و شرمه و سوکن فتن پاس  
 فاطله هم بیگلوان فوف تریهم فی خشان مین  
 ع ع مقابله

طهران بو از طه خضر علیه السلام قبل از برخاسته  
 جناب ناظم حکما علیه السلام بهادرا  
 هموالله

صلواتی علی  
 احمدی

امی بست بسیان آنچه نکاشتی ملاحظه کردید محمد خدارکه  
 دلالت برست قامست در محبت خضرت حضرت حمایت داشت اتفاقا  
 درین کو غایم آمارش بسیار واضح و آشکار است و هنرمند از این  
 باستقامت پیدیار شو در حقیقتیقه اوست از این هشت  
 خضرت پروردگار از برای افعان آن باید آنکه حکم  
 باین صفت مبارکه مشخص و براین صرط آنکه ثابت و مستقیم  
 امتحان فنستان هر چند از جمی درست است زیرا روز بروز  
 امرالله محبوب شیر و از فاعل غلطیم است و گن از جمی دیگر نباشد

خوبیه اضجه مشهدو یاران آنی راصحیت نماید که همواره مانند کوه همین مقاومت  
چوچم شبهات ظلاین نمایند علی اخ Hosch شکوک اهل فتوارین غور  
مانند آهن سردند که ایدا از پیغمبری متاثر نشود حتی در زیر شکار  
و سدان ایدا تماشی حاصل نمایند و حقیقی و فکری تعقیب خوبید و بجزت  
فتیویه پیغمبری نخواهد داشت احمد بن علی یا راجح ربان و جمیع بستان  
در صون حمایت راجح از این فحصه گرددیه محفوظ و مصون و در غایت اطمینان  
و علیکم لذتیسته لذت شناوع معامله شه



٢٥٦

خاطب مبارک جناب ناظم الاطباء افاسید محمد شیخ لاخنوا  
تعیین قلمیرہ و سرشن آآن مقضاۓ حکمت بالغہ زینت دروس ان جو شد

٣٠  
شَرِّ شَمِيمَكَ التَّكْبِيرُ وَسِعْ الْأَطْافَ عَلَى مَا هُنَّ عَلَيْكَ الْوَقِيرُينَ  
الْأَطْلَقَيْنَ الْمُؤْتَدِيْنَ الْفَانِقَيْتَنَ وَرَبِّهِمَا بَعْنَيَاتَ رَبِّكَ الْكَرِيمَ الْفَانِفَةَ  
عَلَيْهِمَا وَخَلَاتَ الْأَعْدِيْنَ الرَّحْمَيْتَ شَامَلَةَ عَلَيْهِمَا وَكَبِيرَنَ اَوْتَدَ

علی وجوه از هار را فض محبت است و اوراد حدائقه مهربت است  
دکر آنکه و بعدهم فرط توجی خلیم خبی و شدید نذکر نمایند که اینها  
ع ع مقابله

طهران بو اسطو خنای میرزا علی کمبلانی  
خنای شاعر الدین خان سلیمانی خلیل ظلم احکما داشتی علیه بسیار اسلام  
یا ساجی بجهت هموالمه

امی جوان لوزانی آن قیمتی حملانی آقا میرزا علی کمبلانی نهایت سرور  
وشادمانی از شادار دکه همی فنه مو دید تا بخذتی معین شد من  
میرزا زیر خبر روح در سیان فاتم بوسه و شادمان کرد و دیم کرد و تا  
نصری خضری کرد گیرند و یاران غنی خوار بهدیکر چین شایکان که  
جان فدره یکدیگر را کان نمایند این است بنیان این من  
لهند از خضرت زیلان میطلهم که پاداش لین خدمت شمول غاییت  
باشد و سبب فرج و سکرت است یاران روحانی را کیان پیکان شنیده  
درا چابن بلانع دار برادران همراهان ریشان نهایت تعلق روح و وجود  
برسان از خدا میطلهم که بمعج در این قرن بیربع منظا هر طرا

حضرت صحن و رحیم باشند  
و علیک الہماد الہمی  
ع ع مقابله

خطبکر ہوالہ  
جناب شعاع اللہ ابن جناب ناظم علیہ بہاء السر الابھی  
ہوالہ

ای شعلہ محبت اللہ شعاع راسطونیا پیدا و اثرا طلوعی بدرا  
نوری و سمجھ راظھوری پسک شاعی از خدا بخواه که نوری  
بیفشاری و پرتوی اندازی ححسانی افزونی و عالمی بنار محبت اللہ  
بوزی و مسید وارم که لفضل حق پسین کردی و خلیم زاین شوی  
والبہاء علیک شرع مقامی شد

جناب شعاع اللہ علائی علیہ بہاء السر الابھی  
ہوالہ

ای حقیقی بہاء اللہ نامہ مختصر رامعان مفصل بود بلکہ فرمی حلیل بود  
و دلیل بر نورانیت آج چیپ تواریخ مسطلم و توفیق مجموع و کامران  
در دو جهان میخواشم و علیک البہاء الابھی عبد البہاء عباس اخاطر  
حیف

مقامی شد  
۱۳۲۸



متعلقین خنا ناظم الحکماء  
جناب سین بن ناظم

خطبـارک ھـوـالـه

امـمـیـ حـرـضـتـ مـقـصـوـ دـسـتـ بـذـلـ طـھـرـنـ وـازـمـاسـوـیـ اللـهـ  
مـنـقـطـعـ شـوـ وـدـرـظـلـ شـجـرـاـنـیـاـ سـتـحـ کـرـدـ وـالـبـرـاءـ عـلـیـکـ

عـصـعـ مـقـابـلـشـ

دـوـنـامـهـ مـوـعـدـ بـہـ نـوـزـدـ سـمـ رـضـانـ وـچـهـارـمـ شـوـالـ شـلـاـهـ وـصـوـلـ کـاـ

طـرـانـ جـنـابـ اـبـنـ بـھـرـ عـلـیـہـ بـہـادـ السـدـاـ الـأـبـھـیـ  
یـاـجـبـیـجـنـ

ھـوـالـه

ایـ منـادـیـ پـانـ نـامـهـ لـاـخـطـ کـرـدـ یـاـ مـحـمـدـ اللـهـ حـقـیـقـیـتـ حـالـ آـنـ وـمـنـظـلـومـ  
بـنـزـ کـوـارـ بـرـیـاـ رـوـاـغـیـ رـاـضـحـ دـاشـکـارـشـتـ وـسـتـیـعـدـ اللـهـ صـفـنـانـیـ خـبـرـ  
بـجـنـزـیـ خـوـیـشـ کـرـشـارـ تـهـمـتـ کـبـیـرـانـ زـدـ کـرـسـیـانـ خـیـشـ کـرـفـتـ وـبـجاـ  
خـذـلـانـ اـبـدـیـ وـقـیـتـادـ فـاعـیـرـ وـایـ اوـلـ الـأـصـمـارـ

وـدـخـولـ مـرـتـبـلـیـقـ مـرـقـومـ نـمـوـدـ بـوـدـیدـ اـحـرـفـ غـلـمـ اـمـوـرـ کـمـلـ شـمـوـنـ اـشـاـزـ

نـقـخـاـتـ قـدـسـ مـلـکـوـتـ اـبـیـیـسـتـ ذـیرـاـنـ اـحـرـمـوـیـیـاـسـتـ وـہـرـ

لـفـتـیـلـ اـنـ یـاـکـنـدـ مـنـصـوـرـ وـرـمـوـشـ بـاـطـافـ مـوـفـوـرـ کـرـدـ خـانـجـ مـلاـخـ  
کـرـوـدـیدـ بـرـقـشـیـ کـدـایـنـ پـلـ قـدـمـ نـہـمـاـ مـنـظـرـ غـنـیـاتـ جـمـالـ قـدـمـ کـرـشـتـ وـہـرـتوـرـ

لـیـنـ کـرـدـمـیـدـانـ بـیـاـخـتـ بـیـجـکـانـ هـمـتـ کـوـیـ مـوـہـبـتـ کـبـرـیـیـ بـرـبـودـ

سـپـاـهـ جـوـرـ جـنـکـچـوـ کـهـ دـمـیـدـانـ حـرـبـ مـنـصـورـ وـظـفـرـ درـزـدـ شـہـرـیـاـ وـمـنـظـورـ

و مقرب محو نظر عنا يند و از مرکز ناطقت اماد و استعداد  
 پاپی بایند هم پین لغوس مبارک انجیود ملکوت که در میدان تبلیغ  
 سمند براند و شجاعت و میانت بنا یند لبسه مظا بر افلاط  
 بی پایان ملکوت ابھی شوند و امداد رو حانی و تائید صدای فی در  
 پی سد علی اخصول کرو رقای نورانیه و امامی رحاییه در نهایت تشریع  
 و تقدیس وجود و انجذب و انقطاع قیام نمایند و مادله و بر این آنی  
 اطلاع بایند و نجح قاطعه اقامه کرند و در کمال فقار و حکمت باطن  
 ثابت نیعنی است سبب بیت جمعی از زاید کردند و اطاف  
 و غایت حی قدر بدم و ضیب کرد قضیه جدید و سیار سبب احترام  
 والاعکردید اکرپین است خزان نمیان است الیوم جایی آنی لون غمی سلوک  
 نمایند که سبب عزت امرالله کرند لبسه قرار در قصر زمین بهتر  
 از این و اما قضیه شاهزاده و جناب عزیز اکرپین باند ناتایج و خیریه خشنه  
 حال جناب والا لبسه هر اخوه هنده فرمود و همچنین جناب عزیز  
 از منافع غیر مشروع حشم خواهند پوشید و این قضیه بجهت شهادت  
 احباب الله بکمال عدل انصاف و عدم اعتراض منتهی خواه کشت  
 از پیش نیز در اخیوه مرقوم شده البته تا بحال سیده  
 و اما قضیه بیطری احبابی آنی باید بدرجه نباشد که کلمه بر زیان نشست  
 و نهایت صداقت بحکومت محلیه شسته باشد اکر غیر از این باشد تو  
 قمنع و محال و اما قضیه و صلت و فرار احباب با وجود نقره

هشتم



باران و اس سبل محیون و حدیت عالم انسان و تالیف قلوب بمحی  
 ملحته طوائف دخل و جانشانی و سپل آنی خیرخواهی و صربانی  
 با همچنین نوع انسانی و تراجم و رعایت رؤسای روحا نی اطلاع یافته اند و  
 صحبت قاطعه و برگان لامع و دلیل ساطع مشهود و واضح کردیده اند کی فشار  
 سبب قناعت کرده که بهایان خیرخواه جهانیانند و درین سبل جانشانه گذشت  
 و عاقبت تالیف و توحید ادیان باید رب حرم موقن نهند  
 شد و این نزاع وجدال صفت و ن و اعصار از زمان زائل و این شش را  
 خاموش فراموش خواهند نمود و آما قضیه چهره نهاد از قضا نهاد روز  
 پیشتر زایع بعده شافت و آنچه بدو شاید باویان نمود بعد مردم  
 بمحکم کرد و سوال و جواب بدرجه نه در جهیده خوشی رج نمود ولی بحث  
 از اینان و راز درج چند فقره ملغت نمود و آن فقراترا در مقاله  
 شناخت و آن سه فقره بود اول اینکه جمال مبارک روحی لاجبه اینها  
 بضم صبح در کتاب آفس عبد الحمید را قریح میفرمایند  
 و نص خطاب میست یا بمعشر الرؤوم نفع بنتهم صوت الیوم و  
 یا ایها لتفظة الواقعه بین الجھنین قد استقر علیک سرراظلم  
 کسی را که جمال مبارک بوم قسمی میفرماید و امیر سرراظلم خطاب میکند  
 و حاصل تمهیمی میفرماید و زنی فاک ای جمال یکم علی العاقل خطاب  
 نهایند چونه عبد البهای چنین شخص ظلومی امظلوم میمارد نه  
 رشته محبان اهل بیت یزید را تحریم نهند و سنان این

از را شاه مظلومان شجرند و فقره دیگر نیک که ما از تیر و نیان با فردا  
 خوف و هراس نداریم زیرا شدت سال است که به فرموده ایم  
 و آماج تیر بستان درین دریا است خوش بزم لامد از نعم و شنیدی چو  
 خوف و هراس نماییم چنانچه شاعر عرب گفته  
 زمانی الدهر بالارزا، حقی فوادی فی حدی من بنال فضت  
 اذ ااتقی من بیمام تکشرت النصال علی لصال و شاعر  
 گفته کار کرا او لمن خذک طغیه دشمن کا کرت پیکان اتمشد  
 و مسیرون بجا وی تاسف و راینت که از مقام مقدس حجت مطری  
 و حضر قد منور حضرت امیر علیه السلام که باید نو خیقت بآفاق باید  
 لقوی چند پیدا شدند که اتفاقاً میباشد را مصدر نشرا کا اذ  
 و مفتریات و بہتان غلطیم نموده اند این های تاسف است  
 بازی شفیقت را در چهره نماید و خنده ده با وجوه این کلکتیون  
 اقوال پیش است لبسته بانجاخواهد آمد و ملاحظه هنری  
 و علیک البهاء الابکی ع ع مقابله شد

### طران

حضرت ایادی خاکاب ابن ابر <sup>بکھر</sup> علیه السلام

ای قدریم و همدم عبدهجت آنامه سید دراین وزیر  
 صنم حرکت امریکا هستم زیر آن ذخیره معیار و اغیار گنجانصای  
 علمی سیاسی عمومی امریکا دعوتنامه هاست تا اعماق سید هر چهار  
 بحث ناتوان قو اتحال سفر دیرا ابداندارد و احتمال خطر وارد گشته  
 محظط با اینکه اتمانیک ولی مسید تباشد بحال هم باز  
 که قدر فاصله از طائرنایید و موضعیست را شیان مینمیزند  
 مستوکلا علیه و معمداً علی فضله و حسانه با دیگر ششی بخشید و  
 در موسم طوفان غصنه برایم تا پیشینم چه مقدار شد و مقصود  
 اینست که فکر مشغولت ابداقریبت ترتیب و تمشیت امور  
 مینست لهذا باید محل روحانی قسمی شده امور را در محبار موافق  
 چاری نماید و مرا ایند می همیلت شایان را که داشت این سفر  
 پر خطر ابدون تشویش فکار بجهت هارسانم و مشغول آنها مان کردم  
 زیرا احمد سعد ایران سفیر شجره مبارکه است و مطلع نیز ام  
 و احباب قدیما هستند و در ظل تربیت جمال مبارک رهیت  
 شده اند و متحسن و حافظانند و هر چیز را نهایت ارزو میدانند  
 این نفووس تکنن می حمال نموده اند و استقامت سدید

آماجھان غرب بایت مائیل ست باید نهادت  
کو ششرا نمود تا ترویج کرد و تأسیس شود و نفوذ مبارک  
مأیت نایتی مانند احبابی ایران بجهو شوند آنوقت  
کار آسان کردد <sup>لیختا</sup> جمیع او قاتشرا باید یاران شرق  
کذراند زیرا ایسا بقون ایسا بقون اولنک هم المقربون  
مقرر است باری از حیاتی طھی علی شخصی ایاد کی امرالله  
رجای عبده بھا <sup>ر</sup> اینست که بلکوت جمال مبارک شب و روز  
عجیز و رازی نمایند و عبده بھا اور این سفر عنون صون حمایت طلبند  
کشا ید پیش آسا حکمتی خاید و ظییر ذرۃ در شاعر آقا <sup>س</sup> نمودار کرد و  
یعنی بعیوبتیت و خدمتی موقع شود تا بحال محروم بلکه دراینده  
بره نصیبی کیرد و علیک بھا <sup>ر</sup> الاجمیع <sup>ل</sup> مقام شد

طهران حضرت ابن بھر علیہ بھا <sup>ر</sup> اللہ الا

صلی اللہ علیہ وسالم <sup>ل</sup>  
بھواں

ای منادی شیاق لکتو پکه بجنا بنشادی مرقوم نموده بود دید ملا ظھر  
کردید و خصول خلاف در شئون پن بخشی ازا ولیا امور مرقوم نموده

بودید که حبّت مسحیّر نه با این اختلاف چکونه حکرت نمایند احبابی  
 آنها را کاری با اختلاف و اتفاق اولیاً امور نه اند این پیش از کار را  
 حتی بزبان نباید براستند بر حبّت ای آنی طاعت اورامر و حکام  
 علیحضرت پادشاهیت آنچه مر فرماید طاعت کشند و  
 همین چنان تکلیف و اتفاقی دیگری اولیاً امور داشته باشد ولی پن  
 امان اکربر و دنی صلح پتعلق با جهانی آنی دارد حافظ و نلیقہ تو دعا  
 کفتند و بس مقصود اینست که اجنباناید بلکه از امور سیاسی  
 بزبان راستند زیر تعاقب باشانند ندارد بلکه بامور و خدمت  
 خویش مشغول شوند و بس در فکر آن بهشند که بخدا نزدیک شوند  
 و بر رضای آنی قیام نمایند و سبب راحت و آسایش سرور و شادمانی  
 عالم انسانی کردند و هر فتنی بخوبی در نزد احباب ذکری از امور حکومت  
 و دولت نماید که فلاں همین کفتند و فلاں همین کردند انتخاب کر  
 از حبّت ای آنیست باید در جواب کوید ما را تعلق با این امور نه مارت  
 شهر باری هستیم و در تحت حمایت علیحضرت پادشاهی صلح  
 مصلحت خویش خسروانند و بس امر و ز عالم انسانی محتاج است  
 اخلاقیت و تربیت بخواست الله و تائیں این بیان جست و در  
 وصلح و اشتی و حقیقت و درستی والفت پن جمیع انسان  
 انسانی باید خدمت با این امر حممند امور دیگر را اهمیت نه

مداخله در امور حکومت و مذکوره در آن اهمیتی ندارد زیرا هم عرض  
که ما ترددیم نهایم و آن نو رأیت و راحت و آسایش عالم افزینش  
آیا جایز است در آن فتوت نهایم و بامورد یک مشغول شویم لا والله  
علی اخضوس که بجز قاطع آنی ممنوع از مداخله و محابا و رهه در امور حکومت شما  
آنیطلب برای چنین جهت بالتفهیم و توضیح نمایید این اذکار سخن  
و آن عیبی ابدی جایز نه بلکه اینکونه امور میان رضاوی رتبه

## خواست

اما روزنامه شریا در صربیار سبب زحمت ناکش در بایت  
با علی محمد خان بالاتفاق این روزنامه را ایجاد نمودند بعد این زدن سبب  
عداوت میرزا علی محمد خان شد روزنامه پوشش حداش کرد و  
بجهت عداوت با صاحب ثریانهاست مذمت را از احتماً علی اخضوس  
خواست میرزا ابوالفضل نمود و در بجای اس وحال فترت او بیت آن ریا  
زد و حال آنکه ماید اتصال بچ روزنامه نداریم و ملک متعلق  
بر روزنامه های است روزنامه بالتشیع به مقاصد روحا نیه آئیه ما  
لهم حسابت روزنامه بجهت سایستون است نه روحا نیان  
بعد میان شریا و جبل استین اختلاف آراء حاصل شد از آنوقت تا بحال  
صاحب جبل استین بگمان انکه صاحب شریا بالتعلّق در فکار ریا  
باها لهد اشتیت باین امر نهایت تحریک و مذمت را پنهان نمود و اینچه  
از قلمرو خواری نمیگردد مینکارد اکنون پنهان نمکن باشد اشتیت

هر روز نامه از امر منقطع کرد که ابدآ هر دم بدانست دمارا باید باز روز نامه  
تعالقی نداشت و در تقاریر تعلقی با فکارها ندارد بسیار خوب بود کار بجا  
رسیده که من سهم روز نامه نخواهم بششم از این که در مکالمات  
اتفاق دو امام و حال آنکه بدائل تعلق باین امور ندارم احباب در هند و تران  
خواشید روز نامه تائیس نمایند منع نمودم و فقط از خواشید تائیس  
نمایند منع نمودم در اروپا خواسته تائیس نمایند منع نمودم  
در امر کیا خواسته تائیس نمایند منع نمودم ولی در طهران متوجه  
زیرا اگر منع نایم شاید پذیرند و الا احتمال منع منیوم وظیفه باقی بچشم  
نیز پسند است یعنی آنچه سبب حصول کمالات و فضائل عالم انسانی  
و راحتی آسایش عالم وجود است با آن شسبت کنیم نه با فکار و  
اذکاری که بیچوی در شرق شمری ندارد علی احصوص که ما قابل  
با آن نداریم مارو شمشکی دلکشی حال نفسی از احباب اگر بخواهد امروز  
سیاستیه و مترسل خویش با محفل دیگران مذکوره رئیکنند او لبتر  
کشسبت خود را از این امر قطع نماید و بسیج بداند که تعالق باین امور ندارد  
خود رسیده اند و الا عاقبت سبب نظرت عمومی کرد یعنی

ملک روحا نی ما را بزم زند و احیا امشغول

با توالي نماید که سبب تدقیق و محرومی آنان

کردد و علیک التحقیق والتناد

مع مع مقابله

طهران حضرت ابن پیر علیه السلام

یا صبحی آنچه  
هو اللہ

ای منادی مثیق علیهم السلام جو بـ تـ اـ بـ عـ حـ ضـ رـ  
ایـ اـ دـ اـ لـ اـ مـ قـ رـ تـ بـ صـ وـ سـ تـ ولـ یـ هـ زـ دـ مـ صـ رـ بـ جـ وـ جـ هـ زـ تـ  
چـ نـ کـ اـ زـ وـ حـ وـ طـ بـ وـ دـ رـ یـ اـ مـ بـ لـ اـ بـ جـ هـ جـ وـ جـ وـ دـ اـ کـ اـ  
مـ شـ عـ لـ اـ صـ لـ اـ مـ نـ اـ سـ دـ اـ لـ اـ هـ لـ غـ وـ وـ دـ هـ مـ پـ نـ اـ وـ رـ اـ قـ اـ زـ جـ بـ عـ فـ  
تـ اـ بـ عـ عـ لـ اـ خـ سـ حـ اـ خـ طـ اـ هـ رـ یـ کـ کـ فـ صـ تـ بـ تـ رـ وـ تـ اـ جـ یـ کـ بـ نـ دـ  
وـ دـ رـ نـ یـ اـ تـ بـ جـ جـ وـ اـ بـ مـ بـ طـ لـ بـ نـ دـ باـ وـ جـ دـ اـ نـ حـ کـ وـ نـ عـ دـ الـ بـ هـ آـ اـ غـ اـ قـ  
ایـ نـ دـ رـ یـ اـ سـ سـ بـ رـ اـ دـ وـ لـ اـ کـ اـ مـ عـ اـ نـ بـ رـ جـ بـ عـ سـ وـ اـ حـ شـ اـ نـ دـ کـ اـ نـ کـ اـ تـ قـ دـ  
صـ دـ نـ تـ اـ رـ سـ اـ نـ دـ رـ سـ اـ نـ دـ هـ زـ رـ اـ نـ قـ لـ اـ مـ دـ قـ لـ اـ قـ بـ عـ بـیـ فـ رـ بـ اـ دـ وـ دـ یـ کـ لـ اـ زـ  
بـ اـ زـ کـ مـ اـ نـ یـ وـ دـ کـ کـ فـ اـ یـ تـ کـ نـ دـ زـ رـ اـ حـ رـ اـ تـ عـ طـ شـ رـ اـ نـ بـ شـ تـ  
کـ رـ دـ بـ اـ رـ یـ قـ دـینـ فـ رـ بـ اـ هـ دـ شـ هـ نـ سـ کـ کـ مـ کـ مـ پـ دـ اـ زـ دـ وـ بـ اـ شـ اـ  
کـ فـ تـ کـ نـ ئـ تـ مـ اـ زـ نـ اـ یـ مـ وـ بـ سـ وـ رـ طـ بـ اـ نـ يـ اـ وـ هـ رـ بـ اـ نـ شـ وـ مـ وـ لـ شـ تـ  
نـ مـ نـ کـ دـ وـ دـ چـ هـ حـ اـ رـ کـ نـ کـ

لـ بـ اـ بـ کـ کـ مـ مـ رـ قـ وـ حـ کـ نـ کـ مـ بـ وـ دـ دـ مـ عـ لـ وـ حـ کـ مـ کـ دـ دـ دـ اـ زـ پـ شـ نـ کـ اـ شـ شـ شـ لـ وـ دـ مـ

کـ اـ زـ اـ فـ رـ اـ مـ حـ دـ هـ نـ سـ اـ یـ تـ مـ فـ سـ تـ نـ مـ تـ اـ شـ رـ وـ سـ اـ شـ شـ نـ شـ وـ دـ حـ ضـ

اـ حـ دـیـ تـ نـ اـ صـ حـ دـ قـ اـ نـ سـ تـ وـ حـ اـ مـ بـ نـ کـ حـ وـ بـ اـ نـ مـ عـ مـ نـ ظـ لـ وـ مـ اـ نـ

و مهین بخواهان غصربی مفادان بخیردان رسوای عالم کردند و  
 ذلیل حقیر در نظر احتم شوند و خذول فتنکو اهل عالم احمد شد  
 حققت عیان شد و سر زبان اهل طهیان شکار کشت امیر  
 و فقیر کاهشند و پسیع و شریف انتبا هفتند که نشاد  
 فا دل غنا دند و خبر بینیان اماهیان احمد شد خیر خوا  
 و بری و بیزار از این کذب و بہتان اینست و بیست یزدان  
 و نصرت رحمن باری تقدیر بدانید که علیحضرت شیرار  
 مهر باش است و مقصدی جزراحت زیرستان ندارد ولی  
 بخیردان حملت نهند و بفراغت نیکی از اند ہر روز و لوله  
 اندازند فوتنه آغاز کنند حکومت رامشون یا مور عاد یا نامه  
 و از همام امور ممنوع گشند حال وقت آن است که جمع چنان  
 بکمال صداقت و امانت و اطاعت بگوشد تا بهایت حرث  
 و آسایش در مرکز سلطنت حاصل کردد و اولیا امور مشیت امور  
 داخله و ملاحظات و روابط خارجی و تأسیس قلعه شنین سعادت شیررت  
 و تعدیل معاملات مرغیه و حکیم فواعد قائمه و تزیید رو  
 ملیه و ترویج فوائد علمیه و صیانت و تأمین مستقبال پردازند  
 ولی و اسفا که بیرون شان سبب تشویش خاطرند و تحقیق

ازهان ما د عایینایم که حن لوند بهو شانزا هوشیار فرماد  
واز خواب بیدار کند تا با خچه اليوم سبب بزرگواری ایران  
تشیت نمایند و کوک غریت ابدیه از افق ملک جهم جمع  
افق همان بتاید واریکه ای خست شاه مظفر باذل شیر  
حکومت نو شیر وان عادل گردد و ستاره هله حشمت  
و خدمت ساقی دوپاره طلوع نماید و طوع کند و علیک  
التحیه و شناء ع مقابله

طهران جناب ابن ابیر علیه السلام

صلوات الله علی

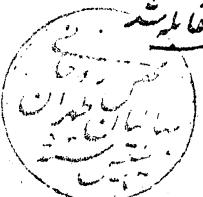
علی

ای منادی پیان نامه که درخصوص فسفس محترم و مخلاصی آنان  
هر قوم نموده بود مدرسمید نهایت سرور حاصل گردید و  
فاختیقه دو شخص محترم نهایت بجهت در این خصوص فرمودند غریب  
مکافات الکثیر را مشروداً الاحظه خواهندند ایران در بالان  
مضطربست شکون ندارد و غریب این قضیه ثابت گردد  
ولی ان دو شخص محترم تائید خواهند یافت ولی شرط این  
که بایکدیگر در نهایت محبت و الفت باشند ولی کلکفت

در میان آید یقین بدان که اسباب پر شبانی هستیا کر در و تهمتیها  
 بسیان اید و فتر املازده شود و حال از سکندر یا زمان مهر قوم مشود  
 نزیر آن نفوذ عصبی که مید نشید درین آیام شدت نمود بقیمه لکه  
 از تقریر و تحریر باز مانع و چون ملاحظه شد که هوای خگا و حینا سرخ  
 موافق نه محسن نکلار خدمت باستان مقدس باز زمانم تحریر و تقریر  
 مکن باشد لهذا چندی با نصیحتات ادم احکم سدا از الطاف جمال  
 مبارک تغیرهواب بیار مفید اثاد آهضیه خباب آ  
 عزیز الله خان و حضرت شخص محترم در این حوص توضیه  
 حکم هر قوم کردید و ارسال شد و باز نیز هر قوم مشود یقین بدانید  
 که ابد لا کوتاهی خواهد شد انور قه فوق العاده بخف اضفاف  
 احلام است جمیع طبق مید نشید که مشاهد اینین یعنی ظلم و طغیان  
 مع آن زین میزرا کجی و بغضی هنرله ورزنه است جو ای قوم  
 شد و ارسال کردید که طبع شود و انتشار داده شود شما آن را بغضی  
 از پیغرضان از اهل مجلس ننمایید ولی تخدیم نمایید و یکنؤید  
 که مرقوم چین راجیف و افترا حاجی میزرا کجی که هضم تختب کریانت  
 و داماد میزرا کجی از لاست و مدّعی و صایت میزرا کجی است  
 چون کمان نمیگشتند که اکر زنیان بهایان فرت دیجیا ایها

میدان کیزد اهذا باین مفتریات میکوشد بازی شما زیبار  
 بردم بشناسنید و بگوئید اینها که قرباد فیلمایند که بهائیان  
 چنین و چنانند مقصودشان از این افتراطایت ندهشیعه  
 میست لکن هر ادشان آنست که بهائیان را مخصوص ب منفور  
 جمیع طوائف کنستند و خود را غریب کل نمایند بردم بجهات  
 شما که صدرالعلماء از رفقاء و مسیحیان و پسر صدرالعلماء  
 یکمیانی قیامت این سکوت شما با سبب جمارت آنها  
 کشته این سکله بخف را یکمیانیا ترتیب دادند شما بردم  
 بجهات میشید و این نامه ضبط شد اصرارا بر ارائه این من  
 آنها نوشته مردم خبر ندارند و علیک البهاء الاجمیع

مقابل شد



طهران حضرت آیا ایا بن ابراهیم یهیه اللہ الام

هو اللہ

یا صاحبی ایجنب  
 ای منادی هیشان دونامه کدغنه وارد و مشروحت  
 بدقت ملاحظه کردید با وجود کثرت شوغل تحیل قوی و حیم  
 ضعیف بخف محنت محببت شما بخواهی جمیع مسائل پذازم

وفضیل و هم مکتوپی بخیاب آستین نصرالله بواساطت حضرت  
 حیدر قبل علی تازه مرقوم شده بود نامه بمحضور حمانی خیر  
 یافت و در جو نسخ نامه با مردم موقنه ورقه مطمئنه  
 والده مرقوم کشت نامه به لاجمی سبزداری محترم کردید  
 مکتوپی بخیرت معهود و خاب بصیر و برادران مرقوم شد  
 و خطی نیشیدی رضا مشهدی مصطفی ترقیم کردید و طریق  
 بغل اعلیٰ جا بسی نکاشه کشت و جمیع در طی این مکتب  
 درخصوص مکتبی که بواسطه آمیر اطراف از رسال انصهارات شد  
 مرقوم نموده بودید تنخی آن درین آیام موافق حکمت نه نظر  
 نصمورا برای طالبان پان کشیده و حجب و نصمورا عمل عمد  
 موسی شماق محبت و ثبات و استقامت را با آنان بینید  
 و چون آمیر اطراف مرافت نماید مکتوب از را طالبان بخواه  
 تأسیل عانت خیریه محبت آطفال و معاشر معلمین و میهن مخلصین  
 تبلیغ و هم پیش از رسال مبلغین اطراف بسیار موافق باید اعتماد محفوظ  
 تأسیس نهایت همت را مجرمی دارند و بجانب دل بکوشند  
 تا در کمال اتفاق این مخلص ایسکردد درخصوص مسلمه معهوده جنا

شوکت علیه بناهه باشد نهایت هست و موظیت را مجری دارند  
 هر وقت که مناسب است درزد فریش و میل هند و نمک  
 جمال مبارک روحی لاتبائه افتد آور اطاعت ملکه صدقت  
 و خیرخواهی بسیر تا جداران علی انسانها دعیه خیریه که در حق علیحضرت  
 سلطان ولیحضرت پاشا ایران فرموده اند بآن کنند  
 تا درزد اولیا می موظیت حال اوضاع و اشکار و مشاهود گردد زیرا  
 و شمنان آشنا و بیکاره با فقر و بدبانی بی پایان قیام نموده  
 و خوبین نموده اما بدل حقیقت حال را مشتبه نمایند اقلام حضرت  
 سفیر اند که بینا می امر بچه منوال است در خصوص تکلیل پت عدل  
 منتظر وقت مساعد بشیوه بجهان قسم که از پیش مرقوم شده در زمان  
 حکمت و مکون و توانی شنایافشینا مجری دارید تا میاد این  
 مسئلہ داشت قلوب گردد و حقیقت حالت از اند  
 و کمان اجتمع ننمند و مفسدین تحریک پردازند و فساد کنند  
 پیش اید خلی احتیاط دارو بسیار باید ملاحظه نمود زیرا اعد  
 درسته اینست که ای تغییر ببرات و صراحت تاکید نموده که تیز از  
 نه فخر در محلی حجا اجتماع نمایند دیگر معلوم است که تکلیل پت  
 العدل محصل و حانی چه قدر تکلیل است زنها رزنهای نوعی نمایند  
 که سب او هم شود و بیش از این تاکید نتوان نمود و علیک التوجیه اثنا ربع  
 مقابله شد

طهران حضرت ابن ابره علیہ السلام  
یا جی تجن هوالله

امی بی سیمان و خصوص معلم قوم نموده بودید همان‌تی  
که مجری شستیه همان موافق آنماجنا با ان‌آحمدی و آ  
میرزا حبیب‌الله که تبلیغ با طرف رفته اذ احمد لله مودید و موقوف  
کردیدند الیوم هر قسمی مجد باین خواسته است از طرف با طرف نماید  
و در نهایت خلوص اقطاع تبلیغ مشمول شود لسته تائید است  
ملکوت اللہ بر سر و موقیت غلطی حاصل کرده اما شرط است  
که مانند حواریین سیح سلوک نمایند که میرزا مید از هر شرکه بردن  
آید نغلیخ خوش را بگاند که تا غبار آتش را نیز زائل کردد  
چون پسین شود بسیار منعید کردد و خصوص شرکت خیر مرقوم  
نموده بودید این شرکت خیریه نایاب محافظت و صیانت نمود و در  
انتظام تاهم کوشید و حکم پسین مدرسه را باید نهایت ایمهیت داد  
اما مبلغان که تبلیغ می‌روند باید نهایت محبوثیت و فاسدگیری  
تائلف در نوشتن شرمناید اگر راحت و زیبا و وسعت و صفات  
کشند ابدآ تاثیر نماید و بجز این تجربه کردیده لسته

در مدرسه

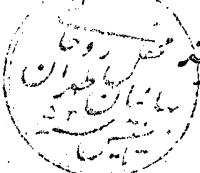
در محل درگاه بکوشید که بسیار اهمیت دارد و نوش مبلغه باشد  
 متوجه کلا علی الله منقطع غای سواه منجذب این فحاته متوجه کلا علیه  
 باش خانه آن امیرزاده علی اکبر و آمیرزاده از الله فخر خانیده از  
 افغانستان بازماند کان خدا ای نیز بسیار سرور شدیم و خرسون  
 کتاب استدلالیه حضرت صدر الصدوق و جمع و ترتیب ان  
 مرقوم منوده بودیم نهایت مشریت حاصل شد آن کتاب را  
 بقیه مبارکه لفڑستید تا بعد طبع و انتشار شود آنما در خرسون  
 طلب مغفرت بجهت متعاقب الاله علی علیک که حضرت  
 علی قبل اکبر علیه السلام خواه منوده بودند از پیش مرقوم شد و از ای  
 کردید اکبر شریعه است و بیاره ارسال شود و هم پیش از این  
 حضور غیر ایله خان خیاط از پیش مرقوم شد بحضرت شاه علیه السلام  
 الابی تحقیقت این بیان بلاغ امته الله <sup>دیار</sup> مطمئن و رقة منجذب والده باز  
 از قبل من نهایت هم رسانی مجری دارید و علیک البهای <sup>بهر</sup> الائعنه  
 مقدام شده

بجزءی از حضرت امدادی امرالله خاچب ابن ابهر علیه السلام <sup>کتب</sup>  
 یا حاجی اباجن <sup>کتب</sup> ہو واللہ  
 دو طفرا مکتوب منجا بوارد ولی یسچیک تاریخ نداشت کمتر

اول حکایت جناب استاد آقامی صبایع بود باشان و امیر اللہ صدیق  
 شان مکتوپی مخصوص مرقوم کشت در جوف است آماده‌ی آن مبلغ  
 از پیش یعنی دو ماه قبل از ظهران استفسار نموده بودند که چه کنند جواب  
 مرقوم شد که بجهت بنای مقدس در حیفا که درین امام نهایت  
 عترت می‌شود ارسال ارزد و اکر شما از پیش مرقوم نموده بود دلیل هم می‌شود که  
 بجهت بنای مقدس و قسمی بجهت مشرق الاذ کا تحفیض منکشیت  
 ولکن حال نبودش و امام مکتوب شانی قضیه محافل تعلیم و مجاہدیت س  
 تبلیغ ذکور را و امام شاپیار موافق در غرب اکثر رجال و زنان مسیحی  
 و مؤمنات بتدريس و تدریس بجهت تعلیف مشغول حتی تا حال  
 از پنجاه بیشتر استدلالیت در اشیاء است امر اللہ حضرت ورقات نویسنده  
 و طبع نموده انتشار داده اند احبابی ایران و مؤمنات آن اقلیتی  
 حضرت یزادان استبته باید از آقامیم و یک سبقت جو مسد و بر تیکی  
 خواست و این نیوژ تکمیل مجامع تعلیم و محافل درس تبلیغ است  
 اسماعیل ایران آلمی احبابی قصر و احبابی مازگان و احبابی جاسب  
 و سارچهات نظر بد فقری که مرقوم نموده بود دید به محلی مدحت قلیله پیش کنون  
 مقصومی مرقوم شد و ارسال کشت و قضیه تغییر از دخان بسیار سجا  
 بود اکران آن قسم باید بسیار مناسب است ولی نویع تحریف  
 و تشویق بر ترک آماده‌ی مشرق الاذ کار در کل قطب ایار  
 بسیار حتمت این مسئله را خیلی اهمیت بدهید که من نمایی

تائیدات و توقیقات الہمیه است الیوم این و تفصیلی کی مائیں  
 مشرق الاذکار و دیگری ترتیب مخالف تلقین و تدریس و حجت و بران  
 الہمی تھست برہ ریکیت از احبابی الہمی فرض و اجب کریمان و دل آن  
 تفصیلی کبوش د خصوص نزول رحمت پرورد کار و فیض امداد کاره  
 حضرت پرورد کار تصریع و زاری شده دخواہش انشا اللہ فیض کرت  
 آسمانی شامل خواہشت و خدا شما را درین تعهد معاونت خواہ فرمود  
 و آماز خصوص مال الوصیہ مرحوم لہ ابوالقاسم قمری علیہ السلام اللہ ال  
 کہ تقسیم میں باران نموده اید نظر عسرت ایشان مقبول اقمع کشت

و قیض وصول درجوفت ع ع مقابلہ شد مقرر روانہ



بسایی حضرت ایادی امر اللہ جناب ابن بہر علیہ السلام  
 ای منادی شیاق نامہ کے بتاریخ ۲۰ جمادی الاول صرفوم نمود  
 بودی و اصل دید مضمون مطابق حقیقت واقع انشخت اک  
 کتاب اقدس را بدون ذن و اجازہ حضرت شریاری طبع  
 نموده فی تحقیقہ مخالفت با جو کردہ بعضی نقوش افامر قلعیہ اہمیت  
 بھوئی نفایی اہمیت نہ ہند و مخالفت ادھری موارد نظر نکلت  
 و حکمت عاشرہ نہند و این اضعف ایمان و عدم اعتقاد و قلت

شبات و تذبذب حاصل کرده امر قطعی آئی اینست که باید طلاق  
 حکومت نمود آینینچ تأویل برخندار و وسیر نخواهد  
 از جمله اطاعت اینست کلمه بدون ذن اجازه حکومت  
 نباید طبع کرد وسلام و من خالف ذلک خالف امر اسرار  
 و انکر آیات و حادثه نفسه و استکبار علیه و اتحان آیه قرآن  
 نشان اطاعا من لمنشقم الشدید در تخصیص مکتبی شخصی  
 بطران مرقوم خواهد کردید در تخصیص طبع مکتابت ناصحان  
 این عبد مرقوم نموده بودید اگر مکتابت عمومیه جمع شود و بخط  
 خوشی مرقوم کردو طبع شود فی الحقيقة مفید است و در تخصیص  
 نیز باران مرقوم خواهد شد و انجناب در هندوستان محمد  
 بکمال همت پرش تقدیمات آیه پرداختید و محبت شدیده  
 چهل نمودید و احمد الله موقع شدید و تفسیرهاست کردید  
 حال چون حضرات طران و اطفال بی تابی نهایند  
 و نهایت استیاق از این میکنند اگر مراجعت فرمائید بفرج  
 و سرور جمعی کردد و علیک البهاد الا



ع ع

مُؤْمِن

٦٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بیگنیت عبودیت استان مقدّس شریعت فرنود تادری  
 زمین در خدمت احرش هر کد علم بین کردیم و در این  
 اقطاع عجمی نشر سرد پایان عشق نیم و از هر که ریشم  
 مشام را ز شیم حدائق ملکوت اجنبی مطرانگاهیم و باز اندک رو  
 شاش باریم باریم بجز انجویم و غیر از نظریم هستی بود را منش  
 کنیم تمام که قفت او کردیم آن نیسا یم و دمی از اینکه هم  
 کی سرچشم انجیم که این اجنبی چون شمع برافروزیم که این  
 زیبی شویم و کهی ندیم هر چشم یومی در زمان شست  
 الیان جوییم و روزی زلت کبر راغبت خشمی دانیم ع

مقام شد

خط بارک ہوا اللہ

تبریز جناب ابن بهر علیہ السلام اللہ الہی ملاحظہ نہ  
 ہوا اللہ

الله الہی آنی تری عبد کد الابه و رقیک الاصغر  
 قد تخلل کل مشاق فی نیلک و کل تعجب فی حجتک و قاسی  
 مصیبته فی امرک ابلی بالضریب والکربلا و وقع فی کل محنة

وَعَمَّ وَأُدْعَ فِي سِجْنِ الظُّلْمِ تَسْلِيْلٌ فِي الْأَعْلَانِ إِبْرَاهِيمُ بِالْكَبِيرِ وَالْوَقْتِ  
إِشْتَدَ وَقْصَرَ وَهَامَ فِي هَيَا وَالْقَسْبِ وَالْأَلَامِ وَهُوَ مِنْ ذَلِكَ  
لَمْ يَفْتَرْ فِي عَلَاءِ كَلْمَاتِكَ وَنَشَرْتَ خَاتَ قَدْسَكَ حَمْدَكَ بَيْنَ الْأَحْمَمِ  
إِيْرَبَبَ أَيْدِهِ عَلَى زَكَرَكَ وَتَشْبِيهَ الْأَقْدَامِ عَلَى عَهْدِكَ وَثِيَاثَا  
أَنْكَ اَنَّ الْكَرِيمَ الرَّحِيمَ لَعَطْفَ عَعْ

فی حکومت حکومت حاضر ایران در خصوص حبای محنت پیش  
نهاده و بقت در امکان صیانت و محافظه نمیخواست  
ولی چون این جوامع عالم کرد کار مشکل شود و حکومت عاجز باشد  
لهذا باید نهایت حکومت را محجور کرد ایشان که فرزع عامل  
نشود مثلًا جماش پا نضد نظر تدبیک آن را شود و مردم بشوی  
ایشند و مخدورات کلیه حاصل کردد اجتماع در حفظی  
بیش از نه و پانزده هزار نهود در سبع اتحادات آن مجلس  
محبوب است باشد باید نهاده ایز عماما داویا اامور و میر  
پاشا ذکر کرد و آن را جماش تذکر و تبلیغ شد ایشان نهایت  
باید دعای خیری نموده که حقوق صیانت و حمایت در این ذکر

حکومت نباشد و قیقه آسایش بجهت عباد میگذرد  
 و پیچ آفریده در قل حیال را مینماید  
 دیگر آنکه از نقوس تزلزله باید احتراز نمود نه تصریح شوند  
 معاشرت آن نقوس چون تقریب بجز لعنت  
 اکرسیب سختی نکردد برود تسان لقین شاپیر میگذرد  
 سکون شعله نار محبت الله میگردد چون با میلان گلت  
 آنی لعنت جوی تهمات بدین استماع غنائی و بوجدو طبری  
 آئی و چون با زغال جنما جمال است کهی تغییر نمیگزد  
 و کمالت و رخاوت حاصل نمایی ول تعریف بجی و تهاتک  
 جائز نه باید بقدام امکان صبورگل نمود لعل الله  
 یخداث بعد ذلک امرا بسیار نقوس بودند که در آن  
 تزلزل لافشید حال ملقت غرض اهل فتورشدهند در زیارت  
 شوت و رخوند و چون جیال را سخنه ثابت  
 خیاب ملاوی الله علیه بهای و رفق قضا ز بسیار محبت کشیده  
 و حال پردازدهند مشقت دیده اند کهسته آنچه سب آسایش  
 حال بیانست و صلاح بدان مجھی دارند در او فرح و روح و پیچایشان  
 اهتمام نمایند یک دفعه معاشره

رکون بوجانب آفاسید مهدی  
حضرت ایادی اصرالله جناب ابن ابراهیم علیہما السلام

صلی الله علیه وسالم علی بن ابی ذئب  
ای بندۀ صادق جمال مبارک وبشر شیاق و منادر حق  
در آن اطراف ایکھدنه درین سفر با مستر ہریس وستراو بر  
جناب میرزا محمد موقی برعلاء کلمه آنقدر کردید خضرت  
از قبل من تحقیقت مشتا قانه برسان و باید در هر دو صورت  
شکران نمایند که حین تای جی بر سر زناده حین خانمی ریسکل  
اذا خشد حین نشان درخشندۀ لی بر سینه کند اشند که پرتو نور اش  
بر قرون عصا رتباید کن تو بیکه بخیاب خشاد مرقوم نموده  
بودید مطاعه کردید و همچنین نمۀ شخصی که بمن مرقوم نموده  
بودید و تفاصیل طرق قاتار دران ذکور و همچنین تفاصیل همدان  
جمعی سبب سرور و جبور کردید فتح قیسته در اوضاع رایات  
ایات بلند است و احتمالی آنی مسجد ب هوشمہ بحمد ما  
غذیه شنوند و تباید است مکوت ابھی ہدم و بالوف  
رب اید ہولاؤ اعلیٰ علاء کلمتک طین الوری و نشر نفحات  
رماض قدیکار فی کل انسانیاء و اعلاء ذکر علی الغبرا، حشی  
یر تفعیضیج ایل تکبیر الی الملا، الاعلیٰ انک انت

المقتدر على هشام، واتّك انت القوي القدير كيك ثوب  
 جبهه مليوسي خود را بجهت حضرت بيضا، بواسطه حاجي طبنه  
 فرستادم و ميكايبي را که فرستاده بود يداش آ، الله تبرجه.  
 مرقوم ميشود و رأسان زحضرت على قبل اکبر رسال ميکرد  
 و عليك البهاء الاجمیع ع ع مقید شد

طهران حضرت ايادی امرالله جناب ابن ابره عليهه السلام  
 صاحبی الحسن ھوالله

ای هنادی حق نامه همان تاریخ ۲۶ ذیقعده ۱۳۲۷ ملاحظه  
 شد در حضور رسال معلم با سکندر و شرط مرموز بوده بود  
 اکرجنایچه احبابی سکندر و کن مضمون پنهان دوباره طلب  
 نمایند معلمی ثابت و راسخ و دانا و مناسب رسال نمایند  
 از اعلام مرفعه صریحت و اخوت وعدالت و مساوات درینه  
 خطیمه مرقوم بوده بود چه پذیرادی آرزوی آزادگان است  
 ولی همانست که نکاشتند بین سائل هزاره مقاصد  
 کلیه اصحاب نمایند آما غلام ملا دا علی که در اوج ملکوت تهی معنی نیز  
 مشتمل آن نمایند و هر مقصودی حصول یابد ولی

افسوس که آن علم بسیان را اهل یاران منکوس می‌نماید اما همان  
 عجز و ضعف خویش محسوس نبینند از اطاف حضرت زیدان  
 امیدوار یکم که رایت وحدت عالم انسانی چنان مرتفع کرد که  
 پر چشم تقدیش بر شرق و غرب بوجه زندگی یاران آن همیرا که ترا  
 زاید او صفت نمودی و از برای هر کی طلب نفوذ از شریعت  
 نکارش فرمودی و در تربت مبارکه تائیدات ربانیه خوا  
 عبد البهاد در زنایت تضرع و فادرستان مقدس عاندو و  
 هر کی راقویقات الهیه طلب کرد تا بضایع و صلایحی  
 جمال بخوبی لاجایه لفظ داد قیام نمایند جو هر قدر سیس  
 شود و حقیقت تشریه کرند و بجان تحریر در میاند و با عمال  
 و افعالی میتوانند شوند که سبب تنبیه و دیگران کردد و علت  
 تقرب آستان زیدان شود الیوم هل بهانقوی میتواند که بخلاف  
 و اطوار و فقار ملادا اعلیٰ مشهور آفاق کردن زیرا در مواعی  
 متعدد ده این قضیه را بقصص صریح میفرماید که درین  
 دور بریج بهائی آشت که مانند شمع

بر افزود و بر شرق و غرب  
 پر تقدیم تشریه اندازد و آلامی است بسته لطفی پیغامی و علیک الرحمان  
 غیر عین مقاصد شما بایان میگردد



هـ  
والله

حضرت ایادی امرالله جناب ابن ابرھم علیہما السلام  
 میاجمی جن ہـ  
 ہـ

ای منادی شیاق کتو سکھ بخنا آفاس سید تحقی مرقوم نموده بود  
 ملاحظه کردید از خبر تو پنج دین اللہ و اشفار کلمہ اللہ و اعلاء  
 امرالله نهایت سرور و تسلی بحسب قلب عبد البهای حاشی  
 کردید زیر از برای این بعد نہ سروری نہ جبوری نہ فرجی نہ خو  
 نہ شادمانی نہ کامرانی کل زندگانی خفت هفت آفاق رحمانی  
 اینست تسلی قلب عبد البهای اینست سرور ازوح عبد البهای  
 هذا غایتی القصوی و هذا ختنی الماوی و هذا سرحدی  
 و هذا سدر تی لمنتنی امید وارم که ہر کیم از احبابی اینی  
 باین ہوبست بکرنی موفق و ممکن کر دو  
 درخصوص مشرق الاذکار در درین سیم مرقوم نموده بود مشرق  
 الاذکار در آن قطعاً رایوم از ظلم تایلسا حضرت پروانگار  
 است مکتبی بخنا مشهدی عبد الرزاوی قریون  
 در طی این مکتبت ملاحظه خواسته فرمود و کسی ذیع  
 اظر و اکتف در مدن و قری تاگبید شد یعنی کائید که نوعی نهایتند که

خواهیست بآشید و سبب جزع و فزع اهل غفلت کرده  
 خبرنگی خلیل سدره مبارکه بنا ب حاجی میرزا محمد تقی افغان  
 بعشق آیا و فرستاد کم تا در اینجا مفضل و غنایت جمال ایکی وی روان  
 حضرت اعلیٰ شیخ مشرق الاذکار نامینه آوازه صوت  
 این شیخی بجیع طراف خواسته و تائیجی خواهد داشت زیرا  
 ملت عاقله ایران بار و ساد نیتیکمال قوت ثبت سال مقاومت  
 نمودند تا آن کوک و قری و خشنده فل کرده حال ملاحده کنند که  
 از مطلع افق همایش خارجه باشد طبع اشرق نموده و بنیان  
 مشرق الاذکار بینندگانه و آهنگی در بحکایه بلاد اعلیٰ میرزا  
 اینست منطق آیه مبارکه که میرزا بد نظر ای اخلاقی علیک  
 آشیخیه و شهاده مقدمه

طهران حضرت ابن ابی هر علیه بهاد اللہ ال  
 یا صحبی اسحق  
 جوان

ای رعیان نامه سلیمان شیرینی اول ۳۷۲ه وصول یافت  
 و بر مضمون اطلاع حاصل شد از عدم فرست مختصر مرقوم  
 پیشود زیرا نامه های مفضل از پیش ارسال کردید و خصوص  
 شیراز اپنچه باید و شاید مرقوم کردید نسخه از بعضی نامه های ارسال

بطران میتو و طلایع خواهید یافت و شخصی بعضی ترها  
وارسال بعضی با طرف مرقوم نموده بودید بسیار موافق او  
قصیهه به خواهان که میزان را بخواهی دولت نسبت می‌دهد  
حقیقت حال تقویت است که واضح آشکار کرد و دنامه متحدا  
 حاجی میرزا عبد الله صحیح فروشن درین پست ارسال میکرد  
ملاظه نمائید ما را بیچ طرفی تلقی نه طرفدار دولت قاهره  
نه هم افکار ملت با همه از جمیع زاده‌های دنیا محظوظ خواه علوم و فنون  
و دعا بر کاه خدا کنیم که این دو عضو حضرت خواهانکار میرزا میرزا شریعت  
تقویت میکند عضو واحد کردند و سبب عزت و ترقی و بزرگواری دو  
وللت شوند احمد الله فضل حق با جمیع فرق عالم بصلح و ارشاد کویم  
و محبت دوستی کویم و خیر خواهی اطلاع کویم و در پیش از نشانی نمائیم  
و آما مسلمه کی تعلق بخود شهادا زد آنچه مکن شد اللهم صوره  
جمیع یاران را تحيیت شتما فانه برپانید و علیکم البهاء الابی عیع  
مقابلید

## طران

صاحبی احضرت ایادی جناب ابن ابراهیم علیه السلام  
ای منادی پیمان دو عدد دنامه آنچه نجات دریک آن ملاحظه کردید

یکی سبب حزن و حسرت بی پایان شد زیرا خبر غرور یاریا وفا  
 معدن صدق و صفات ثابت میثاق مفتون دلیر افاقت جناب  
 میرزا محمد اللہ را شت از اینجنت نهایت حسرق ازین فراق  
 حاصل نکردید و مناجات مخصوصی بر کاه احمد شت شد و طلب  
 مغفرت و علو درجات کردید و ارسال طهران شد و آیا از نام  
 اشان که ناطق بسفرجناب اخوان صفات بیست یزد و نواحی آن  
 بود نهایت سور حاصل کردید و همچنین از حرکت آفتدید  
 جلال بیست لا آیه جان در معیت جناب با قراف از الطاف  
 بی پایان امیدوارم که موفق بزرگنمایی شد و چنین  
 از سفرجناب میرزا حاجی قای سخنگویی و اذشارت ترجی  
 تبلیغ و قیام احتیا برخدا همای میرزا حاصل کردید الیوم یار  
 باید وقت راغبیت شمرد و تقام قوت بدایت  
 من علی الارض قایم گشتند زیرا تبلیغ مقا طیش نماید  
 هر نفعی تبلیغ پردازد جنود ملا، اعلی نصرت

نماید و نهاد اصر محظوم و علیک

البهاء الایمی

مع معامله شد



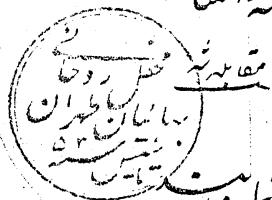
الا بجه

جناب ایادی حضرت ابن بهر علیہ السلام  
پیاجی تجی هواته

ای منادی پیمان نامه ها سایق جواب ارسال کردید و از راه  
نفویکه خویش نگارش نامه نموده بودید آن پیغیرفت  
وارسال کردید حال بتقییله بجانب نشاد مرقوم نموده  
بودید نزد من فرستاد جواب آن مرقوم میشد مرده  
عدلت پادشاه داشت که منع از انتشار او را قی جدال نموده  
این خبر نهایت روح دریجان بخشید سزاوار شهریاران  
داد پر خوشین است

بدو شیر غزیر الهمی صبایا حضرت رفعی الرؤح مکاتب تحریر  
یافت در طی این مکتب است اوراق است لشکر  
مطبوعه تأییف دوستان امریک را نوشتم که یکی در طهران  
پنهان شد در خصوص جناب پیش و جناب لا محمد علی  
آبادی مرقوم نموده بودید و حقیقته خوب صنعتی پیش کفره اند  
سبب اثمار لقح اقدس شوند حال اکردویی در دلایل ایران نزند

این فظحه مقتض است و بعد قصد زیارت کنند بہتر است | دیگر دھیکه  
هر قوم مکوفه بودید که عاقبت سبب اختلاف خواهد شد  
در مکا نیتب مشغله ده هر قوم کردید و تلک التحیة والشاء



دھیکه  
حوالاً

تبریز حضرت ابن بهر علیه السلام الابی ملاحظه نمایند

خطبہ باکر  
الله ا

یا من دخراه اللہ خطبہ لمبقی شما بآنک بآنک میتوانیست  
و نور شعلہ آشراق شمع روشن است و محمد و موسیٰ خال  
قدم شا پر ہر انجمن نذامی است بلند است و پیمانہ ایمان  
بزخم از دست بدست انوار حقیقت چون مدد تایان  
و اسرار ربویت مکثوت در انجمن شمس میشماق درشد  
آشراق و نیز پیان پر تو بخش برآفاق امکان اکر خناجھ طبیور  
پر تو خاوری را کھار نمایند و یا خود ضعف بصر خویش را سکار  
نمایند ضریبی ندارد عصربی شمس میشماق بزمی شرق نماید که  
این طیور بجزءه خمول وند و این ضعف اور پس پرده ختفا برای  
ولا تسمع لهم صوتا ولا رکزا ملاحظه فرمائید که میتوانیم باطنست

میشود که بی طوفان باشد استغفار است شامل ملاحظه فرمات  
 کلمه اللهم وال من الا اذ رسان مظھر نظر حسن در کور فرقان چه طوفان  
 داشت حال میشود که عصدا و میثاق آن همرا با بل تزلزل ثقاب  
 حاصل نکرد و حسین فرید احمدیم فواد برآرد آمنا صدقة فنا  
 قرآن حضرت رسول حیی للفداء پیر ما زد ما کنست بدعا من رسیل  
 باری عاقبت امور را باید ملاحظه کرد حضرت روح  
 روحی للفداء با آن ملاحظت ابن الکبیر وقت سیحان  
 و نفس اسما مطلعی یازده نفر از مشهودین تبورات اذ عان  
 نمودند این عبده با ضعف و ناتوانی و وحدت  
 و رهایی عجب زدنگار ظاهری و باطنی حال مبلغی  
 بر جهد و سیمان باقی باید شکر آنی کرد ولی عاقبت را  
 ملاحظه کن که نفعو شیکه و ظل حق بود ہر چند در بدبایت محظوظ  
 شدند ولی در رهایت چون علم بیسن سر برآوردند و چون کوچ  
 شیرازی اشیر اشراق کردند عکس  
 پامن استیش رو شیر بشارات الله قدم و ناد با علی النداء من في الابدا  
 حتى تست القى لست بذا من هن سوت الاواني الى اضي ملوك  
 الا على حیی على المیتاق حیی على الوفاق حیی على الاشراق

حَتَّىٰ عَلَى الْأَوَارِت طَقَهُ فِي شُرْفٍ شُعْطَهُ مِنَ الْأَفَاقِ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ أَن سُطُوهَ  
 الْعَدُو وَرَجْهُ الْمَيْشَاقِ قَدْ اخْذَتْ مِنْ فِي الْأَفَاقِ وَإِنْ تَضَعُونَ فَيَنْ  
 خُوضُهُمْ لِيَعْبُونَ وَتَحْسِرُونَ وَضَيْطُلُونَ وَيَسْتَكْبِرُونَ وَيَبْكُونَ  
 وَيَنْوِحُونَ وَالثَّابِتُونَ يَسْتَبَرُونَ لِفَضْلِهِمْ وَلِفَرْحَوْنَ وَيَسِيرُونَ وَ  
 وَيَنْسُعُونَ وَيَخْشَوْنَ وَيَجْهَدُونَ وَيَشْكُرُونَ عَلَىٰ بَذَهَ لِمُهْبَتِهِ الَّتِي لَوْقَدْ  
 وَتَضَيِّعَ كَالْسَّرَاجِ فِي زِجاجِ الْأَمْكَانِ وَالرَّحْمَةِ الَّتِي أَحاطَتِ الْأَكْوَانَ  
 وَلِسُطُوهَةِ الَّتِي خَشَتْ وَخَضَتْ إِلَيْهَا السَّرَّاقُ بِالْأَعْنَاقِ وَإِنْكَنْتَ  
 يَا مَنَادِيَ الْمُرْقَبَا لِيَقْشَا لِيَتَكَبَّسْ بِاً كَانُوا يَسْوِيُونَ دُونَ لِضَغْفَاهِ فِي هَادِجَبَلَا  
 وَاسْتَعِمَ حَدِيثَ حَصْنَةِ خَلَقَتْ مِنْ غَنَاصِ الرِّقْوَةِ وَالْفَتَدَارِ وَدَوْتَتْ  
 مِنْ مَعَادِنِ الْحَظْمَةِ وَأَنْجَالَ فَإِنْهُمْ ضَرَائِكَ فِي الْأَمْرِ وَرِزْقَائِكَ  
 فِي حَسَبٍ وَقَرْبَائِكَ فِي الْبَلَادِ وَجَلَائِكَ فِي الْمُخْتَهَةِ الْكَبِيرِ وَخَلْصَائِكَ  
 فِي الْوَقَاءِ لِيَعْوَنَ قَوْلَكَ وَنَتْبِهُونَ لِبَيَانِكَ وَيَسْتَقْبِلُونَ نَنْ رَقَدْ  
 الْأَضْطَرَابِ وَتَخَلَّصُونَ مِنْ زَلَةِ النَّرْزَلَ الْأَنْكَابِ اِمْنَاءِ اللَّهِ الْغَيْرِ  
 الْمُنَانَ عَلَيْهِمْ صَلَواتُهُ مِنْ دِيَرِهِمْ وَرَحْمَتُهُ دَأْلَكَ هُمْ لِمَفْلُونَ  
 وَالْبَهَآءِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ كُلِّ ثَابِتٍ شَوَرْ

اِمِي بَنْدَهِ بِهَآءِ اللَّهِ درَازِرْ بَايْجَانَ تَبَرَا وَصَبَاتِ جَنْ نِيمِ رَوحَ  
 عَبُورِ وَهُورِ نَعَاءِ وَدَرِهِرِ حَمَنَاسِبِ دِيدِرِ عَدَدِهِمْ لَعْنَهُ شَفَرِيَرِ مَعْيَنِ بَلَيَ  
 كَبَيْعَا وَنَنْ يَكِيرِ لَشَرْقَحَا تَلَهَّمَيْنِدِ وَخَفْطَشَاقِ اللَّهِ حَمَافَظَ وَصَبَا

اتباعاً لله وَچون این تایم یوْمِ عَظِيمٍ هُنْجِنْ خَرَانْ بَینْ  
باید در هر ملکت نقوسی باشند که بادی شبل و متروج دین الله متار

### ثیاق اللہ باشند ع معاملہ شد

هوائی

طهران حضرت ایادی امرالله جناب ابن ابراهیلیه بادالله الاء  
هُوَا الْأَبْعَدْ

ای منادی ثیاق مکتب خیر شما ملاحظه کردید و شخص غیر  
یزد بسیار موافق ولی بحکمت حرکت نمایید و با حضور  
علماء طرف نزدیقی سبب ضوضاء عظیم خواهد شد وزارین  
که شسته پن اطرافین فصل قاضی صاحل خواهش و هر تبلیغ محتل خوکت  
لهمذا بحکمت لازم و آن نیست که با جناب میرزا سید خاوت ملاقات  
نمایید و ابدآ با او طرف شدن و در جمیع ملاقات نمودن جائز نه و قهقا  
دار او ملامیت بحکمت نمایید و شخص معلوم نیز بگوی که حجایله  
و مباحثه جهاراً حال مصلحت بحکمت نه و قوش خواهاد مر لهمذا اولو  
ملاقات نهایم و شهامت ایشان را زائل نهایم و هم پیش صحیح است  
تشییمات توینهایم که پرده دری نمایند و بحکمت حرکت کنند

تا رساب معاشرت و افت باشد و سبب نشر نفخا  
کرد و الا نکلی فضل واقع خواهد شد از این دارا و تقدیم لازم و حسنه

تا رشته الفت بکل منقطع نکردن دفع

درینه دل لغضا و کیرم میشند و مقصود شان همچوست حال چون خطاب کر  
حکومت عادله موجود مقصود شان این که نوعی نمائی نهاده  
اجوام عمومی شود که حکومت چاره نتواند حتی عوته آقا سیدی را  
نیز مقصود سرتی اینست لهذا شما شخص محترم ملاقات  
نمایید و عذر موجود را بیان نمایید و یکوئید که حضرت مقصود شان  
شتری حقیقت بیست و اجتماع باین نوع سبب از دیاد کجای و

ظهور شراره فدا است زیرا ملامی

جز این ندارند مقام شده

صباحی الحسن

بِسْمِ اللَّهِ

یا مرحله الله من ایاده مکاتیب متعدده از اینجا باصل و  
هیچیک راجوب نوشتن مکن نشد و سبب ضعف فزان  
و وجود استقامه و اعراض الالم بود ولی این عیب بسیار پچویه از طهار شنیده و  
بلکه صبو و کنوم در رضی و جمیع مشئون بود و اگر طری مرقوم یکیست  
بروز در حیث موقور بود و سبب از دیاد علت استقامه میشاند

آتفاقاً نامه تحریر شد حال چون قدری صحبت بهتر شده مشغول  
 تحریر و تقریر شدن فی احکام آسان کشته من بین بنا کاشت  
 پرداختم و انشاد الله من بعد جواباً هر قوم میخود مطمئن  
 باشد و از خدا چو شم که در جمیع امور موید و موافق کردید  
 و خبرنای خوش نزاممه هار قوم دارید که روح دریجان آردید  
 سرو قلوب کرد از امتحانات هیچ وقت محروم نگردید  
 زیرا امتحان فرستمان حصاد اشرار و سبب ظهور کمالات  
 ابراهیست لهذا باید بسیار ممنون و شنود بود چه که مقصد  
 از ظهور نور پس تربیت نقوس مبارکه است و این خبر با امتحانا  
 آلهه ممکن است اکرا امتحانات آلهه نبود ابدال نقوس تربیت  
 نیشدند بلکه جمیع مستقرق بجه جوی و هوس میانند چو  
 شدائد امتحان بیان آید نقوس منقطع کردند و نهاد  
 بحق و متوجه الی الله و مخلوق باوصاف رحمانی و شتمه  
 از قیوضات آسمانی شوند حال خحضریزی مرقوم

شد انشاد الله من بعد مکاتبه متعدده  
 ارسال میکردد و علیک التحیة

والثنا، معنی مقامه شد

عشق آیا

حضرت ابن ابرٰ عیم‌بها، السالابی

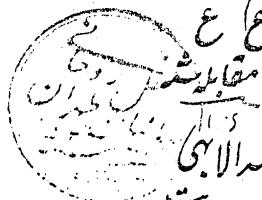
خط مبارک

ای منادی یا سلم الله و سپل ای کرد نزد وقت زنگیری خود  
و پایرا مر هون کند <sup>شیخ</sup> تقیل جسم را در زندان اندا و جاز این  
صد شهاده آفات نمودی و چون از سلاسل ہای ایقی سر شسته  
کوه و ہامون شدی و آواره صحر او دریا و کشور روسی خود را برم  
روهم تا نکله در تقعیه مبارکه وارد شدی و ثبت تقیل آستان  
محمدس موقی کشتی هستوز نفس نکشید که باقی ملکوت  
جلیل حی علی التحلیل فرمود سرعتی قدر خوبی باشمت نمودی و عاجلا  
دشت و بجهیل قطع نمودی تا در محل قی ران در امدی و در این  
دشتان خل شدی امید است که تلامی شود جمیع مکانی  
که تلیم فارغ نموده بود دید جواب مرقوم شد و با ولایت  
معنی

یکمی بجن

طهران

حضرت ایار می مرالله جنا بابن ابرٰ علیه بھا السلام الابی  
ای منادیان روزنامہ ملاحظه کرد دید فی حقیقت عبارت سلیمان و زن



وتصویح بلا غثت لو دار مضا مین چنین معلوم شد که مقصد و آرزوی مدروز  
محترم هر چیز خالص خیرخواهی عموم ملت و صفات بدولت آ  
لهذا در حقشان بدرگاه احداث تضرع وزاری کشت که ناید جدید  
و موافق بخدمت عموم ایرانیان کردند بلکه خیرخواه عموم شرشنده و  
سبب ترویج وحدت عالم انان کردند و امید ارم که سار بر جراند نیز  
روشن . . . . . مسلوک اثیان کیزند

امی منادی پیمان احیای آن هیئت همواره دلالت و صیت نماید که جمیع  
شب و روز با نجف سبب عزت ابدیه ایرانست پردازند و درین  
اخلاق و آداب بذل همت و مقاصد ارجمند و الفت محبت و تقدیر  
و اشاع صناعت و زراعت و تجارت معنی لبغ و جه غظیم مبدول  
دارند و علیکم البراءة الاجملی ع ع مقامه شد

هواند <sup>سید</sup>  
حضرت ایاد امرالله این ابر علیهم السلام

خط مبارک هواند

امی نایدی امرالله مکتوب جوف را بشخص معلوم در کمال حکمت بدی  
بیدیرسانید و یا خود بواتط مقبری و چشمین مکتوب فار  
ک در جو نفت اکر مصلحت است باونهاید و در زنایت محبت  
و ملایمت با او مکماله کنید اکر خپاچه از قرائت مکتوب فار

مول خواهد شد نشان نماید تکلیف مارسالت فلی شما  
در این قضاییه ملاحظه کنید ع ع

این مکتوب ب شخص نزک در حضور حاجی میرزا حسن هر مرد را که از جم  
راجعت نموده بود هر قوم کردید ولی حاجی نماید نهست که خطاب  
مکبیت اکرجنا ب شیخ آزاد استخاره نمایند تفصیل را پاپ خواهد

نمود ع ع  
فیما پن شخیصین معلومین که ذکر شد زقلم این ع عبد جائز نه در حضور  
وقوعات و منازعات چرا شما و حضرت اعلیٰ اکبر ساخت و صادر  
وصاصتید رفع این حجایلات فوراً لازم چند هر قوم شده  
که شخص ایکه ملاحظه نماید که در میان دو نفر اذک اغیر از ای حاصل فوراً  
باید رفع نمود والا عاقبت سبب فساد کلی خواهد کردید با وجود  
این چکوتة در شخص حقیقت احوال تشییعی نداشت الیها علیک ع ع

سبحان الله یاران آئی در کل آفاق و نزاعات مشغول طiran  
که باید تفویق بر کل داشته باشد آن آثار مقطوع و باین شکون وقت

میگذرد ع ع مقام شده

یا صاحبی ایشان جوان الله

ای منادی پاپ نامه شماره سیه و تفحیح خوشی استشام کرد  
و آن فاعلی بحقوق پدر و شیارات بمحبیت آن لوز الفوز فتحیقه

ایام خوشیرابه صائب بلالی در پل آهی پایان رساند از کاس  
بلا لی نوشید فر هر بر بلالی چشید تا بقای اسکنیه خط  
اصفیا کردید وزیرت مخصوص قلم اعلی نازشد این پل همچ موتی  
معادل سخدد و موافق نشود ان از زیارت ملاوت کردید فضل

و مهربت مخصوصه از شاه شد  
ای رفیق شبا خضی که بعد از صعود مورد الطاف ملیک مقتدر شد  
واز قلم اعلی کراون از نازل وزیرت نامه صادر دیگرین ستاخی و  
جرئت وجارت و نادایشت که نقی نظری این عجیبین حبارتی نیا  
وزیرتی از برای ایشان بنکاره نفیک غرقی مجر الطاف کردید که  
اک قطره ای عواطف نوشیش مبدول دارد خطای محبت است  
و کناه صرف و سیمه لم تعذر این عجد زیارت مرقوم بینها نیز  
ولی از برای اتفاقیه از قلم اعلی صادر شده و علیک التحیمه الشانع  
وعی

متقدسه

### طهران

حضرت ایادی امرالله جناب ابن بهر علیه بهما السلام الائمه  
یا صحیح ائمهم ہوالله  
ای منادی ائمهم نامه ہای متعدد رسید از خصموں روح

دریجان حاصل کردید از عدم فرصت نامه پیش از بعد جواب  
 هر قوم کردو حال جواب مکتوپ اخیر را سرچ میندم زیرا  
 هم است و شخصیت خیریه مدارس هر قوم نموده بودید  
 احکم دادند بخدمت قائم و سیان مال بازداشت البتة صد  
 مدرسه بهایان را نهایت آمیخت بدید عبدالبهاء هموار  
 در فکران مدرسه است و ارزوهایان که عاقبتی بر رجھ رسید  
 که مدارس متعدد کردید از بتدائل تأثیری و از این  
 مکاتب عالیه شمرده شود بلکه بجمع مدارس فنون عالم تقویت  
 یاد نزیر امنوی بآهل نهایت ولا تجھی امنی اسلام  
 صاحب بحریه ایران را محترم داردید نزیر امنوی مقصص شد خوشای  
 عالم ان نیست و اکنون بآهون از رسالت مدینه تقدیره در بحریه خوش  
 مندرج نماید باشی جناب آلامیزرا اسدالله مازندرانی البتة  
 بصفحات عقبات عالیات بفرستید نزیر عقبات استعد  
 پیدا نموده و بشخص محترم معلوم داشت نزیر کمال حکمت صحبت  
 دارد و هم پیشین درس تبلیغ امام حجاز  
 آمیخت بدید و علیکم  
 البهاء الاجمیع  
 ع ع شفای



خطيبك **بـهـوـالـأـلـيـهـ**

وهنت تعلم يا آبي ذئي مسكنني فصرى مبغتى تسلكى تفسرى عمي وتدلى وتهما  
يغناه باب احستاك وعمبو قىتى اخال الصدر وقىتى لم يعنى شيك  
الظاهره وانهنا نور يقيني وظهرور يوتى وشرف ذاتي وغترة ينـي  
وادهـنا اـقـى تـهـدىـي واعـلـى مـرـاقـى تـكـريـمـي وـاـنـ تـقوـيـمـي وـمـقـدـصـي  
ورفـرت عـلـاـيـ معـذـلـكـ اـنـتـ تـرـىـ يـاـ آـبـيـ عـبـادـكـ لـنـ  
يـسـعـواـ التـصـرـحـيـ وـعـشـرـانـيـ وـقـرـارـيـ وـلـمـ سـنـبـرـوـ الـاعـلـانـيـ وـلـهـلـارـ  
وـلـمـ يـقـضـواـ كـحـالـيـ تـحـقـيـ لـاـشـكـوـنـ لـاـكـ يـاـ آـبـيـ مـنـ يـاهـدـهـ الـأـوـامـ  
وـاـنـظـرـونـ وـلـاـكـيـنـ بـنـ اـدـنـكـ فـيـ عـتـشـتـكـ الـطـاـهـرـهـ مـنـ هـنـوـ  
الـرـجـ السـمـومـ مـاـلـىـ الـآـلـاـنـ قـوـلـ لـاـ عـبـدـكـ يـسـوعـ روـحـيـ لـمـ الـفـداـ  
وـاـذـ قـالـ لـهـ يـاـ سـيـيـيـ بـنـ صـرـيمـ وـاـنـتـ قـلـتـ لـلـنـاسـ  
اـشـخـذـوـنـيـ وـاـمـيـ الـتـيـنـ مـنـ دـوـنـ لـهـ قـالـ سـجـانـكـ يـاـ يـكـونـ لـهـ  
اـنـ قـوـلـ لـيـ بـحـقـاـنـ كـنـتـ قـلـيـةـ فـقـتـ دـلـيـتـ تـعـلـمـ مـاـ فـيـ نـفـسـيـ وـلـاـ  
عـلـمـ مـاـ فـيـ نـفـكـ اـنـكـ اـنـتـ عـلـامـ الغـيـوبـ مـاـقـلتـ لـهـ لـهـ  
ماـعـرـشـتـ بـاـنـ يـاـ عـبـدـ وـالـسـدـرـ بـيـ وـرـكـمـ وـكـنـتـ عـلـيـ شـهـيدـاـ

ماـدـمـتـ فـيـهـمـ فـلـمـ اـتـقـيـتـيـ كـنـتـ اـنـتـ اـلـقـرـيبـ عـلـيـهـمـ وـاـنـتـ عـلـىـ  
كـلـ شـيـيـ شـهـيدـ اـنـ تـعـذـبـهـمـ فـاـنـهـمـ عـبـادـكـ وـاـنـ تـغـفـرـ لـهـمـ فـانـكـ

اـنـ اـعـزـ زـكـمـ وـالـبـهـاءـ عـلـكـ

عـبـدـ الـبـهـاءـ بـغـ مـفـاـلـيـهـ

عـلـيـهـمـ بـغـيـرـ

خاطب مبارک ہو اللہ  
 ای شخص خیص خلق ضعیفند محیل عاجزند و ما کر ناید ایشان را  
 بخوب و رجای کاہ داشت یعنی نفسی پائیوں سل رغفو خطا  
 نباشد و خوف از ایکا ب عصیان و طغیان نماید تا اکر  
 قصوی نموده ممید غفو داشته باشد و اکر خاتمہ فنا دوسته  
 بخاطر کنڑاند خوف از بارخواست داشته باشد دوست را  
 بنوازد و شمن بقدر امکان بکوشید کیشان کر دو دوست شو  
 اغیار یار کرد و پیکانه آشنا شود احمد لسان اپنے دو سال پیش  
 خبر صریح داده شد واضح و مدید شد حال وقت رافت  
 و هر بابت و شبات و استقامت در عدل و انصاف بنوع  
 انسانی ع ع مقالیش

## طهران

حضرت ایادی امرالله جنا بابن بحر علیہ ہباد اللہ ال  
 یا جنیل بجن ہو اللہ  
 ای منادی شان نامہ ہای متعدد و صلواز ملاحظہ ایش  
 روح و ریحان متصل زیرا لالہ سر اعلاء کلمہ اللہ و ایثار  
 ایاست اللہ ملینیو علی خصوص مکتوبی کروزیر معارف بھث

میری مدرسه ترتیب مرقوم نموده بود چون آن مدت بر این  
مدارس نمود بی‌نایت سرست حاضل کردید امیدم چنانست  
که مدرسه ترتیب در صون حایت حضرت احادیث باشد  
و ترقیات فوق العاده نماید و جمیع یاران هست بکارند که روز  
بروز انتظام شیریاب و علوم و فنون اشار فرنگی سر جویی خانی  
له‌جنا بصنیع اش سلطان بواسطه جناب ناصرالبان فرستاده بودند  
بسیار مقبول کردید و محظوظ واقع شد و علیک البهار الـ

معیع  
مقاعد شده

طهران

حضرت ایادی مرانه جناب ابن ابر علیه بهارا سد الابخی  
یا جیسی جعل ہوالله

ای منادی پامان نام منفصل در سیرت مرقوم نموده بودید رسید  
و بدقت ملاحظه کردید از عدم فرضت جواب مختص مرقوم مذیود  
درخصوص مکتب که با حضرت فرارداده بودید در سکونه بسیار  
مقبول اول این لازم و واجب و هم‌پیمان مرشورت نیز بسیار  
موافق ـ و چون این وقشیه همت حصول می‌شد وقت اکربتو  
و از عهدہ برآیند سافرانه که بهم شرق الادکان زیر باشد ترتیب  
و هست و من بحضرات مکتوبی دکان خصوص مرقوم خواهم

ممنوع و جسمی حسناً ای تهییر تختیت ایدع احلى بلاغ دارید و علیک  
البهاء الابهی ع مع مقابلة شد



طهران

جناب ابن بحر عليهیہ بہاء اللہ الابهی ملاحظه نمایند  
یعنی جسیں جن

هوالله

الله ای ای اینی تپیل الی ملکوت حجتک و آندل الی جبریوت سلطانشک  
وادعوک تعلق خاصم خاشع الی مرکز احکمال واقول رب قدرشقا  
تعبدک لمسبیل ای ملکوت الاعلی واجعله آیه رحمتک مین الور  
وقدرتک الی بر منکل سقهم و داد بحقی ریشکر علی کشت الغصہ و  
ستھ الرحمه و سبیع الغصہ فظیور الرافیه والشفاء من کل  
عله رب قدر لخیر فی خیر الامکان وادخله فی حدیقة  
الرضوان وانشدله من غیرات العلل والأمراض وایده علی خدم  
یاری الفیاض ای ای انت الکریم ای ای ایت العظیم ای ای  
انت الرحمن الرحیم ع مع مقابلة شد

خط مبارک  
د. بھر  
هوالله



ای محبت زده در پل ثیاق صلت و نجات در سبل

رتب الایاں بالبیت شنای عنایات و زحمت هم است  
و محنت نخست نزهه شکراست و قهر طوف جان پر

پس با یید شکر پور دکار عزیزان نمود که چنین مثبت  
که ضرف موحبت است مقدار فرمود کرد اش فرز  
با بدیحون حلیل و رچو چی میکنی خونم سیل و رچو یوسف  
زندانم کنی وز فقرم عیسی مرحوم کنی سرخ زندانم نکردم از تو من  
بر فرمان تو دارم جان و تن و البهاء علیک رعاع  
مقابلہ شد

طهران

حضرت ایادی امرالله جناب ابن ابر علیہ السلام

یاصحیح اسجع

۹

لا یکم که بحسب اصطلاح این ایام را پورت میکویند و خصوص  
اش اشاره امرالله در خطه امریکا از آن میزرا احمد صحفه ای سید با  
مقاله نیکه در کیک بحریه ای از خبر اند امریکا درج شده ارسیل  
پیشو مقاله صریده را تحریر نموده با سود را پورت طبع کرده در سایر جهات  
انتشار و همید و علیک التحیۃ والشادع مقابلہ شد

طهان بو اسطه خضرت علی قبل کر

جناب سیزراستح جناب میرزا محمد طاہر جناب سیزراحمد  
و جناب سیزراهادی علیهم بہاء اللہ  
بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای دیکارهای آن نفس مقدس منیا کر جناب سنهی حضرت مقصود  
ا محمد تھے مخصوص درستیند و ندائی رب و دودشیند و یکجا  
مروعود کروند وظیل حمود و دویدند و بتقاضم محمود رستیند  
و چون پرواز بلکوت راز کردند از ملاه اعلیٰ ندائی هم و  
تعال شیندند لہذا باید آن یاران عبید الہمایا بشکران  
جمال بھی زبان کشا یند کہ چینی فرضی موفق و بچنان فوڑ  
موید شند آن طیر حدیقه و فا بالکشن لکھوت ابھی پرواز  
نمود و در خط ارتدسن اابل بہا ہدم و سراز کشت حال  
شما باید دیقہ ایضہ اور اباغمانی لکشید و کشت زار  
محمد شر آبیاری فرمائید تا شمع آمال شیستان فاروش کردو  
و سب روح وریگان در بلکوت رخان شود و هر چند  
آن نفس کیه غائب و پنهان شد احمد تھے شما رادرین  
بحسان فانی باقی ویاد کار کذاشت تاپی او کیرید ره

او پسید و مقصداً وجئید و شاید کوئید زیرا  
 نخواست از کلمه جان دش فزید و شمارا بیدار کرد و شیار منود  
 و از نفس همی بری و بیز از فرمود باری همید عبد البهای  
 چنین است که اخلاف سبب عزت اسلام کردند و اینها  
 شکوفه باغ امال باه شوند من در دم کمال نایه وزار  
 و آرزو و بیقراری طلب شمول الطاف کنهم و ظهور هست  
 اسلام در اخلاف خوهم و یقین است که این دعا  
 در بارگاه کبریاء متفقیول و مستحب کرد و علیکم اللہ تھیت و لشائی  
 ب بواسطه خباب طالقا  
 خباب میرزا ابوالقاسم کمالی ملاحظه نماند  
 یا احمدی بجن  
 ہو اللہ

اللہ کمالی ان عدک ابوالقاسم یقتصر احتمالک فیوضا  
 رحماتک و قسم حالات لمنیر ان یعنی فی خدمتہ عبار  
 پین تعالیمین حتی شنید امامک و ظهر بنیانک شفیع  
 کلاماتک فی قلوب الطالیین آنک انت الرحم من الرحیم  
 و آنک انت العزیز الکریم ع ع

(۱۴۳۰)

طهران جناب هاشم طالقانی نجل سید لا محمد بن علیه  
پیاء اللہ الاعظم صاحبی حسن

بیشترین همایش  
امی بزرگ حق افضل حق جمعی تو نه پر شیان در پناه الهی  
نه بسیر سامان تنظور نظر عالمی نه آسیه همان و سکردن  
شاد مانی کن و کامرانی نما امید است که کشاوی و آسائشی  
در اسرار خاک هنر حاصل کرد دلست قوب جون لیکما شسته نوا.

برسان و علیک التحیہ لست آخر

وَاسْطِعْ حَنَابَةً

## جیاپ نا سیدا محمد ملاحظہ کاری

أَرْهَى أَنِّي أَنْتَ أَبْلَلْ مِبَانِي وَتَضَرَّعْ بِجَنَانِي أَنْ تَحْمِلْ لِعْبِكَ  
هَذَا حَلَّاً مُوْفَرًا مِنْ سَخَائِقِ الْمَعَانِي رَبِّ اضْرِبْ مِنْ ضَلَالِهِ  
وَالْأَحْشَاءِ نَارَ الْمَحْبَسَةِ وَالْوَلَادَ وَيَضُرُّ فِي جَهَنَّمَ بَنُورَ اللَّهِ حَقِيقَةَ عَرْبِيَّةِ شَاهِدَةِ  
آمَاتَ خَضْعَتْ لِهَا رَقَّةُ الْكَبَرِ وَخَعْتَ مِنْهَا أَصْوَاتُ الْأَنْهَى رَبِّ

## بواسطة جناب طالقاني

جناب لا ميرزا على حان عليه بهاء اللہ الہبی ملا خاطہ بہائی  
صلی اللہ علیہ وسلم وسَلَّمَ وَسَلَّمَ

اللهم يا فاتح الأبواب ومحير القلوب والأباب وعبياً  
الأباب لنجاح عبادک في المبدأ والمايا رب اجعل عبیدك  
هذا غريق بحر رحمتك ورقين عقبة قدسك ورفقا ضيافك  
واعبتک وايديه على خدمتک خلقک والشفاعة برحمتك  
والخلوص في امرک واجعله آية موبتك في بلادک وسمة  
رحمتك پن عبادک آنک نت المقدس الغریز الکریم الرحمن الرحيم  
صلی اللہ علیہ وسلم وسَلَّمَ وَسَلَّمَ

## بواسطة جناب طالقاني

جناب لا میرزا علیک الکریم جناب لا میرزا محمد جناب لا میرزا مهدی  
جناب لا میرزا هاد جناب لا میرزا بوطا علیهم بهاء اللہ الہبی  
صلی اللہ علیہ وسلم وسَلَّمَ وَسَلَّمَ

اللهم مخاطبک علی صراط تقدیم والورود فی بہتہ ایام  
والتخریج من عین لشیخیم ایدیه بہاء اللہ علی التلوک فی لمخرج القویم و  
احلهم سرخانورانیہ ونحو ما رحماۃ ونفوڑا بریانیہ وانشہ کشم  
النھایات اس بحانیہ وابدھم القویم وقضیم من النؤم انک

أنت القوى المشتركة لعظمت رب اتن هولاء يشكر ونك  
في البايات والضراء وتحمرون كل بياط وشقا وصبرون على  
حمر الغضا ولا يشكرون سهام الأبتلاء رب فهم على اعلى  
كل شرك بين الورى وآيدم ثنيات قدراك التي  
منها كل الأرجاء تماك أنت الفرز لمعدن المفرين يوم ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
جَهَنَّمَ بِهِ وَالْجَنَّةُ بِهِ  
كَلْمَانْ بِهِ وَالْكَلْمَانْ بِهِ  
طَرَانْ بِهِ وَالْطَّرَانْ بِهِ  
جَنَابْ لَامِيزَاهَمْ بِهِ وَالْجَنَابْ لَامِيزَاهَمْ بِهِ  
جَنَابْ لَامِيزَاهَمْ بِهِ وَالْجَنَابْ لَامِيزَاهَمْ بِهِ

امی و بنی صادق رب ابراهیم جناب لاشکرالله در یقمه نوراء  
پیا داجبا اقتاد و بدعا پراخت و یا ورمی خضرت بارجیست  
و مواهب هوفور خواست والطافت رب غفور گلیمید وارم  
که آرزوهای حصول بد نزیر اشرف مشول آستان رب غفور  
یافت و بنیایت تضرع قبیل ترسیل مناجات کرد و حصول  
مناجات خواست لیسته این عججز نیاز قبول کرد و دوین ایا ارزوهای  
حصول بد ایدیت حقیقی ملوه باین حصر موعود غفریت مشهود کرد  
وابا حصول مقصود و محو بشود پاران نفضل حسنه دامان کردند و فلان زین این

و خزان بدی قبلا شود احمد تقدیشما سب سرورانهی دارمکو اینی  
شدید لهذا در نهایت فرج و سرور بثکر غافر گرد آزیدتا میدان  
و سعی ترکردد و مجال فتح ترشود و علیکم الہماء الاعمع  
طهران بو رطبه جناب این

جناب امیرزادہ علیہ بہاء اللہ الائمه ملا خاطر نہ  
منا حاجات طلب معرفت بحیث حاجی لالہ زار و پیغمبر علیہما  
صلوات و سلام پسندید

اصحاب رتب ائمہ لما سرچ ایکیات وقدرت ایما خیر الہم  
وتصعدوا لی ملکوت الانوار والدخول فی محل اسرار و مخلوق  
مع الابرار آنکے نت المقدرا العزیز المختار و آنکے نت عقوب  
الودود الکریم الوہاب مع تسلیمہ

بواسطہ جانبینا

ہوائے

جانب عزت اللہ خان جانب عسی خان جانب  
لامحمد صادق نذكر جانب میرزا محمدی خطاط شیرازی  
جانب لا میرزا ابراهیم تقاش نیرہ مشکین قلم جانب  
داداش علی فناو جانب لا علی اکبر بن استاد شعبان علی  
جانب لا میرزا محمد علی ابن لا محمد ابراهیم دلال جانب  
لامحمدین عارف جانب لا محمد حسین شیرازی جانب  
فلام حسین کلاه مال و ضلع جانب لا حسین بن جانب  
لاملا علی زائر علیهم السلام اللہ الابنی

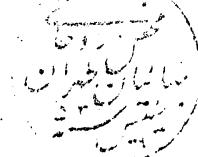
خطبگر

۱۳۹۰

هوا لابهی

ای وستان آنی قریب شامست و غروب افتاد  
و این امالم از کثرت تحریر خسته و مانده و ناتوان با وجود  
این از شدت انجذب بمحبت میاران آنی قلم در جولان  
آمده و امالم بکلی خستکی و ماندگی و درد و حفر اموش نموده چه  
که اعضا و جوارح سیر داشتند و اجیر روح دل و جان نذکر میاران  
پر روح و ریحان لهذا جوارح و دارکان بی فتو در جولان  
ولی جناب سینا علیه بهاء اللہ الکاظم از برای هر کیم احباب  
محترمی با استقلال خوش نموده اند چه ازین هنتر ولی لازم بچو  
که کارخانه طبع از پاریس یاد شکاه عکس از نکلیس نیز از ای  
فرایند بلکه آنوقت از عهد تو ان برآمد و خوازین رسید  
میاران و تشویق و تحریر وستانست که از هشتادی بیمه  
وعربان کردند تائیص طا هر یا ایها المدثر بپوشند و نظر  
قهم و اندر ورگیب فجیر شوند  
ای سرستان بده پیام آهنگ نصرت ع و بیان علکوبت اینی

بلينكشید و جزع و فزع ناید که ای پاک زین  
 من و ای خداوند همراهان من قوی ده که مقاومت  
 قبائل بیط زین نایم وقدرتی بخش که حون بحر طی  
 موج بر باطل شرق و غرب بزم و البهای علیکم عز ع  
 رست غفرانی دیگر القاسم المتضالی مکوک تقدیک  
 وجبر و است تحسید ک و قادر له کل خیر بفضلک آنک  
 اشت الفتو الرحیم ع ع تسبیح



هذا اللہ

بو اسطه جناب نیر علیه بہاء اللہ الامینی جناب میرزا  
 جرمی علیه بہاء اللہ الامینی

با صحبه زین ہوا الامینی

اشیا بنت بریان در آیه ف قران میفرماید ثم اور شنا  
 الکتاب الدین صطفینا من عبا دنا و منزهم ظالم لنفسه و نسم  
 مقصده و منزهم عابقی الکثیرت امیفرماید  
 کا صطفنا من دیم عکاد خود را آما بر سر نهستند بلند  
 بی نفس خود یعنی با وجود دیگه صطفنا من دیم او را خود را از بستر

آئی و فیوضات رحمانی محروم نماید قسمی دیگر نقوش  
 مقتضده اند یعنی در حالت متوسطه نه در اغلب دفعه  
 در عالی بلکه در وسطه این لعوی از بحیره طاف نصیبی  
 ولی غریق و سیراب نیستند و قسمی از کث که مرا بقت  
 رنگیست نمایند و با عالی و قشرت الایات صعود کنند  
 آیات کبری کردند و منظر فیوضات غلظتی نجوم را همچ  
 شوند و سرج لامعه

پس ای بتبیان جدی کن و عی تجا و همتی بفرمات از زبان  
 الی اخیرت باشی و منظر موہبত رب الایات  
 الباهرات کوک روشن کردی و با نوار خضوع  
 و خشوع و خسوز نیاز و نقطاع جهان فانی را آئینه علم  
 باقی کنی و علیک البهارع سرمه  
 مصروفه هبی محمد علی برادرزاده حاجی مطاعلی برز

بیو اللہ

ای بندۀ آئی احمد تسد بدون اسراط مسو طشدی و بخت

لی بودی از کاسخ می نوشیدی شکرخند دارا و زان  
 خلی پرسان می باشی زی احبابی آنی را فنا می در پی شه و زو الی از  
 بینت روز بروز بر تبا بیفراند و حیات بی پایان یافتد  
 بوطن بالوقت رجوع و قبض در امکان بدلیست نفس پرداز  
 و علیکن البرهاء الابنی عبد البهاء عباس ۱۳۲۷ هجری حیفا

شیراز جناب بشیر آنی علیه بهاء الدین  
 خط سپاهی که چو اللہ

ای بن حائل حقیقی آلان در شهر والدن مرکیک بزرگ آن یار جهان  
 پرداختم شب و روز و تفیقی نه آرام مفقود است هموار نجهزه  
 در حمافل و مجا می شغول از قدم فرصت با قلم شاکسته سر مرقوم شد  
 فریاد از بی مردی مداد که مانند خمیر لی چریانت پایی خامل نک  
 و منزل کاه نامه بس راز باری درین سفر پر خذ دنای ای جای  
 آنی لازم که همان که مانند فرسی رهان باشیم والا کا  
 مشکل است و علیکن البرهاء الابنی  
 ع معقابل شد

خطبک شیرز جناب شیرالهی علیہ السلام آنچه

جناب شیرالهی مکاتیب حجت فارسال کشت بر سایه  
و حقیقت ابد ا فرصت تحریر این جوابها نبود آماعون و عنا  
جمال مبارک تائید کرد هر نوع بود هر قوم شد بر سایه  
ماوراءن قلیم و سعی سرشناس و سرگردان هر روز در شهری  
هر ساعت در جانی حال عازم کریں غنایم تا خدا  
چه مقدار فرشته ماید شب و روز نصره زمان فریاد برایم  
وبشارت بظهور موعد جمیع مظلومین چون در حیفادخان  
لازم است مبلغی هست بحیفازد آمیزرا محسن اقان ارسال دارید

شیرز جناب شیرالهی علیہ السلام آنچه

خطبک شیرالهی علیہ السلام آنچه

ای کاشیرالهی دیگر شکایت ازانقطاع مراسلات مفرما  
ملاظکن که در جوف چند نامه موجود دیگران شده  
تابع حصل خواهد نمود نامه جناب عند لیب بخل روئان

طراں منابع نداشت نیز ادآن ورقه شگایت شدید از اجاتا  
 شیراز بود و این شخصت میکرد آنان اعماقی نمی نوشتند و  
 احبابی شیراز چون همی شنیدند جواب هر قوم نمی نویزند  
 بسیار سبب برودت فخیم دست و ضرر و فخر کی جناب  
 عندلیب میکشت امدا رسال نشد شما از حقوق که شما میر  
 چنان که از پیش هر قوم شد بجناب عندلیب تقدیر امکان تعقیم  
 نمایید اخلاق و ادله عجیبین امور جناب عندلیب را  
 مشوش نموده است مسئلله لا عجیبین بر یان کشت  
 که ما اینقدر متوجه او بودیم و ترتیب میشد علیها عیاس

مقابلند

امدادی از شیراز طراں

شیراز جناب شیراکی علیه بہا اللہ الاعلامی شیراز کشت

بهرالله

اشی بیت بریان نامه نموده هر سبب از برای عجیبها  
 آساشی حبس و راحت جان فضلو غایت جمال مبارکت آلمان  
 غم خواری من نموده بودی این از نجیبت است که نهاد تسلق هر چیز  
 باین کرشته و سودائی داشته و داری سبحان لعننا ملعون زم  
 جاذبی اثاثی مرقوم در یان آیام از خفا حکمت بطریق شد و آیامی چند

در انجاد خلوت و سکون بسرفت و در حصول صحبت و راحت تفاهات  
 کلی حاصل شد احمد سنه بفضل عنایت جمال مبارک بر جست صحبت  
 مراجعت بحیفه کردید ف نامه شما و صولایفت و جواب هر قوم کردید  
 بمحیج است ابی التبریز افراد از قبیل من تحییت ای بیان ایلان دار زید  
 و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس مقادیش

شیرخبا ببیت الرحمی علیه السلام اللهم آمين

آمی بست بپیا نامه بای متعدد داشا چون بربهار فرض معانی و چو  
 جوهه رونهای شارخنیو و مشام مشتاقا نزام شکار کرد ولی کمال  
 از عدم محبت دال فراج جواب تأخیر افاده حال چون بیرکت آتن  
 مقدس احتی حاصل تحریر این طور پر دخشم تاسب سرور موافکرد  
 هر سپند پیام بجهانی مستقطع بود ولی پیکار این رویانی مستقر  
 انجذبات و جدانی و انعطافات قلبی تنازع مرکمال تعلق  
 با نجود مؤمن هموquin موجود بهذا همواره بالوکنکو هوشم بدل  
 و جان و چه بعلم و بنان از اضافت بی پایان ارز و حم خنا  
 که همواره در زیارت اطهان بشی و راحت دل و جان آینی  
 و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس مقادیش

(۴۴۶)

خط مبارک شیراز جناب شیر آنی علیه بہاء السلاطین

جناب عندیب علیه بہاء اللہ الاعظی ارجحت خواصان شجاعی  
 از احبت ادالله هستا تو ان قرض وارند چون حال دیشخشت  
 ممکن نیست شادرانجا هر وقت حقوقی حاضر شد فوراً دانایی  
 و علیک البهاء اللاد عبد البهاء عباس مقام شد  
 با صاحبی تسبیح شیراز جناب شیر آنی علیه بہاء اللاد

امی بست برسیان از قلت فرصت محیور را خصارم نامه موڑ  
 پست پھارم جمادی لاول و صولافت از صولالد واله مرقوم  
 منوده بودی ممکن نیست نفس خسروی با امر الله وارد آورد و بجزی  
 اعمال خوش نزد نهادی نیست که عملی هست تا سبب  
 اعتبا و کرد و صولوت بکلی از صولوت خواهد افاد از خبر  
 اعتلال خراج بناب عندیب بسیار اندوه رخ داد زیرا لوحیو  
 شرف از شدت متعاقب شدید شده وضعیف کشته  
 احیانی آنی باید نهادی مواظبت را در حق و مجری دارند و مراعات

منظور نمایند زیرا نزد عبد البهاء بسیار غیر است

وازقد مای احیانی جمال مبارک است  
 و علیک البهاء الاعظی نفع شد

خط مبارک شیراز خاناب بشیر آله علیه السلام و آدم الله الاعلامی  
 یا حضرت بشیر آله نصف شب است این پند  
 کلمه صرف قوم سپاهی کردد روز ابدی و قیمه ای فرست ندارم  
 جمیع یاران از اتحادیت ابیع ابی بلال غفاری دارید علی الخسوس  
 حضرت عیندیب راعی دپارسی سیده

### شیراز خاناب بشیر آله علیه السلام و آدم الله الاعلامی

یاصحبی تاجن هوا اللہ

ای بشیر آله نامه شما سید و چشمین نامه دیگر که در تجویی  
 بود احمد الله شارع قیام اجرا خدمت امیرالله داشت از هفت  
 روح و ریحان حائل کردید ولی از رحمات و مشقات خاناب  
 عندیب افزو کی رخ داد اما اکریم کنفر نایند همان روز  
 لا بد راحت فکری حائل نمیشود و به طرق میلو و عنبت داشته  
 باشدند غراوی و قصی راجنا ب میرزا محمد باقر خان و جناب  
 کنفر نایند کنفر مارسی و جناب حجت قلیان لسته همت نیما نایند  
 و باید هم فراموشان بروی بجهت متأثران از خود قوغراف بحسب دستور العمل  
 ارسال کردید لسته تا مجال سیده تلفراف تهذیت شما نایند

رسید

رسید و سبب خوشنودی کردید ممکنون از هفت شاهزادم  
تا بحال قبورهای تسبیح ارسال شده حال نیاز ارسال میکردد علیع  
۹ شیراز جانب شیرازی علیه بهار الله الا<sup>۲۰</sup> مقابله شد  
یا صاحبین اسجنبن بِهِوَاللَّهِ  


از آنیه مبارکه ان یاریش در چلینه علیک مرتبه فی حیل تینا و مرثی  
و فی هذله لبقعه المبارکه و آنکه ما شعرت باهیعت ہوایک  
و کنت من الغافلین سؤول نموده بودید چنین فصنیت تفسیر  
و تشریح و تو ضمیح ابداندرام یک قلم است و باید با جمیع آفاق  
مکانات کهند دیگر پیش خانمه کجا فرضت تفسیر قنایل دارد  
با وجود این مختصر مرقوم میکردد تا آنکه امعان نظر فرمائید والوا.

معانی از هر چیز مفتوح شود  
تینا وزینا بخطا ہر دو جمله در قد سکه بر اینها می آیند و آن را جوبل  
تجملی رحمانی شد و مراد ارجمندی خطابات آنکه است که در تب  
سخاوهی و اخبار نظمه و کلیه است و این یواسطه اینها چنانکه کتب  
مقدمة را ملاحظه نمائید رثبات آن سیر اور آن واضح و شروع و مدتی  
و هنرمندین تجملی خطاب از تقفعه میباشد که بدون وارطه بربریس کردید  
و لآن رئیس خدمین رسمیین تخلیه است و مخاطبات عاقل و ذا حل بیو  
و هنرمندین مقصد از حیل تینا حقیقت علیسی بود و از جملی زینا تحقیقت

محمدیه که فخر س شجره مبارکه زیسته لاش قریه ولا غریبیه بکا ذرتا  
 و لوم تسبیه رنور علی نور لود تینا وزنیار لغت عبارتی تین زیست  
 وزیتون و این همان تین است که در قرآن هست بان یاد کرد ویده زیر اصل  
 تجلیات بودند اینست که میرماید ولتین والزیتون و طور  
 سینین که محل شکلی بحضرت موسی لود و هذا بعد الامین که که  
 باشد لقد خلقنا الاشنان فی آسن شقیعیم یعنی فرد کامل  
 انسان جامع جمیع کمال است

این مختصر بیان است که شد بیش زاین فرصت بیست هشت معاشر  
 میدارد ۷۰ در هر روز می مکانیب متعدد پراز سوالات از جمیع طراف بیس  
 کاکر صدق قلم بخیر پردازد از جمده جواب سوالات بر زیانی داده  
 بمحاذیب سائمه لمنا احباب ایم بد توجیه بملکوت ایمی نمایند و طلب  
 ناتنا ایمی کنست تا کشف اسرار کردد و حقایق و معانی جلوه نماید  
 مرقوم نموده بودید که در شب اول فشاری محترم در پیت مبارک  
 اجتماع نموده بودید و بکمال سرور و فرح شب را صفحه فرمودید  
 حضرت موقر نجفیه بخدمت فائمند عبدالبهاء و لوجهیم غائب  
 ولی در این میان دل حاضر بود جسم در مصر و دل در شیراز ولی  
 ملاحظه بیت مبارک بسیار لازم تا سبب وقت نظر بیکان نگردد

زیرا خطردارد ایرانیان هر سو راز درند کی دلیل یا کی دویزان نمودن نکند شاهد  
 این در پیشین قدر که مدیتیت و آداب عموم آفاق را احاطه نموده بعد از  
 شصده سال تقریب معتبره سعدی و حافظ فرمایند لهذا شاید  
 از اجتماع طلائع یابند و در وقت شورش و انقلاب بی ای  
 بپیش تقدیس کشند امّا محل اجتیاع در جایی دیگر باشد بهتر  
 و او لی تراست و علیکم البهاء الابهی ع ع مقام شاهد

بواسطه اقا سید اسد الله  
 شیخ زاده شیر آنی علیه السلام اسلام الابهی

یکایی بجه

جو الله

ای شیر آنی نامه مختصر شما مفضل بود لفظ موجز بود ولی عصا  
 مفضل نزیر ادلیل برخیذا بتوش تعالی التهائیا نی محبت اسد الله بود  
 من الان در حکم را تا ها در وسط امر کیا هست و شب و روز بدر کاه جمال  
 تصریع وزاری هستینا چم بلکه در خدمت امر مبارک نفسی برادرم ولی  
 هیات هیات این بحسب تصرف و فتاوی محبت حکومه عرضه  
 این اعظمیم برآید ولی مسید وارم و این آرزور ابرضخی دل سکام  
 جمیع یاران را محبت ایم ع ابهی برسان

و علیکم البهاء الابهی ع ع مقام شاهد

خط مبارک

ای خضرت بشیر این نام پیاز زده روز پیش مرقوم شد ولی فرست  
 ارسال نشد حال در انقدر نیم کو هستم شب و روز آنی فراز  
 ندارم مختصر قیامت است لعنه مقابله شد  
 شیزاد جنا بشیر آلمی علیه بارا اللہ الٰہ  
 ھوا اللہ

ای بنی ابی نامه پنجم شعبان سنه طالیه به آقا سید احمد  
 مرقوم نموده بودید ملاحظه کردید چند روز است که در محله سکنی  
 آقامت دارم و شب و روز مشغول بیاد یاران اطهی هستم من  
 بعد نامه را یکسر بپور تعمید نباید لآحمد نیز دی پھر شد  
 و رهبر کجا که با شیخ میر ساند بعد از ازور و بپور تعمید خشکی راه  
 نقاوتی حاصل کحد تسلیم خصل و غاییت حمال مبارک حال ائل خسید  
 چه بند خسته و ناتوان ولی روح است بشیر بثارات اللہ با وجود  
 تایید روحانی اکر در عالم جهانی فتوحی حاصل کرد و ضرر ندارد زیرا  
 این بسم خاکی از غاصر صحیح این فانی و مرکب بست انبیة  
 صحت وسلامت تمرینت ایشیت ندارد باری حال در باغی در  
 سائے درختی تحریر این نامه پراختم جمیع یاران آلمی اتحیت ایشیت ایشیت

برسانید و جمیع ایشانات آنی مسرو درارید و علیک

بهماء الابهی عبد البهی عیسی مقابله شد  
شیر بشیر آنی علیه بهماء الله الابهی

هو الله

ای بن حق خاپ لور دلاینگ بوں بشیر از تشریف آورند شخص  
محترمیت و سیاسی و حق ایشان نهایت رعایت و محبت  
باید مجری داشت از آشنا یان هست که کتبه در دن  
ملقات شده نه و علیک احتجتیه و لر شتا و عیسی ترا بهم

یا حمیل چون

شیر از

اجزی مخل نهان عیسی مخل خامشان مخل خادین علیهم بہاء الله  
هو الله

ما اهست و کهفی الواتی و ملاوفی ایسا تری جانک الشاهین علی  
لمیق شما آن البراء من ایال تقاض ایتصارین فی بادیه الفرق لمیقین  
سهام ایال تقاض کیف ایخذنوا ای مرکز ایکمال مشهد الکبریا رب  
لک ای محمد بیا جلد طهم اقدام ایتحم علی عصدا و اخیرت ایم  
حملتی پیش ایام توحید کی فی عالم المیتوکون و هدیتم الی التور  
لمیقین و بیتم علی الصراط استقیم خلیق شم فی جبهه ایقیم



وَقُرْيَمْ فِي عَذَابِ الْجَحْمَ رَبْ قَدْرَهُمُ الْفَوْزُ بِلِعَانِكَ فِي مَلْكُوتِكَ  
 الْعَظِيمِ وَإِنْ حَافَهُمْ تِزْجِيْمَا بِأَزْغَتَهُ فِي الْأَنْتِيْمَيْمِينِ وَرَجُوْمَا مَاقِيْمَةَ  
 لِلْمَذْيَمِينِ إِخْوَانَ شَيْلَيْمِينِ مِنْ هَبَّةِ تَطْلُقِ اسْتِشَمِ بِالثَّنَاءِ عَلَى رَبِّ  
 لَمِيشَاقِ وَتَيْخَدُونَ وَلِيَجَّهَ تَهْفِيْتَهُمْ مِنْ الْتَّقَاقِ رَجَسِلَ  
 الْمَابِتِينِ فِي حَصَنِيْمِينِ وَاهِيْمِ بِالْمَلَائِكَةِ لِمَقْرِيْمِينِ وَانْصَرَ  
 بِجَنُودِمِ الْمَلَارِ الْأَلَّا إِنَّكَ أَنْتَ الْمُفَقِّدُ الرَّفِيزُ الْكَرِيمُ لِلَّهِ الْأَكْبَرِ

الْبَرَّ الرَّوْفُ الرَّحِيمُ عَ مَقَابِلَشَدَّ

يَصْبَحُ بِتَجْنِ شِيرَازِ جَنَابُ شِيرَاهَيِ عَلَيْهِ بِهَا اللَّهُ الْأَكْبَرُ

هَوَالِهَدِ

أَمِيْرِ خُوشِ مَزَّهِ نَامِهِ بَاهِي توْ أَرِبِ شِيرِينِ وَطَيْفِ وَخُوشِ  
 طَعْمِ وَبَاهِرَهُ اسْتَ فُورَّاقِرَاتِ مَسِكِرَدُ وَهَمِ مَخْسِسَتِ  
 وَمَضِدَ وَازْأَطْنَابُ وَاسْهَابُ دَرْكَرِيزُ عَلَى الْمَصْوَصِ بَرِيزِ  
 ازْجَهَنَانِي بِطَعَانِهِمَا لِذِيْشَدَهُ بُوْ دَازِينِ خَبْرَخَشْتَرَا كَيْكَاهِ كَهْدَتِرَ  
 يَارَانِ شِيرَازِ دَرْفَرَا غَانَتِ بازْمَانْدَگَانِ يَزِدَندَ كَهْ آنِ قَحْزَادَهَ كَانَهَا  
 قَوْسَتِ ضَرُورِيِ بِرَسَانَتِ اَنْهَارِ اَمِيدِ بَجَهُولِ تَأْيِيدَ

نَمُودَهِ بُوْ دَيدِ دَيْكَرَجَهِ تَأْيِيدِيِ اَعْظَمِ اَرْخَدَمَتِ بِيَانِدَنِ

شَهَدَسَتِ وَعَلَيْكَ الْبَهَارِ الْأَبْجَيِ عَ مَقَابِلَشَدَّ

شیراز جناب بشیر آنی علیه بہا دالله الامان  
لیجانی بین

هوالله

ای من صاحق جمال مبارک نامه شما سید و وهم مخترع من ۳۳ صولتی  
و للاحظه کردید و هم پسین صد و پنجاه عکس سید ازین عکسها را  
ارسال کنمید بثاشت جناب خندیب از فریب بمناسبت  
شد ولی پسر طائیکه شکوه قریب ای ایاز ازاله تبریزید که ناله و فنا  
نمیشته باشد احمد سید حضرت بیان زاین ایمام نجات یافشید  
بیار سید سر قلب من شد با ایان نهایت رضایت  
از قبل من ایلان دارید فرصت بشیر ازین نیست و علیک الربما  
الآمکی ع ع مقابله شد



شیراز جناب بشیر آنی علیه بہا دالله الامان

هوالله

ای ثابت بریان نامه شما سید و بشارت انجداب  
و شتعال خبیت آنی از ذرمو جناب شیخ علی کبرداشت به تحقیقه  
جناب شیخ بحیج قوت در شهر نجف است اللہ سیکو شد لمبایا  
دوسره ماهی در شیراز و اطراف شیراز مشغول بخدمت  
کرد بعد از انجام سفر بهندوستان نماید و از هندوستان

بارض مخصوصه از پیش مرقوم شد که بجانب عندیب علیه بهما آللله بقدر  
معیشت معده لانه که لازمت از حقوق تقدیم نمائید هاشت ریج شاهد  
و مشغول نشر فحایت الله کردند و علیه و علیک البهاء الابنی  
عبد البهاء عباس مقاشه

شیراز جناب بشیر آلمی علیه بهما آللله الابنی  
حوالله

نامه آن جناب وصولیافت ولی فرصت جواب منفصل نیست  
منحصر مرقوم میشود ملاحظه جناب عندیب لازمت است که رخچانچ  
وجوهی بردازی قبول عبد البهاء بقدر امکان معده لانه معاو  
او نمائید و علیک البهاء الابنی عبد البهاء عباس مقاشه

شیراز جناب بشیر آلمی علیه بهما آللله الابنی  
صاحب الحسن  
صالحی بحق  
حوالله

امی بزرگی جمال مبارک در ماهی نامه های متعدد  
بینها مرقوم میکرد ملاحظه فرمائید که چه قدر تجویخت دارم  
فاشکر الله علیه بذلفضل التظیم و حمایت علیه بذل الفوائد و ایام  
قضیه فارس این سرچ و مررج و انقلاب و ضطراب را علا

جز تھات قدس میت ششند راما عذب فرت  
 سیر ب ناید نه لمح اجاج فضل و غایت لہسید داروی بھڑو  
 بیدر ماشت و بدون آن شفاف مسنت شع و محال خورا بخون  
 شویند و در درا بدر د مع الجھ نایند بھیات  
 بھیات لما یو عدون لاحلاص لامناص الالل الاحلاص

و علیک البھاء الابھی ع ع مقائلہ

شیر جناب بشیر الطھی علیہ بھیا اللہ الا  
 بھیا لجن هوا اللہ

ایز سیق روچ نامنگھہ اول رسیدہ با د مکتوب ملفوظ  
 و فوراً جواب مرقوم مسکر و مابدا که جمیع کارها را کنا کرنا شتم و بجواہ  
 مکاتیب مرسلہ تو پر ختم این سلیل دھست که عبد البھاء چھے  
 بتومجحت دارد مرقوم نموده بود که حجا، اللہ  
 ہمسہ روزہ حیاں و محافل ادارند از این بشار  
 نهایت نیست بھیں کر دید  
 و علیک البھاء الاراع ع مقائلہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
شِيرازْ جَنَابُ بِشِيرَالِهِ عَلَيْهِ بَهَارُ اللَّهِ الْأَكَرْ

خط مبارک

اشایت عوسمان از نظر مرکیز فرنگ بجهت افراد کی شفتم  
حال در پیور عیید بجزیره ای مسیده پرداختم ملاحظه نمایم که حد قدر عزیز  
که جمعی از پیاران حاضر و کل ساکن فراموشت من بنگاشت پردا  
ف تحقیق هم توکل کو غایب نباشم احمد لئند انوار مملوک است بشرطی بشرق و غرب  
کافته آفاق روشن کر دیده زجاج قلوب سراج هم  
منیز شده از هر کرانه نمایی یا بهای رالا بلند است عبد البهای عبا  
شیخ زبان بیشتر آنی علیه بهای رسالت را  
مشهود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ای شیر و حانی نامه وزاره شعبان سنه حاجی باید  
اسد الله هر قوم نمود بیور طلاق خطر کردید و هنم پیش غزل  
شیرین جناب محرق شیر از جناب بنیش علی العجاله ما طریق

اکندر تیریم وزارجیع طراف احبابنا بغا میرسند و او را  
 بحید و پایان می‌آید که اگر روز و شب شهر قرات شود  
 تماید و علیک البهاء الا عبده البهاء عبار مقابله  
 شیراز جانب بشیر آلمی علیمه بهاء اللہ الاعظمی  
 هو اللہ



امان غنچه نامه بای شما اخچرد سکل رسید و مضمون کل  
 مفرونه بفرموده بثوت واستقامت بایان بود. اینها خوبین را فرج  
 می‌پن بخشید که اخچرد ساران شایست در خدمت حضرت یزدان و  
 در باوری محظیت و فنا گذاشتند بی نام و نشان و در عجبویت آستان  
 مقصد شرمنشان دلداده روی دلبرند و افسه رویان ماه مقرر  
 سرکشته کوی اویند و تشنه کان چشمی و جویی و زنده بیوی  
 او بیند و شب در روز در بستجوی او دلهای بایان سوی او  
 وجا نهاده این خوی او باری من بای احبابی شیراز چهارم و سرانه  
 در نهایت محبت بجان و دل دساناز آما وایت معاهده  
 یکن من عصیان ملتقت بند و اذ مقصد چیز دیگر بوده اما  
 چنین فهمیدند من از بایان شیراز در نهایت رضا در هر صورت  
 مقصد را و بایان نیز خیر بوده تا جوش خوشی در بایان اند از

من از آنان نیزه رضیم باری هم سید وارم که احبابی شیراز است  
 ب آن شکر ب نبغه و او از آنند متأتی وستعامت در آنها  
 ابراز داردند و چون شمع بنار محبت اللہ بکلارند و مبلغین از میان آنها  
 غمیث کرد که آن کشور را نور نمایند امر فراول شخص  
 ناظم مبلغ خصیج باقی است و مقرب در کاه رب عزیز حضراء  
 مبلغین نفوس مختصر میاند و سزاوار خدمت و رعایت در جمیع  
 مراتب و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس مقام شد

خطه مبارک ھو  
 یا امته اللہ طلبی بذریعه طینی فضای بتوہبۃ اللہ و انشیع صد  
 بفضل اللہ الکریم علیک علیم خشم عبد البهاء عباس  
 شیراز بخنا بشیر آنی علیه بهاء اللہ الابهی مقام شد

یا بحاجت چون ھو واللہ

ای شیررو حانی نامه شما سید و هبته تا بحال عکس فانی بست  
 سبارک تھیب نورانی و صولاق قله است دیگر اشظاری خانه است  
 آمسد تاچ مبارک نهایت آرزوی عبده ساداین بود که بعد از  
 صعود حضرت مقصود روحی لعنتیه ترتیبه الفداء علیکی بزدایم  
 مکر در یوم فساد ادریسی دار یا خود بر سردار در حال استیکه تاچ مبارک  
 زنیت سر کرد در پینجه حالت عکس برداشت شود ولی توفیق

فیق گرسن نکردد این آرزو هنوز نیست شد. در پاریس به وندن جمع  
 کشیری از اصحاب بحران و روز نامه صرار زیاد داشت که عکس بردارند ولی  
 این عباد راضی نشد بکروز چهار دستگاه عکاسی در باغ خانه حاضر شد  
 بودند که بجز خروج عکس بردارند این عباد از روز خانه بیرون فقرت  
 تا شب تاریک شد روز شنبه باز حاضر شدند چاره نیافت بحران نکد  
 عبا بسکشد و از در خانه بعیت تمام دخل توپل کرد باز مکفون شد زیرا روز  
 بمنزل متولد نمیخواست سکر و پرمه خوب دیدم با همایت صحنه از اینکه عکس  
 بردارند چون از توپل بین آدمکمال سرعت وارد خانه کشتم ولی رو  
 خانه بود از اینجا نه اطاعت رو بکو چایش عکس اصل طنحوه بودند از عقب سب  
 عکشی ببرشته شد روز شنبه در براط طبع کردید ولی بسته نباشد  
 لهذا بجھو شده که بواط عکاسی ماه عکس برشته شود تا عکسها چا  
 موقوف کرد با وجود این از اطاف خفته جمال مبارک روحی است بته قدر  
 الفداء رجادارم و آرزویست کما که عکس نایاب و تاریخ نامند سراج برداش  
 اکر رضیاقت ندارم که شاید آن اکمل حلیل کلامی برسنهم ولی آرزویم چنان  
 شما دعا بفرمایید که این آرزو حصول پنیر دل را بسته

عکس مکمل کر قه خواهد شد آن است نامه و

قایع سفرنکاشتن موکول به است خود

له میرزا اسدالسادات علیا

ابهای الابی علی عمق ایشان

شیراز جناب شیرآهنی علیمہ بھادالتہا  
یا چینی بھانج ہواللہ

نامہ شمارہ ۴۸ وصولی فیت قدوم آن نفس مبارک با دو فرزو  
یک یار غیر زنیب سرور کردید بالعکس خبر واقعہ مؤلمہ حضرت  
اقنان جناب لا میزرا عبد اسین خا رسپیار سبیا اخزان کردید و بدربیج  
تیاشر حاصل شد که تحریر و تقریر نتوان سزاوار تعجب است و شایان  
ماسف و موقع تحسیر اتنی او عوائد ان لا یرنی بعد مذہب امثل ہذا  
و منا جا در ذکر ان مقصدا عدالی اللہ برکاتہ حمد او مد آکا کردید علیک  
ابهاء الابحثی

اللہ تعالیٰ مالی ارمی انصفی فیکل لیوم خائن الفخرات فائض العبرت  
مبتدئا باستکرات من الیم الرزاکا و شدید البلاکا منها صعود فرع  
دوختک الرحمانیه القصیب الرطیب الریان من سدر تک  
الریانیه رب آنے عاش خالصا لوجه صافی القلب زکی تفہیت شر  
الروح فی قرنک العظیم و عصرک لمیں رب آنے العقد بنا مجتبک  
من شحجه المبارکة المتفعنه فی سیناء الجمال مرکز انجلال یکا وزیرها  
یخصوصی ولهم استسیما مار و ما اخذته لومة لائم ولا نعمتہ ناقم فی جنگ  
بل فیکل کار و حرفیکل و نہ ولہ خیشان سلیمملوک ولا اضنو  
و الیوف المسلط من الالوف قدطق بالذکر لوٹنا، و انجہ بـ  
بنفحات القدس التي تمر من جنہے الـ، رب قدر له کل خیر فی الشام

وچل صعوّه شهاده الکبری و سپاهالوصول الى ترقیت الاعلى رب  
جد واسع بالورود في جنة التقى، لذكـر الخلق النوراني والدخول  
في خلاصك الرحماني ونشرع الصبر على ابيكميل ذو عزیز فرمایـه  
آنکـ انت الکریم آنکـ انت آنکـ انت التطبيق الخپر ع مقامـه

شیرز جناب بشیر الرئی علیه بهاء التمـالـه

ضایا بی بخت

هو الله

ای شیرز میان نامه شما ملاحظه کردید فتحت حقیقته جناب تمیز زا

محمد باشت خان بیشـه هنـیت جـانـقـشـانـی رـانـمـوـه وـیـمـایـند  
وزارـجـلهـانـینـ کـیـصـنـدـ توـمـانـ کـهـ بـهـیـتـ باـزـمـانـ کـانـ شـخـدـایـیـ زـیـوـیـ  
تلـکـرـانـ فـرـسـتـاـزـدـ اـینـ یـهـیـتـ فـتـحـتـیـقـهـ شـایـانـ مـرحـ وـتـمـایـشـ  
اـکـرـچـهـ مـنـ پـاـنـصـدـ توـمـانـ حـوـالـهـ دـادـمـ وـلـیـهـ مـنـضـمـ باـوـخـواـهـ  
دـیـکـرـ اـحـتـ خـوـیـشـ کـشـتـ نـامـهـ جـنـابـ سـالـارـ مـلـاـخـ کـرـدـ  
وـجـاـبـ مـرـقـمـ شـدـ درـایـنـ حـیـنـدـ وـقـتـ یـکـدـ وـسـهـ مـاهـ پـاـکـتـهاـ  
زـیـاـرـاـلـ کـرـدـ یـکـدـ مـعـلـومـتـ سـبـیـزـ زـیـدـ تـوقـیـفـ  
پـوـسـتـهـ هـاـ درـمـیـانـ شـیرـزـ وـبـوـشـرـاـستـ لـهـذاـمـکـاـتـیـبـ  
مـنـ وـصـوـلـ نـیـافـتـ وـآـمـارـوـیـاـ کـیـلـهـ مـشـاـهـدـهـ مـنـوـهـ بـوـدـیدـ

که فرشتہ مروودہ بودند بلی آدم میشوی یعنی شخص کمالی خواهی شد  
سوانا قلمدان با یک صفحه کاغذ اشاره باتست که سبب نشر  
نچخاست الله خواهی شد این زابر روی کاغذ کلمه همراه قرآن  
کشت یعنی اسدار ہوتی ظاہر خواهد کرد دید مختر  
قبیل شد زیرا فرصت بیش از زین بنت و علیک البهاء الائمه  
ع ع مقابله

### پیغمبر تجلی شیزاد جانب ثبیر آنی علیه بهما را الله هو اللہ

ای بنی آستان حق نمره ۱۵ رسیده کن فضیل فاعلیت حق  
باش روز خیوه داده آمد که تقبیل آستان مقدس شرق  
خواهی کشت از صیبت جدیده مخرون امباش نخون مکرر  
رضی تعضا باش ولیه الحکم البالغه فی جمیع اشحون الالاعمال  
و علیک البهاء الائمه چاره بجز اخصاص اینست مقابله  
ع ع

خط مبارک  
هو اللہ

اشایر سهان از شاكل غوال مخرون مشو زیرا شرکت  
عبد البهائی زاین جام سرشار البیته تراضیی باشد تا خوش رفت  
در زمانیت کمال بجا آری نظر بعا قربت است ز بدایت ع ع  
مقابله شد

شیخ زاده حضرت بشیر الرّحیم علیہ بہار اللّه العالیٰ  
صلی اللّه علیہ وسّع النّعمان  
بیهابی بجن

ای شاہست برسان از قرار معلوم میرزا حسینی چو از نیما  
بکریم مرید و اظہار جو ع از تقدیم فیکنند و بیان پیشانی فیکنید  
ولی شما شخص حقیقی کار دانی اهل ازی محترمی اراحت جبار جرم محترمانه از زبان  
مرقوم دارید که میگفرا احتجاز کر را با او معاشر شنید و اظہار خلوص  
و خصوصیت کند و آنچه بکوید تصدیق نماید و مسلمان و سمع  
نماید تا سر کنون میرزا حسینی نذکور را آشنا کنند چون  
آشنا کرده و بمحبوب آن سر کنون حقیقت حال حبایا او معلم  
نمایند ولی بنی سلسله را بسیار محترمانه بنویسید که لفظی دون  
این شخص محترم مطلع براین کیفیت نکرده و بکسی برای ندارد طلیک

ابهاء الابهاء

این سلسله را اهمیت پیش دوکم تشبیث کنند

بیهابی بجن شیخ زاده بشیر الرّحیم علیہ بہار اللّه العالیٰ  
صلی اللّه علیہ وسّع النّعمان

ای بنی هستان حق نامه شاہ سید از عدم فرصت  
محضر

مرقوم نیشود عبارت که در این جناب عندیب مرقوم کرد دیگر  
جان حجت جلوه‌ئی در خارج بعندا و بود و جلوه دیگر  
در حقاً عبارت را تغیر نماید حکمتی در آن و علیک البهاء اللہ علیع  
شیخ ع مقابله

### شیخ جناب پیر کمی علیه بهاء اللہ علیه

بسم اللہ

ای پیرز درین ایام صنم و مارغم شاید در عجیب است آتن  
احدیت نقشی برگم و قویت بازدم می‌شکن  
وانذک پروازی حاصل شود ولی هیمات هیمات این میوز  
سیمانی خواهد و این پاشه بی توشه خضری پیش جوید بکر  
برقه غنایت رسد و قوت حرکت بخشند والطاف  
حضرت بهاء اللہ شامل شود تا پاشه سیر غردد و  
بعوض خاس عقاب کا سر شود امید کیه هست نباشد  
ولیاقت بل قوت تائید و توفیق رتب احدیت  
جمعیت میان را تختیت ابع این ابلاغ غدار علی الجمال و داع  
ینها میم و علیک البهاء الابنی ع ع مقابله

۱۴۶

شیراز جناب شیرز رونی علیه السلام اللہ الٰہ

هو اللہ

پاچتین

ای نبده حضرت بخیاز شیراز در پادشاهی ملکه علیه صحقیقت  
 خلوتگه را زشد و آهنگ ملا راغلی آغاز سیار کشت  
 ولی حیندی کذشت نه آهنگی ماند نه شهنازی حال احمد  
 مرغان بپرواز آمده اند فتحی و تقدیس ممتاز بسته اند و  
 شمارا هجوم اعدا همیشه پر شیان دارد توکل بحد اکن هرجچه  
 پیش آید همان خوسته ضطراب خوازنه دنیا تماشا کاه  
 انقلاب است انسان نباید از چیزی مشاشر شود بلکه قدرها  
 کشايش قلب و سرور و جدان و اطمینان خاطر و متانت و تقرار  
 رفاقت کند ای پروردگار چیند عاجز نانداختم ولی تو  
 قادر و لوانا شرمنده ام در مانده ام و عاجز بازده ام  
 تو معینی توظیحی کی تو دستکیر آنچه است اوار پروردگاریست شایان  
 فرمای و آنچه شایان آمرزگاریست ارزان کن توئی بختند  
 و دهند و خفظ لکشند و هر بانع معاشر

پاچتین  
شیراز

شیخ زاده شیراز خاناباد بشار آنی علیه السلام  
صلوات الله علیه و سلام

ای نبی حق نامه مفرود رسید و هم پیشین سه هائی که در طی  
آن بود ولایت فارس ملکه قلمیر ایران و پرستان امنا نما  
و دانایید چشم انتظام ماید این عرض طبیع حاذق حداد است  
و این حملکت امیر ما هر جوید حال تا این طوفان برپاست ایران و  
از خدا حشمت که طبیع ما هری پیدا کرد تا این تبار را سبک شناخت  
حاصل شود املاکت فتحیه مضر عرضی ای پایانست از نهر  
کیک قوت ربایی میخواهد که از عدهه انتظام آن باید قوای  
بشریه تاکید رحیمه شیخ امور تواند ولی چون خلل زیر بست  
حاصل گشت یک قولی رباییه و همبوستی رحمانیه و عنایتی سجاهه  
لازم تا این خلل برطرف شود لهذا ماد عالمیکیم که الطاف  
حضرت احمدیت شامل کردد و این بسم مردگاه زندگ شود  
و این ناتوان تو انگردد چاره ای جز این نه شما متولی خدا  
باشید و متولی نیزیل کبریا محروم باشیں و لخون لکرید  
آن بخشم کم اند فلا غالب لكم و ان بخذ لكم من فی الذی بخشم  
و علیکم الحجۃ و شکایع مقاییش

پیغمبر ای عین جناب پیر آنکه علیه بہاء السلام

ای شیر آنکه از تو نامهای متعدد رسید و لی ملکوب  
 اخیر دلیل سرور قلب نمیزد و دومند تعارف شال کشیر بیمار تقویل  
 اشاد زیرا الله ای نداشت بلکه مامت دلاله کل رائج متعذر داشت  
 خرد و اندام نبیان ظلم و ظلام داد و دلیل بر راحتیان و وجود ان  
 آن یار حربان بود و همچنین در طی آن سواد تعارف عبد البهاء  
 و اشعار آبدار عزیز خدا جمیع مقیبول اشاد اگهی شد در پارس  
 جمیع احمد و ایند و هر کی فرضیتیں با وجود آنکه عالم ماد  
 حکمرانست و سرلان آسی طبعت و در جمیعت و خود دست تا  
 باز کله این تذکر نداشت شد و صیحت امرالله در شهر مشترک است در بیان  
 عمومی این قضا ای حال حاضره پارسی بخشی نظرهاشد با وجود دادگی  
 نفع تائید ملکوت ای انبیا رسید و از الطاف جمال مبارک آنکه بیان  
 بخشید هر روز جمیع نفع ای زه حاضر ذلیلی مشو و لی فرصت  
 بیان برها نیست فقط یک نقنه دمیده میکرد و ملاقا  
 چریک نهایت نجح دیقیقت است ولیکن فیض ملکوت  
 شغل میکند زنثات ضعیفه ای عین بد هر چیز است

از اوست و مقتل القلوب است مید وارم که جمی نداند  
 کرد بعد در حادث شمن حقیقت و ریش باران حست  
 پور شد واریح لوا فتح جنت ابی هنالهارا باز  
 آرد جسمی یاران آتمیر اینهاست اشتیاق و هر چنان تجتی  
 ابع ابی برسان و چون ابد فرصت ندارم غدر تحریر علیحدیه  
 بخواه و تادر قلیم فرنگم باید یاران صبر و درنگ نمایند  
 و مراعملت ہسند تا بقدر ضعف خویش چیلیخ پردازم ان  
 رتی یهدی من یشان الی صراط مستقیم و این نه بجیع ا  
 تحریر شد از برآگل بخواهد و علیک و علیهم البهاء الائمه  
 خط مبارک شمع مقام

هو

جناب بشیر الی ہمواره بشارت ازو حمایت کان

حضرت رحمایت میدهی و علیک البهاء الائمه

جناب بشیر جناب لا میرزا حسن خوهش حمرانی قضا

نموده است مقابله

هو الباقي

خط مبارک

ط جنابَ قاعِرِيَّةَ نَجْلَ مِنْ اسْتِشَدَّهُ اللَّهُ مَلِحَّهُ نَمَيْدَ

بَهْتَ هُوَ الْأَبْعَدَ  
ای دکار آن و اندی جمال امیرلا متعدد شاصل بر دست کی و حزان شما  
طلائی صل کردید اخزان والام و بایای من علی اراضی تجاهمها اگرچه  
شود و با چون در زایای این عبد مقایسه کرد دستم بخشت  
متضو که حکم قدره و دریا دارد با وجود این رزبری کی از اینجا  
مکتوپی رسید چیز آن دنالله فرید و نفان و این دشمن دنیک  
معلوم است با وجود صد هزار حزان قرائت آن و راق چهایر  
یعنی شد با وجود آنکه احمد نساد ابواب احران بروجه و دستان سدد  
اما اللہ روز بروز در علا ریثارات ملکوت ابکی ارجمند جهات  
محیط تایید و توفیق یوما فو ما در صریح باید در امور بعضی لعقل نظر نمود  
بنکر و ملاحظه نظر کرد حال آن فیض ز در بدایت نشوونما باید بعو و عنا جما  
ابکی در نکره خیل بحالا صوی معنوی یا مر و در فرز امو بکوشید کار پایای  
خوش انتظار نماید دار افضل و در سخن اقبال قدم کن نهایت احران موجود  
واذ کشترت الام و رضت نفسی نه اکحال شما اینچشم شما نزیر نهایا  
باين محن والام رسل کردید و بکل دست نک می شوید حال آنچه  
لشما اورد کرد و لذکر نیز کراسبی تلی قلب است و شتغال شلیخ

باعث انتراح صدر باری مورتازا در آنجا ناظم و ترتیب هدید  
 و هفت نهاده و پنجا ب ادب مراجعت کنید و کشورت  
 ناید و آنچه مصلحت هنند محترم دارید سفارش باشان  
 هر قوم مشود واللہ الک لاله الا ہو کہ دقیقہ ازیاد تو فارغ نیستم  
 و افضل حق اسید که ماید توفیق غایت فرماید که شمع منات  
 آن دودمان و قطب امکان روشن کردد و ذکر واوصاف  
 در صحائف کیهان ثبت کردد ولی باید شما آنچه امر مشود بگال خدا  
 و سرور استشان ناید و فکر خود بکنار کنارید علی العجاله در طران  
 باید امور شما ناظم و ترتیب داده شود و بکار می شغل کردید و درست شما  
 عقل شش حرکت ناید و کاری کشید که روز بروز هسباب روح  
 دریجان هر سه آید نه اینکه اباب تشتن و پریشانی فراهم  
 آید و در استقبال افسرده گردید باری آنچه بنا ب ادب مصلحت  
 بینند محترم دارید و یقین شنید که خیر شما در همانت و بدون آن  
 تجاح و فلاخ ن شب روز در خاطری در محضر همسر دعای تائید  
 مکنتم و طلب توفیق نهادم زیارتی در حق جد مجید و روح فرید  
 الذي حمل المشقات فی سل ربه الوحد مرفوم شد در حق مکنیت

والله علیک ع



بور و زیارت اول باید چند نفر ز قبل عبدها، قصد مقتدر تر  
آن متصاعد الی الله نمایید و با نیاز پذیرت کنید والهای

عیش

مقابلہ

خط مبارک

هوالله

باب آغاز زانه علیه بہاء اللہ ال

هوالله

ای دکاران و کوک خوشنده. چندی بود راین ارض مقدسه  
در جوار روضه مسیح که در زینه عکاب بودی و طایف حل بطا  
طلا، علی باری هوبست آمال ملا علیست موقیعی و در حکای  
خوش حاضر شدی و بذکر و نتای جمال مبارک مشغول شد  
حال متوقفاً علی تقدیم بلاد کن و با طرف و اکناف توجیه  
نماید تا شیخند او ندا فریش پرداز تا چون طیور قدسی هدایت  
عبودیت بتعماًت بدیعه مشغول کردی و این گز کر را شوق آری تبریز

علیک ع ع مقابلہ

هوالله

زنجان حرم من شهد فی سبل الله علیها بہاء اللہ ال

لهای

امن مظلومه آفاق دیده زمین و پربرین بمنظومه آن فاند  
 کریافت و قلب امکان سوزان که آفاق را  
 اخترافت و احشائیان را در شعله لایاق دلی  
 آنچه بران مظلومه وارد در پیل آنی بوده و هر چند  
 که حمل قطره مرضیات چون دریایی محجوب بیکای است  
 پس بزرع و فرع مکن و کریه و مویه منما آن ستاره رو  
 اگرچه از این انجمن متواری شد آما ساز مرغ ملکوت  
 برآورد و در طلح آنی طالع ولاج کشت و چون شمع در  
 محل بابی روشن شد والبها علیه یوهم ولد و یوهم استرشد

فی پیل سه و یوهم بعثت فی الملکوت الـ  
 عـ عـ مـ خـ بـ شـ

خطبـ کـ

هـواـستـه

طـ ثـمـهـ شـحـهـ شـهـادـتـ جـنـابـ آـقـاـمـیـزـ اـعـزـیـزـ اللـهـ عـلـیـهـ  
 بـهـاءـ اللـهـ الـاـبـیـ



ایماد کاران بحیثیت  
بیان دنیا و قوام در فکر تو آن فراموش نشده  
و شخواهی شد مطهی پیش استریح چون این ارض این یا هم از دس  
دو ساو س بعضی نفوس بسیار در سر بر مضری است لهدنا  
شما را فرستادم زیرا نورین شنید شده اند و شما یاد کار مانده بید  
محافظه شما لازم است تقدیم است که شما را هشتم خواست ولی  
تا این ارض استریح شود صبر شده باشد تا تل کنید والبهراء خلک  
جناب خان علیه بیان اللہ الراحیمی را تکمیل نمایم اینجا بیان نمائید تسان  
مقدس مذکور شان مشغولیم و ابدآ فراموش شخواهیم نمود از این  
خبرتی حال نرسید بجز آنکه وصولاً زار احباب اللہ عز و جل قوم نموده بلو  
والبهراء علیکم بخوبی شد

هؤالله

البهراء

الراحیمی

ط یاد کار حضرت ورقاء جناب آقا میرزا غفران علیه السلام  
خطاب مذکور

ایماد کاران طیب حلائق ملکوت محترمات متعدده آن جنا  
وصلیق آه و تین از فراق بجمع و اصل کشت حق باشماست  
و این عبادان بحال احضا نمایم بعین است ولی این ارض نعمایت

مضطرب لهد آنچه ب ناید امور آن ما ان را در  
 تمشیت بر می دید و جمیع امور را منظمه نماید اشت آ شهجهون  
 این ارض سکون حاصل نمود شمارا خواهیم خواست مطمئن  
 باش این بدان که من شیل ز شاد فکر شما هستم و همیدارم  
 که بهنایت جمال بھی شمع نطق حضرت در قاچون قطعاً  
 حضرت روح السرکردی والبها علیکم ع ع ع  
 دو حضرت که حوتی رسال کرد دید در چونست مقابله شد

جانب ورقا علیه هما اللهم الا

<sup>بسم</sup> هو الباقي

ای ثابت بر پایان ای دنی خدمت خلیع بعت علیا شبو و فرقا  
 و مائی مرده و بشارت بطلو ع شمس حقیقت این خلیع خدمات تاتوانی پن  
 پرداز چون بین منقبت موقی کردی در ارض مقصود حاضری و در حال  
 ضیافت ناظر حال بین پرداز تاج و تاجی که موقی تجھیلش  
 شد تا ج مبارک است مطمئن بش و بحضرت اخوی نهایت هر یکی  
 و تعلق وجدانی این بندۀ فانی جمال مبارک بر سان او را در  
 صیدارم و همین چرم تحریر و اطفال را ترشیش دامنه احتج

والد مختار مدراهم سروری پایان هنر و ترقی در عالم فرجان  
علیک البهاء الابھی عبد البهاء عباس ۱۳۲۹ قمری

در خصوص سلسله معنو و حال صبور شید و در فکر راحت و روح و  
رسیان خود باشید تا مراد جلت از اورپ کشد شاهزاده  
که عبد البهاء چفت در معی و هم تماهم منوده و غنایمی عبد البهاء عباس  
نها پوشید

طیبی بجه

در خصوص جناب میراحبیتیه این سلسله فضای جلیل است هر چشم  
باشد تحقیق نمائید بایار باران که ملکه اثنا هشتاد مشغولیتی  
از برای او هستیا کرده و لو در ساره ولایا دیگار بحکم حکمکت دنیز دمنشیله  
آنکه دارد فخر بمحبتی که جناب در خدا دارم جناب مویده است  
جناب مرقوم شد و ارسال کردیه لبکتیه تا جمال رسیده در  
خصوص عضویت در مجلس احیای ایلی لازمت که تباصر قوت برخشد  
دولت مملکت پردازند و بهم صداقت و خیرخواهی و پاکی و ازادگی هر  
کنند خضرت ایاد امر ایلی داشتی. یعنی هر چشم باشد عضویت  
در مجلس روحا نی داشته باشد. و جناب امام زنجیرت مهریان  
محبی دارید و علیک البهاء الابھی  
سعی مقابیث

خارج بر این بیان نمایی صرقوم نموده بودید که مختصر این طا  
 شرق و غرب در ترتیب توظیف مدرسه هنایت اقدام ا  
 دارند این خبر شمس سر و عظیم کردید و مختصر از تبا  
 با طاف خفیه حضرت پروردگار موقی و موقق خواهد  
 و همچنین مدرسه بنای آن شاهزاده همیت یاران نظیر مدرسه ذکور خوا  
 کردید و هنچه رائمه معلم و معلمہ از امریک خواهند فرستاد  
 حضرت عزیز عبد البهاء اخیر اتحادیت اربع ابی بسان  
 و علیک البهاء الاحمدی ع مع مغایم شد

خط مبارک

بِسْمِ اللَّهِ

العزیز عبد البهاء جمال بھی شاهد واقف که من بجهة مثابات بتو  
 دارم در جمیع هرات ترقی و علو تو را حشمت تادر در کاه ام  
 اخطاط بینده صادق پاشی و مانند ستاره روشن بی  
 آنچه از ابان لاله نایم پیان کیر مر مقصد چنان  
 که بخدمات فائقه موقی شوی ملاحظه نمودی که آنچه بروایتی  
 از طرف انفعاک یا برضی ندم عاقبت چه قدر شمس را  
 بود حتی بن حذمت معلومه موقق کشت با جناب این

در امور

دامر مشورت نما زیرا مین من است و علیک بہاء  
کو شریرو ایات و حکایات کسی هضفات خال است  
حتی خبره بالغی در اینجا منها هر سیخی خود حضرتی زند و ظهاری خود دلتمام  
حضرت مسیح الدّوله علیہ بہاء اللہ الٰہ  
حوالۃ

ای نفس موید نامه فصح بفتح حونا و مشک مطری بود راجح  
ایمان ایقان و شوست برپیان پیشمند فی الحقيقة آیت حب  
لیود و برپان شبوست قدم در امر جمال قدم بمحیر قدران  
توسل و میل بر کاه احادیث کردید که ای خداوند هر با  
این بند آستان را روح موید کن و نور محیی نشر ما ارزوی  
دل جان بخشن و پاسبان عتبه علیا فرا موقق اینقتار روح  
القدس کن و در صون حمایت محفوظ و مصون دار در دنیا  
مور و عطا کن و در جهان الامم اوصیا فرامانها خیشی خیش اینها نفس دهن و دوام مهد فرقه  
اللهی آلهه زاداعبد المجد بنها قسم کی و المشتعل ذکر کی  
المشتعل بن امیر حبیک قد تاجیت فی قلبی شعلة الهد و توقدت

نیز ان الشوق پن ضلوعه والأخاء و قاص بالوفاء في عتبة  
 قدسک العلیا رب رتخه من کاس خرا جها کافور و اد خله  
 نی حد تیقیة السرور بفضل الموفور و تسلیه كل معور و استحب عالیه  
 نی بجمع الأمور رب آن ایم اندی پن حصبة من اهل الہو و ملہ من و  
 الشفیق در لہ یائی و حبل له مقاما علیا  
 ایمی بنت بر سان اشخ صحرم تامیر مبارکہ قرآن تمسک و زنود  
 قال و لم تومن قال تعالیٰ ولكن بطیمن قلبی این آیت عین حقیقت است  
 هر پنداین طلب از ایان قوم بود ولکن حضرت خلیل موفق بایان  
 تام رب جلیل شد بعد طبیعتنا کان غلطیم خوبست زانیکه بجهت اینها  
 خدا را امتحان کرد نمیں لاحدان بیخ اهل الحق بل لاهل الحق ان بیخونا  
 العیاد اقوام شتی سرکانیات حبیب حضرت کبریاء  
 علیه التحیۃ لشنانه را امتحان نمودند و این را شرط ایمان قرار دادند  
 قومی گفتند لئن من لک حقیقہ خواهی کن از ارض نیوشا  
 خرمی گفتند او تکون لک جنته من خنیل و عنب قصر الانمار  
 خلا لہما تفجیراً رهطی گفتند او تقطع الشہاد کما نحمدی علیا  
 کفا و امثال لک در جواب اینها امور شد که نفرماید  
 سبحان لی هل كنت الا شریرسولا لہذا اشخ صحرم  
 باید بایان تام فائز شد و مایل بطیمن قلبی فشر ما بد و مفاد این آیه کا

خضرت ابراهیم از برای ضعفنا خواست و لگن محض خشوع خشوع نسبت  
 بخود داد چنانچه حضرت حسیب نجارد خطا ببقوم فرموده  
 مالاً عبد الدّهی فطرتی والیه ترجعون مقصوٰ مبارکش ما الکم عهدون  
 الذی فطرکم والیه ترجعون والاحضرت خلیل جلیل بود و نفس مطمئنه  
 بود راضیه هر ضمیمه بود نفقه سنتی بود مع ذلک یویدین و  
 علی ما شکاری همایش آمد ولاتیماً سوامن حالت و لا تقطوا من حکمه اللہین حسنه  
 و حکمه و يجعل لهم امنه و رشد او تقویت بیوقوه القلوب ان الشفاء بیده دروح صدر رکن مرکوزه  
 لیس بی الأطباء و یترک الـ تخلیل بیه و لان تحملیل لما یورث  
 التردید لیس علاج الأطباء الا وسیله طفیفه لیمایش فی  
 وصف الشفاء لافی اصل الشفا شخص محترم اکرمیان تامیل  
 ثابت چون خلیل جلیل فائز کرد شفاراً همای مقتضیاً دامد و گذشت  
 مستعاً از برای ایشان محترم جنوی باشد و علیک  
 الیها عالاً بھی عبد البهای عبغیش ۹ محرم ۱۳۳۹ حیف  
 تقدیر  
 ۹  
 چنانچه مصادر معاً بجهت شیء را عاد کنند زود بخوبی

بعد از خروج از طهران از کرمانشاه نامه‌ای از شاهزاده وس  
وکیل خبر منقطع کردید <sup>لهم</sup> تفضل حوال معرفت دارید و در هر کجا  
باید نامه‌ای از شاهزاده و از لامیزراولی سخنان پیر خبری  
اگرچه قلب ره نهایت انتباوه و انجذاقت ولی حشم رانیز

برهه و فیضی ع ع مظالم شد

طهران جناب ابن شید آمیزرا غیر زاده خان خلیفه بهاءالله  
<sup>یا جی بجن</sup> جوان شید آمیزرا غیر زاده خان خلیفه بهاءالله

ای سلیل حضرت عزیز عبد البهاء نامه ۲۹ پیش شاهزاده  
وازن تقاضیل طلاق حاصل کردید احمد <sup>لهم</sup> بخدمت موقعي و بعویت ای  
حضرت <sup>الله</sup> فاطم و موسی دیدی و در نزد عبد البهاء معتبر و مقری  
پروردگار علمیان مخصوصاً فضل و حسان بیکل ایران را بخلعی مفتخر فرموده  
و ایران را بحاجی بر سر نهاد که چهار زواہ پرس بر قرون و عصمارها  
و آن نظمه و این صریحت زیرا هر متی و ملتی که بنایت اخلاق  
و فضحه ایال تبلیاشد تاریخ خیر عظمی انگرد بخیر اندی منین  
که عرض مزمن نماید با هنک و خاکشیر تا شیر نکند و خدمت نوش  
و فرعاندیش نماید صفو و خطا خواه و معجون آنی شاید تا بیجان ایم  
در خون حاصل کرد و بحران کافی و افی نماید باید در تاریخ سلف

نمود

منود مثلاً قوم عرب بافضل در کات اخلاق افکار و پیش  
 و نیتی معتقد کشت و از غلوتیستی محروم کشت . بدایه  
 ترقی و شاخصه مستفسن و محال بود زیرا قوهٔ تدبیر الودز فقیر از  
 امینی نیکرد و فکر و اندیشه ایمانی عمار یا سر تمار را کامران  
 نمی داد افکار و آراء عقلان جزیره العرب را باوج عزیز  
 ایشاند و قیاصره و اکاسه را مغلوب و مغور اقوم  
 بسیرو پا خنیو ولی قوت مخفویه بیان آمد نوزوست خیر  
 رشته خلیم حائل کشت یهجان شدید در عروق و عصا  
 طاهر شد لهذا اقوم بلیبد را در ایام عدید از افضل در کات  
 دلت باوج عزت رساند ایران و توران مغور شد  
 و مسیط اطهوری روای خذول و منکوب شد حال چنین امر  
 خلیمی بقوهٔ تدبیره مکن لا والله این قضیه مشابه است  
 آنکه ایران بیزپنهان است بعمرده و همی و همو اقلایه  
 و حسن بیرا عیشدالیون و کفا است و درایت سایستیون  
 از این اخلاق انسجات نماید ولی ملاحظه خوب شد که بتایید  
 آنکه ایران خیان فوران نماید که تسلیخ شاش تعالیم عالم را سبر و فرم  
 نماید ولی افسوس که ایران از این نهاد که بزرگی از نهاد غلط و نکای

کو هر سی طلای بقر نان دارد آماشیت آن همیشه تعلق یافته  
 و قوه معنویه در ایران نبایان نموده هزار محروم و عقد غیر  
 کندوب بخشنود فاضل معاالیم و فور تحقیقیه را عرض نماید  
 که با وجود زینه اخراج تنا خضر و اراد تحمله و مفاسد خفیه و معتبرها  
 سریه معلوم است که تأثیر مفیده مستحب است انسان بینایاد  
 بجهد و بنیانی بنا یکه ایوان شدن زکیوان بگزد پیشنهاد دور  
 اندیش تا تو اند خدمتی بدلیوان آئی گشت تا بایوان رحمانی پی برد  
 یعنی ایران زاید اکست که با آنچه سبب استحکام بنیان است ثبت  
 نمایند و آبادی ابدی جویند و قویی و عیوق و عصاب  
 نمایند روح سریان نماید که در کمال سرعت ترقی کند و پر ایران  
 مطلق عیوق جویید ملاحظه نماید که دو دولت استبداد بر قلعه  
 و قلعه این دارسا الها چند قیام نمود علی شخص عبد محمد و لی  
 این بعد توکل بر حق نمود و بالکلام قوت مقاومت کرد و آقا  
 نمود عاقبت ایوان و سیع آنان ویران شد ولی بنیان  
 این عبد نمایان گشت آنان تاچ تخت را بیاد دادند و با وجود  
 دو کرسیها مغلوب شد و کوشش ولی این بعد بی اصره  
 فیزیا و حسیا در حالت اسیری فی محیری سجون در قلعه  
 عکا بود با وجود این بحمد اللہ بقوه محبت اللہ چنان فتوحی

حاصل شد که در زیر زنجیر سخنگو را مرکیز کشت و در زندان تاریک  
 و نیک علم در حمالات فرنگ بستند شد حال کرچه معلوم نبینست  
 ولی بانک ایمنی همان پیاده معلوم نمیشود  
 حضرت رسول روحي له الفداء و شیعیکه در حرب جندق مخصوص  
 اخراج بودند و بخفر خندق مشغول شدند شنکه  
 کران پیداشد و یاران تو استند از جایی برآمدند حضرت  
 باعثوم اصحاب حاضر شدند که آن شنک را قلع و قمع فردا  
 عصایی در دست مبارک بود حسینیان حملت بران شنک  
 زدن فرمودند حمالات آکاسه فتح شد درباره زدن فردو  
 افالم قیاصه سخنگشت جمیع از شناقین که در آنجا همراه  
 حضرت بودند کشند سبحان اللہ این چه فریت ما  
 مخصوص قبائل ضعیفه عرب هستیم حتی آب و کیاه از ما مقطوع  
 و مخدول شونکوب این شخص قلوع حمالات آکاسه و قیاص  
 مینماید این چه حکایت است و این چه رتو حیل کرد  
 نکذشت و شیعیکه بجان اشخاص عرب واردالیوان کسری شدند  
 کفشد هزارا وعدنا اللہ و رسوله و صدق المرسلون  
 حال ملاحظه نماید که قوت معنویه چه میکند علی چھوٹ  
 تعالیم بجهات اللہ و اسرار این اصر و اساس اینظیلو ر

مُنْكِرِ نَدَارَد آفَاقِ مَا نَذَدَ مَا هِيَ لِبْ تَشَذَّبَتْ و  
نَقَالَ يَهُمْ جَالِ مَبَارِكَ أَبْ رَوَانِ نَرْجِيفَيْ وَنَسْعِيفَيْ  
وَنَتَقْفِيرَيْ وَنَتَسْيِيرَيْ وَنَضْنِيقَيْ وَنَقْرِيْ  
وَنَتَكْلِيْ فِي شَهْرِ شَرَاعَانِ حَدَّتْ عَالَمَانَانِ تَسْبِيْ  
جَهَانِكَيْرِشْ مَوْهِبَتْ رَحْمَانِ قَوَّةً جَذْدِيَّاً شَكْبَتْ اللَّهُ  
قَوَّانِينَ وَلَمَّا سَيَّا هَشْ سَيَّانِ مَعْرِفَتِ اللَّهِ بِسَالَارِشِ  
نُورِ هَرَبَيْ اللَّهِ اصْبُولِ قَوَّانِيشْ حَمْبَتْ وَهَرَبَانِيْ بِأَجْمِيعِ  
لَفْعَانِي بِدَرْجَيْ كَهْتَنِي بِسَكَانِهِ تَشَنَّاْتْ اغْيَارِيَارِ  
وَشَمَنِ دَوْسَتْ بَدْخَواهِ خَيْرِ خَواهِ وَبَابَنِ نَظَرِ قَهَارِ مَيْشَوَدِ  
زَيْرِ اخْطَابِ عَالَمَانَانِ مَيْفَرَمَادِ يَعْنِيْ جَمِيعِ مَلِلِ  
كَهْتَهَرِ بَارِكَيْ دَارِيدِ وَرِكَ كَيْ شَانَارِ

ع معاشر

طہران

جناب امیر اغزر اللہ خان سلیل حضرت شید علیہ بہار اللہ  
طہران

اٹیا جت ب پیان نامہ دو مہینہ ۱۳۳۲ وصول  
یافت مضمون بیل قدریع ابلکوت ابھی و معا

دلیل ثبوت و وثوق در امر الله محمد خدا که سلیل شمید  
بر مشرب پدر جلیل وجانشان داین پل و همراه بعجز و اکساف ذل  
و استعمال خادمین اعظم و ملائکت یعنی هزاران  
که تمام لمع ایک نی ملکوت الابھی

از ملاقات سروزان ایران اشخاص محترم مرفوم نموده بود  
سبیار موفق این نقوس هنوز بعظیمت ام ملقت نشید  
و خبرند از مذکوره حکونه در آفاق شعله زده چند روز پیش منکار  
سبیاری از المان رسید سپاهی بسیار خوب بود اگر خیر خواه  
ایران طی لاع برین مکاتب می فشد انتشار اسلام با ایک  
امین ارسال می شود ملاحظه هنری نمود که جمیع اهالی  
المان ذکور او اناشی طفال شد و روز بفکر خنک و جدا  
و در نهایت جوش و خروش آهنگ قال بلند است در پرین و  
بلبل کلشترن توانید در آن کلزار و چمن چه کلبانکی مصنوعی زده  
و نار محبت الله چه شعله نی فروخته است فرمادیا بهار الابھی  
که با وحی ملا را اعلی میر در روز جمعی طبل سدره فتحی شیخ  
لوزه رهیست می تا بد و خورشید حقیقت مید خشد باری فکر

آن باشید که بعضی از علماء بسیار کردند و شخصاً صمیم  
 آگاه شوند بشخص محترم عرض کشید که آن دو شیرینان  
 شمال جنوب ناخواسته در زمین شتند ایرانست مید  
 دارم که در وستمال شما بینند ازند چنانکه در پاس صراحتاً  
 ذکر شد که هر پند ایران پر اقبال است ولی مستقبل  
 دیگران نیز ذخیر است شاید بجا طارند باری مقصود است  
 الیوم فلاج و سماجی جزو شش و صرکت بموجب نصابی و صای  
 آئی ش این تعالیم آسمانیست که ایران را احیا میکند اما بشرط  
 عمل ملاحظه کنید که خلله ایران آلان قلیصیه است و اخراج حمله  
 با یکیدیگر در زمانیست شخص و عدوان تجارت محل صناع  
 معدهم زراعت ناقص چنینکه بیاراست منفیان که با باد  
 جل میکوشند تا بینان ایران برآت با وجود این چیز  
 سماج و فلاج مکاریکه موفق با مری کرد و که در پنجه سبع عالم و سبع  
 طل همتاز بلکه اقالیم سائره خاص ایران کرد بدروان ایرانیان  
 کشور افسرده تمازه و ترکردد و این اقلیم و ایران معتمد و آبادان  
 نشود در امکان حفظها میسته تا در تکلیف شد در یک  
 طرف پرق المان و طرف دیگر علم مبارک

ایران و حاضرین فی الحقيقة آن علم پرستش عزیز نموده و بنیات  
احترام می پرداخته و سرم ادب بجزیری میداشته و علیک  
البها الائمه مطلع شده

## طهران

خواست عزیز الله خان ابن شهید علیه السلام اللهم الابنی  
یا حاجی تاجن هوالله

العزیز عبد البهاء، نامه ۲۵ صفر ۱۳۲۹ رسیده از پسوند اخن  
معلوم کرد که حواب نامه از عبد البهاء چنوز بیها رسیده  
و حال امکنه بخط خود کتاب شتم و ارسال داشتم امید پیش است  
که تا جمال رسیده همچو کارنها که وقیه از ذکر تو فارغ نتویاد کاران  
شهید جلیلی چکونه فراموش نایم و هر وقت توانم نویس  
باید آن بزرگوار فهم و نهایت تأثیر حصل کردد حتی در اثر او قا  
وقت تحریر نامه حنفیان حسرتی حاصل شود که پیش اشکنیا کردد  
با وجود این پیشگوئی از ذکر تو فراغت حاصل شود مطمئن باش که  
من از خوبی شنودم و الطاف حمال مبارک است که در بیمعیت مو  
موید و موقی شاهی تکلیف شما اینکه حال ایران باشی و تزل  
و خانه خویش احتمل شلیع اعاظم رحال نمایی یا موقیع پیر محل خلوت  
تهییه و تدارک نمای امداد ایمان از بزرگان خوف خضوع  
نمایشته باشند مکالمه که با آن شخص هم نمودید

بسیار موافق خوب جواب دادید مارا با حزب انقلاب  
 و اخراجت که ارتبا طلبی می‌بینست و عداوت و بغضنامی بعضی از روزنامه  
 انقلاب حزب کیمی با این حزب مظلوم برخان کافی است فرزندگان  
 و اخراجت بستگان یکی غیر صور با حزب انقلاب ارتبا طدارد  
 و آنان در نهایت عداوت و بغضنا پاری بهائیان در امور سیاسی  
 داخل نهایتند بلکه تبریز این ایالت پردازند و ترویج علوم  
 و معارف کشنده و تجدین اخلاق بکوشند خلیفه وحدت عالم  
 انسانی برافرازند و ندانی مساوات بشری بگشند نهایت  
 بنیان چنگ و جدال براندازند والیوان صلح و صلاح بگیرند  
 با وجود این پکونه با حزب انقلاب ارتباط نهایت دویسب  
 این مقاصد مقدار و لوازی اطیبه بهائیان نفوذ در آفاق نموده و نهایت  
 و فضیحه که شما کردند فی الحقيقة راست کفر شه مارا با امور سیاسی  
 چه کار خوبی که تاشیم وحدت عالم انسانی کماید این است  
 تو غلی در امور سیاسی نهایت آن زیرا شخص میلوبات باشد و نهایت  
 خفته خوشی را ترویج نماید و این من از این کار صلح و سلام و خلاص  
 و وفا است من در حق ایشان دعائیم و تائیم و اوقیان  
 آسمانی خواهم فی الحقيقة خیز خویمند ولنک پرست و غیور بود

در جمیع مهور ایکا شد کیکان نیز تا شسی بارشان غیرموده آنوقتاً این  
و ایرانیان شمول خلاصت عین حیاتیت کردند و توفیقات و تأییدات  
نمایمانی سد بخشت احمد شخص محترم پیام شناختی بر سان گلکو  
ان ایان باید در ضریغه پاک شخصیت شاند ایانها اثبات کردند و در شاه  
ابرغنایت سبزه خرم کردند و توده توده خرم ریشل نماید جمیع خواص وضعی  
و شرفی در شوره زار تحریم شاند اینها عاقبتی لی شکوفه و برک  
و شیرماست سالار تحریم را بتووت و نقوذ سهم ظلم اگاه نمائند  
و جلال مصلوم را هر نوع جست سرور و فحش خود نماید بقسمی که  
ازدگی و دلکیری نمایند حضرت اخویرا با اصلاح محترم شیر اربع اجنبی  
برسانند و علیک البهاد الاجنبی ع ع مقابل شد

خط مبارک  
بسم الله الرحمن الرحيم  
يا ابن اخي رسول الله الشهيد از شهر بالدن مقصدهم عزیزیت بمنشیال قاد اشمال هر چهار کنم  
و آواره در آن داشت و حجر مراجی نهایت محاجه است ولی توجه در زمان  
یهجان ابدی است و آسایش شخواه و آرزوی هستاد را کین می کند توای  
جهانی بگلی و تحمل است ولی احتجاج استایی است مکوت آنکه حجر  
قوای روحانیت آرزوی امیت است که ما لفظ اخیر عوون و غنایت  
معین طنزیزشد شاید مورانه عجیب و باسان سلیمان حقیقی گرد و نفسی  
در حجتیت و فادر در کاه جمال بگی شهید شود ولیس ذکر علیزی

تامکنون موقعت شدم ملکه بحضور و اهیال باران در پایان حیات  
 قدیمی درین راه نجات بگذارم باری عجیب الجھت ادار آن غریز نهاده  
 رضی و خوشنود است و از الطاف حضرت مخصوصاً میدانید موفز  
 دارد جناب ولی اللہ خان حاضرند و به عاونت قائم اکھر لند سلا له  
 حضرت شرمند مجید مانند پدر بزرگوار نجد مت قائم ابد افرصت تحریر ندارم  
 کل بار از نهایت اشتیاق ابلاغ دارید و علیک و علیهم الربما و الا عجیب

نهایت استعمال مرقوم شد ع معالم شده

طهران چنان عزیز آنست خان ورقا

به والاجمیع

۱۳۳۹

ایشایت برپیان نامه ها که بتاریخ نهم شوال بود رسید شخص  
 محترم و والیحضرت پدر مکرم و برادر مبارک خوشیان از قبل نهایت  
 احترام و تعاق قلب عرض نمائندگان از الطاف آنستی امسد وارم  
 که بتاییدات ملکوت الله موقیع شوند تا تلافی نافات کردد تجزی  
 پیش زو اقمه سپاه فرستاده شدو تاینات کافی داده کشت امیدا  
 که آنچه از قلم شاقيق صادر محقق و واقع کردد اما ایران اعلان و پیش نیز ا  
 ایرانیان حسوز بیدار نشند که جزو تعالیم آنستی و جزو وشن ملکو  
 بیان یقینی نجاتی میشیت لا بد و اجر میرسد تا سبب انتباہ کردد و علیک

الربما و الا ع دی ۱۳۳۹

۵ شوال سنه معالم شده

طهران جناب غیرزاله خان ابن اشید علیه السلام  
پایه چین ہوا اللہ

الغیرز عبد البهاء نامه رسید از تحریر مراجح شما و ماتلوی  
دائری فراش حزن و اندوه حاصل کردید ولی  
عاقبت اشاره اند صحت و عافیت است و شفای  
تمام در خصوص دلایل فعل اللهم ما يرید و شی آ مرقوم نموده بود  
در تکمیل مکاتیب متقدّمه مرقوم شد مفضل  
با ذی بایجان نگاشته کشت و بصرحت مرقوم کردید  
که چون میرزا حسن مجتبه قتوی قتل جمیع بایران داد و یکی از بایران زا  
پاره پاره نمودند و اعلام کردند که جمیع بایران را باید قتل نمود  
البته سلسله تبریز مغلوب کرد و نتائج و ختیب شد و آن مس  
چهار رنج ماه است که در بادکوبه در نزد حاجی درویش مانده است  
و در تفصیلی نزد بعضی مکاتیب تبریز در نزد حاجی محمد علی مانده است زیرا  
از جمیع اتفاقات ایشان رسال حکمی نشده است تا آنکه در ماه قبل شخص  
خصوصی از اینجا با ذی بایجان روانه شد که آن مکاتیب را کفر شدید  
و بر ساند در آن مکاتیب از پیش خبار داده شد که تبریز  
خونزیز کرده و حزب میرزا حسن مجتبه مغلوب و مغلوب  
و مخدول شود اکثر حضنین نمیشد جمیع اجتا آنها در آذربایجان

میرساند و ائمہ پیغمبر مسکلے نیفعت نداشایند و پرید طبران مرقوم شد  
 و مسکلے سخن نه مرضت باین مسائل کردید و آنستیه بحیایی از برگوا  
 نیز در سیرجان شدید کردید و حکومت خوشنواهی نمود  
 لهذا در تأسیس قبور حاصل شد ولی بعیض فوایم کردید که باشد نهایت  
 اطاعت بحکومت نماید و بطرف مانند و بعیض احزاب  
 هر ربانی نماید ولی در تراع و جمال بدایم نهاد نماید و بگیر است  
 و مرأت مرقوم شد که تا دولت ولات باشد که برآورده شدید و شگفتگ  
 آمیزش نیابند راحت و متصود حصول نپذیرد بازی اثنا  
 باید بکلی احتبا از مداخله که نشده و هرگز در امور سیاسیه کلمه  
 مداخله نماید لبسته بمشکلات غلبه نهاد نزیرا خلافت نص اینی  
 نموده شما جعیر امفع از مداخله نماید ما بر جالت اولی هستیم  
 ابدادرست کردار ای تغییر و تبدیل حاصل نخواهد شد در حق دلت  
 دعا نمائیم و از برای طشت بروح در بیان طلیم آماشما اذون حضور  
 تا باشما ملاقات نمائیم و بعد عازم فرتستان شوید آمازنا  
 میزرا ولی اسد خاوز امجری دارید بجهات مستر اسپر اک تختیت  
 اینچه اینچه ابلاغ دار و در نهایت هر ربانی باشید و بسته  
 او را ق که محبت اسلام طران رسال نموده بودند رسید و بجناب

این تجیت ابعاع بجهی ملارغ کن و جناب ارسطوفان اکرنسیون در خبر  
بهره شما باشند ماذونند جناب آنسیون بلال اینجا نه  
حضور دارند و علیکم البهار الابهی ع ع مقام شریعت

سیل جلیل خیر شریعه جناب لاغر اسدخان  
دکھنے  
ہوں



ای پنده آستان مقدس نامه شما که تباریخ ۲۳۹  
بود سید وزیر مضمون عبودیت آستان حضرت پچون  
مشحود بود بھاست که مرقوم مخدود بودی مشاغل عبدالبهاء  
لی پایان و در زیر بارگران با ولیو دای همه دلم لفظ از حال  
یارانستیقی نیاید للاحظه فرماده محبت پچور جه است فاش کرد  
علی ذلک انقلاب ایران ساکن نکرده لی دری ات  
تأثیت و محقق کرد که جزئیاتیم ووصایایی چال  
مبادرک سبب و سکون نشود مقصود اینست این ایام  
که در یاق این ستم نقیع و علاج سریع است مجری کردد حتی  
هر لشی و دولتی از قریب و بعيد آشنا و بیکانه اکر بجوب  
وصایا و نقیع ایام آنی در امور سیاسیه قیام نمایند

یقین است که موقش و موید کردند ای وست حقیقی ایکار قلم  
 مشاق درحقیقی بجهات و مراث صادر اشکار و ظاهر  
 شد حالاً بیدکتمانی مافت کردد ما درحقیقت این بگاه  
 احتمیت تصریع و ابهال نیزایم و طلب تائید و توفیق ممکن  
 بخواه اخوی نهایت محبت و عمر بانی از قبل عبید البهاء ایام  
 دارخفا ۱۱ ذیقعده ۱۳۳۹ عبد البهاء عبیر



خطبکار در قضیه معهوده تاکیه سال مراجعت خواهد گشود آنوقت  
 بقدر امکان آنچه باید و شاید کفته میشود قویانی که

### چیزی در توهیر با خم ع ع مقابله شد

طهران سلیل شید محمد جناب غیر اسرشخان علیه السلام  
 صاحبی بجن هوالله

این بست برپیان و یادکاران یا مان کشتب شما رسید و پرسون  
 اطلاع حاصل کردید و تلفراحت فوراً ارسال شد که رفتن باشد پس را  
 مو تو ف نمائید زیرا رفتن با شخصیات نظر گنجینی از برای شما جا  
 ن شما محض سیاحت روید ولی اولیاً امور رصویر دیگر نباشند  
 وجود شما آلان در طهران بسیار لازم نهاده اذن حضور نیز داده  
 بسیار محترمانه مرقوم میشود بعضی از اولیاء امور اعظم او باهم چنان که شما

را پورست امور ایران بخارج میمید و باین سبب درزند خارج  
 مقرر شده اید آنچه نیست خلاف اوامر قطعیه نیز نیست  
 و کل امور با نیک که بکمال صداقت و امامت به کلوست محله رفای کشیم  
 بلکه خدمت فرض و واجب است بر بر فردی ز افراد من این را با و تکریم  
 و ابداع قلم باین ارضی نشود که تصویری پیشین نمایم ولی هنر بی تکلف  
 این خیر را نمی نشکارم بدون آنکه ادنی پیش ایق نمایم من احکایت  
 وزارت است بلکه اگر شخصی درزنداداره از اداره با خارج مظفظ  
 باشد باید در زیارت صداقت و امامت باین او اواره خدمت کند  
 شرمنخیز و ستراحت نماید تا آنچه مکلف باشند در خدمت  
 ارام نخیز و آن اداره محترم دارد و هر چه بیشتر بزل همیست کند بتراست ولی  
 پیش از آنکه ضرر بدولت قطبونه خویش و حملات و وطن ندانسته  
 اکر خپانچه انان چشم از این بیوش خلافت علویت فعال ایان ای  
 و ممنوع بمحب نصوص طبعیه را باری میمید وارکم که انجای ای اخان  
 سلوکی نمایند که جمع جانیا از ملوک ایان از این نقوش شنید علیه  
 شما که شرمنخیز شهادتید و سلیل آن سلاسله غظیم انتقیبت آنچه نکاشته  
 من باب حکایت نقصیدنی ای ای روا

جواب زود مرقوم نمایم  
 و علیک التحية و کلام مقام شرمنخیز

طران جناب ابن شهید آقا میرزا غیرزاده و آقا میرزا ولی اللہ و تا  
خطبک میرزا فضل اللہ علیم بہا، اللہ الاعلیٰ

ابی نعمتی در کاہ کبریاء ہواللہ  
آنچہ مرقوم نمود بودید ملاحظ کر دیدیں باہم  
و من نیز در نہایت محبت شما تهم امالاں حکمت حسین اقتضا نہایت  
کہ آقا غیرزادہ شغل خوش در نہایت تغیرت و صدقت پیش غسل  
پاشید و جناب میرزا ولی اللہ نیز کمال تہمت در تحریل فون شد  
و جناب آقا میرزا فضل اللہ نیز شغل علی مشغول شوند و در ضمن کل القبول  
و عمل فشار و خلاق ترویج امر اللہ نہایت تادقی کہ حکمت  
اقضایی حضور نہاید من داماد حق شما عجیز و نیاز نہایم طلب  
تائید کتم والبہاء علیکم ع ع مقابله شد

صاحبی ہجت ہواللہ  
جناب ابن شهید طران بواسطہ جناب امین

جناب میرزا غیرزادہ خان ابن شهید علیہ بہا، اللہ الاعلیٰ  
ایلیل آشنہ حلیل ہر چند چیز کہ این خاصہ نیام تو نام نہ کا  
ولی دامدم ذکر ترا نہایم و بیاد تو مالوفم و ہموارہ اخذ آخواز کم  
در جمیع موارد مؤید کردی تاب توفیق ربانی خدمتی بے الام

ان

نهانی نهانی و مصدر سنهات رخانی شوی و بروش و  
 سلوک سبب تردیت دیگران کردی و علت عبرت  
 غالباً ان شوی اصفات و مکالاتی محصور کردی که نادان اماز ادرا  
 و شعور خوش و خوبی و خوبی عالم انسان زبانی علی اخصوص باخت  
 رئیس پسر خان صداقت و امانت و دیانت و همت به  
 که خدا از تو راضی کردو و عبد البهای آزاد تو مسرور شود این شخص  
 محترم زنهاست امانت و طلبان از از شهادار دشمنیز مقابله باشی  
 بیت اکشان خدمت پردازید و انجام از ارشاد شخص به  
 ولایت نبده استمان مقدس است بکار برید و علیک  
 التحیة و لستنا ع معقام شده

طران جناب آلامیر اغزیز الله خان سلیل حضرت شهید عليهما السلام  
 میاچی لجه جوانی هست  
 ایغزیز عزیز کمان منماک لفظی برآمد مکار نکه باد تو قدم و از قتل  
 و غنایت حق عون و حمایت تو خواهم و صون و رعایت تو  
 جویم از خدا احتم که همواره لمحه از نظر غنایت باشی و ظهر  
 عین حضرت احمد اللہ ابابا بیجت لیست شهاد انجاف از هم آمده ولی با  
 که در زنهاست صدقت و همت و غیرت و خیرخواهی درستی بخدمت

حضرت میں بک بپردازی و خان رشا کنی کہ قلباً از تو رضی  
 باشد بلکہ خدمت نمایاں ظاهر و اشکار کنی الآن  
 یتوالی کہ اسخے اصدق و صفا و علوہ تمت درقوه و استعداد  
 داشتی ظاہر و عیان نمائی قدر حضرت میں بدان و نہما  
 اهتمام درآن نما که روز بروز صدقت ظاهر ترکر و دعوی  
 واضح ترشود و خدمت پیشتر کرد و علیک التحیۃ و

ع سعادت شد

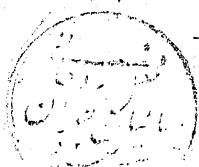
جنا ب میراعبد الدین خان علیہ بہاء اللہ  
 خط ببارک ہو اللہ

یا للهی کیف اذکر و لطف بنائیک و اتفوه بعنوانک و محادیک  
 و لم کین ذکری و شنائی الاصوات مرتفعۃ من فم اشتغل بذکر غیرك  
 منبعثة من قلب التي بشئون منصۃ عن جمالک و شغلتہ بیوک  
 فنیفت لیق ان تتصاعدی سماہ بہما داحدیک و شنبی لصلی  
 الی ساخته قدس حضرۃ الوہیستک واتی یا آنی بصرة ویتو  
 انجعل من ذکری و شنائی و سخیح من نعمتی و بیانی فانی ارمی ان النعم  
 المقدسه بکری زدن شنائیک بمنادیہم لمسفوکه فی سلک  
 علی الالواح لمنشورۃ فی صحائف الافاق و کیثبون حمدک فعنوک

باقلام اهدى بحث و دموع آماقهم على صفحات اخند و دو الوجه  
 بطا فتح بيشارات يوم الاشتان مع ذلك ما تأبهي  
 غسل من الانضاف ان اش شفتي بكلمة من التقوت الاوصاف  
 لا فهو حضر عزك لا يجوز لي الامس في لاذكر ولا غفت ولا تشيح من ميك  
 عند توجهي اليك و توكل علىك اذا ما اياتي صحت نفسي و انت  
 نطق عن ابيان واسك العنوان في ذلمهيدان وارجع  
 الى ذكر تقوت نجد بوانفحات قدك و شتعلوا بنا مجتك  
 و خاضوا في بحار معرفتك و طاروا الى اشق توحيدك و ساحوا  
 في ارج تحميدك و مستشفوا نفحات ازهار الاسرار من براض  
 تفردك و قضلوا انفات الا سيارات من جرب حدائق تحريرك  
 ومنهم ورقا و ايكه قديك الذي تفرد على فروع شدة  
 رحماتك و ترجم بالمعراج الاصحان في خلة الرضوان باتفاق  
 منع الطيور من الطيران والسماء عن الحجران و صدح بصعم حصن  
 به قلوب الملاز الاعلى و طرب حوريات الجنان المقصودة  
 في خنادق العرفان فكانت كل نفحة منه كلمرة عليا بل فريدة  
 نورا و فريدة غراء و تيمية عصا و تتف بذكره طلعت النور  
 في احمد و العلية ايرث انه شرب حق عرقانك متذوقته

اظفاره و مشرقتها انوار سارة و مستبشرتها رياض  
 الطافات و بطيئي لذائاك و حتى نبته جبار و نشرح  
 صدر ابطاله بحراك و اخذته نسوة صربا و توحيدك  
 اخذتني لفترة و روحه و ذاته و طار من رياض لي غياض و غفر و روحه  
 و ترثيم بفالات هنرت منها الارواح و حستت الى ملوك توحيدك  
 ياقالني الا صلاح و منور مصباح وجهه بنور الافراح في يوم الميعاد وبلغ  
 امرك و دعى لنفسه الى شرق و حيك و مطلع الهاك و نشر فخاك  
 و اعلى كلاتك و هدى لطابسين لي صراك لم تقم و اخذ الکائن  
 الطهور فراجها كافور و تقىي امعطشين لزال عذب محرقتك الظاء  
 لمعين تذمهم سبتك و ما جرى البلاد و سرع حتى مثل بين سلطان  
 اعدتك و تشرف بلقاء ملكك و حداتك و فاز بالاصناف  
 خطاب جمال روبيتك و فاض عليه البحر الاحم بما واج غرقته في طقطام  
 فضل اوريتك ثم رجح منك الباقي ناطقا بشناك مناديا  
 باسمك مستبشر ابطالك محمد شاشبنتك بين برتك  
 فليما يالى باليفرق و شرب ستم الابعاد حين شين بن الهرام  
 اتفاك على وملوكك الا وناح و بكى و صاح و شكر و  
 تقطع عن الحيز الادنى و تعلق بالملاء الا سحي و سرع الى ميدان  
 القذا حولاً مكبلاً و فدار و حفي سلاك يا مالك الاخر  
 والادى و تستشهد منقطها منجد يا مشتعلانا طقا مناجيا

فرحًا سبّهـا ايرـتـسـلـكـ باقـطـاعـهـ عنـ سـواـكـ دـنـجـذـاـ  
بنـورـ جـالـكـ وـشـتـعـالـهـ بـنـارـ مـجـتـمـكـ وـنـجـامـ عـبـرـةـ فـيـ  
حـكـمـ وـضـرـمـ صـبـرـهـ فـيـ شـوـقـ جـوـارـكـ يـضـطـرـمـ نـازـغـرـمـهـ فـيـ  
عـشـكـ وـفـدـاءـ روـحـهـ فـيـ سـلـكـ بـانـ جـعـلـنـيـ مـنـ عـبـادـكـ عـلـىـ  
الـذـيـنـ رـكـضـوـاـلـىـ شـخـصـ الـفـدـاـ بـشـوقـ تـمـلـلـ بـهـ وـجـوهـ الـمـلـادـ الـأـلـاـ  
وـتـمـلـلـ بـاـسـ إـحـكـمـيـاتـ فـيـ إـجـتـمـعـ الـمـأـوـيـ ثـمـ أـثـبـتـ أـقـدـامـ إـلـىـ الـلـوـفـاـيـةـ  
عـلـىـ عـدـدـكـ مـرـيـشـاـقـ يـاـ خـالـقـ الـوـرـ وـاـيـدـ يـهـمـ عـلـىـ لـكـ بـالـصـرـفـ الـأـلـوـاـ  
لـتـشـبـيـثـ بـذـيلـ رـدـأـوـ الـكـلـمـاـ،ـ تـحـفـظـهـمـ عـنـ الـلـبـرـهـاـ لـمـتـرـشـةـ  
فـيـ بـعـدـ اـسـجـاتـ فـيـ حـصـنـ لـشـبـوـكـ وـأـكـفـ الرـسـوخـ  
بـرـحـتـكـ يـاـ قـدـمـ الـذـاتـ وـجـلـلـهـ سـرـ جـانـوـرـاـشـةـ فـيـ زـيـاجـاـ  
الـأـنـجـذـابـ وـجـوـهـ تـماـزـجـهـ شـعـعـانـيـةـ فـيـ فـاقـ الـكـوـرـ عـلـىـ إـلـيـاـ  
وـحـالـاـرـسـاتـ عـلـىـ أـرـضـ الرـسـوخـ وـالـأـيقـانـ اـيرـتـ  
إـلـىـ فـتـيـرـ غـنـيـ بـغـنـاـكـ وـذـيلـ غـزـنـيـ بـبـطـلـانـكـ وـ  
مـتـضـرـعـ اـجـرـنـيـ فـيـ جـوـارـكـ وـتـمـلـلـ فـضـنـيـ الـكـيـكـ وـنـجـيـ مـنـ زـلاـ  
لـمـتـرـلـينـ وـهـاـتـ النـاصـيـنـ آـنـكـ آـنـتـ الـكـرـمـ  
الـرـحـيمـ عـعـ مـفـارـشـةـ



بواسطه آمیرزاده خان  
با شاهزاده آمیرزاده خان

طهران جناب آمیرزاده خان  
با شاهزاده آمیرزاده خان  
با شاهزاده آمیرزاده خان  
با شاهزاده آمیرزاده خان

ایشان برپیان کاشت که از طهران مرقوم نموده بودی لخوت و مقر و  
کردید احمد شرکه دل بر روح و ریحان بود و شاهزاده کافی بشیوه  
در سوی برپیان درخصوص تکلیف زمین هنگ مرقوم نموده بودی  
که خوش بدمی در سفر نموده بود آنچه جناب ادیب معاشر  
صلاح درانت ایستاده با آن موجب عمل نماید اگر حینه  
در تحسیل طب فتوح عالی کرد دضر ندارد بجناب آمیرزاده خان ملکه  
خصوص مرقوم خواه کشت و چون مکنوب او بوساطت جناب آ  
آمده بود باز بوساطت او جواب ارسال می شود و علیک الیحیه و لشنا  
ع مقابله

بواسطه

جناب آقا آمیرزاده خان ای حضرت شیخ پل عمد و میثاق علیه بہا  
خط مسک

ای یاد کار آن شیخ بزرگوار چند روز پیش مسی ارسال کردید و  
حال نیز با شرک خامه خوش این مسی نیکارم یعنی جناب فان مرقوم  
نموده هنگ که مکنوبی بخط خود بجناب آغا نیز بمناسبت غایبت

ویرین خوش تکیین از احباب این هنر که بیش خود بیش از این رسم اینها در نهاد  
محبت این چیز دست طریق نگارش باشد و همواره بدرگاه ذوالجلال  
عججز وزاری نهایت که ترا موقعي بر ضاف نماید و مظفر عنون و نهاد است  
نهایت ما در وجهان موقق و متوکل بر دی تا تو این در اداره ای که هستی  
پکوش که بصدق در استی مسلم کردی و بضریت و همت موقق  
شومی حرکات و رفوار و کفتاری سبب تذکر و تنبیه دیگران شود  
و علیک لبها و لجه هشی و لشنازع مقابله شده

محرم از جزئها نفسی نباید مطلع کردد اگر مضمون این تحریر انشاش و نهاد است مفتر  
خط مسارک . . . . . هواللہ

ای عیز ز عبد البهاء نصوحی بیک سفیر حبید دوست علیه عما نیه شخص کامل  
صادق دولت تبعو غیر خوش است و بضریض و عادل است  
و آنچه تو اند در حق پنهان همی کو تا هنر نهایت نامه جوف را در وقتی  
بدون ای اکره احمدی از میار و انجیار احساس نماید باور بر ساند  
و خصوصیات هم اکر حکم ایست با اثیان محترمانه تا اکسیفر بانید که بهای این  
در این انقلابات ای ای امداد خلیه ننمودند و خیر خواهی و دلخواهی در اینها  
استفاده است اطاعت نمودند من از جمیع اغراض جزء این خبر چندان  
ذار رسم که در اینها است صداقت و امانت بگوشن و مکلفت بخشد  
و صدرا باملوکند زیرا حضرت بهای رسایا شا زربیض قاطع هم نموده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خط مبارک مناجات طلب تائید بجزت حضرت مسیح امداد و نجات  
بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم يا رب العالمين انتصر على ملوك و خذلتك وجبروت فرداً ينك  
ان يوم يقدرتك النافذة في حائل لأشياء و قوتك القاهره  
المحيط بعمر الارض عبدك الذي لم يأول جهداً في صيانته المظلومين فقراً  
وقاتهم لم ضطهد من اصحابه و تذكر بالعدل القويم و سلك  
في اصرافك استقامه و ما اخترف من القطايس لعظم ايمانك ايمانه بمحظوظ  
مجده من الملائكة و جيوش عرمه من ملوكك الا و اجمل  
عليه بفضلك و النعمه لعظمي لبوفيق على خدمته السده الملكيه  
و حماه فخرته سلطنه الكبيرى حتى يكون حصننا للضعفاء و ملاذ للفقراً  
و ملجاً لكل مبتغي و مامن الكل خائف و لكن شدیداً كل مغري شال  
مستعين و قاما على كل ظالم و دافعا على كل هاتك آنك انت  
المقدار العزز القدر و آنك انت الاصغر بالحجم عز عز

جناب معلوم ف حقيقة درست بحث قیوم فرمودند  
مظلوم فرمودند و حایت مخلوم حامی عدل بودند و با نی اساس  
اضاف و ضلیع عهد درکل او را حتی اغدات و آسماهار  
در کمال تضرع و فتقا برگار احمدیت بثیل که روز بروز چون پیر

شب افرود ز در بزم عزت ابدیه رخ رو کشند و چون تاره  
سبجکا همی از اوقی کامرا نی بدر شند ولیم ہذا علی اللہ عزیز تریع  
مقابلة

طهران بواسطه خان امین

جناب آمیریز عزیز السخان علیہ السلام اللہ

۱۳۲۲ جمادی الاولی

صیاحی لشج

جهوالت

ستا

الیغیر من مکتبی که بواسطه جناب سیزده ولی اللہ خان فر  
بودید ملاحظه کردید و حوالی دخوص مخلل روحا نی مرقوم شد ولی  
ملاحظه کردید حال تصلح تینست امدا رسال ششت زیرا  
ملاحظه شد ما آنچه خواهم که اختلاف را زمیان احباب بردارم  
سبب از دیاد شد امدا چاره جزء کوت نه این مسئله احتضا  
طهران دارد قزوین را ملاحظه کردید که احتما حکومه در نهایت  
استفاده آتفاقد باری شناسیل حلیل آن شنید و شدت بلایه  
از شما میخوام این کار را بگویند که بلکه اثاثاً را تهیین اختلاف  
آراء در طهران نائل کردو نکسر ای باکسی تضرض نباشد و کسی کسی  
نمکه نگیرد حمیعاً بالاشتا دو الاتفاق نیشنهایات اللہ مشغول شود  
حال وقت اشتقت که کل بناء بنیان پردازند نقش و نگاریں

اختلافات ہم در سفرش نثار است و حال آن که ابد او قت آن  
 میست و اگر کسی بآن پردازد او قایمیو کنداند باری اغیر زمی از تو  
 میخواست که اش اسلام سب سو این بهانه ها در میان نامند کل نبذه  
 کیک در کاهیم و عبید شستان یکی با رکاه خواجه تاشانیم و  
 موعود به هترین پاداشن جمیع یاران اسرائیل است اتحیت اتباع ابی  
 ایلان دارید و علیک التحیة والشادع ع مقابله

طهران جناب آغا زاده ابن الشید علیہ السلام  
 صاحبی چن

ای یاد کار آن شمع روشن شهادت کبری مکتوی از شاه سید  
 و برضمون طلائع حلال کردید از خدا بخواه که در جمیع موارد مورود  
 تائید رب مجید شوی و مؤید بر کن شدید این یا مسیما  
 غریز و یکم است امام جمیع کوشش شدید لازم تا مسید غنیم  
 حاصل کردد و انسان بخدمت اسلام مقدوس موفق  
 شود پدر بزرگوار را ملاحظ کن که بجهة انقطاع و جانفشا باین مقام  
 روحانی سید و مظفر فیض ناقتنا ہی شد آن

صیفیہ را نامہ بھائی کلارید و علیک  
 التحیة والشادع ع مقابله

٢٠١

४८

امی بن شہید ہموارہ درنظری میں ابھری درانچے ازیش  
حر قوم کردید سعی و جد نہایت ایضاً اللہ موید بیوی مع ع  
یا بابی بن طران جناب لا غیر اللہ بابی بن شہید علیہ السلام اللہ

بـ ۱۰  
ای بین الیمنی تحریرت صل مضمون مفهوم ولی آنچه که این  
خیر نخواست و مصلحت شما و سبب علویت عالم انسان را  
میکویم باید صراحت طلبی نه رضای خویش را ملاحظه کافی باشد  
در چه حالتی در این بجز این قبلاً و در اتشی پر شعله در سوز و گذر  
دمی راحت نیابد و نفسی شرای نکشد و شب و روز فریز  
خدمت و عجوبیت آستان مقدس است و جز این امال ارزو  
نماید شایانی باید بر قدم او حرکت کنید و در این فکر و آرزو  
باشید که آن امر بیشود باید بدانی که خیر تو در انت فوراً  
متابعیت نهانی کثیر است مرقوم شد که قنطیباً بابت را باید کمال  
متناشت تحصیل نماید شب و روز بکوشید تا طبیب تا هر  
شوید باز میکویم اینسته را خصوص قطعاً فنور نمائید و من  
با آستان مقدس تضرع نمایم که شمار از ترشیت موقی فرماید و تحقیق سلسل

شیوه بیل شه ماید تا الولد ستراییه کردی از برای نقوی که طلب نامه  
نموده بود یه محض خاطر شما هر فرم شد و الا فرض حمال قدیم که آن  
فرضت مدارم و با مردم مشغولم و علیک آتشیمه و شناع

هوالله

مقابل شه

طهران جاب لا غیر لسته این شهید علیه به الله الا  
یا جسی جن هوا لا بخی

ایلیل شهید محفوظ مباش مفهوم مکروه احمد تبریزی محل عیید  
شیخ فردی شهول اطاف خداوند مجید با وجود تأکیدات متعدده  
سبب خروج از ارض طاه سباب مشقت راه فراهم آمد ضری مدارد  
عاقبت خوبی دوباره هرجشت تا واضح و حکوم کرد که جو هر کل خیر رضا  
و باید احبابی الهی خیر رضا کرت نهایند ولعیز راه حنده اپویند از بازی  
تلیم مرست باشند و در قلم تقویص حرکت نمایند باری چون عینها  
ناظر برابر سباب هراجعت حاصل که تا محلی که هجیج دوستان بودسته  
نود و موقعی که محل موئیت بایان بود خالی نکرد باید قسمی شد

منازه را بگرانی و بکمال همت مشغول بکتب تجارت

شوی اینست رضا من انشا الله مؤید  
وموقی خواهی شد و تابع سخنچه  
خواهی کرد و علیک البهارع مقابله

طهران جناب آقا عزیز امیر احمد بن حضرت شهید علیه السلام  
صباibi بن ہوائی

ای نہال بیهال حدیث مجتبی اللہ نامہ انجمن و صلح مفرغ - معلوم کرد  
تفصیل و اتبھال بود و مناجا بدرا کاه رتب آلامیات لوبستیات این  
در زیارت ذل و انکسار بدرا کاه احادیث بخزو نیاز نمیباشد که آن نہال ای  
حضرت شهید را بر شحات سحاب غرفان طراوت و طافت و حا  
بند تادر هر دم کلو شکوفه نماید و را کجہ طبیعت معرفت استشاد کرند  
وجها نز امسکیا نماید و لیس افضل وجود و بشرت و تحیی طبیعت  
فوق العاده تما و علیک التحییه و لشنا، ع سعادت  
ہوائی



ظ جناب آقا عزیز امیر احمد علیه السلام  
خط مبارک ہوائی

یا ابن من استمدی سلسلہ قریئہ الحفیہ بلطفه فرات کرد یہ کتابیں لہا  
زیر ایلن کو که مشغول پکار شده اید در خصوص محل جمیرہ هر قومی که باران  
مناسب داند موقت و در خصوص شرکت یا جضرت افغان و پسر  
اویب هردو مناسب ولی یا یکه شا در تجارت زیارت غیرت و ثبت  
و محمارت را ابراز نماید که کل تحسین نمانید زیرا هر کار می که انسان  
مباشرت نماید باید زیارت آلقان کند و در این یا یام ارض مقدس

پدر جمهور مُنْقلب که وصف ندارد البته از جما ب میرزا موسی من طلاق برداش  
خواهید یافت ع ع مَقْلِبَةَ شَهْرِ بَرَيْجِ

یا جایی بین طران جنا ب غرز آشخان علیه همای التملک  
جوانانه

ای خیر ز عبد البهاء دو طعن از شاهی دری سید مضمون یکی  
تفضل لا تکجه حزوره و کیراقاد شخص محیل و ثبوت برائت آخنا  
الهی بود سبحان اللهم ان مفتریات بگرا ت مرأت صدور با  
و عاقبت باوضوح پوست که یاران الله زانکونه و ساوی فتنی از  
بری و نیزند و رصد افت بدلت و لذت شابت و برقرار  
وازانکونه لواح و مفتریات مقصدا نکار آیات بنیات است و  
نک دم مطری ای ایت با وجود این باطنون او پا در کار اکرن  
شخص ظلوم جوئی قت ارتکاب جرم معلوم بدست ع و تنشیش کثوار  
نمیکشت چه قیامتی بود و مصیتی اسکھر شد که قوه حفظ و حایت  
حق مجرم را رسوای عالم کرد ان نیصر کم الله فلا غالب لكم و ان نخن  
لکم من الله نی خیکم بعده و اما قضیه شهید بروایه فویفرات بسیار  
عجیب است قطعا لا یجوز اما قضیه جنا ب اخوی امیرزا ولی الله  
نهاب دایا ب بدر ب خانه ضری ندارد و حصول متصبی اکربود

بجاست با وجود این تحسیل سان انکلیسی بدهمیت نماید و اگر خانم  
 مضمون اصرار کش شود و قیود نماید که در دلیل قلیل تحسیل نماید و همچو  
 کند و مگا استخانه از خان سلوک و حرکت نماید که سب انتبا و عبرت  
 ناس شود این فیز جائز ولی این حکم نیست تظرف مصلحت است  
 و اما استخانه این عجید احبابی آنی باشد خود را مشغول تأثرات قدرتی  
 ننمایند زیرا من ببلای او و محن ورزای آیا خورد و ام و چون خوان بخواهند  
 و جدا شدن من ببلای او و زانیا عقد اخوت بیتم حال محمد  
 حسین برادران غفرانی دارم و فتحیه مومن نمینمند و سب  
 پیشین برادران اکرم و محن نبود ما را در سلسل آنی چند تی و در ا  
 تلی طلب اکراین الام و محن نبود ما را در سلسل آنی چند تی و در ا  
 مقدم سچ چوب و دی اوقات بهیوده میگذشت شمر و میخنند  
 حال محمد شمشیر و حود را شری و آه و ناله سحر کاهی را اشی ادای  
 نماید یاران آنی متاثر و محظوظ بمانند بلکه خدمت خود پروازند  
 و بجان دل کبوشند و جانها نمایند بقمعه مبارکه لا بد در بسیع احوال  
 مورده طوفانست کاهی خفت یابد و کاهی شدت جوید مقصود  
 اینست این عشی و طرب است مرست و احمد شری شیخ و شمر دیگر صرا  
 باید آه و فغان منود و یا ششم کریان و قلب سوزان بهدم جمز و فرق  
 کردید حضرت حواریون حضرت سیح روحی له الفدا بر فراز داردید  
 اکرخانم خیاوه و این مشغول شیدند چونه آفاق را برآ کیه محبت اسد معطر تمیمود

۲۰ ربیع ا

۱۳۲۸

طهران

حضرت میرزا عزیز خان سلیل حضرت شید علیه بهما آنکه

پیاپی بجن

هوالسر

ای خزر عبد البهار نام نهضل شاهزاده اخون افسوس و غم و المقره است  
 کردید بحقیقت حضرت علی قبل اکبر سرور ابرار بود و خادم مملوکت ائمه زاده  
 کلامات الله و مرجح دین الله ایام حیات را در عبودیت استان  
 مقدس صرف نمود و راحت و آسایش خوش افاده ای اسایش افزین  
 نمود روزی ارام نیافت شبی بر احت صبح نکرد بیهده درخت تهدید  
 بود و مادام احیا و در معرض تبعید شد با وجود این فتوزنی و رد  
 قصور ننمود شب و روز عی کوشش منیو در ترشیل یا تحویله  
 میکرد طولی لهدسن یا ب تلفارف انجناب رسید چنان شد  
 نمود که چند روز مکثوم و شتم یعنی قلب پنهان بگفت این خبر با جایه  
 بعد دیگر محبو را سیان شد تنهی درین مصیبت کبری سیک خزر مکن  
 و بد و آن منتحل و محال و آن نیست که تویی مانند آن متصاعد  
 ای الله بخدمت مملوکت ائمه قیام نمایند و با علاوه کلمه الله پردازند  
 و بشر فجایت الله مشغول شوند بحضرت رسیل الحمایه درین مختیت ای  
 ای اکبر قبل عبد البهار ابلاغ دارید در حقیقت ایان نظریه بدر کاه  
 احیت شد که در خدمت عالم انانی موفق و مویید کردند

و همین پسین بخاب خوی میرزا ولی انتظام ر قبل عبد البهای تجیش  
ابدع ابی ابلاغ دار امید از شر وجود ذوق پنجه ایجاد نداشت  
که روز بروز در خدمت با مرشد بادو شخص طلیل هضرت را آنی و  
خنا جا جی محمد رضا موفق و موئید کرد تا میدانی و توفیقاً صمد اس  
حال است مطهین باشید و علیکم البهای الاعمع

طهران چهارمین غریز را مهد خان بن حضرت ورقا شهید علیه بیان انداد ابی  
این لوح مدرسه

ای بیت بریان نامه دو هم میان ۱۳۳۲ وصول یافت مضمون  
و تصریح مملکوت ابی و معانی دلیل بود و وثوق در مرشد حضرت  
که سلیل شهید بر مشرب در حلیل است و جانشان در این پیل و چهاره  
بعجز و انسار دل و ش تعالی خادمین امیرظیم و ملکاک غیفری هنرا  
آن لذت مقام مع اسیک نی مملکوت الاد از ملاقات  
برادران ایران و اصحاب محترم هر قوم نموده بودید بسیار موافق این پرسش  
چنوز بعده امر متفق نیشید و خبر ندازند که حکومه در آفاق شعله زده  
پسند روز پیش مکاییت بسیاری از المان رسید بسیار خوب بود اگر خیرها  
اران اطلاع براین مکاییت میباشد انشا و ایشان اسیک این ارسال  
میشود ملاحظه خواهید نمود که در همین قیمتی که تجمع اهلی المان

ذکور اوانماً حتی طفال شب و روز بفکر خنگ و جدال و در تهات  
 جوش و خروش آنهاست قال بلند است خسین قمی میل  
 فکشن حتی در آن کلاروچمن چه گلبانگی معنوی زده است نار  
 محبت اللہ شعله ای افراد خواست فریاد یا همایان است که باو  
 ملا را علی میرسد و هر روز جمعی بغل سدرهٔ قمی شتابند نویزهای  
 و خود شید حقیقت میدخشد باری در فکران باشید که بعضی اهل  
 بیدارگردند و شخصی حتماً کاهشوند شخص محترم عرض نمایند  
 که آن دو شیرها یکان شمال جنوبند و آنچه در دهن داشته  
 ایست همیارم که در تمام شعبانیان زند چنانکه در پاریس از احتما  
 ذکر شد که هنپاران پر انقلاب است ولی مقبلیکیران  
 نیز در خطر است شاید بمحاطه آرند بارمی مخصوص داینت الیوم  
 فلاج و نجاحی بجزر و شر و حرکت بمحض لضایح و دعایا  
 آنها بن تعالیم آسمانیست که ای از احیامی کند اما بشرط عمل  
 ملاحظه کنید که خطه ایران آلان اقلیم صغیر است و احزاب  
 مختلفه باکید کیر در نهایت بعض و عدد و آن تجارت تحمل صنا  
 معدوم زراعت ناقص چیزیکه باید است مفردین که بالزار  
 حیل میکوشند تا بانیان ایران بر فتد با وجود این چه میدنجا خواهند

مکرانیکه موقق با هر یکی کرد که پس جمیع عالم و جمیع اعمم ممتاز بلکه اقالیم  
سائیه خادم ایران شود بدون این این کشور تا زده و ترنگر داد  
داین آقیم ویران معمور و ابادان نشود در المان حکومتی متعده  
تشیل شد در یکطرف بیرق صلح عمومی و طرف دیگر عالم مبار  
ایران و حاضرین فی الحقيقة آن علم را پرسش میخواستند و بنها احتمال میخوا  
در سه آداب محترم میدادند و علیک البته الاجمال بیرون مقا

عبدالله عذر

شنبه

پیغمبرید جناب غزالی خان

هو الله

ای سلیمانی حلیل دونامه ز پاریس رئیس رئیس اول  
او را غرق شد با وجود غرق جواب مرقوم میشود مکتب  
که تباریخ ۱۸۷۶م لوئیز رسید سوال رزو شد کن مرخص  
مثودید تکلیف شما این است که در نهایت استعمال و انجذاب  
و تماهم روح و رسان مرعابت فرماید و چنین تحریک نماید جناب فرقہ  
مرقوم مکنون ده لودند که وجود شما لازم و حضور شما حب اصل و حایا  
باید کل رئیس انتظامیه استمام نماید شوک و موقرت  
غفریب شکست ناخوشان خورد و شخص معصوم و برجوش بیران



خواست بارباب کنیخ و تقدیر امکان مدارا نگاه داشت  
 تدبر برین باستی بزرگان وغیره بعثایند که این محترمین یحیائی شدید  
 همشد و حون با بهائیان کمال عداوت وحدادارند نهایت  
 بعوان تعجب نزبی جهری رعوت نمیکند تعادوت بهائیان حاصل نیز  
 وقتنه آشوبی در میان اندازند و تماشائی شدند زیر طرف که شود  
 سود یحیائیت یکروز نمیبینیم جفری تکلیف نیزند و یکروز کلوب  
 و مسوس خنی یحیا دارند که بهائیان دارند بلکه در میان بهائیان  
 و سائرین نزاع وجدالی اندازند این قضیه اینستی و بعوان آزاد  
 و حکایت میان کنشیه شدت بلکه توهم ند که اغیار را او اورید  
 آمان سر برید ایشند جناب میرزا علی محمد فی احیانه حال شنبی  
 حاصل نموده بهمیزی محترمه او زنایت محبت دهر بانی جهری دارد  
 و بلوکس و خصوص حجاب آنچه از قلم میاق صادر حال ملاطف  
 مینهاید که عین محبت بود و یحیا بهائیت حجار اعظم و سیله  
 فاده نمیوند ولی بخود آن محترمه بای محبت و لوزانش کشید قبر  
 حضرت ادیب و قبر حضرت ابن ابهر اسفارش نموده اصم بنا شد  
 شما در این خصوص کمیکشید بای لازم است احضرت والاضطر  
 العدل حون بیان رسالت استیه با ایشان ملاقات کشید لکن

بکمال حکمت و بکوئید که طعن شد که نظره حق خواه رسید باری  
حکمت بسیار لازم امثالی را که شناخت این افراد را نباشد  
کسی ذکر کرد و علیک ابها؛ الاجمی عبد‌الابها عیشر ۱۹ محرم ۱۳۲۹

طهران - سید محمد رضا شاه

باب امیر اغوز زاده خان علیه بہا اتمدالا،  
صاحبی بجن ہوائیہ

صیباپی جن هوا نه  
الله عزیز عبد البهاء خباب میرزا حبیب فائز طهران شد زیرا دین  
کاری از برای ایشان حکم و میراث در قوتی که در ارض مقدس لوین  
در حق و سفارش مسام شما کردید حال ترتیکی دید میشود که پیرامی باشد  
از برای و ماموری در طهران و اکر حکم مخصوصی در بلاد خارج حسیل  
نمایید که بلکه بهشت شمار احتی از برای ایشان میگردد و علیک  
البهاء لا شخصی ع ع

یا غریبی) انتیه قدر امکان در زنای سیاست نخصوصی مذکور  
به واسطه

## خواجید محدود ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طهران جناب میرزا غیرالله خان بن شید علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

العشر عبد البهاء و روز فیروز عید است و شرق نوار مکلوت

در طبع لمعان شدید عهد البهاء، بحاجه و فاپتو نامه نکار و تجزیه  
 نماید خدمات ذر اخیرستان حضرت احمدت مقبول البر  
 لک فتوغراف مبارک رسید در یوم عید با عکس روح الله  
 روحی له الفدا رسید از جمیع دیده خون کریمی و هنری  
 دیگر عید مبارک کردید میرزا روح اللہ مشتاق ع  
صاحب الیجن  
شمش  
طهران

۱۳۲۱ / ۲۷ / سعی<sup>۱</sup> جناب میرزا غزال اللہ خان علیہ بآد الله الامینی  
بحواله

ائمهت برپایان اکتمانیه جمیع امو الموییی امیر فتحانه نمیر  
 دارد درسه روز بروز در ترقی است و امیدوارم که این درسه سبقت  
 برگیع مدارس کیرد از ایران با اسم درسه طلب اعلانه جائزه ولی اکرم خود  
 افریقا بکمال ممنونیت اقدام در اعلانه نهاده مخلص تباطی شرق و غرب  
 ضر زنداره ولی باشد مخلص و حالم طهران حجج آن غلان نهاده مید و باشکا  
 نصرت تا در این کا تصحیح نمایند و علیکم البهاء الامینی بجناب میرزا  
 ولی اللہ خان تحيیت بیع ابی برسان ع تیریث

طهران

جناب میرزا غزال اللہ خان

یهاب‌الله  
جن

هوالله

امی یا غرزر لبسته نامه رسانیده حال حین با زندگی و میوش  
جان دل تعب البهاء جنابت فاعم مقاومت اسلام بیان احتجاجها  
شده لبسته تا جمال رسیده اند در حق ایشان از هر جهت  
احترامات فائقه و خدمت نگاهان ننماید تا اصرارت قدری را  
حاصل گردد وجود ایشان اطهار خوشی است بجهت بینا بزرگان  
لهذا محظی محظیانه بسیار آید و نقوش طالعه را از حقیقت و هزاران  
امرواقف نگاشید و علیک البهاء الآله ع ع رسیده  
طهران جناب غیرزندگان علیه بسیار سعداء

یهاب‌الله  
جن

هوالله

الیغزیز عبد البهاء نامه اخیر شما و صولایفت و فوراً حواس  
ارسال میکردد در دخوصول آن تضمیمه مرقوم منوده بودید قبول آن  
موافق مصلحت انجمنا بنت همایشت که مرقوم منوده آید  
دیگر رجوع باران نشون و محوال و جمیع اشچید خواهان اقرار و بهتان  
زدن داشت و تحقیق میکردد و از این کذشتہ شما کارهای زیاد در طهران  
دارید از محله که قرار گرفته باشد ملاک جلال لبسته چنانکه از میش مرقوم  
کشت بخشست و محربانی و انصاف و خلائق رحمانی معامله  
نمایید تا نوعی شو دکه طرفین چسرد و از صهیانی عدل و  
انصاف سرست کردید و عبد البهاء از شدت جستی که شما

دارد این تکلیف را نمایید زیرا نظر بعوقب و وصایای جمال مبارک

دارد و علیک اینهاه الاجمیع ع تبریز

هوالله

الیقیز عبد البهاء چندی پیش بخواشی شما نامه دهنیت عین کاشم

السته تا بحال رسیده حال نیز صحبت و بخاطر ویادی اینجا تخریر

این طور و ختم و از جود ملک وجود ترا تائید غیر و شخص و ظلم

فی الحقيقة فا تم مرخد متی و در حال هشت جناب میز احباب اللہ اقام

رضای حماج حجا همتری و در کاه جمال بھی در صدر معیت مقتدر ملک

با پانصد قوان محبیت مأمور هشت حون مقتدر الملک باور

سفر نمود او را تیرکفت که از صحر جمعت نما حال میز احباب اللہ سفین

سکرداں پیکار و عمل نمده شما بگو شید و نهایت هشت را فرماید

که هشت یاد و باره در صریو یار او را پ در هر لحظه ازان که

باشد بگاریتی تعین شود میل ایران بداندارد یعنی والده من ا

نمیشود قطعیا که با این آید این قضیه بیار لازمت و علیک

البهاء الاجمیع ع تبریز

یا بهی این طران سلیل حضرت شهید جنا بعیز

ایمی است بر سما نامه خسرو کانف و از کشاوی چشمکشی من

باشد خاتمه کشت مارحق ایران و سروران محترم اینیات

تبلیغ پسرخواستان نیز این ناکنیم تا خدا چاره نماید این هم ضعیف ایران است  
 هرمنه میداند اگر و هاست طبیان عادی علاج شوند طبیعت ق  
 آن حضرت حسن است تا ترتیاق فاروقی دهد و مسحون آنها غایبت  
 فرماید چاره بجز این نیست من میدارم که این بزم علیل غایبی است  
 حلیلیان بد و مردم غرض خفت یافته ای با غشی ای مردم آمده است قبل  
 ایران در زیارت شکوه و خلقت بزرگواریست زیرا موطن جمال مبارز  
 جمیع افایم عالم تووجه و نظر خراهم با این خوشبندی نمود و تقدیم بدای  
 کرخان ترقی نماید که انتظار جمیع عاظم و دانایان عالم حیران ماند بهذه  
 شاره کبری بلغه امانت آن و بذا و عذر غشی کن و بسته اینها بعدین  
 در خصوص سیر راحیب السد لرستانه نهایت همت را خواهند نمود بخصوصین  
 محترمین که نذکره فرمودید اگر تصادفاً ملاقات کنندیه بلاغ نمائند  
 که ما در حق ایشان دعا نکنیم و در آنچه سبب عزت ابدیه ایران و ایرانیا  
 بگوییم بحضرت اخوی نهایت هر بانی از قبل من رسائید  
 و بگویید که در هر داگری ازدواج حکومت چون مستخدم کرد و شنید  
 وزیر از ارام نمیرد بخدمت دولت و ملت پردازد و نهایت را  
 و صداقت و امانت و میاکی و آزادکی اش بات خاید و بتوحید خود  
 و لو جزئی باشد قناعت کنند و از جمیع الود که همانش و مقدم  
 باشد تا و افحی کرده که بهانیان و مشتکان آسمانه و حضرت  
 بعال انسانی علی انسخوص وطن خوشی رزوی ندارند و این وصایا

باید دستور العمل جمیع به اینان که خدمت و مخصوص کشته اند  
کردد آنچه ارسال نموده بود یقیض و صوشت آن می چند پیش از اساله  
و علیک البهار الاجمیع ع ع سلام

طهران

خاتمه غامصله دو افراد ش علیه بہار الله الاجمیع  
بیانی لخیان یوسف

ای بزرگ انجمن نامه تو رسید و از دو فایع طهران و پرشیان افکار ایرانیان  
شیخ منضلی هر قوم بود حق بجانب ثبات این طوفان سزاوار آه  
و افعان است وقت ناله و نه ببل پایان ولی این رخصیان خود  
ایرانیان ملاحظه نماید کار قوم پسر ایلان درند پیغمبر تخته نشید  
چه بینانها برای دادند چند رقص شنیدند نمودند پیشتر زنان  
اسیکردن چند رطفلا ن شیر خوار را بخواهید اما راز دند جسمی کی  
شرحه شرحه را سوزانند حکمین نیست که بیچ علی تی شیرماند اگر دانه باک درخا  
بنیشان خرم منبار کی بدست آید چون تهمتین در زین کشته شود  
لرسته زوان حسین حاصل خرم کردد ملاحظه نماید که انتقام در  
چین غرقا ب لوم با وجود استراق در بلا یا بسیر و سامان و خانف  
و هر سان باز یاران را پذیرن کلوان نمایند در همین پند روزه دفعه  
تهم خناب میزرا بایان را نصف شب در ب غانه در زند و ان مظلوم

بالچشمهاست محبت آن شر را درون خانه بردند و عایت حرمت  
 حجری داشت دفعتی کلوله با سینه امظلوم زدن و اهل اطفال را نیاله  
 و فرید او را دند در صفات عراق بین چکر دند با وجود این چنگها  
 بریده و دندانها ریخته باز از کفرصتی یا بند لقین بد این بسیع یارا زا  
 هفت تیر و شمشیر شیر نمایند با وجود این اعمال و این نوایا استه  
 خدا نیز پسین نماید ولی شما باید با کل نهایت محبت و هر با  
 و صدق و فادخیر خواهی باشید و درین سیل جان نشانی کنید  
 و صریح هر خدمی باشید و در مان هر دردی هر شفته را مادر عذر  
 فرات باشید و هر کسر منی را مائد آسمانی رتب الایات  
 هر رضی را پرستار باشید و هر قلبای خوف و بیم را پناه  
 امن فی امان ولی هر امور سیاسی چنانکه از نیش گذشت اینا مدار خلیفه  
 زیر انبعث قاطع جمال مبارک مداخله ممنوع است و طبیعت الہی الہ

بوا بھی

طناجات لطلب المغفرة لمن صعد الى الشجنا ب غلام حسین عليه السلام

خطبایک الابنی

بکھر  
بچو

الله آللی قد طا طیر من طیور بیاض العرفان الی حدائق قد کارک

وَرَجَعَ شِيمٌ مِنْ نَهَارٍ عَبَا ضَلَالًا يَقَانَ إِلَى حِسْبٍ غَمَّا تِيكَ وَكَانَ بِنْزِيكَ  
وَعُودَهُ الْيَكَ وَوَفَدَ عَلَيْكَ دُعَى لِكَ نَشْتَقَّ عَلَى بَنَانِي خَيْكَ  
مَسْتَقِيَا عَلَى هَرَكَ اِمْتَشَّبَّثًا بِعَرْوَةِ دِينِكَ ثَابِيَا عَلَى عَيْدِكَ وَقَبَّكَ  
إِيرَبَ تَوْرَدَ حَمَّهُ بِالْعَفْوِ وَلِغَفَرَانِ وَادْخَلَهُ فِي مَلَكُوكَ يَارِي أَنَّ  
وَهَكَنْهُ فِي جَوَارِ حَمَّكَ يَا حَنَانَ يَا مَنَانَ وَشَرَفَهُ بِلَقَا كَمَكَ فِي  
قَطْبِ بَهْنَانِ اِتِكَ اِنْتَ الصِّرَارِ لَكَ لِمَسْتَعَانِ عَعْ مَهَانَكَ

طهان خا ب آ غلام صر من اور کر لقا در شب نی متعدد تر کم  
یا ماحی چن ہو سر

این مسوب آن نفس مطهّر رضیه‌سرمیه این صحبت ها ملکه قلوب  
عموم را پرخون نمود و جان دل را زرا بگزرن حسرت لی مامان  
انداخت هیرشی کرایان است و هر دل برایان جمیع خبائث تصویب  
عبدالربه آن هیات تعلق را باود است ولی وقوع این صحبت را  
حکمت بالغه ستور و مکنون هر چیزی با عاقبت موئی و هر چیزی  
قادی این حاجیت کل سرشار است و هر نفس عاقبت از هر چیزی  
کرد و بجهان دیگر شتابد و حکمت آنها پسین اقتضا نمایند و حقیقتیں  
عنایت است وهم مهویت چنانکه غیریوب از عالم رحم و دخول آن

از توقیفات حمد نیه است و هم پیش خروج از این جهان و  
دخول در جهان جان از ظلم موافی است بحضرت رحمه عذایت  
قصوی روحانیان و قصو از حیات در آن عالم دنیا آن است  
که این کتاب فیض بدهی نماید و روحی بنور ایان روش نماید  
اعزین تلقین نوشد و بلکوت آنی لی برد و کتاب فضائل عالم  
انسانی نماید و بر ضایی آنی موقش شود آن بزرگوار احکم نهاد  
این موافیست فائز پس زان بقا از این جهان لر فرمی نه لش  
خر خاتمه ظلم مویبست حضرت رحمانیت و احکم نهاد آن فائز کرد  
جمع متعلقین آن در کاه کبری از قبل من شلی همید و نواشرش گنید میباوا  
ما یو شنید و نویسید کردند همید گل بخدا و نصره باز است نظر خدنا  
مشکوره نزدیک در کاه کبری آشاد مقام او مقرر کردید نه فایکرا  
علی ہذا افضل الخطیم تقدیرین مویبست را بدان و علیک الہم ادالا  
ع نع عالم

نحل سارک  
خواهیم  
جناب لا علام معلم علیک السلام و شناوه تحيت اهل مکو  
الابھی فتحیقه در خدمت امراء اللہ شانی شنین من اور کل قاد و رتبه حرم  
حاجی میرزا عباس دلخی پڑھنے اور روشیش نخودی بیان کرد که تحریر  
مکن نبود حال زوارہ اندکی تحریر پر داشتم مکاییت چیف را برای نید  
جمعیت چیز انتیت ابدع ابھی بلا غ دارید عبد البهاء عباس

هوا لا بجهی

ط جا ب میرزا غلام حسین علیه السلام هوا لا بجهی تیش  
هوا لا بجهی

نحوی بد  
۷

ای قبیله بجهت السنه درین وقت که برودت قلب دل هال و شادی از ای احاطه  
و خمودت نفس در روح اهل طبیعته سفلی را استیلا کرده و خشمیت  
شعله زدن و شوری بیفکن حرارتی امرازکن و سوی و دزو  
اطهار فرما لسان فصح بجود و نطق بلطف بخواه برها فاض  
شو و دلیل واضح که بخدمت پیش و حکم فارق بشنو صدر  
از اسرار خشرخ کن و قلی از انوار منبر طنا حاممه حدائقه توی  
شو و عنده لیب کلزار تفرید کرد مؤبیت الله بهم ای  
و خلق رتب کریم حیتم است رجایی بزرگ افضل و جود  
و همید شدید بکرمیش آبدار مآثرملکوت بینی و آمات  
جبروت استماع کنی کبیر علی وجہ مقدسه الورقة الازغیه الد  
الطبیعته الکرمیه و علی الورقة اسخاف صعده اسخاشعه ضلعک ای  
لیله و علی اینک لنجیب المخوف بعنایت

رَبُّ الْمُتَعَالِ وَالْبَهَاءَ

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ جَنَانَ اللَّهِ  
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ جَنَانَ اللَّهِ

(۵۶)

هو الا بھی

ط جا ب میز ا غلام حسین هن حق علیہ بہار ا نہ الا بھی ملا خدا

هو الا بھی

ای شیدای روی الحجی حق این کرۂ خاک آشیان مرغ خاکی دپر زندہ طلما  
 ائمہ ا پر زندگان حدائق آئی آشیان برای خرابه دیرینه نهایتے  
 دراین کلخن فانی نجفت سبلکه کل وفات استیاق کلخن حماقی و آرزوی لاثر دارد  
 روحانی کنند از قفن بوت نجات طلبند و در خباری لکشای  
 جبروت حیات جویند علی شخصی آن طبیر حدقیقہ ذرا کل بجلستان اپر وا زکو  
 و دریاض قدس فروع سدره اشیاء ساخت دیکر شما اک از این  
 محظون دلخون ہستید او در نهایت سور و سور در جوار حست کبریٰ کشیل  
 و تصحیح و تقدیر مشغول ربت ادخل لورقه الگریه اطلاعه فی حدائق توحید  
 و خجۃ تقدیر کر آنکا نت الفقوه العطوف الرحم من ملائک

ع ش



طهران جا ب ا غلام حسین علیہ بہار اللہ

جو واللہ

جا ب ا غلامی در پناہ حق باش و مشمول بخاطر عبادت  
 مکاتیب شماریہ بوستہ راغعون حسینیہ بنویں پوریہ  
 جا ب ا احمد و ازا و بعد البهاء نام فضی میکل فرم ندارد بمحب  
 دستور العمل من عمل نہ عبد البهاء عباس مقامیہ

خواہد

طهران جناباً مغلّف دو افروش علیه بہاء اللہ  
خطب برکت بیوی الله

ایثابت بر سیان جمیع مکاتیب تا پیشتر خوش نامه با جمیع روا  
رسید مطمئن باش فرضت بیش از این تینت جمیع یاران را تجسس باشند  
عبدالبهاء عباس ممتاز

طهران کامیر اغلا معلمی دو افروش علیه بہاء اللہ  
یا صاحبی العین جو والله

ایثابت بر سیان مکاتیب سیکه ارسال نموده بودی  
از وقاریع طهران نهایت اخراج خداد آرزوون و صون خوش  
همین یکمیج که این طعنان سایان شد و راحت و آسانی حاصل  
کرد لانه لک الاله لا نصائح ووصایا عبدالبهاء تائی  
بایزیان ننموده و ننماید و سبب جمیع مشکلات یعنی مکمله  
امید خنامت که بعد شنبه شوند و علیک البهاء الاربع  
روی پاکت یو ششم طهران را با اسم من هر قوم نمائند و آن  
پاکت را در پاکت دیگر بکنارید روی پاکت ثانی را با اسم فاطمه  
نیزی مرقوم دارید ع معنا

طهران اجزاء دو خانه آقا غلامعلی علیهم بیا، اللہ الٰ

نحویک

ایین کان حضرت مقصود خاچ آقا غلامعلی وارد و  
از این و ایقان و خلوص آن یاران نهایت سماش بینا میزد  
لهذه امور ش سرور کردید از اطاف خاصه ش غفور  
میدعو فور است که در پناه پیر نوح طهور موئی بند ما شکوه  
کردید و در در کاه احديت مقبول و قدرت با بشيء و علیکم آباء  
الابني ع ع

حواله همیشہ  
طهران یاران داماد حسن علیهم السلام البهاء اللہ

حواله

نحویک



ایران هر بان داما رحمن الآن در باریش مشغول تحریر  
این ناخصار شتم جناب آقا غلامعلی ذکر بسیج یاران آنکه ماد  
رحمان منوذد و عبد البهاء در حق کل زملکوت ابی سرور دل و  
جان رجا نماید مطلب شایید که کل در تقدیر و همواره بیا دیاران  
داما حضرت رب هر بانم و هر کجا جواب دیا خطاب  
منفصل نکاشتن آرزو دارم ولی تحیل مخفی و جناب  
آقا غلامعلی تفصیل حال را بیان خواهند منود ع

متاخر

طهرن ناصره جناب آفغان عالمي دو افروش علیه السلام  
خواهیک هوالله

جناب آفغان عالمي زحمات شاهزادی بود حوال  
که عبد البهای بشرق مرجهت کرد بیشتر خواهد گشت حضرت  
عبدالله از ملکوت ابی ترا بهز اخیرین نیاید که احکم تعلیم  
او خوب از خسده برآئی مطمئن ش که حضرت خان غفار خدا  
باستان جمالی محی دل سلطنت جهان عظمت و علیک  
البهای والابهی عبد البهای بشر تسبیح

این کتاب مستطاب که از براعمه فضل و عطا خواهد بود عبد البهای روحی  
القداده نازل حجب مخلق مقدس و حانی مرکزی طهرن بر تحریر  
موافق و موید شد کشتن عیوب الرحمن حقیقی شیرازی الذی من انبیة  
ویرجو العبد تسلیم کنم لکم انسان لغیز که ذنوبه بافضل  
و الملوکیتة والاکرام

نی ۷ ربیع الاولی ۱۳۴۶ مطابق ۲۱ شهر پوری ماه ۱۳۰۷ در پاریز  
شهر القمر شه من طهور لحظه ایسیان روح ماسواه فله

طهان خاچ محمد ولد حاجی خورعلی بن عمر علیهم السلام علیها بحث ایش  
کجاست ہوائی

ای بسم الله الرحمن الرحيم مقدس نار خضراء مفصل بود ایکار اعجاز است بیغول  
گردید زیرا خضراء درین دین خانست که بالطاف مفصل موافق گردید  
و علیک السلام و الاصل عبدالمجید عباس ۱۳۷۵ رجیس ۲۴ میما

حصار

ہر الاجمیع

کریم اعلیٰ

حسب زیرا حیر اخی کریم اعلیٰ که ناصر علیہ السلام بہاء اللہ الاعظم

ہر الاجمیع یامن توبہ وجہه للذی فطر السموات والارض مفصل و موتی جلال  
و حق چیز فرموده که کل را دھل تبریت گرفته و با براع طفحت و عطا  
ملکت اوصیش جباره و معاشر فرموده کو ما باید قدر این نظرخانات رخاسته باشد  
و بیان جمیع عالم تاذیر مؤمنش در زرعه وجود نایت گرد و دامداد علیش راضی شد  
این جمیع وکیلش بجهت حصل نتائج فیض اذیره طوری است و لیکن عذر میگیرد

طهان بر امامه جنب ہے میرزا علی کبر میرزا

سپروردار جذب میرزا خورمود

علیہ الحمد والصلوة

برهنه از بات برپیان مکتب بحضور فرماندار گردید و پیشون به عوام اخراج شد اخراج دل از قید آب دلخواه بزرگ خان مهرداد دشت داشت جان پر شرارت باشد و در خان در بحث مررت که اگرچه فربت روایت شده ام است دمحجت و عرفان حضرت پیغمبر نهاد را می دانند این احکام نهاد در برخیش کرد که در کار آن توجه بسیار اعکن دست آورده روح آبدین طلب دلکلمان و شیخ رساند و نادر و برا ہیں کن ایستاده ایم برخیش مطیع باش مکتب بیان کن پس سیو مارکار در قوم گردید در علی از زیر بست پندر علیک التحیه بخش غیر ایستاده

در طی این نهادت پنجه دعیک آنچه داشتند را غیر مبتدا کردند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَبْبُ الْأَيْرَادِ تَحْمِدُ حَلْبَةَ بَهَارَ كَهْرَبَهُ لَهْلَسْ مَدْلُوكَهُ كَانْدَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطه اس

اُربَتْ هَرَابِه قَدْرَمَه الْيَكْ بِصَفَّةِ تَاجِه وَصَفَّةِ نَاجِه وَكَيْنَةِ فَالِه دَقَبْ نَجَنْسِه لِلْمَلَكَتْ يَوْهَد  
دَرَجْ سَبَبَرْ نَفَعِه مَتْ قَدْرَيْكْ دِبَصَنْغَلِيْكْ دِصَدْرَشَجَلِيْكْ دَأْذَنْ سَخَنَه لِلْكَلَكَتْ وَدِبَصَنْ  
مَوْهَه بَحَالْ قَيْمَتَكْ اُربَتْ بَثَتْ قَرِيمَه عَمَدَكْ دِينَه كَتْ دِجَيْه مَغَرَفَه مَصَوَّه بَكَفَه  
خَنَقَه دَوْهَه كَتْ اِنْكَانَاتْ لَحَاظَه لَطَرْ لَصَتَه لَعَزَرَه لَعَزَرَه لَعَزَرَه لَعَزَرَه



صفحه هشت  
۱ باقشار خاپ بیزرا عبد الکریم شیرازی امر مرز پهان تمحیر در صد تاب خنی  
از الماح طرازات و تجذبات دشادات دشراحت دارسال بیدخانه لکنیس و  
فرانسه ذیر نسخه در حباب عیر افات فاضی

۲ شیراز باقشار خاپ عبد الکریم نمود غایت من طاف حوله لاما بیش ریه دامر  
بخصوص و قدی بخت

۳ باقشار بخت زر زیرا خنده نقی فان قصر اطاعت پهان با در شکرانه از طراف رف  
در ابع زنده غایت در حق آقا بیزرا صفت شاهزاد بخت لامحمد اشم کاشی دسته شاهزاده  
همشیره دارماجعا، طهان در سرک سعایم آلمیه زنده مرزت در حق آقا بیزرا صیب شاه

تمهیر رضیج خیر خان  
۴ پیش رنگند هضرت صدر رضی خاپ آقا بیزرا نقی خیاط امیر هضرت عبد هبایه بیهی پ

تحفه زنگنه پهان رسن آلمیه رسان بارک در خصوص صهاب کشف

۵ طهان باقشار بخت آقا بیزرا نقی خیاط قصر نمود غایت ثاق غلط آلمی در حق بخت  
آقا بیزرا عبد الکریم در بخت لاسینه سین در بخت بسندار نمی قصر در بخت آقا بخت در بخت

تمهیر خان رضیخ هضرت رسن آیه بارک سیمیر شاه بعد عسیر سیا

۶ طهان باقشار بخت زر زیرا خنده نقی خان خیاط فرمی انته شاه دالدویشان هاشم

والله قدرت شاه آقا بیزرا محمد آمدرت شاه آحمدت شاه انته شاه بدل خانم  
بیان مقص شارع قدر در خصوص صدیث نذکر هنوز نمیکه در زایم سابق در

صفحه دویست و نهم قسم صحیح حرف خ هرگز در  
صداره طهان با فشار خوب آمیزه اتفاقی خیاط قمی نهر غایت حضرت عضن اسما عالم  
در حق مشایه  
۱۴ طهان با فشار خوب آمیزه اتفاقی خیاط قمی نهر غایت حضرت رله البر کسری مشایه زیر  
گشیش در این در  
۱۵ طهان با فشار خوب آمیزه اتفاقی خیاط قمی نفع حضرت من را داده به مشایه  
بلک در نسخه تیلم و رضا  
۱۶ طهان با فشار خوب آمیزه اتفاقی خیاط نهر غایت فرع شبانه هر دویم در  
مشایه رسام بخوب آنچه حسن عارف دین شرط عزان  
۱۷ هر آن با فشار آقا بابا ابن سحن نهر غایت حضرت عبد الهباد در حق  
در جاده در رو در رو در مادر لشان بشریمه الکرمی  
۱۸ طهان با فشار خوب سرزا آقا جان و خوب عذر رجب بیت اخیر  
عبد الهباد برادر شکر زند بدرگاه بکرها لز فرزند هر است ایان  
۱۹ طهان با فشار خوب سرزا آقا جان بزرگ بیت ایان رعزت اولاد  
لیقوب  
۲۰ طهان با فشار خوب سرزا آقا جان بزرگ بیت سین رذات روح حسن عذیز  
رغنای حسینی

صفحه  
۱۹ طران با فتحار خوب بیزرا آقا حبیب سید محمد حضرت عبد البهای را کجا  
خوش شد رایه در تدقیق این لوح بارگ است لوح دیگری است که شاهزاده در تدقیق  
والده این را لز قصدان مصادعه الایه نشست سیفرا میند

۲۰ کاشان با فتحار آمیزرا رکان آمیزرا شعبان چهی بیزرا داده بیکه  
عبد البهای در شیوه نفس شدسته لوز کاشان بجهوت گردیده اند

۲۱ طران با فتحار خوب شهدی نقی بیزی لوح بارگ حضرت عبد البهای ب  
ترکه در بود کمرت در حق شاهزاده

۲۲ طران با فتحار خوب بیف شه این شهید تربی امر حضرت برمه الدویلی عزیز  
القیاد لوز کمرت و نهاد کمرت در حق عده لوز اخاء

۲۳ طران با فتحار خوب شهدی نقی بیزی لوح بارگ حضرت عبد البهای ب  
ترکه در بیان بارگ در طفرع جمال بھی لزاق آصدت در بیان بیان زندگانی

بنجت دیدار

۲۴ طران با فتحار بز کا محمد نقی کر بلز میان اکبر میان ترکه بنه عون  
آیینه هش لوزگان نقش ماسا آزاد شد قادر با قیاس از از شمس حشقیت سکردر  
در تدقیق لوح بیان (روایت برمان) سیفرا میند بدینه شرق پیر آفاق پیر آفاق  
و غرب آتی ترک را جاگت لوز بیان رفت و پیر تدقیق آن بیان (روایت برمان)  
آلرشید سیفرا میند همک نشستار رشراق از در پس طوبی برادر برادر دیانتا

صفحه  
هزت

بکل شمار

۴۷ کردستان با تقدیر ته اش راضی است می پان حضرت حسن بشاره باز خود را  
و امر به دست بعض از اماهی در تغییر عزت (تمه)

۴۸ با تقدیر خوب نوره باز حضرت عبد الهادی در حرکت جام پیشنه غیر ضریبه  
گردش لرخن حرکت حضرت حسن

۴۹ لرخان (با هدف لقمه زردا) خطر برتر شیخ بشاره دیده و دعوه و لزد  
آجیه با تقدیر عالمه ایشان طلاق سفراحت بهم آمیزد این عجیبین اخواز

۵۰ لرخان (اری یاران آهر) نفع حضرت عبد الهادی حسن سرک با همیض حلن دیدم

ترتیل از صفاتش

۵۱ کردستان با تقدیر خوب بیزرا رسیده و لزاجیه و دارای احقر خود

غذایت میان حضرت احمدیت در حق آنان و زول منع طلاق تائید

۵۲ کردستان با تقدیر خوب بیزرا رسیده صفتی خطر غذایت حضرت ولی اکبر  
بشاره دیده صدیر عجیب آمیزد از زرته و جنبشه کرده است اش راضیه

۵۳ کردستان با تقدیر ته اش در قدر راضیه باز مرز پان اکبر حسن سرک د

محبت خطر ص باز دن خود و رحیم خول ایشان بشریعه الامم

۵۴ کردستان با تقدیر آنور ته طهور غذایت حضرت عبد الهادی با خبار کردستان

امر باسال متنی لز نظریان سامان و بایمان دیر

صفحه  
این سنتیج با فتحار خب آمیزرا اسد شه صفحه از طهر غایت حضرت  
من طف حوله الا سما دنبت بیش را  
۴۲ همان با فتحار خب آندر شه تفسیرین رایت که ته در خرس رویا را  
ش راهی و اذن حضرت بخان آمیزرا عباس خان راه شه سکنه در جای غرفت  
در حق او بر آندر شه  
این کریم اون با فتحار خب شهدی حسن نژاد امر حضرت بنزاده بهشت آزاد  
در دار شنگرانه برگاه خی قدم لرز و میل چشم خات  
۴۳ . . . خب شهدی حسن نژاد نژد نجات لرز قدم ثاقب اهر در حق

طبقه هاید  
هم کردستان با فتحار خب آمیزرا اسد شه صفحه از وعده لوز ایضا روانه ایم  
طهر غایت حضرت عبد الهادی در حق آنان در بارگشتل ایید  
هم کریم اه با فتحار خب بر زر محمد امریاق اهر با دار شنگرانه باشند  
جمل قدم لرز فرز عقام محمد  
۴۴ بدن عنوان فرز عده ایم بین بان رفعه طلاق تولد صفت نامه ۱۰۰۰ هجری  
بعد خسنه صد هزار در زنگ است ولما الففت خسنه کشم در گیگ سرمهن محروم شد  
ایم کریم اه با فتحار خب آن حسن نژاد هماند بیان حضرت عبد الهادی  
در نظر نزد کلمه الایه با قدر آفاق روح خود را نزد ایران

حضرت صفوی کردستان آنچه رخاب مشهدی حسن نظری دارد ممکن است اینجا به ترتیب  
۴۸ حضرت فریم بین بیان طلاق توکل عزیز برداشت لشکر نزدیک چنان پروردگاری  
در برگردان عالم از اینگردد و حیرزاده آینه ملاعنه شود . . .  
۴۹ درستینج احمد را آنچه رخاب خان عمو دعده لزماً اینجا در این آنچه  
بن حضرت عبدالهنا و در برادرت نویش مسند و عروج بخطاب لامکان و مان  
یخوارگان چنین در زنجیر همان نمایش را داشت و در برادر آب زنگ  
۵۰ کردستان احمد را آنچه رخاب آقای میرزا احمد شه دعده لزماً از  
اجباره نهاد غایمت طمعت پهلوی روحی احمد اف این و مانگیز بعیی در زنج  
اخلاف حباب می خبرد که میرزا احمد شه در خواب سیم برای همین بیشتر  
۵۱ ط آنچه رخاب میرزا حق در در طهر غایبت حضرت عبدالهنا در حق  
ولامبردک بپسید را که  
۵۲ ط آنچه رخاب میرزا حق در در نصیح حضرت زنده حرف حوله اسلام و در  
رنها حق تنفس لاصر طهر اسرار عطاء را در کنیت وجود ن  
۵۳ آنچه رخاب در درست عده خاله جناب میرزا جعیب میاق حضرت در درگاه مان  
اصح باطن توکل قبر شد . . . حال در یکجه دیگر کش و سیر و سفر دیگر کن یعنی از  
اسکان برآگان ریخت نه آثار عهد رسماً بزرگان را در ملاعنه شده کان  
۵۴ آنچه راته همیشید آقای میرزا شورخ لکهور غایبت حضرت عبدالهنا در حق

حضرت

صفحه ۵۱ با پیغامبر خوب بیزرا استحق خان زاده و خوب بعد از نظر عذایت مرکز عهد  
در حق شریعتها

صفحه ۵۲ با پیغامبر خوب بیزرا ایکس جناب بیزرا العین دوست رجاء  
طلعت پیان در فران اقتصم کاشان و صبوره کلمه شه در آن سامان  
صفحه ۵۳ همان با پیغامبر خوب آقا بیزرا استحق و آقا بیزرا رکیان و آقا بیزرا فرج شه در  
بیان حضرت

صفحات و صفات عالمان ذ در بود مراعت لائمه  
صفحه ۵۴ کاشان با پیغامبر خوب خواجه رسی دعده لازماً اخراج پاکیزه همان حضرت نزدی  
بین پیان جان اقرا ناطق تو ز لاصح ... هر چهار بصیرتگیه قوت شاهد داشت  
روشن شست و هر چهار بصیرت قدریز اصیرت چون قوت شاهد داشت دیده

برایت ...  
صفحه ۵۵ با پیغامبر خوب آقا بیزرا استحق خان نخداد رجاء و حضرت عبد الله بهادر در حضرت

حضرت سحق و نصف ذ در قرآنکاره و الامر  
ای کاشان با پیغامبر خوب آقا شکر شه بنی ایلام حسین جناب آقا محمد باقر

امر مرکز پیان در اول سکونه مرگه و حضرت بیزان لرز غزان بمحال رکن

کوه با پیغامبر خوب آقا سحق نظر عذایت حضرت عبد الله بهادر در حق شریعت رجاء

حضرت آقا ایاض

صفحه ۵۶ کاشان با پیغامبر خوب آقا بیزرا استحق نظر عذایت حضرت من اراده بهادر

صفحه نهم  
میوه با تھا ز اطفال مرحوم آقا بصر ز دل نجات طلب شفعت در حق آقا سید  
میوه آقا جابر لکه در شرق لا ذکار کاشان اعانت نموده در مخزن حضرت  
اما اگر من تردد نجات لزیلا هم شیاق آنها طلب تائید در حق آنان بر کلمه  
بنل اعانت بهجه شرق لا ذکار  
میوه کی با تھا ز خوب بزرگ محمد اور سعیم ابن آقا محمد عاصم اعلیه السلام  
طلب شفعت لزیلا هم شیاق آنها در حق آقا محمد عاصم مرفع  
میوه شیخت با تھا ز جن بیل قرب سراییه طهور غایت حضرت عجب ہبہ اور حق  
شارسیه راز رکھت و بجز دست دشمن رکن ترقی برخی صافی  
میوه شیخت با تھا ز جن بزرگ آنها در طهور غایت حضرت بولالو در حق ای  
رعدم اجازہ ترقی نظر نقصان حکمت در بذرگرت ذر بارہ آقا یوسف راجح سارہ  
میوه فردن شمشاد را تھا ز جن آقا فاضل دجنی آقا سعیم و فضیلہ فرمود  
رضخان و عموم اجاتا اگر طهور غایت طمعت پیمان در حق آنان در جا شرفة در کام

علم اپنے

میوه شمشاد را تھا ز جن اگر تردد نجات طلب تائید لزیل قدم شیاق آقا در حق اپنے  
میوه با تھا ز جن آقا سعیم شمشاد در سیان ہان حضرت بزرگ عذرا کرد  
لزار لرہ حکمرت دخیر خواه عین حضرت ماجد اگر طلب عفو غفران در حق اور فرز  
میوه با تھا ز جن آقا بزرگ عبد الراب کاشذ بیان حضرت عجب ہبہ اور خبر

دشت

صفحه

عبدالرَّاب شاهزاده در برابر ظهر روح در حیان آن عبدالرَّاب در فریضه الرَّاب زاده  
۷۵ هاشمی خوب آغاز نمایز را عبدالرَّاب نزول مراجعت از خوارش و لطف کردند خوب.

۷۶ صفویان هاشمار خوب برگشته و خوب فتح آنهاه لکه در غایت در روز عدهم نزد  
حق آنان در عدهه لازم است داماد حجای

۷۷ هاشمار بخواست که محمد خان مجید شیاق رب مجید لزاب بزرگ شده و فرق  
در عراق نجف نزد آفاق و قصیر زحمات خود را ن در خدمات مدرسه

۷۸ طهوان هاشمار خوب رکور محمد خان بیان طلعت سان در خواجه دانستاب

لریان برهنه اخرباب دانم رهم برا آبادس دان آن  
۷۹ ط هاشمار خوب آغاز نمایز را غایت شه خان و آغاز نزد علف شه خان و آن  
نمایز را برپیش شه خان را فاریع بده به با واف را نمایز را سمعید خان و لکمیز را حشمی  
نزول مراجعت صدر شیاق بگاه حضرت فاضل الحجاجات طلب سمع نظرت علود در جا

در حق خوب دکتر محمد خان فرجع

۸۰ برهنه خوب آغاز عبدالرَّاب نزول هاشمار و لطفه محترمه استه شاهزاده  
آخر آن عبدالجین آخر آن جمال همشیر و ربانی خرم خسرو خانه در حضیه مردم سلطنه

مردان بر خوب آغاز نمایز را غایت حضرت عبداله برا و لطف آمید در حق ایان  
۸۱ نیز لازم هاشمار استه شورا همشیر خوب بخوبی طلاق سان طلعت

پیان در حدود تقدیم فیض نکوت کند در عالم نارت رسالت در شرکت بر جمل و

# صفحه نهم

برآت جمال دلهرت گرگ سمعن با خذاب اد  
 علیه سفراً ناخوار بخوا آقا فخر شه ز رسنچیه حضرت عبد اله راه از شیری  
 شارلیه طلب شماره از دادگاه طرم رفوارش در فحص با زانه کان آقا تجربه  
 در حرم مرحم دنمه شه را لرده را مائده با آقا مجسون در توهه کسر بجهة اطفال

۱۵ شیراز ناخوار بخوا آقا فخر شه ثارت قلم میاق درست غام بدگاه  
 حق تسلی طلب شمرل فضل در باره شارلیه

۱۶ طهران ناخوار حضرت شیراز اهلاء رست طلعت میاق از زیرل چهارم  
 خطابه از حضرت رست ایش و شرح بخت منع حکمه شمیران در باغ چهارشنبه  
 گیوال در بستان کسر سر علیک مکرت بود  
 ۱۷ آباده ناخوار بخوا افغان سدره ببارده آقا سید آقا اهلاء رضایت  
 از شرکه برای راجح برسته

۱۸ شیراز ناخوار بخوا لهر غذیت همان حضرت گن در حق شارله

۱۹ ناخوار راه نوح خشم امریاق آبرشت راهها در برداز شادیه از فوز بدهسته

۲۰ طهران ناخوار هر تهه ما نوح طور غذیت حضرت عبد اله راه در حق شارله

۲۱ شیراز ناخوار حضرت حسین ابن محمد ابراز شرت همان حضرت زردان

لرزش رکبه بوکله وندی شدل ابراهیم و بخیز آشایدن گلابت منزوح شهدجهه  
 استفاده لذ مرض

صفحه  
۹۱ شیراز با تھار جنگل سنجح ابراهیم طهر غایت میان رتب غفران  
منشائیه طلب غفران در حق اب مرفع  
۹۲ طران با تھار جنگل پیر اکرم طهر غایت حضرت عبد الهبیه در حق شاپریه  
حضرت دوکتو زین الشریعه خان و حضرت دوکتو ابراط خان  
۹۳ طران با تھار جنگل پیر اکرم طهر غایت حضرت فخر حافظ حوله الاماء  
با شاپریه و احصاره تشرف ناشدن پسر لز طرق فقاز  
۹۴ ط با تھار جنگل پیر اکرم مجید و حسین هم حق لز استهامت رضا شاه  
۹۵ شیراز با تھار جنگل محمد کرم قرا کزیل محمد طمعت میان بدرگاه ایمان  
شمول نظر حق آبله در باره شاپریه و نورشدن بیرون یان  
۹۶ قتل باد با تھار حضرت احمد شاه طهر خزن میان بکار از شهادت اجبار و  
حضرت احمد فرداد را شرعا دامن با همام در ساخمان شرق الاذکار و پیان  
بادرگاه در حق همچنان پیر تمیز بر ترتیب در خارش زبان را بتست میگش  
۹۷ شیراز با تھار پسر دسترا اشرون امر میان حضرت بشار ایمان با دلکشانه  
بدرگاه همچنان در حق پیر و حرکت در دیار دشنهای هشتاد هزاره ضمیمه  
۹۸ با تھار جنگل محمد طمعت افندی سیان طمعت یان در نمایه هرگاه  
مانع نزد آنگاهه حسنه ایمان ایمان نزد خودش و همین زمانه  
۹۹ صفویان با تھار جنگل بیفت آنچه بیان حضرت عبد الهبیه در طرق

- صفحه نهم
- لزد هرست در زجاجه اصدت نیفون شاق  
۹۹ بعزان (ای شمس از دخنه) هضرت عبده بهار بین بان افعان عزیز  
۱۰۰ آن را از فتن خوشت و لکن روض خوشنتر ...  
۹۹ طران باشمار جنب محمد ولد هجر محمد بن عممه رجا هضرت علیه السلام  
رشکل الطاف الامه
- ۱۰۰ بروز عزیز تزلنجات هم شاق طبیعت اید در حق اجای در امداد علی  
۱۰۱ ط باشمار جنب آقای عسکر نهر غایت نظر عورتیت در حق شاهزاد  
در زیر روح تزلنجات و استغاثه برگاه که از محفوظ از سهام شهاد  
۱۰۲ ط باشمار جنب آقای عسکر شاق خر قدم بین بان بان زمان هنر و نه  
پسر بانه ۱۰۳ رئی خود پر سوچ بوسی برآر که بازی مدارع رسید و خود را نکی  
که فیفا شریق روز راسترق نماید ...  
۱۰۴ ط باشمار جنب آقای عسکر میز طمعت پان در زمکنه نقوش شیر  
بر داشته خوب چون خردیں دستورشان طبقات ترتیبه و خوب دیگر سهستان  
جامه آنکه عالم فانی را زندان طلب نماید  
۱۰۵ ط باشمار حرم جنب آقای عسکر ترتیت هضرت عبده بهار بیان
- صادر در قم طبیعت
- ۱۰۶ ط باشمار جنب آقای عسکر نهر غایت پان تهر شاهزاد

ن

- صفحه  
۱۵ ط با تھار خب آقا بیس شہ بیان حضرت عبدہ بہاری مرتضیٰ عیند  
۱۶ ط با تھار خب آقا محمد ع بیان پمان حضرت زیدان در نشیعہ نویم  
قراء مکرت و سلطنت ناشرت کھر خ دم امر شہ است  
۱۷ ط با تھار خب آقا حسین رضا حضرت عبدہ بہاری لز فخر آمر در لہا  
اجرا ر آخلاق و عمالیہ نایق این درست  
۱۸ ط با تھار خب آقا ع عسکر در در غصہ آقا ع عسکر در در هنریہ آقا ع عسکر  
لیکھر لز اسیاد و امارتہ لکھر غایت پمان آمر در رحیم باران  
۱۹ ط با تھار خب آقا ع عسکر لکھر غصہ طبقت طبقت میاق در رحیم شاہ  
۲۰ ط " " عمر ع عسکر و جمیع اجرا در دلارہ شہ نہزادہ عبدالظیم  
لکھر غصہ طبع عبورت در رحیم شاہ رہی در جمیع اجرا  
۲۱ ط لہان خطاب تھاب آقا حسین نزول مناجات بدرگاہ فخر العاجا  
لز قلم میاق طلب منفرت در بارہ عمر ع عسکر  
۲۲ ط لہان (ای کئی نیچ) بیان فصر آیات در اشاع لز فدا نہیں  
بترہارت آمر در قربانی بوداں جمال رحمی  
۲۳ ط با تھار خب در دلارہ سعیدہ بیان طبقت پمان در جنگ نہ متبرد  
شہارت در کنار آن در راه زیدان  
۲۴ ط با تھار اته در در طبیعتہ والدہ آقا علما باقر امر حضرت عبدہ بہاری مشاہ

صفحه فرست

- در قیام نبر نفحات آنکه  
می باشند از خود بگذرانند
- ۱۱۰ ط با تھار جناب آقا میرزا عکبر طہن بیان حضرت عبید الہما دلار عدم  
صیحت ولاد رده و لبر لازم شرت لز نکیه شخص مرفوع رشیخ بر عید رمان بود
- ۱۱۱ ط با تھار سعفان جناب آقا میرزا عکبر میان صفت پیان بگوش
- پر عرفان و طیان بفضل امکان
- ۱۱۲ ط با تھار جناب آقا محمد حسن خسرو جناب آقا محمد معراجات پیان
- بر کمال حضرت کبر نایر بنا خسنه رشقات غایت و عطا در حق امراء ن
- ۱۱۳ ط با تھار جناب آقا محمد حسن خسرو جناب آقا محمد رضا شدرازه طلاقت
- از فضل جعل رحمه نظمه الفت درخت بن طور
- ۱۱۴ ط با تھار جناب آقا میرزا امین شاه نفحات بیان پیان آنکه هر دو را
- صادق و رسیده ز قریبت در کمال حضرت اصیلت
- ۱۱۵ نزد با تھار جناب چهر میرزا ابراهیم عطاء رزیز طور خلیل علیہ السلام
- در حق شریعت
- ۱۱۶ ط با تھار جناب میرزا اسماعیل جناب مجید آقا
- درخت آقا میرزا عکبر را از حضرت من لرداده شه در تصرف جناب
- میرزا عکبر بقیه نعمت و رسیده حضرت شاهزاده آنان نیز در کاظم ثبوت بر عید
- مشاق آنکه نفحات درسته لقصه بارگاه را از فرستند از اسلام نمایند

- صفحه نهم  
 ۱۱۹ طران خطاب خاچی این شه فتحات نزول نجات از راه  
 شاق آمر طلب سفرت درباره همه شه رالله مشهود  
 ۱۲۰ باشمار خاچی آن محمد حسین زراق ام حضرت عبد الهادی مسائینست  
 وجود و خصم کوی دشت در نزد روح ابلاغ بحث و غایت بر لبه محروم نزد  
 دیگر اطمینان کردت با فاحسن و کریم آقا ذیفیش شه و همه شه خواجه و ایضاً در نزد  
 شهر عطوفت فتحی منعده را چنین در نزول آن نزول نجات طلب نایید در حق  
 شه رسید دنیز در زیر آن روح بیان میگردد در حصول آن بر خاچی آقا حسین و  
 صدر رخابات تقدیسه در حق فرس نکرده در فرق پیر صدیقه  
 ۱۲۲ بدون غمان نزول نجات از ریاعه شاق آن طلب نزول نجات هم کرد  
 ۱۲۳ باش حضرت عبد الهادی در صدر الراوح بردار ختاب با جای ایشان  
 بخواهش حضرت زیر آقا حسین  
 ۱۲۴ طران باشمار خاچی این نزهه صدر اجازه از ریاعه طلعت شیق  
 بترف بخت آتش  
 ۱۲۵ طران باشمار خاچی حسین زراق بیان رت شان در سن کسر سقوط  
 و خصم نزوات الا زنا و را برین غاطین رخون بعلم دیگر شقال یابند ذیفیش  
 ابری محروم ناند و بکان شجاعت شفاعت پسرین در حق انان  
 ۱۲۶ طران باشمار خاچی آن محمد حسین زراق نزول نجات طلب سفرت از  
 هم

نہت

صفحه سر حق نصیبی از نعمت مرفوعہ

۱۲۶ طزان با شمار جنگ آغاز توحید حسین زنگ بیان حضرت علیہ السلام در افاضه از اول حضرت بهادر شاه شرق رغب هالم دسته لال بیان حضرت شیعه که میرزا

ایاک ایاک ان صحیح با صاده بسیاره او کامل نیمیان بکلمه

۱۲۷ با شمار جنگ آغاز توحید حسین زنگ بیان صدعت بیان رفع حضرت علیہ السلام زنگور

و صدعت همکسر عام خوار

۱۲۸ با شمار جنگ آغاز توحید حسین زنگ بیان هر روح شاریه

۱۲۹ طزان با شمار جنگ آغاز توحید حسین زنگ بیان حضرت عبده بهادر در حضور

سمز عفت اهر ایان از طلب غفران روح خوشان غیر ممن در کرد و آن د

سبک است غفران جهت بسیار دخوش در صدر

۱۳۰ یزد با شمار ارتقا بر بحرم آغاز شریان جدار ششیده صبا غریب است

بشت راهیا لرز شهارت قرن دخوش ذمیر غایت والطف روح هرم شهید آقا

مشهیدی حسن در تله سکون طلاق شفقت درباره والده ایشان زخم کردت روح

جنگ آقای علیه سر و آغا علی محمد رئیس شاه سکون سلطان در در دایار

۱۳۱ با شمار جنگ آغاز صغر امرابا در شرمنه هرگذاست رزق لعنت شد

وازن محبت

۱۳۲ شیخ با شمار آغاز صغر طهر غایت بیان حضرت بیجان روح شاریه

صنهج با شماره خاتم فیضت  
۱۲۵ قاعده صنف سر بر زیر طهر غایت عهد حق امر روحانی

۱۲۶ دار آقای صنف امر باد است که از نهاد برگا و حضرت احمد از

زایست مکانی دامیر باعث طهران

۱۲۷ طهران با شماره خاتم قاعده صنف سر بر زیر امر حق حضرت حسن در حکم

۱۲۸ ط با شماره خاتم قاضی محمد امیر ته فاطمه بنت خاتم قاعده بر ته بایه

ساز هنرستان به اینجا در راه خدا ولد را که بس عزت علیمی بر دید پسر

۱۲۹ با شماره خاتم قاضی محمد طهر غایت الطاف از قدم شیخ ابراهیم

۱۳۰ ط با شماره خاتم بیان صفت پیمان در مکانهای بیرون میزان غضم بود

بعد رسانی است

۱۳۱ زیر دلخواه امر حضرت بعد از این قدم محمد رضا برگا و کهر لز اندیشه زد

۱۳۲ صلب پاک قدم بیرون دارد گذارده زیر اغوش سرفت شه نیز را نموده

۱۳۳ با شماره خاتم بیزرا محمد خان انجام حضرت بعد از اینها مشایخه بینی دارد

تریل از مسنه رفت بدره کار زیخان لغفرش نیایم

۱۳۴ تریل نجات طلب ناید لز برابع شاق اهر دختر بیزرا محمد

۱۳۵ با شماره خاتم قاضیین دعده نه لرزنا لهار از اربع امر طهر غایت حضرت

عبدالله زیر حق آنان طلب ناید

۱۳۶ طهران با شماره خاتم بیزرا نصرت طهر غایت از هلم حضرت بر لای اور دختر

٢٣

مشکل ایه از فراگرفتن درس تبلیغ و آیده بندگی بیند هاست و بیرون نمایه  
۱۴۲) عراق عجم باقیتی رجبار آفایزرا الفریه طلاقانه نهاده غذت مرکز چاهن در  
حق شرایب و نهاده کمرت در حق خاچ بیزرا آفغان و خاچ استیخ محمد دیجان  
آفایسلفی رجبار اکبر آقا و رجبار سید فرج الله رجبار آفایزرا مخدر در رجبار فاسیز رجبار  
۱۴۳) باقیتی رجبار بیزرا الفریه حل لقا رها حضرت عیسی دیهاد بندگه از طلاقان  
لغویی بهشت شور که بس سرور طوف یاران گردند

۱۴۷ طران با خارجی ب میرزا نصرت شاه سکان طلاقه ن ظهر عذایت میان حضرت  
میرزا درباره ایشان طلاق نماید

۲۷۱ طران گلزار حبیب میرزا محمد عدنان بیان طبقت همان در زمینه بزمایی در

دشداه آن دلبر بجهیا غزنه است و ذکر میزرا آفغان نوزر صدر این که بر طبق  
شخه نمرخ نست لند خانان خوش با مصلحت هر در رسانید و ذکر

شخص مزخر نسبت کنند خانمان خوش با باصلت هر رسانیده بیکاره  
۱۵. طران با شماره جس سرزا محمد خان شهر غایت حضرت عبدالله درخن

**١٥٠** سخن: نایزیر احمد استغاثه سخنرت عبده همها پادرها و الکی از  
سخنرت: (ز اقصیا ز و اسحقا ز)

۱۵۱ شهید باشگار خاک فایزرا محمد خان نصر عنايت پهان آهن رخوش شاه

وام بیان و تحقیقات

۱۵۳ همدان با همایش بخش آغاز نموده رجایا رحیم خان علی‌خان داریاند علی‌خان برادر

صفحه

- این بطریح لفظ با بیکالخان لاصب هاست آنان دلخواهیت در حق سیرانمده  
و علیین مرکه نایمه در جمیع حکم زنا و حصن دلخواهیت بیت بعد
- ۱۵۴ نزول نجات طلب سخنرت از رایاعظ طلعت بحر دیت بحث دالله لا  
مشهد با شمار خس آن لفظ شبهه مکرر کرد که زیده تم در حق فاریه ضمیره  
۱۵۵ نزول نجات از قدم طلعت همان طلب سخنرت بحث آقامحمد خرازی  
با شمار خس آقامحمد بحضور هدایت نهاده غایت حضرت عصمن شهزاده افلاطون در حق بیش  
۱۵۶ بحث تامه مرشدان بشیف ایان  
همان با شمار خس آقامحمد بجاد من هن نهاده غایت حضرت عبد الهادی  
در حق شاهزاده طلب نایمه

- ۱۵۷ همان با شمار خس آن لفظ شبهه نزدیکی میان طلعت همان عدم ذکر و قاعده  
و حکمیت و بیس عکم بهای دلخواهیت در حق صحیح آمام عباس رضی مرحم آغاز نیمه  
نزول نجات سخنرت در حق آقا ابوالحسن شریس و نزدیم قضا و صدرا فوت شده  
من درین لقصان در حضرت دیان آنکه حضرت عی امام تانی عشر دیو خود فرقان و پسر  
بنده من نهیه اش بزندگ در جمیع حکم میر شرق الا ذکار است بعد
- ۱۵۸ هرم با شمار خس آقامحمد بجاد نزدیکی نهاده غایت در باره خس ایضاً حضرت  
بعمر در حق شریه دزیر لوح بدار نهاده غایت در باره خس ایضاً خس  
۱۵۹ ط با شمار خس آقامسیا احمد صدر طهور غایت حضرت عبد الهادی

صفحه نهم

- در حق شاهزاده داماد افت بهدان در طرف آن پسر اعدا کلمه شاه  
۱۶۱ بعزمان جنگ ابره فضیل شه خاک آفتاب محمد جواد حضرت من طاف  
بین بیان ایچون نهضت ذله بجزیره زمین (آمد تفسیں صبح از شرق بازولار ایشاق و لام  
بجزرالرجد بندر شهزاده نه لرم لشود و لفغاندن لفی سکرتمم یغمون .. .
- ۱۶۲ همان یادخوار ایچر را از خلیب شاق بزیمان بجزر عکس سلطان یاصین  
بایحوم سیاه ضلالت دستگرد بحالت رازفاچ طامت و در رسمت قوت بخت
- ۱۶۳ یادخوار چه سر همان بیان حضرت عبد یهیاء در شرق آفاق نسبه شاق در بد  
رطوب غاشیان جمال همکن و مکرت فر درگان
- ۱۶۴ همان یادخوار جنگ آفتاب محمد جواد نرائے تیشر علم شاپ لز بوت سایه  
بر عده ایچی
- ۱۶۵ کریم یادخوار ایچهار بیان آفتاب محمد عیز طامت پیان بهیه هر خد پیش ایچهار  
نظرا بر درست روی بحقیقت زرگ است
- ۱۶۶ یادخوار جنگ آفتاب محمد جواد نرائے تیشر علم یان لز بوت شاهزاده عده ایچهار  
رام بیلیت امر از الگات ناقنال
- ۱۶۷ نرائے یادخوار جنگ آفتاب هایر دغده ای زر اخبار استشیش حضرت عبد یهیاء  
از سعادت در تیشر جنگ شمشکاران در زمین بیان بیک روح حضرت ایشان
- نفس زنگیر حضرت ایچون روز طلاق

- صفحه ۱۶۸ **ماً تھار بخوبی و با نزول نساجات طلب تایید در مجید از قسم**  
 آکرس در بازه آنها  
 صفحه ۱۶۹ **همان ماً تھار غصہ رنجمند نسبت بین حضرت عبدالعزیز در سیاست خلیفه تبلیغ**  
 ۱۷۰ **ماً تھار خبر از داماد حسن در همان را از اجرد زیارت حسین آنان را غیر معمول  
 ۱۷۱ **هر دفعه همان از ملاعنه از زمان و فودا چشم صورت نماید بعد از این طبقه  
 ۱۷۲ **همان ماً تھار بخوبی آغاز نزاع خشک فتح خدا نزاع خشک آغاز شد  
 ۱۷۳ **بزرگیت نزاع بحسب شهادت گند رحایم اش خباب قربانی از اجرد  
 ۱۷۴ **بزرگیت نزاع بحسب شهادت گند رحایم اش خباب قربانی از اجرد  
 ۱۷۵ **بعزان (رسانیده بهای ای محمد پر) - کس قدر ناق بر تفتیشان  
 ۱۷۶ **نزول نساجات از مخزن برای عالم حسین طلب تقدیرت در حق نده  
 ۱۷۷ **بعزان (رسانیده بهای) امر حضرت عبدالعزیز داشتاره در حدست  
 ۱۷۸ **نساجات قسم میان طلب تقدیرت بحیره خباب آقامیں سمع  
 ۱۷۹ **ماً تھار بخوبی ملاعنه از طبقه نیاق در عدم حسن از عارضه********************

صفحه  
جمنان و دشیں لر سس رخانه

۱۷۶ باًنچار خب نیزرا عبد الحمین ابن هشیره حرم کل ظهر فضیل در طبقه  
لر ثبت برپان داشت قاست در امر جمال حمین

۱۷۷ بوزان (ری توین بایات است) امر قلم میاق با داشکرانه درگاه بیداری  
از همه شدن نزد هر

۱۷۸ باًنچار حضرت رئیس ظهر غایت میان آن در حق مشایه دله خان لزد  
از سجن علما را قاست در توون و عزم ساخت باری

۱۷۹ بعد از باًنچار حضرت رئیس ظهر سرت حضرت من اراده است از است  
و فودش آن بعنداد

۱۸۰ طران باًنچار حب مولی الله بر طبقه میاق را طاعت داد  
مرز عده آن در سنتیان لز ساعت میانش در امر راهمه و حضرت ابر

۱۸۱ بوزان (رسانیه بیکر ابر) رجا طبقه عبور است از درگاه حضرت  
اصحیت بعریج در قبر بارکه خاله خانم بدایع عایله النطاع در صول بخیر قل

۱۸۲ بیرد باًنچار حضرت رئیس امر حضرت عبد آنها بعدم محبت گریں  
از ایند کام در شفیع از صالح حققین اینها لفدار

۱۸۳ بیرد باًنچار حضرت رئیس بیان مرز عده اینین بحواله اسحاق  
سراسع راهمه و عدم جواز آن در امر عادیه رمز است بایران با صد صدیه حضرت

صفحه  
فرمان راجازه نایاب سلطنه دلخیز  
درست

- ۱۸۶ بروت با شمار حضرت مرید ام حضرت عبده بهادر در خصوص عدم لزوم  
س فرست تقدیمات عالیات بر اینستینه دهاد نهادس
- ۱۸۷ با شمار حذب مرید اطیفان قلم میان بشاریه از صفتیت در لعلات

امر بالفت با حضرت پیغمبر

- ۱۸۸ با شمار حضرت ذیسان علیه کسر در حصول سطرب بر طبقه بروت درست
- ۱۸۹ طهران با شمار خذاب آقا میرزا نعیم سان حضرت عبدلهادر در خصوص آنچه  
میرزا جان در حکم خود از اطلاعات و تحقیقات راهنمای  
تباریخ در ایام مسیح جوانیه ببرد خذاب این قضیه کرد
- ۱۹۰ طهران با شمار خذاب آقا میرزا نعیم تنیش قلم میان از مطهوره شاهزاده  
در اطلاعات راجعه تباریخ میرزا جان در ایام آن ببرد خذاب آقا میرزا ابوالفضل  
طهران خذاب آقا میرزا نعیم نهاده رسالت و ز علیه کسر از بار دست شایه  
تحصیل ایان نظریه دنایه در اینها مکتمیز آن

- ۱۹۱ با شمار حذب میرزا نعیم طمعت هان با بن بان احیل ذاکر قوله غریبانه (۱) از زید  
نهاده در این رایض چه آنچه آغاز خود را که طیور صدائی قدر کسر را بصدر طلب آورد  
خوش بحال در کوش باز خود را غریبه رضیع اگرست
- ۱۹۲ ط با شمار حذب میرزا نعیم طهر عذایت کسر از رایعه عمه شاهزاده الارف در حق این

صفحه کرست درباره صحیح شد رایه

۱۹۲ بعوان (بابیم عبد الهباد) آنها خان زیر شاپی از صدر حضرت صدر

داریش رایه در مدرس شیخ بزرگان روزگان علت این خان

۱۹۳ طران با تقدیر صدر حضرت فیض من اولیک لفایه به جای آن قایزرا

ظاهر غایت طلعت عبودیت در حق شاپی دسته شاهزاده والده و شاهزاده نجف بر داشت

شاهزاده رجاس آن قایزرا احمد خان سیمیر

۱۹۴ طران با تقدیر جن لغیم فیض اینها رست حضرت فیض از عظم از نسل طور

۱۹۵ با تقدیر آن قایزرا صدال خان زیج و آن قایزرا عبید خان سیمیر در مردم از طبقه

آنها رست حضرت عبد الهباد از تعادل می خواستند در نزد فومن نادر در فرق

۱۹۶ با تقدیر جن آن محمد جداد زنیه نادر کرست طلعت هان در حق شاپی

۱۹۷ آن قایزرا عبد الله طلاق از حضرت عبد الله الرؤس بشایه در حق

تبیخ صفحات کمان و سرچشت بهران و نادر کرست در حق آن قایزرا محمد های

شراقب و بنابریز اسماق خان مخدود و آن قایزرا عبد الله خان

۱۹۸ تکاریخ نموده و جناب عبد الله نادر دعده از اینها رست اینها از این امر بازدا

شکرانه بده کاه اینها از صفار نزد اینها رست الجنو لز بجهاد شاهزاده

۱۹۹ بدین عنوان تیکت حضرت عبد الهباد بمحاطب بروح در حق از نهدان نیز

۲۰۰ بعوان (دشت برج) امر عبد حضرت ذلیل با پیغام نیز فخر آنهاست

صفحه داشت  
دایمیه در ترتیب راسته ها

۱۰۱ نعماد با فتحار حضرت نویم امر قم میان بشاره لز مرحبت نوزرا را در  
باگشت باشان

۱۰۲ با فتحار سیمین حضرت نویم طهر غایت حضرت عبد الهیا و روح شاهزاده  
و امر بجهوده در اخراج حقیقت

۱۰۳ با فتحار خوب محمد نوزرا حسین حضرت فوج حرف جولالا شاه دلز نظر شاهزاده

۱۰۴ صفویان با فتحار ائمه العصر کریم سلطان امر حضرت عبد الهیا و بشاره باشان

مشکرانه بدرگاه کریا لز فخر امامان

۱۰۵ صفویان با فتحار ائمه استعداد بقییش ارشاد بشاره در فراموش

۱۰۶ بقییش طهر غایت حضرت فرادر ائمه بشاره در کرد

در قیام محمدت آنها اگرمن

۱۰۷ طهران با فتحار بدب محمد آغا محمد علاقه بند بین طلاق پهان در فرد خواه

و عملات علیحضرت شهید ارسلان دار ران و در رابط حضرت صدر ازت پیغمبر

۱۰۸ بعزان (چهار ائمه) بین طلاق میان در احاطه افسان و اسما و دشادر

شہمات رام پیغمبر سعادت الائچی

۱۰۹ طهران با فتحار بدب محمد آغا محمد علاقه بند بین حضرت عبد الهیا در نیزه زده

لری بجهت بسیار صرف ملذم رجوع یاران گردید

صفحه

هزت

۲۱۱ طهان باشمار خبب حبّر آقا محمد علامه بنده نظیر غذیت عبد ربیع در حق  
مشائیه و از طلسمین الهدایی لرزید به طهان

۲۱۲ طلب از خبب حبّر آقا محمد علامه بنده نظیر غذیت در حق سرکار دلخواه  
(متصدیه حلال الدله حکمان بزدشت)

۲۱۳ شهادت صادره لر تم میان طلب غفرت در حق پنج جناب آقا محمد علامه بنده  
در زیر لوح بارگ برداشت در حق مشائیه

۲۱۴ باشمار خبب سعیده هدایت امریق حضرت شان بیان مشکرانه برگاهه از فرد  
باعان و بیان اینکه چون برادر پسر شیر بدر عربه های رفیع ایت ولزغم آزاد شد  
در پی کردار و اینجا ایجاد آبرخوبت

۲۱۵ باشمار خبب استاد آقا سبیغ از دل راجه اه حضرت عبد الهیا رب شائیه در  
ترف باشان شکر

۲۱۶ شد باشمار اخوه رضی از روح خبب تلاع ہبز نظیر غذیت علمت شان لد  
حق مشائیه و در پسکر دیر (متصدیه حضرت رضی از روح و حضرت خواهای برادران  
ایشان هشده که هر در بقایم زنیج شهادت نہ کر شد

۲۱۷ باشمار شاهزاده در قته رفته حبّر خبب زار حبّر آقا محمد برداشت حضرت عبد الهیا  
بر در حقت مکمل ارشاد رهای لزج خبب حبّر خضراء مقرر دینی علیه بامر صدر حکم داجر ایشان  
بسطر زیارت روزنه نهاده

صفحه ۲۵ بدن غزان نکت علم ریاق بخاطب لوح لز و قرع بست که بر زاره  
نیز

در سیر جمال قدم  
۲۶ آنچهار خوب هر گفتی بدان آن حسن بود فرزاد ابر جا آنایی هم بر عردی  
بند آنکه فاسد شیخ خلمه با خوب آن چین صدر آباد رضیت زدگان بزرگ پیاز میگی  
حضرت سبحان پنهم در ماقع اقتان یک چون زاده ایزد تشریفاتیان جلد هشتم  
مانند ناگران خوس نشوده لرود

۲۷ بدن غزان بیان صفت همان روز در تشریف خوب خان از اوصاف چه:

روح داشتی شدن خوب خان بر شاه نفاس داشتیست چن

۲۸ آنچهار اتر شاه طهر ۲۲ شب نزول نجات طلب ناید از قلم شاق درباره

۲۹ آنچهار اتر شاه بپنجه نهاده نزول نجات لز علم فخر را تی دلخی شایه هاد

طلبت ناید  
۳۰ ط آنچهار خوب همچنان علاقه نبند بیان همکسر ره خرس حکیر اللاح  
ها صحا را و با وجود شغف شکریه

۳۱ طران آنچهار خوب همچنان علاقه نبند بیان همکسر ره خرس نیز

یراث خوب استاد محمد حسین بعد از اجراء رضیت و در صورت رضایت داش

لایل آن بجهه مصالیف شرق آذکار بعیش امداد و با توزیع بغير ارجح ملک

۳۲ طران آنچهار خوب آنچه علاقه نبند بیان حضرت عبد الهاد ره خرس نیز

جذب

صفحه ۲۷  
لذت  
لذت رامر بیضن نزد و لفظه محل بازیابی کان شده اند  
۲۷۷ طزان بایخ رجی آمیریزاده مازندرانی خسک قاشهه بکار جایز  
آماشیده ابریشم خوب کارچی ابریشم میان حضرت غضن راه در خرس  
استیلا او دیگر بسطه طغیان از مردان و عدم اینجا نفس رامر باستخار برگاه  
حضرت سید رکار در رفع علا و صرفت لذا افتادت الراسته  
۲۷۹ نزد باشمار جاسب عیاش بن رحوم هجر عده ارجمند رت علم میان مبارکه

۲۰ با تحریر خواهی از آن مخاطب علاقه نمایاند که حضرت علیہ السلام باید خواست.

۲۳- بہار (سرپت بھائی) بہان سان حضرت نزدان در حصوص نہیں۔

و نیز سکریتاریتی در مورد جان اینگلش در درس زیست شد که کرس

۲۵ نیزان (مشترک رانج بر عهد و حق) امر حضرت عبده اهبا زنگنه طبع  
حضرت مشترک رانج بر عهد و حق امیر احمد بن موسی کاظم

رسانی میکنند و در اینجا دو راه را برای این اتفاق معرفت میکنند که اگر میتوانند از این اتفاق خود را نجات دادند، آنها باید این اتفاق را بازگردانند.

صفحه ۲۲۸ ماتخادرخا بیزرا عبدالرّاب نازم ازگان بیان طبقت شیوه لغت  
لقدس شیراز در زنجان رائق جان در بیرون جان و امر تبلارت بیان خواست

ترسخ کن جمیع ماران  
بهم زنجان ماتخادرخا که ناما عبدالرّاب نازم له مردمیت حضرت عبدالمجید

در باره شاهزاده و امیر بکران در زیلان بینی  
بهم فردیز بسط حضرت حکیم آندر زنجان ماتخادرخا تو عبدالرّاب  
امهاد سرور پیغمبر شیق لرزه مایسیم حضرت دهه دختر شرقیات در زنجان

بهم ط ماتخادرخا بیزرا عبدالمجید شده قلم ماق لزم معاذت الوالیعضا  
از جمیع اصم زرزل شجاعت طبقت ناید در حق شاهزاده

بهم زرزل شجاعت لزیانه حضرت عذر و در بزرگ فران بجهت مصادعه فتن عی

سیرا عی خان و حیده بدهش  
بهم طزان ماتخادرخا دکتور زنگنهان بیان طبقت میان در حضور پسر میں  
نبات و تعداد احسن راش نیکه فرست افضلیه برای خانه بیان نامه و امر

بان تقاضا لوانی نزد زده روزه  
بهم طزان ماتخادرخا بیان حضرت عذر لهها در دشمن

بر جمیع میان را اصحاب ایش و مشتمل حکمت لزارت ده  
بهم طزان ماتخادرخا بیزرا لیز خان بیان حضرت عبدالمجید در حضور

صفحه نهم

ده هزار زیان میراث روحیه بارگاه و صرف آن جهت تعمیر حضرت خمینی

۲۵ طهران با شماره خوب بزرگشان ظهر عصرت علیت هدایت از آن

ش رئیس بارقه محترم حفیظه رضی از درج داشت زیارت در حق حضرت

رضی از درج

۲۶ طهران شماره خوب بزرگش رهبر اسلام والله محترم بزرگ حضرت علامه

در حضور جناب زینت کرمان علم طلب داشت بازن و سعی تعلیم پدر خطب

روح در مکانت نظرت

۲۷ اتفاقاً رساله محترم شاهزاده از درج استیر کار علامه از حضرت رضی از درج

با علاوه ذکر آن بزرگوار

۲۸ عشواید با شماره خوب جنس ابن حبیل ایان زیارت داشت در آن

(آتم هفت) کفر فرزند خود را در بیرون حبیت اسرافدار نموده و از این خود بزرگیت

رسانید

۲۹ بهزاد (رسانیدگار آن درجه محترم) ظهر عصرت بزرگ در حق معاشر

یادگار آن سی هزار سنت شدند خسنه

۳۰ با شماره خوب آیان رخانه استیر قم میان زیارت شاهزاده در پر اقام

ابانع عکس بزرگ سنجین

۳۱ با شماره خوب آیان رسانیدگار آن ظهر عصرت حضرت علامه

صفحه  
نهم

در حق شریعت

۲۵۵ ما شمار آم کشوم صلح بیان همان تهدید را در پیش حضرت یون

۲۵۶ ما شمار آمرت به صلح ابا بصیر شهید شر حضرت یون از ابا تصیر  
اتفاق اول دوچن در پیش حضرت بزرگ

۲۵۷ غنوی باشد ما شمار تضییح سعادت الله آشید ابا تصیر طمعت میان این

ارض دار و لر حضرت شریعت لار... آنچنان اک لزایچ افلاطون مکمل است این زمان  
بیفرماید که در قرن دیگرین در زرده علیستیم و در این زرده علیستیم از این زمان

۲۵۸ غنوی باشد ما شناسی خسوس سعادت الله آشید حضرت ابا بصیر بیان حضرت کن

در طیران حضرت ابا بصیر شخار رخان

۲۵۹ غنوی باشد ما شمار جذب حسن ابن حجر ایمان امر حضرت عبد البهاء به نہنده

در قدر صدی دوچن جمال اسرار

۲۶۰ زنجان ما شمار جذب آه حسن کشش را در حضرت من طاف حمله آگاه

این میان اصل ناطق دلم غز دعا (۱۰۰) نرم خوش برپا شد و حسین ملا در

نهایت ترتیب ترتیب کرد گشته و عبد البهاء در این نرم نزدیکی نزدیکی

وجام ملا در داشت ...

۲۶۱ زنجان ما شمار جذب پیغمبر مصطفی حضرت غایت حضرت عبد البهاء در حضرت

صفحه شانزدهم

- ۲۴۱ ماتحاجه بخوبی آن محمد حسن ریحان نجات از قلم میان آن در روح
- و طلب تائید
- ۲۴۲ ماتحاجه اسرائیل رقیب نیز طلاق پانزده کار مکار خفت در عصر دارد باید شد  
در قرآن نور از والده سی هزار هزار شفیر از دریکسر الهم تکبر نیز
- ۲۴۳ عشویه از ماتحاجه بخوبی آن محمد حسن باز حضرت علیہ السلام بزم حضرت  
شفیر شهادت خوش بام بر سر آن در دنیا نهاده است
- ۲۴۴ بدون عذران شجاعت قلم میان طلب شفیرت روحی دالدی از اینجا
- ۲۴۵ ماتحاجه اسرائیل درسته نیز طلاق عجز دست بیمه هرگاه کام را سرین  
نمایه نما نایاب از لاس برآورد
- ۲۴۶ ماتحاجه اسرائیل والده آن محمد حسن طبع غایت حضرت علیہ السلام
- حق مشایخها
- ۲۴۷ زنجان ماتحاجه داده بخوبی هر این باز غصنه است اعظم در درز زدن  
چه بقیه شفیره دریکسر از انسان آنها از شمل نیز در برکت درباره
- ۲۴۸ بخش از سکان زنوبیان بخوبی هر این باز حضرت علیہ السلام  
در قرآن امر است نظر کند عکس حون و لیغ در پی دوا برخیزند
- ۲۴۹ بزر ماتحاجه بخوبی هر این باز حضرت علیہ السلام در حضرت علیه السلام  
برهان برین دشمن دشمن از دشمن حضرت علیه السلام

- ۲۶۵ صفوت زنجان از ایان با شماره اجتار اسرایان حضرت عبده ایمان و بسان فائزه کرد  
 در پنجم خلده زنجان بخون شهیدان آماده شد که درین لذت داشت و درین آن  
 رشک گهزار و همین شود
- ۲۶۷ زنجان با شماره جناب آماده طهری غیر طمعت پیان نیست ایه در طایر  
 لر لق و متفاهم سفر حضرت شاه
- ۲۶۸ گنجار اجبار زنجان آقا محمد قل و عده لذات ایها را ایه حذف نیاز حضرت  
 در لفظ رجحت با جسم طوائف و ایم از راست و شیخ
- ۲۷۰ گنجار جناب بیزرا بر امت شاه و عده لذات ایها را فتح طمعت پیان نیای  
 کشتگشکان و خدمت بعلم این نو و هم را داردن شرقی عرب
- ۲۷۳ گنجار جناب آقا حسین گفتش در زاده امر تراقی به شاه ایه نیمه بکوشند و خشنه  
 ها آن ایسم که بخون شهیدان زمین شده بحث بین گردید
- ۲۷۴ زنجان با شماره جناب آقا حسن از اسرای زنده و جناب آقا محمد صهاری و دله  
 الهمار متبرت به کسر تراقی لزد و در آقا سید جلال و جناب آقا سیدین زیارت  
 پشمیل ای اسدات جمال بارگ
- ۲۷۵ زنجان با شماره جناب آقا حسن باز حضرت عبده ایمان و حضور عاصه  
 مرست ادار بسط نظریز پر و محبین از اسرای زنده بجهة شفاعت پسر
- ۲۷۶ طهان با شماره حضرت افغان سدره بارگ جناب چهار بزرگ احمد پیان

دشت

- صفحوت ساق بیکه هرگاه نفس را زیران آرسن ماروتی صور شود باشد کل درست  
طلعت ساق بیکه هرگاه نفس را زیران آرسن ماروتی صور شود باشد کل درست  
عمر نزدیک دلار از داشت اجتناب نماید دامر بخش نزد عالم را میگذرد آنها همان  
۲۸۰ ط باقی خار حضرت افغان سدره بارکه جناب حضرت میرزا محمد امیر حضرت عبدهما  
با خامره مس زناف جناب ابن ابرهیان نیز میگذرد زمان خارج آن  
۲۸۱ باقی خار حضرت افغان جناب حضرت میرزا سید محمد نبی را رسرو میگیرد شاق کوکا  
جناب آن لرزید و بخوبی تقدیر از شخصیت حضرت شهر ایران  
۲۸۲ ط باقی خار حضرت افغان سدره بارکه جناب حضرت میرزا محمد باز حضرت  
عبداللهها در حضور آن راهنمای آغا سید میرزا و آنها مات بینظمه دامر بخوبی  
میرزا محمد افغان لزاطاعت فرع عصر سده نده که  
۲۸۳ سرسر بر ط باقی خار حضرت افغان سده نده جناب حضرت میرزا محمد امیر  
حضرت عبد اللهها مستعد نخواهد بمان پیش حضرت شیخ قطب شاد نجات ایامهم  
میرزا حیدر شیخ بخوبی شیخ جناب شاه آغا هریک ره زمان  
۲۸۴ بعتران (سرافق افغان سده بارکه) رضیه میگیرد شاق بر جمع شمع نجات ایامهم  
۲۸۵ ط باقی خار حضرت افغان سده بارکه جناب حضرت میرزا محمد افغان امیر حضرت  
عبداللهها مستعد نیزی بر سر افتراض حضرت شیخ  
۲۸۶ ط باقی خار جناب حضرت میرزا محمد افغان قرول نجات قم شیخ اکرم روح  
شیخیه دلخت باشید

صفحه نهم

- ۲۸۶ ط با مختار جناب هجری زاده افان بین طلاقت میان بگاهی رضیانت صفحه سایه ایجا و دام برانش دوچه زد آقا محمد جواد
- ۲۸۷ ط با مختار افان سدهه بارکه جناب هجری زاده ام حضرت عبداله  
بربرت بر عهد الامر دزالم و سادس شر لیلین بیان
- ۲۸۸ ط با مختار حضرت فیض سدهه رحمانیه جناب هجری زاده رضا پسر  
عبدربیت از درگاه آکرم در فضت شاهزاده بخدمات اشرف دزدیر لوح برگ ام تقدیم تکریب باحت امس
- ۲۹۰ ط با مختار حضرت افان سدهه شهر خوب هجری زاده افان زوال شه  
مناجات لرز قدم مراق اکرم طلب تائیده در حق ثبت زوال غیرت خاتمه
- ۲۹۱ بغوان (رها لفرع البیس فیضه البارکه) ام حضرت عبدالله براهمی  
و حرام آقا میرزا محمد فردغز در فرع که درست من احباب
- ۲۹۲ با مختار حضرت افان سدهه شهر خوب هجری زاده بین طلاقت میان  
باشه بروت بر عهد دیمان آکرم مشکل را اسان نماید و امر بگاهه دار شرکه عذر و  
لریل و صبه گام هجری شهیه جواد
- ۲۹۳ ط با مختار حضرت افان سدهه شهر خوب هجری زاده تصحیت میر  
بگاهه دزد اش رات ترک بعده اکرم دخواستیم است و بخ زمان خلاف فرض
- ۲۹۴ ط با مختار حضرت افان سدهه الکتریه خوب هجری زاده اهل ایران خوش

صلحیت عبور است از خدمات شاپرایه و حوار رفاقت هسته دو چنگ زمان بخوبی  
شده عبارت در لذت آغاز برای راحمود راجیان نایابه صاف راه است راه است  
۲۹۵ لذت طب بخواهی رفاقت افغان شجراه بدر که خواب هم برای راحمود باید  
طلعت شاق در اطیع شمس عهد پروردگار و فرج موئین دعه دل ناصیح  
۲۹۶ طب با تھار خواب هم برای راحمود افغان بیان رفاقت عبد الهاده در حضور است  
خبب با هجر شیرازیست بعد دشیق امیر حوار راه است چهار توان بخوبی این  
۲۹۷ طب با تھار خواب رفاقت افغان خوب آقام رضی بیان طلعت همان بیکه  
یام شاهزاده خدات بیان زرگول در سلطنت است دفعه هشتم از زرگول رفع  
۲۹۸ با تھار رفاقت افغان سده ثمر خوب برای راحمود بیان رفاقت عبد الهاده  
در حضیف کهنه که از زرگول خوب در امیر شاهزاده خود را کید در ثبوت در مسیح  
برامریه در جمع سده رفاقت رفع عصیان صدید آقا خاتمه  
۲۹۹ بغزان (ارهای لفزع لئیب المددود) بیان اعزام طلعت همان از  
در اسرائیل اشراق دعدم خوب پنجه غلبه از زن تھیت غرق کردند خود را  
۳۰۰ با تھار رفاقت سده ثمر خوب برای راحمود از رفاقت عیش سده باغ  
قصیه رفاقت در علی بطریح اسرائیل نیز بذوق  
۳۰۱ غسل باد با تھار رفاقت افغان سده بدر که خواب هم برای راحمود همار است  
یکسر الهمه شیاق از دهل بمنیه هنون دامر با بیان بکافی بدر که بخوبی این

صفحه فهرست

رجایب شهید شاکر و خوبیز اجلال

۲۰۲ طران با شمار جنگ آغاز لطف شد جهودی استادیز نظر عبور دست از

شفات و دروده بر سر رئیس شهید

۲۰۳ رشت با شمار جنگ شفای الله بان طمعت پمان در زوال

شفای خمینی و قدر شفای وزرا

۲۰۴ با شمار جنگ عده قلعه خان شهادت بان حضرت عبد الهادی در حمل شعاع

شیخ رئیس در مرح و تشریف نظر عبور دست اسلام با صیال منطب ببارش باخت دافع اجرد

۲۰۵ سمنان با شمار صنیعه مرحوم بیزانسیهین طمعت پمان بان باش لاص

ماطی کوله غز شاه (۱۹۷۰) خشم و غایب داشتار در قدر عصادر از حضرت صدر

وطی بروی لغزمه ظاهر آیات کریمه روزند و حضرت ایضاً امیر نصر دیری (۱۹۷۱)

۲۰۶ با شمار جنگ آغاز شیخ حسن که در غایت حضرت من اراده شده در حق

شیخ رجایب شمردن نایمه

۲۰۷ همدان با شمار جنگ آغاز شیخ حسن بان حضرت عبد الهادی در

لا تسر در حجاج حکام غیر ضریح در کل بیت لعل و ذکر ما شیخ ایجاده

که بعضی شخصی بعضی قدرت و در زمزمه روح ببارش تزلیل مناجات طلب شد در حق رئیس

۲۰۸ طران با شمار جنگ شیخ حسن نایمه هم رحیم غصنه ایضاً ایضاً ایضاً ایضاً ایضاً

علیله مرگ شده تربیت و نایمه ندر حسین اخلاق اطفال دزدیل مناجات طلب نایمه

صفحه  
درحقیقی ساریه  
نہت

- ۳۱۰ طهان با فتحار خبر کا شیخ محسن بان حضرت عبد لله بن ادريس نام  
نشتره در جرمیه تفسیر لزد آیه پا ز هم توراست شئی که مقصود لزد آیه اند کرد و حضرت  
رسول است که از رسانید برادران هر چهار گوشت گردید  
۳۱۱ همان پسر دلم ملائیکت آنفاق در زرزل شجات ریحات در  
ملائکه همان دلخواه سیکه نبل اعازه جلت تینچ غرده اند  
۳۱۲ همان با فتحار فخر نفس لغت که اقدام به امر حضرت دادن شئین غرده امیر است  
حضرت عبد لله بن از فوسح اتفاق ایل رسیده لشی غرده اند در زرزل شجات طلب  
نمایید در حق آنان  
۳۱۳ همان با فتحار نفس بارکه جلت شر فحات شئیه تینچ امیر سایه بلطفی  
بندول مید زند شستر طلاقت عجزت از اتفاق ایل جلت سوت شئین  
زرزل شجات طلاقت نمایید در حق آنان  
۳۱۴ همان با فتحار نخاص فخری که راعانس لیا تعمد غرده اند که بدرستین نمایید  
و رسیده سانه طور مرست در حق شفیعین بدرستین زرزل شجات در حق آنان  
۳۱۵ همان با فتحار نفس بارکه جلت شر فحات شئیه تینچ امیر سایه  
بندول مید زند  
۳۱۶ طهان با فتحار خبر کا شیخ محسن بیهی بان حضرت در سیکه لشتن نار لعنان

صفحه عتحده مسحیه و لذامکت کهنه تفاصیل  
هر دو سرخ بآفایخ عین دیر مرید تقدیر قدم میان از شاریه در  
۲۱۸ باشمار خب آفایخ عین دیر مرید تقدیر قدم میان از شاریه در

ایم تسبیع امرش  
۲۱۹ همان باشمار خب آفایخ عین دهور غایت حضرت عصیان در حق  
ش ریه و ابخار رهمن رسان در پیغمبر علیه السلام دیده و در بالطف حضرت عین  
۲۲۰ باشمار خب دیر مرید بسان طلاق درستایش قدم علیه از دیر مرید بسان  
دخطاب شدن مشتریه از قدم میان بپرسید

۲۲۱ همان بعنوان ائمه ائمه لفقره بجهه بنت من اولی لفقاره بحضرت نعمیم  
نزوی نجات طلاق سفیرت از قدم میان ائمه در حق آقا میرزا نعمیم  
۲۲۲ باشمار خب بجز افغان زراغ دیر خب بجز افغان زراغ بحضرت نعمیم

حضرت عبد البهاء در حق مرد پسر  
۲۲۳ شهید باشمار خب بجز افغان سیدت ان جبار افغان سریه ایمید طلاق

پمان از خصه ملکه در آنان باش در آن  
۲۲۴ باشمار خب بسیان رله داده بیان حضرت عبد البهاء در هنر سفیرت در آن

با مرور درگاه  
۲۲۵ ص باشمار حضرت مرید امیر شاون استودن خداوند که با پیش ایمه بیت  
۲۲۶ باشمار خب محمد حسین بیرز مرید نجات قدم میان طلاق نمید درباره اش رایه

صفحه ۲۲۷ پادشاهی هزاره ترمیم این دلخواه تزویل نشاجات از قدم بین آلات درین شاهزاده و ذکر تعمیر لعانت رئیس بخت شرق الاذکار و بخوبی آن بعزم قبول

۲۲۸ شیراز پادشاهی خوب ترمیم بیان طلاق پهان پا خاصه دلیل و بران بنده خود  
بزرگان دامنه استعانت و مقادیت سید استخان

۲۲۹ شیراز پادشاهی خوب ترمیم این دلخواه شاجات قلم ثاقب طلب پایین بخت  
ش رئیس بیان یکه اشخاوه امریت علیم در حاشیه

۲۳۰ شیراز برکت حضرت ترمیم حضرت نصر و محمد رضا حضرت عبد الهبای بقیه  
حضرت از زنی غبار بن نفیین ذکر در درفق

۲۳۱ شیراز پادشاهی خوب غلام حسین بیزانه احمد عذایت من طاف حول الائمه

۲۳۲ روح حضرت ترمیم و خادم شیراز امام احمد صادر  
۲۳۳ بعنان (در حضرت ترمیم) امر حضرت عبد الهبای با همایون در رفع حلف  
بین حضرات اقوان

۲۳۴ شیراز بخش حضرت ترمیم بین نفس آلات از آیه (علی ان اسلام و جهاد  
در محض در) وجہه (العنی ذکر) در دری برکت در آیه ذکر در کلم مخون خدا ای  
آن تحریم نفس ملکاً لازمال بسب من الازمال) و میان اینه هفت آیه ای روح  
پیکیه است که با شرط قحط اولیه در حقیقت کلمه برها مرقوم گردیده و یکی از اینه  
نموده و نسخه از آن خط حیرم العالج ساره در پنده ای انت بورده و حکم رفیض

صفحه  
اً مُهَاجِر سِرْدَنْگَر دِيْهَات

ام ۲ اور میں ٹائھار جناب میرزا رضا خان جناب بابا خان سید رئیس  
جناب بابا خان سید علی خان دلخشم جناب علی خان جناب برک آقا جناب  
چیخسر امیر حضرت عبدالعزیز با دارالشکرانہ بدرگاہ، الامراز فرزند رایانہ بھت  
دلات حضرت لسان حضرت

ام ۳ ٹائھار جناب میرزا اقبال ابن میرزا غلام نجیب حضرت زیج الہمرغایت  
حضرت عبدالعزیز، درحق شاہزادہ درود مرقدہ والدہ و تھر لشہ مسعود و تھر شاہزادہ

ام ۴ طہران ٹائھار حرم مرحوم آقا میرزا غلام علی نجیب زیج الہمرغایت نہاد عرب  
درحق شاہزادہ و تھر لشہ شور خام دمہ تھہ شہزادیہ خام دمہ زدیم روح بارک طہر

حضرت دربارہ حضرت زیج  
ام ۵ ط ٹائھار نجت ریاضی آقا محمد کریم محسن میرزا غلام نہاد عرب  
حضرت زردان نسبت مشاہزادہ

ام ۶ ٹائھار رجب آقا میرزا اقبال زیج الہمرغایت طلعت بیان درحق شاہزادہ

ام ۷ وعده ایمان  
ام ۸ ط ٹائھار جناب آقا اقبال ابن جناب آقا غلام نجیب حضرت زیج الہمرغایت

ام ۹ غدیت حضرت عزیز البہا، درحق شاہزادہ

ام ۱۰ ط ٹائھار رجب آقا میرزا اقبال ابن مرحوم آقا میرزا غلام نقیر قدم

ضفحه از هم راه طریق است برسان تکر نهاد  
از میث و آن دسته ایستادت برین تکر  
۲۴۷ طهران (در حضیض حضرت ذبح) فتح حضرت عبدالعزیز  
بچه نویگوله  
لایم ۲ با شمار بخوبی مصالح فتح حضرت علی بن ابی طلحه  
پدر بزرگوار  
۲۴۸ ۳ با شمار بخوبی مصالح فتح حضرت علی بن ابی طلحه  
تو بالگاه غشی خواز شجره مصادعه گردید  
طهران با شمار است لش هزار قیمه ذبح زاده همراه عذایت حضرت عبدالمهیا  
در حق شاهزاده ولد اور دان خوشیه در عزت لش همراه دلک علی پیر و دلیر بود  
۲۴۹ طهران با شمار بخوبی مصالح ایمان در شرق از دشمن  
برتری داشت عالم دشمن بخوبی از خوان را لفسر مردم کیا اینکن ایکم  
ذلت ارباب عالم دشمن را درست بخوبی آقانیه بخیز در شیرخان و دشمن شد  
گیر در بزرگی خان غفت رسالت شیخ فخر راه همراه مدت در حق ائمه شهدا را  
و قرآن محترم و جواب میز اشاعع شهدا خان و شهدا علیه تبریز و دشمن سعید زاده  
قدستیه را میں شهدا خان در شهدا صد پچه در ته شهدا ربیعه و خوان روحات و اولاد  
و انباء و دنیات  
۲۵۰ طهران با شمار بخوبی مصالح ایمان آقانیه محمد خان باز خضرت عبدالمهیا

## صفویه فهرست

از اشترانز بعض لر ایرانیان حمیس از عذر امیر شد و خدمه علی رَدِّ حکایه  
امیر سیاه رفتن سر زا محسن نزب صدر لعنه رُجف ری بسیدن دست  
خواهان دریش برگرفتن فتا لر آنها بجهت بهم انداخت اخراجت بیگر

و سیان یافتن لر لرها  
۲۵ طهان با شعار جای نظم لایاطه دشکده قلم میان از ظلم ره عذر  
زمانه انجایی در تخت لز اخراج دایاعت از حکومت شهرباری و مملک ده

### رض اثر و تقدیر افضل

۲۶ با شعار جای نظم لایاطه رآ هائمه تخدیر خود درست بکسر از قم

### غضن ایه برس ده حق شاهراه

۲۷ بدین عنوان بیان مشترکات به در خدمه ایج رصم علی از طبقه ایه  
وزیر شجره نظر (یکی سرخه) و جایح خود و اولادش در صحیح ملاقات بیز ایه  
و زیر پیش با آن شخص بجهول در سلطان جزیره بیهی در درست تدقیق آیه قران  
خطاب شجره نظر عالمگذرن را غانمکون داشته و دزیر بسیر اداره فضیر در زیر بسیر

### لز حضرت علی

۲۸ ط با شعار جای نظم بیان حضرت عبد البرها در نکیه بمحی معاشر از  
لر قرع با علی افق جلال و بسیر بعشر احباب باشد با عشر عباره ذرہ دلار  
عمر دست تعالیه شاهراه

صفحه

فہرست

۲۶۷ ط بُش ر بُش بِلَطْمَ ذَر طَلْمَتْ بَهَان در زن ق سیفَات در شیرین

از تقدیم احوال نوشان حضرت عَلیْهِ السَّلَام سخن و لذت

۲۶۸ ط بُش ر بُش ناظم الاطباء در زن استاد محمد سان حضرت عبد العزیز

حضر اذ کار را حوال نوش نفحات نهاد رضدت با هم سخن و صفت

۲۶۹ بیزان (درستنیز برثالت نهاد) بیان طلعت عبودت نهاده در زن

و عصر سلطنه آنکه بچشم خاصی شرق و در زمینه جمال قدم عالم بگیس نیز فضای

مجیدات سنتیض دامر در حضرت فخر علیع امر

۲۷۰ بیزیز بانشوار بُش بِلَطْمَ اینی بیان حضرت عبد الهیا، نیظام در عده

اکمل نهاده در تبریز در زمینه فرج بارگ ابر مسا فرت اطراف نا از رویه

۲۷۱ ط بانشوار بُش کا اسید محمد طبیب بیان روزیانی در حضرت ام ارض ساری

برکت امکان دلیل نقاب طبیب حادق اسرار عطا در رایق فاروق غلطمن

و منص طبیان خاکه لز اوریه الائمه زندل بچه کرس طعنان فخرست

۲۷۲ بیزیز بانشوار بُش بیزنا شد محمد ناظم اینی لا چهار حضرت عبد الهیا،

بیان بیان افزان اعلیٰ قدر تذکره ((...)) الحجۃ لشیم از رهایان

سلطنه است و نفحات رسیس صور اخراج نهاده بیان در حضرت علیه اغفاری

در آن کشور پر تر بیان افراد زن طبع گزد که عقول حیران ماند ...

۲۷۳ ط بانشوار بُش بِلَطْمَ بیان طلعت عبودت در فرج نوین درسته

صفحه  
شترزین و امیر پسر نجات است

نیزین

۳۷۵ ط با شمار بذب نظم امر حضرت عبد البهای را با علاوه کلمه آسمان رفاقت

۳۷۶ ط با شمار بذب نظم میان طلاق غصون زبرد خرس شترز ایش

رخ در بحر طلاق رقابت نجات فایسیه دشمن دشتر از حیات نیز

۳۷۷ هزار بذب نجاشی بذب نظم الکمال میان حضرت عبد البهای را درست

۳۷۸ اندست در بذب بر صرط سنتی نهر دنار است آنچه میراث است

۳۷۹ با شمار بذب نظم الاصدار افایید محمد شترزیان طلاق شرق در عالم

تعیین قبده و ظهر غایت در حق ضمیم و اراده مشارک است

۴۰۰ هزار بذب رجای شاعر این خان سیم صیغه ناظم الکمال برگزیده

۴۰۱ شرق است قدر از ایشان شرایع در رجای صدر از فایز راه مریلانه

۴۰۲ با شمار بذب شاعر الله ابن جایب نظم امر حضرت عبد البهای را بجهان

از دری ریز عالم روزگار نجات است

۴۰۳ با شمار بذب شاعر الله علیه ظهر غایت مژده شرق در حق شرایع

۴۰۴ ط با شمار سنتی نیزین بذب ناظم الکمال بذب حسین ابن نظم امر حضرت عبد البهای

۴۰۵ شترز بذر اهل را نقطع از زمان در زیر لوح بارگاه اجر از محل زرمه

۴۰۶ هزار با شمار بذب این این بذب حضرت عصداً در خرس آتش است

۴۰۷ شی عبد شیر آصفیان بیان و گرفتار خود را عذر خواشید در بخف و مایید جزوی ملت

صفحه  
با احتجاج در امارات نایرین تفاتت شد و امر تصفیه قصہ شد هزاره و بحسب غیر (القصور)  
نمود بحسب پیراعتزه خان وزیر باش هزاره (جلال الدویلہ) بحال عمل تصفیه  
و تقدیر از اشتت عفی شرکت خیرمه دلخاشش میر پژوه ما بینا هاست خیر عده بینها

در جهود خواش و عدم درج سک فقره آن  
۲۸۶ طهران گافخار حضرت ابراهیم خاچاب ابن هبنت بر عصی شد راظظم لغتم را  
بامرکار را حاده امر زنخه در روح

۲۸۷ طهران گافخار حضرت ابن هبنت شد کیمی قدم تا ق عدم خله و حشرت از این  
امروز سر را طلاق عفت لذ احضرت بادر خبر و ذر خوف مهاجع لذ اسرا شریا باش  
در صدر عدارت علی محمد خان با انجا و روحیم خلاف روا با حیر لیهین داشت  
این جمیعه از امکار داری برگز بپندستهان رتفقانه دلار را پارانکی درین لذ  
مايس هجریه

۲۹۲ طهران گافخار حضرت ابن هبنت شد اینها در عدم قیصری  
لکارش جواب یاران بکله نهاده زیر غرور و مایع اوراق لذ جمیع آفاق شکا  
لذ خطه ارشت ذر دلیل رفسراست ام طغیان رکھوت رشتوں در لذ تنشیت

امزگهور باز میدارند  
۲۹۳ طهران گافخار خاچاب ابن هبنت شد حضرت زر خوف جمله را که بر لوحه ای  
عترت شه خان و حضرت شخص محترم (جلال الدویلہ) دنبیه در فرق از اسره بجهت لذ

صفحه هشت  
هزینات است کهی دھر بزرگتر برج این را جنپ است و صدر آنها در پیک

نیز حکایت اسننه  
۳۹ نهاده که این هرگز رت خضر عده است و بزرگ الواح بسیاره با فتح عده  
ما شمار خبر است این هرگز رت خضر عده است و بزرگ الواح بسیاره با فتح عده  
از آنچه در عدم صلاحیت نمیگیرد این هرگز خوب نمیگیرد اطلاع را از امر سیاست  
خوب نمیگیرد هرگز ملکهای دشمن و عدویان را بین ردمیان و دوستیان برداشت در ذکر اداره بسیاره در این  
بیوکت نیز رفیع را احاطه شدید است الصد برق ساده

۳۹۹ طهران باقی خواهی حضرت این ابیر میان حضرت من اراده نماید در نزد امتعه داشت  
کوچکتر سلبین سیار را اطمینان شرکت خیره داشتند مدرسه و امر باشل استاد

حضرت صدرالصدر باخواه دوشن داون خسروه خوزنجه خان خطاط  
نعتار نزد پادشاه حضرت امیر امیر شیرخان ایشان ابراهیم حضرت عبدالمجید را  
با خسروه شمشنگ و تحریص رئوق برلک دخان راهنمایت نایس شرق لاذکار در در

۲۰۵ ببی گامگار حضرت ای صائم شه خاک این با بر حضرت عبد الرحیم امان میان  
آنهم اصل هم قوله چهارم زکر دلایل... شخص کردن سایر سیر بر بود اجره داشت  
شیرا در طبع نمایه نجاتی هم مخالفت باش کرده... اگر کتابت عربی هم صحیح شود و بخط

نور زدن کرد و طبع شد فی الحقیقیه سفید است . . . .  
میان بزرگان خوارج است این ابهر تصریح قلم مایل لر شاریه در رفق از عاتی

بُشْرَىْنَعْمَاتٍ لِّهُ رَضِيَتْ بِأَمْرِهِ

صفحه ۴۵ تبریز با شماره جواہر ابن ابیر روز نجات قدم میان روحی شاهزاده طلب  
مایید فیض روح بارگ امر بعدم المقادیر محضر کشیر الحجیمه فیض راید لز خدا زلز  
نفس نزله

صفحه ۴۶ تبریز با شماره جواہر ابن ابیر روحی شاهزاده طلب  
مشایخ و ستر و پس مسترد بور و جواب میرزا محمد زنجیرت بجهت توفیق بر علاوه حکمه شاهزاده  
اعظه و جبهه پیش بارگ بحضرت بضا

صفحه ۴۷ طهران با شماره حضرت ایاد امر ته جواہر ابن ابیر بیان حضرت عصمه  
در خصوص ارسال سعیم با سکنه روز در صورت حکم شادر زندگان خوشتن ایه میران عین بن  
الله عیجز و ضعف که در عاقبت

صفحه ۴۸ با شماره حضرت ایاد امر ته جواب ابن ابیر که درست حضرت عبد الهیه در فخر تعلیم  
و مایس شیوه شرقی اذکار درینه قم و چنین ارسال جواب میرزا محمد نظران نیز ای  
بجهت مایس شرقی اذکار با وجود تخلف نیز غاصه ایان

صفحه ۴۹ طهران با شماره حضرت ابن ابیر بیان حضرت عبد الهیه در خصوص ارسال سکنه  
بیزیز و عدم تعقی در طرفداری از دولت فاہد و فکاریت با هر و صدح نیز  
صفحه ۵۰ طهران با شماره حضرت ایاد جواب ابن ابیر که درین میکھ میان از صعود  
جواب میرزا عبد الهیه و طهار از دس فرست جواب اخوان صفا و افاضیه صدیل و  
جواب آقا میرزا چهر آقا سنگسری بجهت ابعاع حکمه شاهزاده

صفوی

۱۴ طهان پنهان رجب ایام حضرت ابن هبزه رستم حضرت عبد الهیا  
لز عدالت پادشاه دلمهر غایت تحقیق صدای حضرت رضی از درج صفت بخوبی  
و رجب فتحمی ع آباده

۱۵ شیراز باشوار حضرت ابن ابراهیم حضرت عبد الهیا، غلطمه شمس شیاق در  
شراق آن بهم مکان خسروان نزوال شرک زلین ز تفصین عهد کسر دامر بر در در  
دراد نصبات دعین نقوس بعد د اسم عظیم بجهت حفظ شیاق شاه

۱۶ طهان پنهان روحیت ایام اسرار شه جناب ابن ابراهیم بمعت شیاق سعادت  
شادیه هر زید عدم صعبه با خاچب میرزا سید ش روحیه دلک بحکمت و هنر از

از این

۱۷ بغازان (ایام منصب شاه من ایام اسرار) لرز حضرت عبد الهیا در عدم کلک  
محکم اجریه کیست صفت نزاج و ظهر کحالات در نقوس بارکه بکلهه آیه،  
الحمد

۱۸ عشیار پاد باشوار حضرت ابن هبزه حضرت من اراده شه در صفات  
در درده برش رایه رسید امر آنی رصد در جوان بکاتب ش رایه لزیر اعماق

۱۹ طهان باشوار حضرت ایام اسرار شه جناب ابن ابراهیم بحضرت عبد الهیا  
بحکمت فرشت میر دمکور روز اسرار در حکمت آجنا و در حکمت اضطر رجد

عزت ابدیه کران

نہت

صفحه بیش رخپر اراده ام تهابن اهر رخپر عده همایش دیگر خفیض  
۳۲۴ فرت  
سیزدهم در زد میر سعید بیک نزول لوح نکرد در رخپر چهارمین روز در میرزا حسن

رس اعبرا رید پن حصین سکریئن  
۲۰۱۷ بعنان (ارشاد رسان) تصریح قدم ملک لاریا ریه زده نجفیون میروز زکر  
انیمه چون زیارت شخصیں لز قدم میں درخشن آن تھا عن عمدوت نازل کرد تھے زر د  
زیارت لز قدم مدقق جے رنہ

۴۵ طهان بیک رحبرت ایران را خوبابن ابهر بن شق نیز اف  
در حکم دفعه میرکه خیرام مسیح بوده ایران و لرستان خوب آقا نیز است  
ماز مردانه بخت

دِرِیا راج بُنگاں ۔ جو اسے دیکھ جوہر

۴۲۷ بدون عوامل سنجش ممکن نبوده همان دلایل است از اینجا باز اعلان دشمنان را در عربی بیان نموده و ناراده می‌توانند

<sup>۴۲۸</sup> لیزان (رسخمن تخته) بدان طبقت نماز ضعف سرخنگیر (نگاهش

آنها بخوبی در جای مابکل لز عینه اگر این مرد دویزی از بازیگران غافل شده

۴۲۸ طران بـ فخـارـ حـفـرـتـ اـيـرـ اـمـرـهـ بـ بـ اـبـ اـبـ سـرـدـ مـكـاـنـ يـتـاقـ لـجـنـ

اسلام مرد دہار دھول دھم مصیب اپلھان

۴۲۹ طران بانوی امیر حضرت امیر امر شه جناب بن ابراهیم حضرت عبد الهبای دهشی  
ملکت در گذشت روزه دلزوم امیر شورت رس فرقه که مشرق اولاد کار زن را نهاده

صفحه  
۴۱ طهران بُش رجب ابن ابیر رضی رحیم حضرت عبد البهای نکلوحت

لا فرشاد شریعه  
۴۲ پروان عوان بر طبقت میان درینه محنت درینه حضرت احمد بن عین غریت است در ترجیب شکرانت

۴۳ طهران بُش رحیم حضرت امیر امراء رجب ابن ابیر رضی رورت اشار امراء روحظ امراء رام حضرت عبد البهای رحیم رشاعه آن من ماری

۴۴ طهران با شمار جنوب برداشح جنوب میرزا محمد طهر رجب بر راهند و جنوب میرزا دستیخت حضرت عبد البهای رشاعه میرزا هم سرک در فقصه دنبیح

اب مرفع  
۴۵ بُش رجب بردا رکھم خال که نزول نجات قیم ماق د نایید در حق شریعه

۴۶ طهران با شمار جنوب آقا ربریم طلاق نظر غریت طبقت پاک شریعه

۴۷ با شمار جنوب آقا سید محمد نزول نجات قیم شیق در حق شریعه طبقت شیعه

۴۸ آقا میرزا شفیع نزول نجات لازیاعه شیاق لهر در حق

ش ریعه طبقت نایید  
۴۹ با شمار جنوب آقا میرزا عبد الدکیم جنوب آقا میرزا محمد جنوب آقا میرزا

صفحه  
خوب آقای زاده همراه خوب آقا میرزا ابر طلب نزول نجات قم باشد  
درین آنان طلب تائید  
۴۲۴ طهران با شمار خوب آقا میرزا اسد سردار حضرت امیر محمد آقا میرزا آقا  
ظاهر غربت صلعت عبودیت در حق شاهزاده رفیع زرب راه بور عرد  
۴۲۵ طهران نجات طلب نجات لذت برآمده شایق حضرت قدری بجهت حضرت امیر  
پسحیم بحقیقت  
۴۲۶ با شمار خوب عزت شهادت و عده لذت آجاده راهنمایی عدالت حضرت عبد الهباده  
درین آنان طلب نجات بجهت حسن مصاعد عکوفت  
۴۲۷ با شمار خوب بزرگ آسوده به جهیزی طهرت برست لذت قدم شایق قدم در حق  
در پاکید رزبل جده برادر نیز بتعین الی لجنات  
۴۲۸ صدر با شمار نویه حضرت محمد شاپور زاده حضرت علی شیراز قم تیار باشد  
شکرانه بزرگاه امر لزیز شیرازی احمدیت بدن دله  
۴۲۹ شیراز با شمار خوب بشیر کسری دست قدم شایق لذکون در شهر عالی  
امرکی زنده در نیمه در بخش با مردم  
۴۳۰ شیراز با شمار خوب بشیر کسری بیان طلعت چنان بجزیت بصری زدن  
در امر باشیل رضه بخفیف  
۴۳۱ شیراز با شمار خوب بشیر از حضرت عبد الهباده بالادر و حضرت از حضرت

میں اسی سے

۱۴۶۵ بیتلر ز لش رنگ بیتلر ز طرد عذت حضرت عبدالعزیز ممتاز

۴۶۷ شیراز بحیره بیهوده غذیت میقاصیت ایجاد کرده رفاقت  
 صرمه الدله رفاه حزن لازم غذان مزاج خوب غذیت  
 ۴۶۸ شیراز بحیره بیهوده غذیت میقاصیت ایجاد کرده رفاقت

عنه لیل  
۷۴۶ نیز رضی خواهی در این مکان برخیف لزدیدم اما همان خدمت

امیر شه و حواله شست روان بامنیزه انجام علیم

۱۳۴ شیراز با تعاریف ببران سفر آیت‌الله صوص مبارکه دارد و درین  
صراحت اجتماع احتجاج کردند و این مطلب شیراز بحث خوازد از جمله پیشتری

۵۴ سیرلار چهارشنبه‌ی سر بیان حضرت عبدالعزیز در کن در شهر آما ایلکی

گزاری در رضت باز جمال قبدم در زیر لوح برگ اخبار از حمل بـلطفه

ادع شیراز یعنی خوب شیراکم امر حضرت من اراده نمایش را به درگاه

حضرت

صفحه

لکھا قب سو رت سعید لیغوان خب آقا ہمد زد  
۴۵۳ شیراز ہمچار جناب پیر کسر انجا رحضرت عبد ہبہ دہماں لر دلا ملک بیشراز

دار مر بغاٹت دجھت درحق یاثان

۴۵۴ شیراز ہمچار اجزا رحضرت دین محمد حضرت خدیجین میان کھنڑ دین ہلی  
زندل نجات لزیر یہہ جاچ طب ایسید درحق آنان

۴۵۵ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر افہاد مرست صفت میان لزرنے لیلہ بارکہ فرد  
رلا رات حضرت دب صد عزیز رحیمین نہاد رسود راز اعاظہ بسرازہن دھنی زر کن

۴۵۶ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں صد و سی کسر ذکار  
مرست لزرسفر خب غنڈت دجھت حضرت شش ازا تمام

۴۵۷ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں فرت خاکت نیع کسر  
باطیاف شیراز دہمہ دسان دلخیل قدس دا راریست سعید لازم بجھب غنڈیب

۴۵۸ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں بمارست بند غنڈیب

۴۵۹ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں دن مخصوص هرج رمنج

۴۶۰ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں دن مخصوص هرج رمنج

۴۶۱ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں دن مخصوص هرج رمنج

۴۶۲ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں دن مخصوص هرج رمنج

۴۶۳ شیراز ہمچار حنفی پیر کسر امر حضرت عبد ہبہ دہماں دن مخصوص هرج رمنج

صفحه سیراز شیخ رجب شیرازی حضرت عبد‌الله، راجح درکل  
۴۵۷

شاد رجب بحکم و حب نیش رکن در رمله اکندریه  
۴۵۸ سیراز شیخ رجب شیرازی طهر خسرو در رضایت طمعت می‌لزد

اینج سیراز  
۴۵۹ لغزان (یادتاره) ظلم عذت حضرت عبد‌الله، رحق مسأله  
۴۶۰ سیراز شیخ رجب شیرازی طمعت شاق در عدم آنزوی برداش  
عکسر گر در دیدم فدا دصل ریز ارباب جلایه هبر دین عسکری د مرعای العکس ام

اینج صص  
۴۶۱ سیراز شیخ رجب شیرازی طهر خون میق کسر لز صعد و حضرت لذ  
جنب آفایرا علیین خان روزل شجات طب شفعت رحق احباب  
۴۶۲ سیراز شیخ رجب شیرازی تقدیر حضرت عبد‌الله، از خواهان ایضا  
با قرضن بجهت لغزانه تکمید دچاهه روان بجازانه گان شهنازی بزد تعییر روای  
بنام شیراز

۴۶۳ سیراز شیخ رجب شیرازی حضرت پوچش آمیله لار

اصیلت صدیقه

۴۶۴ لغزان (رسانیت روان) لصحت همان امر در عدم خون لزیش

۴۶۵ سیراز شیخ رجب شیرازی امر حضرت عبد‌الله، بمنایه بجهش

صفحه نهم کار دنی زرد پیر اسپلی جهی که نهاد رجوع از شخص نهایت است  
اکنون او آشکار شده  
۴۶۴ شیراز باشمار جنگل پسر بان طلاقت همان راجح بعارت منجه در روح  
غایب که میزداید: جلهه رفراخ سعادت بود و جلهه دیگر در غمگنا  
۴۶۵ شیراز باشمار بند بپر اهرفت رت قم ماق تصمیم فرت بدیا غرب  
۴۶۶ باشمار جنگل پسر رده بان حضرت عبد الهادی رضه خصوص طلاق  
صحیح فیض از شیراز و بحوم اعداء دامنه توکل پسر خدا وند و عدم ضطرب  
۴۶۷ شیراز باشمار هناب پسر اهرفت بان طلاقت همان بخصوص دیانه لیان دلرم  
طبیب صادق و فرهاد پائینه تجنت تشتیا مور  
۴۶۸ باشمار جنگل پسر اهرفت عبد الهادی رضه خصوص دهل شال که مید  
لش رت آهت حضرتش در پاریس وند ای با مر جمال حسن روحانی عمومی  
۴۶۹ باشمار جنگل پسر اهرفت عبد الهادی رضه خصوص دیر خوش ای دیرین  
و مردن ببرضات نهاد بارگ بکوچمش جنگل خان  
۴۷۰ ط پنهان رخاب آقا غزالیه خبر من اشتهید فی پسر اهرفت بان حضرت  
عبد الهادی رضه خصوص عدم تفضل شرف ش راییه با خصوص قصور دامنه متواتت در از  
خوش باخوب ادب دروزن رایت در حق جدیت ن دامنه تلاadt رایت نایت نایمه  
حضرت عبد الهادی

سنه ۴۷۲ هجری بحسب آن غیره بیان حضرت من اراده شد در حضور

حضرت ایشان در مذکوره علاوه بر این بجهة طلاق و کاف و نظرت  
۴۷۳ زبان پیغامبر حضرت شاهزاده ناصره طلاق خزن قسم میان از مقتضی  
شارهای و بیان اینکه چون آنستاده در شن از افق علیم مودار سر دید از

مکوت طبع نمود

۴۷۴ طی هجده مرمه شجره شهد است بحسب آن میزرا غیره بیان حضرت عبدالهاد

در عدم صلاحیت تصرف باعث مقصود لر که اصطلاح آن رفیق زنده غایب

بجانب خان

۴۷۵ هم طی هجده بار یارگاه حضرت در فاجه آن میزرا غیره زنده غایب مرکز  
میانی در حق مشائیه در کل ذرورت تصرف نهاده

۴۷۶ هجده بار بحسب در قالب صفت حضرت عبدالهاد ایله هاشمت و

بت بت بطور شعر حقیقت و تفصیلی بحقیقت تا جه بارگ کل ذرورت بحسین کان گردیده

و در ذیرین روح بارگ کل ذرورت مسدود معموره بجهت از اراده پیزی ذرورت آن

ترصیه بار چهار شفعت بسیار آقا ضحا رصد در بجانب بجانب تریه دامر بعذریت حضرت

(ایوس در بحیره رفع)

۴۷۷ همان بعوان (رسانین عبدالهاد) بیان حضرت عبدالهاد در حضور بجانب

غیره شرفان رکشله معموره درگاه در آن بجهت شرعاً به خود درآمد

سفه

نیز

۴۷۸ طهان نیز رجب پیرزاده الله فائز ابن شهید طهر غایت حضرت  
عبدالله بیش رجب دستوریب امریت ایشان ریاست خواجه زده درست لذ

شیعیم امریکه شیخ  
۴۷۹ بغزان (در عصر غیب‌الله) ظهر کرست همیکه شیخ در حق شیخ دام  
با جذب این عدم مخابره بالغور سکن ارض مقصود

۴۸۰ با شیخ حضرت سید الدوام طهر غایت نظر عبادت در حق شیخ ز  
آیه ب رک قال اولم زین قال دلکش لیطمیں قبر که حضرت ابراهیم بن عمار آیه  
بر ارضیها نوشت ولی نسبت نجود داد و شیعیه شخص محروم جزوی در زدگی  
بدرک در اس جواب حکم جزوی به بادر شیر و فرس تشریف

۴۸۱ ط نیز رسیده حضرت شهید سید الی جذب آغاز زیارت  
عبدالله بیش ریشه نعمت دستکه اتفاق دسر زدگی کرب در حال ایام

۴۸۲ ط نیز رجب ایشان شهید آغاز زیارت ایشان حضرت عبد الله بیش  
تجارت و تجارت و صلاح ایشان حضرت آیه ب دیان همکار عصر زریع  
بن بکیم رسیده محمد رجب پیرزاده احمد کاشی است

۴۸۳ طهان با شماره سب آقازاده عزیز شهان ایشان شهید بیان طبق در  
اسیان لرستان سعین بجهت گزدن تسب در زید در زیر لوح بدرک بیش  
از ازاله لبک سرمهی اراقی المکاف و فلاح و کاخ دولت دشت ایران آگر بچشم

صفحه  
نهم

- باید دستاورد شود
- ۴۸۶ بعزاں (ارغز غیره) ام حضرت عبید الہباد باعثت از سری  
سلطنت و شخص بدن سلطنت این کاٹا شاه در کتاب در را شخص شخص  
محترم و میان اطاعت دانشیاد اجبار بدلت و عدم توانش با جانبی  
کل
- ۴۸۷ طراں با فشار سیاست شهید مجید آقا میرزا غیره خان بانش همچنان  
عکس ای حضرت در رها و حضرت روح شه و نوید تائید شخص نعمود در صورت عادت  
سلطنتی دامن بسیس لفظیانه در طبع
- ۴۸۸ طراں پیش رجب میرزا غیره خان این شهید بیان ای محترم  
برصول در راه برگش عمد نزد
- ۴۸۹ بعزاں (زی غریزن) ام حضرت عبید الہباد حکم دهن بر را شخص و  
و عده تسلیمان ایر خداوند خلاف رہبر اثاب شرق لزفا در غریز  
۴۹۰ طراں پیش رجب آقا غیره اهل رعایت طلاقت تیقین
- دانشیم درضا
- ۴۹۱ بعزاں (امدادگار حضرت درعا زیرا) بانش حضرت عبید الہباد باید  
خدت در رهگش و صدم مذکوره در دلساک کلمہ توهمنگیں اگر دو ولایت ای  
کذب ستد ب آدمیں (ارف تفت فیک الامر ر حکم علیت محمد  
شخص نعمود

صفحه

نهمت

۴۹۲ حکمانه بیگان (رسانی خیریه بهای) ارجحست عبد الهبای سخاچ خوب

سیزرا عبس خان و آماده صفر از دام شیار سخوس

۴۹۳ طهران هشت رجب آغاز شد خانی بان حضرت عبدهای در مدیون نزول شخص مختار خوب خدا داد را و امیر اموال آن شخص گذران

۴۹۴ هشت رجب قایم زراغ خیریه هفتم ابن شهید امر مرز پیش راه تبلیغ

عرضیه در راه

۴۹۵ طهران هجده رجب ابن شهید آقا سیزرا خیریه هفتم بان حضرت عبد الهبای در خصوص احاطه قسم عرب و زراغ نزول استخاره عظیم در راه رحله ایران بسب اصرار عظیم دزد ربانی حضرت رسول در موقع حضور خندق نفعیه هلاک امیر رنجیر آیینه قصه

۴۹۶ طهران هشت رجب آغاز خیریه هفتم سید حضرت شهید مرتضیت شرق ایران رخوس عذر امیر بارگز روحنه آلان رضی بر قرآن در راه آمن سهار در حفل آنان عدم الشات سر دران ایران نعظت امیر شه رزبران بول ترقه روقله ایران بور رود در طهر شریعته شه

۴۹۷ طهران نایاب رجب خیریه هفتم ابن شهید ارجحست عبد الهبای سخاچ خوب نزل خوش بخت شیخ اعظم رجال و قوییم شخص نعم در عدم ارهاط بهای هنین هبای انقلاب حضرت کنیه و بلاغ پیام آشناه بحضرت احمد رساله حضرت دو صیغه

صفحه صدیق ذکر است در حق اخوند پیغمبر حضرت  
صلال عدهم ذکر است در حق اخوند پیغمبر حضرت  
۵.۷ بزرگان (ای ابن از صبر الرشید) پیغمبر حضرت بن طاف مولوی  
بصیرت از مالدن بجهنم و حضور خوب و لئے نهادن در حضرت بک  
۵.۸ طران بخش رجب غیره حنان در حضرت اکرم عنایت حضرت عبد البهاء  
در حق شخص حضرت پدر نکرم فراز بر بک حضرت ایشان در خوار لار برداز  
الف قراب بک هشط عدم تبه ایرانیان  
۵.۹ طران با شمار جاپ غیره حنان ابن شهید پیغمبر عذر دست  
حضرص میز احسن مجتبی و فرزانه فخر ایران آمر دخندان آرتضی شکر دهاد  
آفاسیدی خیار زرگولد در سریجان حصول فخر در تایید داجازه ترقی شادی  
رجا با کسر طرفان در خراب آفاسید صلال

۵.۱۰ با شمار سید صدیق حضرت شهید رجب آغا غیره حنان پیغمبر حضرت  
عبد البهاء در حضرص لقب ایران عدم حصول هشت و نیم گرتبه یکم الائمه  
ذکر حضرت ایشان در حق باب اخوند  
۵.۱۱ طران با شمار سید شهید مجید رجب غیره حنان پیغمبر حضرت عبد البهاء  
در عدم صلاحیت نسافت اردیا عدم جوانز ترقی ساعت اند من کمال  
اعتراف از توهم ادی اسره لازمه روش رادرت رفای ایران بخراج  
۵.۱۲ طران بخش رجب ایشان شهید آغا زر اخوند ردا آغا میرزا

صفحه نهم  
آقا میرزا غیر شاه نظر عیات حضرت عبدالبهاء در حق آنان در عدم اجازه  
برخ است امّا  
۱۱۴ طهان بُش رجب میرزا غیر شاه این شهید نظر عیات طلب است  
در حق شاهزاده رضیت حضرت بخشش بخلافات و فضای عالم این در این از صفت داشت  
بریش  
۱۱۵ طهان بُش رجب میرزا غیر شاه سید حضرت شهید لصیوت حضرت عبدالبهاء  
بُش رایه در این از صفت داشت بریش بگش  
۱۱۶ بُش رجب میرزا عبد شفیان نزول نجات از قلم حضرت عبدالبهاء  
در حق یعنی لز اریا در رجا، توفی در باره هنچ لوح  
۱۱۷ طهان بُش رجب میرزا غیر شاه این حضرت شهید امر حضرت عبدالبهاء  
بُش دره با جذب ادیت بجهت سفرت بریش بگش داشت درت بصدر در لوح  
با تکرار میرزا غیر شاه  
۱۱۸ با تکرار جذب آقا میرزا غیر شاه این حضرت شهید سید عبدالبهاء لصیوت  
حضرت عبدالبهاء بُش رایه در این از صفت در تشریف حضرت در زیر لوح مبارک  
تصویب از نظر حسین سفیر و طین از شخص محظوظ در عدم مذهب بهائیان در نقد اینات  
۱۱۹ نزول نجات طلب نماید لز مراعده شایق رب مجید بجهت حضرت مس  
۱۲۰ طهان با تکرار جذب آقا میرزا غیر شاه این امر حضرت عبدالبهاء بُش رایه

صفحه  
نیز  
بنبل جمه برض خلاف بین اجات طران

۵۲۱ طران با شمار حسب آقا عزیز الله ابن شهید بصیرت شیعیان یکم  
بمش رایی بقایام نخدامت آستان رعایت زنام همایه لصیمه در زیر لوح سارک  
نمایکید با جهار انجو لزش فرقه گردیده

۵۲۲ طران (بغزان آی ابن شهید) نهادیت در حق محب لوح شمع

۵۲۳ طران با شمار حسب آقا عزیز الله ابن شهید بین حضرت عبد البهاء در زمان  
از ادامه شیعیان و تخصیص فتن بذلت

۵۲۴ طران با شمار حسب آقا عزیز الله ابن شهید نزاعت شیعیان به که جو  
که هر شیر خفات را کید در بنبل همت همچشت شیعیان و شیعیان نک دخالت

۵۲۵ طران با شمار حسب آقا میرزا عزیز الله ابن حضرت شهید المهر عایت  
شیعیان هر در حق شرایع را کید و تخصیص طلب

۵۲۶ طران با شمار حسب آقا عزیز الله تصویریب همچنان شیعیان و محترم محمد که یاری میباشد  
دانند درست با حضرت افغان حضرت ادیب و حضرت افغان لوح پس نقدس

۵۲۷ طران با شمار حسب عزیز الله عان بین حضرت عبد البهاء راجح علیکه  
مزدروه رگر قدر شخص محترم نصیحت با جهان را عدم نثار از باب ایمان از زندگان از زندگان  
عدم اجازه طبع نسب بدون اذن دولت

۵۲۸ طران با خواص شخص محترم امام محمد روزول نجات لازم میباشد طلب

صفحه  
تایید درحق شرایع و درزیر لوح بارگ نمی باشد از آن  
۵۲۹ طران بکش خوب آقا عزیز شهزاده این شهید رته شهید مرقدله  
این بیان حضرت عبد الهادی درست بجهت شفاقت رادر شد راه بدرگاهه  
آنکه امیر شهید و خلیف شهید است

۵۳۰ طران چهل را قاسیه صره به بازدید را قیز زاغری شهزاده این در  
حضرت عضن شهید اعظم در رعایت حضرت سرکار لرد لامبرتون  
۵۳۱ باشوار حضرت قیز زاغری شهزاده این سید حضرت شهید طران شهید عبادت لذت  
صعود حضرت عقیل برگز زلمور عذت در حق میں الحجہین رحیم بیزاده ایون  
و حضرت نصرالله و خوبی هر چند

۵۳۲ این لوح بارگ نگریز شده در صفحه ۹۹ می سند محبت  
۵۳۳ پورتیود باشوار بیهوده عزیز شهزاده این حضرت عبد الهادی بباریه  
ایران دستگت ترکت دیر قلات دختران شخص معبد بر جمیع بایان دیدارا با  
لایک خسرو دسترنی خیلی بزرگان ایران دسته بیزاده محمد و بزرگ حضرت  
اریب و حضرت ابن ابهر رئالت ولاد لفڑه ایشان تاجی  
۵۳۴ طران باشوار خوب آقا قیز زاغری شهزاده این حضرت من را در آن  
شنبه بکش خوب بیزاده و در زیر لوح بیزاده کید و خوش نهاد شنیدن ایشان  
۵۳۵ طران باشوار خوب بیزاده عزیز شهزاده این شهید بیان حضرت عبد الهادی

- صفحه پنجم  
 در سقیرلپ خدامت رئیس در استان حضرت امیر  
 ۵۳۷ با شماره بیان میرزا غیر شفان بیان حضرت مزطاف حوله ایشان عدم  
 بحوزه طلب اعانت از ایلان بگشتم که داچاره اضطر آن از اجتناب آمریک  
 لاجرم از دنای ارتباط شرق و غرب  
 ۵۳۸ طران با شماره بیان میرزا غیر شفان در صیه حضرت علی بن ابی طالب در حق جانب  
 هم مقام دوکوهه قراردادن آثین بجهت بنای نزدگان  
 ۵۳۹ طران با شماره بیان میرزا غیر شفان بیان حضرت عبد الهباد در قضیه املا  
 جلال و صدر بعد دلخفا و در زیر لوح برگ تائید در تحسیر شیعه بجهت جانب  
 میرزا جیب شاه ولد آقا رضا در هجر مجاہد  
 ۵۴۰ طران با شماره رسیده حضرت شهید جانب غیر بیان حضرت عبد الهباد در  
 غصت سقیر ایلان دنبال همت در شخص میرزا جیب شاه در صیه حضرت  
 اخوند روابزه صفت دامانت در خدمات درست و فاعل حکمران خود  
 ۵۴۱ طران با شماره بیان معاشر داده شد علی بن ابی طالب در  
 عصیان ریاست ایلان ربط لم میان و همراً حکوله زدن بینه جانب میرزا بابا  
 در صفات هم درین نیانکه عصر زنگنه آن  
 ۵۴۲ طی نجات لطف لمنفره لز صد الی شاه جانب علی بن ازیلاعه بیان  
 ۵۴۳ طران با شماره بیان معاشر داده شد علی بن ابی طالب در قادره بیان حضرت

حضرت

صفحه تحریک در حیثت همین روز خود را خروج از زبان نهاد رذخول در پنجه خانل  
لذ غلطم را سبب گرفت

۴۳۵ بعنوان (جنگ آغاز می شود) ظهر عذایت طبق میق روح شاهزاده  
بر سایه نیان مکایت باره

۴۳۶ ط با شمار بزم ریز اعلام میں امر حضرت عبد البهاء و بازار شور حملات  
کشیدن از فضیح و لطف بلطف دلمود عذایت بعد از مش رایی

۴۳۷ ط بهش بر جنگ بزم ریز اعلام میں امر حضرت عبد البهاء و باین بیان  
ناطق و لر قدر نداشتند . . . این کرد خاک آشیان مرغ ف کو و پر زده ظلمات لذنا  
پروردگان حدائق امیر آشیان در زنج خرابه دیرینه نهانید . . . در زخم روح بر کل اطمینان  
منزه است در قدر از کس مرد عذر

۴۳۸ طران با شمار بزم آغاز می شود امر حضرت عبد البهاء و بازیل پرسته بر پرسته  
بعنوان بدبند آقا احمد

۴۳۹ طران با شمار بزم آغاز می شود داد و داشت براین حضرت عبد البهاء و بر دیگر

برادرات

۴۴۰ طران بهش رآ قمیز ریز اعلام شد در افراد بین مرزیان امیر حضرت  
مشکلات ایلان بود که عدم پاسخ نصیح بر کرد بازیان در زیر روح بر کرد زیر از  
عزالیف فرق

صفحه  
٥٤٨ طران شجر اجزا در اخبار آقا علام معاشر مکرت نظر عبیرت خواهد  
٥٤٩ شد یاران داماد علی ظهر عذت شد و آن روح آن  
٥٥٠ جناب آقا علام معاشر داد فرادر شیر حضرت عبد البهاء  
لزرضمات شاهزاده  
٥٥١ طران باشمار جناب محمد ولد حبیر محمد بن عمر نظر عذت حضرت  
عبد البهاء روح شاهزاده  
٥٥٢ طران جناب میرزا محمد اختر آقا میرزا معتمد ناصر بیان شیعه تیرانافق در  
حصول فیض شروط بعی روش است  
٥٥٣ شبردرار باشمار جناب میرزا محمد میلان از حضرت عبد البهاء ربه روز بیان  
درین  
٥٥٤ باشمار جناب میرزا محمد نژل نجات لزیر عده حضرت عبد البهاء روح  
شاهزاده طلب تائید .

کتابخانه ملی اسلام  
میرزا محمد نژل